

ANDOVER-HARVARD LIBRARY

AH 3CQK 2

**HARVARD DEPOSITORY
BRITTLÉ BOOK**

www.libtool.com.cn

XIX, 1818, D.

40 to 140

www.libtool.com.cn

יהוה

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

PLATONIS DIALOGI

SECUNDUM
www.librolib.com.cn

THRASYLLI TETRALOGIAS DISPOSITI.

EX RECOGNITIONE

CAROLI FRIDERICI HERMANNI.

VOL. VI.

L I P S I A E

SUMPTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI

MDCCCLXXIII.

www.libtool.com.cn

Recd. Aug. 28, 1879.

PRAEFATIO.

www.libtool.com.cn

Sexti voluminis, quo Platonis editio nostra cumulatur, duae partes sunt, quarum alteram nomen quamvis e mentis, alteram res et argumentum appendicis loco haud indignam reddere visa sunt. De priore quae praemoneam pauca sunt; quae quoniam fere omnis quum aliis plurimis Platonis codicibus tum optimo Parisino continetur, ad easdem cum superioribus dialogis leges recensenda erat, neque illud excusatione egere spero, quod et singulorum libellorum ordinem ad id exemplum revocavi, quod in optimo codice exstat, et inter hos primus Alcyoni locum suum reddidi, quam etsi in Lucianeorum potius numero legere assuevimus, tamen nec maiore jure illis quam Platonice annumerari constat nec deteriore inter hos quam Axiochus vel Sisyphus auctoritatem habet; denique si librorum antiquitatem spectamus, multo emendatior in Platonice quam in Lucianeis nobis tradita esse videtur. Quo in genere quum jam Vindobonensem Σ , cujus lectiones a Schubarto Jacobitzius accepit, reliquos omnes, quibus hic usus est, longe superare vidissem, Carolum Müllerum, Historiographorum Graecorum restitutorem eruditissimum, precibus adii, ut Parisinos quoque libros a Bekkero in hoc dialogo prorsus neglectos meum in usum conferret, ejusque benevolentiae non solum optimi 1807 sed aliorum praeter hunc trium 1808. 1809. 3009 lectiones diligentissime enotatas debeo, quibus quantopere in hoc quoque dialogo cum reliquorum normis exaequando adjutus sim, res ipsa docebit. Unum praeterea mihi indulsi, ut, quum Platonis libri tredecim tantum Epistolas contineant, alias quinque adderem, quas in communi hujus generis infamia tantum aberat ut ceterarum consortio indignas existimarem, ut illis comparandis harum ipsarum originem et indolem aliquid lucis accipere posse arbitrarer. Et prima quidem harum ex ea collectione desumpta est, quam Socratis et Socraticorum nominibus illustrem princeps Leo Allatius Parisiis 1637, novissime Joannes Conradus Orellius Lipsiae 1815 edidit; duas idem Orellius ex Olearii editione Hist. philos. Stanleji Lips. 1711. 4. p. 322 in illam collectionem transtulit; reliquas duas Boissonadius ex cod. Paris. 1760 in Anecdotorum Vol. II. p. 84 et 211 recepit, unde inter nostrates quoque ab Osanno in Allg. Schulzeitung 1832, p. 1151 et Eichstadio in progr. Jenensi 1833 repetitae sunt, easdemque tractavit Scheibius in Zeitschr. f. d. Alterth. 1845, p. 214.

De posteriore parte amplior disputandi materia est; quo tamen priusquam transeam, per prioris partis libellos quibus in locis a superiorum editorum lectionibus discesserim, solita brevitate subjiciam: Epist. I, p. 309 B *ἐγὼ οὖν* P, *ἐγὼ μὲν οὖν* VBST. — P. 309 D *τραγωδιοποιῶν* P et V, *τραγωδοποιῶν* BST; cf. Apol. p. 18 D. — Epist. II, p. 311 D *τοὺς ἐμπροσθεν* H, *τοῖς ἐμπρ.* VBST cum libris, quasi ab *ἐξείη* pendeat: id vero quum *αὐτοῖς* secum habeat, attractione scriptorem uti noluisse indicat. Exemplorum apud Heind. ad Gorg. p. 119 alia causa est. — P. 311 E *καὶ λόγον* post *δόξαν* inserui ex P aliisque multis, quorum ut VBST auctoritatem spernerent, haud scio an ea re inducti sint, quod *τὴν ἀληθινὴν δόξαν* iungebant; at opinor *τὴν ἀληθινὴν* ut p. 322 E ad *φιλοσοφίαν* potius referendum est, quo facto *δόξαν καὶ λόγον* eo aptius iungemus, quo manifestius haec ad antecedens *βελτίω λέγεσθαι* respiciunt. Parisinum non facile otiosas voces admittere sequentia docent, ubi p. 312 A *δὴ* post *ἵνα* moxque *μὲν* post *τιμώμενος* vulgo positum omittit; ego vero ejusdem auctoritatem sequi non magis dubitavi, quam p. 312 C in *διεσκόπεις καὶ ἄλλους* pro *ἄλλως*, quorum, modo *ὅτι* pro *ὅ* ti correxeris, egregia sententia existet: *id ipsum quod alios quoque dinoscere callebas, sapientiae speciem tibi afferet.* Inferius demum p. 313 D vel invito illo eorum exempla secutus, qui *οὐ* ante *ταῦτ' ἔσται* ignorant, negationem a deliberandi vi prorsus alienam circumscripsi, nec p. 314 E levi correctura abstinui, quae *ἀφείης* pro *ἀφίης* scribendo obliquitatem orationis commode restituit; *ἀφίης* enim, quod apud Stephanum est, antegresso *εἰ* non convenit. — Epist. III, p. 315 B *οὕτι δὴ* P et Schneiderus, *μὴ ὅτι δὴ* VBST, eodem sensu, sed ut propter id ipsum nulla causa sit optimi libri lectionem ab aliis quoque firmatam rejiciendi; cf. nos quoque ad Lucian. Hist. conscr. p. 182. Ibidem *δυσμάθειαν* pro *δυσμαδίαν* constantiae dedi, de qua dictum ad Menon. p. 88 A, eademque duce p. 316 C *περὶ σέ* scripsi pro *περὶ σε*, quod Platoni non magis concedendum arbitrabar, quam Reip. V. p. 473 E *ἐπὶ σε* concessit Lehrsius Quaest. ep. p. 110; p. 317 A autem *μεταπέμψασθαι* pro *μεταπέμψεσθαι* revocari cum Stallb. et Schneid. ipsius Par. testimonium jussit, cui non intelligebam cur reliqui editores hic minus quam p. 338 A tribuendum censuissent, ubi prorsus eadem aoristi causa est. — Epist. IV solum *ἀνδρείῳ* pro *ἀνδρείῳ* solito more corrigendum erat; nec Epist. V quicquam offendit praeter *ἔστιν* p. 322 A post *εἰπεῖν* ex sola Cornarii conjectura interpositum, quo sublato genuinam infinitivi vim imperativam instaurasse mihi videor; Epist. VI autem p. 322 E *μὲν* ante *ἀμειβεῖν* Parisini certe auctoritas sustulit; ex eodemque Epist. VII, p. 324 D libenter cum Schneidero recepi *χρυσὸν* pro *χρυσῇν*, quo solemnem proverbii formulam laedi jam Hemsterh. ad Lucian. T. III. p. 334 Bip. intellexit. — Ibid. p. 326 D *τυραννίδας* P et B, *εἰς τυραννίδας* VST, manifesta interpolatione, quam legitima verbi *μεταβάλλειν* structura lateret; cf. Schneider. ad Rempubl. T. III. p. 73 nosque Spec. Plutarch. Superst. p. 28. — P. 326 E *τὴν τότε* P, *τῶν τότε τὴν εἰς Σικελίαν ἐμὴν ἀφίξιν* VBST;

at non eorum, quae tum, sed quae posterius Dio gessit, causa in primo Platonis itinere posita erat; nec simpliciter adventus, sed superior adventus spectatur. — P. 327 C αὐτοῦ pro αὐτοῦ βίον non VBS tantum, sed etiam codices longe plurimi praebuerunt; p. 328 C autem quod in libris est λόγος non equidem cum Vulg. in λόγῳ, attamen in λόγοις mutandum censui, quia nimis absonum videbatur hominem ipsum λόγον τινά dici, neque oppositum ἔργον ἀνθάφασθαι verbis alium locum concedebat, quam quo homo illis uteretur vel excelleret; τις enim cum emphasi dici neminem fugiet, ut Leg. IV. 7: καὶ πολλοῖς τισὶν ἔδοξεν εἶναι τις, Eurip. Ion. 596, Heraclid. 973 etc. — P. 329 A πολλοῦ καὶ δεήσει P, πολλοῦ γε καὶ δεήσει VBST; at abesse quoque particulam posse docet Theaetet. c. 27. — P. 329 C τούτων ὡς πάντων P, ὡς τούτων ἀπάντων VBST. — P. 330 C λέγω δὴ τάδε ἐγώ . . . πρὸς ὑγιάν ὅτι χρὴ H, πρὸς ὑγιάν ἄλλο τι χρὴ VBST cum libris, sed structura prorsus inconcinna et scabra, praesertim quum pronomen ἐγὼ ab antecedenti λέγω revulsum in novi membri principio posuerint; quo equidem sejuncto reliqua quantum possem minima mutatione ad eam sententiam redegi, quam jam Ficinus interpretando expressit: *reor equidem, hominem consulentem aegrotο . . . imprimis hoc suadere debere, ut vivendi modum mutet* etc. — P. 331 D ζῆν μὲν τὸ H, ζῆν μέντοι τὸ VBST; at τὸ a Par. aliisque multis abest, quo quum aegre careamus, satius visum est τοι tollere, ut μὲν inferius respondentia sibi habeat πορευθεὶς δὲ ὡς λέγομεν κ. τ. λ. — P. 332 C παρὰ τοῦ πατρὸς P et B, παρὰ πατρός VST, minus commode, quia non pater qua talis, sed certum hominis ingenium respicitur. — P. 333 B τὰ ante ἐν ὀλίγῳ, quia temporis notatio ad ἐκπεράνωμεν potius quam ad πράγματα pertinet, circumscripsi; Plato festinans gravissimas res paucis verbis perstringit. — P. 335 B ἡδονὴν ποιεῖν P et B, ἐκποιεῖν VST, promiscuo usu, ut Gorg. c. 78, quem sola codd. auctoritas discernat; deinceps vero τοῦμπίπλασθαι H vel contra libros, quorum plurimi ipseque Par. μὴ πίμπλασθαι habent; iidem tamen non ut VBST τῷ sed τοῦ μὴ πίμπλασθαι offerunt aliique ipsum μὴ omittunt, unde meam lectionem eo fidentius exsculpsi, quo saepius ἐμπίμπλασθαι vel optimis in codicibus exstare certum est. Libidinosus quomodo illud amplecti posset, quo cupidines suas non satiatum iri sciret, vel quae voluptas non explenda cupidine crearetur, numquam intellexi; nec Schneiderum probasse jam ipsius lectio τοῦ πίμπλασθαι docet; hoc enim ipsum est, quod voluptuosus sibi περὶ τὴν ἀνδραποδάδην ἡδονὴν πορίζειν studet; nisi quod compositum huic sententiae pariter ac librorum vestigiis magis convenire arbitror. — P. 335 E ἐπὶ τὸ ante Συρακούσας anacoluthon efficere planum est; id vero non scriptori tribuo, qui quid proxime sequi vellet, probe nosset, sed librario, qui praecedentibus οὐκ ἂν ποτε ἐπ' ἄλλο γε σχῆμα eandem praepositionem respondere debere existimaret; itaque circumscripsi. — P. 336 B πικρότατον H, πικρώτατον VBST; at cf. Leg. II extr. — P. 339 C γιννόμενον pro γινόμενα scribendum esse Stephanus intellexit, nec Turicensibus improban-

Millingen ancient coins p. 47, transactions of the R. Soc. of literature 1847, T. I. n. 12, Müller kl. Schriften T. I. p. 74.

Defin. p. 411 B καὶ ἡ ἐν P, καὶ ἐν VBST. — P. 411 D ἔχον ante διακεείμενον restitui quamvis cum cancellis librorum consensus jussit; iisdemque mox revocandis verbis ἐπιστήμη ποιητικὴ εὐδαιμονίας obtemperare tanto minus dubitavi, quanto certius illa jam Stobaeus Floril. III. 96 ante oculos habuit. Contra p. 411 E εὐταξία ψυχῆς λογιστικῇ quippe ex ἐπιστήμης definitione huc translata circumscribenda erant; quae quod ita editores disposuerunt, ut λογιστικῇ ad sequentem ὁμίλῃ referretur, non animadverterunt nullam harum definitionum ab adjectivo incipere. — P. 412 B ἀκολουθούσης et ἀνυπέρβατος P, ἀκολουθήσεις et ἀνυπέρβλητος VBST; at si maxime ἀνυπέρβλητον activam significationem recipere concedas, πῆλιν vis multo magis quam superandi huic loco convenit, neque ἀκολουθούσης codicum magis numero quam ipsa sententia commendatur. Nam etiam qui rationem sequitur, ita demum ἐγκράτης est, ubi nulla re ab hoc obsequio deterretur; nec vicissim omnis doloris tolerantia ἐγκράτεια est, sed ea demum, quae ratione fit; recte igitur ita definitur, ut in eo dolore tolerando cernatur, qui cum recta ratione conjunctus sit. — P. 413 A περὶ ex antecedentibus male iteratum circumscripsi; eandem autem praepositionem mox ante ἔχθρας πολεμικὰς pro ἐπὶ substitui, quod etsi sensus etiam in ἀπὸ mutari concedebat, illa tamen emendatio facilius erat. — P. 413 B λόγους ἢ πράξεις P, λόγους καὶ πράξεις VBST ex correctura, quam vel cod. Ω secunda manus testatur. Difficilior sequentium causa est, ubi illud tantum certum habeo, vulg. lectionem ἀνθρώπων πρὸς ἀνθρώπων ἀσπασμός nec codicum nec sermonis commendatione uti; Parisini scripturam ἀνθρώπων . . . ἀσπασμός, quam in huius honorem recepi, non magis tueor quam mox ἀπόδειξις, pro quo dudum Potterus ad Clem. Alex. Stromat. II. p. 451 legendum esse vidit, quod ipse nunc Astio et Stallbaumio suavisque ascivi, ἀπόδειξις. — P. 413 D ἐργασία ὁμοιότητος H cum uno codice quamvis vitioso, passim tamen etiam optimis affini G, ἐργασίας ὁμοιότης VBST cum reliquis libris, ubi ἐργασίας sensum nullum deprehendo. Ibidem verba πάντων ὄντων συμμετρία πρὸς τὸ μαθεῖν ex antecedentium sequentiumque iteratione misere conflata quin merito circumscripserim, dubitari vix potest; eadem autem medicina mox νόμος egebat, quod etsi non omitti cum cod. G, tamen notari oportere et ipsa definitio, δίκη potius quam legi conveniens, et illud docuit, quod inferius demum p. 415 versus νόμον locus sequitur. — P. 414 A λεγόμενον P, λογιζόμενον VBST, cui nescio num passivam significationem tribui voluerint; quicquid tamen legimus, εὐκρίνεια non a κρατητικῇ suspendendum erit, quam vocem manifesto ex antecedente versu repetitam circumscribi satius erat; nec melior causa in αἰσθήσεως definitione p. 414 C est iteratae vocis ψυχῆς, qua sublata priorem certe loci partem, nisi altius ulcus lateat, integritati reddidisse mihi videor. Apud Alcinoum c. 4 ita definitur: αἰσθησίς ἐστι πάθος ψυχῆς διὰ σώματος ἀπαγγελτικὸν προηγούμενως τῆς πεπον-

θυίας δυνάμεως: hinc tamen illud tantum colligas, ambigi potuisse, utrum νοῦ an ψυχῆς πάθος rectius diceretur; νοῦ κίνησις sola αἰσθησις dici numquam poterat. De posteriore parte id modo certum est, εἰς ante ὥρας vulgo insertum plerorumque codicum silentio damnari; ipsas autem ὥρας ἀνθρώπων quomodo corrigerem nondum inveni; eodemque exemplo p. 415 A etiam plura quam correxi corrigenda restare facile largior. Quantum librorum fide assequi poteram, hoc fuit, ut τὸ κατὰ pro solo κατὰ διάνοιαν scribendo ἐκοναίον definitionem cum contraria ἀκουσίον, quam p. 416 legimus, exaequarem, contraque ipsius P auctoritate τὸ post μέτρον tollerem; libentissime autem et hanc definitionem quippe totidem fere verbis ex antecedente repetitam totam sustulissem et sequentem ita invertissem, ut non ἀθλον ἀρετῆς per γέρας, sed hoc vicissim per ἀθλον ἀρετῆς explicaretur; quamquam reliqua τὸ ἐαυτοῦ ἔνεκα αἰρετόν ne sic quidem malae iterationis speciem deponunt. — P. 415 E δυσμάθεια pro δυσμαθία restitui hic et cod. G exemplum et superius scriptum εὐμάθεια permisit; mox autem νόσος pro νοῦς meo periculo scripsi, quia θυμός inter animi perturbationes est, quas morbos apud veteres passim appellari constat. — P. 416 A δειλίαν πρῶτην τοῦ εἶναι αἰτίαν dici non posse jam Astius vidit, eamque definitionem ad ἀρχὴν potius spectare suspicatus est; equidem circumscriptis, quae ab hac notione aliena essent, reliqua ad antecedentem vocem rejicere satagi. Mox quoque ἄλογος post ἀκρασία λόγον suspicionem ex tautologia prodeuntem ea re auget, quod ἦν Par. ἄλαλος scriptum legimus; certiore tamen hujus locum νομοθετικῆς definitio offert, ubi quum pro εὐπαγῆς Par. alique boni codices ἀπαθῆς unusque adeo ἀγαθῆς exhibeant, hoc ipsum recipi etiam sententia flagitare visa est.

De justo p. 375 A τίς οὖν ἐν τῷ δέοντι καὶ τῷ καιρῷ H cum Boeckhio in Minoem p. 19 et ad Simon. Socr. p. XXIII; τίς οὖν ὁ ἐν τῷ δέοντι καιρῷ VBST cum libris et Stobaeo Serm. XII. 26, sed contra reliquum loci tenorem, qui καιρὸν a τῷ δέοντι distinguit, adeoque contra sermonis usum, qui οἷός τε, non adjecto ὦν, praedicative tantum poni nec cum articulo jungi patitur. — De virt. p. 377 C τί δαὲ pro τί δὲ τὸδε libris, p. 379 C ἐπιπνοὶ pro ἐπιπνοία Stobaeo debetur, cui Serm. I. 97 hanc ipsam lectionem ex optimo codice Gaisfordius reddidit. — Demod. p. 380 D τοῖς ἐπισταμένοις utique suspectum est; neque enim οἱ ἐπιστάμενοι, sed οἱ οὖν ἐπιστάμενοι consilio indigent; quod etsi et ita corrigi possit, ut ἐπιστάμενος, et ut τοῖς οὖν ἐπισταμένοις ὑμῶν scribamus, in ipsa corrigendi ambiguitate voces ceteroquin supervacaneas notare quam mutare malui. — P. 381 C γελοία P et V, γελοῖος BST ipseque Schneiderus, nescio unde. — P. 381 D τί δὲ H cum sex libris, nec optimis P et Q obstantibus, qui δὲ prorsus omittunt; δὲ τί VBST, quo probato ἀρχὴν huic interrogationi praemitteri necesse fuit; haec vero quum jam πάντως continet, Basiliensis primae interpolationem revocavi. — P. 383 B ἀκροάσασθαι H cum libris Bekkeri omnibus et Schneidero; ἀκροάσεσθαι

VBST; at cf. Lobeck. ad Phrynich. p. 749, Jahn Archiv XI. p. 371. — P. 383 D διδασκῆναι ταῦτα P cum plurimis, nisi quod nonnulli per dittographiam δυνατὸν inserunt; διδασκῆναι VBST cum duobus Δ Σ, quibus non tantum eequidem tribuo, ut pronomen, cuius commoda vis est, pro glossemate rejiciam. — P. 384 A ἡ οὖν H pro εἰ οὖν, ut Phaed. c. 42, Rep. IV. 15; infimae graecitatis labem ne huic quidem scriptori aspergi velim. — P. 385 D ἡπαῖτο H ex Astii conjectura, ἡπαῖτο libri; at de stultitia hominis, non de querela agitur. — P. 386 B εἰ μᾶλλον . . . οὐ καὶ πιστοὺς H, εἰ οὐ μᾶλλον . . . οὐκ ἀπιστοὺς VBST; at οὐ libros suos omnes omittere Bekkerus annotavit; mendum igitur alio modo tollendum erat, qua in re meam rationem simpliciore existimo quam eam, quam Carolus Schmidtius Bielefeldensis Epist. ad Turic. p. 14 amplexus est. Mox demum libenter hunc secutus sum scribendo μᾶλλον αὐτῶν pro μᾶλλον αὐτῶ et πιστεύουσιν pro πιστεύουσι, quorum prius etiam Astius ita divinaverat, ut τῶν αὐτῶν scribi juberet. Sententia enim haec est, ut, quum iidem homines aliis familiares aliis ignoti sint, fides, quae familiaritate existimatur, in iisdem et major et minor esse debeat; non autem major in alterum, in quo nihil absoni esset, sed si parem notis atque ignotis fidem haberi non licet, se ipsos illi fide quasi superabunt. Schneiderus quoque οὐ καὶ πιστοὺς et αὐτῶν cum cancellis adscripsit. — Sisyp. p. 387 A ὥστε με pro ὥστε μὴ παραμελῆσαι Herm. idemque mox ἄλλως πως pro καλῶς πως, quorum utrumque sententia ita flagitat, ut vulgata certe languidissima futura sit. Quid enim est καλῶς antegresso εὐ? sive maxime dici possit ἀσχολίας παραμελῆσαι, quorsum necesse est post ἀναγκαιοτέρα addi, non igitur negligendam fuisse? Immo, si quid sentio, propter ἀσχολίας necessitatem τῆς ἐπιδείξεως παρημέλησε: nec minus se ipsum tuebitur τὸ ἄλλως πως, cuius eadem ratio est quae Phaed. c. 25: ἀνθρώπων ἢ ἱππῶν ἢ ἱματίων ἢ ἄλλων ἀντινοῦν τοιοῦτον, Demosth. Mid. §. 15: ἢ τὰλλα πάντα ὅσα τοιαῦτα, aliorumque exemplorum, de quibus egi ad Lucian. Hist. conscr. p. 19. Schneideri conjectura καὶ ὁλως quamvis sententia eadem tamen sequenti πως minus convenit. — P. 388 B οὐχ ante οὕτω πως circumscripsi, quia hac interrogatione iteratur tantum antecedens ἀρα τοῖονδε τι λέγεις, quam nihil est quod pro ὅρ' οὐ accipi cogat; facile tamen patior etiam latius suspicionem grassari neque inepte Astium τούτου pro τοῦτο coniecisse arbitror. — P. 388 E τί δαι pro τί δὲ cod. Par. praebuit; p. 389 C autem ἐξιέντες pro ἐφέντες ceriissima Winckelmanni conjectura, quam firmat Elmsl. ad Eurip. Med. 273; nec meam spero nimiam audaciam fuisse, qua deinceps μῆτε ἐπισταμένῳ περὶ μουσικῆς μηδὲ in μὴ . . . μηδὲν mutavi, ut ὅπως α βουλευέσθαι potius quam ab ἐπισταμένῳ penderet. Lenis etiam est emendatio p. 389 E ἂν pro ἄν μὴ ἐπίστανται τις, nec multo violentior p. 390 A ἐπίστασθε pro ἐπίστασθε, ubi ne cum Astio ἡπίστασθε scribere mallet, praecedens μὴ impedit. Id modo ambigebam, ne cum Stallbaumio ἄν circumscribendum esset, quod purus sermo post ὧν vix magis cum optativo quam cum in-

dicativo jungi patitur; eodem tamen exemplo paulo ante p. 389 A ὦν ἂν δέοιτο legimus, cujus nisi quis aliam ac nostri loci causam perhibuerit, huic quoque particulam quamvis soloeecam relinquere debebit. Etiam p. 390 C reliqua corruptela relicta id tantum mihi indulsi, ut ἄλλο δὲν pro ἄλλοδον ponerem, in quo participium praecedenti εἶναι respondens aegre desiderabam; idem tamen mox p. 390 D ἢ οὕτω pro ἢ οὕτω et p. 391 C εἰ μὴ καὶ pro εἰ καὶ μὴ scribere non dubitavi, quorum utriusque rationem patere arbitror. Posterior confusio eadem est quam Rep. II. p. 365 B emendando sustuli.

Alcyonis quatuor in meum usum codices collatos esse dixi, quorum quum princeps optimus noster P sit, ceteros literis QRS insigniam; horum autem lectionibus cum Vindobonensi Σ conjunctis quae aliter ac Jacobitzius (I) et Dindorfius (D) constitui, haec fere sunt: C. I γῆν πέρι pro περί ex anastrophes lege Aristarchea semper a me servata; cf. Lehrs. Qu. epic. p. 81. — C. II παρὰ θεῶν cum PQRS et IΣ, ubi παρὰ τῶν θεῶν D; item νεοττεῖα cum P et D, ubi νεοττεῖα QRS et IΣ; moxque ἀλκυνόων PQRS et IΣ, ubi ἀλκυνονίδας D. — C. III συγχὰ μὲν καὶ cum PQRS et I, ubi συγχὰ μὲν D; tum νεογυλλός cum PQRS et Scholiasta, nec invito Lobeckio Pathol. p. 118, ubi νεογυλλός DI, moxque post δυνάμεις cum iisdem et Σ ἢ τὰς τῆς ὄλης φύσεως, quod quamvis ab omnibus editoribus omissum rejicere tamen pro glossemate non magis audebam quam deinceps ἐώρας pro ἐώρακας et καὶ ἐνθυμηθέντι γὰρ τῷ pro τοι, quorum posterius etiam Dindorfius ascivit. — C. IV μείζον τε PQRS et Σ, μείζον τι DI; quo opus non esse Weberus ad Demosth. Aristocr. p. 157 et 164 testabitur; certius tamen mox cum iisdem libris ἀγαγεῖν pro ἀναγαγεῖν posteaque τῷ δαιμονίῳ δὲ pro δῆ et καὶ λίαν pro καὶ λεία scripsi, nec solis PS id negavi, ut καὶ οὐδὲ pro καὶ οὐ συμβλητὴν reciperem, quo ne ipsam quidem quae praecessit comparisonem, quamvis vindicandae dei potentiae idoneam, majestatem hujus assequi declaratur. — C. V οὐκοῦν tantum ex PQRS pro οὐκοῦν restituendum erat, quod illi interrogationi vix conveniebat; c. VI autem non solum ὀπηνίκα οὖν pro ὀπηνίκα οὖν cum PS scripsi, sed etiam νομίσωμεν, quod Dindorfius in νομίσωμεν mutavit, cum omnibus libris revocavi cumque PQS et Σ φανῆναι αὐ pro φανῆναι ἂν ascivi, quia Socrates neutiquam negare videtur esse, qui totius mundi molem animis concipere possint. — C. VII παραβόλῳσα, qui scilicet Solani emendationem παραλαβοῦσα Dindorfius substituit, contra meorum quoque librorum consensum mutare nolui, quia ne vermis quidem, unde apis fit, extra naturae officinam gignitur; planissime autem ex illorum pariter et Σ vestigiis τῶς ἂν pro τῶς ὥς ἂν scribendum erat, quod etsi solus S claris literis exhibet, reliqui tamen aut τε ὥς aut τῶς scribendo locupletissime testantur; cf. Sympos. c. 16 pluraque apud Weberum l. c. p. 349 et Funkhaenel Quaest. Demosth. p. 56. — C. VIII cur DI ex Σ ἔχειν pro ἔχει receperint, non intelligo, si quidem πρέπει γούν ad ποιῆσαι potius referendum est nec καὶ facile ad amplificandi vim de-

torqueri poterit; reduxi igitur indicativum, quem ex meis quoque PS clare exhibent.

Eryx. p. 394 D *μᾶλλον ἂν* Stallb. cum Boeckhio, *μᾶλλον* VBT cum libris, quorum tamen in hypothetica constructione anceps saepe fides deprehenditur; quocirca nec p. 394 E *εἰ* ante *λατρός* flagitanti sententiae negari potuit. Alia causa est p. 395 B, ubi quod inter *ταῦτα μέντοι* et *ψευδῇ λέγων* inserui *αὐτός* ipsis librorum vestigiis debetur, unde vel VBS *ταῦτα τοιαῦτα ψευδῇ λέγων* ediderunt; at P alii quatuor habent *ταῦτα μὲν τοιαῦτα*, unde postquam scite Baiterus *μέντοι* exsculpsit, ego reliquum in *αὐτός* converti. — P. 395 D *διαλέγεσθαι δεῖν* P omnesque Bekkeri, *διαλέγεσθαι δεῖ* VBST, quos mirum est non vidisse illum quoque infinitivum, interrogatione *τίς γὰρ . . . πλουσιώτατοι* in parenthesi posita, ad orationem obliquam ob *ᾧμην* pendentem pertinere. Illud nunc etiam Schneiderus revocavit; idemque p. 398 A post *πεποίημεν* ex Fischeri Baiterique conjectura *ἄρα* recte inseruit. Carent particula editi; at in codd. sequitur *ἄρα*, quod quum proximae sententiae non conveniat, exigua mutatione superioris finii adaptatur, ut Soph. Oed. Tyr. 1097: *τίς σε, τέκνον, τίς σ' ἔτικτε τῶν μακραιώνων ἄρα*; hoc est *ὥς εἶπες*. Varie corruptum locum mox quod *ὥσπερ . . . πεποιημένοι* ostendit, quod ne quis ita defendat, ut ex antecedentibus *ἀνάγκη* repetat, haec ipsa sententia id continet, quod antecedentis necessitatis comparatione illustratur; itaque *ὥστε* scripsi, quod passim cum *ὥσπερ* confundi docet Schaefer. ad Gregor. Corinth. p. 888; nec mox mihi temperavi quin verbis *ὁ Πρόδικος* circumscribendis meliorem colloquii ordinem restituerem. Prodicī verba posterius demum sequuntur, ubi cum Fischero *διαφέρειν* ad *οὐδὲν ᾤετο* relato, *ἔφη ἀνθρώπων ἔργον εἶναι* scripsi; *συνέφη* autem adolescentem spectat, qui postquam artium disciplinas cum virtute comparavit, hanc ipsam tamen comparationem neutiquam totam amplectitur, sed artium quidem effectus etiam in rebus extra hominem positīs cerni concedit, virtutem autem ab externa fortuna sejungit. — P. 398 D *εἶπερ γε τοῖς* H et Schneiderus ex conjectura Baiteri et Parisiensis vestigiis, ubi *εἶπερ ἐγὼ τοῖς* est; *εἶπερ τοῖς* VBST. — P. 399 A *πρώην* pro *παρῇν* H ex conjectura Cornarii et Boeckhii, circumscripto simul *ἂν*, cui in vera narratione locus non est. — P. 399 C *πολιτικόν τε καὶ ἄνδρα* VBS cum libris, *πολιτικόν τε ἄνδρα* T ex Clerici emendatione verissima illa quidem, sed ut non tolli sed circumscribi particulam par fuerit; quemadmodum ipse mox *οὐ* post *τί οὐκ* supervacaneum circumscripsi, quod vix arbitror fore qui talibus exemplis defendat, qualia G. Hermannus ad Soph. Antig. 6 et Lieberkühnius de negat. graec. cumul. p. 11 congressit. — P. 399 E *φανοῖσθον* H, *φανῆσθον* VBS, indeque *φάνησθον* Schneiderus, *φαίνησθον* Turicenses ex Bekkeri suspitione, qua meam propius et ad librorum vestigia et ad structurae rationem accedere arbitror; cf. Eurip. Troad. 700 et Herm. ad Soph. Ajac. 1222. — P. 400 E *καὶ* ante *ὅσα* restitui librorum consensus jussit; quod etsi sensum non ferre cancellis significavi, vide tamen ne *καὶ* in eo lateat. — P. 401

D quod *σιτίων* pro *σίτων* cum Boeckhio ex Stob. Serm. XCVII. 33 recepti, soli constantiae dedi, ut mox *τί δαι* pro *τί δέ* libris; sensus unam praeterea emendationem flagitavit p. 404 C, ubi *ἦ* post *ἀκούειν* circumscripsi. *Ἐτερός τις* is ipse est, cujus oratione doceri hominem oportet; quam nisi exaudit, discere non potest; *ἔτερόν τι* autem praeter auditum, cujus defectu vulgaris lectio doctrinam impediri innuit, nec facile invenias, nec si sit, tam obscure significari possit.

Axioch. p. 364 A *μοι* importune iteratum nec codicum consensu tutum circumscripsi, moxque communem omnium ante Turicenses editionum scripturam *διήξε* revocavi, non quo a *διήκω* derivarem, sed quia *ἄττω* apud Platonem nusquam Iota subscriptum habet. Semel *ἀτξειν* legitur Leg. IV. 4; id vero ipsum nunc *διήξε* potius quam *διήξε* scribi juberet. — P. 364 B *ὥρας αἰφνιδίον* explicationem commodam non inveniri constat; nec tamen placet Fischeri *συμφορᾶς*, quo quemvis alium casum potius quam morbum sermonis usus denotat; novum igitur vocabulum periclitatus sum *ὠρακίλας*, quod tamen in hoc libello reconditae dictionis affectatione scatente non magis, ut spero, offendet, quam *διαρταμῇ* apud Aeschyl. Sept. 909, cui verissime Godofr. Hermannus adscripsit, lexica e scriptoribus, non scriptores e lexicis colligi; certe ut illud *διαρταμειν*, ita hoc verbi quod est *ὠρακιᾶν* analogia ita commendat, ut ipsam substantivi insolentiam ad fortunae ludibria referre non dubitem. *ὠρακιᾶν* est animo delinquere; planissime igitur hujus radix subitam morbi vim significabit, quo quis, ut p. 365 A legimus, *τὰς ἀφᾶς* amisisse videatur. Nec *πρώας* locum ante *ἐπιτωθάζων* retinere poterat; quod verbum quum me suapte quidem vi antecedens *ἐπιχλενάων* superet (Ruhnck. ad Tim. p. 261), eandem etiam minui omnino non patitur; ipsum tamen adverbium quum ambigerem utrum in *πάντως* mutarem an pro glossemate ad sequens *ἀστενακτι* referrem, cancellis notare sategi. — P. 364 C *καί μοι* V cum libris, *κάμολ* BST; praecedere tamen etiam encliticam ostendit Republ. I. 5: *ἀλλά μοι ἐτι τοσόνδε εἰπέ*, nec Schneiderus eam admittere dubitavit. — P. 365 A *ἄρρατον* H, *ἄρρητον* VBS cum libris, *ἄρρηκτον* T ex Stephani conjectura sensui aptissima; propius tamen nostra et ad librorum vestigia et ad Platonis exempla accedit, cf. Cratyl. c. 23 et Republ. VII. 15. — Ibid. *ὑπολέλοιπας* P aliique non exigui, *ἀπολέλοιπας* VBST; at *ἀπολείπεσθαι* imbecillitatem potius, *ὑπολείπεσθαι* ignaviam declarat; cf. Aristoph. Ran. 1092, Demosth. Mid. §. 168. — P. 365 B *πρὸς πάντων* H, *πρὸς ἅπαντας* VBS, *πρὸς ἀπάντων* T; equidem Stobaeum Serm. CXX. 34 secutus sum, cujus in hoc libello subinde etiam major quam librorum apud me auctoritas fuit. Mox quoque *τοῦτον* ante *ἐπεικῶς διαγαγόντας* unus ille praebuit; qui etsi sequentia in *ἐπιδόντας* corripuit, id ipsum tamen nisi objecto antiquitus tradito facere vix poterat; nec p. 366 A ipsi Turicenses ex eodem CXXI. 38 *πλείοσιν ὀδύναῖς* pro *εἰς πλείους ὀδύνας* recipere dubitarunt, quamquam hunc accusativum sero vidi fortasse sequentis glossematis *νόσους* δὲ . . . *κακότητας* patrocinio uti posse, quod etsi merito a Matthiaeο

notatum tamen multo aptius ad ὁδύνας quam ad ἀλγεινὰ referetur. — P. 366 C δός τι καὶ λάβοις τί καὶ H, δός τι καὶ λαβέ τι VBST; at hic quoque Stobaeus X. 34 optativum potius servavit, quem quum Platonis quoque libri aliquot ipseque Parisini margo exhiberent, et metrum Epicharmi et dialectus illam emendationem flagitabat, quam a me primo in Gesch. d. plat. Phil. T. I. p. 306 propositam mox etiam Ahrens Gr. I. dialect. T. II. p. 456 auctoritate sua approbavit. — P. 366 D κλανθιζόμενον pro κλανθμαριζόμενον scribendo typothetarum tantum errorem correxisse mihi videor; ipsorum autem librariorum deinceps inserendo ἐπέστησαν, quod in Platonis codicibus omissum princeps Boeckhii ex Stobaeo XCVIII. 76 revocavit. — P. 367 A ἐνστήσεται P, ἐπστήσονται VBST; illud tamen etiam Stobaeus tuetur, reliquis quoque ad singularem numerum adaptatis: τίνα τις τοῦ ξῆν ὁδὸν ἐνστήσεται; eodemque auctore mox ὑπῆλθε pro ὑπέισῆλθε tumque παρήρθωσεν ἄλλ' οἱ πολλοὶ γήρως ἀπακμάζουσι καὶ τῷ νῶ καὶ δις παῖδες οἱ γέροντες γίνονται κατὰ τὴν παροιμίαν scripsi, ubi Tur. παρήρθησεν ἄλλοι πολυγῆρως ἀκμάζουσι καὶ τῷ νῶ δις παῖδες οἱ γέροντες γίνονται retinuerunt. Prius etiam Parisinus confirmat, παρήρθησεν vel Stallbaumius recepit; reliqua autem sententiae indulsit, nec additamento illo κατὰ τὴν παροιμίαν omisso, quod nisi ascivissem, verbis οἱ γέροντες cum Matthiae et Stallbaumio circumscribendis tam exilem orationem reddere cogebar, ut ne apud hunc quidem scriptorem toleranda esset. — P. 367 C τὸ κράτιστον αὐτοῖς VB cum libris, αὐτοῖς ST ex Baiteri sententia; at est: quod ipsis optimum foret. — P. 368 B ad Stobaei auctoritatem reversus μέμφεται et χαλεπαίνει pro μέμψεται et χαλεπανεῖ scripsi, item τὰς χειρωνακτικὰς, Platonis quoque plurimis libris astipulantibus, pro τοὺς χειρωνακτικούς, tum πονουμένων et ποριζομένων pro πονουμένους et ποριζομένους, moxque ἑαυτούς cum Boeckhio pro αὐτῶν, postremo φροντίδων pro δακρύων edidi, quodque vulgo ante ὡς ἀπεφῆνατο positum erat μήτε post βίας transtuli; quorum omnium ita rationem constare arbitror, ut multo major negligentiae in librariorum quam interpolationis in Stobaeum suspicio cadat. Mitto quod ποριζομένων ipsius P prima manus habet; accusativum certum est correctori deberi, qui βαναύσους commune genus habere non animadvertisset; isque error ad extremum etiam χειρωνακτικούς scribi iussit, quod miro fortunae ludibrio ex solo Ven. ☿ omnes deinceps editiones invasit. Praesentium quoque μέμφεται et χαλεπαίνει melior causa est quam futurorum, quae id, quod revera est, exspectant tantum volunt; utque inter φροντίδας et δάκρυα difficilem optionem esse concedam, multo tamen proclivior ab ὀλοφνερῶ ad lacrimas quam ad aerumnas aberratio erat. Nec rustica mala, quo p. 368 C oratio transit, minorem Stobaei fidem ostendunt; ubi quum aptissime caelestium imbrium ἐπομβραῖαι terrestrium aquarum ἐπίκλυσις comitem habeant, ἐπίκλυσις, quam Platonis libri offerunt, et sermonis usu ad faciei potius oculorumque quam ad frugum adustiones refertur, et si maxime solis ardorem significet, post ἀνχμὸν plane abundat; κρυμὸν autem re-

ctius quam κρύος legi ipsa θάλλπους vicinia docet, quae librariorum ad similem terminationem subjungendam induxisse videtur; quae quum ita sint, etiam p. 368 D neque ἀλγίστην pro ἀλγεινήν neque ποῦ δὲ πρῶν οἱ pro ποῦ δ' οἱ πρῶν recipiendo vim scriptori allatam esse spero. — P. 369 A σύγκλυδος V et Schneiderus, συγκλῦδωνος P et B, συγκλῦδον ST; at συγκλῦδα ὄχλον novit etiam Suidas T. III. p. 789. — P. 369 D ἀντικροτήσης H; ἀρτι κροτήσης libri, ubi tamen praeteriti temporis adverbium futuri exacti significationi, quam conjunctivo aoristi inesse constat, non convenit; quod nisi quis cum Fischero πιθανωτέρους τῶν ἀρτι λόγους scribi maluerit, mecum in composito novo illo quidem sed et legitimo et apto acquiescet. — P. 369 E ἀρκεῖται VBS, ἀκείται T ex Hemsterhusii conjectura; illud tamen jam Boeckhius comparato Her. IX. 33 tuitus est, nec Schneiderus abiecit. — P. 370 A περιτίθεις H et Schneiderus cum duobus libris non optimis, sed exigua vulg. περιτίθης mutatione eademque necessaria, quia περιτρέπεις σεαυτὸν solo δειματούμενος non satis definitur, sed alterum participium flagitat, quod priori illi ita opponatur, ut hinc demum contradictio existat. — P. 370 B φύσις οὕσα τοσόνδ' ἂν ἦρατο H, φύσις τόσον διήρατο VBS, φύσις τόσον ἂν ἦρατο T; at latius corruptelam patere optimorum codicum lectio τοσονδύους vel τοσονδοιους διήρατο arguit; unde quum jam Schmidtius Epist. ad Turic. p. 23 οὗς ἂν τοσόνδ' ἦρατο exculsisset, equidem structuram certe tolerabilem restituere mihi visus sum. Schneiderus ipsum τόσον δύονς ἂν ἦρατο retinuit vertitque tam magnam subiens suscipere potuisset operum molitionem; at mihi δύειν subeundi significationem nisi depressionis vi accedente admittere non videtur. — P. 370 C καὶ Πλειάδων ἀνατολὰς τε καὶ δύσεις ex conjectura post θέρους inserui, quum vulgo ἀνατολὰς τε καὶ δύσεις post σελήνης, καὶ Πλειάδων post διττὰς legerentur eoque facto mature vel optimis in libris χειμῶνας pro χειμῶνος scribi coeptum esset; at hiemis aestatisque mentionem ad τροπὰς διττὰς spectare non minus, opinor, manifestum est, quam ortus occasusque post solis et lunae cursus abundare; Vergiliarum contra ortus occasusque inde ab Hesiodo ἔργ. 383 his ipsis astris fere equiparabantur. Poteram utique etiam καὶ Πλειάδων ἀνατολὰς τε καὶ δύσεις χειμῶνος καὶ θέρους ὄρους scribere, quorum extremum Winckelmannus suasit, quia, ut Plinius ait N. Hist. XVIII. 69, Vergiliarum exortu aestas incipit, occasu hiems; at etiam missa additamenti audacia chiasmus displicebat, quo ἀνατολὰς ἀ θέρος, δύσεις ad χειμῶνα referri necesse fuisset. — P. 370 E κάμπαιιν H, καὶ πάλαι libri; quod tamen dicere vix poterat, qui ad hanc usque colloquii partem ab omni philosophiae solatio abhorruisset; nunc ipsa poenitentia ad meliorem frugem conversa declaratur. — P. 371 E δίψος P, δίψος VBST; cf. Schneider. ad Rempubl. T. I. p. 408.

Haec hactenus de priore voluminis parte; altera, cujus sexuplex argumentum est, quasi totidem praefationes postulat, quae etsi pluribus inquirere in singulorum libellorum originem et indolem non possunt, rationes tamen et fundamenta, quibus uniuscujusque recensio nititur, eo

altius repeti necesse est, quo plura mihi in his vel meo iudicio vel norum codicum subsidio velut ab integro agenda fuerunt. Quae enim hac appendice comprehendere studiorum cadente graecitate in Platonem collatorum monumenta, eorum primum modo ac plane paulo ante, hac ipsa editione fere absoluta, inopinatae saluti redditum est, alterum, nisi spes me fallit, eandem nunc demum recuperavit, nec tertium me in superiorum criticorum opera acquiescere passum est; quarti autem nunc primum maxima pars prodit, cujus deinceps amplior ratio reddetur; ipsa denique Scholia et Timaei glossarium, quamvis saluberrimam olim Ruhnkennii, nuper Turicensium curam experta, externam certe formam, qua hic induta prodeunt, vel explicari vel excusari volunt. Albinus igitur, quem et aetas et argumentum primo loco poni iussit, principem editorem habuit Joannem Albertum Fabricium, qui illius *εἰς τοὺς Πλάτωνος διαλόγους εἰσαγωγήν* anno 1707 ex codice Holsteniano in Bibliothecae Graecae Vol. II. p. 44—50 transtulit, unde posterius a Joanne Friderico Fischero cum quatuor primis Platonis dialogis Lips. 1783 et a Christiano Daniele Beckio in fronte editionis Tauchnitzianae 1813 (p. 9—15) repetita plurimis tamen vel negligentiae vel corruptelae maculis sordebat, donec eandem nuper Car. Ern. Chr. Schneiderus in Scholarum hibern. a. 1852 indice Vratislaviensi ex elegantissimo codice Lobcovicensi ita emendatam edidit, ut et eorum, quae ipse modo meorum subsidiorum ope constituissem, plurimam partem confirmaret et suapte acumine nonnullis locis egregiam lucem affunderet. Id ipsum tamen quo clarius appareat, simulque certior singularum lectionum auctoritas fiat, in enotanda varietate, qua mea haec recensio a principe Fabriciana discrepat, meorum quoque codicum lectiones, quarum quidem aliquod momentum est, diligenter perscribam eademque opera duo illorum genera distinguam, quorum ne Schneiderus quidem ullam notitiam habuisse videtur. Id enim principium, in quo et Holstenianus et Lobcovicensis consentiunt, ex meis unns tantum servat Parisiensis 2290, quem Carolus Müllerus, cujus jam superius et humanitatem et diligentiam dignis laudibus prosecutus sum, infimae aetatis librum cum Fabricio fere ad verbum convenire narrat; reliqui tres ex iis, quae huius tria prima capita continent, haec tantum exhibent: *ὁ διάλογός ἐστι λόγος ἐξ ἐρωτήσεως καὶ ἀποκρίσεως συγκείμενός τινος τῶν πολιτικῶν καὶ φιλοσόφων πραγμάτων μετὰ τῆς πεποιθήσεως ἡθοιοποιίας τῶν παραλαμβανομένων προσώπων καὶ τῆς κατὰ λέξιν κατασκευῆς*, post quae sic statim pergunt: *δύο δὲ ὄντων χαρακτήρων τοῦ διαλόγου, ὑφηγητικοῦ καὶ ζητητικοῦ, ὁ μὲν ὑφηγητικὸς ἡρμостαι κ. τ. λ.*, unde non mutilos sed consulto breviatos esse liquido apparet, idque consilium etiam titulus prodit, quo duo eorum non *εἰσαγωγή* sed *περὶ τῆς τάξεως βιβλίων τῶν Πλάτωνος* vel *τῶν βιβλίων τῶν Πλατωνικῶν* inscribuntur. Eorum alter est Lugdunensis Mss. Gr. Voss. Q. 13, cujus apographon Eugenio Mehlero, officiosissimae eruditionis viro, acceptum refero, alter Basiliensis, cujus quum in Jahnii Archiv T. XIV. p. 104 mentionem invenissem, Gerlachius, quem honoris causa nomino, promptissima comitate meos in usus

conferendum curavit; his autem tertius accessit Parisiensis 1816, et ipse Mülleri opera collatus, qui etsi Albini libellum a juniore manu quam ceteras codicis partes scriptum esse narrat, non tamen minus memorabiles inde lectiones enotavit; quas ipsas jam cum superioribus ita conjungam, ut, quum Schneiderus Lobcovicensem suum litera A, Holstenianum Fabricii B insigniverit, ego Parisiensem 2290 C, alterum 1816 D, Lugdunensem E, Basiliensem F appellem. Schneideri denique emendationes litera S, meas H notem. C. I *τοῦτο δύναται* BC, *οὗτος δύναται* adscr. *τοῦτο* A. — *ἂν ἡ βουλή ἦ ἢ* H, *ἂν ἡ βουλή ἦν* A, *ἂν βουλή ἦ* BC, quod jam Fischerus ex Platonis verbis correxit, praemisso tamen *ἦ*, quod communia librorum vestigia hic postponi coëgerunt. — *οὐκ εἰδότες* ABC, quo tamen recepto deinceps non solum cum BC *οὐδὲ ὁμολογοῦντες*, sed etiam *προελθόντες* δὴ scribendum foret; satius igitur visum est, servato cum A *διομολογοῦνται*, negationem a Platonis sententia pariter ac libris alienam circumscribere. — *οὐδὲ γὰρ ἄνευ τέχνης τινός καὶ δυνάμεώς εἰσι γεγραμμένοι* post *διάλογος* B male iterat, Schneiderus cum A recte omisisse videtur. — *συγκείμενος περὶ τινός* BC, *συγκείμενός τινός* AD, *συγκείμενος τίνος* EF, miro in omittenda praepositione consensu, qua tamen carere structura vix potest. — C. II *εἶναι λέγεται* A et Schneiderus, probabiliter, sicut etiam quae hic ex conjectura post *ἐρωτήσεως* inseruit *καὶ ἀποκρίσεως*, non tamen adeo necessarie ut quod eodem duce mox ipse recepi *διότι*, per homoearcton, ut videtur, ante *διαφόρων* mature omisum. — *δεῖ παρεῖναι καὶ τῇ* A et Schneiderus, quem sequi haud dubitavi, quamquam *προσάπτειν* *ταῖς*, quod cum cancellis Fabricius adjecerat, jam in Par. C inventum est, non secus ac *περὶ*, quod idem paulo ante genitivo *τῆς κατὰ τὴν λέξιν κατασκευῆς* praemisit; at id ipsum correctoris manum arguit. — *ἔχουσαν* A et Schneiderus, *ἔχειν* B, *ἔχει* C, quo librarii structuram omisso *παρεῖναι* hiantem resarcire voluisse videntur; nunc omnia sarta tecta sunt. Difficilior causa est sequentium *τῶν δυνάμεων*, quae quum salva constructione abesse possint, circumscribere quam emendare malui, quamquam altius corruptelam latere facile agnosco; nec tamen aut quod Schneiderus tentavit *ὑπὸ τῶν μὴ δυνάμεων* aut quod ipse olim hariolabar *ὡς οὐ δύναμενον* satisfacit. Meliorum cum Atheniensibus disceptationem Thucyd. V. 85—112 respici certum est; verba autem not extrico, nisi forte *λεγόμενον ὑπὸ τινῶν δυνάμει εἰδοποιεῖν* scriptum fuit, ut Alcın. c. 6: *ἐν τῷ Φαίδωνι οὕτως ἐρωτᾷ δυνάμει*. Deinceps demum verissime Schneiderus cum A *οὐ φήσομεν εἶναι διαλόγου* vulgo omisa restituit indidemque *ἀλλήλαις ἀντιγεγραμμένας* pro *ἀλλήλοις ἀναγεγραμμένας* edidit. — C. III eidem debemus verba *ἐν τοῖς ἐξῆς* — *χαρακτήρων*, quae in BC per homoeoteleuton exciderunt; καὶ *ἀποδείξιν* vero et *Πολιτείαν*, quae et ipsa BC ignorant, mihi quoque DEF sumministrarunt. — C. IV *τῷ Πλάτωνος* moxque *οἱ μὲν ἀπὸ α* *οἱ δὲ ἀπὸ DEF*, *τοῦ Πλ.* et *οἱ μὲν γὰρ ἀπὸ . . . οἱ δὲ τινες ἀπ* ABC, quorum minor apud me auctoritas est, praesertim quum alit ipsum A cum meis concinere videam, ut in *ἐπειδὴ* pro *ἐπεὶ ἀναγκαῖον*

et δὲ ἀρχὴν pro τὴν ἀρχήν, quae vel invito Schneidero asciscere non magis dubitavi, quam ipse in extremis διὰ ante τοῦ λόγον cum solis BC retinere sustinuit. Nec c. V ulla causa erat cur cum ABC καὶ post ὅπως οὖν contra DEF servarem; immo hic quoque insignissimae mutationes, quibus Schneiderus Fabricii editionem emendavit, meorum auctoritate confirmantur, παρηβηκῶς pro παραβεβηκῶς, ἢ pro καὶ ante ἱστορίας et ἀμαθής, ἢ δὲ κατὰ ante ἔξιν insertum, nisi quod DE solemni confusione (cf. Republ. VII, p. 533 E) λίξιν pro ἔξιν exhibent. — Longius procedi jussit hiulca sententiarum junctura ante ὥσπερ πρὸς παράδειγμα, quam ita tantum redintegrare poteram, ut antecedentis ποιείσθαι syllabas extremas particulam εἶθ' hausisse suspicarer; quod vero deinceps Schneiderus ante ἐπιτήδευσις cum A inseruit ἢ, nostri quoque libri omnes suppeditant, eademque causa est particulae τε post ἐστὶν ἢ, quam ab ADF oblatam in γε mutare cum E, quam cum BC prorsus tollere malui. — Mox δίδεισι τὸν περὶ αὐτῆς S, δίδησι τὸν περὶ αὐτῆς ABC, δίδησι τὸν πρὸ αὐτοῦ DF, δίδησι τὸν πρὸς αὐτοῦ E, unde masculinum ad φιλόσοφον spectans libenter recepi, in reliquis Schneiderum eo facilius secutus sum, quo pronior ipse jam solo Lugdunensi inspecto ad δίδησι in δίδεισι mutandum fueram. Incertius est quod pro δέοι ex DEF scripsi δέοι σ', in quo haud scio an δεή-σει potius lateat; tutissimum autem γενέσεως pro παιδεύσεως, quod etsi Schneiderus ab A oblatum sprexit, jam nostris astipulantibus non minus recipiendum erat, quam ἐπεὶ pro ἐπειδή, ἐντενξόμεθα pro ἐντενξώμεθα, περὶ τὴν φύσιν pro περὶ φύσιν, denique ἀντοψόμεθα, quo Schneiderus lacunam a Par. C et Fabricio inserto ἀναμνησόμεν aegre expletam ex A feliciter resarsit. Ἀντοψόμεθα clare etiam mei DF exhibent. Ἀντοψόμεθα E, quod fortasse erit qui vel ipsum vel in αὐτ' ὀψόμεθα divisum praeferat; tutius tamen visum est in vocabulo insolito majorem librorum numerum sequi, praesertim quum verbum ipsum cum praepositione tantum componi possit, αὐτὸς nominale derivatum αὐτοπτήσομεν potius postulet. — C. VI ἔτι δέ τις S, εἰ δέ τις libri, ut lacunam subesse suspiceris; Schneideri tamen conjectura omnia expedit, nec minus recte mox idem, libris quoque praeter BC omnibus addicentibus, μὲν post πρῶτον inseruit et καὶ ante ἀναπόδραστα sustulit, quod ita demum ferri posset, si praeterea ἢ inseri liceret. Minor librorum consensus est in ἐκβάλλει, quod meorum unus tantum D clare exhibet; eidem tamen et E ἐκβαίνει et F ἐμβάλλει scribendo magis certe favent quam vulgatae ἐκβάλοι, quamquam elegantius futurum ἐκβαλεῖ fore facile concedo. — Τὰ ante ἡθικά a Fischero cancellis notatum libri omnes timentur, δὲ post ἔνα solus C, in quo omnia Fabricii additamenta inveniri vidimus; sensus tamen hoc non minus flagitat quam mox αὐτὰ δεδῆναι pro ἀποδοθῆναι, ubi quum Menon. p. 98 A respici manifestum esset, ne in Schneideri quidem correctura ἀποδεθῆναι acquiescere poteram. — Ἐξιν pro διάνοιαν et προκαλέσαιτο pro προκαλέσοιτο ut Schneidero A, ita mihi DEF obtulerunt; iidemque post ἐντυγχάνειν integram periodum per homoeoteleuton excidisse confirmant; deinde

vero non solum articulum, quo aegre caremus, ante θεωρητικὸν orant, sed etiam ἐπὶ τὸ pro ἐπὶ τῷ ὁμοιωθῆναι et ἀπὸ σοφιστῶν pro ὑπὸ τῶν σοφιστῶν exhibent, postremo καὶ ἀνατρεπτικοῦ post ἐπιδεικτικοῦ et αὐτοῖς post ὅπως inserunt, quibus omnibus obtemperandum esse censi. Additamenta Schneiderus et ipse recepit; τῷ et ὑπὸ in A quoque invenisse videtur, unde τῶν tantum abesse annotavit; mihi tamen hic locus ex eorum numero esse visus est, quibus ἀπὸ pro ὑπὸ sine haesitatione concedas; cf. Klotz in N. Jahrb. 1841, T. XXXIII, p. 268.

Alcinoi διδασκαλικὸν τῶν Πλάτωνος δογμάτων princeps edidit Andreas Asulanus Venetiae in aedibus Aldi 1521, cujus lectiones a Fischero enotatae vulgatas haud raro longe superant. Vulgata praecipuum auctorem habet Danielelem Heinsium, qui Maximo Tyrio iteratis ipsius curis Lugd. B. 1607 et 1614 recensito Alcinoium nulla alia de causa subjecit, quam quia hunc illi in eodem codice velut ἐφοκίδα, ut ait, navi majori adjunctum invenisset; unde quod se quae vera viderentur, recepisse, quae falsa, induxisse jactat, haud scio an multo saepius falsa intulisse, vera neglexisse existimandus sit. Genuina certe scriptoris verba, qualia boni codices produnt, Heinsium non exhibuisse vel levis haec opera, quam mihi in hunc libellum impendere contigit, quemvis docebit cui etsi duorum tantum librorum Parisiensium collationem adhibere potui, hi ipsi tamen tot locis aut veterem Aldinam tuentur, aut insperatam novarum lectionum praestantiam aperiunt, ut qui initio Heinsianam tantum editionem recognoscere instituissem, jam nunc prorsus novam recensionem ex illis me effecisse affirmem. Atqui alter horum, N. 1962 signatus, quo conferendo jam tertio me Caroli Mülleri comitas devinxit, ipsum Alcinoium cum Maximo Tyrio conjungit; quem saec. XI scriptum quum vetustatis commendationem sinceritate aequare animadvertissem, toti huic recensionem pro fundamento subicere non dubitavi; nec deterior alterius indoles est, saec. XIII scripti et N. 1309 signati, cujus varietas ab erudito Graeco in meum usum collata etsi majorem librarii licentiam prae se fert, in gravissimis tamen rebus haud spernendum subsidium praebet. Horum igitur prioris lectiones, quas quidem Heinsianis substitui, nota P, posterioris Q insignivi; Aldinis A, Heinsianis utpote vulgatis V ascripsi; meas denique conjecturas solita littera H notavi; quibus copiis etsi non dubito quin et Vindobonensium et Italicorum librorum collatio magnas accessiones afferre possit, hanc tamen operam, quam non habebam cui peregre injungerem, majori alicui editioni reservare, quam id, quod jam nunc praestare possem, diutius premere malui. De titulo tantum libri, qui vulgo erat Ἀλκινόου φιλοσόφου εἰσαγωγή τῶν δογμάτων Πλάτωνος vel εἰς τὰ τοῦ Πλάτωνος δόγματα εἰσαγωγή, Vindobonensis (Lambec. T. VII. p. 17) et Laurentiani (Bandin. T. III. p. 259) auctoritatem cum Parisino priore conjungere licebat; cetera, quae hoc aut solo aut praecipuo duce emendavi, haec fere habeto:

C. I. 1. 6 ὀνομασμένος ἀπὸ τῆς φιλοσοφίας PQ, ἀπὸ ταύτης ὀνομασμένος AV. — C. II. 1. 18 ἰδῇ κακῶς διοικούμενα H, εἰδῇ κακῶς διακείμενα A, εἰδῇ κακῶς διοικούμενα PV, κακῶς

διοικούμενα εἰδῆ Q. — C. IV. l. 2 εἴη ἂν τι καὶ PQ, εἴη ἂν καὶ AV. — L. 8 ἐπιόντων H, ἐπὶ ὄντων APQV; at si maxime entium hic mentio fieri posset, τῶν ὄντων requireretur; nunc genitivi ratio eadem est ac λόντων Xen. Cyr. III. 3, 54, respiciunturque homines, quibus perspicacius rem aggredientibus et philosophus et ratio κριταὶ appellarentur. — L. 19 ὑπάρχων H, ἀρχῶν APQV, cui ὦν certe subijci necesse foret; ipsum tamen principiorum vocabulum ab hoc loco alienum esse ratus participium ejus verbi substitui, quod posterioris aevi scriptores passim pro εἶναι usurpare constat. Vellem utique etiam περὶ τὰ βέβαια καὶ μόνιμα scribere licuisset, ut c. 6: περὶ τὸ διαλεκτικὸν δὴ καὶ τοῦτο ὑπάρξει: genitivus tamen a λόγον notionē suspendi potest. — L. 29 πρώτον PQ, πρώτῳ AV. — L. 33 συνθέντων PQ, συντιθέντων AV. — L. 39 περὶ Σωκράτους H cum A, ἀπὸ Σωκρ. PQV. — L. 45 ἔσθ' ὅτε δὲ PQ, ἔσθ' ὅτε δὴ AV. — L. 51 ἐν σώματι PQ, ἐν τῷ σώματι AV. — L. 54 ἐναποκειμένη H, ἐν ὑποκειμένη V, ἐν ἀποκειμένη APQ, unde verum facile erui, comparata Plut. solert. anim. c. 3: ὥσπερ ἀμέλει καὶ τὰ περὶ τὰς νοήσεις, ἃς ἐναποκειμένας μὲν ἐννοίας καλοῦσι, κινουμένας δὲ διανοήσεις. — L. 66 νόσεις ἔσται PQ, νόσεις ἔστι AV. — C. V. l. 5 καὶ ὑπάρχοντα PQ, καὶ τὰ ὑπάρχοντα AV. — L. 13 σημαίνόμενα ὥς ὅταν H cum A, καὶ ὅταν PQV solemnī confusionē. — L. 32 ἀπὸ δὲ τούτου PQ, ἀπὸ τούτου δὲ AV. — L. 35 τὸ δὲ δεύτερον PQ, τὸ δεύτερον AV. Longius emendando progredi nolui, quamquam facile exspectes εὐρωμεν αὐτὸ τὸ καλόν: optativum tamen apud hunc scriptorem vindicat superius exemplum c. 4: ἂν τις οἴηθῃ . . . ἔπειτα συνθεῖη: nec quod Par. Q revera εὐρωμεν exhibet, veterem conjunctivi auctoritatem probat, siquidem is simul etiam εἶτα in εἶνα mutavit. — L. 41 οἶον ζητῶν PQ, οἶον ζητῶ AV. — L. 44—48 ἀγέννητος, ἀγενήτου, ἀγέννητον Q, ἀγέννητος APV; at cf. Phaedr. p. 245. — L. 53 μέχρις οὗ ἂν PQ, μέχρις ἂν οὐ AV. — L. 54 ἔλθῃ PQ, ἔλθοι AV. — C. VI l. 10 μὲν αἱ ἀπλαῖ P, μὲν ἀπλαῖ AQV. — L. 19 προτάσεις ὑπάρχουσιν P, ὑποθέσεις ὑπάρχουσιν A, προτάσεις QV. — L. 31 κατὰ μὲν P, καὶ κατὰ μὲν AQV. — L. 32 ὥς quia sequenti οὕτως incongruum est, cancellis notavi. — L. 34 τὸ μετέχον P, τὸ δὲ μετέχον AV; in Q totum enunciatum propter homoeoteleuton excidit. — L. 37 τὴ ἀρα ποιὸν H, τὸ ἀρα ποιὸν APV, in Q tota conclusio deest. — L. 50 ἔρωτᾷ δυνάμει PQ, ἔρωτᾷ V; at δυνάμει vim magis quam formam syllogismi in Phaedone apparere innuit. — L. 51 μὴ ἐπιλελήσμεθα PQ, οὐκ ἐπιλελήσμεθα AV. — L. 68 καὶ ἐν ἄλλοις PQ, καὶ τοῖς ἄλλοις AV. — L. 70 θαυμαστής P, θαυμαστῶς A, θαυμαστὸς QV. — L. 73 ἔχει νοῦν PQ, ἔχει τὸν νοῦν AV. — L. 76 μὴ γὰρ ἄλλο P, μηδὲν γὰρ ἄλλο AQV. — L. 78 μήτε γὰρ APQ, μήτε δὲ V; maxime quae οποιάνποτε PQ, ὅποιανοῦν ποτε AV. — L. 84 ἀκολουθία τις PQ, μία δὲ τις AV. — L. 85 οὐχ ὁ ὁπωσδήποτε PQ, οὐχ ὅπως δὴποτε AV. — C. VII. l. 6 ζῶν ὁ ἀνθρωπος PQ, ζῶν ἄνθρωπος AV. — L. 15 ὃν μόριον A, μόριον ὃν PQV; at in participio non prae-

dicatum sed attributum cernitur. — L. 16 τοῦ ὄντος AQ, τῶν ὄντων PV; at singulari utitur Plato Reip. VII, p. 521. — L. 23 ἡ στερεομετρία H, ἡ τε γεωμετρία APQV; cf. Republ. VII, p. 528 A et Epin. p. 990 D, ubi haud scio an idem restitui oportebat. — L. 31 ἐπὶ τὰ αὐτὰ APQ, ἐπὶ τὰ ὅλα V, speciose, sed perperam; τὰ αὐτὰ sunt harmoniae leges, quo sonos aequae ac astrorum motus referri necesse est. — L. 32 ἀναφέροντες PQ, φέροντες AV. — L. 37 κατὰ ταῦτα A, κατὰ ταῦτα PV, κατὰ ταῦτον Q. — L. 57 εἰδῶλων H, εἰδῶν APQV; at significantur quae Reip. VI, p. 510 sunt πρῶτον μὲν σκιαί, ἔπειτα τὰ ἐν τοῖς ὕδασι φαντάσματα καὶ ἐν τοῖς ὅσα πυκνά τε καὶ λεῖα καὶ φανὰ ξυνέστηκε, καὶ πᾶν τὸ τοιοῦτον. — L. 59 θριγκὸς P, θριγγὸς AQV; cf. Schneid. ad Rempubl. VII, p. 534 E. — C. VIII. l. 2 καὶ τῶν θεολογικῶν P, καὶ θεολ. AQV. — L. 10 αὐτὴν δὲ καθ' αὐτὴν APQ, αὐτὴν V. — L. 18 ἀνοσμοτάτῳ H, εὐοσμοτάτῳ APQV; at sententia nullum odorem flagitat, ut Tim. p. 50 E: ποιοῦσιν ὅτι μάλιστα ἀάδη τὰ δεξόμενα ὕγρα τὰς ὁσμάς. — L. 21 εἰ μέλλει Q, εἰ μέλλοι APV; at cf. Creuzer. ad Plotin. de pulchr. p. 384. — C. IX. l. 4 καὶ αὐτὴ ἡ ἰδέα utpote supervacaneum circumscripsi; ortum est ex solemni permutatione cum articulo, quae dittographiam peperit. — L. 8 οὐ ὥσπερ APQ, ὥσπερ V; at οὐ necessarium est ad παράδειγμα cum πρὸς τι jungendum. Illud tantum recipere nolui, quod hidem mox post ὥσπερ inferciunt γάρ: nam haec quoque dittographia est ex περ et γάρ confusis oriunda; cf. ad Euthyd. p. 282 E. — L. 9 εἴτε καὶ μὴ A, εἴτε καὶ εἰ μὴ V, nescio an assentientibus PQ, at certe contra structurae rationem. — L. 10 παντὶ H, πάντῃ APQV, quod ad sequentia referunt; at ibi jam πάντως eadem vi legitur; quorum nisi alterutrum ejicere velis, vide ne nostra emendatio id ipsum exprimat, quod mente certe suppleri antecedentia postulant, non omnium rerum exterius exemplaria exstare. — L. 28 γέγονεν omisit Q, ego circumscripsi, quia nec γεγενῆσθαι ideis, nec perfecto ἂν convenit; non tamen repugnem, si quis εἴη vel simile quid excidisse censeat. — C. X. l. 4 μετούσία H, μετουσία APQV, nescio qua structura; praetuli igitur adjectivum, quod communionem οὐσίας significet ad similitudinem ejus, quod inter ecclesiae patres jactatum est, ὁμοούσιος formatum. — L. 8 τὸ νοητὸν APQ, τι νοητὸν V. — L. 10 ἀπηλλαγμένως P, ἀπηλλαγμένοι QV, ἀπηλλαγμένοι ὥς A, unde dittographia elucet; praetuli tamen ex duabus lectionibus difficiliorem. — L. 14 ὁ πρῶτος PQ, πρῶτος AV. — L. 17 ὀρεκτὸν P, ὀρεκτικὸν AQV. — L. 21 αὐτοῦ κάλλιον PQ, ἐαυτοῦ κάλλιον AV, absurde. — L. 28 αὐτοῦ τὸ σχῆμα φύσει τέλει ἔστι H, αὐτὸς τοῦ φύσει πλέον ἔστι AV, unde tamen aegre sensum elicias, qui pulchritudinis definitioni conveniat, neque antiquitus ita lectum esse vel PQ demonstrant, ubi αὐτὸς της του φύσει scribitur; hinc igitur conjunctis syllabis αὐ — τον et το — σης effeci, quod et neutri generis praedicato et ipsi pulcri notioni non opinor inepte convenit. Καλὸν certe maxime in σχήματι cernitur, neque a dei persona σχῆμα alienum esse ostendit Plat. Politic. p. 275 C; hoc autem quod τέλειον potius

quam πλέον appellari malui, excusatione vix egere arbitror. — L. 30 ὁ ἥλιος PQ, ἥλιος AV. — L. 52 παρέχων δὲ APQ, δὴ V, nescio an errore. — L. 56 τρίτη δὲ Q, τρίτη γὰρ APV, solemnī confusione. — L. 70 τὸ ἀσώματον APQ, τὴ ἀσώματον V. — L. 75 ἀσώματος PQ, ἀσώματον AV. — L. 79 ὑπάρχοι P, ὑπάρχει AQV; at cogitatur potius conditio quam ponitur. — C. XI. l. 18 ἀναγκαῖον τι εἶναι H, ἀναγκ. ἔτι εἶναι APQV; at praecedens ἔστι τι παθητικὸν etiam ποιητικὸν τι flagitat, ἔτι contra prorsus otiosum est. — L. 20 λεγόμενος PQ, καλούμενος AV. — C. XII. l. 5 ἀγέννητον Q, ἀγέννητον APV; cf. sup. c. 5. l. 44. — L. 8 ἀναγκαῖον καὶ APQ, ἀναγκαῖον V. — L. 25 σωματοειδὲς δεῖ τὸ γενόμενον PQ, σωματικὸν τε χρὴ καὶ γενόμενον AV. — L. 28 συναγωγὸν ἀμφοτέρων P, συναγωγὸν ἀμφ. Q, συναμφοτέρων AV; cf. Tim. p. 31 C. — C. XIII. l. 3 καὶ ἡ σύστασις APQ, καὶ σύστασις V. — L. 4 γὰρ σῶμα αὐτοῦ APQ, γὰρ αὐτοῦ V. — L. 10 μανότατον Q, μανώτατον APV. — L. 11 ἀπέλαβε P, ἔλαβε Q, ἀνέλαβε AV. — L. 20 λέγω δὲ τὸ PQ, λέγω δὴ τὸ AV. — L. 42 διὰ τοῦτο δὲ PQ, διὰ τοῦτο δὴ AV. — C. XIV principium mancum esse apparet. Heinsius satis habuit interpretari: *ex corporibus itaque animae vires investigari voluit*; videtur tamen integer versus excidisse; quem quum ne mei quidem libri suppleant, lacunae notam posui. — L. 6 ὑποσησώμεθα PQ, ὑποσησόμεθα AV. — L. 10 μεριστῶν APQ, αἰσθητῶν V, ad sententiam verissime; sed id ipsum genus praeeunte Platone Tim. p. 35 A etiam μεριστὸν Alcinous appellat. — L. 14 εἴπη PQ, λέγη AV. — L. 16 τῆς αὐτοῦ A, τῆς αὐτοῦ V. — L. 20 ἡ βαθέος ὕπνου PV, βαθέος ἡ ὕπνου Q, βαθέος ὕπνου A, quibus comparatis quum ἡ certa sede careat, non ipsum tantum eliminandum, sed etiam ea verba, quibus cum κάρον jungendis interpositum esse apparet, pro glossemate notanda esse censui, praesertim quum ipse κάρος non Platonis sed Alcinoi vox sit, quem se ipsum interpretatum esse vix credibile est. — L. 34 ὑπὸ τῆς ἀσχίστου PQ, ὑπὸ τοῦ ἀσχ. AV. — L. 38 πλανῆτις Q, πλανήτις P, πλανήτης AV. — L. 64 μετὰ γῆν H, μετ' αὐτὴν APQV, solemnī confusione; cf. Bast. Comm. palaeogr. p. 705. — C. XV. l. 13 τεταμένον Q, τεταγμένον AV; nostrum praebet etiam Plato Tim. p. 40 B, cf. Republ. X, p. 616 B. — L. 14 θεῶν PQ, θεῶν ὑπάρχουσα AV. — C. XVI. l. 2 γένη ζώων Q, γένη ζώων P, γένη τῶν ζώων AV. — L. 6 ὥς εἰς αὐτὸ A, ὥς εἰς αὐτὰ Q, ὥσει αὐτὰ PV, languide; immo siquid tentandum, vide ne ex Tim. p. 43 A εἰς ταῦτόν recipi opus sit, quod Alcinous cum ἀποδοθησόμενα continuasse videatur. — C. XVII. l. 7 ἐτελέσοντα Q, ἐτελέσαντα AV. — L. 15 ὥσπερ H, ἥσπερ APQ, τῆς μὲν V, nescio unde. — L. 16 πῇ μὲν — πῇ δὲ pro πῇ scripsi cum Buttmanno §. 116, Adn. 9. 21; item πελιᾶς pro πελλίς cum Arcadio p. 41. Penes libros parum auxilii est, quorum duo AQ glossema μελαίνης, tertius P apertam corruptelam πλεόνος offert, margini tantum vera lectione ascripta, quam ceteroquin firmat Alex. Aphrod. Probl. II. 62. — L. 24 τούντεῦθεν H, γοῦν ἐνθεν APQV. — L. 25 ἐνδῆ-

σαντες Q, ἐνδύσαντες APV; at cf. Tim. p. 43 A: τὰς τῆς ἀθανάτου ψυχῆς περιόδους ἐνέδουν εἰς ἐπίρρυντον σῶμα, item Phaed. p. 81 E, 92 A etc. — L. 31 τὸ κρῖνόν τε καὶ θεωροῦν P, τὸ κρῖνόν τε καὶ τὸ θεωροῦν Q, τὸ θεωροῦν τε καὶ κρῖνον AV, naturali ordine; sed τε καὶ haud raro hysteron proteron admittunt. — C. XVIII. l. 18 ἡ μήκους, cujus vis in imaginibus e speculo reddendis nulla est, eo securius circumscripsi, quod μήκους certe ab A abest; originem corruptelae nondum indagavi. — L. 22 κατὰ ἴσον Q, κατὰ ἴσον P, κατὰ τὸ ἴσον AV. — C. XIX. l. 4 πληγὴ H, πληγέσις APQV; nostrum praebet Tim. p. 67 B. — L. 13 σημεῖον δὲ H, ἡμεῖς δὲ APQ, κυρίως V ex conjectura, ut videtur; cui nostram praestare arbitror. Σημεῖον δὲ ὅτι sequi γὰρ nota structura est; infinitivi autem interjecti obliqua oratione ex Platonis sententia dicuntur. — L. 18 ποικιλωτάτων Q, ποικιλοτάτων P, ποικιλοτάτην AV. — L. 25 περὶ τὴν γλώτταν H, περὶ γλώτταν P, περὶ γλώσσαν QV, περὶ τὴν γλώσσαν A, quod per se quidem servari poterat; neque enim constare sibi in his literis scriptorem c. 17 ἐπιπλασσομένης et μαλαττόμενα liquido ostendunt. — L. 32 δ' εἶναι AP, δὲ εἶναι QV. — L. 36 μὲν δὴ φαμεν PQ, δὴ φαμεν AV. — L. 47 τότε συνίσταται P, συνίσταται Q, συνίσταται τότε AV. — C. XXI. l. 3 πόρων καὶ τῶ APQ, πόρων τῶ V. — C. XXII. l. 6 νέας P, νέαν AQV; nostrum praebet Tim. c. 39, unde etiam ὄρον pro ὄρον cum P scribendum fuisse apparebit. — L. 10 ἐν δύσει PQ, ἐν δίγει AV, quod ferri non potuisse ostendit Tim. p. 85 B: φλέγμα δ' ὀξὺ καὶ ἀλμυρὸν πηγὴ πάντων νοσημάτων, ὅσα γίνεταί καταρροαί: has ipsas autem φύσεις passim medici nuncupant. — L. 12 χολή τε AQ, χολήν τε PV manifeste errore. — L. 15 περὶ ψυχῆς PQ, καὶ περὶ ψ. AV. — L. 16 δόξωμεν παλλιλογεῖν A, δόξωμεν παλλιλογεῖν P, δόξωμεν παλλιλογεῖν Q, δόξωμεν παλλιλογεῖν V. — C. XXIII. l. 1 παραλαβόντες PQ, παραλαμβάνοντες AV. — L. 3 ὡς δὲ PQ, ὡς ἂν δὲ AV. — L. 12 καὶ τῶν P, καὶ τοῦ τῶν AQV; at ipsae φρένες ὄρον faciunt. — L. 15 ἔχοι τι PQ, ἔχη AV. — L. 18 ὄνειρων PQ, ὄνειράτων AV. — L. 22 διαφθοράς εἰς αὐτὸν P, διαφθοράς εἰς αὐτὸ Q, διαφθοράς εἰς ταὐτὸν AV. — C. XXIV. l. 2 κατὰ λόγον PQ, κατὰ λόγους AV. — L. 7 ὅντα τῇ φύσει PQ, ὅντα φύσει AV, male, quia nunc non ea ratio, qua ἕτερα sint, alteri opponitur, sed cum certa naturae differentia mox altera loci jungitur. — Ibid. καὶ τὸ λογιστικὸν PQ, καὶ λογιστικὸν AQ, quo differentia minus declaratur. — L. 9 πρὸς αὐτὸ H, πρὸς αὐτὸ APQV. — L. 17 τόδ' ἤδη θεῖον H, τὸ δὲ θεῖον ἐν A, τὸ δὲ θεῖον PQ, τὸ θεῖόν ἐστιν V; veram lectionem neque a nostrorum librorum vestigiis nimis recedentem servarunt Plutarchus aud. poet. p. 33 E alique, de quibus cf. Valck. diatr. Eurip. p. 21 et Leutsch. Paroemiogr. T. II. p. 745. — L. 19 τὸ λογιστικὸν τοῦ παθητικοῦ PQ, τὸ παθ. τοῦ λογ. AV. — L. 22 ἔθους PQ, ἡθους AV, male; ἄσκησις enim ad ἔθος pertinet, cf. Republ. VII. 4, Plut. Educ. p. 2 A. — C. XXV l. 12 πρὸς ᾧ δὴ PQ, πρὸς ᾧ δὲ A, πρὸς ᾧ δὲ V. — L. 22 φθεροῦν APQ, φθεῖρον V. — L. 27 ἐννοοῦμεν P, ἐννοοῦμεν AV;

a Q totus versus abest. — Ibid. τὰ κατὰ μέρος P, κατὰ μέρος AV. — L. 28 διωδεύσαμεν A, διοδεύσαιμεν PQV. — L. 30 πῶς ἂν H, πῶς ἄρα APQV. — Ibid. αἱ ἔννοιαι PQ, ἂν ἔννοιαι AV. — L. 31 αἰθυγμάτων PQ, ἐνθυμημάτων AV, manifesto glossemate; ipsos enim librarios αἰθυγμα non intellexisse Paris. margo docet: λημμάτων· αἰθύνεσθαι γὰρ τὸ λαμβάνεσθαι! Idem tamen similiter usurpat Iamblichus in Villosis. Anecd. T. II. p. 212: ἀπὸ μικρῶν αἰθυγμάτων ὀρωμέ- νους: adde Philodemum in Vol. Herculi. V. r. l. col. 30, Polyb. IV. 35, XX. 5, Dion. Chrysost. LXXX. 5, ubi proprie *scintillam*, deinde omnino *vestigium* significat. — L. 38 ἡ τε τῶν P, ἡ τῶν AQV. — L. 46 καθολικαῖς PQ, καθωτικαῖς A et Heinsius priore editione, addita conjectura νοητικαῖς, cui in posteriore διανοητικαῖς substituit, ad sensum haud inscite; verbum tamen nostros codices servasse apparet. — L. 47 καὶ τῆς APQ, μήτε τῆς V ex conjectura ut videtur, ut sequenti μήτε respondeat; sed hoc ad θνητάς τε potius refertur, genitivi autem τῆς νοη- τῆς φύσεως ab ἀνευνοήτους pendent, quod absolute dici vix poterat. Quamquam non repugnem, si quis καὶ prorsus omittat, quemadmodum idem l. 56 ante τὸ ὁμητικὸν cum PQ expuli. — C. XXVI. l. 4 λέγει διότι PQ, λέγει ὅτι A, λέγειν ὅτι V. — L. 6 περὶ αὐτοὺς PQ, περὶ αὐτὰ AV; at nihil vetat γεννωμένους masculinè intelligi. — Ibid. ἐπὶ PQ, ἐπὶ A, ἔπειτα V. — L. 7 διότι ἦτις PQ, διότι εἰτις A, ὅτι εἰ- τς V. — L. 13 πολεμήσουσιν P, πολεμήσουσι Q, πολ. Τρωάσσι AV. — L. 21 τὸ δὲ H, τοῦ δὲ libri, cui Heinsius in altera editione ὁ δὲ substituit; mihi tamen haec tantum optio relinqui videbatur, utrum τοῦ δὲ δυνάμει moxque τὸ καθ' ἕξιν ... λεγόμενον scriberem, an illo τοῦ ... λεγομένου servato hic τὸ recipere, quorum posterius lenius fore putavi; τοῦτ' ἔστι enim omni modo quippe ex superioribus male repetitum tolli oportebat. — L. 25 τούτων H, τούτοις libri praecedentis δυοῖν specie seducti; at sensus est *duorum ex his*. — L. 28 ἀορι- σταῖνον δὲ τῷ P, ἀορισταίνων δὲ τῷ Q, ἀόριστον δὲ τὸ A, ἀόρι- στον δὲ ὃν τὸ V; at non τὸ ἐφ' ἡμῖν sed τὸ δυνατόν indefinitum est, idque τῷ ἐφ' ἡμῖν in alterutram partem impellitur. Ἀορισταίνειν quamvis rarum tamen posteriori graecitati non ignotum lexica ostendunt. — C. XXVII. l. 12 ἔχειν PQ, ἔχει AV; at oratio obliqua ad Platonis sententiam refertur. — L. 13 ἐν ἡμῖν PQ, ἐφ' ἡμῖν AV, quod ab hac sententia alienum est. — L. 15 δαιμονίως APQ, εὐδαιμονίαν V, hauc scio an conjectura, quam tamen jam πῶς refellit, si quidem felicitas non quodammodo tantum bonum neque inter praedicata boni habenda, sed ipsa summum bonum est; nunc δαιμονίως πῶς καλούμενον bonum τοῖς ὑπὸ τῶν πολλῶν λεγομένοις opponitur. — L. 19 ταύτης APQ, ταῦτα V, ne scilicet cum ὅλης jungatur; at genitivus recte ἀρετὴν spe- ctat. — L. 22 ἀγαθοῖς Q, τοῖς ἀγαθοῖς APV; mihi articulus vel sine codice suspectus foret; itaque circumscripsi. — L. 38 αὐτῶν PQ, ἐαυτῶν AV; at αὐτοὶ opponuntur τοῖς τότε φανεῖσι. — L. 40 κατα- φρονήσειν A, καταφρονήσαι PQV; futurum tamen jam Fischerus me-rito revocavit. — L. 43 διότι μὲν APQ, διότι μὴν V. — L. 50 καὶ

κατὰ A, καὶ PQV, recte; itaque praepositionem circumscripti. — L. 52 αὐτῷ PQ, αὐτό AV. — L. 58 τὸν δὲ A, τόνδε V. — C. XXVIII l. 4 χρῆ H, χρῆναι libri; at ipsa Platonis verba afferuntur ex Theaet. p. 176, quapropter obliquam orationem librariis deberi arbitror. — L. 6 μόνον τὸ H, τὸ μόνον APQV, quasi justum esse sufficiat etiam sine prudentia; Alcinous vero in Republica solam iustitiam memorari narrat. — L. 8 ὑπὸ θεῶν APQ, ἀπὸ V; verum jam Fischerus restituerat. — Ibid. ὃς ἂν προθυμείσθαι θέλῃ P, ὃς ἂν πρ. θέλει AQ, ὡς ἂν πρ. θέλει V, cui tamen jam Fischerus Platonis verba Reip. X, p. 613 opposuit. Propius etiam ad Platonem accesseris scribendo ἐθέλῃ: libri tamen breviorē formam retinent. — L. 9 ἐπιτηδεύων P, ἐπιτηδεύειν AQV. — L. 11 οὕτω πως PQ, ὡδὲ πως AV. — L. 14 ἦν δὴ PQ, ἦν καὶ AV; cf. Phaed. c. 31. — L. 15 εἶπῃ PQ, εἰποι AV. — L. 20 ἂν τὸ P, ἂν ἡ τὸ AQV, quam particulam adjecisse videntur, ut sequenti ἢ τῷ μὰ Δία responderet; id ipsum autem in μὴ potius mutandum erat. — L. 26 ἀσκήσει H, αἰσθήσει libri; cf. sup. ad c. 24 extr. — L. 30 εἰ μέλλει P, εἰ μέλλοι Q, εἰ μέλλοιμεν AV. — Ibid. εἶη ἂν τὰ διὰ PQ, ἂν εἶη διὰ A, τὰδ' ἂν εἶη διὰ V. — L. 31 ἀστρονομίας Q, ἀστρονομικῆς APV. — C. XXIX. l. 1 αὐτῇ H, αὕτη libri; at ipsa opponitur partibus suis sive εἶδεσι. — L. 3 σύμφωνον καὶ βέλαιον P, βέλαιον καὶ σύμφωνον AQV. — L. 4 τῷ δὲ εἶδη αὐτῆς λογικαί, αἱ δὲ περὶ τὸ ἄλογον ψυχῆς μέρος H, τῷ δὲ ἐν εἶδει αὐτῆς λογικαί δὲ αἱ περὶ τὸ ἄλογον αὐτῆς μέρος A similiterque PQ, nisi quod P αἱ ante περὶ omittit, Q in καὶ mutat; unde quod equidem conjectando effeci, propius certe ad librorum vestigia accedet quam Heinsianum τῶν δὲ εἰδῶν αὐτῆς αἱ μὲν λογικαί, αἱ δὲ ἄλογοι, quod ne sententiae quidem vim exhaurit. Αἱ μὲν ante αἱ δὲ omittere Plato quoque solet; cf. Jahn. Archiv T. XII. p. 391; si quis autem ambigat, num λογικῇ pro λογικαί scribi praestet, quia Plato non ut Aristoteles rationalis quoque generis plures virtutes novit, c. 30 eodem numero ἡγουμένας τὰς ἐν τῷ λογιστικῷ habemus. Mox συνιστάμεναι — σωφροσύνης ab Heinsio et Fischero omissa restitui non librorum magis consensus quam sententia jussit; quae autem iidem vel sine libris inseruerunt καὶ τοῦ ἐπιθυμητικοῦ, mihi certe non post λογιστικοῦ sed post θυμηκοῦ potius excidisse visa sunt. — L. 19 περὶ τοῦ sensu flagitante cum asteriscis inserui; cf. Plat. Republ. IV, p. 433 C. — L. 21 δύναμις P, δυνάμεις τις AQV. — L. 23 ἐπιβάλλοντί τε καὶ Ἀρ. ἐπιβ. τε Q, ἐπιβάλλοντι V recte; antiquae tamen corruptelae vestigia perire nolui. — L. 24 τῶν τριῶν PQ, τριῶν AV; at reliquae tres hoc numero comprehenduntur. — L. 32 οὐδεὶς δὲ P, οὐδεὶς γὰρ AQV. — L. 33 ἐπισκοτούμενος P, ἐπισκοτούμενον AV, ἐπισκοπούμενον Q; at ignavo non bono tenebrae per ignaviam offunduntur. — L. 35 καθόλου ἂν τις PQ, quo expletur lacuna in A relicta; καθόλου V, sed ut mox καὶ ἂν ante ποιῇ contra libros intruderet, quo sublato veram structuram revocavi. — C. XXX. l. 1 αἱ ὅλον εὐφύται PQ, ὅλον εὐφύτα AV. — L. 6 αἱ δὴ P, αἱ δὲ AQV. — Ibid. οὔτε — οὔτε H,

οὐδὲ — οὐδὲ libri solemnī confusionē. — L. 20 λογιστικῶ APQ, λογισμῶ V. — L. 23 ὑπὸ τῆς φρονήσεως ἐνδιδόμενον PQ, ὑπὸ φρον. ἐνδεδόμενον AV. — L. 24 ἐγγινόμεναι PQ, ἐγγινόμενον AV. — L. 27 μῆτε — μῆτε H, μηδὲ — μηδὲ APQV. — L. 29 ἐκάστη PQ, ἐκάστης AV; an scribendum ἐκασταῖς? — L. 30 μὴ ὁρώμενα PQ, ἀγνοούμενα AV. — L. 31 ἐπιτεινομένων APQ ipsiusque Heinsii prior editio, posterior ἐπιτεινομένων, quod tamen jam Fischerus correxit. Recte contra posterior Heinsii δὲ καὶ pro τε καὶ exhibet, moxque l. 35 ὑπάρχουσαι pro ὑπάρχουσι, quarum emendationum utramque mei quoque libri confirmant. — C. XXXI. l. 3 ἢ τινος θείας PQ, ἢ θείας AV. — L. 10 πάντως ὁ τοιοῦτος ἐξηπάτηται, quia et ipsa languent et veram apodosin in καὶ ταύτῃ ἀκουσίως ἐλεύσεται protasi sua destitutam claudicare cogunt, circumscripti. Accedit quod ne protasis quidem propiore definitione ὡς . . . ἀποικονομησόμενος μείζον ἀγαθὸν carere potest, qua a priore εἴ τις ἐπὶ κακίαν ὁρμῇ distinguatur; quamquam veterem corruptelam etiam Parisiensium meorum exempla arguunt, ubi ipsa haec definitio ita exhibetur: ἀποικονομησάμενος μείζον κακόν! — L. 12 ὁρμῶν τινὰ PQ, ὁρμῶν AV. — L. 18 αἶ τε γὰρ P, αὐταὶ γὰρ AQV. — L. 20 ἀποτρίψασθαι APQ, ἀποτρίψασθαι V; cf. Sinten. ad Plut. Them. p. 147. — L. 27 ἡμαρτηνυίας PQ, ἡμαρτημένης AV. — C. XXXII. l. 6 καὶ τὰ ἡμέτερα Q, κατὰ ἡμέτερα PV, δὲ τὰ ἡμέτερα A, in quo erat quum οὐ διὰ latere suspicarer; probabilem tamen medelam etiam nunc desidero. — L. 8 ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ PQ, ἔσθ' ὅτε δὲ A, ἔσθ' ὅτε V. — L. 12 ἢ καὶ ἐπὶ P, ἢ ἐπὶ AQV. — L. 13 πάθος PQ, τὸ πάθος AV. — L. 28 ἡδονὴ PQ, ἡ ἡδονὴ AV. — L. 32 ὑπάρχη P, ὑπάρχοι AQV. — Ibid. αὐτοῖς P, αὐτῆς AQV. — L. 37 αἰσχροῶν PQ ipsiusque Heinsii posterior editio; prior cum A ἐχθροῶν male. — L. 41 ὁπωσποτοῦν APQ, ὁπωσπασοῦν V, cui tamen jam Fischerus verum substituit. — L. 47 οὐδετέρῳ APQ, οὐδετέρῳ V praeter necessitatem. — L. 48 διότι APQ, δὴ ὅτι V. — L. 53 ἀμωσ-γέπως H, ἄλλως γέ πως APQV, errore solito. — L. 56 ἀπλῶς P, απλῶν AQV. — L. 59 οὐκ ἂν δὲ συνέβαινε AP, οὐκ ἂν συνέβαινε δὲ QV. — C. XXXIII. l. 3 ὑφίσταται PQ, ἐφίσταται AV. — L. 24 μᾶλλον φατέον P, καὶ μᾶλλον φατέον Q, φατέων μᾶλλον A, φατέον μᾶλλον V. — C. XXXIV. l. 1 ἀνυποθέτους H, ἐνυποθέτους APQV; at primum hoc genus clare opponitur ταῖς ἐξ ὑποθέσεως, cf. Aristot. Politic. IV. 1 cum Götting. p. 370 nosque de vestig. inst. vett. in Plat. Legg. p. 16. — L. 5 δὲ πον H, δ' ὅπον APQV, nescio quo sensu. — L. 8 τὸ προπολεμεῖν PQ, προπολεμεῖν AV. — L. 15 ἐπανάξειν PQ, ἐπάρξειν AV, inepte, quia optimus reipublicae status in dominatione non cernitur; nostrum, si sanum est, reditum ad meliorem frugem et valitudinem significabit. — L. 22 ὀλιγαρχικὴν καὶ μετὰ ταύτην τὴν δημοκρατικὴν H, δημοκρατικὴν καὶ μετὰ ταύτην τὴν ὀλιγαρχικὴν libri contra Platonis auctoritatem. — L. 30 μεσογαίᾳ PQ, μεσογαίᾳ AV; cf. Phaed. p. 111 A. — L. 39 ἄλλα τε μυρία PQ, ἄλλα μυρία AV. — C. XXXV. l. 3 τῷ μᾶλλον AQ, τὸ μᾶλλον P, μᾶλ-

λον V. — L. 4 κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ ὡσάντως PQ, καὶ ὡσάντως AV. — L. 6 δυσδιόρατον P, καὶ δηδιόρατον A, καὶ δυσδιόρατον QV; at τόπος δυσδιόρατος dicitur διὰ τὸ σκοτεινόν. — L. 12 καὶ τῷ τρόπῳ V, καὶ τῷ τρύπῳ A, καὶ τῷ πρώτῳ PQ, quod ipso Heinsio suatore jam Fischerus recepit; mihi vero quam hic mendosam scripturam appellat, omnino vera videtur. Neque enim primo tantum, sed omni enti quodammodo non ens adhaeret, quoniam nullum ab altero distingueretur, nisi id alterum non esset; ideoque etiam αὐτὰ sequitur, quod si τὸ πρῶτον ὄν antecederet, in αὐτὸ mutandum esset. — C. XXXVI. l. 1 ἀπαρκεῖ A, ἐπαρκεῖ PQV; illud tamen recte jam Fischerus reposuit.

Olympiodori vita Platonis ex Isaaci patris adversariis a Merico Casaubono edita prodit cum Diogene Laertio Londini 1664, unde et in hujus editione Meibomiana Amst. 1692 T. II. p. 582—588 repetita et Platonis dialogis tribus ab Etwallo Oxon. 1771, quatuor a Fischero Lips. 1783 editis praefixa est, eandemque Westermannus inter Vitarum scriptores graecos minores Brunsv. 1845 p. 382—388 et Parisiis apud Didotum 1850 iteratis curis edidit; cujus a recognitione quibus in locis discesserim, solito more ita subjeci, ut Casauboni archetypum litera A, Westermanni lectiones W, meas qualescunque H notarem. Praemisi autem praefationem eidem vitae in Olympiodori ad Platonis Alcibiadem primum commentariis antepositam, unde hanc etiam Casaubonum sustulisse certum est; ipsam tamen praefationem primus Creuzerus cum illis commentariis publicavit Francofurti 1821, quem alioquin secutus semel l. 15 reliqui scribendo διεξιούσας pro ἄς ἐξιούσας. Ceterum de hac praefatione, quae fluitur verbis φιλοσοφία προστρέχουσι, mox iterum dicendum erit; vitae loci, quos meo iudicio recensui, hi fere sunt: C. I. l. 23 πολυκοῖας A, πολυηκοῖας W; at nulla causa est cur illam formam magis spernamus quam ὀξυκοῖαν pro ὀξυηκοῖα, quam merito Wyttenb. ad Plutarch. p. 287 tuitus est. — L. 29 ἰα AW; at mihi α propter ipsam rei veritatem circumscribendum visum est. — C. III. l. 2 ὀνομαζομένοις A, νομιζομένοις W cum Casaubono, commode, sed praeter necessitatem; cf. Diodor. Sic. I. 38: Θαλῆς εἰς τῶν ἐπτά σοφῶν ὀνομαζόμενος, deque εἶναι adjecto Schömann. ad Isaeum p. 221. — L. 11 τοκεῦσιν A, τοκῆες W cum Vindelto, ut haec sententia sit: *patres visa sibi ad seros misere nepotes*; sed scriptoris mens communione potius nominis inter causam et effectum postulatur, quam e codicis lectione ita elicias, ut *quae in liberis animadvertantur, parentibus tribuā* Proclus dixerit. — L. 20 οὐτι A, οὐχι W cum Bergkio Poët. lyr. p. 495; at vide ne major illius particulae vis sit, quam Aristophanes quoque Fac. 313 in affirmatione usurpavit; adde Heindorf. ad Phaedon. p. 111 et Werfer. in Act. Mon. T. I. p. 256. — L. 29 sqq. historiolum de Anatolio ne Olympiodoro quidem dignam ratus circumscripsi; lectionem vero integram etiam l. 31 servavi, ubi W αὐτὸ pro αὐτὸν scripsit, immemor exemplorum Theocr. VII. 19: καὶ μ' ἄτρεμας εἶπε σσηρῶς, Aristoph. Nubb. 1210: φήσουσι δὴ μ' οἱ φίλοι, Eurip. Iphig. Aul. 814: οἱ μ' αἰε προσκείμενοι λέγουσ' Ἀχιλεὺ τί μένομεν, ipsius

que Platonis Phaed. c. 43, nisi quod hic non vocativus sed nominativus sequitur, ut Bekk. Anecd. p. 382: *εἰπέν μ' ὁ κήρυξ· οὗτος ἀλφάνει*. — C. IV. l. 8 *μετὰ τούτον* A, *μετὰ τούτο* W praeter necessitatem. — C. V. l. 29 *ἐκείνον τὸν καιρὸν* H, *ἐκείνον τὸν θεόν* A, *ἐκείνον καιρὸν* W, auctore, ut ait, Casaubono; vix tamen arbitror hunc etiam articulum tolli voluisse. — C. VI. l. 1 *αἰτίων* A, *τριῶν* W, cuius emendationis causam non intelligo; quae enim modo scriptor narravit, utique *αἰτία τῶν εἰς Σικελίαν ἀφίξεων* erant. — L. 17 *ὁ Συμμίας* H, *ὁ Συμμάς* A, *ὁ Συμμάς δὲ* W, qua correctura meam leniorem esse existimo. — L. 19 *θηρᾶσθαι* H, *πειρᾶσθαι* AW, quod nec structuræ nec imagini convenit.

Prolegomenorum philosophiæ Platoniciæ, quæ Olympiodorum excipiunt, prima sex capita et ipsa Westermannus inter vitas philosophorum edidit, quatenus ab Heerenio in Bibl. d. alten Literatur u. Kunst T. V. Gottingæ 1789 ex codice Vindobouensi publicata fuerunt; ipse tamen Heerenius hanc vitam Platonis partem tantum majoris introductionis in universam Platonis philosophiam esse annotavit, quam etsi ille nihil continere narravit, quod non a Diogene Laertio et aliis melius jam et copiosius expositum esset, ego simulac propius cognovi non indignam judicavi, quam totam cum Platonis amicis communicarem. Et ipsius quidem Vindobonensis codicis, ubi hæc Prolegomena cum Alcinoi exemplari vetustissimo conjuncta exstare in Lambecii Comment. T. VII. p. 125 sqq. legimus, quamvis sedulo quaerens adhuc non inveni qui apographum meos ad usus faceret; eorundem vero alterum exemplar, quod Monachii in cod. Bav. 113 servatur, roganti mihi Leonardus Spengelius V. Cl., cui palam hic debitas gratias ago, per adolescentem harum literarum studiosissimum Wurmium diligenter describendum curavit; isque si maxime aliquid neglexisset, antiquius ejusdem codicis apographum ex Ruhnkenianis copiis in bibliothecam Lugdunensem delatum a cognita dudum et probata Jacobi Geelii V. Cl. liberalitate utendum acceperam, quo cum illo collato eam certe textus formam, quæ in Monacensi archetypo exstat, satis liquido efficere poteram. Hujus igitur lectiones, quæ mihi rejiciendæ visæ essent, litera A, Vindobonensis V, meas emendationes H, Westermanni W notavi; ubi tacitus a Westermanno discessi, Monacensem me presse sequi scito, qui omnino Vindobouensi illius fundamento antecellit. Omisi autem quæ in utroque codice præcedunt *Προτέλεια συμμικτὰ εἰς τὸν Πλάτωνα*, quæ partim ex Diogene Laertio partim ex Olympiodori in Platonis Gorgiam commentariis excerpta esse et Lambecius animadvertit et nunc integris his commentariis ab Alberto Jahnio editis (Klotz Archiv T. XIV. p. 108 sqq.; cf. inpr. p. 395) ita intelligitur, ut illa repeti prorsus supervacaneum sit; memorari modo vel hanc ob causam debuerunt, quia id ipsum quaeri potest, num etiam Prolegomena nostra ad eundem Olympiodorum referri oporteat. Suspensus est hoc quoque jam Lambecius p. 129, pro certo ponit Muraltus in Bull. de la classe philol. de l'Académie de St. Pe-

tersbourg 1843, p. 251, ubi ejusdem libri apographa a Schowio facta memorat: quodque hi conjectura tantum assecuti sunt, nunc vel externam hauc commendationem accipit, quod ipsius Olympiodori praefatio vel vitae Platonis vel commentario in Alcibiadem praefixa, qualem Creuzero duce superius edidimus, cum hujus libri cap. 1 et 27 planissime concinit, neque in Gorgianis illis commentariis desunt, quae eundem cum hujus divisionibus fontem prodant; cf. Jahn. p. 110 nostrique c. 17 extr. Certam tamen originis notam noster nullam praefert praeter has duas, ut scriptorem post Iamblichum vixisse et Aristotelis quoque Analytica posteriora illustrasse intelligamus; horum enim commentarios c. 5, ubi se ἐν τῇ ἀποδεικτικῇ de media proportionali et problemate Deliaci egisse memorat, eo probabilius intelligemus, quo certius Aristotelis interpretes eam ipsam quaestionem ad illorum I. I. c. 7 tractasse etiamnuuc ex Johanne Philopono cognoscimus; cf. Reimer Hist. problematis de cubi duplicatione, Gott. 1798, p. 15; quae quum ita sint, nunc quidem summam quaestionis tetigisse contenti illuc transeamus, ut quam nos libelli formam exhibuimus, cum archetypo comparatam explicemus. C. I. l. 4 γινώσκωμεν τι HW, γινώσκομεν τί A. — L. 9 ἀντωπεῖν HW cum Heerenio, ἀντοπεῖν A, ἀντοποιεῖν V. — L. 26 φοιτᾶν αὐτῷ H, φοιτᾶν αὐτῶν A, φοιτῆσαι αὐτῷ W. — L. 47 ἐγενήθη H, ἐγεννήθη AW; at nunc natalis dies, non genitalis declaratur, neque illa forma apud inferioris aevi scriptorem offendet; cf. Loebek. ad Phryn. p. 109 et Jahn Archiv T. I. p. 208. — C. II. l. 13 τοῦτο ὁ πατήρ H, τούτου πατήρ A, ὁ τούτου πατήρ W. — L. 15 παιδοποιῶν καὶ μόνην καὶ A, παιδοποιῶν καὶ μονῶν καὶ V, unde μοναχῇ Heerenius, μονοῦσθαι Westermannus exsculpsit; mihi Monacensis lectio, sola particula circumscripta, sufficit. — L. 26 ἐν τοῖς Ἑρασταῖς HW cum Heerenio nec repugnante Roespero in Zeitschr. f. d. Alterth. 1852, p. 135; ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς AV. — L. 31 ἐν γεμύλλων τοῦ in utroque codice manifesto corrupta, quia salva sententiae structura abesse possunt, circumscribere cum Westermannus quam tentare malui; aliorum tentamina v. Gesch. d. platon. Philos. T. I. p. 99. — C. III. l. 6 ἀνεμάξατο W, ἀνεμάξατο AV. — L. 18 ἐποίησεν in ἐφοίτησε mutavit Westermannus; libros tuetur Hieronymus ad Euseb. Chron. Ol. 180. 1, ubi Cicero in exilio annum fecisse dicitur. — L. 20. 21 μέλλων .. εἶπε H, μέλλων .. εἰπεῖν AV, μέλλοντα εἰπεῖν W; mihi lenius visum est infinitivum verbo finito mutare, praesertim quum etiam εἶπεν scribi reliqua codicis in ν ἐφέλκ. abundantia permittat. — L. 27 λυπηθεῖς W, λυθεῖς AV. — L. 32 ἐταῖροις αὐτοῦ HW, ἐτέροις αὐτοῦ AV. — C. IV. l. 1 πρὸς Σωκράτη H, καὶ Σωκράτη A, εἰς Σωκράτην W, ad sensum perinde; at quum Monacensis prima manus saepissime καὶ et πρὸς confuderit, nunc quoque, quamvis deficiente secunda, eandem corruptelam fuisse suspicor. — L. 7 γεγραμμένοι εἰσὶν HW, γεγραμμένοι ὀνόματα A, margini demum adscripto εἰσὶν, quo exemplo etiam l. 19 post συνονοῖαν itemque c. 5. l. 42. 45 peccatum est. — L. 15 ἐλθὼν W, ἐλθὴν A. — C. V. l. 3 εἶδους καὶ

συγγραφῆς AV, εἰδους τῆς συγγραφῆς W ad sensum vere, quia dialogus respicitur, cujus c. 5 inventor Plato praedicatur; articulo tamen non magis quam particula opus esse ratus circumscribere hanc quam corrigere malui; neque aliter mox l. 7 me gessi, ubi quum A δόξειέν ἐστι praebeat, hoc quoque notare satius visum est quam ἂν cum Westermanno substituere, quod etsi structurae optime convenit, emendandi tamen etiam alias vias ut δόξει εἶναι relinquit. — L. 13 μαγνήτιν HW, μαγνήτιν A. — L. 16 λοιμωξάντων H, λοιμοξάντων A, λοιμοξόντων V, λοιμωσσόντων W idemque mox Δηλίων pro Ἀθηναίων, quod etsi ad historiam verissimum est, recipere tamen non magis sustinui quam c. 4. l. 5 Ἐρμαγόρα pro Ἐρμίπῳ, quia non constat librorum potius quam ipsius scriptoris errorem esse. — L. 25 οὕτω διπλασιάζει ταύτην H, τοῦτω διαπλασιάζει ταύτην AV, ταύτη διπλασιάζει τοῦτον W justo violentius. — L. 26 ἐπάρσαντο τὰ τοῦ AV, unde jam W recte τὰ sustulit; equidem tamen circumscribere satagi. — L. 27 πρῶτος HW, πρῶτον A. — L. 34. 35 ἡλλάξα . . ἐπεχειρεῖ W, ἡλλάξα . . ἐπέχειρει AV; secundam personam commendat Gell. N. Att. III. 17, quamquam alios etiam tertia usos ostendit lambl. ad Nicom. Arithm. p. 148. Ἀργυρίων vero, quod Westerm. assentiente Roepero in ἀργυρέων mutari jussit, ipse Plato tuetur Legg. V. p. 742 D; nec ὀλιάδας, quo idem deinceps corruptum τηβάδας emendat, magis placet quam quod ipse conjeci σκιάδας, quibus in aedificiis et Atheniensium prytanes et Lacedaemoniorum convivia et conciones congregari solitos esse constat; cf. Paus. III. 12, 8, Ath. IV. 19, Phot. Lex. p. 520. — L. 46 καὶ φασιν H, καὶ φησιν AW; at ubinam hoc Platonem dicere putemus? — C. VI. l. 1 ἐνιαυτοὺς HW, ἐνιαυτὸν AV. — L. 4 ὀρηγεῖδες εἰσὶ H, ὑπὲρ ἔτι δὲ ἐστὶν A, ὑπερηγίδες W in utraque editione. — L. 12 καθηγητῆρα W, κατηγητῆρα A, κατηστητῆρα V. — L. 20 οὗτος μὲν γὰρ H, αὐτὸς μὲν γὰρ A, αὐτὸς μὲν οὐκ V, οὗτος μὲν οὐκ W. — C. VII. l. 2 πολλὰ H, πάλα A. — L. 13 τοὺς δὲ H, τῶν δὲ A. — L. 19 ἐνθουσιῶντι H, ἐνθουσιῶντι A. — L. 32 ἐκκύνπτειν H, ἐγκύνπτειν A. — L. 33 δίκην H, κίνην A. — L. 36 προσέχουσι H, προσέχουσι A. — C. IX. l. 10 γὰρ φασιν H, γὰρ φησιν A; at Epicurei intelliguntur. — L. 17. 18 ὅταν ἄλλο σῶμα ἢ H, ὅτ' ἂν ἄλλω σῶμα ἢ A. Sensus est: si corpus aliud sit, quod in illud sc. corpus agat; quamquam αὐτὸ commodius in αὐτὰ vel in ἄλλο mutari non nego. — L. 30 καὶ τῷ τοὺς H, καὶ τὸ τοὺς A. — L. 32 τὸ ἐν circumscripsi ut glossema, quod τελικὸν τῶν ὄντων αἰτίον secundum Platonem τὸ ἐν esse docet; id vero nunc scriptori propositum non est, sed ut τὸν νοῦν id esse neget; ad quem si τοῦτον, ut par est, retuleris, ne structura quidem τὸ ἐν feret. — C. X. l. 2 τῷ ἐκείνην H, τὸ ἐκείνην A. Possis etiam ἐκείνους τήν, sed nihil cogit. — L. 4 συνωθοῦντες H, ἠνωθοῦντες A, cui prioris vocabuli extrema litera adjecta illud effeci, quod Platonem per vim in Academicorum consortium referri significat. — L. 5 νέους sententia flagitante addidi, praesertim quum in ipso codice quatuor vel quinque

literarum lacuna hiet. — L. 7 φασίν H, φησίν A, quod etsi alibi etiam indefinite in hypophora usurpatur, nunc tamen inter medios plurales aegre toleratur. — L. 11 πρὸς τούτους δὲ φάμεν H, καὶ τούτους δὲ φασίν A; cf. ad c. 3; erroris constantia etiam mox l. 18 apparet. — L. 20 ἐξ ὧν H, ἐξ ᾧ A. — L. 23 γραμματεῖα H, γραμματεῖα A. — L. 27 κακῶς H, κακοῦς A. — L. 28. 29 ψυχῆς ἀπο καθαρθείσης H, ψυχὴν ἀπὸ καθαρθείσης A, accusativo tamen a secunda manu in genitivum mutato. Ἄπο per anastrophe scripsi, ut anima quasi instrumentum sit; cf. ad Lucian. p. 191; possis tamen etiam genitivos absolutos statuere, ut praepositio cum verbo coalescat. — L. 30 διττὴν H, διττεῖ A. — L. 35 κακῶ H, κακῶν A. — L. 36 οὐκ ἀντιλαμβάνονται H, οὐ καταλαμβάνονται A, quocum reliqua structura non coit. — L. 39 οὐκ ἴσασι H, οὐκ ἴσα A. — L. 50 οὐδὲ H, οὔτε A. — L. 53 θεῶν H, θείων A; at γνῶσις nunc subjectum, non objectum requirit, θεῖα autem cognoscuntur, non cognoscunt. — L. 59 ὡς ἐγγράφαι H, ὠράφαι A; idemque mox ὅτ' ἂν . . ἄγει, quod etsi facilius in ὅταν . . ἄγη mutes, sensus tamen ὡς . . ἄγων suasit. — C. XI quae correxerim, notae produnt; nec c. XII plus quam l. 2 τοῦτου pro τούτων, l. 5 et 7 identidem οὐδὲ pro οὔτε scripsi; c. XIII autem l. 17 οἶον ἄσει in οἶά εἰσι mutari lenissimum duxi, quamquam etiam οἶά ἐστι vel οἶον ἄμελει in promptu erat. — C. XIV. l. 2 πρὶν . . μάθωμεν H, πρὴν . . μάθομεν A. — L. 11 πολυτρήτοις H, πολυτρίτοις A, unde fortasse trit qui πολυτρόποις exsculpere malit; illud tamen ipsarum tibiarum epitheton est apud Maneth. Apotelesm. II. 334, sonorumque varietati, quam foraminum multitudo efficit, recte convenit. Ipsi Platoni tibia est πολυχροδότατον ὄργανον Republ. III, p. 399 D. — L. 17 ποικίλον H, ποικίλων A. — C. XV. l. 5 εἰσὶ φύσεις H, ἐστὶν φάσεις A. — L. 7 τὸν κόσμον H, τὴν κόμην A. — L. 9 εἰσι H, ἐστι A, quod posterius c. 20 ter ipsa manus secunda in pluralem mutavit. — L. 11 οὕτως H, οὕ A. — L. 14 ἐκδίδωσιν A; mallet ἐνδίδωσιν. — L. 31 ἄλλας H, ἄλλὰ A. — L. 32 σωφρονούσαις H, σωφρονούσας A. — L. 35 ἐρωτωμένων A; immo ἐρωτῶντων; id ipsum tamen utrum anteponerem vel substituerem, ambigebam. — L. 41 τῷ H, τὸ A. — L. 47 ὑμᾶς H, ἡμᾶς A. — L. 50 οὕτως H, οὕ A. — L. 52 κορυβαντιῶντες H, non κορυβαντῶντες: cf. Symp. c. 32 et Jahn Archiv T. X. p. 220. — C. XVI. l. 6 ἐνθεῖσα H, ἐνοῦσα A; at cf. c. 22. — L. 15 λόγον H, λόγα A; junge τὸν λόγον scil. τῶν ἀνεν ὧν οὐ, conditionis sine qua non. — L. 30 πάντη H, παντι A. — L. 38 τότε H, τῷτε A. — C. XVII. l. 3 τῷ H, τὸ A. — L. 33 τῷδ' ἀγαθὸν A, margini adscripto θεὸς τοῦτο: Lugdunense tamen exemplar τὸ δ' ἀγαθὸν habet, ipsiusque codicis interpunctio post προσβληθὲν sententia clausa ἀγαθὸν sequentibus adjungit; vide igitur, ne altius ulcus lateat. — L. 35 ἐξ H, ἐπεὶ A. — L. 37 ὕλικῷ H, ἡλικῷ A. — L. 41 τῷ δὲ τελικῷ H, τὸ δὲ τελικὸν A, quod ne consulto scriptum censeas, quia unum bonum τελικὸν sit, antea quoque bis τὸ pro τῷ ipsis dati-

vis librarius praemisit. — C. XVIH. l. 7 *Κρίτωνος* H, *κρείττωνος* A; idemque *μοχ ποιούτο* pro *ποιούτο*. — C. XIX. l. 16 *δείξεως* Lugdunense *apographum* obtulit, *δόξεως* Monacense; mihi *probationis* vis potior visa est. — C. XX. l. 5 *διαλεγόμενον* H, *διαλεγόμενα* A; turbatum locum etiam paulo ante omissum *ἢ* ostendit, moxque iterum *διαλεγόμενα* adeoque *μαθὴν* pro *μαθόντων* scriptum, cujus medela dubia esse non poterat. — C. XXI. l. 7 *ἔκαστα* H, *ἔνεκα* A, quod *περὶ* omissio ferri posset; hoc ipsum tamen aliud in illo latere arguit. — L. 18 *κατὰ τινος* H, *κατάνος* A; verum exstat c. 22 extr. — L. 23 *διάλογος* H, *διάλος* A. — L. 25 *τὸ ὅτον* H, *τούτου* A. — L. 30 *οὐδὲ* H, *οὔτε* A. — L. 41 *καὶ* circumscribendum fuisse certum est; sequitur enim tertium disjunctionis membrum, quod etsi non qualitativum, tamen quantitativum utriusque inscriptionis discrimen significat. — C. XXII. l. 22 *ἐντιθεὶς τοῦτο* H, *ἀντὶ τοῦ τὸ* A sensu nullo. — L. 30 *κινουμένων* A, mallet *αἰρουμένων*. — L. 31 *Πλάτων* H, *Πλάτωνος* A. — L. 49 *οὐδ' ἐκ τοῦ* H, *οὐδὲ τοῦ* A. — L. 50 *οὐδὲ* H, *οὔτε* A. — L. 54 *τῷ* H, *τοῦ* A. — C. XXIII. l. 18 *Ἀλκιβιάδου* H, *Ἀλκιβιάδῃ* A. — C. XXIV. l. 3 *δεῖν* H, *δεῖ* A. — L. 8 *εἰ δεῖ* H, *εἰ δὲ* A. — C. XXV. l. 7 *ἂν εἶχεν* H, *ὃν εἶχεν* A. — C. XXVI. l. 3 *κοινῶς* H, *κοινοῦς* A. — L. 4 *Ἐρυσίαν* H, *Εὐρυξίαν* A. — L. 5 *ἀναφέρουσιν* H, *ἀνωφέρουσιν* A. — C. XXVII. l. 30 *βουλομένους* H, *βουλομένων* A. — L. 32 *τῷ* H, *τῶν* A. — L. 37 *τίς* H, *τῆς* A. — L. 45 *οὕτως* H, *οὗ* A. — L. 47 *ἀηδὲς* H, *ἀειδὲς* A. — L. 53 *διὰ γεωμετρικῆς* H, *διαμετρικῆς* A. — L. 56 *τηρῶν* in margine supplet A; verius fortasse *ζητῶν* scripsisset. — L. 57 *τῷ δὲ προσθετικῷ* H, *τῶν δὲ καὶ θετικῶν* A. — L. 61 *δὴ* H, *δ' ἢ* A. — C. XXVIII. l. 5 *συγγράφειν* H, *συγγραφήν* A. — L. 8 *δεῖ θηρᾶν* H, *δ' ἢ θηρᾶν* A. — L. 11 *σκοποῦς τῶν* H, *σκοποῦς τὴν* A. — L. 12 *θεϊότατος* H, *θεότητος* A.

Scholia post novissimos editores ita recognovi, ut et lectionem interpolationumque, ubi opus esse videretur, emendarem, et sedulo curarem, ne quid eorum desideraretur, quae quatuor illi viri, qui ipsi Platonis libros oculis inspexerunt, Siebenkeesius in *Anecdotis graecis*, Norimb. 1798, Ruhnkenius in *Scholiis in Platonem*, Lugd. B. 1800, Gaisfordus in *Catalogo sive Notitia Mstorum Clarkianorum*, Oxon. 1812. 4. p. 70 sqq., Bekkerus ad calcem *Commentariorum criticorum*, Berl. 1823. 8. p. 311 sqq. exhibuerunt, iis tantum exceptis, quae vel ad Timaeum Locrum pertinent, vel ad ipsius Platonis Timaeum ex ampliore commentario excerpta a Scholiorum natura et genere aliena sunt. Sunt utique inter Ruhnkeniana, quae variarum lectionum potius quam Scholiorum speciem praeferunt ideoque nec a Turicensibus repetita, nec a Stallbaumio omnia recepta sunt; ceteri tamen haec quoque cum ipsis quae apud Ruhnkenium habent lemmatis reducenda visa sunt, ut hujus certe libro in posterum carere philologi possent; eademque cura Siebenkeesium usurpavi, cujus etsi pleraque Scholia inter Ruhnkeniana quoque exstant, sunt tamen, quae reliquorum omnium oculos ad hunc usque diem fugerint; hujus igitur copias litera S. Ruhnke-

nianas R, Oxonienses ex ipsa Gaisfordi Notitia suppletas O notavi; pauca tantum Parisiensia, quibus Stallbaumius nuper editionem suam locupletavit, diligentissimo homini surripere religioni duxi. Atque haec quidem de universis; singuli loci, quibus medelam deberi existimavi, hi sunt: Euthyphr. p. 2 A *σὺν αὐτοῖς* pro *αὐτοῖς* cum Poll. VIII. 90; moxque p. 4 C *ἀντὶ τροφῶν ὑπηρετῶν* pro *ἀντιστροφῶν καὶ ὑπηρετῶν* cum Ruhnkenio ex Timaei lexico, etsi mature corruptam esse glossam etiam Suidas T. III. p. 72 docet. — Apol. 23 E in *Μεταγένης* fragmento *ἀγορᾶς ἀγαλμα* pro *ἀγαλμ' ἀγορᾶς* transponi cum Bergkio et Meinekio metrum jussit. — Phaed. p. 61 D *πρὸς τὸν Λύσιον δὲ τοῦτον Πλάτων ποιεῖται τὸν διάλογον* ignorat Siebenkeesius et aperte inepta sunt; itaque circumscripsi. — Theaet. p. 153 C *Συνοραῖους γὰρ ἐλόντες* pro *ἐλθόντας* scribi historia jussit; cf. Her. I. 150; Paus. VII. 5. Ibid. 162 B *φροισμαζόμενοι* non *παροισμαζόμενοι* sed *προοισμαζόμενοι* requirere manifestum est. — Soph. p. 216 A *Οἰνωτρίδες* in *Οἰνωτρίδες* mutari necesse erat, nec p. 252 C audacius egisse videor *τοῦτον τὸν* pro *τοῦτον καὶ* reponendo; cf. ad Lucian. p. 319. — Parmen. p. 127 A καὶ inter *ἀγένης* et *ἀνῆρ* inserere non dubitavi; reliqua, quae apud Suidam quoque corrupta exstant, cum Bernhardyo intacta reliqui; quamquam in *Ἰσθμια* annorum numerum latere certum est. — Symp. p. 190 D veterem meam conjecturam *τὸν ἔτερον* pro *τὸ νεῦρον* eo fidentius recepi, quod eandem Bekkerus suasit. — Phaedr. p. 230 E Clarkianum et 248 C Siebenkeesianum exemplum ex Hermia Astii p. 76 et 148 correxī, nisi quod in priore *συνηθῶν* in *συνηθειῶν* potius quam in *συνουσιῶν* mutandum censui; in aliis autem duobus Siebenkeesianis ad p. 267 A et B *διλήμματος* pro *λήμματος* et *ἡδονῇ* pro *ἀκοῇ* meo periculo rescripsi. — Alc. p. 105 B *λογικοῦ* Bekkerus, *λογισμοῦ* Ruhnkenius exhibuit; at *διαλογικοῦ* fuisse Olympiodori exemplum p. 58 docet. Ibid. 118 E *μαμμιᾶν* Ruhnkenius, *μαμῶν* Siebenkeesius; hoc probat etiam Dindorfius in Thesaurο T. V. p. 558. — Lach. p. 187 B Euripidis versui τῷ cum ipso poeta reddidi. — Lys. p. 206 E in obscurissimo fabulae titulo *Λιμνοπέδαις* servari quam *Λιμνοπέδα* substitui tutius existimavi; cf. Meinek. Hist. com. p. 231. — Euthyd. p. 292 E *ἀλλ' ἢ* pro *ἀλλ' ἢ* reponi ipse Aristophanes Ran. 439 jussit. — Gorg. p. 450 E *διωρθώσασθαι* per manus editorum traditum quanto citius correxī; p. 463 A vero Clarkianam lectionem *ἡδονῆς*, quam Turicenses in *δαινῆς* mutarunt, ita revocavi, ut lacunae signum antepone-rem, in qua ipsa tamen *δυναμένης* potius quam *δαινῆς* excidisse arbitror. Ibid. 473 E haud scio an *ν'* id est *πεντήκοντα* pro *εἰς* restitui oportuerit; fidentius tamen p. 494 E *κιναιδία ἢ πορνική* pro *κιναιδα ἢ πόρνη καὶ ἢ* cum Millero apud Dindorfium l. c. T. IV. p. 1559 recepi, contraque p. 523 E pro *ὄστρεώδους*, quod ex praepostera Beckii conjectura Turicenses receperunt, *ὄστρεώδους* revocavi, quo passim Platonicī humanum corpus significant; cf. Boissonad. ad Marini V. Procli p. 67. — Menex. p. 235 E verba manifesto transposita cum Bergkio Com. Att. reliqu. p. 238 ita in ordinem restitui, ut pro *Κρατίνος δὲ*

Ὀμφάλη τύραννον αὐτὴν καλεῖ Χείρων Εὐπολὶς Φίλοις scriberem Κρατῖνος δὲ τύραννον αὐτὴν καλεῖ Χείρωναι, Ὀμφάλην Εὐπολὶς Φίλοις: reliquam ejus emendationem, qua *Ἀισχίνης ἐν διαλόγῳ Ἀσπασία καὶ Καλλιὰς ὁμοίως Πλεθταῖς* scribi jussit, etsi re ipsa verissimam mihi quae ipsi in disp. de Aeschinis Socr. reliqu. p. 16 merito probatam, tamen, quia ipsius grammatici error esse potest, nunc commemorare quam ad verba mutanda conferre malui. — Rep. I. p. 337 A ὃν ante *ἐμψυχον ὅσα* inserto hiantem structuram sarsi; II. p. 382 D *ἔστιν* pro *ἔστιν* scripsi, ut IV. p. 431 A; IV. p. 443 D *προσλαμβάνον* pro *προλαμβάνόμενον* cum Stallbaumio, V. p. 449 A *ἐς αὐτὸν* pro *ἐς ταῦτόν* cum ipso Thucydide revocavi, nec p. 475 extr. *βαλὼν* με pro *βαλὼν τε* toleravi, quod Athenaei X. 76 testimonio firmatum apud Bekkerum typhotetarum tantum errore permutatum esse videtur. Ibid. VI. p. 493 D codicis lectiones *αὐτοῦ* pro *αὐτοῦ μόνου* et *κατ' αὐτοῦ* pro *καθ' αὐτοῦ* restitui; X. p. 599 D vero leni mutatione *νθ'* pro *νθ'* scribendo Lycurgi tempora ad eam certe computationem redegei, qua illum a multis veterum ad primam (Coroebi) Olympiadem depressum esse constat; cf. Staatsalt. §. 23. not. 19. — Tim. p. 24 E s. v. *Ἀτλαντικοῦ* scripsi *ὄν* pro *ὃ διὰ τὸ ὄψος*, quod ut apud Ruhnkenium, qui *ἐπ'* ante *αὐτοῦ* omisit, excusationem habuerit, post Bekkerum ferri omnino non debebat; mox autem s. v. *ἡ δὲ νήσος* restitui *ἐν τοῖς αὐτῶν* pro *αὐτῶν*, quod ne Bekkero quidem necessarium visum erat. — Crit. p. 116 C Eupolidis versum inserto cum Porsono τὸ numeris suis reddidi. — Min. p. 321 A *Μινωταύρω* et *Μινώταυρον* pro *Μινωταύρω* et *Μινώταυρον* scribi usus flagitabat. — Leg. I. p. 630 E *ἡ τὸ τῶν ἱερῶν ἀνδρῶν σύστημα* utpote manifestum clerici additamentum circumscripsi; item p. 633 A cum Bekkero *ἡμεῖς δὲ γ' ἐσμέν* pro *ἡμεῖς δ' ἐνεσμεν* ex Plut. V. Lycurg. c. 23 ascivi, moxque *πρὸς τι πῶς* pro *πῶς* eodem exemplo posui, quo Buttmanno duce Parmen. p. 163 A emendavi; meo autem periculo III. p. 681 A *αἱμασιαὶ τοῖχοι* pro *τροχοὶ* scripsi, neque aut VII. p. 796 A *Βιθυνίδος Μελίας* pro *Βιθυνίδος ἡ Πελίας* cum Baitero secundum Wellauer. ad Apollon. Argonaut. II. 4 reponere aut VIII. p. 828 D *Σείρος* in *Σείρα* mutare dubitavi; postremo X. p. 849 D flagitante sententia *ὅν* ante *πάνν* cum asteriscis inserui. — Epist. VII. p. 345 D *οἷα* pro *οἷα συνλάκων* scribere Stallbaumius occupavit; ibidem vero *ἀνῆι* in *ἀνίει* mutari ipsa res jussit. — Praeterea ad Menon. extr. versus Homeri, nulla lectionis proprietate conspicuus, repeti nolui; aegrius desidero ad Cratyl. p. 384 A post *Πολιτεία* verba *καὶ Κρατύλῳ* sinistro casu exclusa, quibus cur carere non possimus, vide in Paroemiogr. Götting. T. I. p. XV. — Alcyonis scholia ad Jacobitzii exemplar expressa sunt; *μόνον* tantum pro *μόνων*, quod ille nescio cur retinuit, ex Hemsterhusii monito fidenter substitui.

Timaei glossarium postquam Ruhnkenius ex unici codicis Parisini apographo Capperoneriano iteratis curis edidit, ipso codice denuo explorato primum F. J. Bastius in Epistola critica a. 1808 ad Boissonadium data ejusque Appendice Lips. 1809 publicata aliquot locis egregie

emendavit, deinde Turicenses ita ab integro recensuerunt, ut in hac quoque operis parte exiguum successoribus spicilegium relinquerent. Illud tantum, ne in ipsam illorum messem falcem immitterem, mihi faciendum erat, ut glossis, quas illi cum aliorum grammaticorum excerptis alphabetico qui dicitur ordine conjunxerunt, equidem ad primitivum ordinem revocatis, qualemcumque Timaeus libellum posteris destinasset, his solum et simplicem traderem; de singulis quae mentione digna videantur haec fere habeo: S. ἀντάκης scripsi ἡμίτομον pro ἡμιστομον cum Dindorf. Thesaur. T. IV. p. 173. — S. ἀμεταστρεπτι restitui ὑποστρέφει pro ὑποστρέφειν, cujus infinitivi melior ratio quam verbi finiti vix apparet. — S. ἀμφιθαλείς scripsi ἀμφοτέρα pro ἀμφοτέροι cum Bastio Append. p. 15. — S. ἀνατείνας meo periculo dedi θείων pro θεῶν. — S. ἀποδιοπομπεῖσθαι scripsi χρωμένους pro χρώμενος: poteram etiam χρώμενον, at accusativum structura postulabat. — S. ἀποτεθρυνωμένοι non τεθρύνων sed θρύνων legendum esse, quod dudum editores intellexerunt, circumscripta prima syllaba palam feci. — S. βλάξ ecquis ante me ἡμαρτηκῶς pro ἡμαρτηκῶς scribendum esse viderit, ignoro; necessitatem neminem negaturum esse spero. — Γεννῆται pro γεννηται scripsi cum Dindorfio l. l. T. II. p. 573; adde Schol. Axioch. p. 371 D. — Δῆμος revocavi pro δημότης, quod ex Toupii conjectura recipere Turicenses non debebant; cf. Steph. Byz. p. 228. — S. δίκη ὅτε pro ὅτε grammaticorum praeceptis concessi. — S. ἐξαμβλοῦν cancellis notavi διεφθορός, non quo protinus insititium judicarem, sed ut aliquo modo corruptam vocem notarem. — S. ἐπιβολή quae a secunda manu addita Turicenses annotarunt subjicere cum cancellis non dubitavi; idemque Ἐπιβάδαι quamvis corruptum retinui, ut inferius Σιωρεῖται, ne ipsa antiquae corruptelae memoria periret. — S. ἐγγυον quoque τό, cui Tur. cum Schleusnero τὸν substituerunt, non minus a grammatico quam a librario scribi potuisse putavi. — Εὐθύναι pro εὐθύναι accentus leges flagitabant. — S. ἦπον extrema μόνον οὐχί et αὐτίκα μάλα, quae Bastius p. 21 ab alia manu adjecta testatur, circumscripsi. — S. θῶπες idem κολάκνεσιν potius quam κολακεία in codicis compendio latere docuit. — S. ἑρομνήμονες inepte legi Πόλον Turicenses intellexerunt; eosdem tamen ut non Πυλαίαν sed Πύλας substituere debuisse arbitrer, Aeschiniis locus facit, quem grammatico ante oculos fuisse suspicor, adv. Ctesiph. §. 184: τέλος δὲ ψηφίζονται ἦκειν τοὺς ἑρομνήμονας πρὸ τῆς ἐπισόδης Πυλαίας ἐν βητῷ χρόνῳ εἰς Πύλας ἔχοντας δόγμα κ. τ. λ. — S. καταδοκεῖν vulgo χωρήσῃ legebatur; equidem leni mutatione futurum substitui. — S. κνάφος quod Tur. abjecerunt ὃν ego cum cancellis retinui; ibidemque cum codice et Bastio ἐκτείνουσι scripsi pro κτείνουσι, quod τοῖς βασανιζομένοις minus convenit; supplicii genus, quod grammatici ex Herodoto didicerunt, ad quaestionem per tormenta non pertinet. — S. λήξεις non περὶ sed πῆρι scribi ipsa Platonicearum Legum VIII. p. 846 B comparatio jussit. — S. μανὸν quae non Timaeus tantum sed Photius quoque Suidasque adjecerunt καὶ ὁ μαινόμενος ... φρεσὶν ad hanc glossam

pertinere vix mihi persuadeo, sed in communi horum omnium fonte ad aliam potius vocem ut *μανικὸς* adscripta fuisse suspicor; eamque suspensionem cancellis additis declaravi. — *Νῶ* scripsi ut ipsi Tur. Phaedr. p. 259 A, ut mireris hos nunc Ruhnkenianum *νῶ* in *νῶ* mutare maluisse. — S. *ξενάγοι* quod Ruhnkenius edidit *ὁδοί* Tur. in *ὁδοῦ* mutarunt; ego in *ὁδόν*, ut Her. IX. 15: οὗτοι δὲ αὐτῷ τὴν ὁδὸν ἡγάγοντο ἐς Σφενδαλέας. — S. *ὁμοσε* lenissimum duxi ἀπό pro ὑπό τῶν ἐναντίων scribere, ut sit *adversis partibus*; alius si vulnus latet, non equidem τῶ ἐναντίῳ cum Turic. et Bastio, sed ἐπὶ τῶν ἐναντίως εἰς μαχὴν φερομένων scribam. Eodem exemplo Tur. mox s. ὁρέξαι ediderunt ὑποτείνειν pro ἀποτείνειν: ego tamen cod. lectionem servavi, quia haud scio an etiam rectius προτείνειν scribatur. — S. ὅττα Tur. καὶ abjecerunt; equidem revocavi cum cancellis, quia haud scio an in ἡ potius mutandum sit. — S. οὐκ ἄλλως Tur. πονεῖται pro προνοεῖ, quia apud Platonem est πεπόνηται; probabiliter, sed non ut ita grammaticum scripsisse certum sit. Contra s. ποτινιώμενος Bastio ἐπικαλούμενος pro ἐπικαλεῖτο corrigenti libenter obtemperavi; eodemque auctore s. πυρῶν part. ἡ cancellis notavi. — Στρατεία et στρατιά prae-euntibus Turicensibus locum inter se mutare jussi; mox autem δέ, quod a codice abest, cum asteriscis retinere quam illorum exemplo ita abjicere malui, ut simul etiam λέγεται damnarem. — Τῆθη retinui cum Bekk. Anecd. p. 193; Tur. τηθή, ut Republ. V. p. 461 D editur. — S. χαλνεν Tur. δὲ omiserunt; ego circumscripsi.

De Onomastico et Indice Scriptorum unum moneo, dialogos secundum Stephani, appendicem secundum hujus editionis paginas citari; reliquam autem praefationem eo conferam, ut quae aut mihi aut typothetae in superioribus voluminibus imprudenti excidisse ad hunc usque diem animadverti, annotem eorundemque praefationes, sicubi opus est, aut corrigam aut suppleam. Apol. p. 23 C εἶτ' pro εἶτα praeposere irrepsit; ipsam tamen Fischeri emendationem insigniter firmat locus geminus Republ. VII. p. 539 B: καὶ μιμούμενοι τοὺς ἐξελέγγοντας αὐτοὶ ἄλλους ἐλέγχουσι. — Phaedr. p. 59 fortasse praestabat προτέρῃ scribi, ut Min. p. 319 E. — P. 67 D pro ὥσπερ ἐκ δεσμών verissime Oxon. ὥσπερ δεσμών exhibet; praepositionem ex sequentibus repeti posse docet Tim. p. 79 A: ρεῖν ὥσπερ αὐλῶνος διὰ τοῦ σώματος. — P. 76 B leg. μὲν τᾶν pro μὲν τᾶν. — P. 82 D Turicensem lectionem σῶμά τι memorare oblitus sum; unde tamen quod ad vulg. σώματα redii, excusatione vix egere arbitror. Major audacia p. 83 E emendationis φαίνονται pro φασίν: eodem tamen exemplo Amat. p. 137 C φαίνεται Oxon. praebuit, ubi VBST φημι retinuerunt. — P. 91 B ἡ δὲ διάνοια cum ceteris optimis; unde vide ne scribendum sit ἡ δὲ δὴ ἄγνοια. — P. 95 B λέγεσθαι ut glossema etiam nunc repudio; ἔσεσθαι autem fortasse commendabit Euthyd. p. 283 A: τῶ δὲ μετὰ τοῦτο ἐσομένων πάνν σφόδρα προσεῖχον τὸν νοῦν. — P. 104 A οὐπερ cum BT nuper etiam Stallb. ascivit; ego vero haud scio an ὅπερ praeter libros etiam Reipubl. locus excuset VII. p. 527 B: ἀλλ' οὐ τοῦ ποτέ τι γι-

γνωμένον; eademque causa est p. 111 B librorum lectionis φρονήσει pro ὁσφρήσει, quam acute nuper defendit Schmidtus in Philol. T. V. p. 719 sqq. Ibid. leg. οἰκητὰς pro οἰκητας. — Theaet. p. 146 D disjunctim scribi malim πῶς; τί τοῦτο λέγεις; itemque Soph. p. 261 E et Polit. p. 297 C; cf. ad Hipp. maj. 297 E, ubi pro Tim. c. 5 extr. legendum est Tim. c. 3 etc. — P. 164 A non repugnabo si quis ὁρῶ quam ὁρῶν maluerit, quemadmodum ad Charm. p. 173 B eandem optionem reliqui; cf. Schneider. ad Rempubl. I. p. 367, qui tamen ipse nunc Leg. p. 774 D ὁρῶν retinuit. — Soph. p. 236 B ἀκολουθίαν tuebitur etiam Philo Opif. mundi I. 7: τάξις δὲ ἀκολουθία καὶ εἰρμὸς ἐστὶ προηγουμένων τινῶν καὶ ἐπομένων. — P. 238 E et 243 B praestabit fortasse συνίεις, quod etiam Rep. I. p. 347 A primam Par. manum scripsisse nunc inventum est; adde Schneidewin. ad Soph. Oed. Tyrann. v. 628. — P. 258 C quae Boeckhium secuti editores certalim inseruerunt μὴ μέγα et μὴ καλόν, quamquam excidere per homoeoteleuton facillime potuerunt, tamen haud scio an intelligi potius Plato voluerit, ut Phaed. p. 98 A ἂ ποιεῖ post ποιεῖν. Politic. p. 276 A μικτοῖς καὶ κερασφόροις post ἀμίκτοις τε καὶ ἀκεράτοις etc. — Politic. p. 273 D πόντον pro τόπον probabiliter commendat Alb. Jahnus in Zeitschr. f. d. Alt. 1842, p. 548. — P. 287 C οὔκουν pro οὔκοῦν χρῆ δρᾶν scite nuper emendavit Hier. Müllerus iuterpr. german. T. III. p. 719. — Phileb. p. 31 E et 34 D leg. διψος pro δίψος. — P. 46 librorum lectionem λύπας ἡδοναῖς ἐνυγκερασθείσας feliciter defendit Hoffmannus in Jahn. Archiv 1846, T. XII. p. 388; neque adeo cum ipso necessarium arbitror πρὸς τὰς in πρὸς τὰ mutari, quia τοῖς ἐντὸς potius τὰ ἔξω respondent et ad τὰς facile ἡδονὰς suppletur. — Conv. p. 172 A περιμένεις Stallbaumius nunc quoque in tertia dialogi editione ita tuetur, ut et libros omnes praeter unum Flor. praesens exhibere ejusdemque alterum exemplum Lys. p. 203 exstare arguat; at si Gaisfordium sequimur, Oxoniensis a Stephani futuro non discrepat, neque ullum praesentis cum οὐ pro imperativo positi exemplum certum aut ego novi aut Frankius de partic. negant. p. 24 novisse videtur; οὐ παραβάλλεις enim in Ly-side vel οὐ λέγεις Aristoph. Av. 1212 reprehensionem potius continent, cui nunc locus non est. Idem quod p. 210 C καὶ ellipticum a Platonis sermone abhorreere, p. 211 C ἂν post ἔως male omissum esse criminatur, nescio quomodo oblitus est eorum, quae ipse ad Phaedonis p. 62 C et 71 B annotavit; neque p. 218 D ἐάντοῦ intelligo cur minus liceat pro adverbio usurpari quam pro adjectivo Reip. p. 433 E et p. 463 B: οὔκοῦν τὸν μὲν οἰκείον ὥς ἑαυτοῦ νομίζει τε καὶ λέγει, τὸν δ' ἄλλότριστον ὥς οὐχ ἑαυτοῦ; immo εἰσθῆναι τινα quis graece dixerit, doceri velim; nam Apol. p. 40 A μοι pendet ab ἐναντιουμένη. — Phaedrum eodem fere quo ego tempore Londini recensuit Carolus Badham eidemque de Theaeteti, Philebi, Reipublicae, Legum locis doctas hario-laciones praemisit, quarum nullam sperni, aliquas etiam recipi posthac licebit; in ipso Phaedro hae nos maxime adverterunt: p. 234 C τῷ γ' οὕτω pro τῷ λόγῳ, p. 246 C λελογίσμεθα pro λελογισμένον, p. 248

B δὲ ἔστων pro οὐ ἔστί, p. 263 C ἐγχαρῆσαι pro συγχωρῆσαι, p. 267 C σπέρματα λόγων pro μετὰ λόγων. — Alcib. I. p. 119 A et 124 B nominativum κοινὴ βουλή tuebitur etiam Theocr. Idyll. VII. 35: ξυνὰ μὲν ὁδός, ξυνὰ δὲ καὶ αἴος. — Alcib. II. p. 144 A εἰ ... οἰηθείης ἂν dubito num defendi possit exemplis quale est Leg. X. p. 903 C: εἰ δ' ἐπιδείης ἐτι λόγον τινός ἂν εἴης, ubi ἂν peculiarem vim retinet: *si fieri possit ut egeas*; certius vero p. 148 A eliminandum est cum Stallb. τι inter εἰ et οὐν. — Charm. p. 165 C scr. ὠφέλειαν pro ὠφελειαν, quemadmodum etiam Lys. p. 214 E et in δυσμαθειαν Men. p. 88 A peccatum est. — Lach. p. 191 C ἄρτι pro αἵτιον jam Astius conjecit. — Ibid. p. 197 A post Σώκρατες punctum pro commate positum est. — Ibid. p. 201 A ἐκφορὸς λόγος et olim et nuper (Verh. d. Erlang. Philol. Vers. p. 73) Döderlinus ita tueri conatus est, ut sermonem intelligeret, *qui ad finem perduceret vel quaestionem satis explicaret*, ut Phaed. p. 66 B ἀτραπὸς τις μετὰ τοῦ λόγον ἐκφέρειν dicitur; at si Socrates de fine inveniendo desperaret, quo tandem consilio magistrum quaereret? — Euthyd. p. 273 E σφῶν pro σφῶν ex Turicensi in nostram quoque editionem perperam transiisse opportune monuit Baiterus in novissima hujus dialogi editione, unde libenter etiam p. 283 E μαθῶν ἐμοῦ pro μαθῶν μου et p. 291 E ἂν φαίης pro φαίης recipirem; eundem vero virum humanissimum qualiacunque mea vel dissentientis conamina multo aequiore animo quam Stallbaumium excepisse impense laetor. — Protag. p. 321 A Badham l. c. p. IX probabiliter conjecit ὑποδείων pro ὑπο ποδείων. — Gorg. p. 461 B cum παθέρῃς conf. συνέρῃς Tim. p. 34 C; cumque ὁ σὸς λόγος in dialogi fine Leg. VI. p. 772 E: ὥς φησι Κλεινίας. — Men. p. 92 C satius erat retinuisse οἷ εἶσι cum Schneidero ad Rempubl. VI init. — Ion. p. 534 D παλῶνα: mallem παιῶνα. — Reipublicae libros priores quinque indefessa Schneideri diligentia in progr. Vratislav. 1852 Parisinarum lectionum mantissa a Dübnero sibi suppeditata donavit easdemque inseruit majoris suae editionis supplemento, cujus initium prodiit in Klotzii Archiv T. XVIII. p. 485—520, unde discimus p. 352 D non ὥς γέ μοι sed ὥς ἐμοὶ suppraser. γ, p. 388 B non κυλινδούμενον sed κυλινδόμενον, p. 414 B non οὗς νῦν δὴ sed οὗς δὴ νῦν optimum codicem exhibere, eundemque identidem ὠφελίαν pro ὠφελείᾳ tueri, quod etiam Oxon. passim habet; pleraque tamen aut Turicensem scripturam firmant aut ad elisiones reliquamque orthographiam pertinent, in qua vel praestantissimorum librorum anceps auctoritas est; nos igitur his missis ad ea redimus, quae ad ipsam nostram editionem annotanda videntur. Sic p. 330 E post αὐτὰ non puncto sed colo interpungi velim; gravius tamen in hoc genere peccatum est p. 337 E, ubi typos theta comma, quod post εἴη poni volebam, anteposuit eoque facto structurae rationem a Schneidero scitissime illustratam obscuravit. Instituitur enim quasi antecesserit ὃς πρῶτον μὲν μὴ εἰδείη, prorsus ut Soph. Oed. Col. 577: δῶρον οὐ σπονδαῖον εἰς ὄψιν, τὰ δὲ κέρδη παρ' αὐτοῦ κρείσσον' ἢ μορφή καλή, vel Theocr. XV. 104: βάρδισται μακάρων, Ὄραι φίλοι, ἀλλὰ ποθεῖναι

ἔρχονται, immo ipse noster p. 357 B ὅσαι ἀβλαβεῖς καὶ μηδὲν διὰ ταύτας γίγνεται: quae constructio certe legitima est, quamquam sententiam fateor mihi identidem recogitanti εἰ καὶ magis commendare. Fidentius tamen nunc ipso Parisino duce p. 361 C ἤτω pro ἔτω reponi jubeo, nec hoc solo loco, sed etiam aliis duobus Leg. VIII. p. 837 E et XII. p. 951 E, quorum altero quum dudum Schneiderus vel optimos codices formam illam exhibere annotaverit, eundem ne nunc quidem ad eam recipiendam descendisse miror. — P. 400 B haud scio an ὄν pro καὶ ante ὡς ἐγώμαι itemque p. 405 B ἢ pro ἡ ante δοκεῖν praestet; nec repugnabo si quis p. 415 C ὁ σιδηροῦς φύλαξ ἢ ὁ χαλκοῦς pro ὁ σιδηρός ἢ ὁ χαλκός ex Parisino revocari, jusserit; quod autem ex eodem primus p. 416 C recepi παρασκευάσασθαι pro παρεσκευάσθαι, quamvis invitis grammaticis altero dativi c. inf. post δεῖν exemplo tueor ex Append. Flor. pone Stobaeum Gaisford. p. 45: ἐπειδὴ δεῖ αὐτῷ ἐξ ὧν μανθάνει κερδαίνειν. — P. 559 B Badham l. c. p. X legi vult ἢ τε παῦσαι ζῶντος ἀδυνάτη, negationem mecum, quod juvat, necessariam existimans; reliqua tamen emendatio minus successit quam qua p. 560 C emaculavit quantocius recipienda οὗ τε πρέσβεις πρεσβυτέρων λόγους δι' αὐτῶν ἐισδέχονται pro ἰδιωτῶν. — Leg. p. 663 E idem probabiliter conjecit πράττειν pro πάντα τὰ δίκαια, p. 722 C autem in eandem mecum emendationem ἀρχὴν pro μάχην incidit; quo consensu laeto liceat ipsi huic operosae curae fini eum cumulum imponere, ut etiam p. 708 D pro καθ' ἕνα potius καθέντα et p. 878 B pro τραυμάτων ἐνεστώτων fortasse τραυμάτων ἢ πηρώσεων legendum esse suspicer; cf. p. 874 E.

Ser. Gottingae d. III. Mart. MDCCCLIII.

C. Fr. Hermann.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

A.

Δίων Διονυσίῳ εὖ πράττειν.

St.
III.p

309

Διατρίψας ἐγὼ παρ' ὑμῖν χρόνον τοσοῦτον καὶ διοικῶν τὴν ὑμετέραν ἀρχὴν πεπιστευμένος πάντων μάλιστα, τὰς ὠφελείας ὑμῶν λαμβανόντων, τὰς διαβολὰς δυσχερεῖς οὕσας ὑπέμενον· ἦδριν γάρ, ὅτι τῶν ὠμοτέρων οὐδὲν ἐμοῦ συνεθέλοντος ὑμῖν δόξει πεπραῆχθαι· πάντες γὰρ οἱ συμπολιτευόμενοι μεθ' ὑμῶν ὑπάρχουσί μοι μάρτυρες, ὧν ἐγὼ πολλοῖς συνηγωνισάμην, ἀπολύσας αὐτοὺς οὐ σμικρὰς ζημίας. αὐτοκράτωρ δὲ πολλάκις τὴν ὑμετέραν πόλιν διαφυλάξας ἀπεπέμφθη ἀτιμότερον ἢ πτωχὸν ὑμῶν ἀποστελλόντων προσήκει καὶ κελευόντων ἐκπλεῦσαι, τοσοῦτον παρ' ὑμῖν διατρίψαντα χρόνον. ἐγὼ οὖν περὶ ἑμαυτοῦ βουλευσομαι τὸν λοιπὸν τρόπον ἀπανθρωπότερον, σὺ δὲ τοιοῦτος ὧν τύραννος οἰκήσεις μόνος. τὸ δὲ χρυσίον τὸ λαμπρόν, ὅπερ ἔδωκας εἰς ἀποστολήν, ἄγει σοι Βακχεῖος ὁ τὴν ἐπιστολήν φέρων· οὔτε γὰρ ἐφόδιον ἐκεῖνό γ' ἦν ἱκανὸν οὔτε πρὸς τὸν ἄλλον βίον ξυμφέρον, ἀδοξίαν δὲ πλείστην μὲν τῷ διδόντι σοι παρασκευάζον, οὐ πολλῶ δὲ ἐλάττω κάμολ λαμβάνοντι. διόπερ οὐ λαμβάνω· σοὶ δ' οὐδὲν διαφέρει δῆλον ὅτι καὶ λαβεῖν καὶ δοῦναι τοσοῦτον ὥστε κομισάμενος ἄλλον τινὰ τῶν ἐταίρων θεράπευσον ὥσπερ ἐμέ· καὶ γὰρ ἱκανῶς ὑπὸ σοῦ τεθεράπευμαι· καὶ D

μοι τὸ τοῦ Εὐριπίδου κατὰ καιρὸν ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι σοὶ
πραγμάτων ἄλλων ποτὲ ξυμπεσόντων

εὕξει τοιοῦτον ἄνδρα σοι παρεστάναι.

ὑπομνήσαι δέ σε βούλομαι, διότι καὶ τῶν ἄλλων τραγω-
διοποιῶν οἱ πλείστοι, ὅταν ὑπὸ τινος ἀποδινήσκοντα τύ-
ραννον εἰσάγωσιν, ἀναβοῶντα ποιοῦσι·

310 φίλων ἔρημος, ὧς τάλας, ἀπόλλυμαι·

χρυσίου δὲ σπάνει ἀπολλύμενον οὐδεὶς πεποίηκε. κακέينو
δὲ τὸ ποίημά τοις νοῦν ἔχουσιν οὐ κακῶς ἔχειν δοκεῖ·

οὐ χρυσὸς ἀγλαὸς σπανιώτατος ἐν θνατῶν δυσ-
ελπίστω βίῳ,

οὐδ' ἀδάμας οὐδ' ἀργύρου κλίνει πρὸς ἄνθρωπον
δοκιμαζόμεν' ἀστράπτει πρὸς ὄψεις·

οὐδὲ γαίης εὐρυπέδου γόνιμοι βρίθοντες αὐτάρ-
κεις γύναι,

ὥς ἀγαθῶν ἀνδρῶν ὁμοφράδμων νόησις.

B ἔρρωσο, καὶ γίγνωσκε τοσοῦτον ἡμῶν διημαρτηκῶς, ἵνα
πρὸς τοὺς ἄλλους βέλτιον προσφέρῃ.

B.

Πλάτων Διονυσίῳ εὖ πράττειν.

Ἦκουσα Ἀρχεδήμου, ὅτι σὺ ἡγεῖσθαι περὶ σοῦ μὴ
μόνον ἐμὲ ἡσυχίαν ἄγειν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐμοὺς ἐπιτηδεῖους
τοῦ φλαυρόν τι ποιεῖν ἢ λέγειν περὶ σοῦ· Δίωνα δὲ μό-
C νον ἐξαίρετον ποιεῖ· οὗτος δὲ ὁ λόγος σημαίνει, τὸ Δίωνα
ἐξαίρετον εἶναι, ὅτι οὐκ ἄρχω ἐγὼ τῶν ἐμῶν ἐπιτηδεῶν·
εἰ γὰρ ἦρχον ἐγὼ οὕτω τῶν τε ἄλλων καὶ σοῦ καὶ Δίωνος,
πλείω ἂν ἦν ὑμῖν τε πᾶσιν ἀγαθὰ τοῖς τε ἄλλοις Ἑλλησιν,
ὥς ἐγὼ φημι. νῦν δὲ μέγας ἐγὼ εἰμι ἐμαυτὸν παρέχων τῷ
ἐμῷ λόγῳ ἐπόμενον. καὶ ταῦτα λέγω ὥς οὐχ ὑγιές τι Κρα-

τιστόλου καὶ Πολυξένου πρὸς σέ εἰρηκότων, ὧν φασὶ λέ-
γειν τὸν ἕτερον, ὅτι ἀκούοι Ὀλυμπίασι πολλῶν τινῶν τῶν D
μετ' ἐμοῦ σε κακηγορούντων. ἴσως γὰρ ὀξύτερον ἐμοῦ
ἀκούει· ἐγὼ μὲν γὰρ οὐκ ἤκουσα. χρόν δέ, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ,
οὕτωςί σε ποιεῖν τοῦ λοιποῦ, ὅταν τι τοιοῦτον λέγῃ τις
περὶ ἡμῶν τινός, γράμματα πέμπαντα ἐμὲ ἐρέσθαι· ἐγὼ
γὰρ τάληθῇ λέγειν οὔτε ὀκνήσω οὔτε αἰσχυνοῦμαι. ἐμοὶ
δὲ δὴ καὶ σοὶ τὰ πρὸς ἀλλήλους οὕτωςι τυγχάνει ἔχοντα·
οὔτε αὐτοὶ ἀγνώτες ἐσμεν οὔθεν Ἑλλήνων ὡς ἔπος εἴ-
πειν, οὔτε ἡ συνουσία ἡμῶν σιγαῖται· μὴ λανθανέτω δέ σε, E
ὅτι οὐδ' εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον σιγηθήσεται· τοιοῦτοι οἱ
παραδεδεγμένοι εἰσὶν αὐτήν, ἅτε οὐκ ὀλίγην γεγεννημένην
οὐδ' ἡρέμα. τί οὖν δὴ λέγω νυνί; ἐρῶ ἄνωθεν ἀρξάμενος.
πέφυκε ξυνιέναι εἰς ταῦτὸ φρόνησίς τε καὶ δύναιμις με-
γάλη, καὶ ταῦτ' ἄλληλ' ἀεὶ διώκει καὶ ζητεῖ καὶ ξυγγίγνε-
ται· ἔπειτα καὶ οἱ ἄνθρωποι χαίρουσι περὶ τούτων αὐτοί
τε διαλεγόμενοι καὶ ἄλλων ἀκούοντες ἐν τε ἰδίαις ξυνου-
σίαις καὶ ἐν ταῖς ποιήσεσιν, οἷον καὶ περὶ Ἰέρωνος ὅταν 311
διαλέγωνται ἄνθρωποι καὶ Παυσανίου τοῦ Λακεδαιμο-
νίου, χαίρουσι τὴν Σιμωνίδου ξυνουσίαν παραφέροντες,
ἅ τε ἐπραξε καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· καὶ Περίανδρον τὸν
Κορίνθιον καὶ Θαλῆν τὸν Μιλήσιον ὑμνεῖν εἰώθασιν ἅμα,
καὶ Περικλέα καὶ Ἀναξαγόραν, καὶ Κροῖσον αὐτὸν καὶ Σό-
λωνα ὡς σοφοὺς καὶ Κῦρον ὡς δυνάστην. καὶ δὴ ταῦτα
μιμούμενοι οἱ ποιηταὶ Κρέοντα μὲν καὶ Τειρεσίαν συνά-
γουσι, Πολύειδον δὲ καὶ Μίνω, Ἀγαμέμνονα δὲ καὶ Νέ- B
στορα καὶ Ὀδυσσέα καὶ Παλαμήδη· ὡς δ' ἐμοὶ δοκεῖ, καὶ
Προμηθεά Διὶ ταύτῃ πῃ συνῆγον οἱ πρῶτοι ἄνθρωποι·
τούτων δὲ τοὺς μὲν εἰς διαφοράν, τοὺς δ' εἰς φιλίαν ἀλ-
λήλοις ἰόντας, τοὺς δὲ τοτὲ μὲν εἰς φιλίαν, τοτὲ δ' εἰς δια-
φοράν, καὶ τὰ μὲν ὁμονοοῦντας, τὰ δὲ διαφερομένους
ἄδουσι. πάντα δὴ ταῦτα λέγω τόδε βουλόμενος ἐνδείξα-

- C σθαι, ὅτι οὐκ, ἐπειδὴν ἡμεῖς τελευτήσωμεν, καὶ οἱ λόγοι
 οἱ περὶ ἡμῶν αὐτῶν σεσιγήσονται, ὥστ' ἐπιμελητέον αὐ-
 τῶν ἐστίν. ἀνάγκη γάρ, ὥς ἔοικε, μέλειν ἡμῖν καὶ τοῦ
 ἔπειτα χρόνου, ἐπειδὴ καὶ τυγχάνουσιν κατὰ τινὰ φύσιν οἱ
 μὲν ἀνδραποδωδέστατοι οὐδὲν φροντίζοντες αὐτοῦ, οἱ δ'
 ἐπιεικέστατοι πᾶν ποιοῦντες, ὅπως ἂν εἰς τὸν ἔπειτα χρό-
 νον εὖ ἀκούσωσιν. ὃ δὴ καὶ ἐγὼ τεκμήριον ποιοῦμαι, ὅτι
 ἐστὶ τις αἰσθησις τοῖς τεθνεῶσι τῶν ἐνθάδε· αἱ γὰρ βέλ-
 D τισται ψυχαὶ μαντεύονται ταῦτα οὕτως ἔχειν, αἱ δὲ μοχθη-
 ρόταται οὐ φασι, κυριώτερα δὲ τὰ τῶν θείων ἀνδρῶν
 μαντεύματα ἢ τὰ τῶν μῆ. οἶμαι δ' ἐγώ γε τοὺς ἐμπροσθεν,
 περὶ ὧν λέγω, εἰ ἔξεῖν αὐτοῖς ἐπανορθώσασθαι τὰς αὐτῶν
 συνουσίας, πάνυ ἂν σπουδάσαι ὥστε βελτίω λέγεσθαι
 περὶ αὐτῶν ἢ νῦν. τοῦτο οὖν ἡμῖν ἐτι, σὺν θεῷ εἰπεῖν,
 ἔξεστιν, εἰ τι ἄρα μὴ καλῶς πέπρακται κατὰ τὴν ἐμπρο-
 σθεν συνουσίαν, ἐπανορθώσασθαι καὶ ἔργῳ καὶ λόγῳ·
 περὶ γὰρ φιλοσοφίαν φημὶ ἐγὼ τὴν ἀληθινὴν δόξαν καὶ
 E λόγον ἔσεσθαι ἡμῶν μὲν ὄντων ἐπιεικῶν βελτίω, φράντων
 δὲ τούναντίον. καὶ τοι περὶ τούτου ἡμεῖς ἐπιμελούμενοι
 οὐδὲν ἂν εὐσεβέστερον πράττομεν, οὐδ' ἀμελοῦντες ἀσε-
 βέστερον. ὥς δὴ δεῖ γίγνεσθαι, καὶ τὸ δίκαιον ἢ ἔχει, ἐγὼ
 φράσω. ἦλθον ἐγὼ εἰς Σικελίαν δόξαν ἔχων πολὺ τῶν ἐν
 φιλοσοφίᾳ διαφέρειν, βουλόμενος δὲ ἔλθων εἰς Συρακού-
 312 σας συμμάχτυρα λαβεῖν σέ, ἵνα μοι τιμῶτο φιλοσοφία καὶ
 παρὰ τῷ πλήθει. τοῦτο δ' οὐκ εὐαγές μοι ἀπέβη. τὸ δ'
 αἴτιον οὐ λέγω ὅπερ ἂν πολλοὶ ἐποιεν, ἀλλ' ὅτι ἐφαίνου
 οὐ πάνυ ἐμοὶ πιστεύειν σύ, ἀλλ' ἐμὲ μὲν πως ἀποπέμψα-
 σθαι ἐθέλειν, ἑτέρους δὲ μεταπέμψασθαι, καὶ ζητεῖν τὸ
 πρᾶγμα τί τὸ ἐμόν ἐστιν, ἀπιστῶν, ὥς ἐμοὶ δοκεῖ· καὶ οἱ
 ἐπὶ τούτοις βοῶντες πολλοὶ ἦσαν, λέγοντες, ὥς σὺ ἐμοῦ
 B μὲν καταπεφρόνηκας, ἄλλα δὲ ἐσπούδακας. ταῦτα δὴ δια-
 βεβόηται· ὃ δὲ μετὰ ταῦτα δίκαιόν ἐστι ποιεῖν, ἄκουε, ἵνα

σοι καὶ ἀποκρίνωμαι ὃ σὺ ἐρωτᾷς, πῶς χρὴ ἔχειν ἐμὲ καὶ σὲ πρὸς ἀλλήλους. εἰ μὲν ὅλως φιλοσοφίας καταπεφρόνηκας, ἔᾶν χαίρειν· εἰ δὲ παρ' ἑτέρου ἀκήκοας ἢ αὐτὸς βελτίονα εὗρηκας τῶν παρ' ἐμοί, ἐκείνα τίμα· εἰ δ' ἄρα τὰ παρ' ἡμῶν σοι ἀρέσκει, τιμητέον καὶ ἐμὲ μάλιστα. νῦν οὖν, ὥσπερ καὶ ἐξ ἀρχῆς, σὺ καθηγοῦ, ἐψομαι δὲ ἐγώ· τιμώμενος γὰρ ὑπὸ σοῦ τιμήσω σέ, μὴ τιμώμενος δὲ ἡσυχίαν ᾗξω. ἔτι δὲ σὺ μὲν ἐμὲ τιμῶν καὶ τούτου καθηγούμενος φιλοσοφίαν δόξεις τιμᾶν, καὶ αὐτὸ τοῦτο, ὅτι διεσκόπεις καὶ ἄλλους, πρὸς πολλῶν εὐδοξίαν σοι οἴσει ὥς φιλοσόφῳ ὄντι· ἐγὼ δὲ σὲ τιμῶν μὴ τιμῶντα πλοῦτον δόξω θαυμάζειν τε καὶ διώκειν, τοῦτο δ' ἴσμεν ὅτι παρὰ πᾶσιν ὄνομα οὐ καλὸν ἔχει. ὥς δ' ἐν κεφαλαίῳ εἶπεν, σοῦ μὲν τιμῶντος ἀμφοτέροις κόσμος, ἐμοῦ δὲ ὄνειδος ἀμφοῖν. περὶ μὲν οὖν τούτων ταῦτα.

Τὸ δὲ σφαιρίον οὐκ ὀρθῶς ἔχει· δηλώσει δέ σοι Ἀρχέδημος, ἐπειδὴν ἔλθῃ. καὶ δὴ καὶ περὶ τοῦδε, ὃ τούτου τιμιώτερόν τ' ἐστὶ καὶ θειότερον, καὶ μάλα σφόδρ' αὐτῷ δηλωτέον, ὑπὲρ οὗ σὺ πέπομφας ἀπορούμενος. φῆς γὰρ δὴ κατὰ τὸν ἐκείνου λόγον, οὐχ ἱκανῶς ἀποδεδείχθαι σοι περὶ τῆς τοῦ πρώτου φύσεως. φραστέον δὴ σοι δι' αἰνιγμῶν, ἵν' ἂν τι ἢ δέλτος ἢ πόντου ἢ γῆς ἐν πτυχαῖς πάθῃ, ὃ ἀναγνοὺς μὴ γινῶ. ὥδε γὰρ ἔχει. περὶ τὸν πάντων βασιλέα πάντ' ἐστὶ καὶ ἐκείνου ἕνεκα πάντα, καὶ ἐκεῖνο αἰτιον ἀπάντων τῶν καλῶν· δεύτερον δὲ περὶ τὰ δεύτερα, καὶ τρίτον περὶ τὰ τρίτα. ἡ οὖν ἀνθρωπίνη ψυχὴ περὶ αὐτὰ ὀρέγεται μαθεῖν ποτ' ἅττα ἐστὶ, βλέπουσα εἰς τὰ αὐτῆς συγγενῇ, ὧν οὐδὲν ἱκανῶς ἔχει. τοῦ δὴ βασιλέως περὶ καὶ ὧν εἶπον, οὐδὲν ἐστὶ τοιοῦτον. τὸ δὴ μετὰ τοῦτο ἡ ψυχὴ φησιν — ἀλλὰ ποῶν τι μὴν τοῦτ' ἐστίν, ὃ καὶ Διονυσίου καὶ Δωρίδος, τὸ ἐρώτημα, ὃ πάντων αἰτιὸν ἐστὶ κακῶν, μᾶλλον δὲ ἢ περὶ τούτου ὥδῃς ἐν τῇ ψυχῇ ἐγγιγνο-

μένη, ἣν εἰ μή τις ἐξαιρεθήσεται, τῆς ἀληθείας ὄντως οὐ
 μή ποτε τύχη; σὺ δὲ τοῦτο πρὸς ἐμὲ ἐν τῷ κήπῳ ὑπὸ ταῖς
 δάφναις αὐτὸς ἐφησθα ἐννενοηκέναι καὶ εἶναι σὸν εὖ-
 B ρημα· καὶ ἐγὼ εἶπον, ὅτι τοῦτο εἰ φαίνοιτό σοι οὕτως
 ἔχειν, πολλῶν ἀνείης λόγων ἐμὲ ἀπολελυκώς. οὐ μὴν ἄλλω
 γέ ποτ' ἐφην ἐντετυχηκέναι τοῦθ' εὐρηκότι, ἀλλὰ ἡ πολλή
 μοι πραγματεία περὶ τοῦτ' εἴη· σὺ δὲ ἴσως μὲν ἀκούσας
 του, τάχα δ' ἂν θείᾳ μοίρᾳ κατὰ τοῦθ' ὀρμήσας, ἔπειτα
 αὐτοῦ τὰς ἀποδείξεις ὥς ἔχων βεβαίως οὐ κατέδησας, ἀλλ'
 ἄττεις τοτὲ μὲν οὕτω, τοτὲ δὲ ἄλλως περὶ τὸ φανταζόμε-
 C νον, τὸ δὲ οὐδὲν ἐστι τοιοῦτον. καὶ τοῦτο οὐ σοὶ μόνῳ γέ-
 γονεν, ἀλλ' εὖ ἴσθι μηδὲνα πώποτε μου τὸ πρῶτον ἀκού-
 σαντα ἔχειν ἄλλως πως ἢ οὕτω κατ' ἀρχάς, καὶ ὁ μὲν
 πλείῳ ἔχων πράγματα, ὁ δὲ ἐλάττω μόγις ἀπαλλάττονται,
 σχεδὸν δὲ οὐδεὶς ὀλίγα. τούτων δὴ γεγονότων καὶ ἐχόν-
 των οὕτω σχεδὸν κατὰ τὴν ἐμὴν δόξαν εὐρήκαμεν ὃ σὺ
 ἐπέστειλας, ὅπως δεῖ πρὸς ἀλλήλους ἡμᾶς ἔχειν. ἐπεὶ γὰρ
 βασανίζεις αὐτὰ ξυγγιγνόμενός τε ἄλλοις καὶ παραθεώμε-
 D νος παρὰ τὰ τῶν ἄλλων καὶ αὐτὰ καθ' αὐτά, νῦν σοὶ
 ταῦτά τε, εἰ ἀληθὴς ἢ βᾶσανος, προσφύσεται, καὶ οἰκείος
 τούτοις τε καὶ ἡμῖν ἔσει. πῶς οὖν [οὐ] ταῦτ' ἔσται καὶ
 πάντα ἃ εἰρήκαμεν; τὸν Ἀρχέδημον νῦν τε ὀρθῶς ἐποίη-
 σας πέμψας, καὶ τὸ λοιπόν, ἐπειδὴν ἔλθῃ πρὸς σὲ καὶ ἀπαγ-
 γείλῃ τὰ παρ' ἐμοῦ, μετὰ ταῦτα ἴσως ἄλλαι σε ἀπορίαι
 λήψονται. πέμψεις οὖν αὐτίς, ἃν ὀρθῶς βουλευῇ, παρ'
 ἐμὲ τὸν Ἀρχέδημον, ὁ δ' ἐμπορευσάμενος ἤξει πάλιν· καὶ
 E τοῦτο ἂν δις ἢ τρίς ποιήσῃς καὶ βασανίσῃς τὰ παρ' ἐμοῦ
 πεμφθέντα ἱκανῶς, θαυμάζοιμ' ἂν εἰ μὴ τὰ πρὶν ἀπορού-
 μενα πολὺ σοὶ διοίσει ἢ τὰ νῦν. θαρροῦντες οὖν ποιεῖτε
 οὕτως· οὐ μὴ γὰρ ποτε τῆς ἐμπορίας ταύτης οὔτε σὺ στεί-
 λῃς οὔτε Ἀρχέδημος ἐμπορεύσεται καλλίῳ καὶ θεοφιλε-
 314 στέραν. εὐλαβοῦ μέντοι μή ποτε ἐκπέσῃ ταῦτα εἰς ἀνθρώ-

πους ἀπαιδεύτους· σχεδὸν γάρ, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, οὐκ ἔστι
 τούτων πρὸς τοὺς πολλοὺς καταγελαστότερα ἀκούσματα,
 οὐδ' αὖ πρὸς τοὺς εὐφυεῖς θαυμαστότερά τε καὶ ἐνθου-
 σιαστικώτερα. πολλάκις δὲ λεγόμενα καὶ αἰεὶ ἀκουόμενα
 καὶ πολλὰ ἔτη μόγις ὥσπερ χυσοὺς ἐκκαθαίρεται μετὰ
 πολλῆς πραγματείας. ὃ δὲ θαυμαστὸν αὐτοῦ γέγονεν,
 ἄκουσον. εἰσὶ γὰρ ἄνθρωποι ταῦτα ἀκηκοότες καὶ πλεί-
 οους, δυνατοὶ μὲν μαθεῖν, δυνατοὶ δὲ μνημονεῦσαι καὶ βα- B
 σανίσαντες πάντη πάντως κρῖναι, γέροντες ἤδη καὶ οὐκ
 ἐλάττω τριάκοντα ἔτων ἀκηκοότες, οἳ νῦν ἄρτι σφίσι φασὶ
 τὰ μὲν τότε ἀπιστότατα δόξαντα εἶναι νῦν πιστότατα καὶ
 ἐναργέστατα φαίνεσθαι, ἃ δὲ τότε πιστότατα, νῦν τούναν-
 τίον. πρὸς ταῦτ' οὖν σκοπῶν εὐλαβοῦ, μὴ ποτέ σοι μετα-
 μελήσῃ τῶν νῦν ἀναξίως ἐκπεσόντων· μεγίστη δὲ φυλακὴ
 τὸ μὴ γράφειν ἀλλ' ἐκμανθάνειν· οὐ γὰρ ἔστι τὰ γρα- C
 φέντα μὴ οὐκ ἐκπεσεῖν. διὰ ταῦτα οὐδὲν πώποτ' ἐγὼ περὶ
 τούτων γέγραφα, οὐδ' ἔστι σύγγραμμα Πλάτωνος οὐδὲν
 οὐδ' ἔσται, τὰ δὲ νῦν λεγόμενα Σωκράτους ἐστὶ καλοῦ
 καὶ νέου γεγονότος. ἔρρωσο καὶ πείθου, καὶ τὴν ἐπιστο-
 λὴν ταύτην νῦν πρῶτον πολλάκις ἀναγνοὺς κατάκαυσον.

Ταῦτα μὲν ταύτῃ. περὶ δὲ Πολυξένου ἐθαύμασας ὅτι
 οὐ πέμπαιμί σοι· ἐγὼ δὲ καὶ περὶ Λυκόφρονος καὶ τῶν D
 ἄλλων τῶν παρὰ σοὶ ὄντων λέγω καὶ πάλοι καὶ νῦν τὸν
 αὐτὸν λόγον, ὅτι πρὸς τὸ διαλεχθῆναι καὶ φύσει καὶ τῇ
 μεθόδῳ τῶν λόγων πάμπαν διαφέρεις αὐτῶν, καὶ οὐδεὶς
 αὐτῶν ἐκὼν ἐξελέγχεται, ὥς τινες ὑπολαμβάνουσιν, ἀλλ'
 ἄκοντες. καὶ δοκεῖς μέντοι πάνυ μετρίως κεχρησθαι τε
 αὐτοῖς καὶ δεδωρησθαι. ταῦτα μὲν περὶ τούτων, πολλὰ
 ὡς περὶ τοιούτων· Φιλιστίωνι δέ, εἰ μὲν αὐτὸς χρῆ, σφό-
 δρα χρῶ, εἰ δὲ οἷόν τε, Σπενσίππῳ χρησον καὶ ἀπόπεμ- E
 ψον. δεῖται δὲ σοῦ καὶ Σπεύσιππος· ὑπέσχετο δέ μοι καὶ
 Φιλιστίων, εἰ σὺ ἀφείης αὐτόν, ἥξειν προθύμως Ἀθήναζε.

τὸν ἐκ τῶν λιθοτομιῶν εὖ ἐποίησας ἀφείς, ἐλαφρὰ δὲ ἡ δέησις καὶ περὶ τῶν οἰκετῶν αὐτοῦ καὶ περὶ Ἡγησίππου τοῦ Ἀρίστωνος· ἐπέστειλας γάρ μοι, ἂν τις ἀδικῇ ἢ τοῦ-
 315 τον ἢ ἐκείνους καὶ σὺ αἰσθῇ, μὴ ἐπιτρέψειν. καὶ περὶ Λυσικλείδου τάληθὲς εἰπεῖν ἄξιον· μόνος γὰρ τῶν ἐκ Σικελίας Ἀθήναζε ἀφικομένων οὐδὲν μετεβάλετο περὶ τῆς σῆς καὶ ἐμῆς συνουσίας, ἀλλ' αἰεὶ τι ἀγαθὸν καὶ ἐπὶ τὰ βελτίω λέγων περὶ τῶν γεγονότων διατελεῖ.

Γ.

Πλάτων Διονυσίῳ χαιρεῖν ἐπιστείλας ἄρ' ὀρθῶς ἂν
 B τυγχάνοιμι τῆς βελτίστης προσρήσεως; ἢ μᾶλλον κατὰ τὴν ἐμὴν συνήθειαν γράφων εὖ πράττειν, ὥσπερ εἰωθα ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς τοὺς φίλους προσαγορεύειν; σὺ μὲν γὰρ δὴ καὶ τὸν θεόν, ὡς ἡγγειλαν οἱ τότε θεωροῦντες, προσ-
 εἶπες ἐν Δελφοῖς αὐτῷ τούτῳ θωπεύσας τῷ ῥήματι, καὶ γέγραφας, ὡς φασί,

χαῖρε καὶ ἡδόμενον βίοντι διάσωξε τυράννου·
 C ἐγὼ δὲ οὐδὲ ἀνθρώπῳ κλήσει, οὔτι δὴ θεῷ, παρακελευ-
 σαίμην ἂν δρᾶν τοῦτο, θεῷ μὲν, ὅτι παρὰ φύσιν προσ-
 τάττοιμ' ἂν, πόρρω γὰρ ἡδονῆς ἴδρυται καὶ λύπης τὸ θεῖον, ἀνθρώπῳ δέ, ὅτι τὰ πολλὰ βλάβην ἡδονῇ καὶ λύπῃ γεννᾷ, δυσμάθειαν καὶ λήθην καὶ ἀφροσύνην καὶ ὕβριν τίκτουσα ἐν τῇ ψυχῇ. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως εἰρήσθω παρ' ἐμοῦ περὶ τῆς προσρήσεως· σὺ δ' ἀναγνοὺς αὐτά, ὅπη βούλει δέξασθαι, ταύτῃ δέχου.

Φασὶ δ' οὐκ ὀλίγοι λέγειν σε πρὸς τινὰς τῶν παρὰ σὲ
 D πρεσβευόντων, ὡς ἄρα σοῦ ποτὲ λέγοντος ἀκούσας ἐγὼ μέλλοντος τάς τε Ἑλληνίδας πόλεις ἐν Σικελίᾳ οἰκίζειν καὶ

Συρακουσίους ἐπικουφίσαι, τὴν ἀρχὴν ἀντὶ τυραννίδος
 εἰς βασιλείαν μεταστήσαντα, ταῦτ' ἄρα σὲ μὲν τότε διε-
 κώλυσα, ὥς σὺ φῆς, σοῦ σφόδρα προθυμουμένου, νῦν δὲ
 Δίωνα διδάσκοιμι ὁρᾶν αὐτὰ ταῦτα, καὶ τοῖς διανοήμασι
 τοῖς σοῖς τὴν σὴν ἀρχὴν ἀφαιρούμεθα· σὺ δ' εἰ μὲν τι E
 διὰ τοὺς λόγους τούτους ὠφελεῖ, γινώσκεις αὐτός, ἀδι-
 κεῖς δ' οὐκ ἐμὲ τάναντία τῶν γενομένων λέγων. ἄδην γὰρ
 ὑπὸ Φιλιστίδου καὶ ἄλλων πολλῶν πρὸς τοὺς μισθοφό-
 ρους καὶ εἰς τὸ Συρακουσίων πληθὺς διεβλήθη· διὰ τὸ
 μένειν ἐν ἀκροπόλει, τοὺς δ' ἐξῶθεν, εἰ τι γίγνοιτο ἁμάρ-
 τημα, πᾶν εἰς ἐμὲ τρέπειν, σὲ φάσκοντας πάντα ἐμοὶ πεί-
 θεσθαι. σὺ δ' αὐτὸς οἶσθα σαφέστατα τῶν πολιτικῶν ἐμὲ
 σοὶ κοινῇ πραγματευσάμενον ἐκόντα ὀλίγα δὴ κατ' ἀρχάς, 316
 ὅπῃ πλέον ποιεῖν ἂν ᾔσκηθην, ἄλλα τε βραχέα ἅττα καὶ περὶ
 τὰ τῶν νόμων προοίμια σπουδάζαντα μετρίως, χωρὶς ὧν
 σὺ προσέγραψας ἢ τις ἕτερος· ἀκούω γὰρ ὕστερον ὑμῶν
 τινὰς αὐτὰ διασκευαρεῖν, δῆλα μὲν ἐκάτερα ἔσται τοῖς τὸ
 ἐμὸν ἦθος δυναμένοις κρίνειν. ἀλλ' οὐκ, ὅπερ ἀρτίως
 εἶπον, οὐ διαβολῆς προσδέομαι πρὸς τε Συρακουσίους
 καὶ εἰ δὴ τινὰς ἑτέρους πείθεις λέγων αὐτά, ἀλλὰ πολὺ
 μᾶλλον ἀπολογίας πρὸς τε τὴν προτέραν γενομένην δια- B
 βολὴν καὶ τὴν νῦν μετ' ἐκείνην μεῖζω φυομένην καὶ σφο-
 δροτέραν. πρὸς δύο δὴ μοι διττὰς ἀναγκαῖον ποιήσασθαι
 τὰς ἀπολογίας, πρῶτον μὲν ὥς εἰκότως σοι ἐφυγον κοι-
 νωνεῖν περὶ τὰ τῆς πόλεως πράγματα, τὸ δὲ δεύτερον ὥς
 οὐκ ἐμὴν ταύτην εἰρηκας συμβουλήν οὐδὲ διακώλυσιν,
 μέλλοντί σοι κατοικίξαι· Ἑλληνίδας πόλεις ἐμποδῶν ἐμὲ
 γεγενῆσθαι. τὴν οὖν ἀρχὴν ὧν εἶπον περὶ προτέρων ἄκουε C
 πρότερον.

Ἦλθον καλούμενος εἰς Συρακούσας ὑπὸ τε σοῦ καὶ
 Διωνος, τοῦ μὲν δεδοκιμασμένου παρ' ἐμοὶ καὶ ξένου πά-
 λαι γεγονότος, ἐν ἡλικίᾳ δὲ ὄντος μέσῃ τε καὶ καθεστη-

κνία, ὧν δὴ παντάπασιν χρειά τοῖς νοῦν καὶ σμικρὸν κε-
 κτημένοις μέλλουσι περὶ τοσούτων ὅσα ἦν τότε τὰ σὰ βου-
 λεύεσθαι, σοῦ δὲ ὄντος μὲν σφόδρα νέου, πολλῆς δὲ ἀπει-
 ρίας οὔσης περὶ σὲ τούτων, ὧν ἔμπειρον ἔδει γεγονέναι,
 D καὶ σφόδρα ἀγνώστου ἐμοί. τὸ μετὰ τοῦτο εἰτ' ἄνθρωπος
 εἶτε θεὸς εἶτε τύχη τις μετὰ σοῦ Δίωνα ἐξέβαλε, καὶ ἐλεί-
 φθης μόνος. ἄρ' οὖν οἶμι μοι τότε πολιτικῶν εἶναι κοι-
 νωνίαν πρὸς σέ, τὸν μὲν ἔμφρονα κοινωνὸν ἀπολωλεκότι,
 τὸν δὲ ἄφρονα ὀρώντι μετὰ πονηρῶν καὶ πολλῶν ἀνθρώ-
 πων καταλελειμμένον, οὐκ ἄρχοντα, οἰόμενον δ' ἄρχειν,
 ὑπὸ δὲ τοιούτων ἀνθρώπων ἀρχόμενον, ἐν οἷς τί χρῆν
 ποιεῖν ἐμέ; μὲν οὐχ ὅπερ ἐποίουν ἀναγκαῖον, ἐκ τῶν λοι-
 E πῶν τὰ μὲν πολιτικὰ χαίρειν ἔαν, εὐλαβούμενον τὰς ἐκ
 τῶν φθόνων διαβολάς, ὑμᾶς δὲ πάντως, καίπερ ἀλλήλωτ
 χωρὶς γεγονότας καὶ διαφόρους ὄντας, πειρᾶσθαι φίλους
 ἀλλήλοις ὅ τι μάλιστα ποιεῖν; τούτων δὴ καὶ σὺ μάρτυς,
 ὅτι τοῦτο αὐτὸ ξυντείνων οὐκ ἀνῆκα πώποτε· καὶ μόγις
 μὲν, ὅμως δ' ὠμολογήθη νῶν πλεῦσαι μὲν οἶκαδε ἐμέ,
 317 ἐπειδὴ πόλεμος ὑμᾶς κατεῖχεν, εἰρήνης δ' αὖ γενομένης
 ἐλθεῖν ἐμέ τε καὶ Δίωνα εἰς Συρακούσας, σὲ δὲ καλεῖν
 ἡμᾶς. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως ἐγένετο τῆς ἐμῆς εἰς Συρα-
 κούσας ἀποδημίας περὶ τῆς πρώτης καὶ τῆς πάλιν οἶκαδε
 σωτηρίας· τὸ δὲ δεύτερον εἰρήνης γενομένης ἐκάλείς με
 οὐ κατὰ τὰς ὁμολογίας, ἀλλὰ μόνον ἦκειν ἐπέστελλες,
 Δίωνα δ' εἰσαῦθις ἔφησθα μεταπέμψασθαι. διὰ ταῦτα
 οὐκ ἦλθον, ἀλλὰ καὶ Δίῳνι τότ' ἀπηχθόμην· ὥτετο γὰρ
 B εἶναι βέλτιον ἐλθεῖν ἐμέ καὶ ὑπακούσαι σοι. τὸ δὲ μετὰ
 ταῦτα ὕστερον ἐνιαυτῷ τριήρης ἀφίκετο καὶ ἐπιστολαὶ
 παρὰ σοῦ, τῶν δ' ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς γραμμάτων ἤρχεν,
 ὥς, ἂν ἀφίκωμαι, τὰ Διωνός μοι γενήσοιτο πράγματα
 πάντα κατὰ νοῦν τὸν ἐμόν, μὴ ἀφικομένου δὲ τάναντία.
 αἰσχύνομαι δὴ λέγειν, ὅσαι τότε ἐπιστολαὶ παρὰ σοῦ καὶ

παρ' ἄλλων ἦλθον διὰ σέ ἐξ Ἰταλίας καὶ Σικελίας, καὶ
 παρ' ὅσους τῶν ἐμῶν οἰκείων καὶ τῶν γνωρίμων, καὶ πᾶ- C
 σαι διακελευόμεναί μοι ἔναι καὶ δεόμεναι σοὶ πάντως
 ἐμὲ πείθεσθαι. ἐδόκει δὴ πᾶσιν, ἄρξαμένοις ἀπὸ Δίωνος,
 δεῖν ἐμὲ πλεῦσαι καὶ μὴ μαλθακίζεσθαι. καὶ τοι τὴν θ'
 ἡλικίαν αὐτοῖς προὔτεινόμεν καὶ περὶ σοῦ δισχυριζόμεν,
 ὥς οὐχ οἷός τ' ἔσοιο ἀνταρκέσαι τοῖς διαβάλλουσιν ἡμᾶς
 καὶ βουλομένοις εἰς ἐχθραν ἐλθεῖν· ἐώρων γὰρ καὶ τότε
 καὶ νῦν ὁρῶ τὰς μεγάλας οὐσίας καὶ ὑπερόγκους τῶν τε
 ἰδιωτῶν καὶ τῶν μονάρχων σχεδόν, ὅσῳ περ ἂν μεῖζους D
 ὦσι, τοσοῦτῳ πλείους καὶ μεῖζους τοὺς διαβάλλοντας καὶ
 πρὸς ἡδονὴν μετὰ αἰσχροῦς βλάβης ὁμιλοῦντας τρεφούσας,
 οὗ κακὸν οὐδὲν μεῖζον γεννᾷ πλοῦτός τε καὶ ἡ τῆς ἄλλης
 ἐξουσίας δύναμις. ὅμως δ' οὖν πάντα ταῦτα χαίρειν ἐάσας
 ἦλθον, διανοηθεὶς, ὥς οὐδένα δεῖ τῶν ἐμῶν φίλων ἐμὲ
 αἰτιᾶσθαι, ὥς διὰ τὴν ἐμὴν ῥαθυμίαν τὰ σφέτερα πάντα
 ἐξὸν μὴ ἀπολέσθαι διώλετο· ἐλθὼν δέ, οἰσθα γὰρ δὴ σὺ E
 πάντα τὰν τεῦθεν ἤδη γενόμενα, ἐγὼ μὲν ἤξιουν δὴ πού
 κατὰ τὴν ὁμολογίαν τῶν ἐπιστολῶν πρῶτον μὲν κατάγειν
 Δίωνα οἰκειωσάμενον, φράζων τὴν οἰκειότητα, ἣν εἰ ἐμοὶ
 τότε ἐπέειπες, τάχ' ἂν βέλτιον τῶν νῦν γεγονότων ἔσχε
 καὶ σοὶ καὶ Συρακούσαις καὶ τοῖς ἄλλοις Ἑλλήσιν, ὥς ἡ
 ἐμὴ δόξα μαντεύεται· ἔπειτα τὰ Δίωνος τοὺς οἰκείους
 ἔχειν ἡξιούν καὶ μὴ διανείμασθαι τοὺς διανειμαμένους, 318
 οὓς οἰσθα σύ· πρὸς δὲ τούτοις ὥμην δεῖν τὰ κατ' ἐνιαυ-
 τὸν ἑκαστον εἰσθότα αὐτῷ κομίζεσθαι καὶ μᾶλλον ἔτι καὶ
 οὐχ ἥττον ἐμοῦ παραγενομένου πέμπεσθαι. τούτων οὐ-
 δενὸς τυγχάνων ἡξιούν ἀπιέναι. τὸ μετὰ ταῦτα ἐπειθές
 με μέναι τὸν ἐνιαυτόν, φάσκων τὴν Δίωνος ἀποδόμενος
 οὐσίαν πᾶσαν τὰ μὲν ἡμίσεα ἀποπέμψειν εἰς Κόρινθον,
 τὰ δ' ἄλλα τῷ παιδί καταλείψειν αὐτοῦ. πολλὰ ἔχων εἰ- B
 πεῖν, ὃν ὑποσχόμενος οὐδὲν ἐποίησας, διὰ τὸ πλῆθος αὐ-

τῶν συντέμνω. τὰ γὰρ δὴ χρήματα πάντα ἀποδόμενος, οὐ πείσας Δίωνα, φάσκων οὐ πωλήσειν ἄνευ τοῦ πείθειν, τὸν κολοφῶνα, ὃ θαυμάσιε, ταῖς ὑποσχέσεσιν ἀπάσαις νεανικώτατον ἐπέθηκας· μηχανὴν γὰρ οὔτε καλὴν οὔτε κομψήν οὔτε ~~δικαίαν~~ οὔτε ~~ξυμφέρουσαν~~ εὗρες, ἐμὲ ἐκφοβεῖν ὥς ἀγνοοῦντα τὰ τότε γιγνόμενα, ἵνα μὴδὲ ἐγὼ ζη-

C τοίην τὰ χρήματα ἀποπέμπεσθαι. ἦνίκα γὰρ Ἡρακλείδην ἐξέβαλες, οὔτε Συρακοσίοις δοκοῦν δικαίως οὔτ' ἐμοί, διότι μετὰ Θεοδότου καὶ Εὐρυβίου συνεδεήθην σου μὴ ποιεῖν ταῦτα, ταύτην λαβὼν ὥς ἱκανὴν πρόφασιν εἶπες, ὅτι καὶ πάλαι σοι δῆλος εἶην σοῦ μὲν οὐδὲν φροντίζων, Δίωνος δὲ καὶ τῶν Δίωνος φίλων καὶ οἰκείων, καὶ ἐπειδὴ νῦν Θεοδότης καὶ Ἡρακλείδης ἐν διαβολαῖς εἰεν οἰκείοι Δίωνος ὄντες, πᾶν μηχανώμην ὅπως οὔτοι μὴ δώσουσι

D δίκην. καὶ ταῦτα μὲν ταύτῃ περὶ τὰ πολιτικὰ κοινωνίας τῆς ἐμῆς καὶ σῆς· καὶ εἰ τινα ἑτέραν ἀλλοτριότητα ἐνείδες ἐν ἐμοὶ πρὸς σέ, εἰκότως οἶε ταύτῃ πάντα ταῦτα γεγονέναι. καὶ μὴ θαύμαζε· κακὸς γὰρ ἂν ἔχοντί γε νοῦν ἀνδρὶ φαινοίμην ἐνδίκως, πεισθεὶς ὑπὸ τοῦ μεγέθους τῆς σῆς ἀρχῆς τὸν μὲν παλαιὸν φίλον καὶ ξένον κακῶς πρᾶττοντα διὰ σέ, μὴδὲν σοῦ χεῖρω, ἵνα οὔτως εἰπω, τοῦτον

E μὲν προδοῦναι, σέ δὲ τὸν ἀδικοῦντα ἐλέσθαι καὶ πᾶν δρᾶν ὅπῃ σὺ προσέταττες, ἔνεκα χρημάτων δῆλον ὅτι· οὐδὲν γὰρ ἂν ἕτερον ἔφησεν αἰτιὸν τις εἶναι τῆς ἐμῆς μεταβολῆς, εἰ μετεβαλόμην. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ταύτῃ γενομένα τὴν ἐμὴν καὶ σὴν λυκοφιλίαν καὶ ἀκοινωνίαν διὰ σέ ἀπειργάσατο.

Σχεδὸν δ' εἰς λόγον ὁ λογος ἦκει μοι ξυνεχῆς τῷ νῦν δὴ γενομένῳ, περὶ οὗ μοι τὸ δεύτερον ἀπολογητέον ἔφην

819 εἶναι. σκόπει δὴ καὶ πρόσεχε πάντως, ἂν τί σοι ψεύδεσθαι δόξω καὶ μὴ τάληθῇ λέγειν. φημὶ γάρ σε Ἀρχεδήμου παρόντος ἐν τῷ κήπῳ καὶ Ἀριστοκρίτου, σχεδὸν ἡμέραις

πρότερον εἴκοσι τῆς ἑμῆς ἐκ Συρακουσῶν οἰκαδ' ἀποδη-
 μίας, ἃ νῦν δὴ λέγεις ἐμοὶ μεμφόμενον, ὥς Ἡρακλείδου
 τέ μοι καὶ τῶν ἄλλων πάντων μᾶλλον ἢ σοῦ μέλοι. καί με
 τούτων ἐναντίον διηρώτησας, εἰ μνημονεύω, κατ' ἀρχὰς
 οὔτ' ἦλθον, κελεύων σε τὰς πόλεις τὰς Ἑλληνίδας κα-
 τοικίζειν· ἐγὼ δὲ συνεχώρουν μεμνησθαι καὶ ἔτι νῦν μοι
 δοκεῖν ταῦτ' εἶναι βέλτιστα. φητέον δέ, ὦ Διονύσιε, καὶ
 τοῦπλὶ τούτῳ τότε λεχθέν. ἡρόμην γὰρ δὴ σε, πότερον
 αὐτὸ τοῦτό σοι συμβουλεύσαιμι μόνον ἢ τι καὶ ἄλλο πρὸς
 τούτῳ· σὺ δὲ καὶ μάλα ἀπεκρίνω μεμνημένως καὶ ὕβρι-
 στικῶς εἰς ἐμέ, ὥς ᾤου — διὸ τὸ τότε σοι ὕβρισμα νῦν
 ὕπαρ ἀντ' ὀνειράτος γέγονεν — εἶπες δὲ καὶ μάλ' ἀπλά-
 στως γελαῶν, εἰ μέμνημαι, ὥς παιδευθέντα με ἐκέλευες C
 ποιεῖν πάντα ταῦτα ἢ μὴ ποιεῖν. ἔφην ἐγὼ κάλλιστα μνη-
 μονεῦσαι σε. οὐκοῦν παιδευθέντα, ἔφησθα, γεωμετρεῖν,
 ἢ πῶς; καὶ γὰρ τὸ μετὰ ταῦτα ὃ ἐπῆει μοι εἰπεῖν οὐκ εἶπον,
 φοβούμενος μὴ σμικροῦ δῆματός ἔνεκα τὸν ἐκπλουν ὃν
 προσεδόκων, μὴ μοι στενὸς γίγνοιτο ἀντ' εὐρυχωρίας.
 ἀλλ' οὖν ὧν ἔνεκα πάντ' εἰρηται, ταῦτ' ἐστὶ· μὴ με δια-
 βαλλε λέγων, ὥς οὐκ εἶων ἐγὼ σε πόλεις Ἑλληνίδας ἐρρού-
 σας ὑπὸ βαρβάρων οἰκίζειν, οὐδὲ Συρακουσίους ἐπικου- D
 φίσαι βασιλείαν ἀντὶ τυραννίδος μεταστήσαντα. τούτων
 γὰρ οὐθ' ἦττον ἐμοὶ πρέποντα ἔχοις ἄν ποτε λέγων μου
 καταψεύσασθαι, πρὸς δὲ τούτοις ἔτι σαφεστέρους τούτων
 εἰς ἔλεγχον λόγους ἐγὼ δοίην ἄν, εἴ τις ἱκανή που φαίνοιτο
 κρίσις, ὥς ἐγὼ μὲν ἐκέλευον, σὺ δ' οὐκ ἤθελες πράττειν
 αὐτά· καὶ μὴν οὐ χαλεπὸν εἰπεῖν ἐναργῶς, ὥς ἦν ταῦτα
 ἄριστα πραχθέντα καὶ σοὶ καὶ Συρακοσίοις καὶ Σικελιώ-
 ταις πᾶσιν. ἀλλ' ὦ τᾶν, εἰ μὲν μὴ φῆς εἰρηκέναι εἰρηκῶς
 ταῦτα, ἔχω τὴν δίκην· εἰ δ' ὁμολογεῖς, τὸ μετὰ τοῦτο ἡγη-
 σάμενος εἶναι σοφον τὸν Στησίχορον, τὴν παλινωδία

αὐτοῦ μιμησάμενος, ἐκ τοῦ ψεύδους εἰς τὸν ἀληθῆ λόγον μεταστήσει.

www.libtool.com.cn

Δ.

Πλάτων Δίῳσι Συρακοσίῳ εὖ πράττειν.

- 320 Οἶμαι μὲν φανεράν εἶναι διὰ παντός τοῦ χρόνου τὴν ἐμὴν προθυμίαν περὶ τὰς συμβεβηκυίας πράξεις, καὶ ὅτι πολλὴν εἶχον περὶ αὐτῶν σπουδὴν εἰς τὸ ξυμπερανθῆναι, οὐκ ἄλλου τινὸς ἔνεκα μᾶλλον ἢ τῆς ἐπὶ τοῖς καλοῖς φιλο-
- ^B τιμίας· νομίζω γὰρ δίκαιον εἶναι τοὺς ὄντας τῇ ἀληθείᾳ ἐπεικεῖς καὶ πράττοντας τοιαῦτα τυγχάνειν δόξης τῆς προσηκούσης. τὰ μὲν οὖν εἰς τὸ παρόν, σὺν θεῷ εἰπεῖν, ἔχει καλῶς, τὰ δὲ περὶ τῶν μελλόντων ὁ μέγιστός ἐστιν ἄγών. ἀνδρεία μὲν γὰρ καὶ τάχει καὶ ῥώμῃ διενεγκεῖν δόξειεν ἂν καὶ ἐτέρων εἶναί τινων, ἀληθείᾳ δὲ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ μεγαλοπρεπείᾳ καὶ τῇ περὶ πάντα ταῦτα εὐσχη-
- ^C μοσύνῃ, ξυμφαίη τις ἂν τοὺς ἀντιποιουμένους τὰ τοιαῦτα τιμᾶν εἰκότως τῶν ἄλλων διαφέρειν. νῦν οὖν δῆλον μὲν ἐστίν ὃ λέγω, ἀναμιμνήσκειν δὲ ὅμως δεῖ ἡμᾶς αὐτούς, ὅτι προσήκει πλέον ἢ παίδων τῶν ἄλλων ἀνθρώπων διαφέρειν τοὺς οἶσθα δὴ πού. φανεροὺς οὖν δεῖ ἡμᾶς γενέσθαι, ὅτι ἐσμέν τοιοῦτοι οἰοίμεθ φαμέν, ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ, σὺν θεῷ εἰπεῖν, ῥᾷδιον ἐστί. τοῖς μὲν γὰρ ἄλλοις
- ^D συμβέβηκεν ἀναγκαῖον εἶναι πλανηθῆναι πολὺν τόπον, εἰ μέλλουσι γνωσθῆναι· τὸ δὲ νῦν ὑπάρχον περὶ σὲ τοιοῦτόν ἐστιν, ὥστε τοὺς ἐξ ἀπάσης τῆς οἰκουμένης, εἰ καὶ νεανικώτερόν ἐστιν εἰπεῖν, εἰς ἓνα τόπον ἀποβλέπειν, καὶ ἐν τούτῳ μάλιστα πρὸς σέ. ὥς οὖν ὑπὸ πάντων ὀρώμενος

παρασκευάζου τόν τε Λυκοῦργον ἐκεῖνον ἀρχαῖον ἀπο-
 δείξων καὶ τὸν Κῦρον, καὶ εἰ τις ἄλλος πώποτε ἔδοξεν
 ἦθαι καὶ πολιτεία διενεγκεῖν, ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ πολλοὶ
 καὶ σχεδὸν ἅπαντες οἱ τῆδε λέγουσιν, ὥς πολλή ἐστιν ἐλπίς E
 ἀναιρεθέντος Διονυσίου διαφθαρῆναι τὰ πράγματα διὰ
 τὴν σὴν τε καὶ Ἡρακλείδου καὶ Θεοδότου καὶ τῶν ἄλλων
 γνωρίμων φιλοτιμίαν. μάλιστα μὲν οὖν μηδεὶς εἴη τοιοῦ-
 τος· ἐὰν δ' ἄρα καὶ γίνηται τις, σὺ φαίνου ἰατρεύων,
 καὶ πρὸς τὸ βέλτιστον ἔλθοιτ' ἄν· ταῦτα δὲ ἴσως γελοῖόν 321
 σοι φαίνεται εἶναι τὸ ἐμὲ λέγειν, διότι καὶ αὐτὸς οὐκ
 ἄγνοεῖς· ἐγὼ δὲ καὶ ἐν τοῖς θεάτροις ὁρῶ τοὺς ἀγωνιστὰς
 ὑπὸ τῶν παίδων παροξυνομένους, μῆτι δὴ ὑπὸ γε τῶν
 φίλων, οὓς ἂν τις οἴηται μετὰ σπουδῆς κατ' εὖνοιαν πα-
 ρακελεύεσθαι. νῦν οὖν αὐτοὶ τε ἀγωνίζεσθε καὶ ἡμῖν εἰ
 του δεῖ ἐπιστέλλετε· τὰ δ' ἐνθάδε παραπλησίως ἔχει κα-
 θάπερ καὶ ὑμῶν παρόντων. ἐπιστέλλετε δὲ καὶ ὅ τι πέ-
 πρακται ὑμῖν ἢ πράττοντες τυγχάνετε, ὥς ἡμεῖς πολλὰ B
 ἀκούοντες οὐδὲν ἴσμεν· καὶ νῦν ἐπιστολαὶ παρὰ μὲν Θεο-
 δότου καὶ Ἡρακλείδου ἤκουσιν εἰς Λακεδαιμόνα καὶ Αἰγι-
 ναν, ἡμεῖς δέ, καθάπερ εἰρηται, πολλὰ ἀκούοντες περὶ
 τῶν τῆδε οὐδὲν ἴσμεν. ἐνθυμοῦ δὲ καὶ ὅτι δοκεῖς τισὶν ἐν-
 δεεστέρας τοῦ προσήκοντος θεραπευτικὸς εἶναι· μὴ οὖν
 λανθανέντω σε, ὅτι διὰ τοῦ ἀρέσκειν τοῖς ἀνθρώποις καὶ
 τὸ πράττειν ἐστίν, ἢ δ' αὐθάδεια ἐρημίᾳ ξύννοικος. εὐτύχει. C

E.

Πλάτων Περδίκκα εὖ πράττειν.

Εὐφραίω μὲν συνεβούλευσα, καθάπερ ἐπέστελλες,
 τῶν σῶν ἐπιμελούμενον περὶ ταῦτα διατρίβειν· δίκαιος

δ' εἰμὶ καὶ σοὶ ξενικὴν καὶ ἱερὰν ξυμβουλὴν λεγομένην
 D συμβουλευέειν περὶ τε τῶν ἄλλων ὧν ἂν φράξης καὶ ὡς
 Εὐφραῖω δεῖ τὰ νῦν χρῆσθαι. πολλὰ μὲν γὰρ ὁ ἀνὴρ χρή-
 σιμος, μέγιστον δὲ οὐ καὶ σὺ νῦν ἐνδεὴς εἰ διὰ τε τὴν ἡλι-
 κίαν καὶ διὰ τὸ μὴ πολλοὺς αὐτοῦ περὶ ξυμβούλους εἶναι
 τοῖς νέοις. ἔστι γὰρ δὴ τις φωνὴ τῶν πολιτειῶν ἐκάστης
 καθάπερ εἰ τινων ζώων, ἄλλη μὲν δημοκρατίας, ἄλλη δ'
 ὀλιγαρχίας, ἡ δ' αὖ μοναρχίας· ταύτας φατεν μὲν ἂν ἐπί-
 E στασθαι πάμπολλοι, πλείστον δ' ἀπολείπονται τοῦ κατα-
 νοεῖν αὐτάς πλὴν ὀλίγων δὴ τινων. ἥτις μὲν ἂν οὖν τῶν
 πολιτειῶν τὴν αὐτῆς φθέγγηται φωνὴν πρὸς τε θεοὺς καὶ
 πρὸς ἀνθρώπους, καὶ τῇ φωνῇ τὰς πράξεις ἐπομένους ἀπο-
 διδῶ, θάλλει τε αἰεὶ καὶ σῴζεται, μιμουμένη δ' ἄλλην
 φθείρεται. πρὸς ταῦτ' οὖν Εὐφραῖός σοι γίγνοιτ' οὐχ
 ἥκιστα ἂν χρήσιμος, καίπερ καὶ πρὸς ἄλλα ὧν ἀνδρεῖος·
 322 τοὺς γὰρ τῆς μοναρχίας λόγους οὐχ ἥκιστ' αὐτὸν ἐλπίζω
 ξυνεξευρήσειν τῶν περὶ τὴν σὴν διατριβὴν ὄντων· εἰς
 ταῦτ' οὖν αὐτῷ χρώμενος ὀνήσει τε αὐτὸς καὶ ἐκείνους
 πλείους ὠφελήσεις. ἐὰν δέ τις ἀκούσας ταῦτα εἴπῃ, Πλά-
 των, ὡς ἔοικε, προσποιεῖται μὲν τὰ δημοκρατία ξυμφέ-
 ροντα εἰδέναι, ἐξὸν δ' ἐν τῷ δήμῳ λέγειν καὶ συμβουλευέειν
 αὐτῷ τὰ βέλτιστα οὐ πώποτε ἀναστὰς ἐφθέγγετο, πρὸς
 ταῦτ' εἰπεῖν, ὅτι Πλάτων ὅψε ἐν τῇ πατρίδι γέγονε καὶ
 B τὸν δῆμον κατέλαβεν ἤδη πρεσβύτερον καὶ εἰδισμένον
 ὑπὸ τῶν ἐμπροσθεν πολλὰ καὶ ἀνόμοια τῇ ἐκείνου ξυμ-
 βουλῇ πράττειν· ἐπεὶ πάντων ἂν ἡδιστα καθάπερ πατρὶ
 συνεβούλευεν αὐτῷ, εἰ μὴ μάτην μὲν κινδυνεύσειν ὥςτο,
 πλέον δ' οὐδὲν ποιήσειν. ταῦτόν δὴ οἶμαι δρᾶσαι ἂν καὶ
 τὴν ἐμὴν ξυμβουλὴν. εἰ γὰρ δοξάμεν ἀνιάτως ἔχειν,
 πολλὰ ἂν χαίρειν ἡμῖν εἰπὼν ἐκτὸς ἂν γίγνοιτο τῆς περὶ
 C ἐμὲ καὶ τὰ ἐμὰ ξυμβουλῆς. εὐτύχει.

5.

Πλάτων Ἑρμεία καὶ Ἑράστῳ καὶ Κορίσκῳ
 εὖ πράττειν.

Ἐμοὶ φαίνεται θεῶν τις ὑμῖν τύχην ἀγαθὴν, ἂν εὖ
 δέξῃσθε, εὐμενῶς καὶ ἱκανῶς παρασκευάζειν. οἰκείτε γὰρ
 δὴ γείτονές τε ὑμῖν αὐτοῖς καὶ χρεῖαν ἔχοντες ὥστε ἀλλή-
 λους εἰς τὰ μέγιστα ὠφελεῖν. Ἑρμεία μὲν γὰρ οὔτε ἵππων D
 πληθὺς οὔτε ἄλλης πολεμικῆς συμμαχίας οὐδ' αὖ χρυσοῦ
 προσγενομένου γένοιτ' ἂν μείζων εἰς τὰ πάντα δύναμις,
 ἢ φίλων βεβαίων τε καὶ ἥθους ἐχόντων ὑγιές. Ἑράστῳ δὲ
 καὶ Κορίσκῳ πρὸς τῇ τῶν εἰδῶν σοφίᾳ τῇ καλῇ ταύτῃ
 φήμ' ἐγώ, καίπερ γέρων ὢν, προσδεῖν σοφίας τῆς περὶ
 τοὺς πονηροὺς καὶ ἀδίκους φυλακτικῆς καὶ τινος ἀμυν-
 τικῆς δυνάμεως. ἅπειροι γάρ εἰσι διὰ τὸ μεθ' ἡμῶν με- E
 τρίων ὄντων καὶ οὐ κακῶν συχνὸν διατετριφέναι τοῦ
 βίου· διὸ δὴ τούτων προσδεῖν εἶπον, ἵνα μὴ ἀναγκάζων-
 ται τῆς ἀληθινῆς ἀμελεῖν σοφίας, τῆς δὲ ἀνθρωπίνης τε
 καὶ ἀναγκαίας ἐπιμελεῖσθαι μειζόνως ἢ δεῖ. ταύτην δ' αὖ
 τὴν δύναμιν Ἑρμείας μοι φαίνεται φύσει τε ὅσα μήπω
 ξυγγεγονότι καὶ τέχνῃ δι' ἐμπειρίας εἰληφέναι. τί οὖν δὴ 323
 λέγω; σοὶ μὲν, Ἑρμεία, πεπειραμένος Ἑράστου καὶ Κο-
 ρίσκου πλέονα ἢ σὺ φημι καὶ μηνύω καὶ μαρτυρῶ μὴ
 ῥαδίως εὐρήσειν σε ἀξιοπιστότερα ἢ ἦθη τούτων τῶν γειτό-
 νων· ἔχουσθαι δὴ παντὶ ξυμβουλευώ δικαίῳ τρόπῳ τούτων
 τῶν ἀνδρῶν, μὴ πάρεργον ἡγουμένῳ. Κορίσκῳ δὲ καὶ
 Ἑράστῳ πάλιν Ἑρμείου ἀντέχεσθαι ξύμβουλός εἰμι καὶ
 περᾶσθαι ταῖς ἀνθ' ἑξέσιν ἀλλήλων εἰς μίαν ἀφικέσθαι φι- B
 λίας ξυμπλοκήν. ἂν δέ τις ὑμῶν ἄρα ταύτην πη λύειν

δοκῇ, τὸ γὰρ ἀνθρώπινον οὐ παντάπασι βέβαιον, δεῦρο παρ' ἐμὲ καὶ τοὺς ἐμοὺς πέμπετε μομφῆς κατήγορον ἐπιστολήν· οἶμαι γὰρ δίκῃ τε καὶ αἰδοῖ τοὺς παρ' ἡμῶν ἐντεῦθεν ἐλθόντας λόγους, εἰ μὴ τι τὸ λυθὲν μέγα τύχοι γενόμενον, ἐπρωδῆς ἡστυνοδοῦν μᾶλλον ἢ συμφῦσαι καὶ συνδῆσαι πάλιν εἰς τὴν προϋπάρχουσαν φιλότητά τε καὶ κοινωνίαν· ἦν ὅταν μὲν φιλοσοφῶμεν ἅπαντες ἡμεῖς τε καὶ ὑμεῖς, ὅσον ἂν δυνώμεθα καὶ ἐκάστῳ παρεῖκη, κύρια τὰ νῦν κεχρησμευδημένα ἔσται· τὸ δὲ ἂν μὴ δρῶμεν ταῦτα οὐκ ἐρῶ· φήμην γὰρ ἀγαθὴν μαντεύομαι, καὶ φημι δὴ ταῦθ' ἡμᾶς πάντ' ἀγαθὰ ποιήσιν, ἂν θεὸς ἐθέλῃ. ταύτην τὴν ἐπιστολήν πάντας ὑμᾶς τρεῖς ὄντας ἀναγνῶναι χρή, μάλιστα μὲν ἀθρόους, εἰ δὲ μὴ, κατὰ δύο, κοινῇ κατὰ δύναμιν ὡς οἶόν τ' ἔστι πλειστάκις, καὶ χρῆσθαι συνδήκῃ καὶ νόμῳ κυρίῳ, ὃ ἔστι δίκαιον, ἐπομνύντας σπουδῇ τε ἅμα μὴ ἀμούσῳ καὶ τῇ τῆς σπουδῆς ἀδελφῇ παιδιᾷ, καὶ τὸν τῶν πάντων θεὸν ἡγεμόνα τῶν τε ὄντων καὶ τῶν μελλόντων τοῦ τε ἡγεμόνος καὶ αἰτίου πατέρα κύριον ἐπομνύντας, ὅν, ἂν ὄντως φιλοσοφῶμεν, εἰσόμεθα πάντες σαφῶς εἰς δύναμιν ἀνθρώπων εὐδαιμόνων.

Z.

Πλάτων τοῖς Δίῳνος οἰκείοις τε καὶ ἐταίροις

εὖ πράττειν.

Ἐπεστείλατέ μοι νομίζειν δεῖν τὴν διάνοιαν ὑμῶν εἶναι τὴν αὐτὴν ἣν εἶχε καὶ Δίῳν, καὶ δὴ καὶ κοινωνεῖν διεκελεύεσθαι μοι, καθ' ὅσον οἷός τ' εἰμι ἔργῳ καὶ λόγῳ.

ἐγὼ δέ, εἰ μὲν δόξαν καὶ ἐπιθυμίαν τὴν αὐτὴν ἔχετε ἐκείνῳ, 324
 ξύμφημι κοινωνήσῃν, εἰ δὲ μή, βουλευσέσθαι πολλάκις.
 τίς δ' ἦν ἡ ἐκείνου διάνοια καὶ ἐπιθυμία, σχεδὸν οὐκ εἰ-
 κάζων ἀλλ' ὥς εἰδὼς σαφῶς εἶποίμ' ἄν. ὅτε γὰρ κατ' ἀρ-
 χὰς εἰς Συρακούσας ἐγὼ ἀφικόμην, σχεδὸν ἔτη τετταρά-
 κοντα γεγονώς, Δίων εἶχε τὴν ἡλικίαν, ἣν τὰ νῦν Ἰππα-
 ρῖνος γέγονε, καὶ ἦν ἔσχε τότε δόξαν, ταύτην καὶ διετέλε-
 σεν ἔχων, Συρακοσίους οἰεσθαι δεῖν ἐλευθέρους εἶναι, B
 κατὰ νόμους τοὺς ἀρίστους οἰκοῦντας· ὥστε οὐδὲν θαν-
 μαστόν, εἰ τις θεῶν καὶ τοῦτον εἰς τὴν αὐτὴν δόξαν περὶ
 πολιτείας ἐκείνῳ γενέσθαι σύμφρονα ποιήσῃ. τίς δ' ἦν
 ὁ τρόπος τῆς γενέσεως αὐτῆς, οὐκ ἀπάξιον ἀκοῦσαι νέῳ
 καὶ μὴ νέῳ, πειράσομαι δὲ ἐξ ἀρχῆς αὐτὴν ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς
 διεξελθεῖν· ἔχει γὰρ καιρὸν τὰ νῦν.

Νέος ἐγὼ ποτε ὦν πολλοῖς δὴ ταῦτόν ἐπαθον· ᾠή-
 θην, εἰ θᾶπτον ἐμαντοῦ γενοίμην κύριος, ἐπὶ τὰ κοινὰ τῆς
 πόλεως εὐθὺς ἵεναι· καὶ μοι τύχαι τινὲς τῶν τῆς πόλεως C
 πραγμάτων τοιαίδε παρέπεσον. ὑπὸ πολλῶν γὰρ τῆς τότε
 πολιτείας λοιδορουμένης μεταβολὴ γίγνεται, καὶ τῆς με-
 ταβολῆς εἰς καὶ πεντήκοντά τινες ἄνδρες προὔστησαν ἄρ-
 χοντες, ἑνδεκα μὲν ἐν ἄστει, δέκα δ' ἐν Πειραιεῖ, περὶ τε
 ἀγορὰν ἑκάτεροι τούτων ὅσα τ' ἐν τοῖς ἄστεσι διοικεῖν
 ἔδει, τριάκοντα δὲ πάντων ἄρχοντες κατέστησαν αὐτο-
 κράτορες. τούτων δὴ τινες οἰκειοί τε ὄντες καὶ γνώριμοι D
 ἐτύγγανον ἐμοί, καὶ δὴ καὶ παρεκάλουν εὐθὺς ὥς ἐπὶ πρὸς-
 ἦκοντα πράγματά με. καὶ ἐγὼ θαυμαστόν οὐδὲν ἐπα-
 θον ὑπο νεότητος· ᾠήθην γὰρ αὐτοὺς ἐκ τινος ἀδίκου
 βίου ἐπὶ δίκαιον τρόπον ἄγοντας διοικήσῃν δὴ τὴν πόλιν,
 ὥστε αὐτοῖς σφόδρα προσεῖχον τὸν νοῦν, τί πράξοιεν. καὶ
 ὁρῶν δὴ πού τοὺς ἄνδρας ἐν χρόνῳ ὀλίγῳ χρυσὸν ἀποδεί-
 ξαντας τὴν ἐμπροσθεν πολιτείαν, τὰ τε ἄλλα καὶ φίλον
 ἄνδρα ἐμοὶ πρεσβύτερον Σωκράτη, ὃν ἐγὼ σχεδὸν οὐκ ἂν E

αἰσχυνοίμην εἰπὼν δικαιοτάτου εἶναι τῶν τότε, ἐπὶ τινὰ
 τῶν πολιτῶν μεθ' ἑτέρων ἐπεμπον βία ἄξοντα ὡς ἀποθα-
 325 νούμενον, ἵνα δὴ μετέχοι τῶν πραγμάτων αὐτοῖς, εἴτε
 βούλοιο εἴτε μὴ· ὁ δ' οὐκ ἐπέθετο, πᾶν δὲ παρεκινδύ-
 νευσε παθεῖν πρὶν ἀνοσίῳ αὐτοῖς ἔργων γενέσθαι κοι-
 νωνός. ἃ δὴ πάντα καθορῶν καὶ εἰ τιν' ἄλλα τοιαῦτα οὐ
 σμικρά, ἔδυσχεράνα τέ καὶ ἑμαυτὸν ἐπανήγαγον ἀπὸ τῶν
 τότε κακῶν· χρόνῳ δὲ οὐ πολλῷ μετέπεσε τὰ τῶν τριά-
 κοντά τε καὶ πᾶσα ἡ τότε πολιτεία. πάλιν δὲ βραδύτερον
 B μέν, εἴλκε δέ με ὅμως ἡ περὶ τὸ πράττειν τὰ κοινὰ καὶ πο-
 λιτικά ἐπιθυμία. ἦν οὖν καὶ ἐν ἐκείνοις ἅτε τεταραγμέ-
 νοις πολλὰ γιγνόμενα, ἃ τις ἂν δυσχεράνειε, καὶ οὐδὲν τι
 θαυμαστὸν ἦν τιμωρίας ἐχθρῶν γίνεσθαι τινῶν τισι
 μείζους ἐν μεταβολαῖς· καὶ τοι πολλῇ γε ἐχρήσαντο οἱ
 τότε κατελθόντες ἐπιεικεία. κατὰ δέ τινα τύχην αὐτὸν τὸν
 ἑταῖρον ἡμῶν Σωκράτη τοῦτον δυναστεύοντες τινες εἰς-
 ἀγουσιν εἰς δικαστήριον, ἀνοσιωτάτην αἰτίαν ἐπιβάλ-
 C λοντες καὶ πάντων ἥκιστα Σωκράτει προσήκουσαν· ὡς
 ἀσεβῇ γὰρ οἱ μὲν εἰσήγαγον, οἱ δὲ κατεψηφίσαντο καὶ
 ἀπέκτειναν τὸν τότε τῆς ἀνοσίῳ ἀγωγῆς οὐκ ἐθελήσαντα
 μετασχεῖν περὶ ἓνα τῶν τότε φευγόντων φίλων, ὅτε φεύ-
 γοντες ἔδυστύχουν αὐτοί. σκοποῦντι δὴ μοι ταῦτά τε καὶ
 τοὺς ἀνθρώπους τοὺς πράττοντας τὰ πολιτικά, καὶ τοὺς
 νόμους γε καὶ ἔθη, ὅσῳ μᾶλλον διεσκόπουν ἡλικίας τε εἰς
 τὸ πρόσθε προὔβαινον, τοσούτῳ χαλεπώτερον ἐφαίνεται
 D ὀρθῶς εἶναί μοι τὰ πολιτικά διοικεῖν· οὔτε γὰρ ἄνευ φί-
 λων ἀνδρῶν καὶ ἑταῖρων πιστῶν οἷόν τ' εἶναι πράττειν,
 οὓς οὔθ' ὑπάρχοντας ἦν εὐρεῖν εὐπετές, οὐ γὰρ ἔτι ἐν τοῖς
 τῶν πατέρων ἡθῆσι καὶ ἐπιτηδεύμασιν ἡ πόλις ἡμῶν διω-
 κεῖτο, καινούς τε ἄλλους ἀδύνατον ἦν κτᾶσθαι μετὰ τινος
 ῥαστώνης, τά τε τῶν νόμων γράμματα καὶ ἔθη διεφθεί-
 ρετο καὶ ἐπεδίδου θαυμαστὸν ὅσον, ὥστε με, τὸ πρῶτον

πολλῆς μεστὸν ὄντα ὁρμῆς ἐπὶ τὸ πράττειν τὰ κοινά, βλέ- E
 ποντα εἰς ταῦτα καὶ φερόμενα ὁρῶντα πάντη πάντως, τε-
 λευτῶντα ἱλιγγιᾶν, καὶ τοῦ μὲν σκοπεῖν μὴ ἀποστῆναι,
 πῇ ποτὲ ἄμεινον ἂν γίγνοιτο περὶ τε αὐτὰ ταῦτα καὶ δὴ
 καὶ περὶ τὴν πᾶσαν πολιτείαν, τοῦ δὲ πράττειν αὐ̄ περι- 326
 μένειν αἰεὶ καιρούς, τελευτῶντα δὲ νοῆσαι περὶ πασῶν
 τῶν νῦν πόλεων, ὅτι κακῶς ξύμπασαι πολιτεύονται. τὰ
 γὰρ τῶν νόμων αὐταῖς σχεδὸν ἀνιάτως ἔχοντά ἐστιν ἄνευ
 παρασκευῆς θαυμαστῆς τινὸς μετὰ τύχης· λέγειν τε ἡναγ-
 κάσθην, ἐπαινῶν τὴν ὀρθὴν φιλοσοφίαν, ὥς ἐκ ταύτης
 ἐστι τὰ τε πολιτικὰ δίκαια καὶ τὰ τῶν ιδιωτῶν πάντα
 κατιδεῖν· κακῶν οὖν οὐ λήξειν τὰ ἀνθρώπινα γένη, πρὶν
 ἂν ἢ τὸ τῶν φιλοσοφούντων ὀρθῶς γε καὶ ἀληθῶς γέ- B
 νος εἰς ἀρχὰς ἔλθῃ τὰς πολιτικὰς ἢ τὸ τῶν δυναστευόν-
 των ἐν ταῖς πόλεσιν ἐκ τινος μοίρας θείας ὄντως φιλο-
 σοφήσῃ.

Ταύτην δὴ τὴν διάνοιαν ἔχων εἰς Ἰταλίαν τε καὶ Σι-
 κελίαν ἤλθον, ὅτε πρῶτον ἀφικόμην. ἐλθόντα δέ με ὁ
 ταύτῃ λεγόμενος αὐ̄ βίος εὐδαίμων, Ἰταλιωτικῶν τε καὶ
 Συρακουσίων τραπεζῶν πλήρης, οὐδαμῇ οὐδαμῶς ἤρεσε,
 δὲς τε τῆς ἡμέρας ἐμπιπλάμενον ζῆν καὶ μηδέποτε κοιμώ-
 μενον μόνον νύκτωρ, καὶ ὅσα τούτῳ ἐπιτηδεύματα ξυνέ- C
 πεται τῷ βίῳ· ἐκ γὰρ τούτων τῶν ἐθνῶν οὔτ' ἂν φρόνιμος
 γυδοίς ποτε γενέσθαι τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανὸν ἀνθρώπων ἐκ
 νέου ἐπιτηδεύων δύναιτο, οὐχ οὔτω θαυμαστῇ φύσει
 κραθήσεται, σῶφρων δὲ οὐδ' ἂν μελλήσαι ποτὲ γενέσθαι,
 καὶ δὴ καὶ περὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς ὁ αὐτὸς λόγος ἂν εἴη.
 πόλις τε οὐδεμία ἂν ἡρεμήσαι κατὰ νόμους οὐδ' οὔστι-
 νασοῦν ἀνδρῶν οἰομένων ἀναλίσκειν μὲν δεῖν πάντα ἐς
 ὑπερβολάς, ἀργῶν δὲ εἰς ἅπαντα ἡγουμένων αὐ̄ δεῖν γί- D
 γνεσθαι πλὴν εἰς εὐωχίας καὶ πότους καὶ ἀφροδισίων
 σπουδὰς διαπονουμένας· ἀναγκαῖον δὲ εἶναι ταύτας τὰς

πόλεις τυραννίδας τε καὶ ὀλιγαρχίας καὶ δημοκρατίας μεταβαλλούσας μηδέποτε λήγειν, δικαίου δὲ καὶ ἰσονόμου πολιτείας τοὺς ἐν αὐταῖς δυναστεύοντας μηδ' ὄνομα ἀκούοντας ἀνέχεσθαι. ταῦτα δὴ πρὸς τοῖς πρόσθε διανοοῦμενος εἰς Συρακούσας διεπορεύθη, ἰσως μὲν κατὰ τύχην,

Ε ἔοικε μὴν τότε μηχανωμένῳ τινὶ τῶν κρειττόνων ἀρχὴν βαλέσθαι τῶν νῦν γεγονότων πραγμάτων περὶ Δίωνα καὶ τῶν περὶ Συρακούσας· δέος δέ, μὴ καὶ πλειόνων ἔτι, εἰάν μὴ νῦν ὑμεῖς ἐμοὶ πεῖθῃσθε τὸ δεύτερον συμβουλεύοντι. πῶς οὖν δὴ λέγω πάντων ἀρχὴν γεγονέναι τὴν τότε εἰς

327 Σικελίαν ἐμὴν ἄφιξιν; ἐγὼ συγγενόμενος Δίῳι τότε νέῳ κινδυνεύω, τὰ δοκοῦντα ἐμοὶ βέλτιστα ἀνθρώποις εἶναι μηνύων διὰ λόγων καὶ πράττειν αὐτὰ συμβουλεύων, ἀγνοεῖν ὅτι τυραννίδος τινὰ τρόπον κατάλυσιν ἐσομένην μηχανώμενος ἐλάνθανον ἐμαυτόν. Δίῳι μὲν γὰρ δὴ μάλ' εὐμαθὴς ὢν πρὸς τε τὰλλα καὶ πρὸς τοὺς τότε ὑπ' ἐμοῦ λόγους λεγομένους οὕτως ὀξέως ὑπήκουσε καὶ σφόδρα,

Β ὥς οὐδεὶς πώποτε ὢν ἐγὼ προσέτυχον νέων, καὶ τὸν ἐπὶ λοιπον βίον ζῆν ἠθέλησε διαφερόντως τῶν πολλῶν Ἰταλιωτῶν τε καὶ Σικελιωτῶν, ἀρετὴν περὶ πλείονος ἡδονῆς τῆς τε ἄλλης τρυφῆς ἡγαπηκώς· ὅθεν ἐπαχθέστερον τοῖς περὶ τὰ τυραννικὰ νόμιμα ζῶσιν ἐβίω μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ περὶ Διονύσιον γενομένου. μετὰ δὲ τοῦτο διενεόθη μὴ μόνον ἐν αὐτῷ ποτ' ἂν γενέσθαι ταύτην τὴν διάνοιαν,

C ἣν αὐτὸς ὑπὸ τῶν ὀρθῶν λόγων ἔσχευ, ἐγγιγνομένην δ' αὐτὴν καὶ ἐν ἄλλοις ὀρθῶν κατενόει, πολλοῖς μὲν οὖν, γιγνομένην δ' οὖν ἐν τισιν, ὧν καὶ Διονύσιον ἡγήσατο ἓνα γενέσθαι τάχ' ἂν ξυλλαμβανόντων θεῶν, γενομένου δ' αὖ τοῦ τοιούτου τόν τε αὐτοῦ βίον καὶ τὸν τῶν ἄλλων Συρακουσίων ἀμήχανον ἂν μακαριότητι ξυμβῆναι γενόμενον. πρὸς δὴ τούτοις φήθη δεῖν ἐκ παντὸς τρόπου εἰς Συρακούσας ὅ τι τάχιστα ἐλθεῖν ἐμὲ κοινωνὸν τούτων,

μεμνημένος τήν τε αὐτοῦ καὶ ἐμὴν συνουσίαν, ὥς εὐπε- D
 τῶς ἐξειργάσατο εἰς ἐπιθυμίαν ἐλθεῖν αὐτὸν τοῦ καλλί-
 στου τε καὶ ἀρίστου βίου· ὃ δὴ καὶ νῦν εἰ διαπράτταται ἐν
 Διονυσίῳ ὥς ἐπεχείρησε, μεγάλας ἐλπίδας εἶχεν ἄνευ σφα-
 γῶν καὶ θανάτων καὶ τῶν νῦν γεγονότων κακῶν βίον ἂν
 εὐδαίμονα καὶ ἀληθινὸν ἐν πάσῃ τῇ χώρᾳ κατασκευάσαι.
 ταῦτα Δίων ὀρθῶς διανοηθεὶς ἐπεισε μεταπέμπεσθαι
 Διονύσιον ἐμέ, καὶ αὐτὸς ἐδεῖτο πέμπων ἥκειν ὃ τι τάχι-
 στα ἐκ παντὸς τρόπου, πρὶν τινὰς ἄλλους ἐντυχόντας Διο- R
 νυσίῳ ἐπ' ἄλλον βίον αὐτὸν τοῦ βελτίστου παρατρέψαι.
 λέγων δὲ τὰδε ἐδεῖτο, εἰ καὶ μακρότερα εἶπειν. τίνες γὰρ
 καιροῦς, ἔφη, μείζους περιμενοῦμεν τῶν νῦν παραγεγο-
 νότων θείᾳ τινὶ τύχῃ; καταλέγων δὲ τήν τε ἀρχὴν τῆς
 Ἰταλίας καὶ Σικελίας καὶ τὴν αὐτοῦ δύναμιν ἐν αὐτῇ, καὶ 328
 τὴν νεότητά τε καὶ τὴν ἐπιθυμίαν τὴν Διονυσίου φιλοσοφίας
 τε καὶ παιδείας ὥς ἔχει σφόδρα λέγων, τοὺς τε αὐτοῦ
 ἀδελφιδοῦς καὶ τοὺς οἰκείους ὥς εὐπαράκλητοι εἶεν πρὸς
 τὸν ὑπ' ἐμοῦ λεγόμενον ἀεὶ λόγον καὶ βίον, ἱκανώτατοί
 τε Διονύσιον συμπαρακαλεῖν, ὥστε εἶπερ ποτὲ καὶ νῦν
 ἐλπίς πᾶσα ἀποτελεσθήσεται τοῦ τοὺς αὐτοὺς φιλοσόφους
 τε καὶ πόλεων ἄρχοντας μεγάλων ξυμβῆναι γενομένων.
 τὰ μὲν δὴ παρακελεύματα ἦν ταῦτά τε καὶ τοιαῦτα ἕτερα B
 πάμπολλα, τὴν δ' ἐμὴν δόξαν τὸ μὲν περὶ τῶν νέων, ὅπῃ
 ποτὲ γενήσοιτο, εἶχε φόβος· αἱ γὰρ ἐπιθυμίαι τῶν τοιού-
 των ταχεῖαι καὶ πολλάκις ἐνανταῖς ἐναντία φερόμεναι· τὸ
 δὲ Δίωνος ἡπιστάμην τῆς ψυχῆς πέρι φύσει τε ἐμβριθὲς
 ὄν ἡλικίας τε ἤδη μετρίως ἔχον. ὅθεν μοι σκοπομένῳ
 καὶ δισταζόντι, πότερον εἴη πορευτέον ἢ πῶς, ὅμως ἔρρεψε
 δεῖν, εἰ ποτέ τις τὰ διανοηθέντα περὶ νόμων τε καὶ πολι- C
 τείας ἀποτελεῖν ἐγχειρήσοι, καὶ νῦν πειρατέον εἶναι· πεί-
 σας γὰρ ἔνα μόνον ἱκανῶς πάντα ἐξειργασμένος ἐσοίμην
 ἀγαθὰ. ταύτῃ μὲν δὴ τῇ διανοίᾳ τε καὶ τόλμῃ ἀπῆρα οὐ-

κοθεν, οὐχ ἢ τινὲς ἐδόξαζον, ἀλλ' αἰσχυνόμενος μὲν ἔμαν-
 τὸν τὸ μέγιστον, μὴ δόξαιμί ποτε ἔμαντῷ παντάπασι λό-
 γοις μόνον ἀτεχνῶς εἶναι τίς, ἔργου δὲ οὐδενὸς ἂν ποτε
 ἐκὼν ἀνθάψασθαι, κινδυνεύσειν δὲ προδοῦναι πρῶτον
 D μὲν τὴν Δίῳνας ξενίαν τε καὶ ἑταιρείαν ἐν κινδύνοις ὄν-
 τως γεγονότος οὐ σμικροῖς. εἰτ' οὖν πάθοι τι, εἰτ' ἐκπε-
 σὼν ὑπὸ Διουτυλίου καὶ τῶν ἄλλων ἐχθρῶν ἔλθοι παρ'
 ἡμᾶς φεύγων καὶ ἀνέροιτο εἰπών· ὦ Πλάτων, ἦκω σοι
 φυγὰς οὐχ ὀπλιτῶν δεόμενος οὐδὲ ἱππέων ἐνδεῆς γενόμε-
 νος τοῦ ἀμύνασθαι τοὺς ἐχθρούς, ἀλλὰ λόγων καὶ πει-
 θούς, ἢ σὲ μάλιστα ἡπιστάμην ἐγὼ δυνάμενον ἀνθρώπους
 νέους ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ δίκαια προτρέποντα εἰς φιλίαν
 E τε καὶ ἑταιρείαν ἀλλήλοις καθιστάναι ἐκάσποτε· ὦν ἐνδεία
 κατὰ τὸ σὸν μέρος νῦν ἐγὼ καταλιπὼν Συρακούσας ἐν-
 θάδε πάρειμι· καὶ τὸ μὲν ἐμὸν ἔλαττον ὄνειδος σοι φέρει·
 φιλοσοφία δέ, ἣν ἐγκωμιάζεις ἀεὶ καὶ ἀτίμως φῆς ὑπὸ τῶν
 λοιπῶν ἀνθρώπων φέρεσθαι, πῶς οὐ προδέδοται τὰ νῦν
 329 μετ' ἐμοῦ μέρος ὅσον ἐπὶ σοὶ γέγονε; καὶ Μεγαροὶ μὲν εἰ
 κατοικοῦντες ἐτυγχάνομεν, ἤλθες δὴ που ἂν μοι βοηθὸς
 ἐφ' ᾧ σε παρεκάλουν, ἢ πάντων ἂν φανυλότατον ἡγοῦ
 σαυτόν· νῦν δ' ἄρα τὸ μῆκος τῆς πορείας καὶ τὸ μέγεθος
 δὴ τοῦ πλοῦ καὶ τοῦ πόνου ἐπαιτιώμενος οἶμι δόξαν κα-
 κίας ἀποφευγεῖσθαί ποτε; πολλοῦ καὶ δεήσει. λεχθέντων
 δὲ τούτων τίς ἂν ἦν μοι πρὸς ταῦτα εὐσχήμων ἀπόκρισις;
 οὐκ ἔστιν. ἀλλ' ἤλθον μὲν κατὰ λόγον ἐν δίκῃ τε ὡς οἶόν
 B τε ἀνθρωπον μάλιστα, διὰ τὰ τοιαῦτα καταλιπὼν τὰς
 ἑμαιοῦ διατριβὰς, οὔσας οὐκ ἀσχήμονας, ὑπὸ τυραννίδα
 δοκοῦσαν οὐ πρόπειν τοῖς ἐμοῖς λόγοις οὐδὲ ἐμοί· ἐλθὼν
 τε ἑμαιοῦν ἡλευθέρωσα Διὸς ξενίου καὶ τῆς φιλοσόφου
 ἀνέγκλητον μοίρας παρέσχον, ἐπονειδίστου γενομένης ἂν,
 εἴ τι καταμαλθακισθεὶς καὶ ἀποδειλιῶν αἰσχύνῃς μετέ-
 σχον κακῆς. ἐλθὼν δέ, οὐ γὰρ δεῖ μηκύνειν, εὖρον στά-

σεως τὰ περὶ Διονύσιον μεστὰ ξύμπαντα καὶ διαβολῶν
 πρὸς τὴν τυραννίδα Δίωνος πέρι· ἤμυνον μὲν οὖν καθ' ο
 ὅσον ἡδυνάμην, σμικρὰ δ' οἷός τ' ἦν, μηνὶ δὲ σχεδὸν
 ἰσως τετάρτῳ Δίωνα Διονύσιος αἰτιώμενος ἐπιβουλεύειν
 τῇ τυραννίδι, σμικρὸν εἰς πλοῖον ἐμβιβάσας ἐξέβαλεν
 ἀτίμως. οἱ δὲ Δίωνος τὸ μετὰ τοῦτο πάντες φίλοι ἐφο-
 βούμεθα, μὴ τινα ἐπαιτιώμενος τιμωροῖτο ὥς συναίτιον
 τῆς Δίωνος ἐπιβουλῆς· περὶ δ' ἐμοῦ καὶ διῆλθε λόγος
 τις ἐν Συρακούσαις, ὥς τεθνεὺς εἶην ὑπὸ Διονυσίου τού-
 των ὥς πάντων τῶν τότε γεγονότων αἴτιος. ὁ δὲ αἰ-
 σθανόμενος πάντας ἡμᾶς οὕτω διατεθέντας, φοβούμενος
 μὴ μεῖζον ἐκ τῶν φόβων γένοιτό τι, φιλοφρόνως πάντας
 ἀνελάμβανε, καὶ δὴ καὶ τὸν ἐμὲ παρεμυθεῖτό τε καὶ θαρ-
 ρεῖν διεκελεύετο καὶ ἐδεῖτο πάντως μένειν· ἐγίνετο γάρ
 οἱ τὸ μὲν ἐμὲ φυγεῖν ἀπ' αὐτοῦ καλὸν οὐδέν, τὸ δὲ μέ-
 νειν, διὸ δὴ καὶ σφόδρα προσεποιεῖτο δεῖσθαι. τὰς δὲ
 τῶν τυράννων δεήσεις ἰσμεν, ὅτι μεμιγμέναι ἀνάγκαις
 εἰσίν· ὁ δὲ μηχανώμενος διεκώλυέ μου τὸν ἔκπλουν, εἰς
 ἀκρόπολιν ἀγαγὼν καὶ κατοικίσας ὅθεν οὐδ' ἂν εἰς ἔτι
 με ναύκληρος μὴ ὅτι κωλύοντος ἐξήγαγε Διονυσίου,
 ἀλλ' οὐδ' εἰ μὴ πέμπων αὐτὸς τὸν κελεύοντα ἐξαγαγεῖν
 ἐπέστελλεν, οὔτ' ἂν ἔμπορος οὔτε τῶν ἐν ταῖς τῆς χώρας
 ἐξόδοις ἀρχόντων οὐδ' ἂν εἰς περιεῖδέ με μόνον ἔκπο-
 ρεούμενον, ὃς οὐκ ἂν συλλαβὼν εὐθέως παρὰ Διονύ-
 σιον πάλιν ἀπήγαγεν, ἄλλως τε καὶ διηγγελμένον ἤδη
 ποτὲ τούναντίον ἢ τὸ πρότερον πάλιν, ὥς Πλάτωνα Διο- 330
 νύσιος θαυμαστῶς ὥς ἀσπάζεται. τὸ δ' εἶχε δὴ πῶς; τὸ
 γὰρ ἀληθὲς δεῖ φράζειν. ἡσπάζετο μὲν αἰὲ προϋόντος
 τοῦ χρόνου μᾶλλον κατὰ τὴν τοῦ τρόπου τε καὶ ἡθους
 συνουσίαν, ἑαυτὸν δὲ ἐπαινεῖν μᾶλλον ἢ Δίωνα ἐβού-
 λετό με καὶ φίλον ἡγεῖσθαι διαφερόντως μᾶλλον ἢ κεί-
 νον, καὶ θαυμαστῶς ἐφιλονεῖκει πρὸς τὸ τοιοῦτον· ἢ δ'

B ἂν οὕτως ἐγένετο, εἴπερ ἐγίγνετο, κάλλιστα, ὥκνει ὥς δὴ
 μανθάνων καὶ ἀκούων τῶν περὶ φιλοσοφίαν λόγων οἰ-
 κειοῦσθαι καὶ ἐμοὶ συγγίγνεσθαι, φοβούμενος τοὺς τῶν
 διαβαλλόντων λόγους, μή πη παραποδισθῇ καὶ Δίῳ
 δὴ πάντα εἴη διαπεπραγμένος. ἐγὼ δὲ πάντα ὑπέμενον,
 τὴν πρώτην διάνοιαν φυλάττων ἥπερ ἀφικόμην, εἰ πως
 εἰς ἐπιθυμίαν ἔλθοι τῆς φιλοσόφου ζωῆς· ὁ δ' ἐνίκησεν
 ἀντιτείνων.

C Καὶ ὁ πρῶτος δὴ χρόνος τῆς εἰς Σικελίαν ἐμῆς
 ἐπιδημήσεώς τε καὶ διατριβῆς διὰ πάντα ταῦτα ξυν-
 ἐβη γενόμενος. μετὰ δὲ τοῦτο ἀπεδήμησά τε καὶ πάλιν
 ἀφικόμην πάσῃ σπουδῇ μεταπεμπομένου Διονυσίου·
 ὧν δὲ ἔνεκα καὶ ὅσα ἔπραξα, ὥς εἰκότα τε καὶ δίκαια,
 ὑμῖν πρῶτον μὲν ξυμβουλεύσας, ἃ χρὴ ποιεῖν ἐκ τῶν νῦν
 γεγονότων, ὕστερον τὰ περὶ ταῦτα διέξειμι, τῶν ἐπαν-
 ερωτῶντων ἔνεκα, τί δὴ βουλόμενος ἦλθον τὸ δεύτερον,
 ἵνα μὴ τὰ πάρεργα ὥς ἔργα μοι ξυμβαίνῃ λεγόμενα. λέγω
 δὴ τάδε ἐγώ, τὸν συμβουλεύοντα ἀνδρὶ κάμνοντι καὶ
 D δίκαιταν δαιτωμένῳ μοχθηρὰν πρὸς ὑγίειαν ὅτι χρὴ πρῶ-
 τον μὲν αὐτὸν μεταβάλλειν τὸν βίον, καὶ ἐθέλοντι μὲν
 πείθεσθαι καὶ τὰλλα ἥδη παραινεῖν μὴ ἐθέλοντι δέ, φεύ-
 γοντα ἀπὸ τῆς τοῦ τοιούτου ξυμβουλῆς ἄνδρα τε ἡγού-
 μην ἂν καὶ ἱατρικόν, τὸν δὲ ὑπομένοντα τούναντίον
 ἀνανδρόν τε καὶ ἄτεχνον. ταῦτόν δὴ καὶ πόλει, εἴτε αὐ-
 τῆς εἰς εἴη κύριος εἴτε καὶ πλείους, εἰ μὲν κατὰ τρόπον
 ὀρθῇ πορευομένης ὁδῷ τῆς πολιτείας ξυμβουλεύοιτό τι
 E τῶν προσφόρων, νοῦν ἔχοντας τὸ τοῖς τοιοῦτοις ξυμβου-
 λεύειν· τοῖς δ' ἔξω τὸ παράπαν βαίνουσι τῆς ὀρθῆς πο-
 λιτείας καὶ μηδαμῇ ἐθέλουσιν αὐτῆς εἰς ἔχνος ἵέναι, προα-
 γορεύουσι δὲ τῷ ξυμβούλῳ τὴν μὲν πολιτείαν ἔαν καὶ μὴ
 331 κινεῖν, ὥς ἀποθανομένῳ ἐὰν κινῇ, ταῖς δὲ βουλήσεσι
 καὶ ἐπιθυμίαις αὐτῶν ὑπηρετοῦντα ξυμβουλεύειν κε-

λεύουσι, τίνα τρόπον γίγνοιτ' ἂν ῥᾷστα τε καὶ τάχιστα εἰς τὸν αἰὲ χρόνον, τὸν μὲν ὑπομένοντα ξυμβουλας τοιαύτας ἡγοίμην ἂν ἄνανδρον, τὸν δ' οὐχ ὑπομένοντα ἄνδρα. ταύτην δὴ τὴν διάνοιαν ἐγὼ κακτημένος, ὅταν τίς μοι ξυμβουλευῇται περὶ τίνος τοῦ μεγίστου περὶ τὸν αὐτοῦ βίον, οἷον περὶ χρημάτων κτήσεως ἢ περὶ σώματος ἢ ψυχῆς ἐπιμελείας, ἂν μὲν μοι τὸ καθ' ἡμέραν ἐν τινι B τρόπῳ δοκῇ ζῆν ἢ συμβουλευσάντος ἂν ἐθέλειν πείθεσθαι περὶ ὧν ἀνακοινοῦται, προθύμως ξυμβουλεύω καὶ οὐκ ἀφοσιωσάμενος μόνον ἐπαυσάμην· ἐὰν δὲ μὴ ξυμβουλευῇται μοι τὸ παράπαν ἢ συμβουλευόντι δῆλος ἢ μηδαμῇ πεισόμενος, αὐτόκλητος ἐπὶ τὸν τοιοῦτον οὐκ ἔρχομαι ξυμβουλευσών, βιασόμενος δὲ οὐδ' ἂν υἱὸς ἢ μου. δοῦλῳ δὲ ξυμβουλεύσαιμ' ἂν καὶ μὴ ἐθέλοντά γε προσβιαζοίμην· πατέρα δὲ ἢ μητέρα οὐχ ὅσιον ἡγοῦμαι C προσβιάζεσθαι μὴ νόσφ' παραφροσύνης ἔχομένους· ἐὰν δέ τινα καθεστῶτα ζῶσι βίον, ἐαυτοῖς ἀρέσκοντα, ἐμοὶ δὲ μή, μήτε ἀπεχθάνεσθαι μάτην νουθετοῦντα μήτε δὴ κολακεύοντά γε ὑπηρετεῖν αὐτοῖς πληρώσεις ἐπιθυμιῶν ἐκπορῶντα, ἃς αὐτὸς ἀσπαζόμενος οὐκ ἂν ἐθέλοιμι ζῆν. ταύτῳ δὴ καὶ περὶ πόλεως αὐτοῦ διανοούμενον χρὴ ζῆν τὸν ἔμφορνα· λέγειν μὲν, εἰ μὴ καλῶς αὐτῷ φαίνοιτο πολιτεύεσθαι, εἰ μέλλοι μήτε ματαίως ἐρεῖν μήτε ἀπο- D θανεῖσθαι λέγων, βίαν δὲ πατρίδι πολιτείας μεταβολῆς μὴ προσφέρειν, ὅταν ἄνευ φυγῶν καὶ σφαγῆς ἀνδρῶν μὴ δυνατὸν ἢ γίγνεσθαι τὴν ἀρίστην, ἡσυχίαν δὲ ἄγοντα εὖχεσθαι τὰ ἀγαθὰ αὐτῷ τε καὶ τῇ πόλει. κατὰ δὴ τοῦτον τὸν τρόπον ἐγὼ ὑμῖν τ' ἂν ξυμβουλεύοιμι, ξυμβούλευον δὲ καὶ Διονυσίῳ μετὰ Δίῳνος, ζῆν μὲν τὸ καθ' ἡμέραν πρῶτον, ὅπως ἐγκρατὴς αὐτὸς αὐτοῦ ὅ τι μάλιστα ἔσεσθαι μέλλοι καὶ πιστοὺς φίλους τε καὶ ἐταίρους E κτήσεσθαι, ὅπως μὴ πάθοι ἅπερ ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ὃς πα-

ραλαβὼν Σικελίας πολλὰς καὶ μεγάλας πόλεις ὑπὸ τῶν
 βαρβάρων ἐκπεπορθημένας οὐχ οἷός τ' ἦν κατοικίσας
 πολιτείας ἐν ἐκάσταις καταστήσασθαι πιστὰς ἐταίρων
 332 ἀνδρῶν, οὔτε ἄλλων δὴ ποθεν ὀθνείων οὔτε ἀδελφῶν,
 οὓς ἔθρεψέ τε αὐτὸς νεωτέρους ὄντας ἐκ τε ἰδιωτῶν ἄρ-
 χοντας καὶ ἐκ πενήτων πλουσίους ἐπεποιήκει διαφερόν-
 τως. τούτων κοινωνὸν τῆς ἀρχῆς οὐδένα οἷός τ' ἦν πει-
 θοῖ καὶ διδαχῇ καὶ εὐεργεσίαις καὶ ξυγγενείαις ἀπεργα-
 σάμενος ποιήσασθαι, Δαρείου δὲ ἐπταπλασίῳ φανλότε-
 ρος ἐγένετο, ὃς οὐκ ἀδελφοῖς πιστεύσας οὐδ' ὑφ' αὐτοῦ
 τραφεῖσι, κοινωνοῖς δὲ μόνον τῆς τοῦ Μήδου τε καὶ εὐ-
 B νούχου χειρώσεως, διένειμέ τε μέρη μέλῳ ἕκαστα Σικε-
 λίας πάσης ἐπὶ καὶ πιστοῖς ἐχρήσατο τοῖς κοινωνοῖς καὶ
 οὐκ ἐπιτιθεμένοις οὔτε αὐτῷ οὔτε ἀλλήλοις, ἔδειξέ τε
 παράδειγμα, οἷον χρῆ τὸν νομοθέτην καὶ βασιλέα τὸν
 ἀγαθὸν γίνεσθαι· νόμους γὰρ κατασκευάσας ἔτι καὶ
 νῦν διασέσωκε τὴν Περσῶν ἀρχήν. ἔτι δὲ Ἀθηναῖοι πρὸς
 τούτοις, οὐκ αὐτοὶ κατοικίσαντες πολλὰς τῶν Ἑλλήνων
 πόλεις ὑπὸ βαρβάρων ἐκβεβλημένας, ἀλλ' οἰκουμένας
 C παραλαβόντες, ὅμως ἐβδομήκοντα ἔτη διεφύλαξαν τὴν
 ἀρχὴν ἀνδρας φίλους ἐν ταῖς πόλεσιν ἐκάσταις κεκτημέ-
 νοι. Διονύσιος δὲ εἰς μίαν πόλιν ἀθροίσας πᾶσαν Σικε-
 λίαν ὑπὸ σοφίας, πιστεύων οὐδενί, μόγις ἐσώθη· πένης
 γὰρ ἦν ἀνδρῶν φίλων καὶ πιστῶν, οὗ μετῶν σημεῖον εἰς
 ἀρετὴν καὶ κακίαν οὐκ ἔστιν οὐδέν, τοῦ ἔρημον ἢ μὴ τοι-
 ούτων ἀνδρῶν εἶναι. ἃ δὴ καὶ Διονυσίῳ ξυμβουλευόμεν
 ἐγὼ καὶ Δίων, ἐπειδὴ τὰ παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτῷ ξυμβε-
 D βήκει οὕτως, ἀνομιλήτῳ μὲν παιδείας, ἀνομιλήτῳ δὲ συν-
 ουσιῶν τῶν προσηκουσῶν γεγονέναι, πρῶτον ἐπὶ ταῦτα
 ὁρμήσαντα φίλους ἄλλους αὐτῷ τῶν οἰκείων ἅμα καὶ
 ἡλικιωτῶν καὶ συμφώνους πρὸς ἀρετὴν κτῆσασθαι, μά-
 λιστα δ' αὐτὸν αὐτῷ, τούτου γὰρ αὐτὸν θαυμαστῶς ἐν-

δεῖ γεγονέναι· λέγοντες οὐκ ἐναργῶς οὕτως, οὐ γὰρ ἦν
 ἀσφαλές, αἰνιττόμενοι δὲ καὶ διαμαχόμενοι τοῖς λόγοις,
 ὡς οὕτω μὲν πᾶς ἀνὴρ αὐτόν τε καὶ ἐκείνους ὧν ἂν ἡγε-
 μῶν γίγνηται σώσει, μὴ ταύτῃ δὲ τραπόμενος τάναντία
 πάντα ἀποτελεῖ· ~~πορευθεὶς δὲ ὡς λέγομεν~~, καὶ ἑαυτὸν E
 ἔμφρονά τε καὶ σώφρονα ἀπεργασάμενος, εἰ τὰς ἐξηρη-
 μωμένας Σικελίας πόλεις κατοικίσειε νόμοις τε ξυνηθί-
 σεις καὶ πολιτείαις, ὥστε αὐτῷ τε οἰκείας καὶ ἀλλήλαις
 εἶναι πρὸς τὰς τῶν βαρβάρων βοηθείας, οὐ διπλασίαν
 τὴν πατρῴαν ἀρχὴν μόνον ποιήσοι, πολλαπλασίαν δὲ ὅ- 333
 τως· ἔτοιμον γὰρ εἶναι τούτων γενομένων πολὺ μᾶλλον
 δουλώσασθαι Καρχηδονίους τῆς ἐπὶ Γέλωνος αὐτοῖς γε-
 νομένης δουλείας, ἀλλ' οὐχ ὥσπερ νῦν τούναντίον ὁ πα-
 τὴρ αὐτοῦ φόρον ἐτάξατο φέρειν τοῖς βαρβάροις. ταῦτα
 ἦν τὰ λεγόμενα καὶ παρακελευόμενα ὑφ' ἡμῶν τῶν ἐπι-
 βουλευόντων Διονυσίῳ, ὡς πολλαχόθεν ἐχώρουν οἱ τοι-
 οῦτοι λόγοι, οἳ δὴ καὶ κρατήσαντες παρὰ Διονυσίῳ ἐξε-
 βαλον μὲν Δίωνα, ἡμᾶς δ' εἰς φόβον κατέβαλον· ἵνα δ' B
 ἐκπεράνωμεν οὐκ ὀλίγα πράγματα [τὰ] ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ,
 ἔλθων ἐκ Πελοποννήσου καὶ Ἀθηνῶν Δίῳ ἔργῳ τὸν
 Διονύσιον ἐνουθέτησεν. ἐπειδὴ δ' οὖν ἡλευθέρωσέ τε
 καὶ ἀπέδωκεν αὐτοῖς δις τὴν πόλιν, ταῦτόν πρὸς Δίωνα
 Συρακόσιοι τότε ἔπαθον, ὅπερ καὶ Διονύσιος, ὅτε ἀν-
 τὸν ἐπεχειρεῖ παιδεύσας καὶ θρόνῳ βασιλείᾳ τῆς ἀρχῆς
 ἄξιον οὕτω κοινωνεῖν αὐτῷ τοῦ βίου παντός, ὁ δὲ τοῖς
 διαβάλλουσι καὶ λέγουσιν, ὡς ἐπιβουλεύων τῇ τυραννίδι C
 Δίῳ πράττει πάντα ὅσα ἐπραττεν ἐν τῷ τότε χρόνῳ, ἵνα
 ὁ μὲν παιδείᾳ δὴ τὸν νοῦν κηληθεὶς ἀμελοῖ τῆς ἀρχῆς
 ἐπιτρέφας ἐκείνῳ, ὁ δὲ σφετερίζαιτο καὶ Διονύσιον ἐκ-
 βάλοι ἐκ τῆς ἀρχῆς δόλῳ. ταῦτα τότε ἐνίκησε καὶ τὸ δεύ-
 τερον ἐν Συρακοσίοις λεγόμενα, καὶ μάλα ἀτύπῳ τε καὶ
 αἰσχροῖ νίκη τοῖς τῆς νίκης αἰτίοις. οἶον γὰρ γέγονεν,

ἀκοῦσαι χρὴ τοὺς ἐμὲ παρακαλοῦντας πρὸς τὰ νῦν πράγ-
 D ματα. ἦλθον Ἀθηναῖος ἀνὴρ ἐγώ, ἑταῖρος Δίωνος, σύμ-
 μαχος αὐτῷ πρὸς τὸν τύραννον, ὅπως ἀντὶ πολέμου φι-
 λίαν ποιήσαιμι· διαμαχόμενος δὲ τοῖς διαβάλλουσιν ἡ-
 τήθην. πείθοντος δὲ Διονυσίου τιμαῖς καὶ χρήμασι
 γενέσθαι μετ' αὐτοῦ ἐμὲ μάρτυρά τε καὶ φίλον πρὸς τὴν
 εὐπρέπειαν τῆς ἐκβολῆς τῆς Δίωνος αὐτῷ γίνεσθαι,
 τούτων δὴ τὸ πᾶν διήμαρτεν, ὕστερον δὲ δὴ κατιῶν οἱ-
 E καδε Δίων ἀδελφῷ δύο προσλαμβάνει Ἀθήνηθεν, οὐκ
 ἐκ φιλοσοφίας γεγονότε φίλω, ἀλλ' ἐκ τῆς περιτρεχούσης
 ἑταιρείας ταύτης τῆς τῶν πλείστων φίλων, ἣν ἐκ τοῦ ξε-
 νίζειν τε καὶ μνεῖν καὶ ἐποπτεύειν πραγματεύονται, καὶ
 δὴ καὶ τούτῳ τῷ ξυγκαταγαγόντε αὐτὸν φίλω ἐκ τούτων
 τε καὶ ἐκ τῆς πρὸς τὴν κάθοδον ὑπηρεσίας ἐγενέσθην
 334 ἑταίρω· ἔλθόντες δὲ εἰς Σικελίαν, ἐπειδὴ Δίωνα ἤσθοντο
 διαβεβλημένον εἰς τοὺς ἐλευθερωθέντας ὑπ' αὐτοῦ Σι-
 κελιώτας ὥς ἐπιβουλεύοντα γενέσθαι τύραννον, οὐ μό-
 νον τὸν ἑταῖρον καὶ ξένον προὔδοσαν, ἀλλ' οἶον τοῦ φό-
 νου αὐτόχειρες ἐγένοντο, ὅπλα ἔχοντες ἐν ταῖς χερσὶν
 αὐτοὶ τοῖς φονεῦσι παρεστιῶτες ἐπίκουροι. καὶ τὸ μὲν
 αἰσχρὸν καὶ ἀνόσιον οὔτε παρίεμαι ἔγωγε οὔτε τι λέγω·
 πολλοῖς γὰρ καὶ ἄλλοις ὑμνεῖν ταῦτα ἐπιμελὲς καὶ εἰς
 B τὸν ἔπειτα μελήσει χρόνον· τὸ δὲ Ἀθηναίων περὶ λεγό-
 μενον, ὥς αἰσχύνην οὔτοι περιῆψαν τῇ πόλει, ἐξαιρου-
 μαι· φημὶ γὰρ ἀκέραιον Ἀθηναῖον εἶναι, ὃς οὐ προὔ-
 δωκε τὸν αὐτὸν τοῦτον, ἐξὸν χρήματα καὶ ἄλλας τιμὰς
 πολλὰς λαμβάνειν· οὐ γὰρ διὰ βαναύσου φιλότιτος ἐγε-
 γόνει φίλος, διὰ δὲ ἐλευθέρας παιδείας κοινωνίαν, ἣ
 μόνῃ χρὴ πιστεύειν τὸν νοῦν κεκτημένον μᾶλλον ἢ ξυγ-
 γενεῖα ψυχῶν καὶ σωμάτων· ὥστε οὐκ ἄξιόν οὐκ οὐκ γε-
 C γόνατον τῇ πόλει τὸν Δίωνα ἀποκτείναντε, ὥς ἔλλογίμῳ
 πῶποτε ἄνδρε γενομένῳ.

Ταῦτα εἰρηται πάντα τῆς ξυμβουλῆς ἔνεκα τῶν
 Διωνείων φίλων καὶ ξυγγενῶν· ξυμβουλεύω δὲ δῆτι πρὸς
 τούτοις τὴν αὐτὴν ξυμβουλὴν καὶ λόγον τὸν αὐτὸν λέγων
 ἤδη τρίτον τρίτοις ὑμῖν· μὴ δουλοῦσθαι Σικελίαν ὑπ'
 ἀνθρώποις δεσπόταις, μηδὲ ἄλλην πόλιν ὃ γ' ἐμὸς λόγος,
 ἀλλ' ὑπὸ νόμοις· οὔτε γὰρ τοῖς δουλουμένοις οὔτε τοῖς
 δουλωθεῖσιν ἄμεινον, αὐτοῖς καὶ παισὶ παίδων τε ἐκγό- D
 νοις, ἀλλ' ὀλέθριος πάντως ἡ πείρα, σμικρὰ δὲ καὶ ἀνε-
 λεύθερα ψυχῶν ἦδη τὰ τοιαῦτα ἀρπάζειν κέρδη φιλεῖ,
 οὔδὲν τῶν εἰς τὸν ἔπειτα καὶ εἰς τὸν παρόντα καιρὸν
 ἀγαθῶν καὶ δικαίων εἰδότα θείων τε καὶ ἀνθρωπίνων.
 ταῦτα πρῶτον μὲν Δίωνα ἐγὼ ἐπεχείρησα πείθειν, δεύ-
 τερον δὲ Διονύσιον, τρίτους δὲ ὑμᾶς νῦν· καὶ μοι πεί-
 θεσθε Διὸς τρίτου σωτῆρος χάριν, εἴτα εἰς Διονύσιον
 βλέψαντες καὶ Δίωνα, ὧν ὁ μὲν μὴ πειθόμενος ζῇ τὰ νῦν
 οὐ καλῶς, ὁ δὲ πειθόμενος τέθνηκε καλῶς· τὸ γὰρ τῶν E
 καλλίστων ἐφιέμενον αὐτῷ τε καὶ πόλει πάσχειν ὅτι ἂν
 πάσχη πᾶν ὀρθὸν καὶ καλόν. οὔτε γὰρ πέφυκεν ἀθάνα-
 τος ἡμῶν οὐδεὶς, οὔτ' εἰ τῷ ξυμβαίῃ, γένοιτο ἂν εὐδαί-
 μων, ὥς δοκεῖ τοῖς πολλοῖς· κακὸν γὰρ καὶ ἀγαθὸν οὐ-
 δὲν λόγου ἄξιόν ἐστι τοῖς ἀψύχοις, ἀλλ' ἢ μετὰ σώματος 335
 οὔσῃ ψυχῇ τοῦτο ξυμβήσεται ἐκάστη ἢ κεχωρισμένη, πεί-
 θεσθαι δὲ ὄντως ἀεὶ χρὴ τοῖς παλαιοῖς τε καὶ ἱεροῖς λό-
 γοις, οἳ δὴ μνηύουσιν ἡμῖν ἀθάνατον ψυχὴν εἶναι δικα-
 στάς τε ἴσχειν καὶ τίνειν τὰς μεγίστας τιμωρίας, ὅταν τις
 ἀπαλλαχθῇ τοῦ σώματος· διὸ καὶ τὰ μεγάλα ἁμαρτήματα
 καὶ ἀδικήματα σμικρότερον εἶναι χρὴ νομίζειν κακὸν πά-
 σχειν ἢ δρᾶσαι, ὧν ὁ φιλοχρήματος πένης τε ἀνὴρ τὴν
 ψυχὴν οὔτε ἀκούει, ἐάν τε ἀκούσῃ, καταγελῶν, ὥς οἴε- B
 ται, πανταχόθεν ἀναιδῶς ἀρπάξει πᾶν ὃ τί περ ἂν οἴηται,
 καθάπερ θηρίον, φαγεῖν ἢ πιεῖν ἢ περὶ τὴν ἀνδραπο-
 δώδη καὶ ἀχάριστον, ἀφροδίσιον λεγομένην οὐκ ὀρθῶς,

ἡδονὴν ποιεῖν αὐτῷ τοῦ μίπλασθαι, τυφλὸς ὢν καὶ
 οὐχ ὁρῶν, οἷς ξυνέπεται τῶν ἀρπαγμάτων ἀνοσιουργία,
 κακὸν ἡλίκον αἰετ' ἀδικήματος ἐκάστου, ἣν ἀναγκαῖον
 τῷ ἀδικήσαντι συνεφέλκειν ἐπὶ τε γῇ στρεφομένῳ καὶ
 C ὑπὸ γῆς νοστήσαντι πορεύειν ἄτιμόν τε καὶ ἀθλίαν πάν-
 τως πανταχῇ. Δίωνα δὴ ἐγὼ λέγων ταῦτά τε καὶ ἄλλα
 τοιαῦτα ἐπειθον, καὶ τοῖς ἀποκτείνασιν ἐκεῖνον δικαιο-
 τατ' ἂν ὀργιζοίμην ἐγὼ τρόπον τινὰ ὁμοιότατα καὶ Διο-
 νυσίῳ· ἀμφοτέροι γὰρ ἐμὲ καὶ τοὺς ἄλλους ὡς ἔπος εἴ-
 πεῖν ἅπαντας τὰ μέγιστα ἐβλαψαν ἀνθρώπους, οἱ μὲν τὸν
 βουλόμενον δικαιοσύνη χρῆσθαι διαφθείραντες, ὁ δὲ
 D ἀρχῆς, μεγίστην δύναμιν ἔχων, ἐν ἣ γενομένη φιλοσοφία
 τε καὶ δύνამις ὄντως ἐν ταύτῳ διὰ πάντων ἀνθρώπων
 Ἑλλήνων τε καὶ βαρβάρων λάμψασαν ἱκανῶς δόξαν παρ-
 ἔστησε πᾶσι τὴν ἀληθῆ, ὡς οὐκ ἂν ποτε γένοιτο εὐδαί-
 μων οὔτε πόλις οὔτ' ἀνὴρ οὐδεὶς, ὅς ἂν μὴ μετὰ φρονή-
 σεως ὑπὸ δικαιοσύνη διαγάγῃ τὸν βίον, ἥτοι ἐν αὐτῷ
 κεκτημένος ἢ ὁσίων ἀνδρῶν ἀρχόντων ἐν ἡθεσι τραφεῖς
 E τε καὶ παιδευθεὶς ἐνδίκως. ταῦτα μὲν Διονύσιος ἐβλαψε·
 τὰ δὲ ἄλλα σμικρὰ ἂν εἶη πρὸς ταῦτά μοι βλάβη· ὁ δὲ
 Δίωνα ἀποκτείνας οὐκ οἶδε ταυτόν ἐξεργασμένος τούτῳ.
 Δίωνα γὰρ ἐγὼ σαφῶς οἶδα, ὡς οἶόν τε περὶ ἀνθρώπων
 ἀνθρωπον δισχυρίζεσθαι, ὅτι, τὴν ἀρχὴν εἰ κατέσχευεν,
 ὡς οὐκ ἂν ποτε ἐπ' ἄλλο γε σχῆμα ἀρχῆς ἐτράπετο ἢ [ἐπὶ
 336 τὸ] Συρακούσας μὲν πρῶτον τὴν πατρίδα τὴν ἑαυτοῦ,
 ἐπεὶ τὴν δουλείαν αὐτῆς ἀπήλλαξε καὶ φαιδρύνας ἔλευ-
 θερίῳ ἐν σχήματι κατέστησε, τὸ μετὰ τοῦτ' ἂν πάσῃ μη-
 χανῇ ἐκόσμησε νόμοις τοῖς προσήκουσί τε καὶ ἀρίστοις
 τοὺς πολίτας, τό τε ἐφεξῆς τούτοις προὔθυμετ' ἂν πρᾶ-
 ξαι, πᾶσαν Σικελίαν κατοικίξιν καὶ ἐλευθέραν ἀπὸ τῶν
 βαρβάρων ποιεῖν, τοὺς μὲν ἐκβάλλων, τοὺς δὲ χειροῦ-

μενος ῥᾶον Ἰέρωνος· τούτων δ' αὖ γενομένων δι' ἀν-
 δρὸς δικαίου τε καὶ ἀνδρείου καὶ σώφρονος καὶ φιλοσό- B
 φου τὴν αὐτὴν ἀρετῆς ἂν πέρι γενέσθαι δόξαν τοῖς πολ-
 λοῖς, ἥπερ ἂν, εἰ Διονύσιος ἐπέισθη, παρὰ πᾶσιν ἂν ὥς
 ἔπος εἴπειν ἀνθρώποις ἀπέσσωσε γενομένη. νῦν δὲ ἡ πού-
 τις δαίμων ἢ τις ἀλιτῆριος ἐμπεσὼν ἀνομία καὶ ἀθεότητι
 καὶ τὸ μέγιστον τόλμαις ἀμαθίας, ἐξ ἧς πάντα κακὰ πᾶ-
 σιν ἐρρίζονται καὶ βλαστάνει καὶ εἰς ὕστερον ἀποτελεῖ
 καρπὸν τοῖς γεννήσασι πικρότατον, αὕτη πάντα τὸ δεύ- C
 τερον ἀνέτρεψέ τε καὶ ἀπώλεσε. νῦν δὲ δὴ εὐφημῶμεν
 χάριν οἴωνοῦ τὸ τρίτον· ὅμως δὲ μιμῆσθαι μὲν συμβου-
 λεύω Δίωνα ὑμῖν τοῖς φίλοις τὴν τε τῆς πατρίδος εὐνοι-
 αν καὶ τὴν τῆς τροφῆς σώφρονα δίαιταν ἐπὶ λῶον, ὥς δὲ
 ὀρνίθων τὰς ἐκείνου βουλήσεις πειρᾶσθαι ἀποτελεῖν· αἱ
 δὲ ἦσαν, ἀκηκόατε παρ' ἐμοῦ σαφῶς· τὸν δὲ μὴ δυνά-
 μενον ὑμῶν Δωρισιτὶ ξῆν κατὰ τὰ πάτρια, διώκοντα δὲ
 τὸν τε τῶν Δίωνος σφαγέων καὶ τὸν Σικελικὸν βίον, D
 μήτε παρακαλεῖν μήτε οἴεσθαι πιστὸν ἂν τι καὶ ὑγιὲς
 πρᾶξαι ποτε· τοὺς δὲ ἄλλους παρακαλεῖν ἐπὶ πάσης Σι-
 κελίας κατοικισμὸν τε καὶ ἰσονομίαν ἐκ τε αὐτῆς Σικελίας
 καὶ ἐκ Πελοποννήσου ξυμπάσης, φοβεῖσθαι δὲ μηδὲ Ἀθή-
 νας· εἰσὶ γὰρ καὶ ἐκεῖ πάντων ἀνθρώπων διαφέροντες
 πρὸς ἀρετὴν ξενοφόνων τε ἀνδρῶν μισοῦντες τόλμας. εἰ
 δ' οὖν ταῦτα μὲν ὕστερα γένοιτ' ἂν, κατεπείγουσι δὲ
 ὑμᾶς αἱ τῶν στάσεων πολλαὶ καὶ παντοδαπαὶ φνόμεναι E
 ἐκάστης ἡμέρας διαφοραί, εἰδέναι μὲν που χρὴ πάντα
 τινὰ ἄνδρα, ᾧ καὶ βραχὺ δόξης ὀρθῆς μετέδωκε θεία τις
 τύχη, ὥς οὐκ ἔστι παῦλα κακῶν τοῖς στασιάσασι, πρὶν
 ἂν οἱ κρατήσαντες μάχαις καὶ ἐκβολαῖς ἀνθρώπων καὶ
 σφαγαῖς μνησικακοῦντες καὶ ἐπὶ τιμωρίας παύσωνται
 τρεπόμενοι τῶν ἐχθρῶν, ἐγκρατεῖς δὲ ὄντες αὐτῶν, θεί- 337
 μενοι νόμους κοινούς μηδὲν μᾶλλον πρὸς ἡδονὴν αὐτοῖς

- ἢ τοῖς ἡττηθεῖσι κειμένους, ἀναγκάσωσιν αὐτοὺς χρῆσθαι τοῖς νόμοις διτταῖς οὐσαις ἀνάγκαις, αἰδοῖ καὶ φόβῳ, φόβῳ μὲν διὰ τὸ κρείττους αὐτῶν εἶναι δεικνύντες τὴν βίαν, αἰδοῖ δὲ αὐτὰς διὰ τὸ κρείττους φαίνεσθαι περὶ τε τὰς ἡδονὰς καὶ τοῖς νόμοις μᾶλλον ἐδελοντές τε καὶ δυνάμενοι δουλεύειν. ἄλλως δὲ οὐκ ἔστιν ὥς ἂν ποτε κακῶν
- B** λήξαι πόλιν ἐν αὐτῇ στασιάσασα, ἀλλὰ στάσεις καὶ ἐχθραὶ καὶ μίση καὶ ἀπιστίαι ταῖς οὕτω διατεθείσαις πόλεσιν αὐταῖς πρὸς αὐτάς ἀεὶ γίνεσθαι φιλεῖ. τοὺς δὲ κρατήσαντας ἀεὶ χρή, ὅταν περ ἐπιθυμήσωσι σωτηρίας, αὐτοὺς ἐν αὐτοῖς ἄνδρας προκρίνει τῶν ἄλλων, οὓς ἂν πυνθάνωνται ἀρίστους ὄντας, πρῶτον μὲν γέροντας, καὶ παῖδας καὶ γυναικας κεκτημένους οἶκοι καὶ προγόνους αὐτῶν ὅτι μάλιστα πολλοὺς τε καὶ ὀνομαστοὺς καὶ κτήσιν
- C** κεκτημένους πάντας ἱκανήν· ἀριθμὸν δὲ εἶναι μυριάνδρῳ πόλει πεντήκοντα ἱκανοὶ τοιοῦτοι. τούτους δὲ δεήσεσι καὶ τιμαῖς ὅτι μεγίσταις οἰκοθεν μεταπέμπεσθαι, μεταπεμψαμένους δὲ ὁμόσαντας δεῖσθαι καὶ κελεύειν θεῖναι νόμους, μήτε νικῆσασι μήτε νικηθεῖσι νέμειν πλεόν, τὸ δὲ ἴσον καὶ κοινὸν πάσῃ τῇ πόλει. τεθέντων δὲ τῶν νόμων ἐν τούτῳ δὴ τὰ πάντα ἐστίν. ἂν μὲν γὰρ οἱ νενικηκότες ἡττοὺς αὐτοὺς τῶν νόμων μᾶλλον τῶν νενικημένων παρέχωνται, πάντ' ἔσται σωτηρίας τε καὶ εὐδαιμονίας μεστὰ καὶ πάντων κακῶν ἀποφυγὴ· εἰ δὲ μή, μήτ' ἐμὲ μήτ' ἄλλον κοινωὸν παρακαλεῖν ἐπὶ τὸν μὴ πειθόμενον τοῖς νῦν ἐπεσταλμένοις. ταῦτα γὰρ ἐστίν ἀδελφῶν τε Δίῳ ὧν τ' ἐγὼ ἐπεχειρήσαμεν Συρακούσαις εὐφρονοῦντες συμπράξαι, δεύτερα μὲν· πρῶτα δ' ἦν ἂν τὸ πρῶτον ἐπεχειρήθη μετ' αὐτοῦ Διονυσίου πραχθῆναι πᾶσι κοινὰ ἀγαθὰ, τύχη δὲ τις ἀνθρώπων κρείττων διεφύργησε· τὰ δὲ νῦν ὑμεῖς πειράσθε εὐτυχέστερον αὐτὰ ἀγαθῇ πράξαι μοίρα καὶ θείᾳ τινὶ τύχῃ.
- D**
- E**

Ξυμβουλή μὲν δὴ καὶ ἐπιστολὴ εἰρήσθω καὶ ἡ παρὰ
 Διονύσιον ἐμὴ προτέρα ἄφιξις· ἡ δὲ δὴ ὑστέρα πορεία
 τε καὶ πλοῦς ὡς εἰκότως τε ἅμα καὶ ἐμμελῶς γέγονεν, ὃ
 μέλει ἀκούειν ἔξεστι τὸ μετὰ τοῦτο. ὁ μὲν γὰρ δὴ πρῶτος
 χρόνος τῆς ἐν Σικελίᾳ διατριβῆς μοι διεπεράνθη, καθά- 338
 περ εἶπον, πρὶν συμβουλευεῖν τοῖς οἰκείοις καὶ ἐταίροις
 τοῖς περὶ Δίωνα· τὸ μετ' ἐκεῖνα δ' οὖν ἔπεισα ὅπῃ δὴ
 ποτ' ἐδυνάμην Διονύσιον ἀφείναι με, εἰρήνης δὲ γενο-
 μένης, ἣν γὰρ τότε πόλεμος ἐν Σικελίᾳ, ξυνωμολογήσα-
 μεν ἀμφοτέροι. Διονύσιος μὲν ἔφη μεταπέμψασθαι Δίωνα
 καὶ ἐμὲ πάλιν, καταστησάμενος τὰ περὶ τὴν ἀρχὴν ἀσφα-
 λέστερον ἑαυτῷ, Δίωνα δὲ ἡξίου διανοεῖσθαι μὴ φυγὴν
 αὐτῷ γεγονέναι τότε, μεταστάσιν δέ· ἐγὼ δ' ἥξειν ὡμο- B
 λόγησα ἐπὶ τούτοις τοῖς λόγοις, γενομένης δὲ εἰρήνης
 μετεπέμπετ' ἐμέ, Δίωνα δὲ ἐπισχεῖν ἔτι ἐνιαυτὸν ἐδεῖτο,
 ἐμὲ δὲ ἥκειν ἐκ παντὸς τρόπου ἡξίου. Δίωv μὲν οὖν ἐκέ-
 λευέ τέ με πλεῖν καὶ ἐδεῖτο· καὶ γὰρ δὴ λόγος ἐχώρει πο-
 λὺς ἐκ Σικελίας, ὡς Διονύσιος θαυμαστικῶς φιλοσοφίας
 ἐν ἐπιθυμίᾳ πάλιν εἶη γεγονώς τὰ νῦν· ὅθεν ὁ Δίωv
 συντεταμένως ἐδεῖτο ἡμῶν τῇ μεταπέμψει μὴ ἀπειθεῖν,
 ἐγὼ δὲ ἥδη μὲν πού κατὰ τὴν φιλοσοφίαν τοῖς νέοις πολ- C
 λὰ τοιαῦτα γιγνόμενα, ὅμως δ' οὖν ἀσφαλέστερόν μοι
 ἔδοξε χαίρειν τότε γε πολλὰ καὶ Δίωνα καὶ Διονύσιον
 ἔχον, καὶ ἀπηχθόμην ἀμφοῖν ἀποκρινάμενος, ὅτι γέρων τε
 εἶην καὶ κατὰ τὰς ὁμολογίας οὐδὲν γίγνοιτο τῶν τὰ νῦν
 πραττομένων. ἔοικε δὴ τὸ μετὰ τοῦτο Ἀρχύτης τε παρὰ
 Διονύσιον ἀφικέσθαι· ἐγὼ γὰρ πρὶν ἀπιέναι ξενίαν καὶ
 φιλίαν Ἀρχύτῃ καὶ τοῖς ἐν Τάραντι καὶ Διονυσίῳ ποιή-
 σας ἀπέπλεον· ἄλλοι τέ τινες ἐν Συρακούσαις ἦσαν Δίω- D
 νός τε ἅττα διακηκόότες καὶ τούτων τινὲς ἄλλοι, παρα-
 κουςμάτων τινῶν ἔμμεστοι τῶν κατὰ φιλοσοφίαν· οἱ
 δοκοῦσί μοι Διονυσίῳ πειραῖσθαι διαλέγεσθαι τῶν περὶ

τὰ τοιαῦτα, ὥς Διονυσίου πάντα διακηκούτος ὅσα διεν-
νοούμεν ἐγώ. ὁ δὲ οὔτε ἄλλως ἐστὶν ἀφυῆς πρὸς τὴν τοῦ
μανθάνειν δύναμιν φιλοτιμός τε θαυμαστώδης· ἤρεσκέ τε
οὖν ἴσως αὐτῷ τὰ λεγόμενα ἡσχύνεται τε φανερός γιγνώ-
E μενος οὐδὲν ἀκηκόως ὅτι ἐπειδή μουν ἐγώ, ὅθεν ἅμα μὲν
εἰς ἐπιθυμίαν ἦι τοῦ διακοῦσαι ἐναργέστερον, ἅμα δ'
ἡ φιλοτιμία κατήπειγεν αὐτόν. δι' ἃ δὲ οὐκ ἤκουσεν ἐν
τῇ πρόσθεν ἐπιδημίᾳ, διεξήλθομεν ἐν τοῖς ἄνω ῥηθείσι
νῦν δὴ λόγοις. ἐπειδὴ οὖν οἴκαδ' ἐξώσθην καὶ καλοῦν-
τος τὸ δεύτερον ἀπηρνήθην, καθάπερ εἶπον νῦν δὴ,
δοκεῖ μοι Διονύσιος παντάπασι φιλοτιμηθῆναι, μὴ ποτέ
τισι δόξαιμι καταφρονῶν αὐτοῦ, τῆς φύσεώς τε καὶ ἔξεως
339 ἅμα καὶ τῆς διαίτης ἐμπειρος γεγονώς, οὐκέτ' ἐθέλειν
δυσχεραίνων παρ' αὐτὸν ἀφικνεῖσθαι. δίκαιος δὴ λέγειν
εἰμὶ τάληθές καὶ ὑπομένειν, εἴ τις ἄρα τὰ γεγονότα ἀκού-
σας καταφρονήσῃ τῆς ἐμῆς φιλοσοφίας, τὸν τύραννον δὲ
ἡγήσεται νοῦν ἔχειν. ἔπεμψε μὲν γὰρ δὴ Διονύσιος τρι-
τον ἐπ' ἐμὲ τριήρη ῥαστώνης ἔνεκα τῆς πορείας, ἔπεμψε
δὲ Ἀρχίδημον, ὃν ἡγεῖτό με τῶν ἐν Σικελίᾳ περὶ πλει-
B στου ποιεῖσθαι, τῶν Ἀρχύτῃ ξυγγεγονότων ἑνα, καὶ ἄλ-
λους γνωρίμους τῶν ἐν Σικελίᾳ· οὗτοι δὲ ἡμῖν ἡγγελλον
πάντες τὸν αὐτὸν λόγον, ὥς θαυμαστὸν ὅσον Διονύσιος
ἐπιδεδωκώς εἴη πρὸς φιλοσοφίαν. ἔπεμψε δὲ ἐπιστολὴν
πάννυ μακράν, εἰδὼς ὡς πρὸς Δίωνα διεκείμεν καὶ τὴν
αὐτὸν Δίωνος προθυμίαν τοῦ ἐμὲ πλεῖν καὶ εἰς Συρακούσας
ἐλθεῖν· πρὸς γὰρ δὴ πάντα ταῦτα ἦν παρεσκευασμένη
τὴν ἀρχὴν ἔχουσα ἡ ἐπιστολή, τῇ δὲ πῃ φράζουσα· Διο-
C νύσιος Πλάτωνι. τὰ νόμιμα ἐπὶ τούτοις εἰπὼν οὐδὲν τὸ
μετὰ τοῦτο εἶπε πρότερον, ἢ ὡς, ἂν εἰς Σικελίαν πεισθῆις
ὑφ' ἡμῶν ἔλθῃς τὰ νῦν, πρῶτον μὲν σοι τὰ περὶ Δίωνα
ὑπάρξει ταύτῃ γιγνόμενα ὅπῃ περ ἂν αὐτὸς ἐθέλῃς, θε-
λήσεις δὲ οἶδ' ὅτι τὰ μέτρια, καὶ ἐγὼ συγχωρήσομαι· εἰ

δὲ μή, οὐδέν σοι τῶν περὶ Δίωνα ἔξει πραγμάτων οὔτε
περὶ τᾶλλα οὔτε περὶ αὐτὸν κατὰ νοῦν γιγνόμενον. ταῦθ'
οὕτως εἶπε, τᾶλλα δὲ μακρὰ ἂν εἴη καὶ ἄνευ καιροῦ λε-
γόμενα. ἐπιστολαὶ δὲ ἄλλαι ἐφοίτων παρὰ τε Ἀρχύτου D
καὶ τῶν ἐν Τάραντι, τήν τε φιλοσοφίαν ἐγκωμιάζουσai
τὴν Διονυσίου, καὶ ὅτι, ἂν μὴ ἀφίκωμαι νῦν, τὴν πρὸς
Διονύσιον αὐτοῖς γενομένην φιλίαν δι' ἐμοῦ οὐ σμικρὰν
οὔσαν πρὸς τὰ πολιτικά παντάπασι διαβαλοῖην. ταύτης
δὴ τοιαύτης γενομένης ἐν τῷ τότε χρόνῳ τῆς μεταπέμ-
ψεως, τῶν μὲν ἐκ Σικελίας τε καὶ Ἰταλίας ἐλκόντων,
τῶν δὲ Ἀθήνηθεν ἀτεχνῶς μετὰ δεήσεως οἶον ἐξωθούν-
των με, καὶ πάλιν ὁ λόγος ἦκεν ὁ αὐτός, τὸ μὴ δεῖν προ- E
δοῦναι Δίωνα μηδὲ τοὺς ἐν Τάραντι ξένους τε καὶ ἐταί-
ρους· αὐτῷ δέ μοι ὑπῆν, ὥς οὐδὲν θαυμαστὸν νέον ἄν-
θρωπον παρακούοντα ἀξίων λόγου πραγμάτων, εὐμαθῆ,
πρὸς ἔρωτα ἐλθεῖν τοῦ βελτίστου βίου· δεῖν οὖν αὐτὸ
ἐξελέγξαι σαφῶς, ὅποτερως ποτὲ ἄρα σχοίη, καὶ τοῦτ'
αὐτὸ μηδαμῇ προδοῦναι μηδ' ἐμὲ τὸν αἵτιον γενέσθαι
τηλικούτου ἀληθῶς ὀνειδούς, εἶπερ ὄντως εἴη τῶ ταῦτα 340
λελεγμένα. πορεύομαι δὴ τῷ λογισμῷ τούτῳ κατακαλυ-
ψάμενος, πολλὰ δεδιὼς μαντευόμενός τε οὐ πάνυ καλῶς,
ὥς ἔοικεν· ἐλθὼν δ' οὖν τὸ τρίτον τῷ σωτῆρι τοῦτό γε
οὖν ἐπραξα ὄντως· ἐσώθην γάρ τοι πάλιν εὐτυχῶς, καὶ
τούτων γε μετὰ θεὸν Διονυσίῳ χάριν εἰδέναι χρεῶν, ὅτι
πολλῶν βουληθέντων ἀπολέσαι με διεκώλυσε καὶ ἔδωκέ
τι μέρος αἰδοῖ τῶν περὶ ἐμὲ πραγμάτων. ἐπειδὴ δὲ ἀφι-
κόμην, ᾧ μιν τούτου πρῶτον ἑλεγχον δεῖν λαβεῖν, πότε- B
ρον ὄντως εἴη Διονύσιος ἐξημένης ὑπὸ φιλοσοφίας
ὥσπερ πυρός, ἥ μάτην ὁ πολὺς οὗτος ἔλθοι λόγος Ἀθή-
ναζε. ἔστι δὴ τις τρόπος τοῦ περὶ τὰ τοιαῦτα πείραν λαμ-
βάνειν οὐκ ἀγεννῆς ἀλλ' ὄντως τυράννοις πρέπων, ἄλλως
τε καὶ τοῖς τῶν παρακousμάτων μεστοῖς, ὃ δὴ καὶ γὰρ Διο-

- νύσπον εὐθύς ἐλθὼν ἡσθόμην καὶ μάλα πεπονθότα. δει-
 κνύναι δὲ δεῖ τοῖς τοιούτοις, ὅ τι ἔστι πᾶν τὸ πρᾶγμα
 C οἶόν τε καὶ δι' ὧσων πραγμάτων καὶ ὅσον πόνον ἔχει· ὁ
 γὰρ ἀκούσας, εἰ μὲν ὄντως ἢ φιλόσοφος οἰκεῖός τε καὶ
 ἄξιος τοῦ πράγματος θεῖος ᾧν, ὁδόν τε ἡγείται θαυμα-
 στήν ἀκηκοέναι ξυντατέον τε εἶναι νῦν καὶ οὐ βιωτὸν ἄλ-
 λως ποιοῦντι· μετὰ τοῦτο δὲ ξυντείνας αὐτόν τε καὶ τὸν
 ἡγούμενον τὴν ὁδὸν οὐκ ἀνίησι πρὶν ἢ τὸ τέλος ἐπιθῇ
 πᾶσιν ἢ λάβῃ δύναμιν, ὥστε αὐτὸς αὐτὸν χωρὶς τοῦ δεί-
 ξαντος μὴ ἀδύνατος εἶναι ποδηγεῖν. ταύτῃ καὶ κατὰ
 D ταῦτα διανοηθεὶς ὁ τοιοῦτος ξῆς, πρᾶττων μὲν ἐν αἷς τισὶν
 ἂν ἢ πράξεισι, παρὰ πάντα δὲ ἀεὶ φιλοσοφίας ἐχόμενος καὶ
 τροφῆς τῆς καθ' ἡμέραν ἥτις ἂν αὐτὸν μάλιστα εὐμαθῇ
 τε καὶ μνήμονα καὶ λογίζεσθαι δυνατόν ἐν αὐτῷ νήφοντα
 ἀπεργάζηται· τὴν δὲ ἐναντίαν ταύτῃ μισῶν διατελεῖ. οἱ
 δὲ ὄντως μὲν μὴ φιλόσοφοι, δόξαις δ' ἐπικεχωσμένοι,
 καθάπερ οἱ τὰ σώματα ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἐπικεκαυμένοι,
 ἰδόντες τε ὅσα μαθήματά ἐστι καὶ ὁ πόνος ἡλικὸς καὶ
 E δίαιτα ἢ καθ' ἡμέραν ὥς πρέπουσα ἢ κοσμία τῷ πράγ-
 ματι, χαλεπὸν ἡγησάμενοι καὶ ἀδύνατον αὐτοῖς οὔτε δὴ
 341 ἐπιτηδεύειν δυνατόι γίνονται, ἐνιοὶ δὲ αὐτῶν πείθου-
 σιν αὐτούς, ὥς ἱκανῶς ἀκηκοότες εἰσὶ τὸ ὅλον καὶ οὐδὲν
 ἔτι δέονται τινων πραγμάτων. ἡ μὲν δὲ πείρα αὕτη γί-
 γνεται ἢ σαφῆς τε καὶ ἀσφαλεστάτῃ πρὸς τοὺς τρυφῶν-
 τὰς τε καὶ ἀδυνάτους διαπονεῖν, ὥς μηδέποτε βαλεῖν ἐν
 αἰτία τὸν δεικνύντα ἄλλ' αὐτὸν αὐτόν, μὴ δυνάμενον
 πάντα τὰ πρόσφορα ἐπιτηδεύειν τῷ πράγματι. οὕτω δὲ
 καὶ Διονυσίῳ τότ' ἐρρήθη τὰ ρηθέντα. πάντα μὲν οὖν
 B οὗτ' ἐγὼ διεξῆλθον οὔτε Διονύσιος ἐδεῖτο· πολλὰ γὰρ
 αὐτὸς καὶ τὰ μέγιστα εἰδέναι τε καὶ ἱκανῶς ἔχειν προσε-
 ποιεῖτο διὰ τὰς ὑπὸ τῶν ἄλλων παρακοάς· ὕστερον δὲ
 καὶ ἀκούω γεγραφεῖναι αὐτὸν περὶ ᾧν τότε ἤκουσε, συν-

θέντα ὡς αὐτοῦ τέχνην, οὐδὲν τῶν αὐτῶν ὧν ἀκούοι·
 οἶδα δὲ οὐδὲν τούτων. ἄλλους μὲν τινας οἶδα γεγραφό-
 τας περὶ τῶν αὐτῶν τούτων, οἵτινες δέ, οὐδ' αὐτοὶ αὐ-
 τοὺς· τοσόunde γε μὴν περὶ πάντων ἔχω φράζειν τῶν γε-
 γραφότων καὶ γραφόντων, ὅσοι φασὶν εἰδέναι περὶ ὧν C
 ἐγὼ σπουδάζω, εἰτ' ἐμοῦ ἀκηκοότες, εἰτ' ἄλλων εἰθ' ὡς
 εὐρόντες αὐτοί, τούτους οὐκ ἔστι κατὰ γετὴν ἐμὴν δόξαν
 περὶ τοῦ πράγματος ἐπαθεῖν οὐδέν. οὐκ οὖν ἐμὸν γε περὶ
 αὐτῶν ἔστι σύγγραμμα οὐδὲ μήποτε γένηται· ῥητὸν γὰρ
 οὐδαμῶς ἔστιν ὡς ἄλλα μαθήματα, ἀλλ' ἐκ πολλῆς συν-
 ουσίας γιγνομένης περὶ τὸ πρᾶγμα αὐτὸ καὶ τοῦ συζῆν D
 ἐξαίφνης οἶον ἀπὸ πυρὸς πηδήσαντος ἐξαφθὲν φῶς ἐν
 τῇ ψυχῇ γενόμενον αὐτὸ ἑαυτὸ ἤδη τρέφει. καίτοι το-
 σόνδε γε οἶδα, ὅτι γραφέντα ἢ λεχθέντα ὑπ' ἐμοῦ βέλτιστ'
 ἂν λεχθεῖν· καὶ μὴν ὅτι γεγραμμένα κακῶς οὐχ ἦκιστ'
 ἂν ἐμὲ λυποῖ· εἰ δέ μοι ἐφαίνετο γραπτέα θ' ἱκανῶς εἶναι
 πρὸς τοὺς πολλοὺς καὶ ῥητά, τί τούτου κάλλιον ἐπέπρακτ'
 ἂν ἡμῖν ἐν τῷ βίῳ, ἢ τοῖς τε ἀνθρώποισι μέγα ὄφελος
 γράψαι καὶ τὴν φύσιν εἰς φῶς πᾶσι προαγαγεῖν; ἀλλ'
 οὔτε ἀνθρώποις ἡγοῦμαι τὴν ἐπιχείρησιν περὶ αὐτῶν E
 λεγομένην ἀγαθόν, εἰ μὴ τισιν ὀλίγοις, ὅπόσοι δυνατοὶ
 ἀνευρεῖν αὐτοὶ διὰ σμικρᾶς ἐνδείξεως· τῶν τε δὴ ἄλλων
 τοὺς μὲν καταφρονησεως οὐκ ὀρθῶς ἐμπλήσειεν ἂν οὐ-
 δαμῇ ἐμμελοῦς, τοὺς δὲ ὑψηλῆς καὶ χαύνης ἐλπίδος, ὡς
 σέμν' ἅττα μεμαθηκότας. ἔτι δὲ μακρότερα περὶ αὐτῶν 342
 ἐν νῷ μοι γέγονεν εἰπεῖν. τάχα γὰρ ἂν περὶ ὧν λέγω σα-
 φέστερον ἂν εἴη τι λεχθέντων αὐτῶν· ἔστι γὰρ τις λόγος
 ἀληθῆς ἐναντίος τῷ τολμήσαντι γράφειν τῶν τοιούτων
 καὶ ὁτιοῦν, πολλάκις μὲν ὑπ' ἐμοῦ καὶ πρόσθεν ῥηθεῖς,
 ἔοικε δ' οὖν εἶναι καὶ νῦν λεκτέος.

"Ἔστι τῶν ὄντων ἐκάστω, δι' ὧν τὴν ἐπιστήμην ἀνάγ-
 κη παραγίγνεσθαι, τρία· τέταρτον δ' αὐτῇ· πέμπτον δ'

- B αὐτὸ τιθέναι δεῖ ὃ δὴ γνωστόν τε καὶ ἀληθές ἐστιν· ὧν
 ἓν μὲν ὄνομα, δεύτερον δὲ λόγος, τὸ δὲ τρίτον εἰδωλον,
 τέταρτον δὲ ἐπιστήμη. περὶ ἓν οὖν λαβὲ βουλόμενος μα-
 θεῖν τὸ νῦν λεγόμενον, καὶ πάντων οὕτω περὶ νόησον.
 κύκλος ἐστὶ τι λεγόμενον, ᾧ τοῦτ' αὐτὸ ἐστιν ὄνομα, ὃ
 νῦν ἐφθέγγμεθα· λόγος δ' αὐτοῦ τὸ δεύτερον, ἐξ ὀνομά-
 των καὶ ρημάτων συγκεείμενος· τὸ γὰρ ἐκ τῶν ἐσχάτων
 ἐπὶ τὸ μέσον ἴσον ἀπέχον πάντη, λόγος ἂν εἴη ἐκείνου
 ὥπερ στρογγύλον καὶ περιφερὲς ὄνομα καὶ κύκλος. τρί-
- C τον δὲ τὸ ζωγραφούμενόν τε καὶ ἐξαλειφόμενον καὶ τορ-
 νευόμενον καὶ ἀπολλύμενον· ὧν αὐτὸς ὁ κύκλος, ὃν περὶ
 πάντ' ἐστὶ ταῦτα, οὐδὲν πάσχει τούτων ὡς ἕτερον ὄν.
 τέταρτον δὲ ἐπιστήμη καὶ νοῦς ἀληθής τε δόξα περὶ ταῦτ'
 ἐστίν· ὡς δὲ ἓν τοῦτο αὐτὸ πᾶν θετέον, οὐκ ἐν φωναῖς
 οὐδ' ἐν σωματίων σχήμασιν ἀλλ' ἐν ψυχαῖς ἐνόν, ᾧ δῆλον
 ἕτερόν τε ὃν αὐτοῦ τοῦ κύκλου τῆς φύσεως τῶν τε ἐμ-
- D προσθεν λεχθέντων τριῶν· τούτων δὲ ἐγγύτατα μὲν ξυγ-
 γενεῖα καὶ ὁμοιότητι τοῦ πέμπτου νοῦς πεπλησίακε, τάλ-
 λα δὲ πλέον ἀπέχει. ταῦτόν δὴ περὶ τε εὐθείας ἅμα καὶ
 περιφεροῦς σχήματος καὶ χροῆς, περὶ τε ἀγαθοῦ καὶ κα-
 λοῦ καὶ δικαίου, καὶ περὶ σώματος ἅπαντος σκευαστοῦ τε
 καὶ κατὰ φύσιν γεγονότος, πυρὸς ὕδατός τε καὶ τῶν τοι-
 ούτων πάντων, καὶ ζώου ξύμπαντος περὶ καὶ ἐν ψυχαῖς
 ἡθους, καὶ περὶ ποιήματα καὶ παθήματα ξύμπαντα· οὐ
- E γὰρ ἂν τούτων μὴ τις τὰ τέτταρα λάβῃ ἁμῶς γέ πως, οὐ-
 ποτε τελέως ἐπιστήμης τοῦ πέμπτου μέτοχος ἔσται. πρὸς
 γὰρ τούτοις ταῦτα οὐχ ἥττον ἐπιχειρεῖ τὸ ποῖόν τι περὶ
 ἕκαστον δηλοῦν ἢ τὸ ὃν ἕκαστου διὰ τὸ τῶν λόγων ἀσθε-
- 343 νέες· ὧν ἕνεκα νοῦν ἔχων οὐδεὶς τολμήσει ποτὲ εἰς αὐτὸ
 τιθέναι τὰ νενοημένα ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ταῦτα εἰς ἀμετακί-
 νητον, ὃ δὴ πάσχει τὰ γεγραμμένα τύποις, τοῦτο δὲ πά-
 λιν αὐτὸ νῦν λεγόμενον δεῖ μαθεῖν. κύκλος ἕκαστος τῶν

ἐν ταῖς πράξεσι γραφομένων ἢ καὶ τορνευθέντων μεστὸς
 τοῦ ἐναντίου ἐστὶ τῷ πέμπτῳ· τοῦ γὰρ εὐθέος ἐφάπτε-
 ται πάντη· αὐτὸς δέ, φαμέν, ὁ κύκλος οὔτε τι σμικρότε-
 ρον οὔτε μείζον τῆς ἐναντίας ἔχει ἐν αὐτῷ φύσεως. ὀνομά-
 τε αὐτῶν φαμέν οὐδὲν οὐδενὶ βέβαιον εἶναι, κωλύειν δ' B
 οὐδὲν τὰ νῦν στρογγύλα καλουμένα εὐθέα κεκλήσθαι τὰ
 τε εὐθέα δὴ στρογγύλα, καὶ οὐδὲν ἥττον βεβαίως ἔξειν
 τοῖς μεταθεμένοις καὶ ἐναντίως καλοῦσι. καὶ μὴν περὶ
 λόγου γε ὁ αὐτὸς λόγος, εἶπερ ἔξ ὀνομάτων καὶ ῥημάτων
 σύγκειται, μηδὲν ἱκανῶς βεβαίως εἶναι βέβαιον· μυρίος
 δὲ λόγος αὐτὸ περὶ ἐκάστου τῶν τεττάρων, ὥς ἀσαφές, τὸ
 δὲ μέγιστον, ὅπερ εἶπομεν ὀλίγον ἔμπροσθεν, ὅτι δυοῖν
 ὄντοι, τοῦ τε ὄντος καὶ τοῦ ποιοῦ τινός, οὐ τὸ ποιόν τι,
 τὸ δὲ τί ζητούσης εἰδέναι τῆς ψυχῆς, τὸ μὴ ζητούμενον C
 ἕκαστον τῶν τεττάρων πρότερον τῇ ψυχῇ λόγῳ τε καὶ
 κατ' ἔργα, αἰσθῆσεσιν εὐέλεγκτον τό τε λεγόμενον καὶ
 δεικνύμενον αἰεὶ παρεχόμενον ἕκαστον, ἀπορίας τε καὶ
 ἀσαφείας ἐμπίπλησι πάσης ὥς ἔπος εἰπεῖν πάντ' ἄνδρα.
 ἐν οἷσι μὲν οὖν μὴδ' εἰδισμένοι τὸ ἀληθὲς ζητεῖν ἐσμέν
 ὑπὸ πονηρᾶς τροφῆς, ἔξαρκεῖ δὲ τὸ προταθὲν τῶν εἰδώ-
 λων, οὐ καταγέλαστοι γιγνώμεθα ὑπ' ἀλλήλων, οἱ ἐρω-
 τώμενοι ὑπὸ τῶν ἐρωτῶντων, δυναμένων δὲ τὰ τέτταρα D
 διαρρίπτειν τε καὶ ἐλέγχειν· ἐν οἷς δ' ἂν τὸ πέμπτον ἀπο-
 κρίνασθαι καὶ δηλοῦν ἀναγκάζωμεν, ὁ βουλόμενος τῶν
 δυναμένων ἀνατρέπειν κρατεῖ, καὶ ποιεῖ τὸν ἐξηγούμε-
 νον ἐν λόγοις ἢ γράμμασιν ἢ ἀποκρίσεσι τοῖς πολλοῖς
 τῶν ἀκούοντων δοκεῖν μηδὲν γινώσκειν ὧν ἂν ἐπιχειρῇ
 γράφειν ἢ λέγειν, ἀγνοοῦντων ἐνίοτε, ὥς οὐχ ἡ ψυχὴ τοῦ
 γράψαντος ἢ λέξαντος ἐλέγχεται, ἀλλ' ἡ τῶν τεττάρων
 φύσις ἐκάστου, πεφυκυῖα φάυλως. ἡ δὲ διὰ πάντων αὐ- E
 τῶν διαγωγῇ, ἄνω καὶ κάτω μεταβαίνουσα ἐφ' ἕκαστον,
 μόγῃς ἐπιστήμην ἐνέτεκεν εὐ πεφυκός εὐ πεφυκότη· κα-

κῶς δὲ ἂν φυνῇ, ὥς ἡ τῶν πολλῶν ἔξις τῆς ψυχῆς εἰς τε
 τὸ μαθεῖν εἰς τε τὰ λεγόμενα ἦθη πέφυκε, τὰ δὲ διέ-
 344 φθαρται, οὐδ' ἂν ὁ Λυγκεὺς ἰδεῖν ποιήσῃς τοὺς τοιού-
 τους. ἐνὶ δὲ λόγῳ, τὸν μὴ ξυγγενῇ τοῦ πράγματος οὔτ'
 ἂν εὐμάθεια ποιήσῃς ποτε οὔτε μνήμη· τὴν ἀρχὴν γὰρ
 ἐν ἀλλοτριαῖς ἐξεσιν οὐκ ἐγγίγνεται· ὥστε ὅποσοι τῶν
 δικαίων τε καὶ τῶν ἄλλων ὅσα καλὰ μὴ προσφυνεῖς εἰσὶ
 καὶ ξυγγενεῖς, ἄλλοι δὲ ἄλλων εὐμαθεῖς ἅμα καὶ μνήμο-
 νες, οὐδ' ὅσοι ξυγγενεῖς, δυσμαθεῖς δὲ καὶ ἀμνήμονες,
 οὐδένες τούτων μήποτε μάθωσιν ἀλήθειαν ἀρετῆς εἰς
 B τὸ δυνατόν οὐδὲ κακίας. ἅμα γὰρ αὐτὰ ἀνάγκη μανθάν-
 νειν, καὶ τὸ ψεῦδος ἅμα καὶ ἀληθὲς τῆς ὅλης οὐσίας,
 μετὰ τριβῆς πάσης καὶ χρόνου πολλοῦ, ὅπερ ἐν ἀρχαῖς
 εἶπον· μόγῃς δὲ τριβόμενα πρὸς ἄλληλα αὐτῶν ἕκαστα,
 ὀνόματα καὶ λόγοι ὅψεις τε καὶ αἰσθήσεις, ἐν εὐμενέσιν
 ἐλέγχῳις ἐλεγχόμενα καὶ ἄνευ φθόνων ἐρωτήσεσι καὶ
 ἀποκρίσεσι χρωμένων, ἐξέλαμψε φρόνησις περὶ ἕκαστου
 καὶ νοῦς, συντείνων ὅ τι μάλιστ' εἰς δύναμιν ἀνθρωπί-
 C νην· διὸ δὴ πᾶς ἀνὴρ σπουδαῖος τῶν ὄντων σπουδαίων
 πέρι πολλοῦ δεῖ, μὴ γράψας ποτὲ ἐν ἀνθρώποις εἰς
 φθόνον καὶ ἀπορίαν καταβάλλῃ. ἐνὶ δὴ ἐκ τούτων δεῖ γι-
 γνώσκειν λόγῳ, ὅταν ἴδῃ τις τοῦ συγγράμματα γεγραμ-
 μένα εἴτε ἐν νόμοις νομοθέτου εἴτε ἐν ἄλλοις τισὶν ἄττ'
 οὔν, ὥς οὐκ ἦν τούτῳ ταῦτα σπουδαιότατα, εἴπερ ἔστ'
 αὐτὸς σπουδαῖος, κεῖται δὲ πον ἐν χώρᾳ τῇ καλλίστῃ τῶν
 τούτου· εἰ δὲ ὄντως αὐτῷ ταῦτ' ἐσπουδασμένα ἐν γράμ-
 D μασις ἐτέθη, ἐξ ἅρα δὴ οἱ ἔπειτα, θεοὶ μὲν οὐ, βροτοὶ δὲ
 φρένας ὦλεσαν αὐτοί.

Τούτῳ δὴ τῷ μύθῳ τε καὶ πλάνῳ ὁ ξυνεπισπόμενος
 εὖ εἴσεται, εἰτ' οὔν Διονύσιος ἔγραψέ τι τῶν περὶ φύ-
 σεως ἁκρῶν καὶ πρώτων εἴτε τις ἐλάττων εἴτε μελίων, ὥς
 οὐδὲν ἀκηκοὼς οὐδὲ μεμαθηκὼς ἦν ὑγιὲς ὧν ἔγραψε κατὰ

τὸν ἐμὸν λόγον· ὁμοίως γὰρ ἂν αὐτὰ ἐσέβετο ἐμοί, καὶ οὐκ ἂν αὐτὰ ἐτόλμησεν εἰς ἀναρμοστίαν καὶ ἀπρέπειαν ἐκβάλλειν. οὔτε γὰρ ὑπομνημάτων χάριν αὐτὰ ἔγραψεν· οὐδὲν γὰρ δεινὸν μὴ τις αὐτὸ ἐπιλάθῃται, ἐὰν ἅπαξ τῇ ψυχῇ περιλάβῃ· πάντων γὰρ ἐν βραχυτάτοις κεῖται· φιλοτιμίας δὲ αἰσχροῦς εἴπερ ἔνεκα, εἰδ' ὥς αὐτοῦ τιθέμενος εἰδ' ὥς παιδείας δὴ μέτοχος ὢν, ἧς οὐκ ἄξιος ἦν ἀγαπῶν δόξαν τὴν τῆς μετοχῆς γενομένην. εἰ μὲν οὖν ἐκ τῆς 345 μιᾶς συνουσίας Διονυσίῳ τοῦτο γέγονε, τάχ' ἂν εἴη· γέγονε δ' οὖν ὅπως, ἵτω Ζεὺς, φησὶν ὁ Θηβαῖος· διεξῆλθον μὲν γὰρ ὥς εἰπόν τε ἐγὼ καὶ ἅπαξ μόνον, ὕστερον δὲ οὐ πώποτε ἔτι. ἐννοεῖν δὴ δεῖ τὸ μετὰ τοῦτο, ὅτῳ μέλει τὸ περὶ αὐτὰ γεγονὸς εὐρεῖν, ὅπῃ ποτὲ γέγονε, τίνι πότ' αἰτία τὸ δεύτερον καὶ τὸ τρίτον, πλεονάκεις τε οὐ διεξῆμην· πότερον Διονύσιος ἀκούσας μόνον ἅπαξ οὕτως εἰδέναι τε οἶεται καὶ ἱκανῶς οἶδεν, εἴτε αὐτὸς εὐρὼν B ἢ καὶ μαθὼν ἔμπροσθεν παρ' ἐτέρων, ἢ φαῦλα εἶναι τὰ λεχθέντα, ἢ τὸ τρίτον οὐ καθ' αὐτόν, μείζονα δέ, καὶ ὅντως οὐκ ἂν δυνατὸς εἶναι φρονήσεώς τε καὶ ἀρετῆς ζῆν ἐπιμελούμενος. εἰ μὲν γὰρ φαῦλα, πολλοῖς μάρτυσι μαχεῖται τὰ ἐναντία λέγουσιν, οἳ περὶ τῶν τοιούτων πάμπαν Διονυσίου κυριώτεροι ἂν εἰεν κριταί· εἰ δὲ εὐρηκέναι ἢ μεμαθηκέναι, ἄξια δ' οὖν εἶναι πρὸς παιδείαν ψυχῆς ἐλευθέρας, πῶς ἂν μὴ θαυμαστὸς ὢν ἄνθρωπος C τὸν ἡγεμόνα τούτων καὶ κύριον οὕτως εὐχερῶς ἡτίμασέ ποτ' ἄν; πῶς δ' ἡτίμασεν, ἐγὼ φράξοιμ' ἄν. οὐ πολὺν χρόνον διαλιπὼν τὸ μετὰ τοῦτο, ἐν τῷ πρόσθεν Δίωνα ἑὼν τὰ ἑαυτοῦ κεκτῆσθαι καὶ καρποῦσθαι χρηματά, τότε οὐκέτ' εἶα τοὺς ἐπιτρόπους αὐτοῦ πέμπειν εἰς Πελοπόννησον, καθάπερ ἐπιλελησμένος τῆς ἐπιστολῆς παντάπασιν· εἶναι γὰρ αὐτὰ οὐ Δίωνος ἀλλὰ τοῦ υἱέος, ὄντος μὲν ἀδελφιδοῦ αὐτοῦ, κατὰ νόμους ἐπιτροπεύοντος. τὰ D

μὲν δὴ πεπραγμένα μέχρι τούτου ταῦτ' ἦν ἐν τῷ τότε χρόνῳ, τούτων δὲ οὕτω γενομένων ἑωράκειν τε ἐγὼ ἀκριβῶς τὴν ἐπιθυμίαν τῆς Διονυσίου φιλοσοφίας, ἀγανακτεῖν τε ἐξῆν εἴτε βουλοίμην εἴτε μή. ἦν γὰρ θέρος ἡδη τότε καὶ ἐκπλοὶ τῶν νεῶν· ἐδόκει δὴ χαλεπαίνειν μὲν οὐ δεῖν ἐμὲ Διονυσίῳ μᾶλλον ἢ ἐμαυτῷ τε καὶ τοῖς βιασαμέ-
 E νοῖς ἐλθεῖν ἐμὲ τὸ τρίτον εἰς τὸν πορθμὸν τὸν περὶ τὴν Σκύλλαν,

ὅφρ' ἔτι τὴν ὅλοην ἀναμετρήσαιμι Χάρυβδιν, λέγειν δὲ πρὸς Διονύσιον, ὅτι μοι μένειν ἀδύνατον εἶη Δίωνος οὕτω προπεπηλακισμένου. ὁ δὲ παρεμυθεῖτό τε καὶ ἐδεῖτο μένειν, οὐκ οἰόμενός οἱ καλῶς ἔχειν ἐμὲ ἄγγελον αὐτὸν τῶν τοιούτων ἐλθεῖν ὅ τι τάχος· οὐ πείθων
 346 δὲ αὐτός μοι πομπὴν παρασκευάσειν ἔφη. ἐγὼ γὰρ ἐν τοῖς ἀποστόλοις πλοίοις ἐμβὰς διανοοῦμένην πλεῖν, τεθυμωμένος πάσχειν τε οἰόμενος δεῖν, εἰ διακωλυοίμην, ὅτι-οῦν, ἐπειδὴ περιφανῶς ἡδίκουν μὲν οὐδέν, ἡδικοῦμένην δέ· ὁ δὲ οὐδέν με τοῦ καταμένειν προσιέμενον ὁρῶν μηχανήν τοῦ μέναι τὸν τότε ἐκπλοῦν μηχανᾶται τοιάνδε τινά. τῇ μετὰ ταῦτα ἐλθὼν ἡμέρᾳ λέγει πρὸς με πιθανὸν λόγον· ἐμοὶ καὶ σοὶ Δίῳν, ἔφη, καὶ τὰ Δίωνος ἐκποδῶν
 B ἀπαλλαχθήτω τοῦ περὶ αὐτὰ πολλάκις διαφέρεισθαι· ποιήσω γὰρ διὰ σέ, ἔφη, Δίῳνι τάδε. ἄξιῳ ἐκεῖνον ἀπολαβόντα τὰ ἑαυτοῦ οἰκεῖν μὲν ἐν Πελοποννήσῳ, μὴ ὥς φυγάδα δέ, ἀλλ' ὥς αὐτῷ καὶ δεῦρο ἔξον ἀποδημεῖν, ὅταν ἐκεῖνῳ τε καὶ ἐμοὶ καὶ ὑμῖν τοῖς φίλοις κοινῇ ξυνδοκῇ· ταῦτα δ' εἶναι μὴ ἐπιβουλεύοντος ἐμοί· τούτων δὲ ἐγγυητὰς γίνεσθαι σέ τε καὶ τοὺς σους οἰκείους καὶ τοὺς ἐνθάδε Δίωνος· ὑμῖν δὲ τὸ βέβαιον ἐκεῖνος παρεχέτω.
 C τὰ χρήματα δὲ ἃ ἂν λάβῃ, κατὰ Πελοπόννησον μὲν καὶ Ἀθήνας κείσθω παρ' οἷς τισὶν ἂν ὑμῖν δοκῇ, καρπούσθω δὲ Δίῳν, μὴ κύριος δὲ ἄνευ ὑμῶν γιγνέσθω ἀνελέσθαι.

ἐγὼ γὰρ ἐκείνῳ μὲν οὐ σφόδρα πιστεύω τούτοις χρώμε-
 νον ἂν τοῖς χρήμασι δίκαιον γίνεσθαι περὶ ἐμέ· οὐ γὰρ
 ὀλίγα ἔσται· σοὶ δὲ καὶ τοῖς σοῖς μᾶλλον πεπίστευκα. ὄρα
 δὴ ταῦτα εἰ σοὶ ἀρέσκει, καὶ μένε ἐπὶ τούτοις τὸν ἐνιαυ-
 τὸν τοῦτον, εἰς δὲ ὧρας ἅπληθι λαβὼν τὰ χρήματα ταῦτα·
 καὶ Δίῳν εὖ οἶδ' ὅτι πολλὴν χάριν ἔξει σοὶ διαπραξαμένῳ D
 ταῦτα ὑπὲρ ἐκείνου. τοῦτον δὴ ἐγὼ τὸν λόγον ἀκούσας
 ἐδυσχέραινον μὲν, ὅμως δὲ βουλευσάμενος ἔφην εἰς τὴν
 ὑστεραίαν αὐτῷ περὶ τούτων τὰ δόξαντα ἀπαγγελεῖν.
 ταῦτα ξυνεθέμεθα τότε. ἐβουλευόμην δὴ τὸ μετὰ ταῦτα
 κατ' ἐμαυτὸν γενόμενος, μάλα συγκεχυμένος· πρῶτος δ'
 ἦν μοι τῆς βουλῆς ἡγούμενος ὅδε λόγος. φέρε, εἰ διανο-
 εῖται τούτων μηδὲν ποιεῖν Διονύσιος ὧν φησίν, ἀπελ- E
 θόντος δ' ἐμοῦ ἂν ἐπιστέλλῃ Δίῳνι πιθανῶς αὐτὸς τε
 καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν αὐτοῦ, διακελευόμενος ἅ νῦν πρὸς
 ἐμὲ λέγει, ὡς αὐτοῦ μὲν ἐθέλοντος, ἐμοῦ δὲ οὐκ ἐθέλη-
 σαντος ἅ προῦκαλεῖτό με δοῦναι, ἀλλ' ὀλιγορήσαντος τῶν
 ἐκείνου τὸ παράπαν πραγμάτων, πρὸς δὲ καὶ τούτοισιν
 ἔτι μηδ' ἐθέλῃ με ἐκπέμπειν, αὐτὸς τῶν ναυκλήρων μη-
 δενὶ προστάττων, ἐνδείξεται δὲ πᾶσι ῥαδίως ὡς ἀβουλῶν 347
 ἐμὲ ἐκπλεῖν, ἅρᾳ τις ἐθέλῃσει με ἄγειν ναύτης ὁρμώμε-
 νον ἐκ τῆς Διονυσίου οἰκίας; ὥκουν γὰρ δὴ πρὸς τοῖς
 ἄλλοισι κακοῖς ἐν τῷ κήπῳ τῷ περὶ τὴν οἰκίαν, ὅθεν οὐδ'
 ἂν ὁ θυρωρὸς ἡθέλῃ με ἀφεῖναι μὴ πεμφθείσης αὐτῷ
 τινὸς ἐντολῆς παρὰ Διονυσίου. ἂν δὲ περιμείνω τὸν ἐνι-
 αυτόν, ἔξω μὲν Δίῳνι ταῦτα ἐπιστέλλειν, ἐν οἷς τ' αὐ-
 εἰμί καὶ ἅ πράττω· καὶ ἂν μὲν δὴ ποιῇ τι Διονύσιος ὧν
 φησίν, οὐ παντάπασιν ἔσται μοι καταγελάστως πεπραγ- B
 μένα· τάλαντα γὰρ ἴσως ἐστὶν οὐκ ἔλαττον, ἂν ἐκτιμᾷ
 τις ὀρθῶς, ἑκατὸν ἢ Δίῳνος οὐσία· ἂν δ' οὖν γίγνηται
 τὰ νῦν ὑποφαίνοντα, οἷα εἰκὸς αὐτὰ γίνεσθαι, ἀπορῶ
 μὲν ὅ τι χρήσομαι ἐμαυτῷ, ὅμως δὲ ἀναγκαῖον ἴσως ἐνι-

αυτόν γ' ἔτι πονῆσαι καὶ ἔργοις ἐλέγξαι πειραῖσθαι τὰς Διονυσίου μηχανάς. ταῦτά μοι δόξαντα εἰς τὴν ὕστεραίαν εἶπον πρὸς Διονύσιον ὅτι δέδοκται μοι μένειν. C ἄξιῶ μὴν, ἔφη, μὴ κύριον ἡγεῖσθαι σε Δίωνος ἐμέ, πέμπειν δὲ μετ' ἐμοῦ σὲ παρ' αὐτὸν γράμματα τὰ νῦν δεδογμένα δηλοῦντα καὶ ἐρωτᾶν, εἴτε ἀρκεῖ ταῦτα αὐτῷ, καὶ εἰ μὴ, βούλεται δὲ ἄλλ' ἅττα καὶ ἄξιοι, καὶ ταῦτα ἐπιστέλλειν ὅτι τάχιστα, σὲ δὲ νεωτερίζειν μηδὲν πω τῶν περὶ ἐκείνου. ταῦτ' ἐρρήθη, ταῦτα ξυνωμολογήσαμεν, ὥς νῦν εἴρηται σχεδόν. ἐξέπλευσε δὴ τὰ πλοῖα μετὰ τοῦτο, καὶ οὐκέτι μοι δυνατόν ἦν πλεῖν, ὅτε δὴ μοι καὶ Διονύσιος D ἐμνήσθη λέγων, ὅτι τὴν ἡμίσειαν τῆς οὐσίας εἶναι δέοι Δίωνος, τὴν δ' ἡμίσειαν τοῦ υἱέος. ἔφη δὴ πωλήσειν αὐτήν, πρᾶθεισης δὲ τὰ μὲν ἡμίσεα ἐμοὶ δώσειν ἄγειν, τὰ δ' ἡμίσεα τῷ παιδὶ καταλείψειν αὐτοῦ. τὸ γὰρ δὴ διακαιοτάτον οὕτως ἔχειν. πληγείς δ' ἐγὼ τῷ λεχθέντι πάννυ μὲν ᾧμην γελοῖον εἶναι ἀντιλέγειν ἔτι, ὅμως δ' εἶπον, ὅτι χρεῖη τὴν παρὰ Δίωνος ἐπιστολὴν περιμένειν ἡμᾶς καὶ ταῦτα πάλιν αὐτὰ ἐπιστέλλειν. ὁ δὲ ἐξῆς τούτοις πάννυ E νεανικῶς ἐπώλει τὴν οὐσίαν αὐτοῦ πᾶσαν, ὅπη τε καὶ ὅπως ἥθελε καὶ οἷς τισί, πρὸς ἐμὲ δὲ οὐδὲν ὅλως ἐφθέγγετο περὶ αὐτῶν, καὶ μὴν ὡσαύτως ἐγὼ πρὸς ἐκείνον αὐτὸν περὶ τῶν Δίωνος πραγμάτων οὐδὲν ἔτι διελεγόμην. οὐδὲν γὰρ ἔτι πλέον ᾧμην ποιεῖν.

Μέχρι μὲν δὴ τούτων ταύτη μοι βεβωρημένον ἐγγόνει φιλοσοφίᾳ καὶ φίλοις. τὸ δὲ μετὰ ταῦτα ἐξῶμεν 348 ἐγὼ καὶ Διονύσιος, ἐγὼ μὲν βλέπων ἔξω, καθάπερ ὄρνις πορθῶν ποθὲν ἀναπτέσθαι, ὁ δὲ διαμηχανώμενος τίνα τρόπον ἀνασοβῆσοι με μηδὲν ἀποδοῦς τῶν Δίωνος. ὅμως δὲ ἔφαμεν ἐταῖροί γε εἶναι πρὸς πᾶσαν Σικελίαν. τῶν δὴ μισθοφόρων τοὺς πρεσβυτέρους Διονύσιος ἐπεχειρήσεν ὀλιγομισθοτέρους ποιεῖν παρὰ τὰ τοῦ πατρὸς ἔθνη, θυμω-

θέντες δὲ οἱ στρατιῶται ξυνελέγησαν ἄθροοι καὶ οὐκ ἔφασαν ἐπιτρέφειν· ὁ δ' ἐπεχείρει βιάζεσθαι κλείσας τὰς τῆς ἀκροπόλεως πύλας, οἱ δ' ἐφέροντο εὐθύς πρὸς τὰ Β τείχη, παιῶνά τινα ἀναβοήσαντες βάρβαρον καὶ πολεμικόν· οὗ δὴ περιδεῆς Διονύσιος γενομένου ἀπαντα συνεχώρησε καὶ ἔτι πλείω τοῖς τότε συλληχθεῖσι τῶν πελταστῶν. λόγος δὴ τις ταχὺ διῆλθεν ὡς Ἡρακλείδης αἴτιος εἶη γεγονώς πάντων τούτων· ὃν ἀκούσας ὁ μὲν Ἡρακλείδης ἐκποδὼν αὐτὸν ἔσχευ ἀφανῆ, Διονύσιος δὲ ἐξήτει λαβεῖν, ἀπορῶν δέ, Θεοδότην μεταπεμψάμενος εἰς C τὸν κῆπον — ἔτυχον δ' ἐν τῷ κήπῳ καὶ ἐγὼ τότε περιπατῶν — τὰ μὲν οὖν ἄλλα οὐτ' οἶδα οὐτ' ἤκουον διαλεγόμενων, ἃ δὲ ἐναντίον εἶπε Θεοδότης ἐμοῦ πρὸς Διονύσιον, οἶδά τε καὶ μέμνημαι. Πλάτων γάρ, ἔφη, Διονύσιον ἐγὼ πείθω τουτονί, ἔάν ἐγὼ γένωμαι δεῦρο Ἡρακλείδην κομίσαι δυνατός ἡμῖν εἰς λόγους περὶ τῶν ἐγκλημάτων αὐτῷ τῶν νῦν γεγονότων, ἂν ἄρα μὴ δόξη δεῖν αὐτὸν οἰκεῖν ἐν Σικελίᾳ, τόν τε υἱὸν λαβόντα καὶ τὴν γυναῖκα ἀξιῶ εἰς Πελοπόννησον ἀποπλεῖν, οἰκεῖν τε D βλάπτοντα μηδὲν Διονύσιον ἐκεῖ, καρπούμενον δὲ τὰ ἑαυτοῦ. μετεπεμψάμην μὲν οὖν καὶ πρότερον αὐτόν, μεταπέμψομαι δὲ καὶ νῦν, ἅν τ' οὖν ἀπὸ τῆς προτέρας μεταπομπῆς ἅν τε καὶ ἀπὸ τῆς νῦν ὑπακούσῃ μοι· Διονύσιον δὲ ἀξιῶ καὶ δέομαι, ἅν τις ἐντυγχάνῃ Ἡρακλείδῃ ἔάν τ' ἐν ἄργῳ ἔάν τ' ἐνθάδε, μηδὲν ἄλλο αὐτῷ φλαῦρον γίγνεσθαι, μεταστῆναι δ' ἐκ τῆς χώρας, ἕως ἂν ἄλλο τι E Διονυσίῳ δόξη. ταῦτα, ἔφη, συγχωρεῖς; λέγων πρὸς τὸν Διονύσιον. συγχωρῶ· μηδ' ἂν πρὸς τῇ σῇ, ἔφη, φανῇ οἰκία, πείσεσθαι φλαῦρον μηδὲν παρὰ τὰ νῦν εἰρημένα. τῇ δὴ μετὰ ταύτην τὴν ἡμέραν δέλλης Εὐρύβιος καὶ Θεοδότης προσηλθέτην μοι σπουδῇ τεθορυβημένῳ θαυμαστώσ, καὶ ὁ Θεοδότης λέγει, Πλάτων, ἔφη, παρῆσθα χθὲς

οἷς περὶ Ἡρακλείδου Διονύσιος ὠμολόγει πρὸς ἐμὲ καὶ
 σέ; πῶς δὲ οὐκ; ἔφην. νῦν τοίνυν, ἣ δ' ὅς, περιθέουσι
 πελτασταὶ λαβεῖν Ἡρακλείδην ζητοῦντες, ὃ δὲ εἶναί πη
 ταύτη κινδυνεύει· ἀλλ' ἡμῖν, ἔφη, συνακολουθήσου
 349 πρὸς Διονύσιον ἀπάσῃ μηχανῇ, ὥχόμεθα· οὐν καὶ εἰσῆλ-
 θομεν παρ' αὐτόν, καὶ τῷ μὲν ἐστάτην σιγῇ δακρύοντε,
 ἐγὼ δὲ εἶπον· οἷδε πεφόβηνται, μὴ τι σὺ παρὰ τὰ χθῆς
 ὠμολογημένα ποιήσης περὶ Ἡρακλείδην νεώτερον· δοκεῖ
 γάρ μοι ταύτη πη γεγενέσθαι φανερός ἀποτετραμμένος. ὃ
 δὲ ἀκούσας ἀνεφλέχθη τε καὶ παντοδαπὰ χρώματα ἤκεν,
 οἷα ἂν θυμούμενος ἀφείη· προσπесῶν δ' αὐτῷ ὁ Θεο-
 B δότης λαβόμενος τῆς χειρὸς ἐδάκρυσέ τε καὶ ἰκέτευε μη-
 δὲν τοιοῦτον ποιεῖν, ὑπολαβὼν δ' ἐγὼ παραμυθούμενος,
 θάρρει, Θεοδότα, ἔφην· οὐ γὰρ τολμήσει Διονύσιος
 παρὰ τὰ χθῆς ὠμολογημένα ἄλλα ποτὲ δρᾶν. καὶ ὅς ἐμ-
 βλέψας μοι καὶ μάλα τυραννικῶς, σοί, ἔφη, ἐγὼ οὔτε τι
 σμικρὸν οὔτε μέγα ὠμολόγησα. νῆ τοὺς θεοὺς, ἦν δ'
 ἐγώ, σὺ γε ταῦτα, ἃ σοῦ νῦν οὗτος δεῖται μὴ ποιεῖν· καὶ
 εἰπὼν ταῦτα ἀποστρεφόμενος ὥχομην ἔξω. τὸ μετὰ
 C ταῦτα ὁ μὲν ἐκυνήγει τὸν Ἡρακλείδην, Θεοδότης δὲ ἀγ-
 γέλους πέμπων Ἡρακλείδην φεύγειν διεκελεύετο· ὃ δὲ
 ἐκπέμψας Τισίαν καὶ πελταστὰς διώκειν ἐκέλευε· φθάνει
 δέ, ὥς ἔλέγετο, Ἡρακλείδης εἰς τὴν Καρχηδονίων ἐπι-
 κράτειαν ἐκφυγὼν ἡμέρας σμικρῷ τινὶ μέρει. τὸ δὲ μετὰ
 τοῦτο ἡ πάλαι ἐπιβουλὴ Διονυσίου τοῦ μὴ ἀποδοῦναι τὰ
 Δίωνος χρήματα ἔδοξεν ἐχθρας λόγον ἔχειν ἂν πρὸς με
 D με, εὐρὼν πρόφασιν, ὥς τὰς γυναῖκας ἐν τῷ κήπῳ, ἐν ᾧ
 κατῴκουν ἐγώ, δέοι θῦσαι θυσίαν τινὰ δεχήμερον· ἔξω
 δὴ με παρ' Ἀρχιδῆμῳ προσέταττε τὸν χρόνον τοῦτον
 μεῖναι. ὄντος δ' ἐμοῦ ἐκεῖ Θεοδότης μεταπεμφάμενός με
 πολλὰ περὶ τῶν τότεπραχθέντων ἡγανάκτει καὶ ἐμέμ-

φετο Διονυσίῳ· ὁ δ' ἀκούσας, ὅτι παρὰ Θεοδότην εἶην
 εἰσεληλυθώς, πρόφασιν αὖ ταύτην ἄλλην τῆς πρὸς ἐμὲ
 διαφορᾶς ποιούμενος, ἀδελφὴν τῆς πρόσθεν, πέμψας E
 τινὰ ἡρώτα με, εἰ ξυγγενοίμην ὄντως μεταπεμψαμένου
 με Θεοδότου· καὶ γὰρ ~~παντάπασιν~~ ἐφημῃ· ὁ δέ, ἐκέλευε
 τοίνυν, ἔφη, σοὶ φράζειν, ὅτι καλῶς οὐδαμῇ ποιεῖς Δίωνα
 καὶ τοὺς Δίωνος φίλους ἀεὶ περὶ πλείονος αὐτοῦ ποιοό-
 μενος. ταῦτ' ἐρρήθη, καὶ οὐκέτι μετεπέμψατό με εἰς τὴν
 οἰκῆσιν πάλιν, ὥς ἦδη σαφῶς Θεοδότου μὲν ὄντος μου
 καὶ Ἡρακλείδου φίλου, αὐτοῦ δ' ἐχθροῦ, καὶ οὐκ εὐ-
 νοεῖν ᾤετό με, ὅτι Δίῳνι τὰ χρήματα ἔρρει παντελῶς.
 ᾔσκουν δὴ τὸ μετὰ τοῦτο ἔξω τῆς ἀκροπόλεως ἐν τοῖς μι- 350
 σθοφόροις· προσιόντες δέ μοι ἄλλοι τε καὶ οἱ τῶν ὑπη-
 ρεσιῶν ὄντες Ἀθήνηθεν ἐμοὶ πολῖται ἀπήγγελλον, ὅτι
 διαβεβλημένος εἶην ἐν τοῖς πελτασταῖς καὶ μοί τινες ἀπει-
 λοῖεν, εἰ που λήψονται με, διαφθερεῖν. μηχανῶμαι δὴ
 τινα τοιάνδε σωτηρίαν. πέμπω παρ' Ἀρχύτην καὶ τοὺς
 ἄλλους φίλους εἰς Τάραντα, φράζων ἐν οἷς ὧν τυγχάνω·
 οἱ δὲ πρόφασίν τινα πρεσβείας πορισάμενοι παρὰ τῆς
 πόλεως πέμπουσι τριακόντορόν τε καὶ Λαμίσκον αὐτῶν B
 ἕνα, ὃς ἐλθὼν ἐδεῖτο Διονυσίου περὶ ἐμοῦ λέγων, ὅτι
 βουλοίμην ἀπιέναι, καὶ μηδαμῶς ἄλλως ποιεῖν· ὁ δὲ ξυν-
 ωμολόγησε καὶ ἀπέπεμψεν ἐφόδια δούς, τῶν Δίωνος δὲ
 χρημάτων οὐτ' ἐγὼ τι ἀπήτουν οὐτε τις ἀπέδωκεν. ἐλθὼν
 δὲ εἰς Πελοπόννησον εἰς Ὀλυμπίαν, Δίωνα καταλαβὼν
 θεωροῦντα, ἠγγελλον τὰ γεγονότα· ὁ δὲ τὸν Δία ἐπι-
 μαρτυράμενος εὐθὺς παρήγγελλεν ἐμοὶ καὶ τοῖς ἐμοῖς
 οἰκείοις καὶ φίλοις παρασκευάζεσθαι τιμωρεῖσθαι Διο- C
 νύσιον, ἡμᾶς μὲν ξεναπατίας χάριν, οὕτω γὰρ ἔλεγέ τε
 καὶ ἐνόει, αὐτὸν δ' ἐκβολῆς ἀδίκου καὶ φυγῆς. ἀκούσας
 δ' ἐγὼ τοὺς μὲν φίλους παρακαλεῖν αὐτὸν ἐκέλευον, εἰ
 βούλοιντο· ἐμὲ δ' εἶπον ὅτι σὺ μετὰ τῶν ἄλλων βία τινὰ

τρόπον σύσσιτον καὶ συνέστιον καὶ κοινωνὸν ἱερῶν Διο-
 νυσίῳ ἐποίησας, ὃς ἴσως ἡγεῖτο διαβαλλόντων πολλῶν
 ἐπιβουλεύειν ἐμὲ μετὰ σοῦ ἑαυτῷ καὶ τῇ τυραννίδι, καὶ
 D ὅμως οὐκ ἀπέκτεινεν, ἡδέσθη δέ· οὐτ' οὖν ἡλικίαν ἔχω
 συμπολεμεῖν ἔτι σχεδὸν οὐδενί, κοινός τε ὑμῖν εἰμί, ἅν
 ποτέ τι πρὸς ἀλλήλους δεηθέντες φιλίας ἀγαθόν τι ποι-
 εῖν βουληθῇτε· κακὰ δὲ ἕως ἄν ἐπιθυμῇτε, ἄλλους παρα-
 καλεῖτε. ταῦτα εἶπον μεμισηκῶς τὴν περὶ Σικελίαν πλά-
 νην καὶ ἀτυχίαν· ἀπειθοῦντες δὲ καὶ οὐ πειθόμενοι ταῖς
 ὑπ' ἐμοῦ διαλέξεσι πάντων τῶν νῦν γερονότων κακῶν
 αὐτοὶ αἵτιοι ἐγένοντο αὐτοῖς, ὧν, εἰ Διονύσιος ἀπέδωκε
 E τὰ χρήματα Δίῳνι ἢ καὶ παντάπασι κατηλλάγη, οὐκ ἂν
 ποτε ἐγένετο οὐδέν, ὅσα γε δὴ τάνθρωπίνα· Δίῳνα γὰρ
 ἐγὼ καὶ τῷ βούλεσθαι καὶ τῷ δύνασθαι κατεῖχον ἂν ῥα-
 δίδως· νῦν δὲ ὁρμήσαντες ἐπ' ἀλλήλους κακῶν πάντα ἐμ-
 851 πεπλήκασι. καὶ τοι τὴν γε αὐτὴν Δίῳν εἶχε βούλησιν,
 ἣνπερ ἂν ἐγὼ φαίην δεῖν ἐμὲ καὶ ἄλλον, ὅστις μέτριος,
 περὶ τε τῆς αὐτοῦ δυνάμεως καὶ φίλων καὶ περὶ πόλεως
 τῆς αὐτοῦ διανοοῖτ' ἂν εὐεργετῶν ἐν δυνάμει καὶ τιμαῖσι
 γενέσθαι τὰ μέγιστα ἐν ταῖς μεγίσταις. ἔστι δὲ οὐκ ἂν τις
 πλούσιον ἑαυτὸν ποιήσῃ, καὶ ἐταίρους καὶ πόλιν ἐπιβου-
 λεύσας καὶ ξυνωμότης συναγαγών, πένης ὧν καὶ ἑαυτοῦ
 μὴ κρατῶν, ὑπὸ δειλίας τῆς πρὸς τὰς ἡδονὰς ἡττημένος,
 B εἶτα τοὺς τὰς οὐσίας κεκτημένους ἀποκτείνας, ἐχθροὺς
 καλῶν τούτους, διαφορῇ τὰ τούτων χρήματα καὶ τοῖς
 συνεργοῖς τε καὶ ἐταίροις παρακελεύηται, ὅπως μηδεὶς
 αὐτῷ ἐγκαλεῖ πένης φάσκων εἶναι· ταῦτόν δὲ καὶ τὴν
 πόλιν ἂν οὕτω τις εὐεργετῶν τιμᾶται ὑπ' αὐτῆς, τοῖς
 πολλοῖς τὰ τῶν ὀλίγων ὑπὸ ψηφισμάτων διανέμων, ἢ
 μεγάλης προεστῶς πόλεως καὶ πολλῶν ἀρχούσης ἐλαττώ-
 νων τῇ ἑαυτοῦ πόλει τὰ τῶν μικροτέρων χρήματα δια-
 C νέμῃ μὴ κατὰ δίκην. οὕτω μὲν γὰρ οὔτε Δίῳν οὔτε ἄλλος

ποτὲ οὐδεὶς ἐπὶ δύναμιν ἐκὼν εἶσιν ἀλιτηριώδη ἑαυτῷ τε καὶ γένει εἰς τὸν αἰεὶ χρόνον, ἐπὶ πολιτείαν δὲ καὶ νόμων κατασκευὴν τῶν δικαιοτάτων τε καὶ ἀρίστων, οὗ τι δι' ὀλιγίστων θανάτων καὶ φυγῶν γιγνομένην· ἃ νῦν δὴ Δίων πράττων, προτιμήσας τὸ πάσχειν ἀνόσια τοῦ δραῖσαι πρότερον, διευλαβούμενος δὲ μὴ παθεῖν, ὅμως ἔπτασεν ἐπ' ἄκρον ἐλθὼν τοῦ περιγενέσθαι τῶν ἐχθρῶν, θανμαστὸν παθὼν οὐδέν. ὅσιος γὰρ ἄνθρωπος ἀνοσίων D πέρι, σῶφρων τε καὶ ἔμφρων, τὸ μὲν ὅλον οὐκ ἂν ποτε διαψευσθεῖη τῆς ψυχῆς τῶν τοιούτων πέρι, κυβερνήτου δὲ ἀγαθοῦ πάθος ἂν ἴσως οὐ θανμαστὸν εἰ πάθοι, ὃν χειμῶν μὲν ἐσόμενος οὐκ ἂν πάνυ λάθοι, χειμῶνων δὲ ἐξαίσιον καὶ ἀπροσδόκητον μέγεθος λάθοι τ' ἂν καὶ λαθὼν κατακλύσειε βία. ταῦτόν δὴ καὶ Δίωνα ἔσφηλε δι' ὀλιγίστων· κακοὶ μὲν γὰρ ὄντες αὐτὸν σφόδρα οὐκ ἔλαθον οἱ σφήλαντες, ὅσον δὲ ὕψος ἀμαθίας εἶχον καὶ τῆς E ἄλλης μοχθηρίας τε καὶ λαιμαργίας, ἔλαθον, ᾧ δὴ σφαλεῖς κεῖται, Σικελίαν πένθει περιβαλὼν μυρίῳ. τὰ δὴ μετὰ τὰ νῦν ῥηθέντα ἃ ξυμβουλεύω, σχεδὸν εἰρηταί τε 352 μοι καὶ εἰρήσθω· ὧν δ' ἐπανέλαβον ἔνεκα τὴν εἰς Σικελίαν ἄφριξιν τὴν δευτέραν, ἀναγκαῖον εἶναι ἔδοξέ μοι ῥηθῆναι δεῖν διὰ τὴν ἀτοπίαν καὶ ἀλογίαν τῶν γενομένων· εἰ δ' ἄρα τινὲς τὰ νῦν ῥηθέντα εὐλογώτερα ἐφάνη καὶ προφάσεις πρὸς τὰ γενόμενα ἱκανὰς ἔχειν ἔδοξέ τω, μετρίως ἂν ἡμῖν καὶ ἱκανῶς εἴη τὰ νῦν εἰρημένα.

H.

Πλάτων τοῖς Δίωνος οἰκείοις τε καὶ ἐταίροις εὖ B πράττειν· ἃ δ' ἂν διανοηθέντες μάλιστα εὖ πράττοιτε,

ὄντως πειράσομαι ταῦθ' ὑμῖν κατὰ δύναμιν διεξελεῖν.
 ἐλπίζω δὲ οὐχ ὑμῖν μόνοις συμβουλευσεῖν τὰ συμφέροντα,
 C μάλιστα γὰρ μὴν ὑμῖν, καὶ δευτέροις πᾶσι τοῖς ἐν Συρα-
 κούσαις, τρίτοις δὲ ὑμῶν καὶ τοῖς ἐχθροῖς καὶ πολεμίοις,
 πλὴν εἴ τις αὐτῶν ἀποσινοῦργος γέγνε· ταῦτα γὰρ ἀνί-
 ατα καὶ οὐκ ἂν ποτέ τις αὐτὰ ἐκνίψει. νοήσατε δὲ ἃ
 λέγω νῦν. ἔσθ' ὑμῖν κατὰ Σικελίαν πᾶσαν λελυμένης
 τῆς τυραννίδος πᾶσα μάχη περὶ αὐτῶν τούτων, τῶν μὲν
 βουλομένων ἀναλαβεῖν ἄλιν τὴν ἀρχήν, τῶν δὲ τῇ τῆς
 τυραννίδος ἀποφυγῇ τέλος ἐπιθεῖναι. συμβουλή δὴ περὶ
 D τῶν τοιούτων ὀρθῇ δοκεῖ ἐκάστοτε τοῖς πολλοῖς εἶναι
 ταῦτα συμβουλευεῖν δεῖν, ἃ τοὺς μὲν πολεμίους ὥς πλεῖ-
 στα κακὰ ἐξεργάζεται, τοὺς δὲ φίλους ὥς πλείστα ἀγαθὰ·
 τὸ δὲ οὐδαμῶς ῥάδιον, πολλὰ κακὰ δρωῖν τοὺς ἄλλους
 μὴ οὐ καὶ πᾶσχειν αὐτὸν πολλὰ ἕτερα. δεῖ δὲ οὐ μακρὰν
 ἐλθόντας ποι τὰ τοιαῦτα ἐναργῶς ἰδεῖν, ἀλλ' ὅσα νῦν
 γέγονε τῇδε αὐτοῦ περὶ Σικελίαν, τῶν μὲν ἐπιχειροῦν-
 των δρᾶν, τῶν δὲ ἀμύνασθαι τοὺς δρωῖντας· ἃ καὶ ἄλλοις
 E μυθολογοῦντες ἱκανοὶ γίγνοισθ' ἂν ἐκάστοτε διδάσκαλοι.
 τούτων μὲν δὴ σχεδὸν οὐκ ἀπορία· τῶν δὲ ὅσα γένοιτ'
 ἂν ἢ πᾶσι συμφέροντα ἐχθροῖς τε καὶ φίλοις ἢ ὅ τι σμι-
 κρότατα κακὰ ἀμφοῖν, ταῦτα οὔτε ῥάδιον ὀρᾶν οὔτε
 ἰδόντα ἐπιτελεῖν, εὐχῇ δὲ προσέοικεν ἢ τοιαύτη συμβουλή
 τε καὶ ἐπιχείρησις τοῦ λόγου. ἔστω δὴ παντάπασιν μὲν
 353 εὐχὴ τις, ἀπὸ γὰρ θεῶν χρὴ πάντα ἀρχόμενον αἰεὶ λέγειν
 τε καὶ νοεῖν, ἐπιτελῆς δ' εἴη σημαίνουσα ἡμῖν τοιόνδε
 τινὰ λόγον. νῦν ὑμῖν καὶ τοῖς πολεμίοις σχεδόν, ἐξ οὗ-
 περ γέγονεν ὁ πόλεμος, συγγένεια ἄρχει μίᾳ διὰ τέλους,
 ἣν ποτε κατέστησαν οἱ πατέρες ὑμῶν ἐς ἀπορίαν ἐλθόν-
 τες τὴν ἅπασαν, τόθ' ὅτε κίνδυνος ἐγένετο ἐσχατος Σι-
 κελίᾳ τῇ τῶν Ἑλλήνων ὑπὸ Καρχηδονίων ἀνάστατον ὄλην
 ἐκβαρβαρωθεῖσαν γενέσθαι. τότε γὰρ εἶλοντο Διονύσιον

μὲν ὥς νέον καὶ πολεμικὸν ἐπὶ τὰς τοῦ πολέμου πρεπού- B
 σας αὐτῷ πράξεις, σύμβουλον δὲ καὶ πρεσβύτερον Ἰπ-
 παρίνον, ἐπὶ σωτηρίᾳ τῆς Σικελίας αὐτοκράτορας, ὧς
 φασι, τυράννους ἐπονομάζοντες· καὶ εἴτε δὴ θείαν τις
 ἡγεῖσθαι βούλεται τύχην καὶ θεοῦ, εἴτε τὴν τῶν ἀρχόν-
 των ἀρετὴν εἴτε καὶ τὸ ξυναμφοτέρον μετὰ τῶν τότε πο-
 λιτῶν τῆς σωτηρίας αἰτίαν ξυμβῆναι γενομένην, ἔστω
 ταύτῃ ὅπῃ τις ὑπολαμβάνει· σωτηρία δ' οὖν οὕτω συν-
 ἔβη τοῖς τότε γενομένοις. τοιούτων οὖν αὐτῶν γεγονό-
 των δίκαιόν που τοῖς σῶσασι πάντας χάριν ἔχειν· εἰ δέ C
 τι τὸν μετέπειτα χρόνον ἢ τυραννὶς οὐκ ὀρθῶς τῇ τῆς
 πόλεως ὁωρεᾷ κατακέχρηται, τούτων δίκας τὰς μὲν ἔχει,
 τὰς δὲ τινέτω. τίνες οὖν δὴ δίκαι ἀναγκαίως ὀρθαὶ γί-
 γνουντ' ἂν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς; εἰ μὲν ῥαδίως
 ὑμεῖς ἀποφυγεῖν οἴοί τ' ἦτε αὐτοὺς καὶ ἄνευ μεγάλων
 κινδύνων καὶ πόνων, ἢ 'κεῖνοι ἐλεῖν εὐπετῶς πάλιν τὴν
 ἀρχήν, οὐδ' ἂν συμβουλευεῖν οἴοντ' ἦν τὰ μέλλοντα φη-
 θήσεσθαι· νῦν δ' ἐννοεῖν ὑμᾶς ἀμφοτέρους χρεὼν καὶ D
 ἀναμιμνήσκεσθαι, ποσάκις ἐν ἐλπίδι ἐκάτεροι γεγόνατε
 τοῦ νῦν οἴεσθαι σχεδὸν αἰετίνος σμικροῦ ἐπιδεεῖς εἶναι
 τὸ μὴ πάντα κατὰ νοῦν πράττειν, καὶ δὴ καὶ ὅτι τὸ σμι-
 κρὸν τοῦτο μεγάλων καὶ μυρίων κακῶν αἴτιον ἐκάστοτε
 ξυμβαίνει γιγνόμενον, καὶ πέρας οὐδὲν ποτε τελεῖται,
 ξυνάπτει δὲ αἰεὶ παλαιὰ τελευτὴ δοκοῦσα ἀρχῇ φανομένη
 νέᾳ, διολέσθαι δ' ὑπὸ τοῦ κύκλου τούτου κινδυνεύσει
 καὶ τὸ τυραννικὸν ἅπαν καὶ τὸ δημοτικὸν γένος, ἥξει δέ, E
 ἅνπερ τῶν εἰκότων γίγνηται τε καὶ ἀπενκτῶν, σχεδὸν
 εἰς ἐρημίαν τῆς Ἑλληνικῆς φωνῆς Σικελία πᾶσα, Φοι-
 νίκων ἢ Ὀπικῶν μεταβαλοῦσα εἰς τινα δυναστείαν καὶ
 κράτος. τούτων δὴ χορὴ πάσῃ προθυμίᾳ πάντας τοὺς Ἑλ-
 ληνας τέμνειν φάρμακον. εἰ μὲν δὴ τις ὀρθότερον ἄμει-
 νόν τ' ἔχει τοῦ ὑπ' ἐμοῦ φηθησομένου, ἐνεγκῶν εἰς τὸ

354 μέσον ὀρθότατα φιλέλλην ἂν λεχθεῖη· ὃ δέ μοι φαίνεται
 πῃ τὰ νῦν, ἐγὼ πειράσομαι πάση παρρησίᾳ καὶ κοινῷ τινὶ
 δικαίῳ λόγῳ χρῶμενος δηλοῦν. λέγω γὰρ δὴ διαιτητοῦ
 τινὰ τρόπον, διαλεγόμενος ὥς δυοῖν τυραννεύσαντί τε
 καὶ τυραννευθέντι, ὥς ἐν ἑκατέρῳ παλαιὰν ἐμὴν ξυμ-
 βουλήν· καὶ νῦν δ' ὁ γ' ἐμὸς λόγος ἂν εἴη ξύμβουλος
 τυράννῳ παντὶ φεύγειν μὲν τοῦνομά τε καὶ τοῦργον
 τοῦτο, εἰς βασιλείαν δέ, εἰ δυνατόν εἴη, μεταβαλεῖν. δυ-
 B νατὸν δέ, ὥς ἔδειξεν ἔργῳ σοφὸς ἀνὴρ καὶ ἀγαθὸς Λυ-
 κοῦργος, ὃς ἰδὼν τὸ τῶν οἰκείων γένος ἐν Ἀργεὶ καὶ
 Μεσσήνῃ ἐκ βασιλέων εἰς τυράννων δύναμιν ἀφικομέ-
 νους καὶ διαφθείραντας ἑαυτούς τε καὶ τὴν πόλιν ἑκατέ-
 ρους ἑκατέραν, δείσας περὶ τῆς αὐτοῦ πόλεως ἅμα καὶ
 γένους, φάρμακον ἐπήνεγκε τὴν τῶν γερόντων ἀρχὴν
 καὶ τὸν τῶν ἐφόρων δεσμὸν τῆς βασιλικῆς ἀρχῆς σωτή-
 ριον, ὥστε γενεὰς τοσαύτας ἤδη μετ' εὐκλείας σῴζεσθαι,
 C νόμος ἐπειδὴ κύριος ἐγένετο βασιλεὺς τῶν ἀνθρώπων,
 ἀλλ' οὐκ ἄνθρωποι τύραννοι νόμων. ὃ δὴ καὶ νῦν οὐμὸς
 λόγος πᾶσι παρακελεύεται, τοῖς μὲν τυραννίδος ἐφιεμέ-
 νοις ἀποτρέπεσθαι καὶ φεύγειν φυγῇ ἀπλήστως πεινών-
 των εὐδαιμόνισμα ἀνθρώπων καὶ ἀνοήτων, εἰς βασιλείως
 δ' εἶδος πειρᾶσθαι μεταβάλλειν καὶ δουλεῦσαι νόμοις
 βασιλικοῖς, τὰς μεγίστας τιμὰς κεκτημένους παρ' ἐκόν-
 των τε ἀνθρώπων καὶ τῶν νόμων· τοῖς δὲ δὴ ἐλευθερά
 D διώκουσιν ἥθη καὶ φεύγουσι τὸν δούλειον ζυγὸν ὥς ὃν
 κακόν, εὐλαβεῖσθαι ξυμβουλεύοιμ' ἂν μὴ ποτε ἀπληστίᾳ
 ἐλευθερίας ἀκαίρου τινὸς εἰς τὸ τῶν προγόνων νόσημα
 ἐμπέσωσιν, ὃ διὰ τὴν ἄγαν ἀναρχίαν οἱ τότε ἔπαθον, ἀμέ-
 τρῳ ἐλευθερίας χρῶμενοι ἔρωτι· οἱ γὰρ πρὸ Διουυσίου
 καὶ Ἰππαρίνου ἄρξαντες Σικελιῶται τότε ὥς ᾤοντο εὐ-
 δαιμόνως ἔξω, τρυφῶντές τε καὶ ἅμα ἀρχόντων ἄρχον-
 τες· οἱ καὶ τοὺς δέκα στρατηγούς κατέλευσαν βάλλοντες

τοὺς πρὸ Διονυσίου, κατὰ νόμον οὐδένα κρίναντες, ἵνα E
 δὴ δουλεύοιεν μηδενὶ μήτε σὺν δίκῃ μήτε νόμῳ δεσπότῃ,
 ἐλεύθεροι δ' εἶεν πάντῃ πάντως· ὅθεν αἱ τυραννίδες
 ἐγένοντο αὐτοῖς. δουλεία γὰρ καὶ ἐλευθερία ὑπερβάλ-
 λουσα μὲν ἑκατέρα πάγκακον, ἑμμετρος δὲ οὖσα πανά-
 γαθον· μετρία δὲ ἡ θεῶν δουλεία, ἄμετρος δὲ ἡ τοῖς ἀν-
 θρώποις· θεὸς δὲ ἀνθρώποις σῶφροσι νόμος, ἄφροσι 355
 δὲ ἡδονή. τούτων δὴ ταύτῃ πεφυκότων, ἃ ξυμβουλεύω
 Συρακοσίοις πᾶσι, φράζειν παρακελεύομαι τοῖς Δίωνος
 φίλοις ἐκείνου καὶ ἐμὴν κοινὴν ξυμβουλὴν· ἐγὼ δὲ ἐρ-
 μηνεύσω ἃ ἐκείνος ἔμπνους ὢν καὶ δυνάμενος εἶπεν *ἂν*
 νῦν πρὸς ὑμᾶς. τίν' οὖν δὴ, τις ἂν εἴποι, λόγον ἀποφαί-
 νεται ὑμῖν περὶ τῶν νῦν παρόντων ἢ Δίωνος ξυμβουλὴ;
 τόνδε.

Ἀέξασθε, ὦ Συρακόσιοι, πάντων πρῶτον νόμους,
 οἵτινες ἂν ὑμῖν φαίνονται μὴ πρὸς χρηματισμὸν καὶ B
 πλοῦτον τρέφοντες τὰς γνώμας ὑμῶν μὴτ' ἐπιθυμίας,
 ἀλλ' ὄντων τριῶν, ψυχῆς καὶ σώματος, ἔτι δὲ χρημάτων,
 τὴν τῆς ψυχῆς ἀρετὴν ἐντιμοτάτην ποιοῦντες, δευτέραν
 δὲ τὴν τοῦ σώματος, ὑπὸ τῇ τῆς ψυχῆς κειμένην, τρίτην
 δὲ καὶ ὑστάτην τὴν τῶν χρημάτων τιμὴν, δουλεύουσιν
 τῷ σώματί τε καὶ τῇ ψυχῇ. καὶ ὁ μὲν ταῦτα ἀπεργαζόμε-
 νος θεσμὸς νόμος ἂν ὀρθῶς ὑμῖν εἴη κείμενος, ὄντως C
 εὐδαίμονας ἀποτελῶν τοὺς χρωμένους· ὁ δὲ τοὺς πλου-
 σίους εὐδαίμονας ὀνομάζων λόγος αὐτός τε ἄθλιος, γυ-
 ναικῶν καὶ παίδων ὢν λόγος ἄνους, τοὺς πειθόμενους
 τε ἀπεργάζεται τοιούτους. ὅτι δ' ἀληθῆ ταῦτ' ἐγὼ παρα-
 κελεύομαι, ἔαν γεύσησθε τῶν νῦν λεγομένων περὶ νό-
 μων, ἐργῶ γνώσεσθε· ἢ δὴ βάσανος ἀληθεστάτῃ δοκεῖ
 γίγνεσθαι τῶν πάντων πέρι. δεξάμενοι δὲ τοὺς τοιού-
 τους νόμους, ἐπειδὴ κατέχει κίνδυνος Σικελίαν, καὶ οὔτε D
 κρατεῖτε ἱκανῶς οὔτ' αὖ διαφερόντως κρατεῖσθε, δίκαιον

ἂν ἴσως καὶ ξυμφέρων γίγνοιτο ὑμῖν πᾶσι μέσον τεμεῖν, τοῖς τε φεύγουσι τῆς ἀρχῆς τὴν χαλεπότητα ὑμῖν καὶ τοῖς τῆς ἀρχῆς πάλιν ἐρῶσι τυχεῖν, ὧν οἱ πρόγονοι τότε, τὸ μέγιστον, ἔσωσαν ἀπὸ βαρβάρων τοὺς Ἑλληνας, ὥστ' ἐξεῖναι περὶ πολιτείας νῦν ποιεῖσθαι λόγους· ἔρρουσι δὲ τότε οὔτε λόγος οὔτ' ἐλπίς ἐλείπετ' ἂν οὐδαμῇ οὐδαμῶς. νῦν οὖν τοῖς μὲν ἐλευθερία γιγνέσθω μετὰ βασιλικῆς

- E** ἀρχῆς, τοῖς δὲ ἀρχὴν ὑπεύθυνος βασιλική, δεσποζόντων νόμων τῶν τε ἄλλων πολιτῶν καὶ τῶν βασιλέων αὐτῶν, ἃν τι παράνομον πράττωσιν· ἐπὶ δὲ τοῦτοις ξύμπασιν ἀδόλφῳ γνώμῃ καὶ ὑγιεῖ μετὰ θεῶν βασιλέα στήσασθε, πρῶτον μὲν τὸν ἐμὸν υἱὸν χαρίτων ἔνεκα διττῶν, τῆς τε παρ' ἐμοῦ καὶ τοῦ ἐμοῦ πατρός. ὁ μὲν γὰρ ἀπὸ βαρβάρων ἡλευθέρωσεν ἐν τῷ τότε χρόνῳ τὴν πόλιν, ἐγὼ δὲ
- 356 ἀπὸ τυράννων νῦν δῖς, ὧν αὐτοὶ μάρτυρες ὑμεῖς γεγόνατε. δεύτερον δὲ δὴ ποιεῖσθε βασιλέα τὸν τῷ μὲν ἐμῷ πατρὶ ταῦτόν κεκτημένον ὄνομα, υἱὸν δὲ Διονυσίου, χάριν τῆς τε δὴ νῦν βοηθείας καὶ ὀσίου τρόπου· ὃς γενόμενος τυράννου πατρὸς ἐκὼν τὴν πόλιν ἐλευθεροῖ, τιμὴν αὐτῷ καὶ γένει ἀείζων ἀντὶ τυραννίδος ἐφημέρου καὶ ἀδίκου κτώμενος. τρίτον δὲ προκαλεῖσθαι χρὴ βασιλέα γίγνεσθαι Συρακουσῶν, ἐκόντα ἐκούσης τῆς πόλεως,
- B** τὸν νῦν τοῦ τῶν πολεμίων ἄρχοντα στρατοπέδου Διονυσίου τὸν Διονυσίου, ἔαν' ἐθέλῃ ἐκὼν εἰς βασιλέως σχῆμα ἀπαλλάττεσθαι, δεδιὼς μὲν τὰς τύχας, ἐλεῶν δὲ πατρίδα καὶ ἱερῶν ἀθεραπευσίαν καὶ τάφους, μὴ διὰ φιλονεικίαν πάντως πάντα ἀπολέσῃ βαρβάροις ἐπίχαρτος γενόμενος· τρεῖς δ' ὄντας βασιλέας, εἴτ' οὖν τὴν Λακωνικὴν δύναμιν αὐτοῖς δόντες εἴτε ἀφελόντες καὶ ξυνομολογησάμενοι, καταστήσασθε τρόπον τινὶ τοιῷδε, ὃς εἴ-
- C** ρηται μὲν καὶ πρότερον ὑμῖν, ὅμως δ' ἔτι καὶ νῦν ἀκούετε. ἔαν' ἐθέλῃ τὸ γένος ὑμῖν τὸ Διονυσίου τε καὶ

Ἰπαρίνου ἐπὶ σωτηρίᾳ Σικελίας παύσασθαι τῶν νῦν παρόντων κακῶν, τιμὰς αὐτοῖς καὶ γένει λαβόντες εἰς τε τὸν ἔπειτα καὶ τὸν νῦν χρόνον, ἐπὶ τούτοις καλεῖτε, ὥσπερ καὶ πρότερον ἐρρήθη, πρέσβεις οὓς ἂν ἐθέλῃσιν κυρίους ποιησάμενοι τῶν διαλλαγῶν, εἴτε τινὰς αὐτόθεν εἴτε ἔξωθεν εἴτε ἀμφοτέρω, καὶ ὁπόσους ἂν συγχωρήσωσι· τούτους δ' ἐλθόντας νόμους μὲν πρῶτον θεῖναι D καὶ πολιτείαν τοιαύτην, ἐν ἣ βασιλέας ἀρμόττει γίνεσθαι κυρίους ἱερῶν τε καὶ ὅσων ἄλλων πρέπει τοῖς γενομένοις ποτὲ εὐεργέταις, πολέμου δὲ καὶ εἰρήνης ἄρχοντας νομοφύλακας ποιήσασθαι ἀριθμὸν τριάκοντα καὶ πέντε μετὰ τε δήμου καὶ βουλῆς. δικαστήρια δὲ ἄλλα μὲν ἄλλων, θανάτου δὲ καὶ φυγῆς τοὺς τε πέντε καὶ τριάκοντα ὑπάρχειν· πρὸς τούτοις τε ἐκλεκτοὺς γίνεσθαι δικαστὰς ἐκ τῶν [νῦν] αἰετ περυσινῶν ἀρχόντων, ἕνα ἅφ' ἐκάστης τῆς ἀρχῆς τὸν ἀριστον δόξαντ' εἶναι καὶ E δικαιοτάτον· τούτους δὲ τὸν ἐπιόντα ἐνιαυτὸν δικάζειν ὅσα θανάτου καὶ δεσμοῦ καὶ μεταστάσεως τῶν πολιτῶν· βασιλέα δὲ τῶν τοιούτων δικῶν μὴ ἐξεῖναι δικαστὴν γίνεσθαι, καθάπερ ἱερέα φόνου καθαρεύοντα καὶ δεσμοῦ 357 καὶ φυγῆς. ταῦθ' ὑμῖν ἐγὼ καὶ ζῶν διενοήθη γίνεσθαι καὶ νῦν διανοοῦμαι, καὶ τότε κρατήσας τῶν ἐχθρῶν μεθ' ὑμῶν, εἰ μὴ ξενικαὶ ἐρινύες ἐκώλυσαν, κατέστησα ἂν ἥπερ καὶ διενοοῦμην, καὶ μετὰ ταῦτα Σικελίαν ἂν τὴν ἄλλην, εἴπερ ἔργα ἐπὶ νῶ ἐγίγνετο, κατώκισα, τοὺς μὲν βαρβάρους ἣν νῦν ἔχουσιν ἀφελόμενος, ὅσοι μὴ ὑπὲρ τῆς κοινῆς ἐλευθερίας διεπολέμησαν πρὸς τὴν τυραννίδα, τοὺς δ' ἐμπροσθεν οἰκητὰς τῶν Ἑλληνικῶν τόπων B εἰς τὰς ἀρχαίας καὶ πατρῷας οἰκίσεις κατοικίσας· ταῦτ' αὖτε καὶ νῦν πᾶσι συμβουλεύω κοινῇ διανοηθῆναι* καὶ πράττειν τε καὶ παρακαλεῖν ἐπὶ ταύτας τὰς πράξεις πάντας, τὸν μὴ θέλοντα δὲ πολέμιον ἡγεῖσθαι κοινῇ. ἔστι

δὲ ταῦτα οὐκ ἀδύνατα· ἃ γὰρ ἐν δυοῖν τε ὄντα ψυχαῖν
 τυγχάνει καὶ λογισαμένοις εὐρεῖν βέλτιστα ἐτοίμως ἔχει,
 ταῦτα δὲ σχεδὸν ὁ κρίνων ἀδύνατα οὐκ εὖ φρονεῖ. λέγω
 C δὲ τὰς δύο τήν τε Ἰππαρίνου τοῦ Διονυσίου υἱέος καὶ
 τήν τοῦ ἔμου υἱέος· τούτοιιν γὰρ ξυνομολογησάντοιν τοῖς
 γε ἄλλοις Συρακουσίοις οἶμαι πᾶσιν ὅσοι περ τῆς πόλεως
 κήδονται ξυνδοκεῖν. ἀλλὰ θεοῖς τε πᾶσι τιμὰς μετ' εὐχῶν
 δύντες τοῖς τε ἄλλοις ὅσοις μετὰ θεῶν πρόει, πείθοντες
 καὶ προκαλούμενοι φίλους καὶ διαφόρους μαλακῶς τε καὶ
 πάντως, μὴ ἀποστῆτε, πρὶν ἂν τὰ νῦν ὑφ' ἡμῶν λε-
 D χθέντα, οἷον ὀνειράτα θεία ἐπιστάντα ἐγρηγορόσιν, ἕναρ-
 γῇ τε ἐξεργάσησθε τελεσθέντα καὶ εὐτυχῇ.

Θ.

Πλάτων Ἀρχύτα Ταραντίνῳ εὖ πράττειν.

Ἀφίκοντο πρὸς ἡμᾶς οἱ περὶ Ἀρχιππον καὶ Φιλωνί-
 E δην, τήν τε ἐπιστολὴν φέροντες, ἣν σὺ αὐτοῖς ἔδωκας,
 καὶ ἀπαγγέλλοντες τὰ παρὰ σοῦ. τὰ μὲν οὖν πρὸς τήν
 πόλιν οὐ χαλεπῶς διεπράξαντο· καὶ γὰρ οὐδὲ παντελῶς
 ἦν ἐργώδη· τὰ δὲ παρὰ σοῦ διῆλθον ἡμῖν, λέγοντες ὑπο-
 δυσφορεῖν σε, ὅτι οὐ δύνασαι τῆς περὶ τὰ κοινὰ ἀσχολίας
 ἀπολυθῆναι. ὅτι μὲν οὖν ἡδιστόν ἐστιν ἐν τῷ βίῳ τὸ τὰ
 358 αὐτοῦ πράττειν, ἄλλως τε καὶ εἴ τις ἔλοιτο τοιαῦτα πράτ-
 τειν οἷα καὶ σύ, σχεδὸν παντὶ δήλον· ἀλλὰ κάκεῖνο δεῖ
 σε ἐνθυμεῖσθαι, ὅτι ἕκαστος ἡμῶν οὐχ αὐτῷ μόνον γέ-
 * γονεν, ἀλλὰ τῆς γενέσεως ἡμῶν τὸ μέν τι ἢ πατρίς μερί-
 ζεται, τὸ δέ τι οἱ γεννήσαντες, τὸ δὲ οἱ λοιποὶ φίλοι, πολ-
 λά δὲ καὶ τοῖς καιροῖς δίδονται τοῖς τὸν βίον ἡμῶν κατα-

λαμβάνουσι. καλούσης δὲ τῆς πατρίδος αὐτῆς πρὸς τὰ κοινά, ἄτοπον ἴσως τὸ μὴ ὑπακούειν· ἅμα γὰρ ξυμβαίνει καὶ χώραν καταλιμπάνειν φαύλοις ἀνθρώποις, οἳ οὐκ ἀπὸ τοῦ βελτίστου πρὸς τὰ κοινὰ προσέρχονται. περὶ τούτων μὲν οὖν ἱκανῶς, Ἐχεκράτους δὲ καὶ νῦν ἐπιμέλειαν ἔχομεν καὶ εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ἔξομεν καὶ διὰ σέ καὶ διὰ τὸν πατέρα αὐτοῦ Φρυνίωνα καὶ δι' αὐτὸν τὸν νεανίσκον.

I.

Πλάτων Ἀριστοδώρῳ εὖ πράττειν.

Ἀκούω Δίωνος ἐν τοῖς μάλιστα ἐταῖρον εἶναι τέ σε νῦν καὶ γεγονέναι διὰ παντός, τὸ σοφώτατον ἦθος τῶν εἰς φιλοσοφίαν παρεχόμενον· τὸ γὰρ βέβαιον καὶ πιστὸν καὶ ὑγιές, τοῦτο ἐγὼ φημι εἶναι τὴν ἀληθινὴν φιλοσοφίαν, τὰς δὲ ἄλλας τε καὶ εἰς ἄλλα τεινουσας σοφίας τε καὶ δεινότητας κομπότητας οἶμαι προσαγορεύων ὀρθῶς ὀνομάζειν. ἀλλ' ἔρρωσό τε καὶ μένε ἐν τοῖς ἡθεσιν οἷσπερ καὶ νῦν μένεις.

IA.

Πλάτων Λαοδάμαντι εὖ πράττειν.

Ἐπέστειλα μὲν σοι καὶ πρότερον, ὅτι πολὺ διαφέρει πρὸς ἅπαντα ἃ λέγεις αὐτὸν ἀφικέσθαι σε Ἀθήνῃσιν.

ἐπειδὴ δὲ σὺ φῆς ἀδύνατον εἶναι, μετὰ τοῦτο ἦν δεύτε-
 ρον, εἰ δυνατόν ἐμὲ ἀφικέσθαι ἢ Σωκράτη, ὥσπερ ἐπέ-
 E στειλας. νῦν δὲ Σωκράτης μὲν ἐστὶ περὶ ἀσθένειαν τὴν
 τῆς στραγγουρίας, ἐμὲ δὲ ἀφικόμενον ἐνταῦθα ἄσχημον
 ἂν εἴη μὴ διαπραΰνασθαι ἐφ' ᾧ περ σὺ παρακαλεῖς. ἐγὼ
 δὲ ταῦτα γενέσθαι ἂν οὐ πολλὴν ἐλπίδα ἔχω· δι' ἃ δέ,
 μακρᾶς ἐτέρας δέοιτ' ἂν ἐπιστολῆς, εἰ τις πάντα διεξίλοι·
 καὶ ἅμα οὐδὲ τῷ σώματι διὰ τὴν ἡλικίαν ἱκανῶς ἔχα-
 πλανᾶσθαι καὶ κινδυνεύειν κατὰ τε γῆν καὶ κατὰ θάλατ-
 ταν, οἷα [ἀπαντᾶ] καὶ νῦν πάντα κινδύνων ἐν ταῖς πο-
 ρεαῖς ἐστὶ μεστά. συμβουλευσαι μέντοι ἔχω σοί τε καὶ
 359 τοῖς οἰκισταῖς, ὃ εἰπόντος μὲν ἐμοῦ, φησὶν Ἡσίοδος, δό-
 ξαι ἂν εἶναι φαῦλον, χαλεπὸν δὲ νοῆσαι. εἰ γὰρ οἶονθ'
 ὑπὸ νόμων θέσεως καὶ ὧν τινῶν εὖ ποτὲ πόλιν ἂν κατα-
 σκευασθῆναι, ἄνευ τοῦ εἶναί τι κύριον ἐπιμελούμενον ἐν
 τῇ πόλει τῆς καθ' ἡμέραν διαίτης, ὅπως ἂν ἡ σῶφρων τε
 καὶ ἀνδρική δούλων τε καὶ ἐλευθέρων, οὐκ ὀρθῶς δια-
 νοοῦνται. τοῦτο δ' αὖ, εἰ μὲν εἰσὶν ἤδη ἄνδρες ἄξιοι τῆς
 B ἀρχῆς ταύτης, γένοιτ' ἂν· εἰ δ' ἐπὶ τὸ παιδεῦσαι δεῖ τι-
 νός, οὔτε ὁ παιδεύων οὔτε οἱ παιδευθησόμενοι, ὥς ἐγὼ
 οἶμαι, εἰσὶν ὑμῖν, ἀλλὰ τὸ λοιπὸν τοῖς θεοῖς εὐχεσθαι.
 καὶ γὰρ σχεδόν τι καὶ αἱ ἔμπροσθεν πόλεις οὕτω κατε-
 σκευάσθησαν, καὶ ἔπειτα εὖ ᾤκησαν, ὑπὸ ξυμβάσεων
 πραγμάτων μεγάλων καὶ κατὰ πόλεμον καὶ κατὰ τὰς ἄλ-
 λας πράξεις γενομένων, ὅταν ἐν τοιούτοις καιροῖς ἀνὴρ
 καλός τε καὶ ἀγαθὸς ἐγγένηται μεγάλην δύναμιν ἔχων· τὸ
 C δ' ἔμπροσθεν αὐτὰ προθυμείσθαι μὲν χρὴ καὶ ἀνάγκη,
 διανοεῖσθαι μέντοι αὐτὰ οἷα λέγω, καὶ μὴ ἀνοηταίνειν
 οἰομένους τι ἐτοίμως διαπραΰνασθαι. εὐτύχει.

ΙΒ.

Πλάτων Ἀρχύτα Ταραντίνω ευ πράττειν.

www.libtool.com.cn

Τὰ μὲν παρὰ σοῦ ἐλθόνθ' ὑπομνήματα θαυμαστῶς ὥς ἄσμενοί τε ἐλάβομεν καὶ τοῦ γράψαντος αὐτὰ ἡγάσθημεν ὥς ἐνι μάλιστα, καὶ ἔδοξεν ἡμῖν εἶναι ὁ ἀνὴρ ἄξιος ἐκείνων τῶν πάλαι προγόνων· λέγονται γὰρ δὴ οἱ ἄνδρες οὗτοι μύριοι εἶναι, οὗτοι δ' ἦσαν τῶν ἐπὶ Λαομέδοντος ἐξαναστάντων Τρώων, ἄνδρες ἀγαθοί, ὥς ὁ παραδεδομένος μῦθος δηλοῖ. τὰ δὲ παρ' ἐμοὶ ὑπομνήματα, περὶ ὧν ἐπέστειλας, ἱκανῶς μὲν οὕτω ἔχει, ὥς δέ ποτε τυγχάνει ἔχοντα, ἀπέσταλκά σοι· περὶ δὲ τῆς φυλακῆς ἀμφοτέρωτεροι συμφωνοῦμεν, ὥστ' οὐδὲν δεῖ παρακελεύεσθαι.

ΙΓ.

Πλάτων Διονυσίῳ τυράννῳ Συρακουσῶν

360

εὖ πράττειν.

Ἀρχή σοι τῆς ἐπιστολῆς ἔστω καὶ ἅμα ξύμβολον ὅτι παρ' ἐμοῦ ἐστί· τοὺς Λοκρούς ποθ' ἐστιῶν νεανίσκους, πόρρω κατακείμενος ἀπ' ἐμοῦ, ἀνέστης παρ' ἐμὲ καὶ φιλοφρονούμενος εἶπες εὖ τι ῥῆμα ἔχον, ὥς ἐμοί τε ἐδόκει καὶ τῷ παρακατακειμένῳ, ἦν δ' οὗτος τῶν καλῶν τις· ὃς ὅτε εἶπεν· ἦ που πολλά, ὦ Διονύσιε, εἰς σοφίαν ὠφελεῖ ὑπὸ Πλάτωνος· σὺ δ' εἶπες· καὶ εἰς ἄλλα πολλά, ἐπεὶ καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς μεταπέμψεως, ὅτι μετεπεμψάμην αὐ-

τόν, δι' αὐτὸ τοῦτο εὐθὺς ὠφελήθη. τοῦτ' οὖν διασω-
 στέον, ὅπως ἂν αὐξάνηται αἰὲ ἡμῖν ἡ ἀπ' ἀλλήλων ὠφέ-
 λεια. καὶ ἐγὼ νῦν τοῦτ' αὐτὸ παρασκευάζων τῶν τε Πυ-
 θαγορείων πέμπω σοι καὶ τῶν διαιρέσεων, καὶ ἄνδρα,
 C ὥσπερ ἐδόκει ἡμῖν τότε, ᾧ γε σὺ καὶ Ἀρχύτης, εἶπερ ἦκει
 παρὰ σε Ἀρχύτης, χρῆσθαι δύνασθ' ἂν. ἔστι δὲ ὄνομα
 μὲν Ἑλίκων, τὸ δὲ γένος ἐκ Κυζίκου, μαθητῆς δὲ Εὐ-
 δόξου καὶ περὶ πάντα τὰ ἐκείνου πάννυ χαριέντως ἔχων.
 ἔτι δὲ καὶ τῶν Ἰσοκράτους μαθητῶν τῷ ξυγγέγονε καὶ
 Πολυξένῳ τῶν Βρύσσωνός τινι ἐταίρων· ὃ δὲ σπάνιον ἐπὶ
 τούτοις, οὔτε ἄχαρίς ἐστὶν ἐντυχεῖν οὔτε κακοήθει ἔοι-
 κεν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐλαφρὸς καὶ εὐήθης δόξειεν ἂν εἶναι.
 D δεδιώς δὲ λέγω ταῦτα, ὅτι ὑπὲρ ἀνθρώπου δόξαν ἀπο-
 φαίνομαι, οὐ φάυλον ζῶον, ἀλλ' εὐμεταβόλου, πλήν
 πάννυ ὀλίγων τινῶν καὶ εἰς ὀλίγα· ἐπεὶ καὶ περὶ τούτου
 φοβούμενος καὶ ἀπιστῶν ἐσκόπουν αὐτὸς τε ἐντυγχάνων
 καὶ ἐπυνθανόμην τῶν πολιτῶν αὐτοῦ, καὶ οὐδεὶς οὐδὲν
 φλαῦρον ἔλεγε τὸν ἄνδρα. σκόπει δὲ καὶ αὐτὸς καὶ εὐ-
 λαβοῦ. μάλιστα μὲν οὖν, ἂν καὶ ὅπωςτιοῦν σχολάξης,
 E μάνθανε παρ' αὐτοῦ καὶ τὰλλα φιλοσόφει· εἰ δὲ μή, ἐκ-
 δίδαξαι τινα, ἵνα κατὰ σχολὴν μανθάνων βελτίων γίγνη
 καὶ εὐδοξῆς, ὅπως τὸ δι' ἐμὲ ὠφελεῖσθαι σε μὴ ἀνιῇ. καὶ
 ταῦτα μὲν δὴ ταύτη.

361 Περὶ δὲ ὧν ἐπέστελλές μοι ἀποπέμπειν σοι, τὸν μὲν
 Ἀπόλλω ἐποίησάμην τε καὶ ἄγει σοι Λεπτίνης, νέου καὶ
 ἀγαθοῦ δημιουργοῦ· ὄνομα δ' ἔστιν αὐτῷ Λεωχάρης.
 ἑτερον δὲ παρ' αὐτῷ ἔργον ἦν πάννυ κομψόν, ὥς ἐδόκει·
 ἐπριάμην οὖν αὐτὸ βουλόμενός σου τῇ γυναικὶ δοῦναι,
 ὅτι μου ἐπεμελείτο καὶ ὑγιαίνοντος καὶ ἀσθενοῦντος
 ἀξίως ἐμοῦ τε καὶ σοῦ· δὸς οὖν αὐτῇ, ἂν μὴ τι σοὶ ἄλλο
 δόξῃ. πέμπω δὲ καὶ οἶνου γλυκέος δῶδεκα σταμνία τοῖς
 B παισὶ καὶ μέλιτος δύο· ἰσχάδων δὲ ὕστερον ἤλθομεν τῆς

αποθέσεως, τὰ δὲ μύρτα ἀποτεθέντα κατέσάπη· ἀλλ' αὐθις βέλτιον ἐπιμελησόμεθα. περὶ δὲ φυτῶν Λεπτίνης σοι ἔρεϊ. ἀργύριον δ' εἰς ταῦτα ἔνεκά τε τούτων καὶ εἰς-φορῶν τινῶν εἰς τὴν πόλιν ἔλαβον παρὰ Λεπτίνου, λέγων ἅ μοι ἐδόκει εὐσχημονέστατα ἡμῖν εἶναι καὶ ἀληθῆ λέγειν, ὅτι ἡμέτερον εἴη ὃ εἰς τὴν ναῦν ἀναλώσαμεν τὴν Λευκαδίαν, σχεδὸν ἑκακίδεκα μναί· τοῦτ' οὖν ἔλαβον, καὶ λαβὼν αὐτός τε ἐχρησάμην καὶ ὑμῖν ταῦτα ἀπέπεμψα. C τὸ δὴ μετὰ τοῦτο περὶ χρημάτων ἄκουε ὥς σοι ἔχει, περὶ τε τὰ σὰ τὰ Ἀθήνησι καὶ περὶ τὰ ἐμά. ἐγὼ τοῖς σοῖς χρήμασιν, ὥσπερ τότε σοι ἔλεγον, χρήσομαι καθάπερ τοῖς τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων, χρῶμαι δὲ ὡς ἂν δύνωμαι ὀλιγίστοις, ὅσα ἀναγκαῖα ἢ δίκαια ἢ εὐσχήμονα ἐμοί τε δοκεῖ καὶ παρ' οὗ ἂν λαμβάνω. ἐμοὶ δὴ τοιοῦτον νῦν ξυμβέβηκεν. εἰσί μοι ἀδελφιδῶν θυγατέρες τῶν ἀποθανουσῶν τότε, ὅτ' ἐγὼ οὐκ ἐστεφανούμην, σὺ δ' ἐκέλευες, D τέτταρες, ἡ μὲν νῦν ἐπίγαμος, ἡ δὲ ὀκταέτις, ἡ δὲ σμικρὸν πρὸς τρισὶν ἔτεσιν, ἡ δὲ οὐπω ἐνιαυσία. ταύτας ἐκδοτέον ἐμοί ἐστι καὶ τοῖς ἐμοῖς ἐπιτηδείοις, αἷς ἂν ἐγὼ ἐπιβιῶ· αἷς δ' ἂν μὴ, χαιρόντων· καὶ ὧν ἂν γένωνται οἱ πατέρες αὐτῶν ἐμοῦ πλουσιώτεροι, οὐκ ἐκδοτέον· τὰ δὲ νῦν αὐτῶν ἐγὼ εὐπορώτερος, καὶ τὰς μητέρας δὲ αὐτῶν ἐγὼ ἐξέδωκα καὶ μετ' ἄλλων καὶ μετὰ Δίωνος. ἡ μὲν E οὖν Σπευσίππῳ γαμεῖται, ἀδελφῆς οὐσα αὐτῷ θυγάτηρ· δεῖ δὴ ταύτη οὐδὲν πλέον ἢ τριάκοντα μνῶν· μέτρια γὰρ αὐταὶ ἡμῖν προῖκες. ἔτι δὲ ἐὰν ἡ μήτηρ τελευτήσῃ ἢ ἐμῇ, οὐδὲν αὐτῇ πλείονος ἢ δέκα μνῶν δέοι ἂν εἰς τὴν οἰκοδομίαν τοῦ τάφου. καὶ περὶ ταῦτα τὰ μὲν ἐμὰ ἀναγκαῖα σχεδόν τι ἐν τῷ νῦν ταῦτά ἐστιν· ἐὰν δέ τι ἄλλο γίγνηται ἰδίον ἢ δημόσιον ἀνάλωμα διὰ τὴν παρὰ σὲ ἀφίξιν, ὥσπερ τότε ἔλεγον δεῖ ποιεῖν, ἐμὲ μὲν διαμάχεσθαι, ὅπως

ὡς ολίγιστον γένηται τὸ ἀνάλωμα, ὃ δ' ἂν μὴ δύνωμαι,
362 σὴν εἶναι τὴν δαπάνην.

Τὸ δὴ μετὰ ταῦτα λέγω περὶ τῶν σῶν αὐτῶν χρημάτων τῶν Ἀθήνησι τῆς ἀναλώσεως, ὅτι πρῶτον μὲν ἐάν τι δέῃ ἐμὲ ἀναλίσκειν εἰς χορηγίαν, ὅτι τοιοῦτον, οὐκ ἔστι σοι ξένος οὐδεὶς ὅστις δώσει, ὡς φόμεθα, ἐπεὶ καὶ ἂν τι σοὶ αὐτῷ διαφέρῃ μέγα, ὥστε ἀναλωθὲν μὲν ἤδη ὀνῆσαι, μὴ ἀναλωθὲν δὲ ἀλλ' ἐγχρονισθέν, ἕως ἂν τις παρὰ σοῦ ἔλθῃ, βλάψαι, πρὸς τῷ χαλεπῷ τὸ τοιοῦτόν σοι ἔστι καὶ
B αἰσχρόν. ἐγὼ γὰρ δὴ ταῦτά γε ἐξήτασα, παρ' Ἀνδρομήδῃ τὸν Αἰγινήτην πέμψας Ἑραστον, παρ' οὗ ἐκέλευες τοῦ ὑμετέρου ξένου, εἴ τι δεοίμην, λαμβάνειν, βουλόμενος καὶ ἄλλα μείζονα ἃ ἐπέστελλες πέμπειν. ὃ δὲ εἶπεν εἰκότα καὶ ἀνθρώπινα, ὅτι καὶ πρότερον ἀναλώσας τῷ πατρί σου μόλις κομίσαιτο, καὶ νῦν σμικρὰ μὲν δοίῃ ἂν, πλείω δὲ οὐ. οὕτω δὴ παρὰ Λεπτίνου ἔλαβον· καὶ τοῦτό γε ἄξιον ἐπαινέσαι Λεπτίνην, οὐχ ὅτι ἔδωκεν, ἀλλ' ὅτι προ-
C θύμως, καὶ τὰ ἄλλα περὶ σέ καὶ λέγων καὶ πράττων, ὃ τι οἷός τ' ἦν ἐπιτήδειος, φανερός ἦν. χορὴ γὰρ δὴ καὶ τὰ τοιαῦτα καὶ τὰναντία τούτων ἐμὲ ἀπαγγέλλειν, ὁποῖός τις ἂν ἕκαστος ἐμοὶ φαίνεται περὶ σέ. τὸ δ' οὖν περὶ τῶν χρημάτων ἐγὼ σοὶ παρηρησιάσομαι· δίκαιον γάρ, καὶ ἅμα ἐμπείρως ἔχων τῶν παρὰ σοὶ λέγοιμ' ἂν. οἱ προσαγγέλλοντες ἐκάστοτέ σοι, ὃ τι ἂν οἴωνται ἀνάλωμα εἰσαγγέλλειν, οὐκ ἐθέλουσι προσαγγέλλειν, ὡς δὴ ἀπεχθησόμενοι.
D ἔθιξε οὖν αὐτοὺς καὶ ἀνάγκαζε φράζειν καὶ ταῦτα καὶ τὰ ἄλλα· σὲ γὰρ δεῖ εἰδέναι τε τὰ πάντα κατὰ δύναμιν καὶ κριτὴν εἶναι καὶ μὴ φεύγειν τὸ εἰδέναι. πάντων γὰρ ἄριστόν σοι ἔσται πρὸς τὴν ἀρχήν· τὰ γὰρ ἀναλώματα ὀρθῶς ἀναλίσκόμενα καὶ ὀρθῶς ἀποδιδόμενα πρὸς τε τὰ ἄλλα καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν τῶν χρημάτων κτῆσιν καὶ σὺ δὴ φῆς ἀγαθὸν εἶναι καὶ φήσεις. μὴ οὖν σε διαβαλλόν-

των πρὸς τοὺς ἀνθρώπους οἱ κήδεσθαί σου φάσκοντες· τοῦτο γὰρ οὔτε ἀγαθὸν οὔτε καλὸν πρὸς δόξαν σοι δοκεῖ ζῦμβολον εἶναι.

E

Τὰ μετὰ ταῦτα περὶ Δίωνος λέγοιμ' ἄν. τὰ μὲν οὖν ἄλλ' οὐπω ἔχω λέγειν, πρὶν ἂν παρὰ σοῦ ἔλθωσιν αἱ ἐπιστολαί, ὥσπερ ἔφησ'· περὶ μέντοι ἐκείνων, ὧν οὐκ εἰς μεμνησθαι πρὸς αὐτόν, οὔτε ἐμνήσθην οὔτε διελέχθην, ἔξεπειρώμην δέ, εἴτε χαλεπῶς εἴτε ῥαδίως οἴσει γιγνομένων, καί μοι ἐδόκει οὐκ ἡρέμα ἂν ἄχθεσθαι εἰ γίγνοιτο. τὰ δὲ ἄλλα περὶ σέ καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ μέτριός μοι δοκεῖ εἶναι Δίων.

Κρατίνῳ τῷ Τιμοθέου μὲν ἀδελφῷ, ἐμῷ δ' ἐταίρῳ, 363
θώρακα δωρησάμεθα ὀπλιτικὸν τῶν μάλα καλῶν τῶν πεζῶν, καὶ ταῖς Κέβητος θυγατράσι χιτῶνια τρία ἑπταπῆχη, μὴ τῶν πολυτελῶν τῶν Ἀμοργίνων, ἀλλὰ τῶν Σικελικῶν τῶν λινῶν. ἐπικικῶς δὲ γιννώσκεις τοῦνομα Κέβητος· γεγραμμένος γάρ ἐστιν ἐν τοῖς Σωκρατείοις λόγοις μετὰ Σιμμίου Σωκράτει διαλεγόμενος ἐν τῷ περὶ ψυχῆς λόγῳ, ἀνὴρ πᾶσιν ἡμῖν οἰκειὸς τε καὶ εὖνους.

Περὶ δὲ δὴ τοῦ ζυμβόλου τοῦ περὶ τὰς ἐπιστολάς, B
ὅσας τε ἂν ἐπιστέλλω σπουδῇ καὶ ὅσας ἂν μὴ, οἶμαι μὲν σε μεμνησθαι, ὅμως δ' ἐννόει καὶ πάννυ πρόσεχε τὸν νοῦν· πολλοὶ γὰρ οἱ κελεύοντες γράφειν, οὓς οὐ ῥάδιον φανερώς διωθεῖσθαι. τῆς μὲν γὰρ σπουδαίας ἐπιστολῆς θεὸς ἄρχει, θεοὶ δὲ τῆς ἥττον.

Οἱ πρέσβεις καὶ ἐδέοντο ἐπιστέλλειν σοι, καὶ εἰκός· πάννυ γὰρ προθύμως σέ πανταχοῦ καὶ ἐμὲ ἐγκωμιάζουσι, καὶ οὐχ ἥμισυ Φίλαγρος, ὃς τότε τὴν χεῖρα ἡσθένει. καὶ Φιλαίδης ὁ παρὰ βασιλέως ἦκων τοῦ μεγάλου ἔλεγε περὶ C
σοῦ· εἰ δὲ μὴ πάννυ μακρᾶς ἐπιστολῆς ἦν, ἔγραψα ἂν ἃ ἔλεγε, νῦν δὲ Λεπτίνου πυνθάνου.

Ἄν τὸν θώρακα ἢ ἄλλο τι ὧν ἐπιστέλλω πέμπης, ἂν
PLATO VI. 5

μὲν αὐτός τῳ βούλῃ, εἰ δὲ μή, Τηρίλλῳ δός· ἔστι δὲ τῶν
ἀεὶ πλεόντων, ἡμέτερος ἐπιτήδειος καὶ τὰ ἄλλα καὶ περὶ
φιλοσοφίαν χαρίεις. Τίσωνος δ' ἔστι κηδεστής, ὃς τότε
ὅθ' ἡμεῖς ἀπεπλόμεν ἐπολιανόμεν.

Εἰρωσο καὶ φιλοσόφει καὶ τοὺς ἄλλους προτρέπου
D τοὺς νεωτέρους, καὶ τοὺς συσφαιριστὰς ἀσπάζου ὑπὲρ
ἐμοῦ, καὶ πρόσταττε τοῖς τε ἄλλοις καὶ Ἀριστοκρίτῳ, ἕαν
τις παρ' ἐμοῦ λόγος ἢ ἐπιστολὴ ἴῃ παρὰ σέ, ἐπιμελεῖσθαι
ὅπως ὥς τάχιστα σὺ αἰσθῇ, καὶ ὑπομιμνήσκειν σε ἵνα ἐπι-
μελῇ τῶν ἐπισταλέντων. καὶ νῦν Λεπτίνῃ τῆς ἀποδόσεως
τοῦ ἀργυρίου μὴ ἀμελήσῃς, ἀλλ' ὥς τάχιστα ἀπόδος, ἵνα
καὶ οἱ ἄλλοι πρὸς τοῦτον ὀρῶντες προθυμότεροι ᾧσιν ἡμῖν
ὑπηρετεῖν.

E Ἰατροκλῆς, ὁ μετὰ Μυρωνίδου τότε ἐλεύθερος ἀφε-
θεὶς ὑπ' ἐμοῦ, πλεῖ νῦν μετὰ τῶν πεμπομένων παρ' ἐμοῦ
ἔμμισθον οὖν που αὐτὸν κατάστησον ὥς ὄντα σοι εὖνουν,
καὶ ἂν τι βούλῃ, αὐτῷ χρῶ. καὶ τὴν ἐπιστολὴν ἢ αὐτὴν ἢ
εἰ ὑπόμνημα αὐτῆς σῴζεται, καὶ αὐτὸς ἴσθι.

* ΙΔ' *

Οὕτω μὲν εἶχον τούτων τι πέμπειν εἰς Συρακούσας
ὣν ἔφησ' Ἀρχύταν δεηθῆναι λαβεῖν παρὰ σοῦ· θᾶπτον
δὲ καὶ οὐ διὰ μακροῦ πέμψομέν σοι. ἐμοὶ δὲ φιλοσοφία
οὐκ οἶδ' ὅ τί ποτε χρῆμα γέγονεν, ἅρᾳ γε φλαῦρον ἢ κα-
λόν, ὅπότ' ἐγὼ μισῶ νῦν συνεῖναι τοῖς πολλοῖς. οἶμαι μὲν
οὖν ὥς δικαίως διαίκεμαι, ἀμαθαίνουσι δὲ κατ' ἰδέαν πᾶ-
σαν ἀφροσύνης οἳ τε ἰδίᾳ τι ποιοῦντες καὶ οἱ τὰ κοινὰ
πράττοντες· εἰ δὲ ἀλόγως τοῦτο πάσχω, τοῦτό γε ἴσθι,
ὅτι μόλις ἂν οὕτως ἐγένετό μοι ζῆν, ἄλλως δὲ καὶ οὐκ ἐνι

μοι ψυχῆς λαμβάνειν. διὸ δὴ ἐκ τοῦ ἄστεος ἀπηλλάγην ὥσπερ εἰρκτῆς θηρίων, διατρίβω μέντοι οὐ μακρὰν Ἐφεστιαδῶν καὶ τούτων τῶν χωρίων, καὶ συνέγγνων ὅτι Τίμων οὐκ ἦν ἄρα μισάνθρωπος, μὴ εὐρίσκων μέντοι ἀνθρώπους οὐκ ἡδύνατο θηρία φιλεῖν· ὅθεν καθ' ἑαυτὸν καὶ μόνος διεβίου, κινδυνεύων δὲ τυχὸν ἴσως μηδ' ἐκείνως εὖ λογίσεσθαι. σὺ δὲ ἐκδέχου ὅπως βούλει· ἐμοὶ γὰρ ὥδε τὰ τῆς γνώμης ἔχει ἄποθ' ἐν εἶναι τοῦ ἄστεος εἰς τε νῦν καὶ τὸν ἄλλον ἅπαντα χρόνον, ὅντινα ἂν ζῇν ὁ θεὸς ἡμῖν διδῶ.

* ΙΕ. *

Κρήνης, ᾧ ἔδωκα τὴν ἐπιστολήν, ἔστι μὲν δῆλος καὶ σοὶ φίλος, ἐπεὶ δὲ ἡ ἀρχὴ τῆς γνώσεως ἀφ' ἡμῶν γέγονε, καλῶς ἔχειν οἶμαι καὶ νῦν ὥσπερ ἑτέραν ἀρχὴν ποιούμενον τῆς συστάσεως παρακαλέσαι * σέ * πρὸς τὴν ἐπιμέλειαν αὐτοῦ. τυγχάνει γὰρ βουλόμενος στρατεύεσθαι, πράττων τι τῶν κατ' ἀξίαν αὐτοῦ· σχεδὸν δὲ βραχυς ὁ μετὰ ταῦτα λόγος. οὔτε γὰρ ἡμᾶς ἀγνοεῖς, ὥς ἔχομεν πρὸς Παράμονον καὶ Κρήνην, οὔτε τὸν νεανίσκον, ὅτι σώφρων καὶ μέτριος καὶ εἰς πᾶσαν ὁμιλίαν, ὥς εἰπεῖν, καὶ χρεῖαν ἀσφαλῆς. δεῖν γὰρ φασι τεκμαίρεσθαι τὰ μέλλοντα τοῖς γεγενομένοις, καὶ μάλιστα τῇ ἰδίᾳ φύσει καὶ προαιρέσει· τοῦτον δὲ πάντες ὁμολογουμένως ἐπαινοῦσι. ὥς οὖν ὄντος καὶ τοιούτου καὶ ἡμετέρου καὶ σοῦ φίλου, πειρῶ τὴν ἐνδεχομένην περὶ αὐτοῦ ποιεῖσθαι σπουδὴν· ἄξιοι γὰρ οἱ τοιοῦτοι χάριτος.

* ΙΣ. *

Πολλάκις ἀναγγέλλοντος Ἀθηνοδώρου τὴν ὑμετέραν προαίρεσιν, ἐδοκίμαζον γράψας πρὸς ὑμᾶς ἀσπάσασθαι τε καὶ προσαγορεῦσαι καὶ διὰ τὴν πρὸς ἐμὲ συνήθειαν, ἧς φαίνεσθε μνημονεύειν, καὶ διότι περὶ Διονύσιον ὅμοιοι διαμένετε ταῖς εὐνοίαις. ἦθους γὰρ κρίσιν ἀκριβεστέραν οὐδεμίαν ἡγοῦμαι τῆς ἐν φιλίας βεβαιότητος, ἧς ὑμᾶς αἰσθάνομαι καὶ παρὰ τὴν ἡλικίαν ἐπιμελουμένους. ὥς οὖν καὶ διὰ ταῦτα καὶ διὰ τὴν ἄλλην ἐπιείκειαν ὑμῶν, ἣν πυνθάνομαι πολὺ μᾶλλον νῦν ἢ πρῶην ἀπερχομένου μου, πειρᾶσθε καὶ τὸν ὑπόλοιπον χρόνον εἶναι τοιοῦτοι, νομίζοντες ἐλευθεριωτάτην ἐπικαρπίαν εἶναι τῆς τοιαύτης διαθέσεως τὴν παρὰ τῶν εὖ ζώντων εὐφημίαν.

* ΙΖ. *

Γεώργιος, ᾧ τὴν ἐπιστολὴν δέδωκα, τῶν φίλων ἡμῖν ἐστὶ τῶν συνεσχολακόντων χρόνον ἤδη πολὺν, καὶ τὸ ἦθος, ὥς καὶ ἡμεῖς ὑπολαμβάνομεν, ὥσπερ τις ἄλλος ἐπεικῆς· διὸ καὶ τῶν κατὰ φιλοσοφίαν κεκοινωνήκαμεν αὐτῷ. τοῦτον οὖν ἐδόκει μοι καλῶς ἔχειν συστήσασθαι σοι· τοὺς γὰρ χρηστοὺς εὖ οἶδα ὅτι βούλει γνωρίζειν, ἄλλως τ' ἐπεὶ καὶ γειτνιά τῇ χώρᾳ. τυγχάνει γὰρ ὦν Κιεριεὺς καὶ μέλλει νῦν οἶκοι ποιεῖσθαι τὴν διατριβήν· ἐστὶ δὲ σύστασις ἄοχλός σοι καὶ ἄλυπος· εὐλαβής τε γὰρ ἐστὶ πάνν τῷ τρόπῳ, καὶ προήρηται ξὴν ἀπραγμόνως. ἀλλὰ γνώριζε τὸν ἄνδρα, καὶ ἐπιμελοῦ ὥς τοιούτου καὶ οὕτως ἔχοντος πρὸς ἡμᾶς. δώσει δέ σοι καὶ τοὺς λόγους οὗτος, οὓς ἀνέγνωμεν.

* ΙΗ. *

Καλλίμαχος, ὑπὲρ οὗ γέγραφα τὴν ἐπιστολήν, ἔστιν ἡμῖν τῶν συνεσχολακόντων· συμβέβηκε δ' αὐτῷ συμπεπτωκέναι τύχῃ τινί, περὶ ἧς εὖ οἶδα ὅτι καὶ σὺ ἀκήκοας. Ἀπῆκται γὰρ ὑπὸ τοῦ Δρομοκλείδου ἐκ τινος φιλονεικίας μειρακιώδους, καὶ ἔστιν ἐν τῷ οἰκήματι χρόνον ἤδη πολὺν· ἀξιοὶ δὲ ἡμᾶς δικαίαν ἀξίωσιν καὶ ἣν ἂν φίλος ἀξιώσειν, βοηθεῖν αὐτῷ. τὴν δὲ βοήθειαν οὐδ' ἡμεῖς ἔχομεν εἰς ἄλλον ἀνευεγκεῖν, ἐκεῖνός τε διαρρήδην λέγει καὶ οἴεται, σοῦ βουλευθέντος φραδίαν εἶναι τὴν σωτηρίαν αὐτῷ, οὔτ' ἀπέχθειαν οὐδεμίαν ἔχουσιν οὔτ' ἐχθραν· οὐδένα γὰρ εἶναι τὸν ἐναντιωθησόμενον. ὁ γὰρ αὗ Δρομοκλείδης αἰὲ μὲν καὶ ἐν ἅπασιν, ὡς ἐγὼ κρίνω, χρηστός ἐστι καὶ εὐγνώμων, ἀτὰρ δὴ καὶ τὰ πράγματα πάλαι σπουδάζει διαλυθῆναι· καλῶς ἂν οὖν ποιοῖς καὶ ἡμῶν ἕνεκα καὶ αὐτοῦ, ποιησάμενός τινα ἐπιμέλειαν τοῦ ἀνδρός, ὅπως σωθῇ. τὰ γὰρ φιλάνθρωπα εὖ οἶσθ' ὅτι καὶ ἡμεῖς ἄν, εἰ βουλήσοιο, παραινέσαιμεν· ὥστε μὴ καταπροῖεσθαι μηδ' ἄλλω παρῆναι τὸ συντελεῖν, ἀλλὰ ταῦτά γε ποιεῖν. ἔρωσο.

St.
III.p.
414

Αἰδιδιον τὸ κατὰ πάντα χρόνον καὶ πρότερον ὄν καὶ
νῦν μὴ ἐφθαρμένον.

Θεὸς ζῶν ἀθάνατον, αὐταρκες πρὸς εὐδαιμονίαν·
οὐσία αἰδιδιος, τῆς τὰγαθοῦ φύσεως αἰτία.

Γένεσις κίνησις εἰς οὐσίαν· μετάληψις οὐσίας· πό-
ρευσις εἰς τὸ εἶναι.

Ἥλιος πῦρ οὐράνιον, ὃ μόνον ἀπ' ἡοῦς μέχρι δείλης
τοῖς αὐτοῖς ἔστιν ὁραθῆναι· ἄστρον ἡμεροφανές· ζῶν
αἰδιδιον, ἔμψυχον τὸ μέγιστον.

B Χρόνος ἡλίου κίνησις, μέτρον φοραῶς.

Ἡμέρα ἡλίου πορεία ἀπ' ἀνατολῶν ἐπὶ δυσμᾶς· φῶς
τοῦναντίον νυκτί.

Ἔως ἡμέρας ἀρχή· τὸ πρῶτον φῶς ἀπὸ τοῦ ἡλίου.

Μεσημβρία χρόνος, ἐν ᾧ τῶν σωμάτων αἱ σκιαὶ ἐλα-
χίστου μήκους κοινωνοῦσιν.

Δείλη ἡμέρας τελευτή.

Νύξ σκότος τοῦναντίον ἡμέρα· ἡλίου στέρησις.

Τύχη φορὰ ἐξ ἀδήλου εἰς ἄδηλον, καὶ ἡ ἐκ τοῦ αὐτο-
μάτου αἰτία δαιμονίας πραξεως.

C Γῆρας φθίσις ἐμψύχου ὑπὸ χρόνου γιγνομένη.

Πνεῦμα κίνησις ἀέρος περὶ τὴν γῆν.

Ἀῆρ στοιχεῖον, οὗ πᾶσαι αἱ κατὰ τόπον κινήσεις κατὰ
φύσιν εἰδέν.

Οὐρανὸς σῶμα περιέχον πάντα τὰ αἰσθητὰ πλὴν αὐ-
τοῦ τοῦ ἀνωτάτω ἀέρος.

Ψυχὴ τὸ αὐτὸ ἑαυτὸ κινουῦν· αἰτία κινήσεως ζωτικῆς ζώων.

Δύναμις τὸ καθ' αὐτὸ ποιητικόν.

Ὅψις ἕξις διακριτικὴ σωμάτων.

Ὅστούν μυελὸς ὑπὸ θερμοῦ παγείας.

Στοιχεῖον τὸ συνάγον καὶ διαλύον τὰ σύνθετα.

Ἀρετὴ διάθεσις ἢ βελτίστη· ἕξις θνητοῦ ζώου καθ' αὐτὴν ἐπαινετὴ· ἕξις, καθ' ἣν τὸ ἔχον ἀγαθὸν λέγεται· D κοινωνία νόμων δικαία· διάθεσις, καθ' ἣν τὸ [ἔχον] δια- κείμενον τελείως σπουδαῖον λέγεται· ἕξις ποιητικὴ εὐ- νομίας.

Φρόνησις δύνάμις ποιητικὴ καθ' αὐτὴν τῆς ἀνθρώ- που εὐδαιμονίας· ἐπιστήμη ἀγαθῶν καὶ κακῶν· ἐπιστήμη ποιητικὴ εὐδαιμονίας· διάθεσις, καθ' ἣν κρίνομεν, τί πρακτέον καὶ τί οὐ πρακτέον.

Δικαιοσύνη ὁμόνοια τῆς ψυχῆς πρὸς αὐτήν, καὶ εὐ- ταξία τῶν τῆς ψυχῆς μερῶν πρὸς ἄλληλά τε καὶ περὶ ἄλ- ληλα· ἕξις διανεμητικὴ τοῦ κατ' ἀξίαν ἐκάστω· ἕξις, καθ' ἣν ὁ ἔχων προαιρετικὸς ἐστὶ τῶν φαινομένων αὐτῷ δι- E καίων· ἕξις ἐν βίῳ νόμου ὑπήκοος· ἰσότης κοινωνικὴ· ἕξις ὑπηρετικὴ νόμων.

Σωφροσύνη μετριότης τῆς ψυχῆς περὶ τὰς ἐν αὐτῇ κατὰ φύσιν γιγνομένας ἐπιθυμίας τε καὶ ἡδονάς· εὐαρ- μοστία καὶ εὐταξία ψυχῆς πρὸς τὰς κατὰ φύσιν ἡδονὰς καὶ λύπας· συμφωνία ψυχῆς πρὸς τὸ ἄρχειν καὶ ἄρχεσθαι· αὐτοπραγία κατὰ φύσιν· [εὐταξία ψυχῆς λογιστικὴ] ὁμιλία ψυχῆς περὶ καλῶν καὶ αἰσχυρῶν· ἕξις, καθ' ἣν ὁ ἔχων αἰ- 412 ρετικὸς ἐστὶ καὶ εὐλαβητικὸς ὧν χρῆ.

Ἀνδρεία ἕξις ψυχῆς ἀκίνητος ὑπὸ φόβου· θάρσος πο- λεμικόν· ἐπιστήμη τῶν κατὰ πόλεμον πραγμάτων· ἐγκρά- τεια ψυχῆς πρὸς τὰ φοβερά καὶ δεινὰ· τόλμα ὑπηρετικὴ φρονήσεως· εὐθαρσία ἐπὶ θανάτου προσδοκία· ἕξις δια-

φυλακτική λογισμῶν ὀρθῶν ἐν κινδύνοις· φώμη πρὸς κίνδυνον ἀντίρροπος· φώμη καρτερική πρὸς ἀρετήν· ἡρεμία ψυχῆς περὶ τὰ δεινὰ καὶ θαρσαλέα κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον
 B φαινόμενα· σωτηρία δογμάτων ἀδήλων περὶ τὰ δεινὰ· ἐμπειρία πολέμου· ἔξις ἐμμενητική νόμου.

Ἐγκράτεια δύναμις ὑπομενητική λύπης, ἀκολουθούσης τῷ ὀρθῷ λογισμῷ· δύναμις ἀνυπέρβατος τοῦ ὑποληφθέντος ὀρθῷ λογισμῷ.

Αὐτάρκεια τελειότης κτήσεως ἀγαθῶν· ἔξις, καθ' ἣν οἱ ἔχοντες αὐτοὶ αὐτῶν ἄρχουσιν.

Ἐπιείκεια δικαίων καὶ συμφερόντων ἐλάττωσις· μετριότης ἐν συμβολαίοις· εὐταξία ψυχῆς λογιστική πρὸς τὰ καλὰ καὶ αἰσχρά.

C Καρτερία ὑπομονὴ λύπης ἔνεκα τοῦ καλοῦ· ὑπομονὴ πόνων ἔνεκα τοῦ καλοῦ.

Θάρσος ἀπροσδοκία κακοῦ· ἀνεκπληξία διὰ κακοῦ παρουσίαν.

Ἀλυπία ἔξις, καθ' ἣν ἀνέμπωτοι ἔσμεν εἰς λύπας.

Φιλοπονία ἔξις ἀποτελεσματικὴ οὗ ἂν προέλθῃται· καρτερία ἐκούσιος· ἔξις ἀδιάβλητος πρὸς πόνον.

Αἰδὼς τολμήσεως ὑποχώρησις ἐκουσία δικαίως καὶ πρὸς τὸ βέλτιστον φανέν· καταλαβὴ ἐκουσία τοῦ βελτιστου· εὐλάβεια ὀρθοῦ ψόγου.

D Ἐλευθερία ἡγεμονία βίου· αὐτοκράτεια ἐπὶ παντί· ἐξουσία τοῦ καθ' ἑαυτὸν ἐν βίῳ· ἀφειδία ἐν χρήσει καὶ ἐν κτήσει οὐσίας.

Ἐλευθεριότης ἔξις πρὸς τὸ χρηματίζεσθαι ὥς δεῖ· πρόσθεσις καὶ κτήσεις οὐσίας ὥς χρῆ.

Πραότης κατάστασις κινήσεως τῆς ὑπ' ὀργῆς· κρᾶσις ψυχῆς σύμμετρος.

Κοσμιότης ὑπεἰξις ἐκουσία πρὸς τὸ φανέν βέλτιστον· εὐταξία περὶ κίνησιν σώματος.

Εὐδαιμονία ἀγαθὸν ἐκ πάντων ἀγαθῶν συγκείμε-
νον· δύναμις αὐτάρκης πρὸς τὸ εὖ ζῆν· τελειότης κατ'
ἀρετὴν· ὠφέλεια αὐτάρκης ζωόν. E

Μεγαλοπρέπεια ἀξίωσις κατὰ λογισμὸν ὀρθὸν τὸν
σεμνότατον.

Ἀγχίνοια εὐφυΐα ψυχῆς, καθ' ἣν ὁ ἔχων στοχαστικός
ἐστὶν ἐκάστω τοῦ θέοντος· ὀξύτης νοῦ.

Χρησιότης ἡθους ἀπλαστία μετ' εὐλογιστίας· ἡθους
σπουδαιότης.

Καλοκαγαθία ἔξις προαιρετικῇ τῶν βελτίστων.

Μεγαλοψυχία χρῆσις τοῖς ξυμβαίνουσιν ἀστεία· με-
γαλοπρέπεια ψυχῆς μετὰ λόγου.

Φιλανθρωπία ἔξις εὐάγωγος ἡθους πρὸς ἀνθρώπου
φιλίαν· ἔξις εὐεργετικῇ ἀνθρώπων· χάριτος σχέσις· μνή-
μη μετ' εὐεργεσίας.

Εὐσέβεια δικαιοσύνη περὶ θεοῦς· δύναμις θεραπευ-
τικῇ θεῶν ἐκούσιος· περὶ θεῶν τιμῆς ὑπόληψις ὀρθή· ἐπι- 413
στήμη τῆς [περὶ] θεῶν τιμῆς.

Ἀγαθὸν τὸ αὐτοῦ ἔνεκεν.

Ἀφοβία ἔξις, καθ' ἣν ἀνέμπρωτοὶ ἐσμεν εἰς φόβους.

Ἀπάθεια ἔξις, καθ' ἣν ἀνέμπρωτοὶ ἐσμεν εἰς πάθη.

Εἰρήνη ἡσυχία περὶ ἐχθρας πολεμικάς.

Ῥαθυμία ῥαστώνη ψυχῆς· ἀπάθεια τοῦ θυμοειδοῦς.

Δεινότης διάθεσις, καθ' ἣν ὁ ἔχων στοχαστικός ἐστι
τοῦ ἰδίου τέλους.

Φιλλὰ ὁμόνοια ὑπὲρ καλῶν καὶ δικαίων· προαίρεσις
βίου τοῦ αὐτοῦ· ὁμοδοξία περὶ προαιρέσεως καὶ πράξεως·
ὁμόνοια περὶ βίου κοινωνίαν μετ' εὐνοίας· κοινωνία τοῦ B
εὖ ποιῆσαι καὶ παθεῖν.

Εὐγένεια ἀρετὴ εὐγενεοῦς ἡθους· εὐαγωγία ψυχῆς
πρὸς λόγους ἢ πράξεις.

Αἵρεσις δοκιμασία ὀρθή.

Εὐνοια αἵρεσις ἀνθρώπων πρὸς ἄνθρωπον ἀσπασμῷ.

Οἰκειότης ταύτου γένους κοινωνία.

Ὁμόνοια κοινωνία τῶν ὄντων ἀπάντων· συμφωνία νοημάτων καὶ ὑπολημμάτων.

Ἀγάπησις ἀποδεξις παντελής.

Πολιτικὴ ἐπιστήμη καλῶν καὶ συμφερόντων· ἐπιστήμη ποιητικὴ δικαιοσύνης ἐν πόλει.

C Ἐταιρεία φίλα κατὰ συνήθειαν ἐν τοῖς καθ' ἡλικίαν γεγεννημένοις.

Εὐβουλία ἀρετὴ λογισμοῦ σύμφυτος.

Πίστις ὑπόληψις ὀρθὴ τοῦ οὕτως εἶναι, ὡς αὐτῷ φαίνεται· βεβαιότης ἡθους.

Ἀλήθεια ἐξίς ἐν καταφάσει καὶ ἀποφάσει· ἐπιστήμη ἀληθῶν.

Βούλησις ἐφesiς μετὰ λόγου ὀρθοῦ· ὄρεξις εὐλογος· ὄρεξις μετὰ λόγου κατὰ φύσιν.

Συμβούλευσις παραίνεσις ἐτέρῳ πρὸ πράξεως, τίνα δεῖ τρόπον πράττειν.

Εὐκαιρία χρόνου ἐπίτευξις, ἐν ᾧ χρὴ παθεῖν τι ἢ ποιῆσαι.

D Εὐλάβεια φυλακὴ κακοῦ· ἐπιμέλεια φυλακῆς.

Τάξις ἐργασία ὁμοιότητος τῶν πρὸς ἄλληλα πάντων ὄντων· συμμετρία κοινωνίας αἰτία τῶν πρὸς ἄλληλα [πάντων ὄντων· συμμετρία πρὸς τὸ μαθεῖν].

Πρόσεξις συντονία ψυχῆς πρὸς τὸ καταμαθεῖν.

Εὐφυτὰ τάχος μαθήσεως· γέννησις φύσεως ἀγαθῆ· ἀρετὴ ἐν φύσει.

Εὐμάθεια εὐφυτὰ ψυχῆς πρὸς τάχος μαθήσεως.

Δίκη ἀπόφασις κυρία περὶ ἀμφισβητουμένου πράγματος [νόμος] ἀμφισβήτησις περὶ τοῦ ἀδικεῖν ἢ μή.

E Εὐνομία πειθαρχία νόμων σπουδαίων.

Εὐφροσύνη ἐπὶ τοῖς τοῦ σώφρονος ἔργοις χαρά.

Τιμὴ δόσις ἀγαθῶν ἐν ταῖς δι' ἀρετὴν πράξεσι διδομένων· ἀξίωμα ἀπ' ἀρετῆς· σχῆμα σεμνότητος· τήρησις ἀξιώματος.

Προθυμία ἐμφανισμὸς προαιρέσεως πρακτικῆς.

Χάρις εὐεργεσία ἐκούσιος· ἀπόδοσις ἀγαθοῦ· ὑπουργία ἐν καιρῷ.

Ὁμόνοια ὁμοδοξία ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων, ὥς δεῖ ἄρχειν καὶ ἄρχεσθαι.

Πολιτεία κοινωνία πλήθους ἀνθρώπων αὐτάρκειας πρὸς εὐδαιμονίαν· κοινωνία πλήθους ἔννομος.

Πρόνοια παρασκευὴ πρὸς μέλλοντά τινα.

414

Βουλὴ σκέψις περὶ τῶν μελλόντων, πῶς συμφέρει.

Νίκη δύναμις κρατητικὴ περὶ ἀγωνίαν.

Εὐπορία εὐκρίνεια [κρατητικὴ] τοῦ λεγομένου.

Δωρεὰ ἀλλαγὴ χάριτος.

Καιρὸς χρόνου ἀκμὴ πρὸς τὸ συμφέρον· χρόνος ἀγαθοῦ τινὸς συνεργός.

Μνήμη διάθεσις ψυχῆς φυλακτικὴ τῆς ἐν αὐτῇ ὑπαρχούσης ἀληθείας.

Ἔννοια συντονία διανοίας.

Νόησις ἀρχὴ ἐπιστήμης.

Ἀγνεία εὐλάβεια τῶν πρὸς τοὺς θεοὺς ἀμαρτημάτων· τῆς θεοῦ τιμῆς κατὰ φύσιν θεραπεία.

B

Μαντεία ἐπιστήμη προδηλωτικὴ πράξεως ἄνευ ἀποδείξεως.

Μαντικὴ ἐπιστήμη θεωρητικὴ τοῦ ὄντος καὶ μέλλοντος ξῶφ θνητῷ.

Σοφία ἐπιστήμη ἀνυπόθετος· ἐπιστήμη τῶν ἀεὶ ὄντων· ἐπιστήμη θεωρητικὴ τῆς τῶν ὄντων αἰτίας.

Φιλοσοφία τῆς τῶν ὄντων ἀεὶ ἐπιστήμης ὄρεξις· ἔξις

θεωρητικὴ τοῦ ἀληθοῦς, πῶς ἀληθές· ἐπιμέλεια ψυχῆς μετὰ λόγου ὀρθοῦ.

Ἐπιστήμη ὑπόληψις ψυχῆς ἀμετάπτωτος ὑπὸ λόγου·
C δύναμις ὑποληπτικὴ τινος ἢ τινων, ἀμετάπτωτος ὑπὸ λόγου· λόγος ἀληθῆς ἐπὶ διανοίᾳ ἀμετάπτωτος.

Δόξα ὑπόληψις μεταπειστος ὑπὸ λόγου· λογιστικὴ φορά· διάνοια ἐμπίπτουσα εἰς ψεῦδος καὶ ἀληθές ὑπὸ λόγου.

Αἰσθησις ψυχῆς φορά· νοῦ κίνησις [ψυχῆς] διὰ σώματος· εἰσάγγελσις ὥρας ἀνθρώπων, ἀφ' ἧς γίνεταί ψυχῆς ἄλογος δύναμις γνωριστικὴ διὰ σώματος.

Ἐξίς διάθεσις ψυχῆς, καθ' ἣν ποιοὶ τινες λεγόμεθα.

D Φωνὴ φρεῦμα διὰ στόματος ἀπὸ διανοίας.

Λόγος φωνὴ ἐγγράμματος, φραστικὴ ἐκάστου τῶν ὄντων· διάλεκτος σύνθετος ἐξ ὀνομάτων καὶ ρημάτων ἄνευ μέλους.

Ὄνομα διάλεκτος ἀσύνθετος ἐρμηνευτικὴ τοῦ τε κατὰ τῆς οὐσίας κατηγορουμένου καὶ παντὸς τοῦ μὴ καθ' ἑαυτοῦ λεγομένου.

Διάλεκτος φωνὴ ἀνθρώπου ἐγγράμματος· καὶ σημείον τι κοινὸν ἐρμηνευτικὸν ἄνευ μέλους.

Σύλλαβὴ ἀνθρωπίνης φωνῆς ἄρθρον ἐγγράμματος.

Ὅρος λόγος ἐκ διαφορᾶς καὶ γένους συγκείμενος.

E Τεκμήριον ἀπόδειξις ἀφανοῦς.

Ἀπόδειξις λόγος συλλογιστικὸς ἀληθῆς· λόγος ἐμφανιστικὸς διὰ προγινωσκομένων.

Στοιχεῖον φωνῆς φωνὴ ἀσύνθετος· αἰτία ταῖς ἄλλαις φωναῖς τοῦ φωνὰς εἶναι.

Ὡφέλιμον τὸ αἷτιον τοῦ εὖ πάσχειν· τὸ αἷτιον τοῦ ἀγαθοῦ.

Συμφέρον τὸ εἰς ἀγαθὸν φέρον.

Καλὸν τὸ ἀγαθόν.

Ἀγαθὸν τὸ αἰτιον σωτηρίας τοῖς οὖσι· τὸ αἰτιον παντὸς τοῦ πρὸς αὐτό· ἀφ' οὗ συμβαίνει ἢ χρὴ αἰρεῖσθαι.

Σῶφρον τὸ κόσμιον τῆς ψυχῆς.

Δίκαιον νόμου ~~τάγμα~~ ποιητικὸν δικαιοσύνης.

Ἐκούσιον τὸ αὐτοῦ προσαγωγόν· τὸ καθ' αὐτὸ αἰρε- 415
τόν· τὸ κατὰ διάνοιαν ἀποτελούμενον.

Ἐλεύθερον τὸ ἄρχον αὐτοῦ.

Μέτριον τὸ μέσον ὑπερβολῆς καὶ ἐλλείψεως καὶ κατὰ τέχνην ἀρκοῦν.

Μέτρον μέσον ὑπερβολῆς καὶ ἐλλείψεως.

Ἀθλον ἀρετῆς γέρας [τὸ ἑαυτοῦ ἔνεκα αἰρετόν.]

Ἀθανασία οὐσία ἔμψυχος καὶ ἀίδιος μονή.

Ὅσιον θεράπευμα θεοῦ· ἀρεστὸν θεῷ.

Ἐορτὴ χρόνος ἱερὸς κατὰ νόμους.

Ἄνθρωπος ζῶον ἄπτερον, δίπουν, πλατυώνυχον· ὃ μόνον τῶν ὄντων ἐπιστήμης τῆς κατὰ λόγους δεκτικὸν ἔστιν.

Θυσία θεῷ δόμα θύματος.

B

Εὐχὴ αἰτησις ἀνθρώποις ἀγαθῶν ἢ δοκούντων παρὰ θεοῖς.

Βασιλεὺς ἄρχων κατὰ νόμους ἀνυπεύθυνος· πολιτικῆς κατασκευῆς ἄρχων.

Ἀρχὴ ἐπιμέλεια τοῦ παντός.

Ἐξουσία ἐπιτροπὴ νόμου.

Νομοθέτης ποιητὴς νόμων, καθ' οὓς δεῖ πολιτεύεσθαι.

Νόμος δόγμα πλήθους πολιτικὸν οὐκ εἰς τινα χρόνον ἀφωρισμένον.

Τρόποις ἀρχὴ ἀναπόδεικτος· συγκεφαλαίωσις λόγου.

Ψήφισμα δόγμα πολιτικὸν εἰς τινα χρόνον ἀφωρισμένον.

- C Πολιτικὸς ἐπιστήμων πόλεως κατασκευῆς.
 Πόλις οἰκησις πλήθους ἀνθρώπων κοινοῖς δόγμασι
 χρωμένων· πλήθος ἀνθρώπων ὑπὸ νόμον τὸν αὐτὸν
 ὄντων.
 Πόλεως ἀρετὴ κατάστασις ὀρθῆς πολιτείας.
 Πολεμικὴ ἐμπειρία πολέμου.
 Συμμαχία κοινωνία πολέμου.
 Σωτηρία περιποίησις ἀβλαβῆς.
 Τύραννος ἄρχων πόλεως κατὰ τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν.
 Σοφιστὴς νέων πλουσίων ἐνδόξων ἐμμισθὸς διη-
 ρευτής.
 D Πλουῖτος κτήσις σύμμετρος πρὸς εὐδαιμονίαν· πε-
 ριουσία χρημάτων εἰς εὐδαιμονίαν συντείνοντων.
 Παρακαταθήκη δόμα μετὰ πίστεως.
 Κάθαρσις ἀπόκρισις χειρόνων ἀπὸ βελτιόνων.
 Νικᾶν κρατεῖν διαφερόμενον.
 Ἀγαθὸς ἄνθρωπος ὁ τοιοῦτος οἷος ἀνθρώπῳ τὰγαθὰ
 ἐπιτελεῖν.
 Σώφρων ὁ μετρίως ἐπιθυμίας ἔχων.
 Ἐγκρατής ὁ κρατῶν ἀντιτεινόντων τῶν τῆς ψυχῆς
 μορίων τῷ ὀρθῷ λογισμῷ.
 Σπουδαῖος ὁ τελέως ἀγαθός· ὁ ἔχων τὴν αὐτοῦ
 ἀρετήν.
 Σύννοια διάνοια μετὰ λύπης ἄνευ λόγου.
 E Δυσμάθεια βραδυτής ἐν μαθήσει.
 Δεσποτεία ἀρχὴ ἀνυπεύθυνος δικαία.
 Ἀφιλοσοφία ἔξις, καθ' ἣν ὁ ἔχων μισολόγος ἐστίν.
 Φόβος ἐκπληξίς ψυχῆς ἐπὶ κακοῦ προσδοκία.
 Θυμὸς ὁρμὴ βίαιος ἄνευ λογισμοῦ· νόσος τᾶξως
 ψυχῆς ἀλογίστου.
 Ἐκπληξίς φόβος ἐπὶ προσδοκίᾳ κακοῦ.

Κολακεία ὁμιλία ἢ πρὸς ἡδονὴν ἄνευ τοῦ βελτίστου·
ἔξις ὁμιλητικὴ πρὸς ἡδονὴν ὑπερβάλλουσα τὸ μέτριον.

Ὅργη παράκλησις τοῦ θυμικοῦ εἰς τὸ τιμωρεῖσθαι.

Ἐβρις ἀδικία πρὸς ἀτιμίαν φέρουσα.

416

Ἀκρασία ἔξις βιαστικὴ παρὰ τὸν ὀρθὸν λογισμὸν
πρὸς τὰ δοκοῦντα ἡδέα εἶναι.

Ὅκνος φυγὴ πόνων ἀρχῆς· δειλία ἀντιληπτικὴ ὀρμῆς
[πρώτη τοῦ εἶναι αἰτία].

Διαβολὴ διάστασις φίλων λόγῳ.

Καιρὸς ἐν ᾧ ἕκαστον ἐπιτήδειον παθεῖν ἢ ποιῆσαι.

Ἀδικία ἔξις ὑπεροπτικὴ νόμων.

Ἐνδεια ἐλάττωσις τῶν ἀγαθῶν.

Αἰσχύνη φόβος ἐπὶ προσδοκίᾳ ἀδοξίας.

Ἀλαξουεῖα ἔξις προσποιητικὴ αγαθοῦ ἢ ἀγαθῶν τῶν
μὴ ὑπαρχόντων.

Ἀμαρτία πρᾶξις παρὰ τὸν ὀρθὸν λογισμὸν.

Φθόνος λύπη ἐπὶ φίλων ἀγαθοῖς ἢ οὓσιν ἢ γεγεννη-
μένοις.

Ἀναισχυντία ἔξις ψυχῆς ὑπομενητικὴ ἀδοξίας ἕνεκα
κέρδους.

Θρασύτης ὑπερβολὴ θράσους πρὸς φόβους οὓς μὴ δεῖ.

Φιλοτιμία ἔξις ψυχῆς προετικὴ πάσης δαπάνης ἄνευ
λογισμοῦ.

Κακοφύτα κακία ἐν φύσει καὶ ἁμαρτία τοῦ κατὰ φύ-
σιν· νόσος τοῦ κατὰ φύσιν.

Ἐλπίς προσδοκία αγαθοῦ.

Μανία ἔξις φθαρτικὴ ἀληθοῦς ὑπολήψεως.

Λαλιά ἀκρασία λόγου [ἄλογος].

Ἐναντιότης τῶν ὑπὸ τὸ αὐτὸ γένος κατὰ τινα διαφο-
ρὰν πιπτόντων ἢ πλείστη διάστασις.

Ἀκούσιον τὸ παρὰ διάνοιαν ἀποτελούμενον.

Παιδεία δύναμις θεραπευτικὴ ψυχῆς.

Παίδευσις παιδείας παράδοσις.

Νομοθετική ἐπιστήμη ποιητική πόλεως ἀγαθῆς.

Νουθέτησις λόγος ἐπιτιμητικός ἀπὸ γνώμης· λόγος αμαρτίας ἀποτροπῆς ἔνεκεν.

Βοήθεια κακοῦ κώλυσις ὄντος ἢ γινομένου.

Κόλασις ψυχῆς θεραπεία ἐπὶ ἁμαρτήματι γενομένου.

Δύναμις ὑπεροχὴ ἐν πράξει ἢ ἐν λόγῳ· ἕξις καθ' ἣν το ἔχον δυνατόν ἐστίν· ἰσχύς κατὰ φύσιν.

Σώζειν τὸ περιποιεῖν ἀβλαβῇ.

ΠΕΡΙ ΔΙΚΑΙΟΥ.

www.libtool.com.cn

ΤΑ ΤΟΥ ΔΙΔΑΛΟΓΟΥ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΕΤΑΙΡΟΣ.

St.
III.p.

I. Ἐχεις ἡμῖν εἰπεῖν, ὃ τί ἐστι τὸ δίκαιον; ἢ οὐκ ἄξιόν 372
σοι δοκεῖ εἶναι λόγον περὶ αὐτοῦ ποιέσθαι; Ἐμοιγε καὶ
μάλα. Τί οὖν ἐστιν; Τί γὰρ ἄλλο γε ἢ τὰ νομιζόμενα δίκαια;
Μή μοι οὕτως, ἀλλ' ὥσπερ ἂν εἰ σύ μ' ἔροιο, τί ἐστιν
ὀφθαλμός, εἰποιμ' ἂν σοι ὅτι ὃ ὀρώμεν, ἐὰν δὲ καὶ δεῖξαι
με κελεύῃς, δείξω σοι· καὶ ἐάν με ἔρη, ὅτῳ ψυχὴ ὄνομα,
ἔρω σοι ὃ γινώσκωμεν, ἐὰν δὲ ἔρη αὐτὸ, τί ἐστι φωνή, ἀπο-
κρινουμαι σοι ὃ διαλεγόμεθα· καὶ σύ οὕτω φράσον, ὅτι
δίκαιόν ἐστιν ὃ τί χρῶμεθα, ὥσπερ ἂ νῦν δὴ ἡρόμην. Οὐ
πάνυ ἔχω σοι οὕτως ἀποκρίνασθαι. Ἄλλ' ἐπειδὴ οὐχ οὕ-
τως ἔχεις, ἴσως τῇδε πη ῥᾶον αὐτὸ εὑροίμεν ἂν. φέρε, τὰ
μεῖζω καὶ τὰ ἐλάττω τίνοι σκοποῦντες διαγιγνώσκωμεν; Ἄρ'
οὐ μέτρω; Ναί. Μετὰ δὲ τοῦ μέτρου τίνοι τέχνη; Ἄρ' οὐ
μετρητικῇ; Μετρητικῇ. Τί δὲ τὰ κοῦφα καὶ βαρέα, ἄρ' οὐ 373
σταθμῷ; Ναί. Μετὰ δὲ τοῦ σταθμοῦ τίνοι τέχνη; οὐ τῇ
στατικῇ; Πάνυ γε. Τί δὲ δῆ; τὰ δίκαια καὶ τὰ δίκαια τίνοι
σκοποῦντες διαγιγνώσκωμεν ὀργάνῳ, καὶ μετὰ τοῦ ὀργά-
νου τίνοι τέχνη πρόσθεν; Ἄρα οὐδ' οὕτω πῶς σοι καταφα-
νές ἐστιν; Οὐ.

II. Ἀλλὰ πάλιν ὦδε. ὅταν ἀμφισβητῶμεν περὶ τῶν
μειζόνων καὶ τῶν ἐλαττόνων, τίνες ἡμᾶς διακρινούσιν;
οὐχ οἱ μετρηταί; Ναί. Ὅταν δὲ περὶ τῶν πολλῶν καὶ ὀλί-
γων, τίνες οἱ διακρίνοντες; οὐχ οἱ ἀριθμηταί; Ἀλλὰ τί; B

- Ὅταν δὲ περὶ τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων ἀμφισβητῶμεν ἀλλήλοις, ἐπὶ τίνας ἐρχόμεθα καὶ τίνες ἡμᾶς οἱ διακρίνοντες εἰσιν ἐκάστοτε; εἶπέ. Ἀρά γε δικαστὰς λέγεις, ὦ Σώκρατες; Εὖ γ' εὖρες. Ἰθι δὴ καὶ τόδε πειράσθῃτι εἰπεῖν. τί ποιοῦντες διακρινούσιν οἱ μετρηταὶ περὶ τῶν μεγάλων καὶ σμικρῶν; ἄρ' οὐ μετροῦντες; Ναί. Τί δὲ περὶ τῶν βαρέων καὶ κούφων; οὐχ ἰστάντες; Ἰστάντες μέντοι. Τί δὲ περὶ τῶν πολλῶν καὶ ὀλίγων; ἄρ' οὐκ ἀριθμοῦντες; Ναί.
- C Τί δὲ δὴ περὶ τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων ἄρα; ἀποκρίναι. Οὐκ ἔχω. Λέγοντες, φάθι. Ναί. Λέγοντες ἄρα ἡμᾶς διακρίνουσιν, ὅταν περὶ τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων κρίνωσιν οἱ δικασταί; Ναί. Μετροῦντες δέ γε περὶ τῶν σμικρῶν καὶ μεγάλων οἱ μετρητικοί· μέτρον γὰρ ἦν ᾧ ταῦτ' ἐκρίνετο. Οὕτως. Ἰστάντες δ' αὖ περὶ τῶν βαρέων καὶ κούφων οἱ στατικοί· σταθμὸς γὰρ ἦν ᾧ ταῦτ' ἐκρίνετο. Ἦν γάρ. Ἀριθμοῦντες δ' αὖ περὶ τῶν πολλῶν καὶ ὀλίγων οἱ ἀριθμη-
- D τικοί· ἀριθμὸς γὰρ ἦν ᾧ ταῦτ' ἐκρίνετο. Οὕτως.

- III. Λέγοντες δέ γε, ὥς ἄρτι ὠμολογήσαμεν, περὶ τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων κρίνουσιν ἡμᾶς οἱ δικασταί· λόγος γὰρ ἦν ᾧ ταῦτ' ἐκρίνετο. Εὖ λέγεις, ὦ Σώκρατες. Ἀληθῆ μὲν οὖν· καὶ λόγος ἐστίν, ὥς ἔοικεν, ᾧ τὰ δίκαια καὶ ἄδिका κρίνεται. Φαίνεται γοῦν. Τί ποτε ὄντα τὰ δίκαια καὶ τὰ δικά; ὥσπερ ἂν ἡμᾶς εἰ τις ἤρετο, ἐπειδὴ μέτρον καὶ μετρητικὴ καὶ μετρητικὸς τὸ μείζον καὶ τὸ ἐλαττον δια-
- E κρίνει, τί ὃν τὸ μείζον καὶ τὸ ἐλαττον; εἰποιμεν ἂν αὐτῷ, ὅτι τὸ μὲν μείζον ὑπερέχον, τὸ δὲ ἐλαττον ὑπερεχόμενον. ἐπειδὴ δὲ τὸ βαρὺ καὶ τὸ κούφον σταθμὸς καὶ στατικὴ καὶ στατικὸς διακρίνει, τί ὃν τό τε βαρὺ καὶ τὸ κούφον; εἰποιμεν ἂν αὐτῷ, ὅτι τὸ μὲν κάτω ῥέπον ἐν τοῖς ξυγοῖς βαρὺ, τὸ δὲ ἄνω κούφον. οὕτω δὴ εἰ καὶ ἔροιτο ἡμᾶς, ἐπειδὴ δὲ τὸ δίκαιον καὶ τὸ ἄδικον λόγος τε καὶ δικαστικὴ καὶ δικαστὴς ἐστίν ἡμῖν ὁ διακρίνων, τί ποτε ὃν τὸ δίκαιον καὶ

τᾷδικον; τί ἔχομεν αὐτῷ ἀποκρίνεσθαι; ἢ οὐδέπω ἔχομεν εἰπεῖν; Οὐκ ἔχομεν. Πότερον δὲ ἐκόντας οἶει ἔχειν τοῦτο 374 τὸ ἄδικον τοὺς ἀνθρώπους ἢ ἄκοντας; ὧδε δὲ λέγω. ἐκόντας οἶει ἀδικεῖν καὶ ἀδίκους εἶναι ἢ ἄκοντας; Ἐκόντας ἔγωγε, ὦ Σώκρατες· πονηροὶ γὰρ εἰσιν. Ἐκόντας ἄρα σὺ οἶει πονηροὺς εἶναι καὶ ἀδίκους ἀνθρώπους; Ἐγώ γε· σὺ δ' οὐ; Οὔκ, εἰ γέ τι δεῖ τῷ ποιητῇ πείθεσθαι. Ποίῳ ποιητῇ; Ὅστις εἶπεν

οὐδεὶς ἐκὼν πονηρὸς οὐδ' ἄκων μάκαρ.

Ἀλλὰ τοι, ὦ Σώκρατες, εὖ ἡ παλαιὰ παροιμία ἔχει, ὅτι πολλὰ ψεύδονται ἄοιδοί.

IV. Θαυμάζοιμ' ἄν, εἰ τοῦτό γε ἐψεύσατο οὗτος ἄοι- B
δός· ἐπεὶ εἰ σοι σχολή ἐστιν, ἐπισκεψώμεθα αὐτόν, εἴτε ψευδῇ εἴτε ἀληθῇ λέγει. Ἀλλὰ σχολή. Φέρε δὴ, πότερον ἡγεῖ δίκαιον εἶναι, ψεύδεσθαι ἢ ἀληθῇ λέγειν; Ἀληθῇ ἔγωγε. Ψεύδεσθαι ἄρα ἄδικον; Ναί. Πότερον δὲ ἕξαπα-
τᾶν ἢ μὴ ἕξαπατᾶν; Μὴ ἕξαπατᾶν δὴ που. Ἐξαπατᾶν ἄρα
ἄδικον; Ναί. Τί δέ; βλάπτειν δίκαιον ἢ ὠφελεῖν; Ὁφε-
λεῖν. Βλάπτειν ἄρα ἄδικον; Ναί. Ἔστιν ἄρα ἀληθῇ μὲν C
λέγειν καὶ μὴ ἕξαπατᾶν καὶ ὠφελεῖν δίκαιον, ψεύδεσθαι
δὲ καὶ βλάπτειν καὶ ἕξαπατᾶν ἄδικον. Ναὶ μὰ Δία, σφό-
δρα γε.

V. Ἡ καὶ τοὺς πολεμίους; Οὐδαμῶς. Ἀλλὰ βλάπτειν
δίκαιον τοὺς πολεμίους, ὠφελεῖν δὲ ἄδικον; Ναί. Οὐκοῦν
καὶ ἕξαπατῶντας δίκαιον βλάπτειν τοὺς πολεμίους; Πῶς
γὰρ οὔ; Τί δέ; ψεύδεσθαι, ἵνα ἕξαπατῶμεν καὶ βλάπτωμεν
αὐτούς, οὐ δίκαιον; Ναί. Τί δέ; τοὺς φίλους οὐκ ὠφελεῖν
φῆς δίκαιον εἶναι; Ἐγώ γε. Πότερον μὴ ἕξαπατῶντας ἢ D
ἕξαπατῶντας ἐπ' ὠφελείᾳ τῇ ἐκείνων; Καὶ ἕξαπατῶντας
νὴ Δία. Ἀλλ' ἕξαπατῶντας μὲν δίκαιον ἄρα ὠφελεῖν, οὐ
μέντοι ψευδομένους γε· ἢ καὶ ψευδομένους; Καὶ ψευδο-
μένους δίκαιον. Ἔστιν ἄρα, ὥς ἔοικε, ψεύδεσθαί τε καὶ

ἀληθῇ λέγειν δίκαιον καὶ ἄδικον. Ναί. Καὶ μὴ ἐξαπατᾶν καὶ ἐξαπατᾶν δίκαιον καὶ ἄδικον. Ἔοικεν. Καὶ βλάπτειν καὶ ὠφελεῖν δίκαιον καὶ ἄδικον; Ναί.

E VI. Ταῦτά δὴ, ὥς ἔοικε, πάντα τὰ τοιαῦτα ὄντα καὶ δίκαια καὶ ἄδικά ἐστιν. Ἐμοιγε φαίνεται. Ἄκουε δὴ. ὀφθαλμὸν ἐγὼ ἔχω δεξιὸν καὶ ἀριστερόν, ὥσπερ καὶ οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι; Ναί. Μυκτῆρα δεξιὸν καὶ ἀριστερόν; Πάνυ γε. Καὶ χεῖρα δεξιάν καὶ ἀριστεράν; Ναί. Οὐκοῦν ἐπειδὴ τὰ αὐτὰ ὀνομάζων τὰ μὲν δεξιὰ φῆς εἶναι, τὰ δὲ ἀριστερὰ τῶν ἐμῶν, εἰ σε ἐγὼ ἐροίμην ὁπότερα, ἂρ' ἂν ἔχοις εἰπεῖν, ὅτι τὰ μὲν πρὸς τοῦ δεξιὰ ἐστι, τὰ δὲ πρὸς τοῦ ἀριστερά; Ναί. Ἴδι δὴ καὶ ἐκεῖ, ἐπειδὴ τὰ αὐτὰ ὀνομάζων τὰ μὲν δίκαια φῆς εἶναι, τὰ δὲ ἄδικα, ἔχεις εἰπεῖν 375 ὁπότερα τὰ δίκαια καὶ ὁπότερα τὰ ἄδικα; Ἐμοὶ μὲν τοίνυν δοκεῖ ἐν μὲν τῷ θέοντι καὶ τῷ καιρῷ ἕκαστα τούτων γιγνόμενα δίκαια εἶναι, ἐν δὲ τῷ μὴ θέοντι ἄδικα. Καλῶς γέ σοι δοκοῦν. ὁ μὲν ἄρα ἐν τῷ θέοντι ἕκαστα τούτων ποιῶν δίκαια ποιεῖ, ὁ δὲ μὴ ἐν τῷ θέοντι ἄδικα; Ναί. Οὐκοῦν ὁ μὲν τὰ δίκαια ποιῶν δίκαιος, ὁ δὲ τὰ ἄδικα ἄδικος; Ἔστι ταῦτα.

VII. Τίς οὖν [ὁ] ἐν τῷ θέοντι *καὶ τῷ* καιρῷ οἷός τε τέμνειν καὶ καίειν καὶ ἰσχυαίνειν; Ὁ ἱατρός. Ὅτι ἐπίστα- B ται ἢ δι' ἄλλο τι; Ὅτι ἐπίσταται. Τίς δ' ἐν τῷ θέοντι σκάπτειν καὶ ἀρουῖν καὶ φυτεύειν οἷός τε; Ὁ γεωργός. Ὅτι ἐπίσταται, ἢ ὅτι οὐ; Ὅτι ἐπίσταται. Οὐκοῦν καὶ τὰ ἄλλα οὕτως; ὁ μὲν ἐπιστάμενος οἷός τε τὰ θέοντα ποιεῖν ἐστὶ καὶ ἐν τῷ θέοντι καὶ ἐν τῷ καιρῷ, ὁ δὲ μὴ ἐπιστάμενος οὐ; Οὕτως. Καὶ ψεύδεσθαι ἄρα καὶ ἐξαπατᾶν καὶ ὠφελεῖν, ὁ μὲν ἐπιστάμενος οἷός τε ποιεῖν ἕκαστα τούτων ἐν τῷ θέοντι C καὶ τῷ καιρῷ, ὁ δὲ μὴ ἐπιστάμενος οὐ; Ἀληθῇ λέγεις. Ὁ δέ γε ταῦτα ποιῶν ἐν τῷ θέοντι δίκαιος; Ναί. Δι' ἐπιστήμην δέ γε ταῦτα ποιεῖ. Πῶς δ' οὐ; Δι' ἐπιστήμην ἄρα δι-

καιος ὁ δίκαιος. Ναί. Οὐκοῦν ὁ ἄδικος διὰ τὸ ἐναντίον ἄδικός ἐστι τῷ δικαίῳ; Φαίνεται. Ὁ δὲ δίκαιος διὰ σοφίαν δίκαιος. Ναί.

VIII. Δι' ἀμαθίαν ἄρα ὁ ἄδικος ἄδικος. Ἐοικεν. Κινδυνεύει ἄρα ὁ μὲν ~~οὐκ~~ πρόγονοι ἡμῶν κατέλιπον σοφίαν, δικαιοσύνη εἶναι, ὁ δὲ ἀμαθίαν, τοῦτο δὲ ἀδικία. Ἐοικεν. D
Ἐκόντες δὲ ἀμαθεῖς εἰσὶν οἱ ἄνθρωποι ἢ ἄκοντες; Ἀκοντες. Ἀκοντες ἄρα καὶ ἄδικοι; Φαίνεται. Οἱ δὲ ἄδικοι πονηροί; Ναί. Ἀκοντες ἄρα πονηροὶ καὶ ἄδικοι; Παντάπασιν οὖν. Διὰ δὲ τὸ ἄδικοι εἶναι ἀδικοῦσιν; Ναί. Διὰ τὸ ἀκούσιον ἄρα; Πάννυ γε. Οὐ μὲν δὴ διὰ τὸ ἀκούσιόν γε τὸ ἐκούσιον γίγνεται. Οὐ γὰρ οὖν. Διὰ δὲ τὸ ἄδικον εἶναι τὸ ἀδικεῖν γίγνεται. Ναί. Τὸ δὲ ἄδικον ἀκούσιον. Ἀκούσιον. Ἀκοντες ἄρα ἀδικοῦσι καὶ ἄδικοί εἰσι καὶ πονηροί. Ἀκοντες, ὥς γε φαίνεται. Οὐκ ἄρα ἐψεύσατο τοῦτό γε αἰετός. Οὐκ ἔοικεν.

ΠΕΡΙ ΑΡΕΤΗΣ.

www.libtool.com.cn

ΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΠΡΟΣΩΠΑ ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΕΤΑΙΡΟΣ.

St.
III. p.
376

- I. Ἄρα διδασκόν ἐστιν ἡ ἀρετή; ἢ οὐ διδασκόν, ἀλλὰ φύσει οἱ ἀγαθοὶ γίνονται ἄνδρες, ἢ ἄλλω τινὶ τρόπῳ; Οὐκ ἔχω εἰπεῖν ἐν τῷ παρόντι, ὦ Σώκρατες. Ἀλλὰ ὥδε σκεψώμεθα αὐτό. φέρε, εἰ τις βούλοιο ταύτην τὴν ἀρετὴν γενέσθαι ἀγαθός, ἢν ἀγαθοὶ εἰσιν οἱ σοφοὶ μάγειροι, πόθεν αὖ γένοιτο; Δῆλον ὅτι εἰ παρὰ τῶν ἀγαθῶν μαγείρων μάθοι. Τί δέ; εἰ βούλοιο ἀγαθὸς γενέσθαι ἰατρός, παρὰ τίνα αὖ ἐλθὼν γένοιτο ἀγαθὸς ἰατρός; Δῆλον δὲ ὅτι παρὰ τῶν ἀγαθῶν τινὰ ἰατρῶν. Εἰ δὲ ταύτην τὴν ἀρετὴν ἀγαθὸς βούλοιο γενέσθαι, ἦνπερ οἱ σοφοὶ τέκτονες;
- B Παρὰ τῶν τεκτόνων. Εἰ δὲ ταύτην τὴν ἀρετὴν βουλευθεῖη ἀγαθὸς γενέσθαι, ἦνπερ οἱ ἄνδρες οἱ ἀγαθοὶ τε καὶ σοφοί, ποῦ χρὴ ἐλθόντα μαθεῖν; Οἶμαι μὲν καὶ ταύτην, εἴπερ μαθητός ἐστι, παρὰ τῶν ἀνδρῶν τῶν ἀγαθῶν· πόθεν γὰρ ἄλλοθεν; Φέρε δὴ, τίνες ἡμῖν ἄνδρες ἀγαθοὶ γεγόνασιν; ἵνα σκεψώμεθα, εἰ οὗτοί εἰσιν οἱ τοὺς ἀγαθοὺς ποιοῦντες.
- C Θουκυδίδης καὶ Θεμιστοκλῆς καὶ Ἀριστείδης καὶ Περικλῆς. Τούτων οὖν ἐκάστου ἔχομεν διδάσκαλον εἰπεῖν; Οὐκ ἔχομεν· οὐ γὰρ λέγεται.

II. Τί δέ; μαθητὴν ἢ τῶν ξένων τινὰ ἢ τῶν πολιτῶν ἢ ἄλλον, ἐλεύθερον ἢ δοῦλον, ὅστις αἰτίαν ἔχει διὰ τὴν τούτων ὁμιλίαν σοφός τε καὶ ἀγαθὸς γεγενῆναι; Οὐδὲ

τοῦτο λέγεται. Ἄλλ' ἄρα μὴ ἐφθόρουν μεταδιδόναι τῆς ἀρετῆς τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις; Τάχα. Ἄρα ἵνα μὴ ἀντί-τεχνοι αὐτοῖς γίγνουντο, ὥσπερ οἱ μάγειροί τε καὶ ἰατροὶ καὶ τέκτονες φθονοῦσιν; οὐ γὰρ λυσιτελεῖ αὐτοῖς πολλοὺς ἀντιτέχνους γίγνεσθαι οὐδὲ οἰκεῖν ἐν πολλοῖς αὐτοῖς ὁμοίοις. Ἄρ' οὖν οὕτω καὶ τοῖς ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖς οὐ λυσιτελεῖ ἐν ὁμοίοις αὐτοῖς οἰκεῖν; Ἰσως. Εἰσὶ δὲ οἱ αὐτοὶ οὐχὶ ἀγαθοὶ τε καὶ δίκαιοι; Ναί. Ἔστιν οὖν ὅτῳ λυσιτελεῖ μὴ ἐν ἀγαθοῖς οἰκεῖν ἀνδράσιν ἀλλ' ἐν κακοῖς; Οὐκ ἔχω εἰπεῖν. Ἀρ' οὖν οὐδὲ τοῦτ' ἔχεις εἰπεῖν, πότερον ἔργον ἐστὶ τῶν μὲν ἀγαθῶν βλάπτειν, τῶν δὲ κακῶν ὠφελεῖν, ἢ τοῦναντίον; Τοῦναντίον. Οἱ μὲν ἀγαθοὶ ἄρα ὠφελούσιν, οἱ δὲ κακοὶ βλάπτουσιν; Ναί. Ἔστιν οὖν ὅστις βούλεται βλάπτεσθαι μᾶλλον ἢ ὠφελεῖσθαι; Οὐ πάνν.

III. Οὐδεὶς ἄρα βούλεται ἐν πονηροῖς οἰκεῖν μᾶλλον ἢ ἐν χρηστοῖς. Οὕτως. Οὐδεὶς ἄρα φθονεῖ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἄλλῳ, ὥστε ἀγαθὸν καὶ ὅμοιον ἑαυτῷ ποιῆσαι. Οὐκ οὖν φαίνεται γὰρ δὴ ἐκ τοῦ λόγου. Ἀκήκοας οὖν ὅτι Θεμιστοκλὲς Κλεόφαντος υἱὸς ἐγένετο; Ἀκήκοα. Οὐκοῦν δῆλον ὅτι οὐδὲ τῷ υἱεῖ ἐφθόρει ὡς βελτίστῳ γενέσθαι ὁ Θεμιστοκλῆς, ὅς γὰρ ἄλλῳ οὐδενί, εἴπερ ἦν ἀγαθός; ἦν δέ, ὡς φαμέν. Ναί. Οἶσθα οὖν ὅτι Θεμιστοκλῆς τὸν υἱὸν ἱππία μὲν ἐδιδάξατο σοφὸν εἶναι καὶ ἀγαθόν· ἐπέμενε γοῦν ἐπὶ τῶν ἱππων ὀρθὸς ἐστηκώς, καὶ ἠκόντιζεν ἀπὸ τῶν ἱππων ὀρθός, καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ θαυμάσια εἰργάζετο· καὶ ἄλλα πολλὰ ἐδίδαξε καὶ ἐποίησε σοφόν, ὅσα διδασκάλων ἀγαθῶν εἶχετο. ἢ ταῦτα οὐκ ἀκήκοας τῶν πρεσβυτέρων; Ἀκήκοα.

IV. Οὐκ ἄρα τὴν φύσιν γέ τις τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ αἰτιά-σαιτ' ἂν κακὴν εἶναι. Οὐκ ἂν οὖν δικαίως γὰρ ἐξ ὧν σὺ λέγεις. Τί δαί τόδε; ὡς Κλεόφαντος ὁ Θεμιστοκλέους υἱὸς

ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ σοφὸς ἐγένετο ἅπερ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἦν σοφός, ἥδη τοῦτο ἤκουσας ἢ νεωτέρου ἢ πρεσβυτέρου; Οὐκ ἤκουσα. Ἄρ' οὖν ταῦτα μὲν οἴομεθα βούλεσθαι αὐτὸν τὸν ἐαυτοῦ υἱὸν παιδεῦσαι, ἦν δὲ αὐτὸς σοφίαν ἦν σοφός, μηδὲν βελτίω αὐτὸν ποιῆσαι τῶν γειτόνων μηδενός, εἴπερ διδακτὸν ἦν ἡ ἀρετὴ; Οὐκ οὖν εἰκός γε. Οὗτος μὲν δὴ σοι τοιοῦτος διδάσκαλος ἀρετῆς, ὃν ὑπέιπες· ἄλλον δὲ δὴ σκεψώμεθα, Ἀριστείδην, ὃς ἐθρεψε μὲν τὸν Λυσίμαχον, ἐπαίδευσεν δὲ κάλλιστα Ἀθηναίων, ὅσα διδασκάλων εἶχετο, ἄνδρα δὲ οὐδενὸς βελτίω ἐποίησε· τοῦτον γὰρ καὶ σὺ καὶ ἐγὼ εἶδομεν καὶ συννεγενόμεθα. Ναί.

V. Οἶσθα οὖν, ὅτι Περικλῆς αὐτὸς ἐθρεψεν υἱεῖς Πάραλον καὶ Ξάνθιππον, ὧν καὶ σὺ μοι δοκεῖς τοῦ ἑτέρου ἐρασθῆναι. τούτους μέντοι, ὥς καὶ σὺ οἶσθα, ἱππείας μὲν ἐδίδαξεν οὐδενὸς χείρους Ἀθηναίων, καὶ μουσικὴν καὶ τὴν ἄλλην ἀγωνίαν καὶ τὰλλα ἐπαίδευσεν, ὅσα τέχνη διδασκονται, οὐδενὸς χείρους· ἀγαθοὺς δὲ ἄρα ἄνδρας οὐκ ἐβούλετο ποιῆσαι; Ἄλλ' ἴσως ἂν ἐγένοντο, ὥς Σώκρατες, εἰ μὴ νέοι ὄντες ἐτελεύτησαν. Σὺ μὲν εἰκότως βοηθεῖς τοῖς παιδικοῖς, Περικλῆς δὲ ἐκείνους, εἴπερ διδακτὸν ἦν ἀρετὴ καὶ οἷός τ' ἦν ἀγαθοὺς ποιῆσαι, πολὺ πρότερον ἂν τὴν αὐτοῦ ἀρετὴν σοφοὺς ἐποίησεν ἢ μουσικὴν καὶ ἀγωνίαν· ἀλλὰ μὴ οὐκ ἦ διδακτὸν. ἐπεὶ Θουκυδίδης αὐτὸν δύο υἱεῖς ἐθρεψε, Μελησίαν καὶ Στέφανον, ὑπὲρ ὧν σὺ οὐκ ἂν ἔχοις εἰπεῖν, ἅπερ ὑπὲρ τῶν Περικλέους υἱῶν· τούτων γὰρ δὴ καὶ σὺ οἶσθα τὸν γ' ἕτερον μέχρι γήραος βιοῦντα, τὸν δ' ἕτερον πόρρω πάνυ. καὶ μὴν καὶ τούτῳ ὁ πατὴρ ἐπαίδευσεν τὰ τε ἄλλα εὖ καὶ ἐπάλαισαν κάλλιστα Ἀθηναίων· τὸν μὲν γὰρ Ξανθία ἐδωκε, τὸν δὲ Εὐδῶρ, οὗτοι δὲ που ἐδόκουν κάλλιστα τῶν τότε παλαίειν. Ναί.

B VI. Οὐκοῦν δῆλον ὅτι οὗτος οὐκ ἂν ποτε, οἱ μὲν ἔδει

δαπανώμενον διδάσκειν, ταῦτα μὲν ἐδίδαξε τοὺς παῖδας τοὺς ἑαυτοῦ, οἱ δ' οὐδὲν ἔδει ἀναλώσαντα ἀγαθοὺς ἀνδρας ποιῆσαι, τοῦτο δὲ οὐκ ἂν ἐδίδαξεν, εἰ διδακτὸν ἦν; Εἰκὸς γε. Ἀλλὰ γὰρ ἴσως ὁ Θουκυδίδης φαῦλος ἦν, καὶ οὐχὶ ἦσαν αὐτῷ πλείστοι φίλοι Ἀθηναίων καὶ τῶν συμμάχων; καὶ οἰκίας ἦν μεγάλης καὶ ἐδύνατο μέγα ἐν τῇ πόλει καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις Ἑλλησιν, ὥστ' εἴπερ ἦν τοῦτο διδακτὸν, ἐξεῦρεν ἂν ὅστις αὐτοῦ ἐμείλλε τοὺς νίεις ἀγα- C θοὺς ποιῆσειν ἢ τῶν ἐπιχωρίων ἢ τῶν ξένων, εἰ αὐτὸς μὴ ἐσχόλαζε διὰ τὴν τῆς πόλεως ἐπιμέλειαν. ἀλλὰ γάρ, ὦ ἑταῖρε, μὴ οὐκ ἦ διδακτὸν ἡ ἀρετὴ. Οὐκ, ἴσως. Ἀλλὰ δὴ εἰ μὴ διδακτὸν ἐστίν, ἄρα φύσει φύονται οἱ ἀγαθοί; καὶ τοῦτο τῇδὲ πῃ σκοποῦντες ἴσως ἂν εὗρομεν. φέρε γάρ· εἰσὶν ἡμῖν φύσεις ἵππων ἀγαθῶν; Εἰσὶν.

VII. Οὐκοῦν εἰσὶ τινες ἄνθρωποι τέχνην ἔχοντες, ἢ τὰς τῶν ἵππων τῶν ἀγαθῶν φύσεις γιγνώσκουσι, καὶ D κατὰ τὸ σῶμα πρὸς δρόμον καὶ κατὰ τὴν ψυχὴν οἵτινές τε θυμοειδείς καὶ ἄθυμοι; Ναί. Τίς οὖν αὕτη ἡ τέχνη ἐστὶ; τί ὄνομα αὐτῇ; Ἱππική. Οὐκοῦν καὶ περὶ τοὺς κύνας ὡσαύτως ἐστὶ τις τέχνη, ἢ τὰς ἀγαθὰς καὶ τὰς κακὰς φύσεις τῶν κυνῶν διακρίνουσιν; Ἔστιν. Τίς αὕτη; Ἡ κυνηγετική. Ἀλλὰ μὴν καὶ περὶ τὸ χροσίον καὶ τὸ ἀργύριον εἰσὶν ἡμῖν δοκιμασταί, οἵτινες ὁρῶντες κρίνουσι τό τε βέλτιον καὶ τὸ χεῖρον; Εἰσὶν. Τίνας οὖν τούτους E καλεῖς; Ἀργυρογνώμονας. Καὶ μὴν οἱ παιδοτρίβαι γιγνώσκουσι σκοπούμενοι τὰς φύσεις τὰς τῶν σωμάτων τῶν ἀνθρώπων, ὁποῖαί τε χρησταὶ καὶ ὁποῖαι μὴ πρὸς ἐκάστους τῶν πόνων, καὶ τῶν πρεσβυτέρων καὶ νέων, ὅσα μέλλει τῶν σωμάτων ἄξια λόγου ἐσεσθαι καὶ ἐν οἷς ἐλπίς ἐστὶ πολλὴ τὰ ἔργα, ὅσα σώματος ἔχεται, εὖ ἀπεργάσασθαι. Ἔστι ταῦτα.

VIII. Πότερον οὖν σπουδαιότερόν ἐστι ταῖς πόλεσιν ἵπποι καὶ κύνες ἀγαθοὶ καὶ τᾶλλα τὰ τοιαῦτα, ἢ ἄνδρες
 379 ἀγαθοί; Ἄνδρες ἀγαθοί. Τί οὖν; οἶει ἂν, εἴπερ ἦσαν φύ-
 σεις ἀγαθαὶ πρὸς ἀρετὴν ἀνθρώπων, οὐκ ἂν πάντα με-
 μηχανῆσθαι τοὺς ἀνθρώπους ὥστε διαγιγνώσκειν αὐ-
 τὰς; Εἰκός γε. Ἐχεις οὖν τινὰ εἰπεῖν τέχνην, ἣτις ἐστὶν
 ἐπὶ ταῖς φύσεσι ταῖς τῶν ἀνδρῶν τῶν ἀγαθῶν ἀπο-
 δεδειγμένη, ὥστε δύνασθαι αὐτὰς κρίνειν; Οὐκ ἔχω. Καὶ
 μὲν δὴ πλείστου ἂν ἦν ἀξία καὶ οἱ ἔχοντες αὐτήν· οὗτοι
 γὰρ ἂν ἡμῖν ἀπέφαινον τῶν νέων τοὺς μέλλοντας ἀγα-
 B θοὺς ἐσσεσθαι ἐτι παιδας ὄντας, οὓς ἂν ἡμεῖς παραλαβόν-
 τες ἐφυλάττομεν ἐν ἀκροπόλει δημοσίᾳ, ὥσπερ τὸ ἀργύ-
 ριον, καὶ μᾶλλον τι, ἵνα μὴ τι φλαῦρον ἡμῖν πάθοιεν
 μήτε ἐν μάχῃ μήτε ἐν ἄλλῳ μηδενὶ κινδύνῳ, ἀλλ' ἀπέ-
 κειντο τῇ πόλει σωτήρες τε καὶ εὐεργέται, ἐπειδὴ γε εἰς
 τὴν ἡλικίαν ἀφίκοντο. ἀλλὰ γὰρ κινδυνεύει οὔτε φύσει
 οὔτε μαθήσει ἢ ἀρετῇ τοῖς ἀνθρώποις παραγίγνεσθαι.
 Πῶς οὖν ἂν, ὦ Σώκρατες, σοι δοκοῦσι γίγνεσθαι, εἰ μήτε
 C φύσει μήτε μαθήσει γίνονται; τίν' ἄλλον τρόπον γί-
 γνοιντ' ἂν οἱ ἀγαθοί;

IX. Οἶμαι μὲν οὐκ ἂν ῥαδίως αὐτὸ δηλωθῆναι, το-
 πάζω μέντοι θελόν τι μάλιστα εἶναι τὸ κτῆμα καὶ γίγνε-
 σθαι τοὺς ἀγαθοὺς ὥσπερ οἱ θεοὶ τῶν μάντεων καὶ οἱ
 χρησμολόγοι. οὗτοι γὰρ οὔτε φύσει τοιοῦτοι γίνονται
 οὔτε τέχνη, ἀλλ' ἐπιπνοὶ ἐκ τῶν θεῶν γιγνόμενοι τοιοῦ-
 τοί εἰσιν· οὕτω δὲ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ ἀγαθοὶ λέγουσι ταῖς
 πόλεσιν ἐκάστοτε τὰ ἀποβησόμενα καὶ τὰ μέλλοντα ἐσε-
 D σθαι ἐκ θεοῦ ἐπιπνοίας πολὺ μᾶλλον καὶ ἐναργέστερον ἢ
 οἱ χρησμοδοί. λέγουσι δὲ πού καὶ αἱ γυναῖκες ὅτι θεῖος
 ἀνὴρ οὗτός ἐστι· καὶ Λακεδαιμόνιοι ὅταν τινὰ μεγαλο-
 πρεπῶς ἐπαινῶσι, θελόν ἄνδρα φασὶν εἶναι. πολλαχοῦ δὲ

καὶ Ὅμηρος τῷ αὐτῷ τούτῳ καταχρῆται καὶ οἱ ἄλλοι ποιη-
ταί. καὶ ὅταν βούληται θεὸς εὖ πράξει πόλιν, ἄνδρας
ἀγαθοὺς ἐνεποίησεν· ὅταν δὲ μέλλῃ κακῶς πράξειν πό-
λις, ἐξεῖλε τοὺς ἄνδρας τοὺς ἀγαθοὺς ἐκ ταύτης τῆς πό-
λεως ὁ θεός· οὕτως ἔοικεν οὔτε διδασκτὸν εἶναι οὔτε φύσει
ἀρετή, ἀλλὰ θείᾳ μοίρᾳ παραγίγνεται κτωμένοις.

ΔΗΜΟΔΟΚΟΣ

[ἢ περὶ τοῦ συμβουλευέσθαι.]

St.
III, p.
380

I. Σὺ μὲν δὴ κελεύεις με, ὦ Δημόδοκε, συμβουλευέειν ὑμῖν περὶ ὧν ἂν ξυνέρχῃσθε βουλευσόμενοι· ἐμοὶ δὲ σκοπεῖσθαι ἐπέρχεται, τί ποτε δύναται ἡ ξύνοδος ὑμῶν καὶ ἡ τῶν οἰομένων συμβουλευέειν ὑμῖν προθυμία καὶ ἡ ψῆφος, ἣν φέρειν ἕκαστος ὑμῶν διανοεῖται. τοῦτο μὲν γάρ, εἰ μὴ ἔστιν ὀρθῶς καὶ ἐμπείρως συμβουλευέειν περὶ ὧν ξυνέρχῃσθε βουλευσόμενοι, πῶς οὐ γελοῖον ἔστι ξυνέρχεσθαι βουλευσομένους περὶ ὧν συμβουλευέειν οὐκ ἔστιν ὀρθῶς; τοῦτο δέ, εἰ μὲν ἔστιν ὀρθῶς συμβουλευέειν καὶ ἐμπείρως περὶ τῶν τοιούτων, ἐπιστήμη δ' ἀφ' ἧς ἔστιν ὀρθῶς συμβουλευέειν περὶ τούτων μηδεμία ἔστι, πῶς οὐκ ἄτοπον; εἰ δέ τις ἐπιστήμη, ἀφ' ἧς ἔστι τὰ τοιαῦτα ὀρθῶς συμβουλευέειν, οὐκ ἀνάγκη καὶ ἐπισταμένους εἶναί τινας συμβουλευέειν ὀρθῶς περὶ τῶν τοιούτων; ὄντων δὲ τινων ἐπισταμένων συμβουλευέειν περὶ ὧν ξυνέρχῃσθε βουλευσόμενοι, οὐκ ἀνάγκη ἔστι καὶ ὑμᾶς ἥτοι ἐπίστασθαι περὶ τούτων συμβουλευέειν ἢ μὴ ἐπίστασθαι; ἢ τοὺς μὲν ἐπίστασθαι ὑμῶν, τοὺς δὲ μὴ ἐπίστασθαι; εἰ μὲν οὖν ἐπίστασθε πάντες, τί δεῖ ἔτι ὑμᾶς συνέρχεσθαι βουλευσομένους; συμβουλευέειν γὰρ ἱκανὸς ἕκαστος ὑμῶν· εἰ δ' αὖ πάντες μὴ ἐπίστασθε, πῶς ἂν δύναισθε βουλευέσθαι; ἢ τί ὑμῖν προὔργου τῆς ξυνόδου ταύτης εἴη ἂν μὴ δυναμένων γε βουλευέσθαι; εἰ δὲ οἱ μὲν ἐπίστανται, οἱ δὲ οὐκ ἐπιστάμενοι εἰσιν ὑμῶν, οὗτοι δὲ συμβουλῆς δέονται, εἰ ἄρα δυνατὸν ἔστι συμβουλευέειν ἔμφορα ἄνδρα τοῖς ἀπείροις,

ἱκανὸς δὴ πού ἐστι καὶ εἰς ξυμβουλευῆσαι [τοῖς ἐπιστάμε-
νοις] ὑμῖν. ἢ οὐ ταῦτ' αἱ ἐπιστάμενοι ξυμβουλεύουσι
πάντες; ὥστ' ἀκούσαντας ὑμᾶς τούτου ἀπαλλάττεσθαι
προσῆκει. νῦν δ' οὐ ποιεῖτε τοῦτο, ἀλλὰ βούλεσθε πολ-
λῶν ξυμβουλευόντων ἀκούειν· οὐ γὰρ οὐπολαμβάνετε εἰ-
δέναι τοὺς ἐπιχειροῦντας ὑμῖν ξυμβουλεύειν περὶ ὧν ξυμ-
βουλεύουσιν. εἰ γὰρ ὑπελαμβάνετε εἰδέναι τοὺς ξυμβου-
λεύοντας ὑμῖν, ἐνὸς μόνου ἀκούσασιν ἐξήρκει ἂν ὑμῖν. τὸ 381
οὖν ξυνέρχεσθαι ἀκουσομένους μὴ εἰδότων, ὥς προὔργου
τι ποιοῦντας, πῶς οὐκ ἄτοπόν ἐστι; καὶ περὶ μὲν τῆς ξυν-
όδου ὑμῶν ἀπορῶ ταύτη.

II. Περὶ δὲ τῆς τῶν οἰομένων ὑμῖν ξυμβουλεύειν
προθυμίας ἐκεῖνο ἄπορον. εἰ μὲν γὰρ μὴ ταῦτ' αἱ ξυμβου-
λεύουσι περὶ τῶν αὐτῶν ξυμβουλεύοντες, πῶς ἂν πάντες
καλῶς ξυμβουλεύοιεν, μὴ ξυμβουλεύοντες ἃ ξυμβουλεύει
ὁ ὀρθῶς ξυμβουλεύων; ἢ πῶς οὐκ ἂν ἄτοπος εἴη ἡ προ-
θυμία τῶν προθυμουμένων ξυμβουλεύειν περὶ ὧν ἀπεί- B
ρων ἔχουσιν; οὐ γὰρ δὴ ἔμπειροι ὄντες προαιρῆσονται
ξυμβουλεύειν μὴ ὀρθῶς. εἰ δ' αὖ ταῦτ' αἱ ξυμβουλεύουσι,
τί δει πάντας αὐτοὺς ξυμβουλεύειν; εἰς γὰρ αὐτῶν τὰ
αὐτὰ ξυμβουλεύων ἱκανὸς ἔσται. τὸ οὖν τοιαῦτα προθυ-
μεῖσθαι, ἃ οὐδὲν προὔργου ἂν γένοιτο, πῶς οὐ γελοῖον;
οὔτε οὖν ἡ τῶν ἀπείρων προθυμία οὐκ ἂν ἄτοπος εἴη, τοι-
αύτη γε οὔσα, οὔτε οἱ ἔμπροσθεν ἂν τοιαῦτα προθυμη- C
θῇεν, εἰδότες ὅτι καὶ εἰς τις αὐτῶν τὸ αὐτὸ πράξει, ξυμ-
βουλεύων γε ὥς προσῆκει. ὥστε πῶς οὐ γελοία ἐστὶν ἡ
προθυμία τῶν οἰομένων ὑμῖν ξυμβουλεύειν, οὐ δύναμαι
εὔρεῖν.

III. Τὸ δὲ περὶ τῆς ψήφου ἧς φέρειν διανοεῖσθε, τί
δύναται, ἀπορῶ μάλιστα. πότερον γὰρ τοὺς εἰδότες ξυμ-
βουλεύειν κρινεῖτε; ἀλλ' οὐ πλείονες ἐνὸς ξυμβουλεύ-
ουσιν, οὐδὲ ἄλλως καὶ ἄλλως περὶ τοῦ αὐτοῦ· ὥστε περὶ

D τούτων μὲν τὴν ψῆφον φέρειν ὑμᾶς οὐ δεήσει. ἀλλὰ τοὺς ἀπείρους καὶ ὥς μὴ δεῖ συμβουλευόντας κρινεῖτε; ἢ τοῖς τοιούτοις ὥς μαινομένοις οὐκ ἐπιτρέπειν συμβουλευεῖν προσήκει; εἰ δὲ μήτε τοὺς ἐμπείρους μήτε τοὺς ἀπείρους κρινεῖτε, τίνας κρινεῖτε ἀρχήν; τί δὲ δεῖ πάντως ἄλλους συμβουλευεῖν ὑμῖν, εἴπερ κρίνειν τὰ τοιαῦτα ἱκανοὶ ἐστε; εἰ δ' αὖ μὴ ἐστε ἱκανοί, τί καὶ δύνανται ὑμῖν αἱ ψῆφοι; ἢ πῶς οὐ γελοῖόν ἐστι ξυνέρχασθαι μὲν ὑμᾶς συμβουλευσο-
 E μένους, ὥς δεομένους συμβουλίας καὶ οὐχ ἱκανοὺς ὄντας αὐτούς, ξυνελθόντας δὲ οἴεσθαι δεῖν ψηφίζεσθαι ὥς κρίνειν ἱκανοὺς ὄντας; οὐ γὰρ δὴ καθ' ἓνα μὲν ὄντες οὐκ οἴδατε, ξυνελθόντες δὲ φρόνιμοι γίνεσθε· οὐδ' αὖ ἰδίᾳ μὲν ἀπορεῖτε, ἐλθόντες δὲ εἰς τὸ αὐτὸ οὐκέτι ἀπορεῖτε, ἀλλ' ἱκανοὶ γίνεσθε ξυνορᾶν ποῖα πρακτέα ἐστὶν ὑμῖν, καὶ ταῦτα παρ' οὐδενὸς μαθόντες οὐδ' αὐτοὶ εὐρόντες, ὃ ἐστι δεινότατον ἀπάντων. οὐ γὰρ δὴ μὴ δυνάμενοί γε ξυν-
 382 ορᾶν, ἃ πρακτέον ἐστί, κρίνειν ἱκανοὶ ἔσεσθε τὸν ὀρθῶς συμβουλευόντα περὶ τούτων ὑμῖν· οὐδ' αὖ τοῦτο γε ἐρεῖ εἰς ὧν ὁ συμβουλευὼν ὑμῖν οὗτος, ὑμᾶς διδάξειν ἃ πρακτέον ὑμῖν ἐστί, καὶ κρίνειν τοὺς κακῶς καὶ μὴ συμβουλευόντας ὑμῖν, οὕτως ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ καὶ ὄντας τοσούτους. τοῦτο δὲ ἐκείνου οὐδὲν ἥττον ἂν φανεῖη δεινὸν ὄν.

IV. Εἰ δὲ μήθ' ἡ ξύννοδος μήθ' ὁ συμβουλευὼν ὑμῖν ἱκανοὺς κρίνειν ποιεῖ ὑμᾶς, τίς χρεῖα τῶν ψήφων ἐστὶν ὑμῖν; ἢ πῶς οὐκ ἐναντιοῦται ἡ ξύννοδος ὑμῶν ταῖς ψήφοις καὶ αἱ ψῆφοι τῇ τῶν συμβουλευόντων ὑμῖν προθυμίᾳ; ἢ μὲν γὰρ ξύννοδος ἐστὶν ὑμῶν ὥς οὐχ ἱκανῶν ἀλλὰ συμβούλων δεομένων, αἱ δὲ ψῆφοι φέρονται ὥς οὐ συμβούλων δεομένων ἀλλὰ καὶ κρίνειν καὶ συμβουλευεῖν δυναμένων· καὶ ἡ μὲν προθυμία τῶν συμβουλευόντων ὑμῖν ὥς εἰδότης ἐστίν, αἱ δὲ παρ' ὑμῶν ψῆφοι ὥς οὐκ εἰδότης τῶν συμβουλευόντων φέρονται. καὶ εἴ τις ὑμᾶς ἔροιτο τοὺς

ψηφισαμένους καὶ τὸν ξυμβουλευσάντα ὑμῖν, περὶ ὧν ἂν C
 ψηφίσῃσθε, πότερον ἴστε ὅ τι ἔσται οὐ ἔνεκα πράττειν
 διανοεῖσθε ἢ ἐψηφίσασθε, οὐκ οἶομαι ἂν φῆσαι ὑμᾶς. τί
 δ', εἰ γένοιτο, οὐ ἔνεκα πράττειν διανοεῖσθε, ἴστε ὅτι ξυ-
 οῖσει τοῦτο ὑμῖν; οὐδὲ τοῦτο ἂν φῆσαι οἶομαι ὑμᾶς οὐδὲ
 τὸν ξυμβουλευόντα ὑμῖν. τῶν ἀνθρώπων δὲ τίνα ὑπο-
 λαμβάνετε εἰδέναι τι τούτων; εἴ τις προσέροιτο ὑμᾶς,
 οὐδὲ τοῦτο ξυγχαρεῖν ἂν οἶομαι ὑμᾶς. ὅταν οὖν περὶ τε
 ὧν ξυμβουλευέτε ἢ τοιαῦτα οἶα ὑμῖν μὴ δῆλα εἶναι, οἳ τε D
 ψηφιζόμενοι καὶ οἱ ξυμβουλευόντες ἄπειροι ὦσιν, εἰκότως
 καὶ ὑμεῖς φήσετε ξυμπίπτειν ἀπιστεῖν καὶ μεταμέλῃσθαι
 πολλάκις αὐτοῖς καὶ περὶ ὧν ἂν ξυμβουλευσῶνται καὶ
 περὶ ὧν ἂν ψηφίσωνται· τοῖς ἀγαθοῖς δὲ τοιαῦτα ξυμβαί-
 νειν οὐ προσήκει. ἴσασι γὰρ καὶ περὶ ὧν ξυμβουλεύουσιν,
 ὅποιά τ' ἐστί, καὶ τοῖς πεισθεῖσιν αὐτοῖς ὅτι βεβαίως
 ὑπάρχει ὧν ἔνεκα ξυμβουλεύουσι, καὶ ὅτι οὔτε αὐτοῖς
 οὔτε τοῖς πεισθεῖσιν αὐτοῖς πώποτε μεταμελήσει· περὶ τοι- E
 οὔτων οὖν ἔγωγε τοὺς νοῦν ἔχοντας ξυμβουλεύειν ἀξιῶν
 ὑπελάμβανον, ἀλλ' οὐ περὶ ὧν σὺ κελεύεις με ξυμβου-
 λεύειν. ἀπὸ μὲν γὰρ τῆς ἐκείνων ξυμβουλίας τὸ τέλος εὐ-
 τυχία, ἀπὸ δὲ τῆς τούτων φλυαρίας ἀτυχία ἐστίν.

V. Παρεγενόμην δ' ἀνθρώπων τινὲ νοουθετοῦντι ἐαν-
 τοῦ ἑταῖρον, διότι ἐπίστευε τῷ κατηγοροῦντι οὐκ ἀκούσας
 τοῦ ἀπολογουμένου, ἀλλὰ μόνου τοῦ κατηγοροῦντος. ἔλε-
 γεν οὖν ὡς δεινὸν πρᾶγμα ποιοῖ καταγινώσκων τοῦ ἀν-
 θρώπου, οὔτε αὐτὸς παραγενόμενος οὔτε τῶν φίλων 383
 ἀκούσας παραγενομένων, οἷς εἰκὸς ἦν αὐτὸν λέγουσιν πι-
 στεύειν, οὐδ' αὖ ἀμφοτέρων ἀκούσας οὕτω προπετῶς ἐπί-
 στευσε τῷ κατηγοροῦντι· δίκαιον δὲ εἶναι καὶ τοῦ ἀπολο-

γουμενόν ἀκούσαι πρὸ τοῦ ἐπαινεῖν ἢ μέμφεσθαι, ὥσπερ καὶ τοῦ κατηγοροῦντος. πῶς γὰρ ἂν τις ἢ δίκην καλῶς δικάσαι ἢ ἀνθρώπους κατὰ τρόπον κρίναι δύναίτο, μὴ ἀμφοτέρων τῶν ἀντιδίκων ἀκούσας; τοὺς γὰρ λόγους παρα-
 B βαλλομένους, ὥσπερ τὴν πορφύραν καὶ τὸ χρυσίον, ἄμεινον κρίνεσθαι. ἢ τίνας ἔνεκεν ἢ χρόνον ἀμφοτέροις δίδεσθαι τοῖς ἀντιδίκοις, ἢ ὁμνύειν τοὺς δικαστὰς ἀκροάσασθαι ὁμοίως ἀμφοτέρων, εἰ μὴ ὑπελάμβανεν ὁ νομοθέτης τὰς δίκας δικαιότερον ἢ καὶ βέλτιον κρίνεσθαι ὑπὸ τῶν δικαστῶν; σὺ δέ μοι δοκεῖς οὐδὲ τοῦτο τὸ ὑπὸ τῶν πολλῶν λεγόμενον ἀκηκοέναι. τὸ ποῖον; ἔφη.

C μῆδὲ δίκην δικάσης, πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσης. καὶ τοι οὐκ ἂν οὕτω τοῦτο περιεφέρετο, εἰ μὴ καλῶς ἐλέγετο καὶ ὥς προσήκει. ξυμβουλεύω οὖν σοι, ἔφη, τοῦ λοιποῦ μὴ προπετῶς οὕτως τοὺς ἀνθρώπους μῆτε μέμφεσθαι μῆτ' ἐπαινεῖν.

VI. Ὁ οὖν ἕτερος ἄτοπον ἔφη ἑαυτῷ καταφαίνεσθαι, εἰ ἓνα μὲν γινῶναι λέγοντα, πότερον ἀληθεύει ἢ ψεύδεται, οὐ δυνατόν, δύο δὲ λέγοντας γινῶναι δυνατόν ἔσται· καὶ
 D παρὰ μὲν τοῦ ἀληθῆ λέγοντος μαθεῖν οὐ δυνατόν, ὑπὸ τούτου δ' αὐτοῦ καὶ ἄλλου ψευδομένου διδαχθῆναι ταῦτα οἷόν τε· καὶ εἰ ὁ μὲν εἰς ὀρθῶς καὶ ἀληθῆ λέγων ἐμφανί-
 σαι ἂ λέγει οὐ δυνήσεται, δύο δέ, ὧν ὁ ἕτερος ψεύσεται καὶ οὐκ ὀρθῶς ἔρεϊ, δυνήσονται ἐμφανίσαι τοῦτο, ὃ ὁ λέγων ὀρθῶς ἐμφανίσαι οὐχ οἷός τ' ἦν. ἀπορῶ δ', ἔφη, κα-
 κείνο, πῶς ποτὲ ἐμφαίνουσι. πότερον γὰρ σιωπῶντες ἢ
 E λέγοντες; εἰ μὲν γὰρ σιωπῶντες ἐμφανιοῦσιν, οὐδετέρου ἂν δέοι, μὴ τί γε ἀμφοτέρων, ἀκούειν· εἰ δὲ λέγοντες ἀμφοτέροι ἐμφανιοῦσιν, ἀμφοτέροι δὲ κατ' οὐδένα τρόπον λέγουσιν — ἐν μέρει γὰρ λέγειν ἑκάτερον ἀξιοῦσι — πῶς ἀμφοτέρους ἐμφανίσαι ἅμα οἷόν τε; εἰ γὰρ ἐμφαίνουσι ἅμα ἀμφοτέροι, καὶ ἐροῦσι τότε ἅμα· τοῦτο δ' οὐκ ἔωσιν·

ὥστε λοιπόν, εἴπερ λέγοντες ἐμφαίνουσιν, ἑκάτερος εἰπὼν ἐμφανιεῖ· καὶ ὁπότε γε ἔρεῖ ἑκάτερος, τότε καὶ ἐμφανιεῖ ἑκάτερος αὐτῶν. ὥστ' ἔρεῖ ὁ μὲν πρότερος, ὁ δ' ὕστερος, καὶ ἐμφανιεῖ ὁ μὲν πρότερος, ὁ δ' ὕστερος· καὶ τοι εἴπερ ταὐτὸ ἐν μέρει ἐμφανιοῦσιν ἑκάτεροι, τί δεῖ ἐτι τοῦ ὕστερου ἀκούειν; ὑπὸ γὰρ τοῦ πρότερον εἰπόντος ἤδη φανερόν ἐσται. ἐκεῖνο δ', ἔφη, εἴπερ ἀμφοτέρω ἐμφανιοῦσι, 384 πῶς οὐ καὶ ὁ ἕτερος αὐτῶν ἐμφανιεῖ; ὦν γὰρ ὁ ἕτερος οὐκ ἐμφανιεῖ, οὗτοι ἀμφοτέρω πῶς ἂν ἐμφανίσαι δύναιντο; εἰ δ' ἑκάτερος ἐμφανιεῖ, δηλὸν ὅτι ἔρεῖ πρότερος καὶ ἐμφανιεῖ πρότερος· ὥστ' ἐκείνου μόνου ἀκούσαντα γινῶναι πῶς ἐστὶν οὐχ οἷόν τε; ἐγὼ γοῦν ἀκούων αὐτῶν ἠπόρουν καὶ κρίνειν οὐχ οἷός τ' ἦν· οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι ἔφασαν οἱ παρόντες τὸν πρῶτον λέγειν ἀληθῆ. ἥ οὖν τι ἔχεις ξυμβά-
λέσθαι μοι περὶ τούτων, πότερόν ἐστιν ἐνὸς λέγοντος B γινῶναι τί λέγει, ἢ προσδεῖται τοῦ ἀντεροῦντος, εἰ μέλλει τις γινώσκειν πότερον ὀρθῶς λέγει; ἢ οὐκ ἀναγκαῖον ἐστὶν ἀμφοτέρω ἀκούειν, ἢ πῶς νομίζεις;

VII. Πρώτην τις ἐνεκάλει ἀνθρώπων τινί, ὅτι αὐτῷ ἀργύριον χρῆσαι οὐκ ἠθέλησεν οὐδὲ πιστεῦσαι· κακείνος μὲν, ᾧ ἐνεκάλει, ἀπελογεῖτο· ἄλλος δέ τις τῶν παρόντων ἠρώτησε τὸν ἐγκαλοῦντα, πότερον ὁ μὲν μὴ πιστεύσας αὐτῷ μηδὲ χρήσας ἤμαρτε· σὺ δ', ἔφη, οὐ πείσας σοι χρῆ- C
σαι οὐχ ἡμάρτηκας; ὁ δέ, Τί γὰρ ἤμαρτον; εἶπε. Πότερος δ', ἔφη, σοὶ δοκεῖ ἁμαρτάνειν; ὁ ἀποτυχὼν ὦν ἠθέλεν ἢ ὁ μὴ; Ὁ ἀποτυχὼν, εἶπεν. Οὐκοῦν, εἶπε, σὺ μὲν ἀπέτυχες, χρήσασθαι ἐθέλων; ὁ δέ σοι μὴ προέσθαι, οὐκ ἀπέτυχε τούτου; Ναί, εἶπεν· ἀλλ' ἐγὼ τί ἤμαρτον, καὶ εἰ μὴ ἐκεῖ-
νός μοι ἔδωκεν; Ὅτι εἰ μὲν ἐδέου αὐτοῦ, ἔφη, ὦν οὐκ ἐχρῆν, πῶς οὐκ οἶσι ἁμαρτάνειν; ἐκεῖνος δὲ ὁ μὴ προέμενος

- D ὁρθῶς ἐπραξεν. εἰ δὲ ᾧν χρηὴν ἐδέου αὐτοῦ, ἀποτυχῶν
τούτου πῶς οὐχ ἡμαρτες ἐξ ἀνάγκης; Ἴσως, εἶπεν· ἀλλ'
ἐκεῖνος πῶς οὐχ ἡμαρτεν, ὁ μὴ πιστεύσας μοι; Ἀρ' οὖν,
ἐφη, εἰ προσωμίλησας αὐτῷ ὡς προσήκει, οὐκ ἂν ἡμαρτες
οὐδέν; Οὐ γὰρ δὴ. Νῦν ἄρα οὐχ ὡς προσήκει αὐτῷ προσ-
ωμίλησας. Φαίνομαι, εἶπεν. Εἰ οὖν ὡς μὴ προσήκει ὁμι-
λοῦντός σου μὴ ἐπείσθῃ, πῶς ἂν δικαίως ἐγκαλοῖς ἐκεί-
E νῷ; Οὐκ ἔχω εἰπεῖν. Οὐδὲ ὅτι τοῖς κακῶς χρωμένοις οὐ
προσεκτέον ἐστίν, ἔχεις εἰπεῖν; Καὶ μάλ', ἐφη, τοῦτό γε.
Ἄλλ' οὖν οὐχ οἱ ὡς οὐ προσήκει ὁμιλοῦντες, ἐφη, κακῶς
χρησθαί σοι δοκοῦσιν; Ἐμοιγε, ἐφη. Τί οὖν ἡμαρτεν, εἰ
σοι μὴ προσέσχε κακῶς χρωμένῳ; Οὐδὲν φαίνεται, εἶπεν.
Τί οὖν ποτὲ οἱ ἄνθρωποι, ἐφη, τοιαῦτα ἐγκαλοῦσι πρὸς
ἀλλήλους, καὶ τοῖς μὲν μὴ πεισθεῖσιν αὐτοῖς, ὅτι οὐκ ἐπεί-
σθησαν, μέμφονται, αὐτοῖς δέ, ὅτι οὐκ ἔπεισαν, οὐδ' ὅτι-
385 οὖν ἐγκαλοῦσιν; καὶ ἄλλος τις παρῶν, Ὅταν τε γάρ τις,
ἐφη, εὐ χρησῆται τῷ καὶ βοηθήσῃ, εἰτα ἀξίῳ αὐτῷ ὁμοίως
χρήσασθαι μὴ τυγχάνῃ τούτου, πῶς οὐκ εἰκότως μέμφοιτ'
ἂν ὁ τοιοῦτος; Οὐκοῦν, ἐφη, ὃν ἀξιοῖ ὁμοίως αὐτῷ χρη-
σθαι, ἥτοι δυνατός ἐστι χρησθαι αὐτῷ καλῶς ἢ οὐ δυνα-
τός; καὶ εἰ μὲν μὴ δυνατός ἐστι, πῶς ἂν καλῶς ἀξιοίῃ,
ἀξίῳ αὐτὸν ὃ οὐ δυνατός ἐστιν; εἰ δὲ δυνατός ἐστι, πῶς
τοιοῦτον ἄνθρωπον οὐκ ἔπεισεν; ἢ πῶς τοιαῦτα λέγοντες
B καλῶς λέγουσιν; Ἀλλὰ νῆ Δί', ἐφη, τοῦτο δεῖ ἐγκαλεῖν,
ὅπως οὗτός τε τοῦ λοιποῦ βέλτιον χρηταὶ αὐτῷ, καὶ οἱ
ἄλλοι φίλοι, ἀκούσαντες αὐτοῦ ἐγκαλοῦντος. Βέλτιον δὲ
χρήσεσθαι, ἐφη, οἷα τινὰς ἀκούοντας ὁρθῶς λέγοντος καὶ
ἀξιοῦντος ἢ ἁμαρτάνοντος; Ὅρθῶς λέγοντος, ἐφη. Ὁ δέ
γε οὐκ, ὁρθῶς ἀξιοῦν ἐδόκει σοι; Ναί, ἐφη. Πῶς οὖν
ἀκούοντες τοιαῦτα ἐγκαλοῦντος βέλτιον χρήσονται; Οὐ-
C δαμῶς, ἐφη. Τοῦ οὖν ἕνεκα τοιαῦτά τις ἐγκαλεῖ; Ἄνευ-
ρεῖν ἐφη οὐκ ἂν δύνασθαι.

VIII. Ἀνθρώπου τις κατηγορεῖ εὐήθειαν, ὅτι ταχέως καὶ τοῖς τυχοῦσιν ἀνθρώποις λέγουσι πιστεύοι. πολῖταις μὲν γὰρ καὶ οἰκείοις λέγουσι πιστεύειν εἰκός ἐστι· τοιούτοις δ' ἀνθρώποις, οὓς οὔτε εἶδεν οὔτε ἤκουσε πρότερον αὐτῶν, πιστεύειν, καὶ ταῦτα οὐκ ἀγνοοῦντα ὅτι οἱ πλείστοι τῶν ἀνθρώπων εἰσὶν ἀλαζόνες καὶ πονηροί, ἡλιθιότητος σημεῖον οὐ σμικρὸν εἶναι. καὶ τῶν παρόντων τις ἔφη, Ἐγὼ δὲ ᾧμην σὲ τὸν ταχὺ καὶ τοῦ τυχόντος ἂν αἰσθάνομενον πολλοῦ νομίζειν ἄξιον εἶναι μᾶλλον ἢ τὸν βραδέως. Καὶ γὰρ νομίζω, εἶπεν ἐκεῖνος. Τί οὖν, ἔφη, ἐγκαλεῖς, εἰ ταχὺ καὶ τοῖς τυχοῦσι πιστεύει τάληθῇ λέγουσιν; Ἀλλ' οὐ τοῦτο ἐγκαλῶ, εἶπεν, ἀλλ' ὅτι πιστεύει ταχέως ψευδῇ λέγουσιν. Εἰ δ' ἐν πλείονι χρόνῳ καὶ οὐ τοῖς τυχοῦσιν ἐπίστευε καὶ ἠπατᾶτο, οὐκ ἂν ἐνεκάλεσας αὐτῷ μᾶλλον; Ἐγὼ γ' ἂν, εἶπεν. Ἄρα διότι γε βραδέως καὶ οὐ τοῖς τυχοῦσιν ἐπίστευεν; Μὰ Δί', εἶπεν. Οὐ γὰρ οἶμαί γ', ἔφη, διὰ τοῦτ' ἐγκαλεῖν ἀνθρώπῳ ἄξιον εἶναι ὑπολαμβάνεις, ἀλλὰ διότι πιστεύει λέγουσιν ἄπιστα. Ἐγὼ γ', εἶπεν. Πότερον οὖν, ἔφη, διὰ μὲν τὸ βραδέως καὶ μὴ τοῖς τυχοῦσιν πιστεύειν οὐκ οἶμι ἄξιον εἶναι ἐγκαλεῖν αὐτῷ, διὰ δὲ τὸ ταχέως καὶ τοῖς τυχοῦσι πιστεύειν ἄξιον; Οὐκ ἔγωγ', εἶπεν. Τί οὖν, ἔφη, ἐγκαλεῖς αὐτῷ; Ὅτι ἀμαρτάνει, πρὸ τοῦ σκέψασθαι ταχέως πιστεύων τοῖς τυχοῦσιν. Ἀλλ' εἰ βραδέως ἐπίστευσε πρὸ τοῦ σκέψασθαι, οὐκ ἂν ἡμάρτανεν; Μὰ Δί', εἶπεν, ἀλλὰ καὶ οὕτως ἡμάρτανεν ἂν οὐδὲν ἥττον. ἀλλ' οὐ τοῖς τυχοῦσιν οἶμαι δεῖν πιστεύειν. Εἰ δὲ μὴ πιστεύειν τοῖς τυχοῦσιν, ἔφη, οἶμι δεῖν, ἀλλὰ τοῖς ἀγνώσῃ πῶς προσήκει ταχέως πιστεύειν; ἀλλὰ πρότερον οἶμι δεῖν σκέψασθαι εἰ ἀληθῇ λέγουσιν. Ἐγὼ γ', εἶπεν. Ἐπεὶ οἰκείων καὶ συνήθων, ἔφη, ὄντων οὐ δεῖ σκοπεῖσθαι, εἰ λέγουσιν ἀληθῇ. Ἐγὼ μὲν φαίην ἂν, εἶπεν. Ἰσως γὰρ καὶ τούτων τινές, ἔφη, λέγουσιν ἄπιστα. Καὶ μάλα,

- B εἶπεν. Τί οὖν μᾶλλον, ἔφη, τοῖς οἰκείοις καὶ συνήθεσιν εἰκὸς πιστεύειν ἢ τοῖς τυχοῦσιν ἐστίν; Οὐκ ἔχω, ἔφη, εἰπεῖν. Τί δ'; εἰ μᾶλλον τοῖς οἰκείοις πιστεύειν δεῖ ἢ τοῖς τυχοῦσιν, οὐ καὶ πιστοὺς αὐτοὺς δεῖ νομίζειν μᾶλλον ἢ τοὺς τυχόντας; Πῶς γὰρ οὐκ; ἔφη. Ἐὰν οὖν τοῖς μὲν οἰκεῖοι ᾧσι, τοῖς δ' ἄγνωτες, πῶς οὐ δεήσει τοὺς αὐτοὺς μᾶλλον αὐτῶν πιστοὺς νομίζειν; οὐ γὰρ ὁμοίως πιστοὺς αὐτοὺς δεῖ νομίζειν τοὺς οἰκείους καὶ τοὺς ἄγνωτας, ὥς φης.
- C Οὐκ ἀρέσκει μοι, εἶπεν. Ὅμοίως δ', ἔφη, καὶ τὰ λεγόμενα ὑπ' αὐτῶν οἱ μὲν πιστεύουσιν, οἱ δ' οὐ πιστὰ ἡγήσονται, καὶ οὐδέτεροι ἀμαρτήσονται αὐτῶν. Ἄτοπον καὶ τοῦτ', εἶπεν. Ἐπειτα, ἔφη, εἰ ταῦτ' ἀλέγουσιν οἱ οἰκεῖοι καὶ οἱ τυχόντες, πῶς οὐχ ὁμοίως τὰ λεγόμενα πιστὰ εἴη ἂν ἢ ἄπιστα; Ἀνάγκη, εἶπεν. Οὐκοῦν καὶ τοῖς ἀλέγουσιν αὐτὰ ὁμοίως πιστευτέον ἀλέγουσιν αὐτά; Πιθανόν, εἶπεν.
- D οὖν λεγόντων αὐτῶν ἠπόρουν, τίσι ποτὲ δεῖ πιστεύειν καὶ τίσιν οὐ, καὶ πότερον τοῖς πιστοῖς καὶ τοῖς εἰδόσι περὶ ᾧ ἀλέγουσιν ἢ τοῖς οἰκείοις καὶ τοῖς γνωρίμοις. περὶ τούτῳ οὖν πῶς σὺ νομίζεις;
-

ΣΙΣΥΦΟΣ

[ἢ περὶ τοῦ βουλευέσθαι.]

ΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΠΡΟΣΩΠΑ ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΣΙΣΥΦΟΣ.

St.
III.p.

Ι. Ἡμεῖς δὲ καὶ χθές σε πολὺν χρόνον ἀνεμείναμεν, 387
ὦ Σίσυφε, ἐπὶ τῇ Στρατονίκου ἐπιδείξει, ὅπως ἂν ξυνη-
κροῶ ἡμῖν ἀνδρὸς σοφοῦ, πολλὰ τε καὶ καλὰ ἐπιδεικνυμέ-
νου πράγματα καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ· καὶ ἐπεὶ σὲ οὐκέτι
ώόμεθα παρέσεσθαι, αὐτοὶ ἤδη ἡκροάμεθα τὰνδρός.

ΣΙ. Ναὶ μὰ τὸν Δία· ἀσχολία γάρ μοι τις ἐγένετο
ἀναγκαιοτέρα, ὥστε με παραμελῆσαι αὐτῆς. οἱ γὰρ ἄρ-
χοντες ἡμῶν ἐβουλευόντο χθές· συμβουλεύειν οὖν αὐτοῖς Β
ἠνάγκαζόν με. ἡμῖν δὲ τοῖς Φαρσαλίοις καὶ νόμος ἐστὶ τοῖς
ἄρχουσι πείθεσθαι, ἃν κελεύωσι συμβουλεύειν τινὰ ἡμῶν
αὐτοῖς.

ΣΩ. Ἀλλὰ καλὸν τό τε τῷ νόμῳ πείθεσθαι, τό τε
ὑπὸ τῶν πολιτῶν δεδοξάσθαι εὐβουλον εἶναι, ὥσπερ καὶ
σὺ δεδοξάσαι εὐβουλος εἶναι εἰς τῶν Φαρσαλίων. ἀτάρ,
ὦ Σίσυφε, ἐγὼ γὰρ οὐπω περὶ τοῦ εὖ βουλευέσθαι τοὺς
λόγους ἂν δυναίμην ποιήσασθαι πρὸς σέ, ἡγούμενος καὶ
σχολῆς εἶναι πολλῆς καὶ λόγου μακροῦ, ἀλλὰ περὶ αὐτοῦ C
τοῦ βουλευέσθαι πρῶτον, ὃ τι ἔστιν, ἐργειρῆσαιμ' ἂν δια-
λεχθῆναί σοι. ἄρ' οὖν ἔχοις ἂν μοι εἰπεῖν αὐτὸ τὸ βου-
λεύεσθαι ὅ τί ποτ' ἔστι; μή μοι ἢ τὸ εὖ ἢ κακῶς ἢ τὸ ἄλ-

λως πως, ἀλλ' αὐτὸ μόνον τὸ βουλευέσθαι, ὁποῖόν τι ἐστίν. ἢ καὶ πάννυ φραδίως, αὐτὸς γε οὕτως εὐβουλος ὢν; ἀλλὰ μὴ ἐμὴ περιεργία ἢ καὶ τὸ ἐρωτηῆσαί σε περὶ τούτου;

ΣΙ. Ἡ σοι γὰρ ἄγνωστόν ἐστιν ὃ τι τὸ βουλευέσθαι ἐστίν;

www.libtool.com.cn

D ΣΩ. Ἐμοιγε, ὦ Σίσυφε, εἰ γέ τι ἄλλο ἐστίν ἢ ὅπερ τὸ μὴ ἐπιστάμενόν τινα περὶ ὧν ἂν δέῃ τι πράττειν, διαμαν-
τευόμενον καὶ σχεδιάζοντα λέγειν ὃ τι ἂν τύχῃ, εἰκάζοντα
καὶ κατὰ ταῦτά αὐτῷ, ὥσπερ καὶ οἱ ἀρτιάζοντες τῶν ἀν-
θρώπων, οὐδὲν ἐπιστάμενοι δὴ που περὶ τῶν ἀρτίων τε
καὶ περιττῶν, ὧν ἂν ἐν ταῖς χερσὶ ταῖς αὐτῶν ἔχωσιν,
388 ὅμως ἐπιτυγχάνουσι λέγοντες περὶ τῶν αὐτῶν τάληθῃ.
πολλάκις μὲν οὖν τοιοῦτόν τι καὶ τὸ βουλευέσθαι ἐστίν,
οἷον μηδὲν ἐπιστάμενον περὶ ὧν ἂν βουλευήται τις, ἀπὸ
τύχης εἰπόντα ἐπιτυγχάνειν τάληθῃ. εἰ μὲν οὖν τοιοῦτόν
ἐστι, γινώσκω δὴ οἷον τὸ βουλευέσθαι ἐστίν· εἰ μέντοι
γε μὴ τοιοῦτόν ἐστιν, οὐκ ἂν πῶ ἐπισταίμην αὐτό.

ΣΙ. Οὐ τοίνυν τοιοῦτόν ἐστιν οἷόν περ μὴ ἐπίστα-
σθαι κομιδῇ μηδέν, ἀλλ' οἷον τὸ μὲν εἰδέναι τι τοῦ πράγ-
ματος ἤδη, τὸ δὲ μηδέπω ἐπίστασθαι.

B II. ΣΩ. Ἀρα τοιόνδε τι λέγεις τὸ βουλευέσθαι πρὸς
τοῦ Διὸς; ὥσπερ γὰρ ἂν καὶ αὐτὸς ὑπομαντεύεσθαι μοι
δοκῶ τὴν διάνοιάν σου περὶ τοῦ εὐ βουλευέσθαι· οἷον τὸ
ζητεῖν τὰ βέλτεστα ἐξευρεῖν τινὰ ἑαυτῷ διαπράξασθαι,
μηδέπω δὲ ἐπίστασθαι σαφῶς, ἀλλ' ὥσπερ ἐν νοήσει τινὶ
εἶναι τοῦτο. [οὐχ] οὕτω πως λέγεις;

ΣΙ. Ἐγώ γε.

ΣΩ. Ζητοῦσι δ' οἱ ἄνθρωποι πότερον ἢ ἂν ἐπιστῶν-
ται τῶν πραγμάτων, ἢ καὶ ἢ ἂν μὴ ἐπιστῶνται;

C ΣΙ. Ἀμφοτέρω.

ΣΩ. Ἀρ' οὖν καὶ τοῦθ' οὕτω πως λέγεις, τὸ ζητεῖν
ἀμφοτέρω τοὺς ἀνθρώπους, ἢ ἂν τε ἐπιστῶνται καὶ ἢ ἂν

μὴ ἐπιστῶνται, ὅμοιον ὥσπερ εἴ τις Καλλίστρατον γινώσκει μὲν, ὅστις ὁ Καλλίστρατος, μὴ μέντοι ἐπίστατο ὅπου εἷη ἐξευρεῖν, οὐχ ὅστις εἷη ὁ Καλλίστρατος. ἄρ' οὕτω πως λέγεις τὸ ζητεῖν εἶναι ἀμφοτέρω;

ΣΙ. Ἐγώ γε. www.libtool.com.cn

ΣΩ. Οὐκοῦν ἐκεῖνο μὲν οὐκ ἂν ζητοίῃ, τὸν Καλλίστρατον εἰδέναι, ὃ γε εἰδώς;

ΣΙ. Οὐ γάρ.

D

ΣΩ. Ὅπου δέ γε εἷη, ζητοίῃ ἂν αὐτόν;

ΣΙ. Ἐμοιγε δοκεῖ.

ΣΩ. Οὐκοῦν οὐδὲ τοῦτο ἐξήτει, ὅπου ἦν ἐξευρεῖν αὐτόν, εἰ ἦδει, ἀλλ' ἐξεῦρεν ἂν εὐθέως;

ΣΙ. Ναί.

ΣΩ. Οὐκ ἄρα ταῦτά γε δὴ ζητοῦσιν, ἅττ' ἂν ἐπιστῶνται οἱ ἄνθρωποι, ἀλλὰ ἂ ἂν μὴ ἐπιστῶνται, ὥς ἔοικεν.

III. Εἰ δέ σοι οὗτος ὁ λόγος ἐριστικὸς εἶναι δοκεῖ, ὡς Σίσυφε, καὶ μὴ τοῦ πράγματος ἐνεκα λέγεσθαι, ἀλλ' αὐτοῦ τοῦ διαλέγεσθαι μόνον, σκόπει δὲ καὶ ὧδε, ἐὰν δοκῇ σοι οὕτως ἔχειν, ὥσπερ καὶ νῦν λέγεται. ἄρα γὰρ οὐκ ἐν τῇ γεωμετρίᾳ οἶσθα τοῦτο γινόμενον· ἀγνοουμένην τὴν διάμετρον τοῖς γεωμέτραις, οὐκ εἰ διάμετρος ἐστὶν ἢ μή, οὐδὲ γὰρ οὐδὲ ζητεῖται τοῦτο ὑπ' αὐτῶν εὑρεθῆναι, ἀλλ' ὁπόση τις ἐστὶ μέτρον πρὸς τὰς πλευρὰς τῶν χωρίων ὧν ἂν διατέμνηται; ἄρ' οὐ τοῦτό ἐστιν αὐτὸ τὸ ζητούμενον περὶ αὐτῆς;

ΣΙ. Ἐμοιγε δοκεῖ.

ΣΩ. Ὅπερ καὶ ἀγνοεῖται· ἢ γάρ;

ΣΙ. Πάννυ γε.

ΣΩ. Τί δαί; ὁ τοῦ κύβου διπλασιασμός οὐκ οἶσθ' ὅτι ζητεῖται τοῖς γεωμέτραις ὁπόσος τις ἐστὶν εὑρεθῆναι

λόγῳ; αὐτοὺς δὲ ο κύβος οὐ ζητεῖται αὐτοῖς εἰ κύβος ἐστὶν ἢ μή, ἀλλ' ἐπίστανται τοῦτό γε· ἢ γάρ;

ΣΙ. Ναί.

389 ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ περὶ τοῦ ἀέρος Ἀναξαγόραν τε καὶ Ἑμπεδοκλέα καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς μεταρσιολέσχας ἅπαντας οἶσθα ζητοῦντας, πότερον ἄπειρός ἐστιν ἢ πέρας ἔχων;

ΣΙ. Ναί.

ΣΩ. Ἀλλ' οὐκ ἐκεῖνο, εἰ ἀήρ ἐστιν· ἢ γάρ;

ΣΙ. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Συγχωρήσαις ἂν οὖν μοι καὶ κατὰ τῶν ἄλλων πάντων οὕτως ἔχειν ἤδη, μηδὲν μηδενὶ εἶναι ζητεῖν τῶν ἀνθρώπων, ὧν ἂν ἐπίστηται τις, ἀλλὰ μᾶλλον ὧν ἂν μὴ ἐπίστηται;

ΣΙ. Ἐγώ γε.

B IV. ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ τὸ βουλευέσθαι τοῦτο ἐδόκει ἡμῖν εἶναι αὐτό, τὸ ζητεῖν τὰ βέλτιστά τινα ἐξευρεῖν περὶ ὧν ἂν δεοίτο διαπραττέσθαι αὐτῷ;

ΣΙ. Ναί.

ΣΩ. Τὸ δὲ ζητεῖν γε ὅπερ τὸ βουλευέσθαι ἦν περὶ τῶν πραγμάτων· ἢ γάρ;

ΣΙ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Οὐκοῦν σκεπτέον ἡμῖν ἐστὶ νῦν ἤδη, τί ἐστὶν ἐμποδῶν τοῖς ζητοῦσι περὶ ὧν ἂν τὴν ζήτησιν ποιῶνται εἰς τὸ ἐξευρεῖν.

ΣΙ. Ἐμοιγε δοκεῖ.

C ΣΩ. Ἄρ' οὖν ἄλλο τι φαίημεν ἂν αὐτοῖς ἐμποδῶν εἶναι ἢ τὴν ἀνεπιστημοσύνην;

ΣΙ. Σκοπῶμεν νῆ Δία.

ΣΩ. Ὑπερφυσῶς μὲν οὖν, τὸ λεγόμενόν γε πάντα κάλων ἐξιέντες καὶ πᾶσαν φωνὴν ἀφιέντες. ἄθρει δὲ δὴ μετ' ἐμοῦ τόδε· ἄρά γε νομίζεις οἷόν τέ τι εἶναι ἀνθρώπων

περὶ μουσικῆς βουλευέσθαι μὴ [τε] ἐπισταμένῳ περὶ μου-
σικῆς μηδέν, ὅπως ἢ καθαριστέον εἴη αὐτῷ ἢ ἄλλο τι τῶν
κατὰ μουσικὴν ποιητέον;

ΣΙ. Οὐκ ἔγωγε.

ΣΩ. Τί δαί περὶ στρατηγίας ἢ κυβερνητικῆς; τὸν μὴ
ἐπιστάμενον μηδέτερά τούτων οἶει ἔχειν ἂν τι βουλευέ- D
σθαι περὶ τούτων τοῦ ἑτέρου, ὃ τι ποιητέον εἴη αὐτῷ,
ὅπως ἢ στρατηγητέον ἢ κυβερνητέον ἐκείνῳ αὐτῷ τῷ μὴ
ἐπισταμένῳ μήτε στρατηγεῖν μήτε κυβερνᾶν;

ΣΙ. Οὐχί.

ΣΩ. Ἡ καὶ περὶ τῶν ἄλλων οὖν ἀπάντων οὕτως
ἀξιοῖς ἔχειν, περὶ ὧν ἂν μὴ ἐπίσθηταί τις, μὴ εἰδέναι
μηδὲ βουλευέσθαι πῶς δυνατόν τῳ μὴ ἐπισταμένῳ περὶ
αὐτῶν;

ΣΙ. Ἐγώ γε.

V. ΣΩ. Ἀλλὰ ζητεῖν περὶ ὧν ἂν τις μὴ ἐπιστήμων ἦ·
ἢ γάρ;

ΣΙ. Πάνν μὲν οὖν.

ΣΩ. Τὸ μὲν αὐτὸ ἄρα οὐκ ἂν ἔτι εἴη τὸ ζητεῖν τῳ E
βουλευέσθαι.

ΣΙ. Πῶς δῆ;

ΣΩ. Ὅτι τὸ μὲν ζητεῖν ἐστὶ δὴ που ἐπὶ τούτοις οἷς ἂν
μὴ ἐπίσθηταί τις, τὸ δὲ βουλευέσθαι οὐχ οἷόν τ' εἶναι δοκεῖ
περὶ ταῦτα ἀνθρώπων, περὶ ἃ ἂν τις μὴ ἐπιστήμων ἦ· ἢ
οὐχ οὕτως ἐλέχθη;

ΣΙ. Πάνν γε.

ΣΩ. Οὐκοῦν ὑμεῖς χθὲς ἐζητεῖτε τὰ βέλτιστα ἐξευ-
ρεῖν τῇ πόλει, οὐκ ἠπίσταςθε δὲ αὐτά. εἰ γὰρ ἠπίσταςθε,
οὐκ ἂν ἔτι δὴ που ἐζητεῖτε αὐτά, ὥσπερ οὐδὲ ἄλλο οὐδὲν
ὧν ἂν ἐπιστώμεθα ζητοῦμεν. ἢ γάρ;

ΣΙ. Οὐ γὰρ οὖν.

ΣΩ. Πότερον οὖν σοι δοκεῖ χρῆναι, ὦ Σίσυφε, ἂν μὴ ἐπίσταιται τις, ζητεῖν ἢ μανθάνειν;

ΣΙ. Μανθάνειν ἔμοιγε νῆ Δία.

390 ΣΩ. Ὅρθῶς γέ σοι δοκεῖ. ἀλλ' ἄρά γε καὶ διὰ τοῦτο σοι δοκεῖ χρῆναι μανθάνειν μᾶλλον ἢ ζητεῖν, διότι θᾶττον ἂν καὶ ῥᾶον ἐξεύροι τις, εἰ παρὰ τῶν ἐπισταμένων μανθάνοι, ἢ εἰ αὐτὸς ὁ μὴ εἰδὼς ζητοίῃ, ἢ δι' ἄλλο τι;

ΣΙ. Οὐκ, ἀλλὰ διὰ τοῦτο.

ΣΩ. Τί οὖν οὐκ ἀμελήσαντες χθές ὑμεῖς τοῦ βουλευέσθαι περὶ ὧν ἂν μὴ ἐπίστασθε, καὶ τοῦ ζητεῖν τὰ βέλτιστα διαπραττέσθαι ἐν τῇ πόλει, ἐμανθάνετε παρὰ
B τῶν ἐπισταμένων τινός, ὅπως ἂν ἐδύνασθε τὰ βέλτιστα διαπραττέσθαι τῇ πόλει; ἀλλ' ἐδοκεῖτέ μοι τὴν ἡμέραν ὅλην τὴν χθές αὐτοσχεδιάζοντες καὶ διαμαντευόμενοι καθῆσθαι περὶ ὧν οὐκ ἠπίστασθε, ἀμελήσαντες μανθάνειν, οἳ τε ἄρχοντες τῆς πόλεως καὶ σὺ μετὰ τούτων.

VI. Ἴσως δ' ἂν φαίης ταῦτα ἐμοί τε εἶναι πεπαιγμένα πρὸς σέ, τοῦ διαλεχθῆναι μόνον εἵνεκα, σοί τε οὐκ ἐσπουδασμένως ἀποδεδεῖχθαι· ἀλλὰ τοῦτό γε πρὸς Διός, ὦ Σίσυφε, σκόπει νῦν σπουδῇ· εἰ δοθείη τὸ βουλευέσθαι τι εἶναι, καὶ μὴ ὥσπερ νῦν οὐδὲν ἐξευρίσκεται ἄλλο ὃν ἢ ὅπερ ἐπιστήμη τε καὶ εἰκασία καὶ σχεδιασμός, ὀνόματι σεμνοτέρῳ μόνον κεχρημένον τούτῳ, ἄλλῳ δ' οὐδενί· ἄρ' ἂν οἶσι αὐτῷ διενεργεῖν τι ἑτέρους ἑτέρων πρὸς τὸ εὖ βουλευέσθαι τε καὶ εὐβούλους εἶναι, ὥσπερ καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις ἐπιστήμαις ἀπάσαις διαφέρουσιν ἕτεροι ἑτέρων,
D τέκτονες τεκτόνων ἰατροί τε ἰατρῶν αὐληταί τε αὐλητῶν οἳ τε ἄλλοι δημιουργοὶ ἅπαντες, αὐτοὶ τε αὐτῶν διαφέρουσιν· ὥσπερ καὶ οὗτοι οἱ ἐν ταύταις ταῖς τέχναις, ἢ οὕτω καὶ ἐν τῷ βουλευέσθαι οἶσι ἂν τι διενεργεῖν ἑτέρους ἑτέρων;

ΣΙ. Ἐγώ γε.

ΣΩ. Εἰπέ δὴ μοι· οὐχ ἅπαντες οἱ τε εὖ βουλευόμενοι καὶ οἱ κακῶς περὶ μελλόντων τινῶν ἔσεσθαι βουλεύονται;

ΣΙ. Πάνν γε.

ΣΩ. Ἄλλο τι οὖν ἢ τὰ μέλλοντα οὕτω ἔστιν;

ΣΙ. Οὐ γάρ δή.

ΣΩ. Εἰ γὰρ εἴη, οὐκ ἂν ἔτι δὴ που μέλλοι ἔσεσθαι, ἔ
ἀλλ' εἴη ἂν ἤδη· ἢ γάρ;

ΣΙ. Ναί.

ΣΩ. Οὐκοῦν εἰ μήπω ἔστιν, οὕτως οὐδὲ γέγονε τὰ
μὴ ὄντα;

ΣΙ. Οὐ γάρ.

ΣΩ. Οὐκοῦν εἰ μήπω μηδὲ γέγονεν, οὕτω οὐδὲ φύ-
σιν ἔχει οὐδεμίαν αὐτῶν;

ΣΙ. Οὐ γάρ οὖν.

ΣΩ. Ἄλλο τι οὖν ἢ οἱ τε εὖ βουλευόμενοι καὶ οἱ κα-
κῶς ἅπαντες βουλεύονται περὶ πραγμάτων οὔτε ὄντων
οὔτε γεγεννημένων οὔτε φύσιν οὐδεμίαν ἔχόντων, ὅταν
περὶ τῶν μελλόντων βουλεύωνται;

ΣΙ. Φαίνονται γε.

VII. ΣΩ. Δοκεῖ οὖν σοι δυνατόν εἶναι τοῦ μὴ ὄντος
τυχεῖν τινὲς ἢ εὖ ἢ κακῶς;

ΣΙ. Πῶς τοῦτο λέγεις;

ΣΩ. Ἐγὼ σοι φράσω, ὃ γε βούλομαι εἰπεῖν. σκόπει
γάρ. πῶς ἂν τοξοτῶν πολλῶν διαγνοίης τόν τε χρηστὸν 391
καὶ τὸν πονηρόν ὅστις εἴη αὐτῶν; ἢ τοῦτο μὲν οὐ χαλεπὸν
εἰδέναι; ἴσως γὰρ ἂν κελεύοις αὐτοὺς ἐπὶ σκοποῦ τινὸς
τοξεύειν. ἢ γάρ;

ΣΙ. Πάνν μὲν οὖν.

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ τὸν πλειστάκις βάλλοντα τοῦ σκο-
ποῦ κατ' ὀρθὸν κρίνοις ἂν νικᾶν;

ΣΙ. Ἐγώ γε.

ΣΩ. Εἰ δὲ σκοπὸς μηδεὶς εἴη κείμενος αὐτοῖς τοῦ τοξεύειν, ἀλλ' ἕκαστος βάλλοι ὅπως βούλοιο, πῶς ἂν διαγνοίης τὸν εὖ ἢ κακῶς τοξεύοντα αὐτῶν;

B ΣΙ. Οὐδαμῶς.

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ τοὺς βουλευομένους ἢ εὖ ἢ κακῶς, εἰ μὴ ἐπίσταντο περὶ ὅτου βουλευοῖντο, ἀπορήσειας ἂν διαγνῶναι;

ΣΙ. Ἐρωγε.

ΣΩ. Οὐκοῦν εἰ περὶ μελλόντων πραγμάτων βουλευοῦνται οἱ βουλευόμενοι, περὶ τῶν οὐκ ὄντων βουλεύονται;

ΣΙ. Πάννυ γε.

ΣΩ. Οὐκοῦν τοῦ γε μὴ ὄντος οὐχ οἷόν τ' οὐδενὶ τυχεῖν ἐστί; πῶς γὰρ ἂν τίς σοι δοκεῖ τοῦ μὴ ὄντος δύνασθαι τυχεῖν;

C ΣΙ. Οὐδαμῶς.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἐπειδὴ οὐκ ἔστι τοῦ μὴ ὄντος τυγχάνειν οἷόν τε, οὐδεὶς ἂν ἔτι περὶ τῶν μὴ ὄντων βουλευόμενος τυγχάνοι· τὰ γὰρ μέλλοντα τῶν οὐκ ὄντων ἐστίν· ἢ γάρ;

ΣΙ. Ἐμοιγε δοκεῖ.

ΣΩ. Οὐκοῦν οὐδ' ὁ μὴ τυγχάνων τῶν μελλόντων οὐδεὶς ἂν οὔτ' εὖβουλος οὔτε κακόβουλος εἴη ἀνθρώπων ἔτι.

ΣΙ. Οὐ φαίνεται.

ΣΩ. Οὐδέ γε εὖβουλότερος οὐδὲ κακοβουλότερος D ἕτερος ἐτέρου εἶναι, εἰ μὴ καὶ ἐπιτυχεστέρος καὶ ἀποτυχεστέρος εἴη τοῦ μὴ ὄντος;

ΣΙ. Οὐ γὰρ οὖν.

ΣΩ. Πρὸς τί οὖν ποτὲ ἀποβλέποντες ἄνθρωποι πραγμαποκαλοῦσιν ἀνθρώπους εὖβούλους τε καὶ κακοβούλους εἶναι τινας; ἄρά γε ἄξιόν ἐστι καὶ αὐθίς ποτε περὶ αὐτοῦ ἐνθυμηθῆναι, ὥς Σίσυφε;

ΑΛΚΥΩΝ

[ἢ περὶ μεταμορφώσεως.]

ΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΠΡΟΣΩΠΑ
ΧΑΙΡΕΦΩΝ, ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

Ι. Τίς ἡ φωνὴ προσέβαλεν ἡμῖν, ὦ Σώκρατες, πόρρωθεν ἀπὸ τῶν αἰγιαλῶν καὶ τῆς ἄκρας ἐκείνης; ὡς ἡδεῖα ταῖς ἀκοαῖς· τί ποτ' ἄρ' ἐστὶ τὸ φθεγγόμενον ζῶον; ἄφωνα γὰρ δὴ τά γε καθ' ὕδατος διαιτώμενα.

ΣΩ. Θαλαττία τις, ὦ Χαιρεφῶν, ὄρνις, ἀλκυὼν ὀνομαζομένη, πολὺθρηνος καὶ πολὺδακρυς, περὶ ἧς δὴ παλαιὸς ἀνθρώποις μεμύθευται λόγος· φασὶ γυναικὰ ποτε οὕσαν Αἰόλου τοῦ Ἑλλήνος θυγατέρα κουρίδιον ἄνδρα τὸν αὐτῆς τεθνεῶτα θρηνεῖν πόθῳ φιλίας, Κήϋκα τὸν Τραχίνιον τὸν Ἐωσφόρου τοῦ ἀστέρος, καλοῦ πατρὸς καλὸν υἱόν· εἶτα δὴ πτερωθεῖσαν διὰ τινα δαιμονίαν βούλησιν εἰς ὄρνιθος τρόπον περιπέτεσθαι τὰ πελάγη ζητούσαν ἐκεῖνον, ἐπειδὴ πλαζομένη γῆν πέρι πᾶσαν οὐχ οἶα τ' ἦν εὗρεῖν.

ΙΙ. ΧΑΙΡ. Ἀλκυὼν τοῦτ' ἔστιν, ὃ σὺ φῆς; οὐ πάποτε πρόσθεν ἡκηκόειν τῆς φωνῆς, ἀλλὰ μοι ξένη τις τῶ ὄντι προσέπεσε· γοῶδῃ γοῦν ὡς ἀληθῶς τὸν ἦχον ἀφίησι τὸ ζῶον. πηλίκον δέ τι καὶ ἔστιν, ὦ Σώκρατες;

ΣΩ. Οὐ μέγα· μεγάλην μέντοι διὰ τὴν φιλανδρίαν εἰληφε παρὰ θεῶν τιμὴν· ἐπὶ γὰρ τῇ τούτων νεοττεῖα καὶ τὰς ἀλκυόνων προσαγορευομένας ἡμέρας ὁ κόσμος ἄγει κατὰ χειμῶνα μέσον διαφερούσας ταῖς εὐδαίαις, ὧν ἐστὶ

καὶ ἡ τήμερον παντὸς μᾶλλον. οὐχ ὁρᾷς, ὥς αἰθρία μὲν τὰ ἄνωθεν, ἀκύμαντον δὲ καὶ γαλήνιον ἅπαν τὸ πέλαγος, ὅμοιον ὥς εἰπεῖν κατόπτρῳ;

ΧΑΙΡ. Λέγεις ὀρθῶς· φαίνεται γὰρ ἀλκυονὶς ἡ τήμερον ὑπάρχειν ἡμέρα, καὶ χθὲς δὲ τοιαύτη τις ἦν. ἀλλὰ πρὸς θεῶν, πῶς ποτὲ χρη πεισθῆναι τοῖς ἐξ ἀρχῆς, ὧ Σώκρατες, ὥς ἐξ ὀρνιθῶν γυναικῆς ποτε ἐγένοντο ἢ ὀρνιθες ἐκ γυναικῶν; παντὸς γὰρ μᾶλλον ἀδύνατον φαίνεται πᾶν τὸ τοιοῦτον.

ΙΙΙ. ΣΩ. ὦ φίλε Χαιρεφῶν, εἰκόκαμεν ἡμεῖς τῶν δυνατῶν τε καὶ ἀδυνάτων ἀμβλυωποί τινες εἶναι κριταὶ παντελῶς· δοκιμάζομεν γὰρ δὴ κατὰ δύναμιν ἀνθρωπίνην ἄγνωστον οὐσαν καὶ ἄπιστον καὶ ἀόρατον· πολλὰ οὖν φαίνεται ἡμῖν καὶ τῶν εὐπόρων ἄπορα καὶ τῶν ἐφικτῶν ἀνέφικτα, συχνὰ μὲν καὶ δι' ἀπειρίαν, συχνὰ δὲ καὶ διὰ νηπιότητα φρενῶν· τῷ ὄντι γὰρ νήπιος εἰσιν εἶναι πᾶς ἄνθρωπος, καὶ ὁ πάνυ γέρον, ἐπεὶ τοι μικρὸς πάνυ καὶ νεογιλλὸς ὁ τοῦ βίου χρόνος πρὸς τὸν πάντα αἰῶνα. τί δ' ἂν, ὦ γαθέ, οἱ ἀγνοοῦντες τὰς τῶν θεῶν καὶ δαιμονίων δυνάμεις ἢ τὰς τῆς ὅλης φύσεως ἐχοιεν ἂν εἰπεῖν, πότερον δυνατόν ἢ ἀδύνατόν τι τῶν τοιούτων; ἐώρας, Χαιρεφῶν, τρίτην ἡμέραν ὅσος ἦν ὁ χειμῶν· καὶ ἐνθυμηθέντι γὰρ τῷ δέος ἐπέλθοι καὶ τὰς ἀστραπὰς ἐκείνας καὶ βροντὰς ἀνέμων τε ἐξαίσια μεγέθη· ὑπέλαβεν ἂν τις τὴν οἰκουμένην ἅπασαν καὶ δὴ συμπεσεῖσθαι.

ΙV. Μετὰ μικρὸν δὲ θαυμαστή τις κατάστασις εὐδίας ἐγένετο καὶ διέμεινεν αὕτη γε ἕως τοῦ νῦν· πότερον οὖν οἶει μεῖζόν τε καὶ ἐργωδέστερον εἶναι, τοιαύτην αἰθρία ἐξ ἐκείνης τῆς ἀνυποστάτου λαίλαπος καὶ ταραχῆς μεταθεῖναι καὶ εἰς γαλήνην ἀγαγεῖν τὸν ἅπαντα κόσμον. ἢ γυναικὸς εἶδος μεταπλασθὲν εἰς ὀρνιθὸς τινος ποιῆσαι; τὸ μὲν γὰρ τοιοῦτον καὶ τὰ παιδάρια τὰ παρ' ἡμῖν τὸ

πλάττειν ἐπιστάμενα, πηλὸν ἢ κηρὸν ὅταν λάβῃ, ῥαδίως ἐκ τοῦ αὐτοῦ πολλάκις ὄγκου μετασχηματίζει πολλάς ἰδεῶν φύσεις, τῷ δαιμονίῳ δὲ μεγάλην καὶ οὐδὲ συμβλητὴν ὑπεροχὴν ἔχοντι πρὸς τὰς ἡμετέρας εὐχερῇ τυχὸν ἴσως ἅπαντα τὰ τοιαῦτα καὶ λίαν· ἐπεὶ τὸν ὅλον οὐρανὸν πόσῳ τινὶ σαντοῦ δοκεῖς εἶναι μείζω; φράσαις ἄν;

V. ΧΑΙΡ. Τίς δ' ἀνθρώπων, ὦ Σώκρατες, νοῆσαι δύναται ἂν ἢ ὀνομάσαι τι τῶν τοιούτων; οὐδὲ γὰρ εἰπεῖν ἐφικτόν.

ΣΩ. Οὐκοῦν δὴ θεωροῦμεν καὶ ἀνθρώπων πρὸς ἀλλήλους συμβαλλομένων μεγάλας τινὰς ὑπεροχὰς ἐν ταῖς δυνάμεσι καὶ ἐν ταῖς ἀδυναμίαις ὑπαρχούσας; ἢ γὰρ τῶν ἀνδρῶν ἡλικία πρὸς τὰ νήπια παντελῶς βρέφη, τὰ πεμπταῖα ἐκ γενετῆς ἢ δεκαταῖα, θαυμαστὴν ὄσῃν ἔχει τὴν διαφορὰν δυνάμειός τε καὶ ἀδυναμίας ἐν πάσαις σχεδὸν ταῖς κατὰ τὸν βίον πράξεσι, καὶ ὅσα διὰ τῶν τεχνῶν τούτων οὕτως πολυμηχάνων καὶ ὅσα διὰ τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς ἐργάζονται· ταῦτα γὰρ τοῖς νέοις, ὥσπερ εἶπον, παιδίοις οὐδ' εἰς νοῦν ἐλθεῖν δυνατὰ φαίνεται.

VI. Καὶ τῆς ἰσχύος δὲ τῆς ἐνὸς ἀνδρὸς τελείου τὸ μέγεθος ἀμέτρητον ὄσῃν ἔχει τὴν ὑπεροχὴν πρὸς ἐκεῖνα· μυριάδας γὰρ τῶν τοιούτων εἰς ἀνὴρ πάνυ πολλὰς χειρῶσαιτ' ἂν ῥαδίως· ἢ γὰρ ἡλικία παντελῶς ἄπορος δῆπου πάντων καὶ ἀμήχανος ἐξ ἀρχῆς παρακολουθεῖ τοῖς ἀνθρώποις κατὰ φύσιν. ὀπηνίκ' οὖν ἄνθρωπος, ὡς ἔοικεν, ἀνθρώπου τοσοῦτον διαφέρει, τί νομίζομεν τὸν σύμπαντα οὐρανὸν πρὸς τὰς ἡμετέρας δυνάμεις φανῆναι αὐτῷ τοῖς τὰ τοιαῦτα θεωρεῖν ἐφικνουμένοις; πιθανὸν οὖν ἴσως δόξει πολλοῖς, ὄσῃν ἔχει τὸ μέγεθος τοῦ κόσμου τὴν ὑπεροχὴν πρὸς τὸ Σωκράτους ἢ Χαιρεφῶντος εἶδος, τηλικούτον καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ καὶ τὴν φρόνησιν καὶ διανοίαν ἀνὰ λόγον διαφέρειν τῆς περὶ ἡμᾶς διαθέσεως.

VII. Σοὶ μὲν οὖν καὶ ἐμοὶ καὶ ἄλλοις πολλοῖς τοιούτοις οὗσι πόλλ' ἄττ' ἀδύνατα τῶν ἑτέροις πάννυ φασίων· ἐπεὶ καὶ αὐλῆσαι τοῖς ἀναύλοις καὶ ἀναγνῶναι ἢ γράψαι τοῖς ἀγραμμάτοις γραμματικὸν τρόπον ἀδυνατωτέρον ἐστὶ, τέως ἂν ὧσιν ἀνεπιστήμονες, τοῦ ποιῆσαι γυναικάς ἐξ ὀρνίθων ἢ ὀρνίθας ἐκ γυναικῶν. ἡ δὲ φύσις ἐν κηρίῳ σχεδὸν παραβάλλουσα ζῶον ἄπουν καὶ ἄπτερον, πόδας ὑποθεῖσα καὶ πτερώσασα ποικιλίᾳ τε φαιδρύνουσα πολλῇ καὶ καλῇ καὶ παντοδαπῇ χρωμάτων, μέλιτταν ἀπέδειξε σοφὴν θείου μέλιτος ἐργάτιν, ἐκ τε ὧν ἀφώνων καὶ ἀψύχων πολλὰ γένη πλάττει πτηνῶν τε καὶ πεζῶν καὶ ἐνύδρων ζῶων, τέχναις, ὡς λόγος τινῶν, ἱεραῖς αἰθέρος μεγάλου προσχρωμένη.

VIII. Τὰς οὖν ἀθανάτων δυνάμεις μεγάλας οὔσας θνητοὶ καὶ σμικροὶ παντελῶς ὄντες καὶ οὔτε τὰ μεγάλα δυνάμενοι καθορᾶν οὔτ' αὖ τὰ σμικρά, τὰ πλείω δ' ἀπορροῦντες καὶ τῶν περὶ ἡμᾶς συμβαινόντων παθῶν, οὐκ ἂν ἔχοιμεν εἰπεῖν βεβαίως οὔτ' ἀλκυνόνων πέρι οὔτ' ἀηδόνων κλέος δὲ μύθων, οἷον παρέδοςαν πατέρες, τοιοῦτον καὶ παισὶν ἐμοῖς, ὃ ὄρνι θρήνων μελωδέ, παραδώσω τῶν σῶν ὕμνων πέρι, καὶ σου τὸν εὐσεβῆ καὶ φίλανδρον ἔρωτα πολυλάκις ὑμνήσω γυναιξὶ ταῖς ἐμαῖς Ξανθίππῃ τε καὶ Μυρτοῖ, λέγων τά τε ἄλλα, πρὸς δὲ καὶ τιμῆς οἷας ἔτυχες παρὰ θεῶν. ἄρα γε καὶ σὺ ποιήσεις τι τοιοῦτον, ὃ Χαιρεφῶν;

ΧΑΙΡ. Πρέπει γοῦν, ὦ Σώκρατες, καὶ τὰ ὑπὸ σου ῥηθέντα διπλασίαν ἔχει τὴν παρὰ κλησιν πρὸς γυναικῶν τε καὶ ἀνδρῶν ὁμιλίαν.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἀσπασαμένοις τὴν ἀλκυνόνα προάγειν ἤδη πρὸς ἄστνυ καιρὸς ἐκ τοῦ Φαληρικοῦ;

ΧΑΙΡ. Πάννυ μὲν οὖν ποιῶμεν οὕτω.

ΕΡΥΞΙΑΣ

www.libtool.com.cn

[ἡ περὶ πλούτου.]

ΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΕΡΥΞΙΑΣ, ΕΡΑΣΙΣΤΡΑΤΟΣ,
ΚΡΙΤΙΑΣ.

St.
III.p.

Ι. Ἐτυγχάνομεν περιπατοῦντες ἐν τῇ στοᾷ τοῦ Διὸς 392
τοῦ ἐλευθερίου ἐγώ τε καὶ Ἐρυξίας ὁ Στειριεύς· εἴτα προς-
ηλθέτην ἡμῖν Κριτίας τε καὶ Ἐρασίστρατος ὁ Φαίακος τοῦ
Ἐρασιστράτου ἀδελφιδοῦς. ἐτύγχανε δὲ τότε νεωστὶ παρ-
ὼν ἀπὸ Σικελίας καὶ τῶν τόπων τούτων ὁ Ἐρασίστρα-
τος· προσελθὼν δ' ἔφη, Χαῖρε, ὦ Σώκρατες. Καὶ σύ γε, B
ἦν δ' ἐγώ· τί γάρ; καινόν τι ἀπὸ Σικελίας ἔχεις λέγειν
ἡμῖν; Καὶ πάνν· ἀλλὰ βούλεσθ', ἔφη, πρῶτον καθιζώ-
μεθα; κέκμηκα γὰρ χθὲς βαδίσας Μεγαρόθεν. Πάνν γ',
εἰ δοκεῖ. Τί οὖν, ἔφη, βούλεσθε πρῶτον ἀκούειν τῶν ἐκεῖ;
πότερον περὶ αὐτῶν ἐκείνων, ὃ τι πράττουσιν, ἢ ὅπως
πρὸς τὴν πόλιν ἔχουσι τὴν ἡμετέραν; ἐκεῖνοι γὰρ ἐμοὶ δο-
κοῦσι πεπονθέναι πρὸς ἡμᾶς οἰόνπερ οἱ σφῆκες. καὶ γὰρ
τούτους ἐάν τις κατὰ σμικρὸν ἐρεθίζων ὀργίσῃ, ἄμαχοι C
γίγνονται, ἕως τις αὐτοὺς ἐπιθέμενος πανοικί ἐξέλῃ. οὕ-
τως οὖν καὶ οἱ Συρακόσιοι, εἰ μή τις ἔργον ποιησάμε-
νος σφόδρα μεγάλῳ στόλῳ ἥξει ἐκεῖσε, οὐκ ἔστιν ὅπως
ἐκείνη ἢ πόλις ἔσται ποτὲ ἡμῖν ὑποχειρία· ὑπὸ δὲ τῶν

σμικρῶν τούτων ἂν μᾶλλον ὀργίζοιντο οὕτως, ὥς ἂν μάλιστα χαλεπώτατοι εἴησαν. πεπόμεφασι δὲ καὶ νῦν ὥς ἡμᾶς
 D πρέσβεις, ὥς μὲν ἔμοι δοκεῖ, βουλόμενοί τι ἐξαπατήσαι τὴν πόλιν.

II. Μεταξὺ δὲ ἡμῶν διαλεγομένων ἐτυχέτην οἱ Συρακόσιοι πρέσβεις παριόντες. εἶπεν οὖν ὁ Ἑρασίστρατος, δεξας εἰς τὸν ἕνα τῶν πρέσβεων, Οὗτος δὲ μέντοι, ἔφη, ὦ Σώκρατες, πλουσιώτατός ἐστι τῶν Σικελιωτῶν καὶ Ἰταλιωτῶν. πῶς δ' οὐχί, ἔφη, ᾧ γε ὑπάρχει γῇ τε ἄφθονος οὕτως, ὥστε εὐπορίαν εἶναι, εἰ τις βούλοιο, πάνυ πολλὴν γεωργεῖν; καὶ αὕτη μὲν τοιαύτη, οἷα οὐχ ἑτέρα ἄλλη ἐν γε τοῖς Ἑλλησιν· ἐτι δὲ τᾶλλα τὰ εἰς πλούτον ἦκοντα ἅπαντα, ἀνδράποδα καὶ ἵπποι καὶ χρυσὸς καὶ ἄργυρος. ὁρῶν δ' ἐγὼ αὐτὸν ἀναγόμενον, ὥς ἀδολεσχῆσοντα περὶ
 393 τῆς οὐσίας τῆς τοῦ ἀνθρώπου, ἠρόμην, Τί θαί, ὦ Ἑρασίστρατε; ἀνὴρ ποτὸς τις εἶναι δοκεῖ ἐν τῇ Σικελίᾳ; Οὗτος, ἔφη, Σικελιωτῶν καὶ Ἰταλιωτῶν καὶ δοκεῖ καὶ ἐστι πλεόν πάντων πονηρότατος ἢ ὅσῳ πλουσιώτατος, οὕτως, ὥστ' εἴ τινα βούλει Σικελιωτῶν ἐρωτᾶν, ὅντινα πονηρότατον νομίζει εἶναι καὶ πλουσιώτατον, οὐδεὶς ἂν φήσειεν ἄλλον ἢ τοῦτον.

III. Οἰήθεις δ' αὐτὸν ἐγὼ οὐ περὶ σμικρῶν τὸν λόγον ποιεῖσθαι, ἀλλὰ περὶ τῶν μεγίστων δοκούντων εἶναι,
 B ἀρετῆς τε πέρι καὶ πλούτου, ἠρόμην, πότερον ἂν φαίη πλουσιώτερον εἶναι ἀνθρώπον, ὅτῳ ὃν τυγχάνει τάλαντον ἀργυρίου, ἢ ὅτῳ ἀγρὸς ἄξιος δυοῖν ταλάντων. Οἶμαι μὲν ἐγώ, ἔφη, ὅτῳ ἀγρὸς. Οὐκοῦν, ἔφην ἐγώ, κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον, καὶ εἰ τυγχάνοι τῷ ἰμάτια ὄντα ἢ στρώματα ἢ τᾶλλα ἐτι πλέονος ἄξια ἢ ὅσου τῷ ξένῳ, οὕτως εἴη ἂν πλουσιώτερος. Συνέφη καὶ ταῦτα. Εἰ δέ τις σοι
 C διδοίη αἴρεσιν τούτοις, πότερον ἂν βούλοιο; Ἐγὼ μὲν ἂν, ἔφη, τὸ πλείστου ἄξιον. Ποτέρως ἂν οἰόμενος πλου-

σιώτερος εἶναι; Οὕτως. Νυνὶ μὲν ἄρα φαίνεται οὗτος ἡμῖν ὢν πλουσιώτατος, ὅστις πλείστου ἄξια κέκτηται; Ναί, ἔφη.

IV. Οὐκοῦν, ἣν δ' ἐγώ, οἱ ὑγιαίνοντες τῶν καμνόντων πλουσιώτεροι ἂν εἴησαν, εἴπερ ἡ ὑγίεια πλείονος ἄξιον κτῆμα ἢ τὰ τοῦ κάμνοντος χρήματα. οὐδεὶς γ' ἂν οὖν ὅστις οὐχὶ προτιμήσειεν ὑγιαίνειν ὀλίγον κεκτημένος ἀργύριον μᾶλλον, ἢ τὰ βασιλεῶς τοῦ μεγάλου χρήματα κεκτημένος νοσεῖν, δῆλον ὅτι πλείονος ἄξιον οἰόμενος εἶναι τὴν ὑγίειαν. οὐ γάρ ἂν ποτε προηρεῖτο, εἰ μὴ προτιμότερον ἡγεῖτο εἶναι τῶν χρημάτων. Οὐ γάρ. Οὐκοῦν καὶ εἴ τι ἄλλο φαίνοιτο πλείονος ἄξιον τῆς ὑγιείας, ὃ τοῦτο κεκτημένος, οὗτος ἂν πλουσιώτατος εἴη. Ναί. Εἰ δὲ δὴ τις ἡμᾶς νυνὶ προσελθὼν ἔροιτο, ὦ Σώκρατες καὶ Ἐρυξία καὶ Ἑρασίστρατε, ἔχοιτ' ἂν εἰπεῖν μοι, τί ἐστὶν ἀνθρώπων πλείστου ἄξιον κτῆμα; ἄρά γε τοῦτο, ὃ κτησάμενος ἀνθρωπος ἄριστα βουλευόιτο περὶ τούτου, ὅπως ἂν βέλτιστα διαπράττοιτο τὰ τε αὐτὸς αὐτοῦ πράγματα καὶ τὰ τῶν φίλων; τί ἂν εἶναι τοῦτο φήσαιμεν; Ἐμοὶ μὲν δοκεῖ, ὦ Σώκρατες, εὐδαιμονία πλείστου ἄξιον ἀνθρώπων εἶναι. Καὶ οὐ κακῶς γ', ἔφην ἐγώ· ἀλλ' ἄρά γε τούτους ἂν τῶν ἀνθρώπων εὐδαιμονεστάτους ἡγησάμεθα εἶναι, οἵτινες μάλιστα εὖ πράττοιεν; Ἐμοὶ γοῦν δοκοῦσιν.

V. Οὐκοῦν ἂν οὗτοι ἄριστα πράττοιεν, ὅσοιπερ καὶ ἐλάχιστα ἐξαμαρτάνοιεν περὶ σφαῆς αὐτοῦς καὶ περὶ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους, τὰ δὲ πλείστα κατορθοῖεν; Πάνυ γε. Οὐκοῦν οἱ ἐπιστάμενοι τὰ κακὰ καὶ τὰ ἀγαθὰ, καὶ ὅσα πρακτέα καὶ ὅσα μὴ, οὗτοι ἂν ὀρθότατα πράττοιεν καὶ 394 ἐλάχιστα ἐξαμαρτάνοιεν; Συνεδόκει καὶ ταῦτα. Νῦν ἄρα ἡμῖν φαίνονται οἱ αὐτοὶ ἄνδρες σοφώτατοί τε καὶ ἄριστα πράττοντες καὶ εὐδαιμονέστατοι καὶ πλουσιώτατοι, εἴπερ ἄρα ἡ σοφία τὸ πλείστου ἄξιον κτῆμα φαίνεται. Ναί.

Ἄλλ', ἔφη ὑπολαβὼν ὁ Ἑρασίστρατος, ὦ Σώκρατες, τί ἂν ὄφελος εἴη τῷ ἀνθρώπῳ, εἰ σοφώτερος μὲν εἴη τοῦ Νέστορος, τὰ δ' ἐπιτήδεια τὰ πρὸς τὴν δίκαιαν μὴ τυγχάνοι ἔχων, σιτία καὶ ποτὰ καὶ ἱμάτια καὶ εἰ τι ἄλλο τῶν τοιούτων ἐστί; τί ἂν ἡ σοφία ὠφελούη; ἢ πῶς ἂν οὗτος πλουσιώτατος εἴη, ὃν γε οὐδὲν κωλύει πτωχεύειν, μηδενός γ' εὐποροῦντα τῶν ἐπιτηδεύων; σφόδρα οὖν ἐδόκει καὶ οὗτος λέγειν τί· ἀλλὰ, Πότερον, ἦν δ' ἐγώ, ὁ μὲν τὴν σοφίαν κεκτημένος πάθοι ἂν τοῦτο, εἰ ἐνδεὴς γένοιτο τούτων·

C εἰ δέ τις τὴν Πουλυτίωνος οἰκίαν κεκτημένος εἴη καὶ πλήρης εἴη χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου ἢ οἰκία, οὐκ ἂν δεηθεῖ οὐδενός; Ἄλλ', ἔφη, τοῦτον μὲν οὐδὲν κωλύει ἀντίκα νῦν διαθέμενον τὰ κτήματα ἔχειν ἀντ' αὐτῶν τούτων, ὥνπερ καὶ τυγχάνει θεόμενος εἰς τὴν δίκαιαν, ἢ καὶ νόμισμα ἀνθ' ὅτου ταῦτα θυνησεται πορίζεσθαι, καὶ ἀπάντων εὐπορεῖν παραχρῆμα.

VI. Εἰ γε τυγχάνοιεν, ἔφην ἐγώ, οἱ ὄντες ἄνθρωποι

D θεόμενοι τοιαύτην σφίσιν οἰκίαν γενέσθαι μᾶλλον, ἢ περ τὴν ἐκείνου σοφίαν· ἐπεὶ εἰ γε τοιοῦτοι εἴησαν, οἷοι τὴν τοῦ ἀνθρώπου σοφίαν περὶ πλείονος ἡγεῖσθαι καὶ τὰ ἀπὸ ταύτης γιγνόμενα, πολὺ μᾶλλον * ἂν * οὗτος ἔχοι διατίθεσθαι, εἴπερ τυγχάνοι τι θεόμενος καὶ βούλοιτο καὶ αὐτὴν καὶ τὰ ἔργα τὰ ἀπὸ ταύτης διατίθεσθαι. ἢ τῆς μὲν οἰκίας ἢ τε χρῆσις πολλὴ τυγχάνει οὐσα καὶ ἀναγκαία, καὶ μεγάλα τῷ ἀνθρώπῳ τὰ διαφέροντα τὰ πρὸς τὸν βίον, ἐν τῇ τοιαύτῃ οἰκίᾳ οἰκεῖν μᾶλλον ἢ ἐν σμικρῷ καὶ φανύλῳ

E οἰκιδίῳ· τῆς δὲ σοφίας ἢ τε χρεία ὀλίγου ἀξία καὶ τὰ διαφέροντα σμικρά, ἢ σοφῶ ἢ ἁμαθεῖ εἶναι περὶ τῶν μεγίστων; ἢ τούτου μὲν καταφρονεῖν τοὺς ἀνθρώπους καὶ μὴ εἶναι ὠνητάς, τῆς δὲ κυπαρίττου τῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ Πεντελικῶν λίθων πολλοὺς τοὺς δεομένους τε καὶ βουλομένους πρίσθαι; οὐκ οὖν ἂν εἰ γε σοφὸς εἴη κυβερνήτης,

οὐδὲ * εἰ * ἱατροὺς σοφοὺς τὴν τέχνην, ἢ τιν' ἄλλην τῶν τοι-
 ουτοτρόπων τεχνῶν εὖ καὶ καλῶς δύναιτο μεταχειρίζε-
 σθαι, οὐδενὸς ὅτου οὐκ ἂν ἐντιμότερος εἴη τῶν κατὰ τὰς
 οὐσίας μεγίστων κτημάτων· ὁ δὲ δυνάμενος εὖ βουλευέ-
 σθαι καὶ αὐτὸς αὐτοῦ περὶ καὶ ἑτέρου, ὅπως ἂν ἄριστα
 πράττοι, οὐκ ἂν ἄρα δύναιτο διατίθεσθαι, εἴπερ βούλοιτό
 γε τοῦτο πράττειν;

VII. Ὑπολαβὼν δὲ καὶ ὑποβλέψας ὁ Ἐρυξίας, ὥσπερ 391
 τι ἀδικούμενος, Σὺ γὰρ ἂν, ἔφη, ὦ Σώκρατες, εἰ δέοι σε
 ἀληθῆ λέγειν, φαίης ἂν εἶναι Καλλίου τοῦ Ἰππονίκου
 πλουσιώτερος; καὶ τοι οὐκ ἂν ἀμαθέστερός γε ὁμολογή-
 σαις ἂν εἶναι περὶ οὐδενὸς τῶν μεγίστων, ἀλλὰ σοφώτε-
 ρος· καὶ οὐδὲν μᾶλλον διὰ τοῦτο πλουσιώτερος εἶ. Ἴσως
 γάρ, ἣν δ' ἐγώ, σὺ οἶσι, ὦ Ἐρυξία, τουτουσὶ μὲν τοὺς λό-
 γους, οὓς νυνὶ διαλεγόμεθα, εἶναι παιδιάν, ἐπεὶ οὐκ ἀλη-
 θῶς γε οὕτως ἔχειν, ἀλλ' ὥσπερ ἐν τῇ πεττεῖα εἶναι πε- B
 τούς, οὓς εἴ τις φέροιτο, δύναιτ' ἂν τοὺς ἀντιπαίχοντας
 ποιεῖν ἡττᾶσθαι οὕτως, ὥστε μὴ ἔχειν ὅτι πρὸς ταῦτα ἀν-
 τιφέρωσιν. Ἴσως οὖν καὶ περὶ τῶν πλουσιῶν οἶσι μὲν οὐδέν
 τι μᾶλλον οὕτως ἔχειν, λόγους δὲ τινὰς εἶναι τοιούτους,
 οὐδέν τι μᾶλλον ἀληθεῖς ἢ ψευδεῖς, οὓς λέγων ἄνθρωπος C
 περιγίγνοιτ' ἂν τῶν ἀντιλεγόντων, ὡς οἱ σοφώτατοι καὶ
 πλουσιώτατοι ἡμῖν εἰσὶ, καὶ ταῦτα μέντοι αὐτοὺς ψευδῆ λέ-
 γων ἀληθῆ λεγόντων. καὶ οὐδὲν μὲν Ἴσως θαυμαστόν,
 ὁμοίως ὥσπερ, εἰ δὴ ἄνθρώπῳ περὶ γραμμάτων λεγούτην,
 ὁ μὲν φάσκων τοῦ Σωκράτους ἄρχειν σῖγμα, ὁ δ' ἕτερος
 ἄλφα, οὗτος ἂν εἴη κρείττων ὁ λόγος ὁ τοῦ λέγοντος ἄλφα
 ἢ τοῦ φάσκοντος σῖγμα ἀρχήν.

VIII. Περιβλέψας δὲ πρὸς τοὺς παρόντας ὁ Ἐρυξίας,
 ἅμα γελαῶν τε καὶ ἐρυθριῶν, ὥσπερ οὐ παρὼν τοῖς ἐμπρο-
 σθεν λελεγμένοις, Ἐγὼ μὲν, ἔφη, ὦ Σώκρατες, οὐ τοιού- D
 τους ᾧμην δεῖν τοὺς λόγους εἶναι, οἷς μήτ' ἂν πεῖσαι δύ-

ναιτό τις μηδένα τῶν παρόντων, μήτ' ἂν ὠφεληθείη μηδὲν ἅπ' αὐτῶν· τίς γὰρ ἂν ἀνθρώπων ποτὲ πεισθείη νοῦν ἔχων, ὥς οἱ σοφώτατοι ἡμῖν πλουσιώτατοι; ἀλλὰ μᾶλλον, ἐπειδὴ περὶ τοῦ πλουτεῖν διαλέγεσθαι δεῖν, ὁπόθεν καλὸν ἐστὶ πλουτεῖν καὶ ὁπόθεν αἰσχρόν, καὶ αὐτὸ τὸ πλούσιον εἶναι ὁποῖόν τί ἐστι, πότερον ἀγαθὸν ἢ κακόν. Ἐλεν, Εἴ φην ἐγὼ· τοιγαροῦν τὸ λοιπὸν δὴ φυλαξόμεθα· καλῶς δὲ καὶ σὺ ποιεῖς παραινῶν. ἀλλὰ τί οὐκ αὐτός, ἐπείπερ εἰσηγεῖ τὸν λόγον, ἐπεχείρησας εἰπεῖν, πότερον σοὶ δοκεῖ ἀγαθὸν εἶναι τὸ πλουτεῖν ἢ κακόν; ἐπειδὴ περ οἷ γ' ἐμπροσθεν λόγοι οὐ περὶ τούτου δοκοῦσί σοι εἰρησθαι. Ἐμοὶ μὲν τοίνυν δοκεῖ ἀγαθὸν εἶναι, ἔφη, τὸ πλουτεῖν.

IX. Ἔτι δ' αὐτοῦ τι βουλομένου λέγειν, ὑποκρούσας ὁ Κριτίας, Σὺ γὰρ εἰπέ μοι, ὦ Ἐρυξία, ἀγαθὸν ἡγεῖ τὸ πλουτεῖν; Ἐγώ γε νῆ Δία· ἡ γὰρ ἂν μαινοίμην· καὶ οὐδένα γε οἶμαι εἶναι, ὅστις ἂν οὐχ ὁμολογήσειε ταῦτα. Καὶ μὴν, ἔφη ὁ ἕτερος, καὶ ἐγὼ οἶμαι οὐδένα ὄντινα οὐκ ἂν 396 ποιῆσαι ὁμολογεῖν ἐμοί, ἐνίοις ἀνθρώποις κακὸν εἶναι τὸ πλουτεῖν· οὐκ ἂν οὖν, εἴπερ ἀγαθὸν ἦν, κακὸν ἡμῶν ἐνίοις ἐφαίνετο. εἶπον οὖν αὐτοῖν ὅτι Ἐγὼ τοι ὑμᾶς, εἰ μὲν ἐτυγχάνετε περὶ τούτου διαφερόμενοι, ὁπότερος ὑμῶν ἀληθέστερα λέγει περὶ ἱππασίας, ὅπως ἂν τις ἄριστα ἱπ- B πεύοι, εἰ μὲν αὐτὸς ἐτύγγανον ἱππικὸς ᾧν, αὐτὸς ἂν ὑμᾶς ἐπειρώμην παύειν τῆς διαφορᾶς· ἡσχυνόμην γὰρ ἂν, εἰ παρὼν μὴ καθ' ὅσον οἷός τ' ἦν ἐκώλυον διαφερομένους· ἢ εἰ περὶ ἑτέρου οὐτινοσοῦν διαφερόμενοι μηδὲν τι μᾶλλον ἐμέλλετε, εἰ μὴ ὁμολογοῖτε τουτί, μᾶλλον ἐχθρῶ ἀντὶ φίλων ἀπαλλαγήναι·

X. νῦν δέ, ἐπειδὴ τετυχήκατε περὶ τοιούτου πράγματος διαφερομένω, ὃ ἀνάγκη προσχερῆσθαι παρ' ὅλον τὸν βίον, καὶ μέγала διαφέρει πότερον ἐπιμελητέον ἐστὶ τούτου ὥς ὠφελίμου ὄντος ἢ οὐ, καὶ ταῦτα οὐ τῶν φανύ-

λων, ἀλλὰ τῶν μεγίστων δοκούντων εἶναι τοῖς Ἑλλήσιν· οἱ γοῦν πατέρες τουτὶ πρῶτον τοῖς σφετέροις υἱέσι παραινοῦσιν, ἐπειδὴν εἰς τὴν ἡλικίαν τάχιστα ἀφίκωνται τοῦ ἥδη φρονεῖν, ὥς δοκοῦσι, σκοπεῖν ὁπόθεν πλούσιοι ἔσονται, ὥς, ἂν μὲν τι ἔχῃς, ἄξιός του εἶ, ἐὰν δὲ μή, οὐδενός· εἰ οὖν σπουδάζεται μὲν οὕτως σφόδρα, ὑμεῖς δὲ τὰλλα συμφορομένῳ περὶ τούτου οὕτως μεγάλου πράγματος διαφέρεσθε, ἔτι δ' αὖ πρὸς τούτοις περὶ τοῦ πλουτεῖν διαφέρεσθε οὐχ ὁπότερον μέλαν ἢ λευκὸν οὐδὲ ὁπότερον κοῦφον ἢ βαρὺ, ἀλλ' ὁπότερον κακὸν ἢ ἀγαθόν, ὥς ἂν μάλιστα καὶ εἰς ἔχθραν καταστῆναι, εἰ τῶν κακῶν τε καὶ ἀγαθῶν περὶ διαφέρεσθε, καὶ ταῦτα μέντοι τὰ μάλιστα φίλῳ D τε ὄντε καὶ συγγενέ· ἐγὼ οὖν, ὅσον ἂν ἐπ' ἐμοὶ ᾗ, οὐ περιόψομαι ὑμᾶς αὐτοὺς αὐτοῖς διαφερομένους, ἀλλ' εἰ μὲν αὐτὸς οἷός τ' ἦν, φράσας ἂν ὑμῖν ὅπως ἔχει ἔκαστος τῆς διαφορᾶς· νυνὶ δ' ἐπειδὴ αὐτὸς μὲν οὐ τυγχάνω οἷός τ' ὦν, ὑμῶν δ' ἐκάτερος οἶεται οἷός τ' εἶναι ὁμολογεῖν ποιῆσαι τὸν ἕτερον, εἰμὶ συλλαμβάνειν καθ' ὅσον ἂν δύνωμαι, ἵνα διομολογηθῇ ὑμῖν, ὅπως ἔχει τοῦτο. σὺ οὖν, ἔφην, ὦ Κριτία, ἐπιχείρει ποιῆσαι ἡμᾶς ὁμολογεῖν, ὥσπερ E ὑπεδέξω.

XI. Ἄλλ', ἔφη, ἐγὼ μὲν, ὥσπερ ἡρξάμην, Ἐρυξίαν τοῦτον ἡδέως ἐροίμην ἂν, εἰ δοκοῦσιν αὐτῷ εἶναι ἄνθρωποι ἄδικοι καὶ δίκαιοι. Νῆ Δία, ἔφη ἐκεῖνος, καὶ σφόδρα μέντοι. Τί δέ; τὸ ἀδικεῖν πότερον κακὸν σοι δοκεῖ εἶναι ἢ ἀγαθόν; Κακὸν ἔμοιγε. Δοκεῖ δ' ἂν σοι ἄνθρωπος, εἰ μοιχεύοι τὰς τῶν πέλας γυναῖκας ἐπ' ἀργυρίῳ, ἀδικεῖν ἂν ἢ οὐ; καὶ ταῦτα μέντοι καὶ τῆς πόλεως καὶ τῶν νόμων κωλύόντων; Ἀδικεῖν ἂν ἔμοιγε δοκεῖ. Οὐκοῦν, ἔφη, εἰ μὲν πλούσιος τυγχάνοι ὦν καὶ ἀργύριον δυνατὸς ἀναλῶσαι ὁ ἄδικός τε ἄνθρωπος καὶ ὁ βουλόμενος, ἐξαμαρτάνοι ἂν· εἰ δέ γε μὴ ὑπάρχοι πλουσίῳ εἶναι τῷ ἀνθρώπῳ, 397

οὐκ ἔχων ὀπόθεν ἀναλίσκοι, οὐδ' ἂν διαπράττεσθαι δύ-
ναιτο ἃ βούλεται, ὥστ' οὐκ ἂν οὐδὲ ἐξαμαρτάνοι. διὸ καὶ
λυσιτελοῖ ἂν τῷ ἀνθρώπῳ μᾶλλον μὴ εἶναι πλουσίῳ,
εἴπερ ἦττον διαπράσσεται ἃ βούλεται· βούλεται δὲ μοχθη-
ρά. καὶ πάλιν αὐτὸ νοσεῖν πότερον ἂν φαίης κακὸν ἢ
ἀγαθὸν εἶναι; **Κακὸν ἔγωγε.** Τί δέ; δοκοῦσί τινές σοι
B ἀκρατεῖς εἶναι ἄνθρωποι; Ἔμοιγε. Οὐκοῦν εἰ βέλτιον
εἴη πρὸς ὑγίειαν τούτῳ τῷ ἀνθρώπῳ, ἀπέχεσθαι στίων
καὶ ποτῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἡδέων δοκούντων εἶναι, ὃ
δὲ μὴ οἷός τ' εἴη δι' ἀκράτειαν, βέλτιον ἂν εἴη τούτῳ τῷ
ἀνθρώπῳ μὴ ὑπάρχειν ὀπόθεν ἐκποριεῖται ταῦτα μᾶλ-
λον, ἢ πολλὴν περιουσίαν εἶναι τῶν ἐπιτηδείων; οὕτω γὰρ
ἂν αὐτῷ οὐκ ἐξουσία εἴη ἐξαμαρτάνειν, οὐδ' εἰ σφόδρα
βούλοιο.

XII. Ἐδόκει οὖν εὖ καὶ καλῶς διειλέχθαι ὁ Κριτίας
C οὕτως, ὥστ' εἰ μὴ ἡσχύνετο τοὺς παρόντας ὁ Ἐρυξίας,
οὐδὲν αὐτὸν ἐκώλυεν ἀναστάντα τύπτειν τὸν Κριτίαν·
οὕτως ὦρετο μεγάλου τινὸς ἐστερηθῆναι, ἐπεὶ αὐτῷ φανε-
ρὸν ἐγένετο, ὅτι οὐκ ὀρθῶς τὸ πρότερον ἐδόξαζε περὶ τοῦ
πλουτεῖν. καταμαθὼν δ' ἐγὼ οὕτως ἔχοντα τὸν Ἐρυξίαν
καὶ εὐλαβούμενος, μὴ πορρωτέρω τις λοιδορία καὶ ἐναν-
τίωσις γένοιτο, Τουτονὶ μὲν τὸν λόγον, ἔφην ἐγώ, πρῶην
D ἐν Λυκείῳ ἀνὴρ σοφὸς λέγων Πρόδικος ὁ Κεῖτος ἐδόκει τοῖς
παρουσὶ φλυαρεῖν οὕτως, ὥστε μηδὲνα δύνασθαι πεῖσαι
τῶν παρόντων, ὥς ἀληθῆ λέγει· καὶ δῆτα καὶ μειράκιόν
τι σφόδρα νέον προσελθὼν καὶ στωμύλον προσκαθιζόμε-
νον κατεγέλα τε καὶ ἐχλεύαζε καὶ ἔσειεν αὐτόν, βουλόμε-
νον λόγον λαμβάνειν ὃν ἔλεγε· καὶ μέντοι καὶ πολὺ μᾶλ-
λον εὐδοκίμησε παρὰ τοῖς ἀκροωμένοις ἥπερ ὁ Πρόδικος.
Ἄρ' οὖν, ἔφη ὁ Ἐρασίστρατος, ἔχοις ἂν ἡμῖν ἀπαγγεῖλαι
E τὸν λόγον; Πάνυ μὲν οὖν, ἐὰν ἄρα ἀναμνησθῶ· ὥδὲ γάρ
πως, ὥς ἐγὼμαι, εἶχεν.

XIII. Ἡρώτα γὰρ αὐτὸν τὸ μειράκιον, πῶς οἶεται κακὸν εἶναι τὸ πλουτεῖν, καὶ ὅπως ἀγαθόν· ὁ δ' ὑπολαβὼν, ὥσπερ καὶ σὺ νῦν δὴ, ἔφη, τοῖς μὲν καλοῖς καγαθοῖς τῶν ἀνθρώπων ἀγαθόν, καὶ τοῖς ἐπισταμένοις, ὅπου δεῖ χρῆσθαι τοῖς χρήμασι, τούτοις μὲν ἀγαθόν, τοῖς δε μοχθηροῖς καὶ ἀνεπιστήμοσι κακόν. ἔχει δ', ἔφη, καὶ τᾶλλα πράγματα οὕτω πάντα· ὅποιοι γὰρ ἂν τινες ὦσιν οἱ χρώμενοι, τοιαῦτα καὶ τὰ πράγματα αὐτοῖς ἀνάγκη εἶναι. καλῶς δ', ἔφη, δοκεῖ μοι καὶ τὸ τοῦ Ἀρχιλόχου πεποιῆσθαι,

καὶ φρονεῦσι τοῖ' ὁκόλοις ἐγκυρέωσιν ἔργμασιν.

Νῦν ἄρ', ἔφη τὸ μειράκιον, εἴ τις ἐμὲ σοφὸν ποιοῖ ταύτην 398 τὴν σοφίαν, ἣν οἱ ἀγαθοὶ ἄνδρες σοφοὶ εἰσιν, ἅμα ἀνάγκη καὶ τὰ ἄλλα πράγματα αὐτὸν ἀγαθὰ ἐμοὶ ποιεῖν, πρὸς μὲν αὐτὰ ἐκεῖνα μηδὲν πραγματευσάμενον, ὅτι δ' ἐμὲ ἀντ' ἀμαθοῦς σοφὸν πεποίηκεν ἄρα· ὥσπερ εἰ τις ἐμὲ νυνὶ γραμματικὸν ποιήσειεν, ἀνάγκη αὐτὸν καὶ τᾶλλα πράγματα γραμματικὰ ἐμοὶ ποιεῖν, καὶ εἰ μουσικόν, μουσικά· ὥστε ὅταν ἀγαθὸν ἐμὲ ποιήσῃ, ἅμα ἀγαθὰ καὶ τὰ πράγ- B ματα πεποιηκέναι μοι.

XIV. Οὐ μέντοι ταῦτά γε ξυνέφη [ὁ Πρόδικος], ἀλλ' ἐκεῖνα μὲν ὠμολόγει, πότερον δέ σοι δοκεῖ, ἔφη, ὥσπερ οἰκίαν ποιεῖν ἀνθρώπου ἔργον εἶναι, οὕτω καὶ πράγματα ἀγαθὰ ποιεῖν; ἢ ἀνάγκη, ὅποι' ἄττ' ἂν τὴν ἀρχὴν γένωνται, εἴτε κακὰ εἴτε ἀγαθὰ, τοιαῦτα διατελεῖν ὄντα αὐτά; ὑποπτεύσας δέ μοι δοκεῖ ὁ Πρόδικος, ἢ ἔμελλεν ὁ λόγος χωρήσεσθαι αὐτῷ, σφόδρα πανούργως — ἵνα μὴ πάντων C *τῶν* παρόντων ἐναντίον φαίνοιτο ἐξελεγχόμενος ὑπὸ τοῦ μειρακίου· μόνῳ μὲν γὰρ αὐτῷ τοῦτο παθεῖν οὐδὲν ὦετο διαφέρειν — ἔφη ἀνθρώπου ἔργον εἶναι. Πότερον δέ σοι, ἔφη, δοκεῖ εἶναι διδακτὸν ἢ ἀρετὴ ἢ ἔμφυτον; Διδακτὸν, ἔφη, ἔμοιγε. Οὐκοῦν, ἔφη, ἂν δοκεῖ σοι ἡλίθιος

εἶναι, εἰ τις οἶοιτο τοῖς θεοῖς εὐχόμενος γραμματικὸς ἂν γενέσθαι ἢ μουσικὸς ἢ ἑτέραν τινὰ ἐπιστήμην λαβεῖν, ἣν ἀνάγκη μαθόντα παρ' ἑτέρου ἢ αὐτὸν ἐξευρόντα κτήσασθαι; Συνέφη καὶ ταῦτα. Οὐκοῦν, ἔφη τὸ μειράκιον, σύ, ὦ Πρόδικε, ὅταν εὐχῇ τοῖς θεοῖς εὖ πράττειν καὶ ἀγαθὰ σοι εἶναι, τότε οὐδὲν ἕτερον εὐχεῖ ἢ καλὸς καὶ ἀγαθὸς γενέσθαι, εἴπερ γε τοῖς μὲν καλοῖς καὶ ἀγαθοῖς τῶν ἀνθρώπων καὶ τὰ πράγματα τυγχάνει ἀγαθὰ ὄντα, τοῖς δὲ φαύλοις μοχθηρά. εἴπερ οὖν τυγχάνει ἡ ἀρετὴ διδασκὸς οὖσα, οὐδὲν ἕτερον φαίνοιο ἂν εὐχόμενος, ἢ διδασκῆναι ἃ οὐκ ἐπίστασαι.

Ε XV. Εἶπον οὖν ἐγὼ πρὸς τὸν Πρόδικον, ὅτι μοι δοκεῖ οὐχὶ φαῦλον πρᾶγμα πεπονθέναι, εἰ τυγχάνει τούτου διημαρτηκώς, εἰ οἴεται ἡμῖν παρὰ τῶν θεῶν, ἃ εὐχόμεθα, γενέσθαι ἂν καὶ ἄμα· εἰ καὶ σὺ ἐκάστοτε σπουδῇ βαδίζων εἰς πόλιν προσευχόμενος αἰτεῖς παρὰ τῶν θεῶν δοῦναί σοι ἀγαθὰ, οὐ μέντοι οἶσθα εἰ οἱοί τέ σοι ἐκεῖνοι ταῦτα δοῦναι, ἃ σὺ τυγχάνεις αἰτούμενος, ὥσπερ ἂν εἰ πρὸς τὰς τοῦ γραμματιστοῦ φοιτῶν θύρας ἀντιβολοίης σοι δοῦναι γραμματικὴν ἐπιστήμην μηδὲν ἄλλο πραγματευσαμένῳ, ἀλλὰ ἦντινα λαβὼν παραχρημα καὶ δυνήσει πράττειν τὰ τοῦ γραμματιστοῦ ἔργα. ταῦτα ἐμοῦ λέγοντος, ὁ Πρόδικος ἀντανήγετο πρὸς τὸ μειράκιον ὡς ἀμυνόμενος καὶ ἐπιδείξων ταῦτα, ἅπερ σὺ νῦν δὴ, ἀγανακτῶν εἰ φαίνοιτο μάτην τοῖς θεοῖς εὐχόμενος· εἶτα προσελθὼν ὁ γυμνασίαρχος ἀπαλλάττεσθαι αὐτὸν ἐκ τοῦ γυμνασίου ἐκέλευεν, ὡς οὐκ ἐπιτήδεια τοῖς νέοις διαλεγόμενον, εἰ δὲ μὴ ἐπιτήδεια, δῆλον ὅτι μοχθηρά.

XVI. Τούτου δὴ σοι ἕνεκα ταῦτα διηλθον, ἵνα θεάσαιο, ὡς ἔχουσιν οἱ ἄνθρωποι πρὸς τὴν φιλοσοφίαν, εἰ μὲν γε Πρόδικος πρώην λέγων ταῦτα μαίνεσθαι τοῖς παροῦσιν ἐδόκει [ἂν] οὕτως, ὥστε καὶ ἐκβληθῆναι ἐκ τοῦ γυ-

μνασίου, σὺ δὲ νυνὶ οὕτω σφόδρα δοκεῖς εὖ διειλέχθαι, B
 ὥστε οὐ μόνον τοὺς παρόντας πείσαι, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀντι-
 λέγοντα ποιῆσαι ὁμολογεῖν σοι· ὁ γὰρ ὅτι ὥσπερ ἐν τοῖς
 δικαστηρίοις, εἰ δὴ ἄνθρωποι τύχοιεν τὴν αὐτὴν μαρτυ-
 ρίαν μαρτυροῦντες, ὁ μὲν καλὸς ἀγαθὸς δοκῶν εἶναι, ὁ
 δὲ μοχθηρὸς, διὰ τὴν τοῦ μοχθηροῦ μαρτυρίαν οὐδὲν ἄν
 τι μᾶλλον οἱ δικασταὶ πεισθείησαν, ἀλλὰ τυχὸν καὶ τὰ
 ναντία ποιήσειαν, εἰ δ' ὁ καλὸς ἀγαθὸς δοκῶν ταῦτα
 φήσῃ, καὶ σφόδρ' ἂν δοκοῖ ταῦτα ἀληθῆ εἶναι. ἴσως οὖν C
 καὶ οἱ παρόντες τοιοῦτόν τι πεπόνθασιν πρὸς σὲ καὶ Πρό-
 δικον· τὸν μὲν σοφιστὴν καὶ ἀλαζόνα ἡγοῦντο εἶναι, σὲ
 δὲ πολιτικόν τε [καὶ] ἄνδρα καὶ πολλοῦ ἄξιον· εἰτα οἴον-
 ται δεῖν μὴ αὐτόν τὸν λόγον θεωρεῖν, ἀλλὰ τοὺς λέγοντας,
 ὅποιοι τινες ἂν ᾤσιν. Ἀλλὰ μέντοι, ἔφη ὁ Ἑρασίστρατος,
 ὦ Σώκρατες, εἰ καὶ σκώπτων λέγεις, φαίνεσθαι ἔμοιγε
 δοκεῖ ὁ Κριτίας λέγων τί. Ἀλλὰ μὰ Δί', ἦν δ' ἐγώ, οὐδ'
 ὁπωστιοῦν· ἀλλὰ τί οὐκ, ἐπεὶ ταῦτα εὖ καὶ καλῶς διείλε- D
 χθον, [οὐ] καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ λόγου ἐπετελεσάτην; δοκεῖ δέ
 μοι ὑμῖν ἐπίλοιπόν τι εἶναι τῆς σκέψεως, ἐπειδὴ τοῦτό γε
 ἐδόκει ὁμολογεῖσθαι, τοῖς μὲν ἀγαθὸν εἶναι, τοῖς δὲ κακόν·
 λοιπὸν δὴ σκέψασθαι, τί ἐστὶν αὐτὸ τὸ πλουτεῖν. εἰ γὰρ
 μὴ τοῦτο πρῶτον εἴσεσθε, οὐδ' ἂν ὁπότερον κακὸν ἐστὶν
 ἢ ἀγαθόν, δύναισθε συνομολογῆσαι. ἔτοιμος δ' ὑμῖν καὶ E
 ἐγώ, καθ' ὅσον οἷός τ' ἂν ᾤ, συνδιασκοπεῖσθαι. φρασάτω
 οὖν ἡμῖν ὁ φάσκων τὸ πλουτεῖν ἀγαθὸν εἶναι τούτου
 περὶ ὅπως τυγχάνει ἔχων.

XVII. Ἀλλ' ἐγὼ μὲν, ἔφη, ὦ Σώκρατες, οὐδέν τι πε-
 ριττότερον τῶν ἄλλων ἀνθρώπων τὸ πλουτεῖν λέγω εἶναι·
 τὸ γὰρ χρήματα πολλὰ κεκτήσθαι, τοῦτο εἶναι τὸ πλου-
 τεῖν· οἶμαι δὲ καὶ Κριτίαν τοῦτον οὐχ ἕτερόν τι τὸ πλου-
 τεῖν οἶεσθαι εἶναι. Ἔτι μὲν ἄρα, ἦν δ' ἐγώ, καὶ οὕτως
 ὑπόλοιπον εἴη σκέψασθαι, ὅποιά ἐστι χρήματα, ἵνα μὴ

ὀλίγον ὕστερον περὶ τούτου αὐτὸ πάλιν φανοῖσθον διαφε-
 ρομένῳ. αὐτίκα γὰρ οὖν οἱ Καρχηδόνιοι νομίσματι χρῶν-
 400 τὰι τοιῷδε· ἐν δερματίῳ σμικρῷ ἀποδέδεται ὅσον γε στα-
 τήρος τὸ μέγεθος μάλιστα· ὃ τι δὲ ἐστὶ τὸ ἐναποδεδεμέ-
 νον, οὐδεὶς γινώσκει, εἰ μὴ οἱ ποιοῦντες· εἴτα κατε-
 σφραγισμένῳ τούτῳ νομίζουσι, καὶ ὁ πλείστα τοιαῦτα
 κεκτημένος, οὗτος πλείστα δοκεῖ χρήματα κεκτηῖσθαι καὶ
 πλουσιώτατος εἶναι· εἰ δέ τις παρ' ἡμῖν πλείστα τοιαῦτα
 κεκτημένος εἴη, οὐδὲν ἂν μᾶλλον πλούσιος εἴη, ἢ εἰ ψή-
 φους πολλὰς τῶν ἐκ τοῦ ὄρους ἔχοι. ἐν δὲ Λακεδαιμόνι
 B σιδηρῷ σταθμῷ νομίζουσι, καὶ ταῦτα μέντοι τῷ ἀχρείῳ
 τοῦ σιδήρου· καὶ ὁ πολὺν σταθμὸν σιδήρου τοῦ τοιούτου
 κεκτημένος πλούσιος δοκεῖ εἶναι, ἐτέρῳ δ' οὐδενὸς ἄξιον
 τὸ κτῆμα. ἐν δὲ τῇ Αἰθιοπία λίθοις ἐγγεγλυμμένοις χρῶν-
 ται, οἷς οὐδὲν ἂν ἔχοι χρήσασθαι Λακωνικὸς ἀνὴρ· ἐν δὲ
 Σκύθαις τοῖς νομάσιν εἰ τις τὴν Πουλυντίωνος οἰκίαν κε-
 κτημένος εἴη, οὐδὲν ἂν πλουσιώτερος δοκοῖ εἶναι ἢ εἰ παρ'
 ἡμῖν τὸν Λυκαβηττόν.

- C XVIII. Αἴηλον οὖν ὅτι οὐκ ἂν εἴη ἕκαστά γε τούτων
 κτήματα, εἶπερ ἔνιοι τῶν κεκτημένων μηδὲν διὰ τοῦτο
 πλουσιώτεροι φαίνονται· ἀλλ' ἔστιν, ἔφην, ἕκαστα του-
 των ὄντα τοῖς μὲν χρήματά τε καὶ πλούσιοι οἱ ταῦτα κε-
 κτημένοι, τοῖς δὲ οὔτε χρήματα οὔτε πλουσιώτεροι διὰ
 τοῦτο, ὥσπερ γε οὔτε καλὰ τε καὶ αἰσχρὰ πᾶσι τὰ αὐτά,
 ἀλλ' ἕτερα ἑτέροις. εἰ δὲ βουλοίμεθα ἐπισκέψασθαι, τί δὴ
 D ποτε τοῖς μὲν Σκύθαις αἱ οἰκίαι οὐ χρήματά εἰσιν, ἡμῖν δέ,
 ἢ τοῖς Καρχηδονίοις μὲν τὰ δέρματα, ἡμῖν δ' οὐ, ἢ τοῖς
 Λακεδαιμονίοις ὁ σιδήρεος χρήματα, ἡμῖν δ' οὐ, ἅρ' ἂν οὐ-
 τωσὶ μάλιστα ἐξεύρομεν; αὐτίκα εἰ τις Ἀθήνησι τούτων
 τῶν λίθων τῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ, οἷς οὐδὲν χρώμεθα, κεκτημέ-
 E νος εἴη χίλια τάλαντα σταθμόν, ἔστιν ὃ τι ἂν πλουσιώτε-
 ρος νομίζοιτο εἶναι διὰ τοῦτο; Οὐκ ἔμοιγε φαίνεται. Ἀλλ'

εἰ τοῦ λυχνίτου λίθου κεκτημένος εἴη τὰ χίλια τάλαντα, καὶ σφόδρα πλούσιον φαίμεν εἶναι ἄν; Πάνυ γε.

XIX. Ἀρά γε, ἔφην, δια τοῦτο, ὅτι τὸ μὲν χρήσιμον, τὸ δ' ἀχρεῖον ἡμῖν ἐστίν; Ναί. Ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς Σκύθαις τούτου ἕνεκα αὐτοῖς οἰκίαι οὐ χρήματά ἐστιν, ὅτι οὐδεμία αὐτοῖς χρεὶα οἰκίας ἐστίν· οὐδ' ἂν προτιμήσειε Σκύθης ἀνὴρ οἰκίαν αὐτῷ τὴν καλλίστην εἶναι μᾶλλον ἢ περ σίσυραν δερματίνην· ὅτι τὸ μὲν χρήσιμον, τὸ δ' ἀχρεῖον αὐτῷ ἐστίν. αὐτίς αὖ ἡμῖν τὸ Καρχηδόνιον νόμισμα οὐκ οἴομεθα χρήματα εἶναι· οὐ γὰρ ἐστίν ὃ τι ἂν αὐτῷ ἐμπορ-
 σαίμεθα ὅσων δεόμεθα, ὥσπερ τῷ ἀργυρίῳ, ὥστ' ἀχρεῖον ἂν ἡμῖν εἴη. Εἰκός γε. Ὅσα μὲν ἄρα τυγχάνει χρήσιμα ὄντα ἡμῖν, ταῦτα χρήματα· [καὶ] ὅσα δ' ἀχρεῖα, ταῦτα δ' οὐ χρήματα. Πῶς οὖν, ἔφη ὁ Ἐρυξίας ὑπολαβών, ὦ Σώ-
 κρατες; ἢ ἐστίν ὃ τι χρώμεθα πρὸς ἀλλήλους τῷ διαλέγε- 401
 σθαι καὶ τῷ βλάπτειν καὶ ἐτέροις πολλοῖς; ἄρα ἡμῖν ταῦτ' ἂν εἴη χρήματα; καὶ μὴν χρήσιμά γε φαίνεται ὄντα. οὐκ αὖ οὐδ' οὕτως ἐφαίνετο ἡμῖν ὃ τί ποτ' ἐστι τὰ χρήματα. ὅτι μὲν γὰρ ἀνάγκη χρήσιμα εἶναι, ἕανπερ μέλλῃ χρήματα ἔσεσθαι, τοῦτο μὲν ἐκ πάντων ὁμολογεῖτο σχεδὸν τι· ἀλλὰ ποῖα δὴ τῶν χρησίμων, ἐπειδὴ γε οὐ πάντα;

XX. Φέρε δὴ, εἰ πάλιν ὥδε μετίοιμεν, ἄρα μᾶλλον τι εὐρεθεῖν ὃ ζητοῦμεν, τί ποτ' ἐστίν ὃ χρώμεθα χρήμασι, B
 καὶ πρὸς τί εὗρηται ἢ τῶν χρημάτων κτήσις, ὥσπερ τὰ φάρμακα πρὸς τὸ τὰς νόσους ἀπαλλάττειν; ἴσως γὰρ ἂν ἡμῖν οὕτω μᾶλλον φανερόν γένοιτο. ἐπειδὴ ἀναγκαῖον μὲν φαίνεται, ὅσαπερ τυγχάνει χρήματα ὄντα, ταῦτα καὶ χρήσιμα εἶναι, τῶν δὲ χρησίμων γένος τι ὃ καλοῦμεν χρή-
 ματα, λοιπὸν ἂν εἴη σκέψασθαι, τὰ πρὸς τίνα χρεῖαν χρή-
 σιμα χρῆσθαι χρήματά ἐστι. πάντα μὲν γὰρ ἴσως χρήσιμα, ὅσοις γε πρὸς τὴν ἐργασίαν χρώμεθα, ὥσπερ γε πάντα μὲν C
 τὰ ψυχὴν ἔχοντα ζῶα, τῶν δὲ ζώων γένος τι καλοῦμεν ἄν-

θρῶπον. εἰ δὴ τις ἡμᾶς ἔροιτο, τίνας ἂν ἡμῖν ἐκποδῶν γε-
νομένου οὐδὲν δεοίμεθα ἱατρικῆς οὐδὲ τῶν ταύτης ἐργα-
λείων, ἔχοιμεν ἂν εἰπεῖν, ὅτι εἰ αἱ νόσοι ἀπαλλαγέλησαν ἐκ
τῶν σωμάτων καὶ μὴ γίγνουντο παντάπασιν, ἢ γιγνόμεναι
παραχρῆμα ἀπαλλάττοντο. ἔστιν ἄρα, ὥς ἔοικεν, ἡ ἱατρι-
κὴ τῶν ἐπιστημῶν ἢ πρὸς τοῦτο χρησίμη, πρὸς τὸ νόσους
ἀπαλλάττειν.

D XXI. Εἰ δέ τις ἡμᾶς πάλιν ἔροιτο, τίνας ἂν ἡμῖν ἀπαλ-
λαγέντος οὐδὲν δεοίμεθα χρημάτων, ἅρ' ἂν ἔχοιμεν εἰπεῖν;
εἰ δὲ μή, πάλιν ὡδὲ σκοπώμεθα· φέρε, εἰ οἷός τ' εἴη ζῆν
ἄνθρωπος ἄνευ σιτίων καὶ ποτῶν καὶ μὴ πεινῶ μηδὲ
διψῶ, ἔσθ' ὅ τι ἂν ἡ αὐτῶν τούτων θέοιτο ἢ ἀργυρίου ἢ
ἐτέρου τινός, ἵνα ταῦτα ἐκπορίζηται; Οὐκ ἔμοιγε δοκεῖ.
Οὐκοῦν καὶ τᾶλλα κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον· εἰ μὴ δεοίμεθα
πρὸς τὴν τοῦ σώματος θεραπείαν ὧν νῦν ἐνδεεῖς ἐσμέν,
E καὶ ἀλέας καὶ ψύχους ἐνίοτε καὶ τῶν ἄλλων, ὧσων τὸ σῶμα
ἐνδεὲς γιγνόμενον προσδείται, ἄχρηστ' ἂν ἡμῖν εἴη τὰ κα-
λούμενα χρήματα, εἰ μηδεὶς γε παντάπασι μηδενὸς θέοιτο
τούτων, ὧν ἔνεκεν νυνὶ βουλόμεθα χρήματα ἡμῖν εἶναι,
ἵνα ἐξικοίμεθα πρὸς τὰς ἐπιθυμίας καὶ τὰς ἐνδείας τοῦ
σώματος, ὧν ἂν ἐκάστοτε δεώμεθα. εἰ δ' ἔστιν ἄρα πρὸς
τοῦτο χρήσιμον ἢ τῶν χρημάτων κτήσις, πρὸς τὴν τοῦ
σώματος θεραπείαν τῶν ἐνδειῶν, εἰ γοῦν ἡμῖν τοῦτο ἐκ
μέσου ἀναιρεθείη, οὐδὲν ἂν δεοίμεθα χρημάτων, ἴσως δ'
ἂν οὐδ' εἴη παντάπασι χρήματα. Φαίνεται. Φαίνεται ἄρα
ἡμῖν, ὥς ἔοικε, τὰ πρὸς ταύτην τὴν πραγματείαν χρήσιμα
τῶν πραγμάτων ταῦτα εἶναι χρήματα.

XXII. Συνέφη μὲν ταῦτα εἶναι χρήματα, οὐ μὲν ἄλλ'
ἐτάραττέ γε αὐτὸν σφόδρα τὸ λογίδιον. Τί δαὶ τὰ τοιαῦτα;
402 πότερον ἂν φήσαιμεν οἷόν τε εἶναι ταὐτὸν πράγμα πρὸς
τὴν αὐτὴν ἐργασίαν τοτὲ μὲν χρήσιμον εἶναι, τοτὲ δὲ
ἄχρειον; Οὐκ ἔγωγ' ἂν φαίην· ἀλλ' εἰ τι δεοίμεθα τούτου

πρὸς τὴν αὐτὴν ἐργασίαν, καὶ χρήσιμόν μοι δοκεῖ εἶναι, εἰ δὲ μή, οὐ. Οὐκοῦν εἰ ἄνευ πυρὸς οἰοί τε εἴημεν ἀνδριάντα χαλκοῦν ἐργάσασθαι, οὐδὲν ἂν θεοίμεθα πυρὸς πρὸς γε τὴν τούτου ἐργασίαν· εἰ δὲ μή θεοίμεθα, οὐδ' ἂν χρήσιμον ἡμῖν εἴη· ὁ αὐτὸς δὲ λόγος καὶ περὶ τῶν ἄλλων. Φαίνεται. Οὐκοῦν ὅσων ἄνευ οἷόν τε γίνεσθαι τι, οὐδὲν B ἂν τούτων ἡμῖν οὐδὲ χρήσιμον φαίνοιτο πρὸς γε τοῦτο. Οὐ γάρ. Οὐκοῦν εἰ ποτε φαινοίμεθα οἰοί τε ὄντες ἄνευ ἀργυρίου καὶ χρυσίου καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων, οἷς μὴ αὐτοῖς χρῶμεθα πρὸς τὸ σῶμα, ὥσπερ σιτίοις καὶ ποτοῖς καὶ ἱματίοις καὶ στρώμασι καὶ οἰκίαις, πᾶν τὸ τοῦ σώματος ἐνδείας, ὥστε μηκέτι δεῖσθαι, οὐκ ἂν ἡμῖν οὐδὲ χρήσιμα φαίνοιτο πρὸς γε τοῦτο ἀργυρίον τε καὶ χρυσίον καὶ τᾶλλα τὰ τοιαῦτα, εἴπερ ποτὲ καὶ ἄνευ τούτων οἷόν τε C γίνεσθαι. Οὐ γάρ. Οὐκ ἂν ἄρα οὐδὲ χρήματα ἡμῖν ταῦτα φανείη, εἰ μηδὲν χρήσιμα· ἀλλὰ ταῦτ' ἂν εἴη, οἷς τὰ χρήσιμα οἰοί τ' ἐσμὲν ἐκπορίζεσθαι.

XXIII. Ὁ Σώκρατες, οὐκ ἂν ποτε δυναίμην τοῦτο πεισθῆναι, ὥς τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τᾶλλα τὰ τοιαῦτα οὐκ ἄρα χρήματα ἡμῖν ἐστίν. ἐκεῖνο μὲν γὰρ σφόδρα πέπεισμαι, ὥς τὰ γε ἀχρεῖα ἡμῖν ὄντα οὐδὲ χρήματα ἐστὶ, καὶ ὅτι τῶν χρησιμωτάτων ἐστὶ πρὸς τοῦτο D χρήματα τὰ χρήσιμα· οὐ μὴν τοῦτό γε, ὥς ταῦτα οὐ χρήσιμα ἡμῖν τυγχάνει ὄντα πρὸς τὸν βίον, εἴπερ γε τούτοις τὰ ἐπιτήδεια ἐκπορίζοιμεθα. Φέρε δὴ, πῶς ἂν τὰ τοιαῦτα φήσαιμεν; ἄρ' εἰσὶ τινες ἄνθρωποι, οἵτινες μουσικὴν παιδεύουσιν ἢ γραμματα ἢ ἑτέραν τινὰ ἐπιστήμην, οἱ ἀντὶ τούτων σφίσιν αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεια ἐκπορίζονται, τούτων μισθὸν πραττόμενοι; Εἰσὶ γάρ. Οὐκοῦν οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ταύτῃ τῇ ἐπιστήμῃ ἂν ἐκπορίζοντο τὰ ἐπιτήδεια, ἀντὶ E ταύτης ἀλλαττόμενοι, ὥσπερ ἡμεῖς ἀντὶ τοῦ χρυσίου καὶ ἀργυρίου. Φημί. Οὐκοῦν εἴπερ τούτῳ ἐκπορίζονται οἷς

πρὸς τὸν βίον χρῶνται, καὶ αὐτὸ χρήσιμον εἴη πρὸς τὸν βίον. καὶ γὰρ ἀργύριον τούτου ἕνεκα χρήσιμον ἔφαμεν εἶναι, ὅτι οἰοί τ' ἤμεν αὐτῷ ἀναγκαῖα πρὸς τὸ σῶμα ἐκπορίζεσθαι. Οὕτως, ἔφη.

XXIV. Οὐκοῦν εἶπερ αὐταὶ αἱ ἐπιστήμαι τῶν χρησίμων πρὸς τοῦτο, φαίνονται ἡμῖν αἱ ἐπιστήμαι χρήματα οὔσαι διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν δι' ἣν περ τὸ χρυσίον τε καὶ τὸ ἀργύριον. δῆλον δὲ ὅτι καὶ οἱ ταύτας κεκτημένοι πλουσιώτεροι. ὀλίγον δὲ πρότερον οὕτω χαλεπῶς ἀπεδεχόμεθα τὸν λόγον, εἰ οὗτοι πλουσιώτατοι. ἀναγκαῖον δ' ἂν εἴη
 403 καὶ ἐκ τοῦ νῦν ὁμολογημένου τοῦτο ξυμβαίνειν, ἐνίοτε τοὺς ἐπιστημονεστέρους πλουσιωτέρους εἶναι. εἰ γάρ τις ἡμᾶς ἔροιτο, ἄρα παντὶ ἀνθρώπῳ οἰόμεθα χρήσιμον εἶναι ἵππον, ἄρα φαίης ἄν; ἢ τοῖς μὲν ἐπιστήμοσιν ὅπως δεῖ ἵππῳ χρῆσθαι χρήσιμος ἂν εἴη, τοῖς ἀνεπιστήμοσι δ' οὐ; Φαίην ἄν. Οὐκοῦν, ἔφη, κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον οὐδὲ φάρμακον παντὶ ἀνθρώπῳ χρήσιμον εἶναι, ἀλλὰ τούτῳ ὅστις τυγχάνει εἰδῶς ὡς δεῖ χρῆσασθαι αὐτῷ; Φημί. Οὐκοῦν καὶ τᾶλλα πάντα ὁμοίως; Ἐοικεν. Χρυσίον ἄρα καὶ
 B ἀργύριον καὶ τᾶλλα τὰ δοκοῦντα χρήματα εἶναι τούτῳ ἂν μόνῳ χρήσιμα εἴη, ὅστις τυγχάνοι ἐπιστάμενος ὡς χρηστέον αὐτοῖς. Οὕτως. Οὐκοῦν πρότερον ἐδόκει τοῦ καλοῦ καγαθοῦ ἀνθρώπου εἶναι εἰδέναι, ὅπου τε καὶ ὅπως τούτων ἐκάστοις χρηστέον ἐστίν; Φημί.

XXV. Τοῖς ἄρα καλοῖς καγαθοῖς τῶν ἀνθρώπων, τούτοις ἂν μόνοις καὶ χρήσιμα ταῦτ' εἴη, εἶπερ γε οὗτοι ἐπιστήμονες ὡς χρηστέον· εἰ δὲ τούτοις μόνοις χρήσιμον, τούτοις ἂν μόνοις καὶ χρήματα εἶναι ταῦτα φαίνοιτο. ἀτάρ,
 C ὡς ἔοικε, καὶ τὸν ἀνεπιστήμονα ἱππικῆς, κεκτημένον δὲ ἵππους, οἱ τυγχάνουσιν αὐτῷ ἀχρεῖοι ὄντες, εἰ τις τοῦτον ἱππικὸν ποιήσειεν, ἄρ' ἂν ἅμα καὶ πλουσιώτερον πεποιηκὼς εἴη, εἶπερ γε αὐτῷ, ἃ ἐτύγγανε πρόσθεν ἀχρεῖα ὄντα,

χρήσιμα πεποίηκεν· ἐπιστήμην γάρ τινα παραδιδούς τῷ ἀνθρώπῳ ἅμα καὶ πλούσιον αὐτὸν πεποίηκεν. Φαίνεται γε. Ὅμως δέ μοι καὶν διομόσασθαι δοκῶ ὑπὲρ Κριτίου, ὑπὸ μηδενὸς τούτων τῶν λόγων πεπεισθαι. Νῆ Δία· καὶ γάρ, ἔφη, μαινοίμην ἂν, εἰ ταῦτα πειθοίμην. ἀλλὰ τί οὐκ ἐκείνους τὸν λόγον διετέλεσας, ὥς τὰ δοκοῦντα οὐκ ἔστι χρήματα, χρυσίον καὶ ἀργύριον καὶ τᾶλλα τὰ τοιαῦτα; ὥς ἐγὼ πάνυ σφόδρα τούτους τοὺς λόγους ἀκροώμενος, οὐς καὶ σὺ νῦν τυγχάνεις δὴ διεξιὼν, ἄγαμαι. Εἶπον οὖν ἐγὼ ὅτι μοι δοκεῖς σύ, ὦ Κριτία, οὕτως ἐμοῦ χαίρειν ἀκροώμενος, ὥσπερ τῶν ῥαψωδῶν οἱ τὰ Ὀμήρου ἔπη ἄδουσιν, ἐπεὶ οὐδεὶς γέ σοι δοκεῖ τούτων τῶν λόγων ἀληθὴς εἶναι.

XXVI. Ὅμως δὲ φέρε, πῶς ἂν τὰ τοιαῦτα φήσαιμεν; ἄρά γε τοῖς γε οἰκοδομικοῖς τῶν ἀνθρώπων φαίης ἂν ἅττα εἶναι χρήσιμα πρὸς τὸ οἰκίαν ἐργάσασθαι; Ἐμοιγε δοκεῖ. Πότερον οὖν ταῦτα φήσαιμεν ἂν χρήσιμα εἶναι, οἷς αὐτῶν κατεχρῶντο εἰς τὴν οἰκοδομίαν, λίθους καὶ πλίνθους καὶ ξύλα καὶ εἴ τι ἕτερον τοιοῦτον; ἢ καὶ τὰ ἐργαλεῖα, οἷς αὐτοὶ τὴν οἰκίαν ἐργάζονται, καὶ οἷς ταῦτα ἐκπορίζονται, τὰ ξύλα καὶ τοὺς λίθους, καὶ πάλιν τὰ τούτων ἐργαλεῖα; Ἐμοιγ', ἔφη, δοκεῖ πάντα ταῦτα χρήσιμα εἶναι πρὸς ἐκεῖνα. Οὐκοῦν, ἦν δ' ἐγώ, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐργασιῶν οὐ μόνον αὐτοῖς οἷς καταχρῶμεθα πρὸς ἕκαστον τῶν ἔργων, ἀλλὰ καὶ οἷς ταῦτα ἐκποριζόμεθα καὶ ὧν ἄνευ οὐκ ἂν γένοιτο; Πάνυ γε οὕτως. Οὐκοῦν πάλιν καὶ οἷς ταῦτα καὶ εἴ τι ἀνωτέρω τούτων, καὶ οἷς πάλιν ἐκεῖνα καὶ ἔτι μάλα τὰ ἄνω, ὥστε καὶ εἰς ἅπειρόν τι πλῆθος τελευτῶντα ἀνάγκη πάντα ταῦτα πρὸς τὴν αὐτῶν ἐργασίαν χρήσιμα φαίνεσθαι; Καὶ οὐδέν γε, ἔφη, ταῦτα οὕτω κωλύει ἔχειν.

XXVII. Τί δ' εἰ ὑπάρχοι τῷ ἀνθρώπῳ σιτία καὶ ποτὰ καὶ ἱμάτια καὶ τᾶλλα, οἷς αὐτὸς πρὸς τὸ σῶμα μέλλοι χρησθαι, ἄρ' ἂν τι προσδέοιτο χρυσίου ἢ ἀργυρίου ἢ ἄλλου

- του, οἷς ταῦτα ποριεῖται, ἃ γε δὴ ὑπάρχουσι; Οὐκ ἔμοιγε
 B δοκεῖ. Οὐκοῦν φαίνοιτο ἂν ἡμῖν ἔστιν ὅτε ἄνθρωπος οὐ-
 δυνὸς τούτων δεόμενος πρὸς τὴν τοῦ σώματος χρεῖαν; Οὐ
 γάρ. Οὐκοῦν εἰ ταῦτα ἀχρεῖα φαίνοιτο πρὸς ταύτην τὴν
 ἐργασίαν, οὐκ ἂν ποτε πάλιν δεοί χρησίμα φανῇναι; ὑπέ-
 κειτο γὰρ μὴ οἶόν τε εἶναι πρὸς τὴν αὐτὴν ἐργασίαν τοτὲ
 μὲν χρησίμα, τοτὲ δὲ ἀχρεῖα εἶναι. Ἀλλ' οὕτω γ' ἂν, ἔφη,
 ὁ αὐτὸς λόγος σοὶ καὶ ἐμοὶ γίγνοιτο· εἰ γὰρ ποτε ταῦτα
 χρησίμα γίγνοιτο πρὸς τοῦτο, οὐκ ἂν ποτε συμβαίνοι πά-
 λιν ἀχρεῖα εἶναι· νῦν δὲ πρὸς τινὰς ἐργασίας πραγμάτων
 C μοχθηρῶν, τὰς δὲ χρηστῶν ἔγωγ' ἂν φαίην. Ἀρ' οὖν οἶόν
 τε μοχθηρόν τι πρᾶγμα πρὸς ἀγαθοῦ τινὸς ἐργασίαν χρή-
 σιμον εἶναι; Οὐκ ἔμοιγε φαίνεται. Ἀγαθὰ δὲ πράγματα
 ἂρ' ἂν ταῦτα φαίημεν εἶναι, ἃ δι' ἀρετὴν ἄνθρωπος πράτ-
 τει; Φημί. Ἀρ' οὖν οἶόν τε ἄνθρωπον μαθεῖν τι τούτων,
 ὅσα διὰ λόγου διδάσκεται, εἰ παντάπασιν ἀπεστερημένος
 εἴη τοῦ ἀκούειν [ἧ] ἐτέρου τινός; Μὰ Δί' οὐκ ἔμοιγε δο-
 D κεῖ. Οὐκοῦν τῶν χρησίμων φαίνοιτο ἂν ἡμῖν πρὸς ἀρετὴν
 τὸ ἀκούειν, εἴπερ διδασκός γε ἡ ἀρετὴ τῷ ἀκούειν καὶ αὐ-
 τῷ καταχρώμεθα πρὸς τὰς μαθήσεις; Φαίνεται.

XXVIII. Οὐκοῦν εἴπερ ἡ ἱατρικὴ οἷα τ' ἐστὶ τὸν νο-
 σοῦντα παύειν, φαίνοιτο ἂν ἡμῖν ἐνίοτε καὶ ἡ ἱατρικὴ τῶν
 χρησίμων οὔσα πρὸς τὴν ἀρετὴν, εἴπερ διὰ τῆς ἱατρικῆς
 τὸ ἀκούειν πορισθεῖη; Καὶ οὐδέν γε κωλύει. Ἀρ' οὖν
 πάλιν καὶ εἰ τὴν ἱατρικὴν ἀντὶ χρημάτων πορισαίμεθα,
 φαίνοιτο ἂν ἡμῖν καὶ τὰ χρήματα χρήσιμα ὄντα πρὸς ἀρε-
 E τήν; Καὶ γὰρ ἔστιν, ἔφη, τοῦτό γε. Οὐκοῦν πάλιν ὁμοίως
 καὶ δι' οὗ τὰ χρήματα πορισαίμεθα; Παντάπασι μὲν οὖν
 πάντα. Ἀρ' οὖν ἂν σοὶ δοκεῖ ἄνθρωπος ἀπὸ μοχθηρῶν τε
 καὶ αἰσχροῶν πραγμάτων ἀργύριον αὐτῷ πορίσασθαι, ἀνθ'
 ὅτου τὴν ἱατρικὴν ἐπιστήμην κτήσαιο, ἣ δύναιτο ἀκού-
 ειν ἐκ τοῦ μὴ οἴου τε, τῷ δ' αὐτῷ ἐκείνῳ καταχρῆσθαι

πρὸς ἀρετὴν ἢ ἑτερ' ἅττα τῶν τοιούτων; Πάνυ μὲν οὖν
 ἔμοιγε δοκεῖ. Οὐκοῦν οὐκ ἂν τό γε μοχθηρὸν χρήσιμον
 ἂν εἴη πρὸς ἀρετὴν; Οὐ γάρ. Οὐκ ἄρα ἀναγκαῖόν ἐστι,
 δι' ὧν ἂν ἐκπορισαίμεθα τὰ πρὸς ἕκαστα χρήσιμα, καὶ
 ταῦτα πρὸς τὰ αὐτὰ χρήσιμα εἶναι· φαίνοιτο γὰρ ἂν
 ἐνίοτε μοχθηρὰ πράγματα πρὸς ἀγαθὸν τι χρήσιμον εἶναι·
 ἔτι δὲ μᾶλλον καὶ ἐπὶ τούτου ἂν φανερὰ γένοιτο. εἴπερ 405
 γὰρ ταῦτα χρήσιμά ἐστι πρὸς ἕκαστα, ὧν ἄνευ οὐκ ἂν γέ-
 νοιτο, εἰ μὴ ταῦτα προὔπαρχοι, φέρε, πῶς ἂν τὰ τοιαῦτα
 φήσαιοι· ἄρ' οἷόν τε ἀμαθίαν πρὸς ἐπιστήμην χρήσιμον
 εἶναι, ἢ νόσον πρὸς ὑγίειαν, ἢ κακίαν πρὸς ἀρετὴν; Οὐκ
 ἂν ἔγωγε φαίην.

XXIX. Καὶ μὴν τόδε γ' ἂν ὁμολογήσαιμεν ἀδύνατον
 εἶναι, ἐπιστήμην ἐγγενέσθαι ὅτῳ μὴ ἀμαθία πρότερον
 ὑπάρξει, καὶ ὑγίειαν, ὅτῳ μὴ νόσος, οὐδὲ ἀρετὴν, ὅτῳ μὴ
 κακία. Ἐφη γὰρ οὕτως, ὥς ἐμοὶ δοκεῖ. Οὐκ ἂν ἄρα φαί- B
 νοιτο ἀναγκαῖον εἶναι, ὅσων ἄνευ μὴ οἷόν τε γίνεσθαι,
 ταῦτα καὶ χρήσιμα εἶναι πρὸς τοῦτο· φαίνοιτο γὰρ ἂν
 ἡμῖν ἢ ἀμαθία πρὸς ἐπιστήμην χρήσιμος οὐσα, καὶ ἢ νό-
 σος πρὸς ὑγίειαν, καὶ ἢ κακία πρὸς ἀρετὴν. Σφόδρα δυσ-
 πίστως εἶχε καὶ πρὸς τούτους τοὺς λόγους, εἰ μὴ πάντα
 ταῦτα χρήματα ἔσται· καταμαθὼν δ' αὐτὸν ἐγὼ ὅτι ἴσον
 εἴη πείσαι, ὅπερ ἂν τὸ λεγόμενον λίθον ἐψησαι, Ἀλλὰ τοῦ-
 τος μὲν τοὺς λόγους, ἦν δ' ἐγὼ, ἐάσωμεν χαίρειν, ἐπει- C
 δήπερ οὐ δυνατοὶ ἐσμεν ὁμολογήσαι, ὁπότερον ταῦτα χρή-
 σιμά τ' ἐστὶ καὶ χρήματα ἢ οὐ· ἐκείνου δὲ περὶ πῶς ἂν
 φαίημεν· πότερον ἂν εὐδαιμονέστερόν τε καὶ βελτίω
 ἡγησαίμεθα εἶναι ἄνθρωπον, εἰ ὥς πλείστων δέοιτο πρὸς
 τὸ σῶμά τε καὶ τὴν δλαιταν ἐπιτηδεῖων, ἢ εἰ ὥς ἐλαχίστων
 τε καὶ φανλοτάτων; μάλιστα δ' ἂν ἴσως καὶ τοῦτο ὧδε
 θεωρηθῇ, εἴ τις αὐτὸν πρὸς αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον παρα-
 βάλλων σκοποῖτο, ὁποτέρᾳ τῶν ἔξεων βελτίω, πότερον D

ὅταν τύχῃ νοσῶν ἢ ὅταν ὑγιαίνων. Ἀλλὰ τοῦτό γ', ἔφη, οὐ πολλῆς τινὸς τῆς σκέψεως δεῖται. Ἰσως γάρ, ἣν δ' ἐγώ, παντὶ ἀνθρώπῳ εὐπορον γινῶναι, ὅτι ἡ τοῦ ὑγιαίνοντος ἕξι κρείττων ἐστὶ τῆς τοῦ κάμνοντος· τί δαί; ποτέρως τυγχάνομεν πλειόνων τε καὶ μᾶλλον παντοδαπῶν δεόμενοι, ὅταν κάμνωμεν ἢ ὅταν ὑγιαίνωμεν; Ὅταν κάμνωμεν.

Ε Ὅταν ἄρα αὐτοὶ αὐτῶν τυγχάνωμεν φανλότερα διακείμενοι, τότε σφόδρα τε καὶ πλείστων, τὰ πρὸς ἡδονὰς τὰς διὰ τοῦ σώματος, ἐν ἐπιθυμίαις τε καὶ δεήσεσιν ἔσμεν; Οὕτως.

XXX. Οὐκοῦν κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον, ὥσπερ αὐτὸς αὐτοῦ τότε φαίνεται βέλτιστα ἔχων, ὅταν ἐλαχίστων τῶν τοιούτων δέηται, οὕτω πάλιν καὶ δυοῖν ὄντων, εἰ ὁ μὲν τυγχάνοι σφόδρα τε καὶ πολλῶν ἐν ἐπιθυμίᾳ τε καὶ δεήσει ὦν, ὁ δὲ ὀλίγων τε καὶ ἡσύχως; οἷον τὰ τοιαῦτα· ὅσοι τῶν ἀνθρώπων τυγχάνουσι κυβευταὶ ὄντες, οἱ δὲ οἰνόφλυγες, ἕτεροι δὲ γαστρίμαργοι—ἅπαντα γὰρ ταῦτα οὐδὲν ἕτερον τυγχάνει ὄντα ἢ ἐπιθυμίαι. Σφόδρα γε. Αἱ δ' ἐπιθυμίαι πᾶσαι οὐδὲν ἕτερον ἢ ἐνδειαί τινων· οἱ οὖν πλείστα τούτων πεπονθότες ἄνθρωποι ἐν μοχθηροτέρᾳ ἕξει εἰσὶ τῶν
 406 μηδὲν ἢ ὡς ἐλάχιστα τοιαῦτα πεπονθότων; Πάνυ μὲν οὖν ἔγωγε καὶ σφόδρα μοχθηροὺς τοὺς τοιούτους ὑπολαμβάνω εἶναι· καὶ ὅσῳ ἂν μᾶλλον τοιούτους, τοσούτῳ καὶ μοχθηροτέρους. Οὐκοῦν δοκεῖ ἡμῖν οὐχ οἷόν τε, χρήσιμα εἶναι ταῦτα πρὸς τοῦτο, εἰ μὴ τυγχάνομεν καὶ δεόμενοι τούτων πρὸς τοῦτο; Φημί. Ἀναγκαῖον ἄρα, εἴπερ μέλλει ἡμῖν χρήσιμα εἶναι ταῦτα πρὸς τὰς τοῦ σώματος θεραπειὰς τῶν ἐνδειῶν, ἅμα καὶ δεῖσθαι ἡμᾶς τούτων πρὸς τοῦτο; Ἐμοιγε δοκεῖ. Οὐκοῦν ὅτῳ τυγχάνει πλείστα χρήσιμα ὄντα πρὸς
 Β τοῦτο, οὗτος ἂν φαίνοιτο καὶ πλείστων δεόμενος πρὸς τοῦτο, εἴπερ ἀνάγκη τῶν χρησίμων πάντων προσδεῖσθαι. Ἐμοιγε δοκεῖ οὕτω φαίνεσθαι. Ἀναγκαῖον ἄρα φαίνεται κατὰ γε τοῦτον τὸν λόγον, οἷς τυγχάνει πολλὰ χρήματα

ὄντα, τούτους καὶ πολλῶν δεῖσθαι τῶν πρὸς τὴν τοῦ σώ-
ματος θεραπείαν ἐπιτηδείων· τὰ γὰρ πρὸς τοῦτο χρήσιμα
ὄντα χρήματα ἐφαίνετο· ὥστε ἐξ ἀνάγκης ἂν ἡμῖν φαί-
νοιντο οἱ πλουσιώτατοι μοχθηρότατα διακείμενοι, εἴπερ
γε καὶ πλείστων τοιούτων ἐνδεεῖς ὄντες.

[ἡ περὶ θανάτου.]

ΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΚΛΕΙΝΙΑΣ, ΑΞΙΟΧΟΣ.

St.
III.p.
364

I. Ἐξιόντι μοι ἐς Κυνόσαργες καὶ γενομένῳ [μοι] κατὰ τὸν Ἰλισδὸν διῆξε φωνὴ βοῶντός του, Σώκρατες, Σώκρατες. ὥς δὲ ἐπιστραφεὶς περιεσκόπουν ὁπόθεν εἴη, Κλεινίαν ὁρῶ τὸν Ἀξιόχου θύοντα ἐπὶ Καλλιρρόην μετα Δάμωνος τοῦ μουσικοῦ καὶ Χαρμίδου τοῦ Γλαύκωνος. ἦστην δὲ αὐτῷ ὁ μὲν διδάσκαλος τῶν κατὰ μουσικὴν, ὁ δ' ἐξ ἑταιρείας ἐραστὴς ἅμα καὶ ἐρώμενος. ἐδόκει οὖν μοι ἀφεμένῳ τῆς εὐθὺς ὁδοῦ ἀπαντᾶν αὐτοῖς, ὅπως ῥᾶστα ὁμοῦ γενοίμεθα. δεδακρυμένος δὲ ὁ Κλεινίας, Σώκρατες, ἔφη, νῦν ὁ καιρὸς ἐνδείξασθαι τὴν αἰὲ θρυλουμένην πρὸς σοῦ σοφίαν. ὃ γὰρ πατήρ ἐκ τινος ὥρακίης αἰφνιδίου ἀδυνάτως ἔχει καὶ πρὸς τῷ τέλει τοῦ βίου ἐστίν, ἀνιαρῶς τε φέρει τὴν τελευτήν, καίτοι γε τὸν πρόσθεν χρόνον διαχλευάζων τοὺς μορμολυττομένους τὸν θάνατον καὶ C [πράως] ἐπιτωθάζων. ἀφικόμενος οὖν παρηγόρησον αὐτὸν ὥς εἰώθας, ὅπως ἀστενακτὶ ἐς τὸ χρεὼν ἴη, καὶ μοι σὺν τοῖς λοιποῖς ἵνα καὶ τοῦτο εὐσεβηθῇ. Ἄλλ' οὐκ ἀνυχήσεις μου, ᾧ Κλεινία, οὐδενὸς τῶν μετρίων καὶ ταῦτα

ἐφ' ὅσια παρακαλῶν. ἐπειγώμεθα δ' οὖν· εἰ γὰρ οὕτως ἔχει, ὠκύτητος δεῖ.

ΚΑ. Ὁφθέντος σου μόνον, ὦ Σώκρατες, φαῖσει· καὶ γὰρ ἤδη πολλάκις αὐτῷ γέγονε συμπτώματος ἀνασφῆλαι. D

Π. ΣΩ. Ὡς δὲ θάττον τὴν παρὰ τὸ τεῖχος ἤειμεν, ταῖς Ἰωνίαις — πλησίον γὰρ ὄκει τῶν πυλῶν, πρὸς τῇ 365 Ἀμαξονίδι στήλῃ — καταλαμβάνομεν αὐτὸν ἤδη μὲν συνειλεγμένον τὰς ἀφὰς καὶ τῷ σώματι φωμαλέον, ἀσθενῆ δὲ τὴν ψυχὴν, πάννυ ἐνδεᾶ παραμυθίας, πολλάκις δ' ἀναφερόμενον καὶ στεναγμοὺς ἰέντα σὺν δακρύοις καὶ κροτήσεσι χειρῶν. κατιδὼν δὲ αὐτόν, Ἀξίολχε, τί ταῦτα; ἔφη· ποῦ τὰ πρόσθεν ἀνχήματα καὶ αἱ συνεχεῖς εὐλογίαι τῶν ἀρετῶν καὶ τὸ ἄρρατον ἐν σοὶ θάρσος; ὥς γὰρ ἀγωνιστῆς δειλός, ἐν τοῖς γυμνασίοις γενναῖος φαινόμενος, ὑπολέλοιπας ἐν τοῖς ἄθλοις. οὐκ ἐπιλογιεῖ τὴν φύσιν περιεσκεμμέ- B νως, ἀνὴρ τοσόσδε τῷ χρόνῳ καὶ κατήκοος λόγων καί, εἰ μὴδὲν ἕτερον, Ἀθηναῖος, ὅτι, τὸ κοινὸν δὴ τοῦτο καὶ πρὸς πάντων θρυλούμενον, παρεπιδημία τίς ἐστίν ὁ βίος, καὶ ὅτι δεῖ *τοῦτον* ἐπιεικῶς διαγαγόντας εὐθύμως μόνον οὐχὶ παιανίζοντας εἰς τὸ χρεῶν ἀπιέναι; τὸ δὲ οὕτω μάλακῶς καὶ δυσάποσπαστως ἔχειν νηπίου δίκην οὐ περιφρονοῦσαν ἡλικίαν ἐστίν.

ΑΞ. Ἀληθῆ ταῦτα, ὦ Σώκρατες, καὶ ὀρθῶς μοι φαί- C νει λέγων· ἀλλ' οὐκ οἶδ' ὅπως παρ' αὐτὸ τὸ δεινὸν γενομένῳ οἱ μὲν καρτεροὶ καὶ περιττοὶ λόγοι ὑπεκπνέουσι λεληθότως καὶ ἀτιμάζονται, ἀντίσχει δὲ δέος τι, ποικίλως περιாமύττον τὸν νοῦν, εἰ στερήσομαι τοῦδε τοῦ φωτὸς καὶ τῶν ἀγαθῶν, ἀειδῆς δὲ καὶ ἄπυστος ὁποῖοτε κείσομαι σηπόμενος, εἰς εὐλὰς καὶ κνώδαλα μεταβάλλων.

ΠΙ. ΣΩ. Συνάπτεις γάρ, ὦ Ἀξίολχε, παρὰ τὴν ἀνεπι- D στασίαν ἀνεπιλογίστως τῇ ἀναισθησίᾳ αἰσθησιν, καὶ σεαυ-

τῷ ὑπεναντία καὶ ποιεῖς καὶ λέγεις, οὐκ ἐπιλογιζόμενος, ὅτι ἅμα μὲν ὁδύρει τὴν ἀναισθησίαν, ἅμα δὲ ἀλγεις ἐπὶ σήψῃσι καὶ στερήσει τῶν ἡδέων, ὥσπερ εἰς ἕτερον ζῆν ἀποθανούμενος, ἀλλ' οὐκ εἰς παντελῇ μεταβαλὼν ἀναισθησίαν καὶ τὴν αὐτὴν τῇ πρὸ τῆς γενέσεως. ὥς οὖν ἐπὶ τῆς Δράκοντος ἢ Κλεισθέους πολιτείας οὐδὲν περὶ σὲ κακὸν ἦν· ἀρχὴν γὰρ οὐκ ἦς, περὶ ὃν ἂν ἦν· οὕτως οὐδὲ
 E μετὰ τὴν τελευταίην γενήσεται· σὺ γὰρ οὐκ ἔσει περὶ ὃν ἔσται. πάντα τοιγαροῦν τὸν τοιόνδε φλύαρον ἀποσκέδασαι, τοῦτο ἐννοήσας, ὅτι τῆς συγκρίσεως ἅπαξ διαλυθείσης καὶ τῆς ψυχῆς ἐς τὸν οἰκεῖον ἰδρυθείσης τόπον τὸ ὑπολειφθὲν σῶμα, γεῶδες ὃν καὶ ἄλογον, οὐκ ἔστιν ὁ ἄνθρωπος. ἡμεῖς μὲν γὰρ ἔσμεν ψυχὴ, ζῶν ἀθάνατον ἐν θνητῷ
 366 καθειργμένον φρουρίῳ· τὸ δὲ σκῆνος τουτὶ πρὸς κακοῦ περιήρμοςεν ἢ φύσις, ᾧ τὰ μὲν ἡδοντα ἀμυχιαῖα καὶ πτηνὰ καὶ πλείοσιν ὁδύναις ἀνακεκραμένα, τὰ δὲ ἀλγεινὰ ἀκραιφνῇ καὶ πολυχρόνια καὶ τῶν ἡδόντων ἄμοιρα· [νόσους δὲ καὶ φλεγμονὰς τῶν αἰσθητηρίων, ἐτι δὲ τὰς ἐντὸς κακότητας,] οἷς ἀναγκαστῶς, ἅτε παρεσπαρμένη τοῖς πόροις, ἢ ψυχὴ συναλγοῦσα τὸν οὐράνιον ποθεῖ καὶ σύμφυλον αἰθέρα, καὶ διψᾷ τῆς ἐκεῖσε διαίτης καὶ χορείας ὀρι-
 B γνωμένη· ὥστε ἢ τοῦ ζῆν ἀπαλλαγὴ κακοῦ τινός ἐστιν εἰς ἀγαθὸν μεταβολή.

IV. ΑΞ. Κακὸν οὖν, ὦ Σώκρατες, ἡγούμενος τὸ ζῆν πῶς ἐν αὐτῷ μένεις, καὶ ταῦτα φροντιστὴς ὢν καὶ ὑπὲρ ἡμᾶς τοὺς πολλοὺς τῷ νῷ διαφέρων;

ΣΩ. Ἀξίوخε, σὺ δὲ οὐκ ἔτυμά μοι μαρτυρεῖς, οἷε δὲ καθάπερ Ἀθηναίων ἢ πληθὺς, ἐπειδὴ ζητητικὸς εἰμι τῶν πραγμάτων, ἐπιστήμονά του εἶναί με. ἐγὼ δὲ εὐξαίμην ἂν τὰ κοινὰ ταῦτα εἰδέναι· τοσοῦτον ἀποδέω τῶν περι-
 C τῶν. καὶ ταῦτα δέ, ἃ λέγω, Προδίκου ἐστὶ τοῦ σοφοῦ ἀπη-

χήματα, τὰ μὲν διμοίρου ἐωνημένα, τὰ δὲ δυοῖν δραχμαῖν, τὰ δὲ τετραδράχμου. προῖκα γὰρ ἀνὴρ οὗτος οὐδένα διδάσκει, διὰ παντὸς δὲ ἔθος ἐστὶν αὐτῷ φωνεῖν τὸ Ἐπιχάρμιον· ἃ δὲ χεῖρ τὰν χεῖρα νῖζει· δός τι καὶ λάβοις τί *κα*. καὶ πρώην γοῦν παρὰ Καλλία τῷ Ἰππονίκου ποιούμενος ἐπίδειξιν τοσάδε τοῦ ζῆν κατεῖπεν, ὥστε ἔγωγε μὲν παρὰ ἀκαρῇ διεύγραψα τὸν βίον, καὶ ἐξ ἐκείνου θανατᾶ μου ἡ ψυχὴ, Ἀξίوخε.

ΑΞ. Τίνα δὲ ἦν τὰ λεχθέντα;

V. ΣΩ. Φράσαιμι ἂν σοι ταῦτα ἃ μνημονεύσω. ἔφη D
γάρ, Τί μέρος τῆς ἡλικίας ἄμοιρον τῶν ἀνιαρῶν; οὐ κατὰ μὲν τὴν πρώτην γένεσιν τὸ νήπιον κλαίει, τοῦ ζῆν ἀπὸ λύπης ἀρχόμενον; οὐ λείπεται γοῦν οὐδεμιᾶς ἀλγηδόνης, ἀλλ' ἢ δι' ἐνδειαν ἢ περιψιγμὸν ἢ θάλλος ἢ πληγὴν ὀδυνᾶται, λαλῆσαι μὲν οὕτω δυνάμενον ἃ πάσχει, κλαυθμυριζόμενον δὲ καὶ ταύτην τῆς δυσαρεστήσεως μίαν ἔχον φωνήν. ὁπότεν δὲ εἰς τὴν ἐπταετίαν ἀφίκηται πολλοὺς πόνους διαντλήσαν,*ἐπέστησαν* παιδαγωγοὶ καὶ γραμματισταὶ καὶ E
παιδοτρίβαι τυραννοῦντες· αὐξομένου δὲ κριτικοί, γεωμέτραι, τακτικοί, πολὺ πλῆθος δεσποτῶν. ἐπειδὴν δὲ εἰς τοὺς ἐφήβους ἐγγραφῇ, κοσμητῆς καὶ φόβος χείρων, ἔπειτα Λύκειον καὶ Ἀκαδημία καὶ γυμνασιαρχία καὶ ράβδοι καὶ 367
κακῶν ἀμετρίαι· καὶ πᾶς ὁ τοῦ μεираκίσκου χρόνος ἐστὶν ὑπὸ σωφρονιστᾶς καὶ τὴν ἐπὶ τοὺς νέους αἵρεσιν τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς. ἐπειδὴν δὲ ἀπολυθῇ τούτων, φροντίδες ἀντικρυς ὑπέδυσαν καὶ διαλογισμοί, τίνα τὴν τοῦ βίου ὁδὸν ἐνστήσεται, καὶ τοῖς ὕστερον χαλεποῖς ἐφάνη τὰ πρῶτα παιδικὰ καὶ νηπίων ὥς ἀληθῶς φόβητρα· στρατεῖαι τε γὰρ καὶ τραύματα καὶ συνεχεῖς ἀγῶνες. εἴτα λα- B
θὸν ὑπῆλθε τὸ γῆρας, εἰς ὃ πᾶν συρρεῖ τὸ τῆς φύσεως ἐπίκηρον καὶ δυσαλθέες. καὶ μὴ τις θᾶττον ὥς χρέος ἀπο-

διδῶ τὸ ζῆν, ὥς ὀβολοστάτις ἢ φύσις ἐπιστᾶσα ἐνεχυράζει τοῦ μὲν ὄψιν, τοῦ δὲ ἀκοήν, πολλάκις δὲ ἄμφω. καὶ ἐπιμείνη τις, παρέλυσεν, ἐλάβησατο, παρήρθησεν. ἀλλ' οἱ πολλοὶ γήρως ἀπακμάζουσι καὶ τῷ νῶ, καὶ δις παῖδες οἱ γέροντες γίγνονται *κατὰ τὴν παροιμίαν*.

VI. Διὰ τοῦτο καὶ οἱ θεοὶ τῶν ἀνθρωπείων ἐπιστή-
 C μונες, οὓς ἂν περὶ πλείστου ποιῶνται, θᾶττον ἀπαλλάτ-
 τουσι τοῦ ζῆν. Ἀγαμήδης γοῦν καὶ Τροφώνιος οἱ δειμά-
 μενοι τὸ Πυθοῖ τοῦ θεοῦ τέμενος, εὐξάμενοι τὸ κράτιστον
 αὐτοῖς γενέσθαι, κοιμηθέντες οὐκέτ' ἀνέστησαν· οἱ τε τῆς
 Ἀργείας ἱερείας υἱεῖς, ὁμοίως εὐξαμένης αὐτοῖς τῆς μη-
 τρὸς γενέσθαι τι τῆς εὐσεβείας παρὰ τῆς Ἥρας γέρας,
 ἐπειδὴ τοῦ ξεύγους ὑστερήσαντος ὑποδύντες αὐτοὶ διή-
 νεγκαν αὐτὴν εἰς τὸν νεῶν, μετὰ τὴν εὐχὴν νυκτὶ μετήλ-
 D λαξαν. μακρὸν ἂν εἴη διεξιέναι τὰ τῶν ποιητῶν, οἳ στό-
 μασι θειοτέροις τὰ περὶ τὸν βίον θεσπιωδοῦσιν, ὥς κατο-
 δύρονται τὸ ζῆν· ἐνὸς δὲ μόνου μνησθήσομαι τοῦ ἀξιο-
 λογωτάτου, λέγοντος

ὥς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσιν,
 ζῶειν ἀχνυμένοις,

καὶ

οὐ μὲν γάρ τί ποτ' ἐστὶν ὀλκυσώτερον ἀνδρός
 πάντων ὅσσα τε γαῖαν ἐπιπνεῖσι τε καὶ ἔρπει.

368 τὸν δ' Ἀμφιάραον τί φησιν;

τὸν πέρι κῆρι φίλει Ζεὺς τ' αἰγλόχος καὶ Ἀπόλλων
 παντοίῃ φιλότῃ· οὐδ' ἔκετο γήραος οὐδόν.

ὁ δὲ κελεύων

τὸν φύντα θρηνεῖν εἰς ὅς' ἔρχεται κακά,
 τί σοι φαίνεται; ἀλλὰ παύομαι, μή ποτε παρὰ τὴν ὑπό-
 σχεσιν μηκύνω καὶ ἐτέρων μιμνησκόμενος.

VII. Ποίαν δέ τις ἐλόμενος ἐπιτήδευσιν ἢ τέχνην οὐ

μέμφεται καὶ τοῖς παροῦσι χαλεπαίνει; τὰς χειρωνακτικὰς B
ἐπέλθωμεν καὶ βανύσους πονουμένων ἐκ νυκτὸς εἰς
νύκτα καὶ μόλις ποριζομένων τὰπιτήθεια, κατοδυρομένων
τε ἑαυτοὺς καὶ πᾶσαν ἀγρυπνίαν ἀναπιμπλάντων ὀλο-
φυρμοῦ καὶ φροντίδων; ἀλλὰ τὸν πλατικὸν καταλεξώ-
μεθα, περαιούμενον διὰ τωσῶνδε κινδύνων καὶ, ὥς ἀπε-
φήνατο Βίας, μήτε ἐν τοῖς τεθνηκόσιν ὄντα μήτε ἐν τοῖς
βιοῦσιν; ὁ γὰρ ἐπίγειος ἄνθρωπος ὥς ἀμφίβιος αὐτὸν εἰς
τὸ πέλαγος ἔρριψεν, ἐπὶ τῇ τύχῃ γενόμενος πᾶς. ἀλλ' ἡ C
γεωργία γλυκὺ· δῆλον. ἀλλ' οὐχ ὅλον, ὥς φασιν, ἔλκος,
αἰὲ λύπης πρόφασιν εὐρισκόμενον, κλαίον νυνὶ μὲν αὐ-
χμόν, νυνὶ δὲ ἐπομβρίας, νυνὶ δὲ ἐπὶ κλυσιν, νυνὶ δὲ ἐρυ-
σίβην, νυνὶ δὲ θάλαπος ἄκαιρον ἢ κρυμόν; ἀλλ' ἡ πολυτί-
μητος πολιτεία — πολλὰ γὰρ ὑπερβαίνω — διὰ πόσων
ἐλαύνεται δεινῶν; τὴν μὲν χαρὰν ἔχουσα φλεγμονῆς δί-
κην παλλομένην καὶ σφυγματωδῆ, τὴν δὲ ἀπότευξιν ἀλγί- D
στην καὶ θανάτων μυρίων χεῖρω. τίς γὰρ ἂν εὐδαιμονή-
σειε πρὸς ὄχλον ζῶν, εἰ ποκπυσθεῖη καὶ κροτηθεῖη θήμου
παλγνιον, ἐκβαλλόμενον, συριττόμενον, ζημιούμενον,
θνήσκον, ἐλεούμενον· ἐπεὶ τοί γε, Ἀξίохε πολιτικέ, ποῦ
τέθνηκε Μιλτιάδης; ποῦ δὲ Θεμιστοκλῆς; ποῦ δ' Ἐφιάλ-
της; ποῦ δὲ πρῶν οἱ δεκα στρατηγοί; ὅτ' ἐγὼ μὲν οὐκ
ἐπηρόμην τὴν γνώμην· οὐ γὰρ ἐφαίνετό μοι σεμνὸν μαι-
νομένῳ δήμῳ συνεξάρχειν· οἱ δὲ περὶ Θηραμένην καὶ
Καλλίξενον τῇ ὑστεραίᾳ προέδρους ἐγκαθέτους ὑφέντες E
κατεχειροτόνησαν τῶν ἀνδρῶν ἄκριτον θάνατον. καίτοι
γε σὺ μόνος αὐτοῖς ἤμυνες καὶ Εὐρυπτόλεμος, τρισμυ- 369
ρίων ἐκκλησιαζόντων.

VIII. ΑΞ. Ἔστι ταῦτα, ὦ Σώκρατες· καὶ ἐγωγε ἐξ
ἐκείνου ἅλις ἔσχον τοῦ βήματος καὶ χαλεπώτερον οὐδὲν
ἐφάνη μοι πολιτείας· δῆλον δὲ τοῖς ἐν τῷ ἔργῳ γενομένοις.

σὺ μὲν γὰρ οὕτω λαλεῖς ὥς ἐξ ἀπόπτου θεώμενος, ἡμεῖς δ' ἴσμεν ἀκριβέστερον οἱ διὰ πείρας ἰόντες. δῆμος γάρ, ὃ φίλε Σώκρατες, ἀχάριστον, ἀψίκορον, ὠμόν, βάσκανον, ἀπαίδευτον, ὥς ἂν συνηρατισμένον ἐκ σύγκλυδος ὄχλου
 B καὶ βιαίων φλυάρων· ὁ δὲ τούτῳ προσεταιριζόμενος ἀθλιώτερος μακροῦ.

ΣΩ. Ὅποτε οὖν, ὦ Ἀξίοχε, τὴν ἐλευθεριωτάτην ἐπιστήμην τίθεςαι τῶν λοιπῶν ἀπενκαιοτάτην, τί τὰς λοιπὰς ἐπιτηδεύσεις ἐννοήσομεν; οὐ φευκτάς; ἤκουσα δέ ποτε καὶ τοῦ Προδίκου λέγοντος, ὅτι ὁ θάνατος οὔτε περὶ τοὺς ζῶντάς ἐστιν οὔτε περὶ τοὺς μετελλαχότας.

ΑΞ. Πῶς φῆς, ὦ Σώκρατες;

IX. ΣΩ. Ὅτι περὶ μὲν τοὺς ζῶντας οὐκ ἐστίν, οἱ δὲ
 C ἀποθανόντες οὐκ εἰσίν. ὥστε οὔτε περὶ σὲ νῦν ἐστίν, οὐ γὰρ τέθνηκας, οὔτε εἰ τι πάθοις, ἐστὶ περὶ σέ· σὺ γὰρ οὐκ ἔσει. μάταιος οὖν ἡ λύπη, περὶ τοῦ μήτε ὄντος μήτε ἐσομένου περὶ Ἀξίοχον Ἀξίοχον ὀδύρεσθαι, καὶ ὅμοιον ὥς εἰ περὶ τῆς Σκύλλης ἢ τοῦ Κενταύρου τις ὀδύροιτο, τῶν μήτε ὄντων περὶ σέ μήτε ὕστερον μετὰ τὴν τελευτὴν ἐσομένων. τὸ γὰρ φοβερὸν τοῖς οὐσίν ἐστι· τοῖς δ' οὐκ οὔσι
 D πῶς ἂν εἴη;

ΑΞ. Σὺ μὲν ἐκ τῆς ἐπιπολαζούσης τὰ νῦν λεσχηνείας τὰ σοφὰ ταῦτα εἴρηκας· ἐκεῖθεν γάρ ἐστιν ἥδε ἡ φλυαρολογία, πρὸς τὰ μειράκια διακεκοσμημένη· ἐμὲ δὲ ἡ στέρησις τῶν ἀγαθῶν τοῦ ζῆν λυπεῖ, καὶ πικραντέρους τούτων λόγους ἂν τιχροτήσης, ὦ Σώκρατες. οὐκ ἐπαῖει γὰρ ὁ νοῦς ἀποπλανώμενος εἰς εὐπειάς λόγων, οὐδὲ ἄπτεται ταῦτα τῆς ὁμοχροίας, ἀλλ' εἰς μὲν πομπὴν καὶ ῥημάτων ἀγλαῖσμον ἀνύτει, τῆς δὲ ἀληθείας ἀποδεῖ· τὰ δὲ παθήματα
 E σοφισμάτων οὐκ ἀνέχεται, μόνους δὲ ἀρκεῖται τοῖς δυναμένοις καθικέσθαι τῆς ψυχῆς.

Χ. ΣΩ. Συνάπτεις γάρ, ὦ Ἀξίοχε, ἀνεπιλογίστως, τῇ στερήσει τῶν ἀγαθῶν ἀντεισάγων κακῶν αἰσθησιν, ἐκλαθόμενος ὅτι τέθνηκας. λυπεῖ γάρ τὸν στερόμενον 370 τῶν ἀγαθῶν ἢ ἀντιπάθεια τῶν κακῶν, ὁ δ' οὐκ ὦν οὐδὲ τῆς στερήσεως ἀντιλαμβάνεται· πῶς οὖν ἐπὶ τῷ μὴ παρέξοντι γινῶσιν τῶν λυπησόντων γένοιτ' ἂν ἡ λύπη; ἀρχὴν γάρ, ὦ Ἀξίοχε, μὴ συνυποτιθέμενος ἁμῶς γέ πως μίαν αἰσθησιν, κατὰ τὸ ἀνεπιστῆμον, οὐκ ἂν ποτε πτυρείης τὸν θάνατον· νῦν δὲ περιτρέπεις σεαυτόν, δειματούμενος στερήσεσθαι τῆς ψυχῆς, τῇ δὲ στερήσει περιτιθεῖς ψυχὴν, καὶ ταρβεις μὲν τὸ μὴ αἰσθήσεσθαι, καταλήψεσθαι δὲ οἷει τὴν οὐκ ἔσομένην αἰσθησιν αἰσθήσει· πρὸς τῷ πολλοὺς B καὶ καλοὺς εἶναι λόγους περὶ τῆς ἀθανασίας τῆς ψυχῆς. οὐ γάρ θῆ θνητὴ γε φύσις *οὔσα* τοσόνδ' ἂν ἦρατο μεγεθουργίας, ὥστε καταφρονῆσαι μὲν ὑπερβαλλόντων θηρίων βίας, διαπεραιώσασθαι δὲ πελάγη, δείμασθαι δὲ ἄσστη, καταστήσασθαι δὲ πολιτείας, ἀναβλέψαι δὲ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἰδεῖν περιφορὰς ἄστρον καὶ δρόμους ἡλίου τε καὶ σελήνης ἐκλείψεις τε καὶ ταχείας ἀποκαταστάσεις, ἰσημερίας τε καὶ τροπὰς διττὰς χειμῶνος καὶ θερούς καὶ πλειά- C δων ἀνατολάς τε καὶ δύσεις ἀνέμους τε καὶ καταφορὰς ὄμβρων καὶ πρηστήρων ἐξαισίους συρμούς, καὶ τὰ τοῦ κόσμου παθήματα παραπήξασθαι πρὸς τὸν αἰῶνα, εἰ μὴ τι θεῖον ὄντως ἐνῆν πνεῦμα τῇ ψυχῇ, δι' οὗ τὴν τῶν τηλικῶνδε περίνοιαν καὶ γινῶσιν ἔσχεν.

XI. Ὡστε οὐκ εἰς θάνατον ἀλλ' εἰς ἀθανασίαν μεταβαλεῖς, ὦ Ἀξίοχε, οὐδὲ ἀφαίρεσιν ἔξεις τῶν ἀγαθῶν, ἀλλ' εἰλικρινεστέραν τὴν ἀπόλαυσιν, οὐδὲ μεμιγμένas θνητῷ σώματι τὰς ἡδονάς, ἀλλ' ἀκράτους ἀπασῶν ἀλγηδόνων. D ἐκεῖσε γάρ ἀφίξει μονωθεὶς ἐκ τῆσδε τῆς εἰρκτῆς, ἐνθα ἅπονα πάντα καὶ ἀστένακτα καὶ ἀγήρατα, γαληνὸς δὲ τις

καὶ κακῶν ἄγονος βίος, ἀσαλεύτῳ ἡσυχίᾳ εὐδιαζόμενος, καὶ περιαθρῶν τὴν φύσιν, φιλοσοφῶν οὐ πρὸς ὄχλον καὶ θέατρον, ἀλλὰ πρὸς ἀμφιθαλῇ τὴν ἀλήθειαν.

Αἷ. Εἰς τὸνναντίον με τῷ λόγῳ περιέστακας· οὐκ-
 ἔτι γάρ μοι θανάτου δέος ἔνεστιν, ἀλλ' ἦδη καὶ πόθος,
 E ἵνα τι καγὼ μιμησάμενος τοῦς φητορας περιττὸν εἴπω·
 κᾶμπαλιν μετεωρολογῶ καὶ δίδειμι τὸν αἰδῖον καὶ θεῖον
 δρόμον, ἐκ τε τῆς ἀσθενείας ἐμαντὸν συνείλεγμα καὶ γέ-
 γονα καινός.

371 XII. ΣΩ. Εἰ δὲ καὶ ἕτερον βούλει λόγον, ὃν ἐμοὶ ἡγ-
 γειλε Γωβρύης, ἀνὴρ μάγος· ἔφη κατὰ τὴν Ξέρξου διάβα-
 σιν τὸν πάππον αὐτοῦ καὶ ὁμώνυμον πεμφθέντα εἰς Διή-
 λον, ὅπως τηρήσειε τὴν νῆσον ἐν ἣ ὁ δύο θεοὶ ἐγένοντο,
 ἐκ τινῶν χαλκίων δέλτων, ἃς ἐξ Ὑπερβορέων ἐκόμισαν
 Ὡπίς τε καὶ Ἑκαέργη, ἐκμεμαθηκέναι, μετὰ τὴν τοῦ σώ-
 ματος λύσιν τὴν ψυχὴν εἰς τὸν ἄδηλον χωρεῖν τόπον κατὰ
 τὴν ὑπόγειον οἰκησιν, ἐν ἣ βασιλεία Πλούτωνος οὐχ ἦττω
 B τῆς τοῦ Διὸς αὐλῆς, ἅτε τῆς μὲν γῆς ἐχούσης τὰ μέσα τοῦ
 κόσμου, τοῦ δὲ πόλου ὄντος σφαιροειδοῦς, οὗ τὸ μὲν ἕτε-
 ρον ἡμισφαίριον θεοὶ ἔλαχον οἱ οὐράνιοι, τὸ δὲ ἕτερον οἱ
 ὑπένερθεν, οἱ μὲν ἀδελφοὶ ὄντες, οἱ δὲ ἀδελφῶν παῖδες.
 τὰ δὲ πρόπυλα τῆς εἰς Πλούτωνος ὁδοῦ σιδηροῖς κλείθροις
 καὶ κλεισὶν ὠχύρωται· ταῦτα δὲ ἀνοίξαντα ποταμὸς Ἀχέ-
 ρων ἐκδέχεται, μεθ' ὃν Κωκυτός, οὗς χρη πορθομένησαντας
 ἀχθῆναι ἐπὶ Μίνω καὶ Ῥαδάμανθυν, ὃ κλήζεται πεδίου
 ἀληθείας.

C XIII. Ἐντανθοὶ καθέζονται δικασταὶ ἀνακρίνοντες
 τῶν ἀφικνουμένων ἕκαστον, τίνα βίον βεβίωκε καὶ τίσιν
 ἐπιτηδεύμασιν ἐνφκίσθη τῷ σώματι. ψεύσασθαι μὲν οὖν
 ἀμῆχανον. ὅσοις μὲν οὖν ἐν τῷ ζῆν δαίμων ἀγαθὸς ἐπέ-
 πνευσεν, εἰς τὸν τῶν εὐσεβῶν χῶρον οἰκίζονται, ἐνθα

ἄφθονοι μὲν ὧραι παγκάρπου γονῆς βρύουσι, πηγαὶ δὲ
 ὑδάτων καθαρῶν ῥέουσι, παντοῖοι δὲ λειμῶνες ἄνθεσι ποι-
 κίλοις ἐαριζόμενοι, διατριβαὶ δὲ φιλοσόφων καὶ θέατρα
 ποιητῶν καὶ κύκλιοι χοροὶ καὶ μουσικὰ ἀκούσματα, συμ- D
 πόσιά τε εὐμελῆ καὶ εἰλαπίναι αὐτοχορήγητοι, καὶ ἀκήρα-
 τος ἀλυσία καὶ ἡδεῖα δίαίτα· οὔτε γὰρ χεῖμα σφοδρὸν οὔτε
 θάλλπος ἐγγίγνεται, ἀλλ' εὐκρατος ἄηρ χεῖται ἀπαλαῖς
 ἡλλοι ἀκτίσιν ἀνακιρνάμενος. ἐνταῦθα τοῖς μεμνημένοις
 ἐστί τις προεδρία· καὶ τὰς ὁσίους ἀγιστείας νύκτεσσιν ἐν-
 τελοῦσι. πῶς οὖν οὐ σοὶ πρῶτον μέτεστι τῆς τιμῆς, ὄντι
 γεννήτῃ τῶν θεῶν; καὶ τοὺς περὶ Ἡρακλέα τε καὶ Διόνυ- E
 σον κατιόντας εἰς Αἰδοῦ πρότερον λόγος ἐνθάδε μνηθῆ-
 ναι, καὶ τὸ θάρσος τῆς ἐκεῖσε πορείας παρὰ τῆς Ἑλευσι-
 νίας ἐναύσασθαι. ὅσοις δὲ τὸ ζῆν διὰ κακουργημάτων
 ἡλάνθη, ἄγονται πρὸς Ἑρινύων ἐπ' ἔρεβος καὶ χάος διὰ
 ταρτάρου, ἐνθα χώρος ἀσεβῶν καὶ Δαναΐδων ὑδρεῖαι ἀτε-
 λεῖς καὶ Ταντάλου δῖψος καὶ Τιτυοῦ σπλάγχνα καὶ Σισύ-
 φου πέτρος ἀνήνυτος, οὗ τὰ τέρματα αὐθις ἄρχεται πό- 372
 νων· ἐνθα θηροὶ περιλιχμώμενοι καὶ λαμπάσιν ἐπιμόνως
 πυρούμενοι Ποινῶν καὶ πᾶσαν αἰκίαν αἰκιζόμενοι αἰδίοις
 τιμωρίαις τρύχονται.

XIV. Ταῦτα μὲν ἐγὼ ἤκουσα παρὰ Γωβρύου, σὺ δ'
 ἂν ἐπικρίνεις, Ἀξίوخε. ἐγὼ γὰρ λόγῳ ἀνθελκόμενος τοῦτο
 μόνον ἐμπέδως οἶδα, ὅτι ψυχὴ ἅπανσα ἀθάνατος, ἣ δὲ ἐκ
 τοῦδε τοῦ χωρίου μετασταθεῖσα καὶ ἄλυσος· ὥστε ἡ κάτω
 ἢ ἂν εὐδαιμονεῖν σε δεῖ, Ἀξίوخε, βεβιωκότα εὐσεβῶς.

ΑΞ. Αἰσχύνομαι σοὶ τι εἰπεῖν, ὦ Σώκρατες· τοσοῦ- B
 τον γὰρ ἀποδέω τοῦ δεδοικέναι τὸν θάνατον, ὥστε ἦδη
 καὶ ἔρωτα αὐτοῦ ἔχειν. οὕτω με καὶ οὗτος ὁ λόγος, ὥς καὶ
 ὁ οὐράνιος, πέπεικε, καὶ ἦδη περιφρονῶ τοῦ ζῆν, ἅτε εἰς
 ἀμείνω οἶκον μεταστησόμενος. νυνὶ δὲ ἡρέμα κατ' ἔμαν-

τὸν ἀναριθμήσομαι τὰ λεχθέντα, ἐκ μεσημβρίας δὲ παρέ-
σει μοι, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Ποιήσω ὡς λέγεις, κἀγὼ δὲ ἐπάνειμι ἐς Κυνόσ-
αργες ἐς περίπατον, ὅπόθεν δεῦρο μετεκλήθην.

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

APPENDIX PLATONICA.

www.libtool.com.cn

ΑΛΒΙΝΟΥ

www.libtool.com.cn
εἰσαγωγή εἰς τοὺς Πλάτωνος διαλόγους.

Ι. Ὅτι τῷ μέλλοντι ἐντεύξεσθαι τοῖς Πλάτωνος διαλόγοις προσήκει πρότερον ἐπίστασθαι αὐτὸ τοῦτο, τί ποτέ ἐστιν ὁ διάλογος. οὔτε γὰρ ἄνευ τέχνης τινὸς καὶ δυνάμεως γεγραμμένοι εἰσὶν, οὔτε τεχνικῶς γνωρίσαι ῥᾶδιον τῷ γε θεωρίας ἀπείρους ἔχοντι. ἀρέσκει δὲ τῷ φιλοσόφῳ περὶ παντὸς οὐτινοσοῦν τὴν σκέψιν ποιούμενον τὴν οὐσίαν τοῦ πράγματος ἐξετάζειν, ἔπειτα τί τοῦτο δύναται καὶ τί μὴ, πρὸς ὃ τί τε χρησίμων πέφυκε καὶ πρὸς ὃ μὴ. λέγει δὲ ὧδε· περὶ παντός, ὦ παῖ, μὴ ἀρχὴ τοῖς μέλλουσι καλῶς βουλευέσθαι· εἰδέναι δεῖ περὶ οὗ ἂν ἡ βουλὴ ἦ, ἣ παρὰ τοῦτο ἀμαρτάνειν ἀνάγκη· τοὺς δὲ πολλοὺς λέληθεν, ὅτι οὐκ ἴσασι τὴν οὐσίαν ἑκάστου· ὥς οὖν [οὐκ] εἰδότες οὐ διομολογοῦνται ἐν ἀρχῇ τῆς σκέψεως, προελθόντες δὲ τὸ εἶκος ἀποδιδόασιν· οὔτε γὰρ ἑαυτοῖς οὐτ' ἄλλοις ὁμολογοῦσιν. ἵνα οὖν μὴ τοῦτο πάθωμεν ἐντυγχάνοντες τοῖς Πλάτωνος διαλόγοις, αὐτὸ τοῦτο, ὅπερ ἔφην, σκεψώμεθα, τί ποτ' ἐστιν ὁ διάλογος. ἔστι τοίνυν οὐκ ἄλλο τι ἢ λόγος ἐξ ἐρωτήσεως καὶ ἀποκρίσεως συγκεκείμενος περὶ τινος τῶν πολιτικῶν καὶ φιλοσόφων πραγμάτων, μετὰ τῆς πρεπούσης ἡθοιοποιίας τῶν παραλαμβανομένων προσώπων καὶ τῆς κατὰ τὴν λέξιν κατασκευῆς.

ΙΙ. Λόγος μὲν οὖν λέγεται ὁ διάλογος καθάπερ ὁ ἄνθρωπος ζῶων· ἐπεὶ δὲ ὁ λόγος ἐστὶν ὁ μὲν ἐνδιάθετος ὁ δὲ προφορικός, ἀκουσόμεθα τοῦ προφορικοῦ· καὶ ἐπεὶ τούτου ὁ μὲν ἐστὶ κατὰ διέξοδον λεγόμενος, ὁ δὲ κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν, ἴδιον τοῦ διαλόγου ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις· ὅθεν ὁ λόγος ἐξ ἐρωτήσεως εἶναι λέγεται. τὸ δὲ περὶ τινος τῶν φιλοσόφων καὶ πολιτικῶν πραγμάτων πρόσκειται, διότι οἰκείαν εἶναι δεῖ τὴν ὑποκειμένην ὕλην τῷ διαλόγῳ· αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ πολιτικὴ καὶ φιλόσοφος. ὥς γὰρ τῇ τραγωδίᾳ καὶ ὅλως τῇ ποιήσει οἰκεία

ὅλη ὑποβέβληται τῶν μύθων, οὕτως τῷ διαλόγῳ ἢ φιλόσοφος, τουτέστι τὰ πρὸς φιλοσοφίαν. τὸ δὲ μετὰ τῆς προεπούσης ἡθοποιίας τῶν παραλαμβανομένων προσώπων, *διότι* διαφορῶν ἐν τοῖς λόγοις ὄντων τὸν βίον, τῶν μὲν φιλοσόφων, τῶν δὲ σοφιστικῶν, τὰ οἰκεῖα ἤθη δεῖ ἐκάστῳ ἀνατιθέναι, τῷ μὲν φιλόσοφῳ τὸ γενναῖον καὶ τὸ ἀπλοῦν καὶ τὸ φιλάληθες, τῷ δὲ σοφιστικῷ τὸ ποικίλον καὶ τὸ παλλύμβολον καὶ τὸ φιλόδοξον, τῷ δὲ ἰδιωτικῷ τὸ οἰκεῖον. ἐπὶ τούτοις φησὶ καὶ τῆς κατὰ τὴν λέξιν κατασκευῆς· καὶ μάλα εἰκότως· ὥς γὰρ τῇ τραγωδίᾳ καὶ τῇ κωμῳδίᾳ τὸ οἰκεῖον μέτρον δεῖ παρεῖναι καὶ τῇ λεγομένῃ ἱστορίᾳ τὸ πλάσμα, οὕτως καὶ τῷ διαλόγῳ τὴν οἰκεῖαν λέξιν καὶ σύνθεσιν, ἔχουσιν τὸ Ἀττικόν, τὸ εὐχαρι, τὸ ἀπέριττον, τὸ ἀνενδεές. εἰ δέ τις λεγόμενος λόγος μὴ καθάπερ εἶπον εἰδοποιούμενος, ἀλλ' ἐνδεής ὢν τούτων λέγοιτο εἶναι διάλογος, οὐκ ὀρθῶς ἂν λέγοιτο. οὕτω τὸ παρὰ Θουκυδίδῃ λεγόμενον [τῶν δυνάμεων] εἰδοποιεῖν τὴν ιδιότητα τῶν διαλόγων οὐ φήσομεν εἶναι διάλογον, ἀλλὰ μᾶλλον δύο δημηγορίας κατ' ἐνθύμησιν ἀλλήλαις ἀντιγεγραμμένας.

III. Ἐπεὶ οὖν ὃ τί ποτέ ἐστιν ὁ διάλογος τεθεωρήκαμεν, περὶ τῆς διαφορᾶς αὐτοῦ τοῦ κατὰ Πλάτωνα διαλόγου ἴδωμεν, τουτέστι περὶ τῶν χαρακτήρων, πόσοι τέ εἰσιν οἱ ἀνωτάτω καὶ πόσοι ἐκείνων ὑποδιαιεθέντες εἰς τοὺς ἀτόμους ἐστήσαντο. περὶ μὲν οὖν χαρακτήρων ἐν τοῖς ἐξῆς τελεώτατα μετὰ ὑπογραφῆς εἰρήσεται, ἐνθάδε δὲ γνωστότον τοσοῦτον περὶ τῶν ἀνωτάτω χαρακτήρων, ὅτι δύο ὄντων, ὑφηγητικοῦ καὶ ζητητικοῦ, ὁ μὲν ὑφηγητικὸς ἡρμостαι πρὸς διδασκαλίαν καὶ πρᾶξιν καὶ ἀπόδειξιν τοῦ ἀληθοῦς, ὁ δὲ ζητητικὸς πρὸς γυμνασίαν καὶ ἀγῶνα καὶ ἔλεγχον τοῦ ψεύδους· καὶ ὅτι ὁ μὲν ὑφηγητικὸς τῶν πραγμάτων στοχάζεται, ὁ δὲ ζητητικὸς τῶν προσώπων. τῶν μὲν οὖν Πλάτωνος διαλόγων ὑπάγονται τῷ μὲν φυσικῷ ὁ Τίμαιος, τῷ δὲ ἡθικῷ ἡ Ἀπολογία, τῷ δὲ λογικῷ Θεάγης, Κρατύλος, Λύσις, Σοφιστής, Λάχης, Πολιτικός, τῷ δὲ ἐλεγκτικῷ Παρμενίδης, Πρωταγόρας· τῷ δὲ πολιτικῷ Κρίτων, Πολιτεία, Φαίδων, Μένως, Συμπόσιον, Νόμοι, Ἐπιστολαί, Ἐπινομίς, Μενέξενος, Κλειτοφῶν, Φίλητος· τῷ δὲ πειραστικῷ Εὐθύφρων, Μένων, Ἴων, Χαρμίδης· τῷ δὲ μαιευτικῷ Ἀλκιβιάδης, τῷ δὲ ἀνατρεπτικῷ Ἴππίας, Εὐθύδημος, Γοργίας.

IV. Ἐπεὶ οὖν τεθεωρήκαμεν τὴν διαφορὰν αὐτῶν ὡς πέφυκε γίνεσθαι καὶ τοὺς χαρακτῆρας, ἐπὶ τούτοις λεγόμεν, ἀπὸ πόλων διαλόγων δεῖ ἀρχομένους ἐντυγχάνειν τῷ Πλάτωνος λόγῳ. διάφοροι γὰρ δόξαι γεγύνασιν· οἱ μὲν ἀπὸ τῶν Ἐπιστολῶν ἀρχονται, οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ Θεάγονος· εἰσὶ δὲ οἱ κατὰ τετραλογίαν διελόντες αὐτοὺς καὶ τὰ τούτοις πρώτην τετραλογία περιέχουσαν τὸν Εὐθύφρονα καὶ τὴν Ἀπολογίαν καὶ τὸν Κρίτωνα καὶ τὸν Φαίδωνα· τὸν μὲν οὖν Εὐθύφρονα, ἐπεὶ καὶ ἐπαγγέλλεται τῷ Σωκράτει ἐν αὐτῷ ἡ δίκη, τὴν δὲ Ἀπολογίαν, ἐπειδὴ ἀναγκαῖον αὐτῷ ἀπολογήσασθαι, ἐπὶ τούτοις τὸν Κρίτωνα διὰ τὴν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ διατριβήν, ἔπειτα τὸν Φαίδωνα, ἐπεὶ ἐν αὐτῷ τέλος τοῦ βίου λαμβάνει ὁ Σωκράτης. ταύτης τῆς δόξης εἰσὶ Δερκυλλίδης καὶ Θράσυλλος, δοκοῦσι δέ μοι προσώποις καὶ βίων περιστάσεσιν ἡθεληκέναι τάξιν ἐπιθεῖναι· ὃ ἔστι μὲν ἴσως χρήσιμον πρὸς ἄλλο τι, οὐ μὴν πρὸς ὃ ἡμεῖς νῦν βουλόμεθα, βουλόμεθα δὲ ἀρχὴν καὶ διάταξιν διδασκαλίας τῆς κατὰ σοφίαν εὐρεῖν. φαιμέν οὖν Πλάτωνος λόγον μὴ εἶναι μίαν καὶ ὠρισμένην ἀρχήν· εἰκέναι γὰρ αὐτὸν τέλειον ὄντα τελείῳ σχήματι κύκλου· ὥσπερ οὖν κύκλου μία καὶ ὠριμένη οὐκ ἔστιν ἀρχή, οὕτως οὐδὲ τοῦ λόγου.

V. Οὐ μὴν διὰ τοῦτο ὁπωσοῦν ὡς ἔτυχεν ἐντενξόμεθα αὐτῷ· οὐδὲ γὰρ εἰ δέοι κύκλον γράφειν, ἀφ' οὐτινοσοῦν σημείου ἀρχόμενός τις γράφει τὸν κύκλον· ἀλλ' ἀφ' ἧς ἂν ἕκαστος ἡμῶν σχέσεως ἔχη πρὸς τὸν λόγον ἀρχόμενος ἐντεύξεται τοῖς διαλόγοις. σχέσεις δὲ πλείους καὶ διάφοροι εἰσιν ἡμῶν πρὸς τὸν λόγον. ἡ μὲν γὰρ ἔστι κατὰ φύσιν, οἷον εὐφυῆς ἀφύης· ἡ δὲ κατὰ τὴν ἡλικίαν, οἷον ὥραν ἔχων τοῦ φιλοσοφεῖν ἢ παρηβηκῶς· ἡ δὲ κατὰ προαίρεσιν, οἷον φιλοσοφίας ἢ ἱστορίας ἕνεκα· ἡ δὲ κατὰ ἔξιν, οἷον προτετελεσμένος ἢ ἀμαθής· ἡ δὲ κατὰ τὴν ὕλην, οἷον ἐνασχολῶν φιλοσοφίᾳ ἢ περιελκόμενος ὑπὸ τῶν περιστάσεων. ὁ μὲν οὖν κατὰ φύσιν εὐ πεφυκῶς, καὶ κατὰ τὴν ἡλικίαν ὥραν ἔχων τοῦ φιλοσοφεῖν, καὶ κατὰ τὴν προαίρεσιν ἕνεκα τοῦ ἀρετὴν ἀσκήσαι προσιὼν τῷ λόγῳ, καὶ κατὰ τὴν ἔξιν προτετελεσμένος τοῖς μαθήμασι, καὶ ἀφειμένος ἀπὸ τῶν πολιτικῶν περιστάσεων, ἀρξεται ἀπὸ τοῦ Ἀλκιβιάδου πρὸς τὸ τραπῆναι καὶ ἐπιστραφῆναι καὶ γινῶναι οὐ δεῖ τὴν ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι. *εἶδ'* ὥσπερ πρὸς παραδείγμα καλὸν

ιδεῖν, τίς ἐστιν ὁ φιλόσοφος καὶ τίς αὐτοῦ ἡ ἐπιτήδευσις καὶ ἐπὶ ποίᾳ ὑποθέσει ὁ παρ' αὐτῷ λόγος προσάγεται, δεήσει τῷ Φαίδωνι ἐξῆς ἐντυγχάνειν· λέγει γὰρ ἐν τούτῳ, τίς ἐστι φιλόσοφος, καὶ τίς ἐστιν ἡ γε ἐπιτήδευσις, καὶ ἐπὶ ὑποθέσει τοῦ ἀδάνατον εἶναι τὴν ψυχὴν δίλσει τὸν περὶ αὐτοῦ λόγον. μετὰ τοῦτο τῇ Πολιτείᾳ δέοι δὲ ἐντυγχάνειν· ἀρξάμενος γὰρ ἀπὸ τῆς πρώτης γενέσεως ὑπογράφει πᾶσαν τὴν παιδείαν, ἣ χρῶμενος ἀφίκοιτο ἂν τις ἐπὶ τὴν τῆς ἀρετῆς κτήσιν. ἐπεὶ δὲ δεῖ καὶ ἐν γνῶσει τῶν θείων γενέσθαι, ὥς δύνασθαι κτησάμενον τὴν ἀρετὴν ὁμοιωθῆναι αὐτοῖς, ἐντευξόμεθα τῷ Τιμαίῳ· αὐτῇ γὰρ τῇ περὶ τὴν φύσιν ἱστορίᾳ ἐντυγχάνοντες καὶ τῇ λεγομένῃ θεολογίᾳ καὶ τῇ τῶν ὅλων διατάξει ἀντοψόμεθα τὰ θεῖα ἐναργῶς.

VI. Ἐπὶ δὲ τις καὶ ἐν κεφαλᾷ δύναται ἂν κατιδεῖν τὴν προσήκουσαν τάξιν τῶν διαλόγων τῇ κατὰ Πλάτωνα διδασκαλίᾳ τῷ τὰ Πλάτωνος αἰρουμένῳ. ἀναγκαίου γὰρ ὄντος θεατὰς γενέσθαι καὶ τῆς ἑαυτοῦ ψυχῆς καὶ τῶν θείων καὶ τῶν θεῶν αὐτῶν καὶ τοῦ καλλίστου νοῦ τυχεῖν, δεῖ πρῶτον μὲν ἐκκαθαῖραι τὰς ψευδεῖς δόξας τῶν ὑπολήψεων· οὐδὲ γὰρ οἱ λατοὶ νενομίκασι, πρότερον τῆς προσφερομένης τροφῆς ἀπολαῦσαι τὸ σῶμα δύνασθαι, εἰ μὴ τὰ ἐμποδίζοντα ἐν τούτῳ τις ἐκβάλλει. μετὰ δὲ τὸ ἐκκαθαῖραι ἐπεγείρειν καὶ προκαλεῖσθαι δεῖ τὰς φυσικὰς ἐννοίας, καὶ ταύτας ἐκκαθαίρειν καὶ εὐκρινεῖς ἀποφαίνειν ὡς ἀρχάς. ἐπὶ τούτοις ὡς προκατεσκευασμένης τῆς ψυχῆς δεῖ αὐτῇ τὰ οἰκεία ἐμποιεῖν δόγματα, καθ' ἃ τελειοῦται, ταῦτα δὲ ἐστὶ φυσικὰ καὶ θεολογικὰ καὶ τὰ ἠθικὰ καὶ πολιτικά· ἵνα *δὲ* τὰ δόγματα μένῃ ἐν τῇ ψυχῇ ἀναπόδραστα, δεήσει αὐτὰ δεδῆναι τῷ τῆς αἰτίας λογισμῷ, ἵνα τις βεβαίως ἔχηται τοῦ προκειμένου σκοποῦ. ἐπὶ τούτοις δεῖ πεπορίσθαι τὸ ἀπαραλόγιστον, ἵνα μὴ ὑπὸ τινος σοφιστοῦ παρενεχθέντες τρέψωμεν ἐπὶ τὰ χεῖρω τὴν ἑαυτῶν ἔξιν. ἵνα οὖν ἐκβάλλωμεν τὰς ψευδεῖς δόξας, δεήσει ἐντυγχάνειν Πλάτωνος τοῖς τοῦ πειραστικοῦ χαρακτήρος διαλόγοις, ἔχουσι τὸ ἐλεγκτικὸν καὶ τὸ λεγόμενον καθαρτικόν· ἵνα δὲ τις τὰς φυσικὰς ἐννοίας εἰς φῶς προκαλέσαιο, τοῖς τοῦ μαιευτικοῦ χαρακτήρος διαλόγοις δεήσει ἐντυγχάνειν· τοῦτο γὰρ ἐστὶν αὐτοῖς ἴδιον. ἵνα δὲ τις τὰ οἰκεία δόγματα παραλάβῃ, τοῖς τοῦ ὑφηγητικοῦ χαρακτήρος διαλόγοις δεήσει ἐντυγχάνειν· τοῦτο γὰρ ἐστὶν αὐτῶν ἴδιον, εἴ γε ἐν τού-

τοις ἐστὶ μὲν τὰ φυσικὰ δόγματα, ἐστὶ δὲ καὶ τὰ ἠθικὰ καὶ τὰ
 πολιτικὰ καὶ οἰκονομικά, ὡν τὰ μὲν ἐπὶ θεωρίαν καὶ τὸν θεω-
 ρητικὸν βίον ἔχει τὴν ἀναφορὰν, τὰ δ' ἐπὶ πράξιν καὶ τὸν
 πρακτικὸν βίον, ἅμφω δὲ ταῦτα ἐπὶ τὸ ὁμοιωθῆναι θεῷ. ἵνα
 δὲ τὰ δεθέντα ἄφυστα ἡμῖν ὑπάρχῃ, τοῖς τοῦ λογικοῦ χαρα-
 κτηρὸς διαλόγοις, ὅντος καὶ αὐτοῦ ζητητικοῦ, δεήσῃ ἐντυγχά-
 νειν· ἔχουσι γὰρ τὰς τε διαιρετικὰς καὶ ὀριστικὰς μεθόδους
 καὶ πρὸς γε ἀναλυτικὰς καὶ συλλογιστικὰς, δι' ὧν τὰ μὲν ἀλη-
 θῆ ἀποδείκνυται, τὰ δὲ ψευδῆ ἐλέγχεται. πρὸς δὲ τούτοις ἐπεὶ
 καὶ δεῖ ἀπαραλογίστους ἀπὸ σοφιστῶν εἶναι, τοῖς τοῦ ἐπιδεικτι-
 κοῦ καὶ ἀνατρεπτικοῦ χαρακτηρὸς διαλόγοις ἐντενυξόμεθα· ἐν
 οἷς ἔστιν ἐκμαθεῖν, ὅπως τε δεῖ ἐπαίειν τῶν σοφιστῶν καὶ ὅπως
 αὐτοῖς καὶ ὅντινα τρόπον προσφέρεσθαι κακουργοῦσι περὶ τοὺς
 λόγους.

Α Δ Κ Ι Ν Ο Ο Υ

www.libtool.com.cn
διδασκαλικὸς τῶν Πλάτωνος δογμάτων.

I. Τῶν κυριατάτων Πλάτωνος δογμάτων τοιαύτη ἂν τις διδασκαλία γένοιτο. φιλοσοφία ἐστὶν ὄρεξις σοφίας, ἢ λύσις καὶ περιαγωγή ψυχῆς ἀπὸ σώματος, ἐπὶ τὰ νοητὰ ἡμῶν τρεπομένων καὶ τὰ κατ' ἀλήθειαν ὄντα· σοφία δὲ ἐστὶν ἐπιστήμη θείων καὶ ἀνθρωπίνων πραγμάτων. φιλόσοφος δὲ ἐστὶν ὁ παρωνύμως ὠνομασμένος ἀπὸ τῆς φιλοσοφίας, ὥς ὁ μουσικὸς ἀπὸ τῆς μουσικῆς· πεφυκέναι δὲ τοῦτον χρὴ πρῶτον μὲν πρὸς τὰ μαθήματα, ὅσα δύναται προσοικειοῦν καὶ προσάγειν αὐτὸν τῇ γνώσει τῆς νοητῆς οὐσίας καὶ μὴ πλανωμένης τε καὶ φευστῆς, ἔπειτα δὲ πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἔχειν ἐρωτικῶς καὶ μηδαμῇ προσδέχεσθαι τὸ ψεῦδος, ἐπὶ τούτοις δὲ καὶ φύσει πως σώφρονα εἶναι καὶ κατὰ τὸ παθητικὸν τῆς ψυχῆς φυσικῶς κατεσταλμένον. ὁ γὰρ ἐφιέμενος μαθημάτων περὶ τὰ ὄντα καὶ ἐπὶ ταῦτα τρέπων ἑαυτοῦ τὴν ὄρεξιν οὐ θαυμάζει ἂν τὰς ἡδονάς. δεῖ δὲ καὶ ἐλευθέριον εἶναι τῇ γνώμῃ τὸν μέλλοντα φιλοσοφεῖν· ἐναντιώτατον γὰρ μικρολογία ψυχῇ μελλούσῃ θεωρεῖν τὰ θεῖα καὶ ἀνθρώπινα. καὶ πρὸς δικαιοσύνην δὲ πεφυκέναι χρὴ αὐτόν, εἴγε καὶ πρὸς ἀλήθειαν καὶ πρὸς ἐλευθερίαν καὶ πρὸς σωφροσύνην, προσεῖναι δὲ αὐτῷ καὶ εὐμάθειαν καὶ μνήμην· εἰδοποιεῖ δὲ καὶ ταῦτα τὸν φιλόσοφον. αὐταὶ δὲ αἱ εὐφυεῖς παιδείας μὲν ὀρθῆς καὶ τροφῆς τῆς προσηκούσης τυχοῦσαι τέλεον ἀποφαινοῦσι πρὸς ἀρετὴν, ἀμεληθεῖσαι δὲ μεγάλων κακῶν αἰτίαι γίνονται· ταύτας δὲ καὶ ὁμωνύμως ταῖς ἀρεταῖς εἴωθεν ὀνομάζειν ὁ Πλάτων, σωφροσύνη τε καὶ ἀνδρεία καὶ δικαιοσύνη.

II. Διττοῦ δ' ὄντος τοῦ βίου, τοῦ μὲν θεωρητικοῦ, τοῦ δὲ πρακτικοῦ, τοῦ μὲν θεωρητικοῦ τὸ κεφάλαιον ἐν τῇ γνώσει τῆς ἀληθείας κεῖται, τοῦ πρακτικοῦ δὲ ἐν τῷ πράξει τα ὑπαγορευόμενα ἐκ τοῦ λόγου. τίμιος μὲν δὴ ὁ θεωρητικὸς βίος, ἐπό-

μενος δὲ καὶ ἀναγκαῖος ὁ πρακτικός· ὅτι δὲ τοῦτο οὕτως ἔχει, ἐντεῦθεν ἂν γένοιτο δῆλον. ἔστι τοίνυν ἡ θεωρία ἐνέργεια τοῦ νοῦ νοούντος τὰ νοητά, ἡ δὲ πράξις ψυχῆς λογικῆς ἐνέργεια διὰ σώματος γινομένη. ἡ ψυχὴ δὲ θεωροῦσα μὲν τὸ θεῖον καὶ τὰς νοήσεις τοῦ θεῖου εὐπαθεῖν τε λέγεται καὶ τοῦτο τὸ πάθημα αὐτῆς φρόνησις ὠνόμασται, ὅπερ οὐχ ἕτερον εἶποι ἂν τις εἶναι τῆς πρὸς τὸ θεῖον ὁμοιώσεως· ὅθεν καὶ προηγούμενον καὶ τίμιον ἂν εἴη τὸ τοιοῦτο καὶ εὐκταιότατον καὶ οἰκειότατον ἀκώλυτόν τε καὶ ἐφ' ἡμῖν κείμενον καὶ τοῦ προκειμένου τέλους ἡμῖν αἷτιον. ἡ μέντοι πράξις καὶ τὸ πρακτικὸν διὰ τοῦ σώματος περαινόμενα κωλυθῆναι τε δύναται καὶ πράττοιο ἂν ἀπαιτούντων τῶν πραγμάτων, ἃ κατὰ τὸν θεωρητικὸν βλὸν ὁράται, μελετῆσαι εἰς ἀνθρώπων ἡθῇ. ἥξει γὰρ ὁ σπουδαῖος ἐπὶ τὰ κοινά, ὁπόταν ἴδῃ κακῶς διοικούμενα πρὸς τινῶν αὐτά, περιστάτικα μὲν οὕτως ἡγούμενος τὸ στρατηγεῖν, τὸ δικάζειν, τὸ πρεσβεύειν, ἄριστα δ' ἐν πράξει μὲν καὶ ὡς ἐν ταύτῃ προηγούμενα τὸ περὶ νομοθεσίας καὶ πολιτείας κατὰστασιν καὶ παιδείαν νέων. πρέπει δὲ ἐκ τῶν εἰρημένων τῷ φιλοσόφῳ μηδαμῶς τῆς θεωρίας ἀπολείπεσθαι, ἀλλ' αἰετὰν αὐτὴν τρέφειν καὶ αὖξειν, ὡς ἐπόμενον δὲ καὶ ἐπὶ τὸν πρακτικὸν χωρεῖν βλὸν.

III. Ἡ δὲ τοῦ φιλοσόφου σπουδὴ κατὰ τὸν Πλάτωνα εἰ τρισὶν ἔοικεν εἶναι· ἐν τε τῇ θέᾳ καὶ τῇ τῶν ὄντων γνώσει, καὶ ἐν τῇ πράξει τῶν καλῶν, καὶ ἐν αὐτῇ τῇ τοῦ λόγου θεωρίᾳ· καλεῖται δὲ ἡ μὲν τῶν ὄντων γνώσις θεωρητική, ἡ δὲ περὶ τὰ πρακτέα πρακτική, ἡ δὲ περὶ τὸν λόγον διαλεκτική. διαιρεῖται δὲ αὕτη εἰς τε τὸ διαιρητικὸν καὶ τὸ ὀριστικὸν καὶ τὸ ἐπαγωγικὸν καὶ τὸ συλλογιστικόν, τοῦτο δὲ εἰς τὸ ἀποδεικτικόν, ὅπερ ἔστι περὶ τὸν ἀναγκαῖον συλλογισμόν, καὶ εἰς τὸ ἐπιχειρηματικόν, ὃ θεωρεῖται περὶ τὸν ἐνδοξον συλλογισμόν, καὶ εἰς τρίτον τὸ ρητορικόν, ὅπερ ἔστι περὶ τὸ ἐνθύμημα, ὃ καλεῖται ἀτελὲς συλλογισμός, καὶ προσέτι τὰ σοφίσματα· ὅπερ προηγούμενον μὲν οὐκ ἂν εἴη τῷ φιλοσόφῳ, ἀναγκαῖον δέ. τῆς δὲ πρακτικῆς τὸ μὲν θεωρεῖται περὶ τὴν τῶν ἡθῶν ἐπιμέλειαν, τὸ δὲ περὶ τὴν τοῦ οἴκου προστασίαν, τὸ δὲ περὶ πόλιν καὶ τὴν ταύτης σωτηρίαν· τούτων τὸ μὲν πρῶτον ἡθικὸν κέκληται, τὸ δὲ δεύτερον οἰκονομικόν, τὸ δὲ λοιπὸν πολιτικόν. τοῦ δὲ θεωρητικοῦ τὸ μὲν περὶ τὰ ἀκίνητα καὶ τὰ πρῶτα αἷτια καὶ ὅσα θεῖα

θεολογικὸν καλεῖται, τὸ δὲ περὶ τὴν τῶν ἄστρον φορὰν καὶ τὰς τούτων περιόδους καὶ ἀποκαταστάσεις καὶ τοῦδε τοῦ κόσμου τὴν σύστασιν φυσικόν, τὸ δὲ θεωρούμενον διὰ γεωμετρίας καὶ τῶν λοιπῶν μαθημάτων μαθηματικόν. τῆς δὲ διαιρέσεως τοιαύτης οὐσης καὶ τοῦ μερισμοῦ τῶν τῆς φιλοσοφίας εἰδῶν, περὶ τῆς διαλεκτικῆς θεωρίας πρότερον ζητέον τῆς ἀρεσκούσης τῷ Πλάτῳ, καὶ πρωτίστα περὶ κριτηρίου.

IV. Ἐπεὶ οὖν ἐστὶ τι τὸ κρίνον, ἔστι δὲ καὶ τὸ κρίνόμενον, εἴη ἂν τι καὶ τὸ ἐκ τούτων ἀποτελούμενον, ὅπερ εἴποι ἂν τις κρίσιν. κυρίως μὲν δὴ τὴν κρίσιν ὀνομάσαι ἂν τις κριτήριον, κοινότερον δὲ καὶ τὸ κρίνον· τοῦτο δ' ἐστὶ διττόν, τὸ μὲν ὅφ' οὗ κρίνεται τὸ κρίνόμενον, τὸ δὲ δι' οὗ, ὧν τὸ μὲν εἴη ἂν ὃ ἐν ἡμῖν νοῦς, τὸ δὲ δι' οὗ ὄργανον φυσικόν κριτικόν προηγουμένως μὲν τῶν ἀληθῶν, ἐπομένως δὲ καὶ τῶν ψευδῶν· τοῦτο δὲ οὐκ ἄλλο τί ἐστίν· ἢ λόγος φυσικός. σαφέστερον δ' ἐπιόντων κριτῆς μὲν ἂν λέγοιτο ὁ φιλόσοφος, ὅφ' οὗ τὰ πράγματα κρίνεται, κριτῆς δὲ καὶ ὁ λόγος, δι' οὗ τὸ ἀληθὲς κρίνεται, ὃ καὶ ὄργανον ἔφαμεν εἶναι. διττὸς δ' ἐστὶν ὁ λόγος· ὁ μὲν γάρ ἐστι παντελῶς ἀληπτός τε καὶ ἀτρεκής, ὁ δὲ κατὰ τὴν τῶν πραγμάτων γνῶσιν ἀδιάψευστος, τούτων δὲ ὁ μὲν πρότερος θεῶ δυνατός, ἀνθρώπῳ δὲ ἀδύνατος, ὁ δὲ δεύτερος καὶ ἀνθρώπῳ δυνατός. διττὸς δὲ καὶ οὗτος, ὁ μὲν περὶ τὰ νοητά, ὁ δὲ περὶ τὰ αἰσθητά· ὧν ὁ μὲν περὶ τὰ νοητὰ ἐπιστήμη τέ ἐστι καὶ ἐπιστημονικός λόγος, ὁ δὲ περὶ τὰ αἰσθητὰ δοξαστικός τε καὶ δόξα. ὅθεν ὁ μὲν ἐπιστημονικός τὸ βέβαιον ἔχει καὶ μόνιμον, ἅτε περὶ τῶν βεβαίων καὶ μονίμων ὑπάρχων, ὁ δὲ πιθανὸς καὶ δοξαστικός πολὺ τὸ εἰκὸς διὰ τὸ μὴ περὶ τὰ μόνιμα εἶναι. ἐπιστήμης δὲ τῆς περὶ τὰ νοητὰ καὶ δόξης τῆς περὶ τὰ αἰσθητὰ ἀρχαὶ νόησις τε καὶ αἰσθησις. ἢ μὲν οὖν αἰσθησις ἐστι πάθος ψυχῆς διὰ σώματος ἀπαγγελτικόν προηγουμένως τῆς πεπονθυίας δυνάμεως· ὁπότεν δὲ ἐν τῇ ψυχῇ διὰ τῶν αἰσθητηρίων κατὰ τὴν αἰσθησιν τύπος ἐγγένηται, ὅπερ ἐστὶν αἰσθησις, ἔπειτα οὗτος μὴ διὰ χρόνου πλήθος ἐξέτηλος γένηται, ἀλλ' ἔμμονος καὶ σωζόμενος, ἢ τούτου σωτηρία μνήμη καλεῖται. δόξα δὲ ἐστὶ συμπλοκὴ μνήμης καὶ αἰσθήσεως. ὁπότεν γὰρ ἐντύχωμεν αἰσθητῷ τινὶ πρῶτον καὶ ἀπ' αὐτοῦ αἰσθησις ἡμῖν γένηται καὶ ἀπὸ ταύτης μνήμη, ἔπειτα ἐντύχωμεν τῷ αὐτῷ πάλιν

λιν αἰσθητῶ, τὴν προυποκειμένην μνήμην συντίθεμεν τῇ ἐκ δευ-
 τέρου γενομένῃ αἰσθήσει καὶ ἐν ἑαυτοῖς λέγομεν φέρε Σωκράτης,
 ἵππος, πῦρ, καὶ ὅσα τοιαῦτα· καὶ τοῦτο καλεῖται δόξα, συνθέν-
 των ἡμῶν τὴν προυποκειμένην μνήμην τῇ νεωστὶ γενομένῃ αἰ-
 σθήσει· καὶ ὅταν μὲν συμφωνήσῃ ταῦτα κατ' ἄλληλα γινόμενα,
 ἀληθὴς γίνεται δόξα, ~~ὅταν δὲ παραλλάξῃ~~, ψευδής. ἂν γὰρ ἔχω
 τις μνήμην Σωκράτους ἐντυχὼν Πλάτωνι οἰηθῇ κατὰ τινα
 ὁμοιότητα Σωκράτει πάλιν ἐντυγχάνειν, ἔπειτα τὴν ἀπὸ Πλά-
 τωνος αἰσθησιν ὡς ἀπὸ Σωκράτους λαβὼν συνθεῖη ἣ ἔχει περὶ
 Σωκράτους μνήμη, ψευδής γίνεται δόξα· ἐν ᾧ δὲ γίνεται ἡ
 μνήμη καὶ ἡ αἰσθήσις, τοῦτο κηρίνω ἐκμαγέλω ὁ Πλάτων ἀπει-
 κάζει. ὅταν δὲ τὰ δοξασθέντα ἐξ αἰσθήσεως καὶ μνήμης ἀνα-
 πλάσασα ἡ ψυχὴ τῇ διανοίᾳ ἀποβλέπῃ εἰς ταῦτα ὥσπερ εἰς
 ἐκεῖνα, ἀφ' ὧν ἐγένετο, ἀναξωγράψουσιν τὸ τοιοῦτο ὁ Πλάτων
 καλεῖ, ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ φαντασίαν· τὴν δὲ διάνοιάν φησι τὸν
 αὐτῆς τῆς ψυχῆς πρὸς αὐτὴν διάλογον, λόγον δὲ τὸ ἀπ' ἐκεί-
 νης ρεῦμα διὰ τοῦ στόματος χωροῦν μετὰ φθόγγου. νόησις δέ 17
 ἔστι νῦν ἐνέργεια θεωροῦντος τὰ πρῶτα νοητά· αὕτη διττὴ
 ἔοικεν εἶναι, ἡ μὲν πρὸ τοῦ ἐν τῷδε τῷ σώματι γενέσθαι τὴν
 ψυχὴν, θεωρούσης αὐτῆς τὰ νοητά, ἡ δὲ μετὰ τὸ ἐμβιβασθῆναι
 εἰς τόδε τὸ σῶμα· τούτων δὲ ἡ μὲν πρὸ τοῦ ἐν σώματι γενέσθαι
 τὴν ψυχὴν αὐτὸ τοῦτο νόησις ἐκαλεῖτο, γενομένης δ' αὐτῆς ἐν
 τῷ σώματι ἡ τότε λεγομένη νόησις νῦν ἐλέχθη φυσικὴ ἔννοια,
 νόησις τις οὕσα ἐναποκειμένη τῇ ψυχῇ. ὅταν οὖν φῶμεν τὴν
 νόησιν ἀρχὴν εἶναι τοῦ ἐπιστημονικοῦ λόγου, οὐχὶ τὴν νῦν λε-
 γομένην φαμέν, ἀλλὰ τὴν ὅτε χωρὶς τοῦ σώματος ἦν ἡ ψυχὴ,
 ἥτις, ὡς ἔφαμεν, τότε μὲν νόησις ἐλέγετο, νῦν δὲ φυσικὴ ἔν-
 νοια, καλεῖται δὲ ὑπ' αὐτοῦ ἡ φυσικὴ ἔννοια καὶ ἐπιστήμη
 ἀπλὴ καὶ πτέρωμα ψυχῆς, ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ μνήμη. ἐκ δὲ τούτων
 ἀπλῶν οὐσῶν ἐπιστημῶν ὁ φυσικὸς καὶ ἐπιστημονικὸς συνέστη-
 κε λόγος, φύσει ἐνυπάρχων· οὐκοῦν ὄντος καὶ ἐπιστημονικοῦ
 λόγου καὶ δοξαστικοῦ, οὕσης δὲ καὶ νοήσεως καὶ αἰσθήσεως,
 ἔστι καὶ τὰ τούτοις ὑποκείμενα, οἷον τὰ νοητά καὶ αἰσθητά·
 καὶ ἐπεὶ τῶν νοητῶν τὰ μὲν πρῶτα ὑπάρχει, ὡς αἰ ἰδεῖν, τὰ δὲ
 δευτέρα, ὡς τὰ εἶδη τὰ ἐπὶ τῇ ὕλῃ ἀχωριστα ὄντα τῆς ὕλης,
 καὶ νόησις ἔστι διττή, ἡ μὲν τῶν πρώτων, ἡ δὲ τῶν δευτέρων.
 καὶ πάλιν ἐπεὶ τῶν αἰσθητῶν ἔστι τὰ μὲν πρῶτα, ὡς αἰ ποιότη-

τες, οἷον χρώμα λευκότης, τὰ δὲ κατὰ συμβεβηκός, οἷον τὸ λευκὸν τὸ κεχρωσμένον, μετὰ δὲ ταῦτα τὸ ἄθροισμα, οἷον πῦρ, μέλι, οὕτω δὴ καὶ αἰσθήσεις ἢ μὲν τις ἔσται τῶν πρώτων πρώτῃ λεγομένη, ἢ δὲ τῶν δευτέρων δευτέρα. τὰ μὲν δὴ πρώτα νοητὰ νόησις κρίνει οὐκ ἄνευ τοῦ ἐπιστημονικοῦ λόγου, περιλήψει τινὶ καὶ οὐ διεξοδῶ, τὰ δὲ δευτέρα ὁ ἐπιστημονικὸς λόγος οὐκ ἄνευ νοήσεως· τὰ δὲ πρώτα αἰσθητὰ καὶ τὰ δευτέρα ἢ αἰσθησεις κρίνει οὐκ ἄνευ τοῦ δοξαστικοῦ λόγου, τὸ δὲ ἄθροισμα ὁ δοξαστικὸς λόγος οὐκ ἄνευ τῆς αἰσθήσεως. τοῦ νοητοῦ δὴ κόσμου πρώτου ὄντος νοητοῦ, τοῦ δ' αἰσθητοῦ ἄθροίσματος, τὸν μὲν νοητὸν κόσμον κρίνει νόησις μετὰ λόγου, τουτέστιν οὐκ ἄνευ λόγου, τὸν δὲ αἰσθητὸν ὁ δοξαστικὸς λόγος οὐκ ἄνευ αἰσθήσεως. οὔσης δὲ θεωρίας καὶ πράξεως, ὁ ὀρθὸς λόγος οὐχ ὁμοίως κρίνει τὰ τῇ θεωρίᾳ ὑποκείμεντα καὶ τὰ πρακτά, ἀλλ' ἐν μὲν τῇ θεωρίᾳ ἐπισκοπεῖ τὸ ἀληθὲς καὶ τὸ μὴ οὕτως ἔχον, ἐν δὲ τοῖς πρακτοῖς, τί τὸ οἰκεῖον καὶ τί τὸ ἀλλότριον καὶ τί τὸ πραττόμενον. τῷ γὰρ ἔχειν ἔννοιαν φυσικὴν καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ τῷ λόγῳ χρώμενοι καὶ ἀναφέροντες ἐπὶ τὰς φυσικὰς ἐννοίας ὥς ἐπὶ μέτρα τινὰ ὠρισμένα κρίνομεν, εἴτε οὕτως ἔχει τάδε τινα, εἴτε καὶ ἐτέρως.

V. Τῆς διαλεκτικῆς δὲ στοιχειωδέστατον ἡγεῖται πρῶτον μὲν τὸ τὴν οὐσίαν ἐπιβλέπειν παντὸς ὅτουοῦν, ἔπειτα περὶ τῶν συμβεβηκότων· ἐπισκοπεῖ δὲ αὐτὸ μὲν ὃ ἔστιν ἕκαστον ἢ ἄνωθεν διαιρετικῶς καὶ ὀριστικῶς ἢ κατωθεν ἀναλυτικῶς, τὰ δὲ συμβεβηκότα καὶ ὑπάρχοντα ταῖς οὐσίαις ἢ ἐκ τῶν περιεχομένων δι' ἐπαγωγῆς ἢ ἐκ τῶν περιεχόντων διὰ συλλογισμοῦ· ὥς κατὰ λόγον εἶναι τῆς διαλεκτικῆς τὸ μὲν διαιρετικόν, τὸ δὲ ὀριστικόν, τὸ δὲ ἀναλυτικόν, καὶ προσέτι ἐπαγωγικόν τε καὶ συλλογιστικόν. διαίρεσις μὲν τολίμν ἐστὶν ἢ μὲν γένους εἰς εἶδη τομῇ, ἢ δὲ ὅλου εἰς μέρη· ὥς ἡνίκα τέμνομεν τὴν ψυχὴν εἰς τε τὸ λογικὸν καὶ εἰς τὸ παθητικόν, καὶ αὖ πάλιν τὸ παθητικὸν εἰς τε τὸ θυμικόν καὶ τὸ ἐπιθυμητικόν ἢ δὲ φωνῆς τομῇ εἰς σημαινόμενα, ὥς ὅταν ἐν καὶ ταῦτόν ὄνομα εἰς πλείω πράγματα ἔλκηται· ἢ δὲ συμβεβηκότων εἰς ὑποκείμενα, ὥς ὅταν φῶμεν τῶν ἀγαθῶν τὰ μὲν περὶ ψυχὴν, τὰ δὲ περὶ σῶμα, τὰ δὲ ἐκτός· ἢ δὲ ὑποκειμένων εἰς συμβεβηκότα, ὥς ὅταν φῶμεν τῶν ἀνθρώπων τοὺς μὲν ἀγαθοὺς εἶναι, τοὺς δὲ κακοὺς, τοὺς

δὲ μέσους. τῇ τοίνυν τοῦ γένους πρῶτον εἰς εἶδη τομῇ χρῆσθαι δεῖ ὑπὲρ τοῦ διαγινώσκειν αὐτὸ ἕκαστον ὃ ἔστι κατὰ τὴν οὐσίαν· τοῦτο δὲ ἄνευ ὅρου οὐκ ἂν γένοιτο, ὃ δὲ ὅρος ἐκ διαίρεσεως γεννᾶται τοῦτον τὸν τρόπον· τοῦ μέλλοντος ὅρου ὑποπίπτειν πράγματος δεῖ τὸ γένος λαβεῖν, ὥς τοῦ ἀνθρώπου τὸ ζῶον, ἔπειτα τοῦτο τέμνειν κατὰ τὰς προσεχεῖς διαφορὰς κατιόντας μέχρι τῶν εἰδῶν, οἷον εἰς λογικὸν καὶ ἄλογον καὶ θνητὸν καὶ ἀθάνατον, ὥστε εἰ συντεθεῖεν αἱ προσεχεῖς διαφοραὶ τῷ γένει τῷ ἐξ αὐτῶν, ὅρον ἀνθρώπου γίνεσθαι. ἀναλύσεως δὲ εἶδη ἔστι τρία· ἡ μὲν γὰρ ἔστιν ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν ἐπὶ τὰ πρῶτα νοητὰ ἀνοδος, ἡ δὲ διὰ τῶν δεικνυμένων καὶ ὑποδεικνυμένων ἀνοδος ἐπὶ τὰς ἀναποδείκτους καὶ ἀμέσους προτάσεις, ἡ δὲ ἐξ ὑποθέσεως ἀνιούσα ἐπὶ τὰς ἀνυποθέτους ἀρχάς. ἡ μὲν δὴ πρώτη τοιάδε τίς ἐστιν, οἷον ἂν ἀπὸ τοῦ περὶ τὰ σώματα καλοῦ μετῴμεν ἐπὶ τὸ ἐν ταῖς ψυχαῖς καλόν, ἀπὸ δὲ τούτου ἐπὶ τὸ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν, εἰτα ἀπὸ τούτου ἐπὶ τὸ ἐν τοῖς νόμοις, ἔτ' ἐπὶ τὸ πολὺ πέλαιος τοῦ καλοῦ, εἰτα οὕτω μετιόντες εὑροίμεν λοιπὸν τὸ αὐτὸ τοῦτο καλόν. τὸ δὲ δευτερον εἶδος τῆς ἀναλύσεως τοιοῦτόν τί ἐστιν· ὑποτίθεσθαι δεῖ τὸ ζητούμενον καὶ θεωρεῖν, τίνα ἔστι πρότερον αὐτοῦ, καὶ ταῦτα ἀποδεικνύειν ἀπὸ τῶν ὑστέρων ἐπὶ τὰ πρότερα ἀνιόντα, ἕως ἂν ἔλθωμεν ἐπὶ τὸ πρῶτον καὶ ὁμολογούμενον, ἀπὸ τούτου δὲ ἀρξάμενοι ἐπὶ τὸ ζητούμενον κατελευσόμεθα συνθετικῶ τρόπῳ· οἷον ζητῶν, εἰ ἀθάνατός ἐστιν ἡ ψυχὴ, ὑποθέμενος τοῦτο ζητῶ, εἰ ἀεικίνητος, καὶ τοῦτο ἀποδείξας ζητῶ, εἰ τὸ ἀεικίνητον αὐτοκίνητον, καὶ πάλιν τοῦτο ἀποδείξας σκοπῶ, εἰ τὸ αὐτοκίνητον ἀρχὴ κινήσεως, εἰτα εἰ ἡ ἀρχὴ ἀγένητος, ὅπερ τίθεται ὥς ὁμολογούμενον, τοῦ ἀγενήτου καὶ ἀφθάρτου ὄντος· ἀφ' οὗ ἀρξάμενος ἐναργοῦς ὄντος συνθήσω τοιαύτην ἀπόδειξιν· εἰ ἡ ἀρχὴ ἀγένητον καὶ ἀφθαρτον, ἀρχὴ κινήσεως τὸ αὐτοκίνητον, τὸ αὐτοκίνητον δὲ ψυχὴ, ἀφθαρτος ἄρα καὶ ἀγένητος καὶ ἀθάνατος ἡ ψυχὴ. ἡ δὲ ἐξ ὑποθέσεως ἀνάλυσις ἐστὶ τοιαύτη· ὁ ζητῶν τι ὑποτίθεται αὐτὸ ἐκεῖνο, εἰτα τῷ ὑποτεθέντι σκοπεῖ τί ἀκολουθεῖ, καὶ μετὰ τοῦτο εἰ λόγον δέοι ἀποδιδόναι τῆς ὑποθέσεως, ἄλλην ὑποθέμενος ὑπόθεσιν ζητεῖ, εἰ τὸ πρότερον ὑποτεθεὶν πάλιν ἐστὶν ἀκόλουθον ἄλλῃ ὑποθέσει, καὶ τοῦτο μέχρις οὗ ἂν ἐπὶ τινα ἀρχὴν ἀνυπόθετον ἔλθῃ ποιεῖ. ἐπαγωγὴ δὲ ἐστὶ πᾶσα

ἡ διὰ λόγων μέθοδος ἡ ἀπὸ τοῦ ὁμοίου ἐπὶ τὸ ὅμοιον μειοῦσα ἢ ἀπὸ τῶν καθέκαστα ἐπὶ τὰ καθόλου· χρησιμωτάτη δὲ ἡ ἐπαγωγὴ εἰς τὸ ἀνακινεῖν τὰς φυσικὰς ἐννοίας.

VI. Τοῦ δὲ λόγου, ὃν καλοῦμεν πρότασιν, δύο ἐστὶν εἶδη, τὸ μὲν κατάφασις, τὸ δὲ ἀπόφασις· κατάφασις μὲν τὸ τοιοῦτο· Σωκράτης περιπατεῖ· ἀπόφασις δὲ τὸ τοιοῦτο· Σωκράτης οὐ περιπατεῖ. τῆς δὲ ἀποφάσεως καὶ καταφάσεως ἡ μὲν ἐστὶ καθόλου, ἡ δὲ ἐπὶ μέρους, ἐπὶ μέρους μὲν καταφατικὴ ἢ τοιαύτη· τις ἡδονὴ ἀγαθόν· ἀποφατικὴ δὲ τοιαύτη· τις ἡδονὴ οὐκ ἀγαθόν· καθόλου δὲ καταφατικὴ μὲν ἡ τοιαύτη· πᾶν τὸ αἰσχροὺ κακόν· ἀποφατικὴ δὲ ἡ τοιαύτη· οὐδὲν τῶν αἰσχροῶν ἀγαθόν. τῶν δὲ προτάσεων αἱ μὲν κατηγορικαὶ εἰσιν, αἱ δὲ ὑποθετικά· κατηγορικαὶ μὲν αἱ ἀπλᾶι, οἷον· πᾶν δίκαιον καλόν· ὑποθετικά δὲ εἰσιν αἱ ἀκολουθίαν δηλοῦσαι ἢ μάχην. χρῆται δὲ ὁ Πλάτων καὶ τῇ τῶν συλλογισμῶν πραγματείᾳ ἐλέγχων τε καὶ ἀποδεικνύων, ἐλέγχων μὲν διὰ ζητήσεως τὰ ψευδῆ, ἀποδεικνύων δὲ διὰ τινος διδασκαλίας τὰ ἀληθῆ. ἐστὶ δὲ ὁ συλλογισμὸς λόγος, ἐν ᾧ τεθέντων τινῶν ἕτερόν τι τῶν κειμένων δι' αὐτῶν τῶν τεθέντων ἐξ ἀνάγκης συμβαίνει· τῶν δὲ συλλογισμῶν οἱ μὲν εἰσι κατηγορικοί, οἱ δὲ ὑποθετικοί, οἱ δὲ μικτοί ἐκ τούτων· κατηγορικοὶ μὲν, ὧν καὶ τὰ λήμματα καὶ τὰ συμπεράσματα ἀπλᾶι προτάσεις ὑπάρχουσιν, ὑποθετικοὶ δὲ οἱ ἐξ ὑποθετικῶν προτάσεων, μικτοὶ δὲ οἱ τὰ δύο συνειληφότες. χρῆται δὲ ὁ ἀνὴρ τοῖς μὲν ἀποδεικτικοῖς ἐν τοῖς ὑφηγητικοῖς διαλόγοις, τοῖς δὲ ἐνδόξοις πρὸς τοὺς σοφιστάς τε καὶ νέους, τοῖς δὲ ἐριστικοῖς πρὸς τοὺς ἰδίως λεγομένους ἐριστικούς, οἷον Εὐθύδημον φέρε καὶ Ἰππίαν. τῶν δὲ κατηγορικῶν σχημάτων ὄντων τριῶν, καὶ τοῦ μὲν πρώτου, ἐν ᾧ ὁ κοινὸς ὅρος τοῦ μὲν κατηγορεῖται, τῷ δὲ ὑπόκειται, τοῦ δὲ δευτέρου, ἐν ᾧ ὁ κοινὸς ὅρος ἀμφοτέρων κατηγορεῖται, τοῦ δὲ τρίτου, ἐν ᾧ ὁ κοινὸς ὅρος ἀμφοτέροις ὑπόκειται (ὅρους δέ φημι τὰ μέρη τῶν προτάσεων, οἷον ἐπὶ τῆς· ὁ ἄνθρωπος ζῶν, τὸν ἄνθρωπον ὅρον φαμέν καὶ τὸ ζῶν), καὶ κατὰ τὸ πρῶτον σχῆμα ἐρωτᾷ λόγους πολλάκις ὁ Πλάτων καὶ κατὰ τὸ δεύτερον καὶ τὸ τρίτον. κατὰ μὲν τὸ πρῶτον οὕτως ἐν Ἀλκιβιάδῃ· τὰ δίκαια καλὰ, τὰ καλὰ ἀγαθὰ, τὰ δίκαια ἄρα ἀγαθὰ· κατὰ δὲ τὸ δεύτερον [ὥς] ἐν Παρμενίδῃ οὕτως· ὃ μὴ ἔχει μέρος, οὔτε εὐθύ ἐστὶν οὔτε στρογ-

γύλον, τὸ μετέχον σχήματος ἢ εὐθύ ἐστιν ἢ στρογγύλον, ὃ ἄρα μὴ ἔχει μέρη, οὐδὲ σχήματος μετέχει· κατὰ δὲ τὸ τρίτον οὕτως ἐν τῷ αὐτῷ βιβλίῳ· τὸ μετέχον σχήματος ποιὸν ἐστι, τὸ μετέχον σχήματος πεπεράτῳται, τί ἄρα ποιὸν πεπεράτῳται. τοὺς δὲ ὑποθετικούς ἐν πολλοῖς βιβλίοις εὐρήσομεν ἐρωτωμένους ὑπ' αὐτοῦ, μάλιστα δ' ἐν τῷ Παρμενίδῃ τοιοῦτους εὐροῖμεν ἂν λόγους· εἰ μὴ ἔχει μέρη τὸ ἔν, οὔτε ἀρχὴν οὔτε μέσον οὔτε τελευτήν ἔχει· εἰ μήτε ἀρχὴν μήτε μέσον μήτε τελευτήν ἔχει, οὐδὲ πέρας ἔχει· εἰ μὴ ἔχει πέρας, οὐδὲ σχήματος μετέχει· εἰ ἄρα μὴ ἔχει μέρη τὸ ἔν, οὐδὲ σχήματος μετέχει. κατὰ δὲ τὸ δεύτερον ὑποθετικὸν σχῆμα, ὃ οἱ πλείστοι τρίτον φασί, καθ' ὃ ὁ κοινὸς ὅρος ἀμφοτέροις τοῖς ἄκροις ἔπεται, οὕτως ἐρωτᾷ· εἰ μὴ ἔχει μέρη τὸ ἔν, οὔτε εὐθύ ἐστιν οὔτε στρογγύλον· εἰ μετέχει σχήματος, ἢ εὐθύ ἐστιν ἢ στρογγύλον· εἰ ἄρα μὴ ἔχει μέρη, οὐ μετέχει σχήματος. καὶ μὴν καὶ κατὰ τὸ τρίτον σχῆμα, πρὸς τινῶν δὲ δεύτερον, καθ' ὃ ὁ κοινὸς ὅρος ἀμφοτέρων ἡγεῖται, ἐν τῷ Φαίδωνι οὕτως ἐρωτᾷ δυνάμει· εἰ λαβόντες τὴν τοῦ Ἰσού ἐπιστήμην μὴ ἐπιλελήσμεθα, ἐπιστάμεθα, εἰ δὲ ἐπιλελήσμεθα, ἀναμνησκόμεθα. καὶ τῶν μικτῶν δὲ μέμνηται, τῶν μὲν ἐξ ἀκολουθίας κατασκευαστικῶν οὕτως· εἰ τὸ ἔν ὅλον ἐστὶ καὶ πεπερασμένον, τοῦτο ἀρχὴν καὶ μέσα καὶ τελευτήν ἔχον καὶ σχήματος μετέχει· τὸ δὲ ἡγούμενον· τὸ ἄρα λήγον. τῶν δὲ ἐξ ἀκολουθίας ἀνασκευαστικῶν οὕτω πως τὰς διαφορὰς κατὰ τοῦτο θεωρεῖσθαι. ὅταν οὖν τις ἀκριβῶς κατίδῃ τὰς τῆς ψυχῆς δυνάμεις καὶ τὰς τῶν ἀνθρώπων διαφορὰς, καὶ τὰ εἶδη τῶν λόγων, ἃ προσαρμόττει τῇδε ἢ τῇδε τῇ ψυχῇ, ὅξέως τε αἰσθάνεται καὶ ὁποῖος ὑπὸ τίνων λόγων καὶ ὁποῶν πελθεσθαι δύναται, οὗτος, εἰ προσλάβοι καὶ τὸν καιρὸν τῆς χρήσεως τὸν προσήκοντα, τέλος ἔσται ῥήτωρ καὶ ἡ ῥητορικὴ αὐτοῦ δικαίως ἂν λέγοιτο ἐπιστήμη τοῦ εὖ λέγειν. καὶ τὴν τῶν σοφισμάτων δὲ μέθοδον εὐροῖμεν ἂν ὑπὸ τοῦ Πλάτωνος ὑπογεγραμμένην ἐν τῷ Εὐθύδημῳ, εἰ ἀκριβῶς ἐντύχοιμεν τῷ βιβλίῳ, ὥστε ἐν αὐτῷ ὑποδεδειχθαι, τίνα μὲν παρὰ τὴν φωνὴν ἐστὶ σοφίσματα, τίνα δὲ παρὰ τὰ πράγματα, καὶ τὰς λύσεις αὐτῶν. καὶ μὴν τὰς δέκα κατηγορίας ἐν τε τῷ Παρμενίδῃ καὶ ἐν ἄλλοις ὑπέδειξε, τὸν ἐτυμολογικὸν τε τόπον ὅλον ἐν τῷ Κρατύλῳ διεξέρχεται· ἀπλῶς δὲ ἱκανώτατος ὁ ἀνὴρ καὶ θαυμαστῆς τῆς τε ὀριστικῆς

καὶ διαιρετικῆς πραγματείας, αἱ πᾶσαι δεικνύουσι μάλιστα τὴν δύναμιν τῆς διαλεκτικῆς. τὰ δὲ ἐν τῷ Κρατύλῳ τοιοῦτον ἔχει νοῦν. ζητεῖ γάρ, πότερον φύσει τὰ ὀνόματα ἔστιν ἢ θέσει, ἀρέσκει δὲ αὐτῷ, θέσει ὑπάρχειν τὴν ὀρθότητα τῶν ὀνομάτων, οὐ μὴν ἀπλῶς οὐδὲ ὡς ἔτυχεν, ἀλλ' ὥστε τὴν θέσιν γενέσθαι ἀκόλουθον τῇ τοῦ πράγματος φύσει· μὴ γὰρ ἄλλο τὴν ὀρθότητα εἶναι τοῦ ὀνόματος ἢ τὴν ὁμόφωνον τῇ φύσει τοῦ πράγματος θέσιν. μήτε γὰρ τὴν θέσιν τὴν ὁποιάνποτε τοῦ ὀνόματος αὐταρκῆ ἂν εἶναι καὶ ἀποχωρῶσαν πρὸς ὀρθότητα, μήτε τὴν φύσιν καὶ τὴν πρώτην ἐκφώνησιν, ἀλλὰ τὸ ἐξ ἀμφοῖν, ὥστε εἶναι παντὸς ὀνόματος κατὰ τὸ οἰκεῖον τῇ τοῦ πράγματος φύσει κείμενον· οὐ γὰρ δήπου ἂν τὸ τυχόν τῷ τυχόντι τεθῇ, σημαίνει τὸ ὀρθόν, οἷον ἔππον εἰ θέμεθα ἀνθρώπῳ ὄνομα. καὶ γὰρ τοι τὸ λέγειν ἀκολουθία τίς ἐστι τῶν πράξεων, ὥστε οὐχ ὁ ὅπωςδῆποτε λέγων ὀρθῶς ἂν λέγοι, ἀλλ' εἰ οὕτω λέγοι, ἢ τὰ πράγματα πέφυκεν· ἐπεὶ δὲ τοῦ λέγειν μέρος ἐστὶ τὸ ὀνομάζειν, ὡς καὶ τοῦ λόγου μέρος τὸ ὄνομα, τὸ ὀρθῶς καὶ μὴ ὀρθῶς ὀνομάζειν οὐ κατὰ θέσιν ὁποιοῦν γένοιτ' ἂν, ἀλλὰ κατὰ τὴν φυσικὴν τοῦ ὀνόματος οἰκειότητα πρὸς τὸ πρᾶγμα, καὶ οὗτος ἂν εἴη ὀνοματοθέτης ἄριστος, ὁ σημαίνων δι' ὀνόματος τὴν φύσιν τοῦ πράγματος. ἔστι γὰρ τὸ ὄνομα ὄργανον πράγματος οὐχ ὁ ἔτυχεν, ἀλλὰ τὸ καταλλήλον τῇ φύσει· καὶ διὰ τούτου διδάσκουμεν ἀλλήλους τὰ πράγματα καὶ διακρίνομεν αὐτά, ὥστε εἶναι τὸ ὄνομα διδασκαλικόν τι καὶ διακριτικόν τῆς ἐκάστου οὐσίας ὄργανον, ὡς ἡ κερκὶς τοῦ ὑφάσματος. περὶ τὸ διαλεκτικὸν δὲ καὶ τοῦτο ὑπάρξει τὸ τοῖς ὀνόμασιν ὀρθῶς χρῆσθαι· ὡς γὰρ κερκίδι χρέσται, ἂν ὑφαντικός ἀνὴρ, εἰδὼς αὐτῆς τὸ προσῆκον ἔργον, τέκτονος αὐτὴν δημιουργήσαντος, οὕτω καὶ ὁ διαλεκτικός, ὀνοματοθέτου θέντος τοῦνομα, χρέσται, ἂν αὐτῷ κατὰ τρόπον καὶ προσφόρως. καὶ γὰρ τοῦ τέκτονος μὲν τὸ ποιῆσαι πηδάλιον, κυβερνήτου δὲ τὸ χρῆσασθαι καλῶς· οὕτω γὰρ τοι καὶ αὐτὸς ὁ ὀνοματοθέτης καλῶς ἂν χρῆσαιτο τῇ θέσει, εἰ ὡς διαλεκτικοῦ παρόντος ποιοῖτο τὴν θέσιν, τὴν φύσιν τῶν ὑποκειμένων ἐπισταμένον.

VII. Τὸ μὲν δὴ διαλεκτικὸν ἐπὶ τοσοῦτον ὑπογεγράφθω, ἐξῆς δὲ περὶ τοῦ θεωρητικοῦ λέγωμεν. τούτου τολύμν τὸ μὲν εἵπομεν εἶναι θεολογικόν, τὸ δὲ φυσικόν, τὸ δὲ μαθηματικόν·

καὶ ὅτι τοῦ μὲν θεολογικοῦ τέλος ἡ περὶ τὰ πρῶτα αἰτία καὶ ἀνωτάτω τε καὶ ἀρχικὰ γινώσις, τοῦ δὲ φυσικοῦ τὸ μαθεῖν, τίς ποτ' ἐστὶν ἡ τοῦ παντὸς φύσις καὶ οἷόν τι ζῶον ὁ ἄνθρωπος καὶ τίνα χώραν ἐν κόσμῳ ἔχων, καὶ εἰ θεὸς προνοεῖ τῶν ὅλων καὶ εἰ ἄλλοι θεοὶ τεταγμένοι ὑπὸ τούτῳ, καὶ τίς ἡ ἀνθρώπων πρὸς τοὺς θεοὺς σχέσις· τοῦ δὲ μαθηματικοῦ τὸ ἐπεσκέφθαι τὴν ἐπίπεδόν τε καὶ τριγῇ διεστηκυῖαν φύσιν, περὶ τε κινήσεως καὶ φορᾶς ὅπως ἔχει. προκεισθῶ δὲ ἡ τοῦ μαθηματικοῦ θεωρία ἐπὶ κεφαλαίων. αὕτη τοίνυν καὶ πρὸς ὀξύτητα διανοίας παρελήφθη ὑπὸ τοῦ Πλατωνος, θήγουσα τὴν ψυχὴν καὶ πρὸς ἐπισκεψιν τῶν ὄντων ἀκρίβειαν παρεχομένη· τὸ τε περὶ τοὺς ἀριθμοὺς ὃν μῶριον τοῦ μαθηματικοῦ οὐχ ἦν ἔτυχεν οἰκειότητα ἔμποιεῖ πρὸς τὴν τοῦ ὄντος ἐπάνοδον, ἀλλὰ σχεδόν τι τῆς περὶ τὰ αἰσθητὰ πλάνης καὶ ἀγνοίας ἀπαλλάττει ἡμᾶς, συνεργοῦν πρὸς τὴν τῆς οὐσίας γινώσιν, πρὸς τε πολέμους εὐθετον ὑπάρχει διὰ τὴν τῶν τακτικῶν θεωρίαν· τὸ γε μὴν κατὰ τὴν γεωμετρίαν ἐπιτηδειότατον καὶ αὐτὸ πρὸς τὴν τοῦ ἀγαθοῦ γινώσιν, ὅταν γέ τις μὴ πράξεως ἐνεκεν μετλή γεωμετρίαν, ἀλλὰ προσχρώμενος αὐτῇ ὥς ἐπὶ τὸ ὃν αἰετὶ ἀνιέναι καὶ μὴ διατρίβειν περὶ τὸ γινόμενον καὶ ἀπολλύμενον. καὶ μὴν ἡ στερεομετρία χρησιμωτάτη· μετὰ γὰρ τὴν δευτέραν αὔξησιν ἀκόλουθος ἡ κατ' αὐτὴν θεωρία τρίτην αὔξησιν ἔχουσα· χρησίμιον δὲ ὥσπερ τι τέταρτον μάθημα καὶ ἡ ἀστρονομία, καθ' ἣν ἐν τῷ οὐρανῷ θεασόμεθα ἄστρον τε φορᾶς καὶ οὐρανοῦ καὶ τὸν δημιουργὸν νυκτὸς καὶ ἡμέρας μηνῶν τε καὶ ἐνιαυτῶν· ἐξ ὧν κατὰ τίνα οἰκείαν ὁδὸν καὶ τὸν ἀπάντων δημιουργὸν ζητήσομεν, μετιόντες ἀπὸ τούτων τῶν μαθημάτων ὥσπερ τινὸς ὑποβάθρου καὶ στοιχείων. καὶ μουσικῆς δὲ ἐπιμελησόμεθα, ἐπὶ τὰ αὐτὰ τὴν ἀκοὴν ἀναφέροντες· ὥσπερ γὰρ πρὸς ἀστρονομίαν ὅμματα συνέστηκεν, οὕτως ἀκοὴ πρὸς τὸ ἐναρμόνιον· καὶ ὥσπερ ἀστρονομία τὸν νοῦν προσέχοντες ἀπὸ τῶν ὁρωμένων ἐπὶ τὴν ἀόρατον καὶ νοητὴν οὐσίαν ποδηγούμεθα, οὕτω καὶ τῆς ἐναρμονίου φωνῆς κατακουόντες ἀπὸ τῶν ἀκουστῶν ἐπὶ τὰ αὐτῷ τῷ νοῦ θεωρούμενα κατὰ ταῦτα μεταβαίνομεν· ὥς εἰ μὴ οὕτω μεταλοιμεν ταῦτα τὰ μαθήματα, ἀτελής τε καὶ ἀνόνητος καὶ οὐδενὸς λόγου ἄξια ἡ περὶ τούτων σκέψις γένοιτ' ἂν ἡμῖν. δεῖ γὰρ ὁξέως ἀπὸ τῶν ὁρατῶν καὶ ἀπὸ τῶν ἀκουστῶν μεταβαίνειν ἐπ'

ἐκείνα, ἃ ἔστιν ἰδεῖν μόνω τῷ τῆς ψυχῆς λογισμῷ. ἔστι γὰρ ἡ τῶν μαθημάτων ἐπίσκεψις ὡς ἂν προοίμιόν τι πρὸς τὴν τῶν ὄντων θεωρίαν· ἐπιμένειν γὰρ τοῦ ὄντος λαμβάνεσθαι γεωμετρία τε καὶ ἀριθμητικὴ καὶ αἱ ταύταις ἐπόμεναι ὀνειρώττουσι μὲν περὶ τὸ ὄν, ὕπαρ δὲ αὐτὸ ἀδυνατοῦσιν ἰδεῖν, ἀγνοοῦσαι τὰς τε ἀρχὰς καὶ τὰ ἐκ τῶν ἀρχῶν συγκείμενα, οὐδὲν δὲ ἥττον χρησιμώταται οὔσαι τυγχάνουσι κατὰ τὰ εἰρημένα. ὅθεν οὐδὲ ἐπιστήμας ταῦτα τὰ μαθήματα ἔφησεν ὁ Πλάτων· ἡ μέντοι διαλεκτικὴ μέθοδος ἀπὸ τῶν γεωμετρικῶν ὑποθέσεων ἐπὶ τὰ πρῶτα καὶ ἀρχικὰ καὶ ἀνυπόθετα ἀνέναι πέφυκεν· ὅθεν τὴν μὲν διαλεκτικὴν ἐπιστήμην προσεῖπε, τὰ δὲ μαθήματα οὔτε δόξαν διὰ τὸ ἐναργέστερα εἶναι τῶν αἰσθητῶν, οὔτε ἐπιστήμην διὰ τὸ ἀμυδρότερα εἶναι τῶν πρώτων νοητῶν· ἀλλὰ δόξαν μὲν τῶν σωμάτων φησὶν, ἐπιστήμην δὲ τῶν πρώτων, διάνοιαν δὲ τῶν μαθημάτων. τίθεται δὲ τι καὶ πίστιν καὶ εἰκασίαν, τούτων δὲ τὴν μὲν πίστιν τῶν αἰσθητῶν, τὴν δὲ εἰκασίαν τῶν εἰκόνων καὶ εἰδώλων· ἐπεὶ δὲ ἡ διαλεκτικὴ ἰσχυρότατον τῶν μαθημάτων, ἅτε καὶ περὶ τὰ θεῖα καὶ βέβαια γινομένη, διὰ τοῦτο καὶ ἀνωτέρω τῶν μαθημάτων τάττεται, ὥσπερ θριγκὸς τις ὑπάρχουσα ἢ φυλακὴ τῶν λοιπῶν.

VIII. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐπομένως περὶ τῶν ἀρχῶν τε καὶ τῶν θεολογικῶν λέγωμεν θεωρημάτων, ἀνωθεν ἀπὸ τῶν πρώτων ἀρχόμενοι καὶ ἀπ' αὐτῶν κατιόντες καὶ ἐπισκοποῦντες τὴν τοῦ κόσμου γένεσιν, τελευτῶντες δὲ εἰς ἀνθρώπων γένεσιν καὶ φύσιν. καὶ πρῶτόν γε περὶ ὕλης λέγωμεν. ταύτην τοίνυν ἐκμαγεῖόν τε καὶ πανδεχὲς καὶ τιθήνην καὶ μητέρα καὶ χώραν ὀνομάζει καὶ ὑποκειμενον ἅπτόν τε μετ' ἀναισθησίας καὶ νόθῳ λογισμῷ ληπτόν· ἰδιότητα δὲ ἔχειν τοιαύτην, ὥστε πᾶσαν γένεσιν ὑποδέχεσθαι τιθήνης λόγον ἐπέχουσιν τῷ φέρειν αὐτὰς καὶ ἀναδέχεσθαι μὲν αὐτὴν πάντα τὰ εἶδη, αὐτὴν δὲ καθ' αὐτὴν ἄμορφόν τε ὑπάρχειν καὶ ἄποιον καὶ ἀνείδεον, ἀναματτομένην δὲ τὰ τοιαῦτα καὶ ἐκτυπουμένην καθάπερ ἐκμαγεῖον καὶ σχηματιζομένην ὑπὸ τούτων, μηδὲν ἴδιον σχῆμα ἔχουσιν μηδὲ ποιότητα. οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν τι εὖ παρεσκευασμένον πρὸς ποικίλας ἐκτυπώσεις καὶ μορφάς, εἰ μὴ ἄποιον αὐτὸ ὑπάρχῃ καὶ ἀμέτοχον ἐκείνων τῶν εἰδῶν, ἃ δεῖ αὐτὸ δεῖξασθαι· ὁρῶμεν δὲ καὶ τοὺς τὰ ἀλείμματα ἐξ ἐλαίου κατασκευάζοντας τὰ εὐώδη

ἀνοσμοτάτω τούτω χρωμένους, καὶ τοὺς τὰς μορφὰς δημιουργεῖν βουλομένους ἐκ κηροῦ ἢ πηλοῦ προλαβόντας ταῦτα καὶ ὡς ἐνδέχεται ἀσχημάτιστα παρέχοντας. προσήκει δὴ καὶ τῇ πανδεχεῖ ὕλῃ, εἰ μέλλει κατὰ πᾶν δέχεσθαι τὰ εἶδη, τῷ μηδεμίαν αὐτῶν φύσιν ἔχειν ὑποκαίσθαι, ἀλλ' ἀποιοῦν τε εἶναι καὶ ἀνείδεον πρὸς ὑποδοχὴν τῶν εἰδῶν· τοιαύτη δ' οὐδα οὔτε σῶμα ἂν εἴη οὔτε ἀσώματον, δυνάμει δὲ σῶμα, ὡς καὶ τὸν χαλκὸν ὑπακούομεν δυνάμει ἀνδριάντα, διότι τὸ εἶδος δεξάμενος ἀνδριὰς ἔσται.

ΙΧ. Ἀρχικὸν δὲ λόγον ἐπεχούσης τῆς ὕλης ἔτι καὶ ἄλλας ἀρχὰς παραλαμβάνει, τὴν τε παραδειγματικὴν, τουτέστι τὴν τῶν ἰδεῶν, καὶ τὴν τοῦ πατρὸς καὶ αἰτίου παντῶν θεοῦ. ἔστι δὲ [καὶ] ἡ ἰδέα ὡς μὲν πρὸς θεὸν νόησις αὐτοῦ, ὡς δὲ πρὸς ἡμᾶς νοητὸν πρῶτον, ὡς δὲ πρὸς τὴν ὕλην μέτρον, ὡς δὲ πρὸς τὸν αἰσθητὸν κόσμον παράδειγμα, ὡς δὲ πρὸς αὐτὴν ἐξεταζομένη οὐσία. καθόλου γὰρ πᾶν τὸ γινόμενον κατ' ἐπίνοιαν πρὸς τι ὀφείλει γίνεσθαι, οὐ ὥσπερ εἰ ἀπὸ τινός τι γένοιτο, ὡς ἀπ' ἐμοῦ ἢ ἐμῇ εἰκῶν, δεῖ τὸ παράδειγμα προνοηθῆναι· εἴτε καὶ μὴ εἴη ἔξω τὸ παράδειγμα παντί, πάντως ἕκαστος ἐν αὐτῷ τὸ παράδειγμα ἴσχων τῶν τεχνιτῶν τὴν τούτου μορφήν τῇ ὕλῃ περιτλήσιν. ὀρίζονται δὲ τὴν ἰδέαν παράδειγμα τῶν κατὰ φύσιν αἰώνιων. οὔτε γὰρ τοῖς πλείστοις τῶν ἀπὸ Πλάτωνος ἀρέσκει τῶν τεχνικῶν εἶναι ἰδέας, οἷον ἀσπίδος ἢ λύρας, οὔτε μὴν τῶν παρὰ φύσιν, οἷον πυρετοῦ καὶ χολέρας, οὔτε τῶν κατὰ μέρος, οἷον Σωκράτους καὶ Πλάτωνος, ἀλλ' οὐδὲ τῶν εὐτελεῶν τινός, οἷον ῥύπου καὶ κάρφους, οὔτε τῶν πρὸς τι, οἷον μείζονος καὶ ὑπερέχοντος· εἶναι γὰρ τὰς ἰδέας νοήσεις θεοῦ αἰωνίους τε καὶ αὐτοτελεῖς. ὅτι δὲ εἰσὶν αἱ ἰδέαι, καὶ οὕτω παραμυθούνται. εἴτε γὰρ νοῦς ὁ θεὸς ὑπάρχει εἴτε νοερόν, ἔστιν αὐτῷ νοήματα, καὶ ταῦτα αἰωνιὰ τε καὶ ἀτρεπτα, εἰ δὲ τοῦτο, εἰσὶν αἱ ἰδέαι· καὶ γὰρ εἰ ἄμετρος ὑπάρχει ἡ ὕλη κατὰ τὸν ἑαυτῆς λόγον, παρ' ἑτέρου τινός κρείττονος, τοῦ αὐλοῦ, τῶν μέτρων ὀφείλει τυγχάνειν· τὸ δὲ ἡγούμενον, τὸ ἄρα λῆγον· εἰ δὲ τοῦτο, εἰσὶν αἱ ἰδέαι μέτρα τινὰ ἄντα ὑπάρχουσιν. ἔτι γὰρ μὴν εἰ ὁ κόσμος μὴ ἐκ ταυτομάτου τοιοῦτός ἐστιν, οὐ μόνον ἐκ τινός ἐστι γεγονώς, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τινος, καὶ οὐ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ πρὸς τι· τὸ δὲ πρὸς ὃ γέγονε τί ἂν ἄλλο [γέγονεν] ἡ ἰδέα;

ὥστε εἶεν ἂν αἱ ἰδέαι. ἀλλὰ μὴν καὶ εἰ νοῦς διαφέρει δόξης ἀληθοῦς, καὶ τὸ νοητὸν ἦν τοῦ δοξαστοῦ διαφέρον· εἰ δὲ τοῦτο, ἔστι νοητὰ ἕτερα τῶν δοξαστῶν· ὥστε εἴη ἂν καὶ πρῶτα νοητά, ὡς καὶ πρῶτα αἰσθητά· εἰ δὲ τοῦτο, εἰσὶν αἱ ἰδέαι· ἀλλὰ μὴν διαφέρει νοῦς δόξης ἀληθοῦς· ὥστε εἶεν ἂν αἱ ἰδέαι.

X. Ἐξῆς δὲ περὶ τῆς τρίτης ἀρχῆς ποιητέον τὸν λόγον, ἦν μικροῦ δεῖν καὶ ἄρρητον ἡγεῖται ὁ Πλάτων· ἐπαχθεῖμεν δ' ἂν περὶ αὐτῆς τοῦτον τὸν τρόπον. εἰ ἔστι νοητά, ταῦτα δὲ οὔτε αἰσθητά οὔτε μετούσια τῶν αἰσθητῶν, ἀλλὰ πρῶτων τι-
 νῶν τῶν νοητῶν, ἔστι πρῶτα νοητὰ ἀπλᾶ, ὡς καὶ πρῶτα αἰ-
 σθητά· τὸ δ' ἡγούμενον, τὸ ἄρα λῆγον. ἄνθρωποι μὲν δὴ ἄτε τοῦ τῆς αἰσθήσεως πάθους ἐμπιπλάμενοι, ὥστε καὶ ὅποτε νοεῖν προαιροῦντο τὸ νοητόν, ἐμφανταζόμενον ἔχειν τὸ αἰσθητόν, ὡς καὶ μέγεθος συνεπινοεῖν καὶ σχῆμα καὶ χρῶμα πολλάκις, οὐ καθαρῶς τὰ νοητὰ νοοῦσι, θεοὶ δὲ ἀπηλλαγμένως τῶν αἰσθη-
 τῶν εἰλικρινῶς τε καὶ ἀμιγῶς. ἐπεὶ δὲ ψυχῆς νοῦς ἀμείνων, νοῦ δὲ τοῦ ἐν δυνάμει ὁ κατ' ἐνέργειαν πάντα νοῶν καὶ ἅμα καὶ αἰεὶ, τούτου δὲ καλλίων ὁ αἴτιος τούτου καὶ ὅπερ ἂν ἔτι ἀνωτέρω τούτων ὑφέστηκεν, οὗτος ἂν εἴη ὁ πρῶτος θεός, αἴτιος ὑπάρχων τοῦ αἰεὶ ἐνεργεῖν τῷ νῷ τοῦ σύμπαντος οὐρανοῦ. ἐνεργεῖ δὲ ἀκίνητος αὐτὸς ὢν εἰς τοῦτον, ὡς καὶ ὁ ἥλιος εἰς τὴν ἕρᾳσιν, ὅταν αὐτῷ προσβλέπη, καὶ ὡς τὸ ὀρεκτὸν κινεῖ τὴν ὀρεξιν ἀκίνητον ὑπάρχον· οὕτω γε δὴ καὶ οὗτος ὁ νοῦς κινήσει τὸν νοῦν τοῦ σύμπαντος οὐρανοῦ. ἐπεὶ δὲ ὁ πρῶτος νοῦς κάλ-
 λιστος, δεῖ καὶ κάλλιστον αὐτῷ νοητὸν ὑποκεισθαι, οὐδὲν δὲ αὐτοῦ κάλλιον· ἑαυτὸν ἂν οὖν καὶ τὰ ἑαυτοῦ νοήματα αἰεὶ νοοῖν, καὶ αὕτη ἡ ἐνέργεια αὐτοῦ ἰδέα ὑπάρχει. καὶ μὴν ὁ πρῶ-
 τος θεὸς αἰδιόδης ἐστίν, ἄρρητος, αὐτοτελής τουτέστιν ἀπροσδεής, αἰτελής τουτέστιν αἰεὶ τέλειος, παντελής τουτέστιν πάντη τέλειος· θειότης, οὐσιότης, ἀλήθεια, συμμετρία, ἀγαθόν. λέγω δὲ οὐχ ὡς ὀρίζων ταῦτα, ἀλλ' ὡς κατὰ πάντα ἐνὸς νοουμένου. καὶ ἀγαθὸν μὲν ἐστίν, διότι πάντα εἰς δύναμιν εὐεργετεῖ, παντὸς ἀγα-
 θοῦ αἴτιος ὢν· καλὸν δέ, ὅτι αὐτοῦ τὸ σχῆμα φύσει τέλειον ἐστὶ καὶ σύμμετρον· ἀλήθεια δέ, διότι πάσης ἀληθείας ἀρχὴ ὑπάρ-
 χει, ὡς ὁ ἥλιος παντὸς φωτός· πατὴρ δὲ ἐστὶ τῷ αἴτιος εἶναι πάντων καὶ κοσμεῖν τὸν οὐράνιον νοῦν καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ κόσμου πρὸς ἑαυτὸν καὶ πρὸς τὰς ἑαυτοῦ νοήσεις. κατὰ γὰρ

τὴν ἑαυτοῦ βούλησιν ἐμπέπληκε πάντα ἑαυτοῦ, τὴν ψυχὴν τοῦ κόσμου ἐπεγείρας καὶ εἰς ἑαυτὸν ἐπιστρέψας, τοῦ νοῦ αὐτῆς αἷτιος ὑπάρχων· ὃς κοσμηθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς διακοσμεῖ σύμπασαν φύσιν ἐν τῷδε τῷ κόσμῳ. ἄρρητος δ' ἔστι καὶ τῷ νῷ μόνῳ ληπτός, ὡς εἴρηται, ἐπεὶ οὔτε γένος ἐστίν· οὔτε εἶδος οὔτε διαφορά, ἀλλ' οὐδὲ ~~συμβέβηκε τι αὐτῷ~~, οὔτε κακόν· οὐ γὰρ θέμις τοῦτο εἰπεῖν· οὔτε ἀγαθόν· κατὰ μετοχὴν γὰρ τινος ἔσται οὗτος καὶ μάλιστα ἀγαθότητος· οὔτε διαφορά· οὐδὲ γὰρ τοῦτο κατὰ τὴν ἔννοιαν αὐτοῦ· οὔτε ποιόν· οὐ γὰρ ποιωθέν ἐστι καὶ ὑπὸ ποιότητος τοιοῦτον ἀποτετελεσμένον· οὔτε ἄποιον· οὐ γὰρ ἐστέρεται τινος ἐπιβάλλοντος αὐτῷ ποιοῦ· οὔτε μέρος τινός, οὔτε ὡς ἄλλον ἔχον τινὰ μέρος, οὔτε ὥστε ταυτόν τι εἶναι ἢ ἕτερον· οὐδὲν γὰρ αὐτῷ συμβέβηκε, καθ' ὃ δύναται τῶν ἄλλων χωρισθῆναι· οὔτε κινεῖ οὔτε κινεῖται. ἔσται δὲ πρώτη μὲν αὐτοῦ νόησις ἢ κατὰ ἀφαίρεσιν τούτων, ὅπως καὶ σημείον ἐνοήσαμεν κατὰ ἀφαίρεσιν ἀπὸ τοῦ αἰσθητοῦ, ἐπιφάνειαν νοήσαντες, εἶτα γραμμὴν, καὶ τελευταῖον τὸ σημεῖον· δευτέρα δὲ ἐστὶν αὐτοῦ νόησις ἢ κατὰ ἀναλογίαν οὕτω πως· ὃν γὰρ ἔχει λόγον ὁ ἥλιος πρὸς τὴν ὄρασιν καὶ τὰ ὁράμενα, οὐκ ὦν αὐτὸς ὄψις· παρέχων δὲ τῇ μὲν τὸ ὄραν, τοῖς δὲ τὸ ὁρᾶσθαι, τοῦτον ἔχει τὸν λόγον ὁ πρῶτος νοῦς πρὸς τὴν ἐν τῇ ψυχῇ νόησιν καὶ τὰ νοούμενα· οὐ γὰρ ὦν ὅπερ ἐστὶν ἡ νόησις, παρέχει αὐτῇ τὸ νοεῖν καὶ τοῖς νοητοῖς τὸ νοεῖσθαι, φωτίζων τὴν περὶ αὐτὰ ἀλήθειαν. τρίτη δὲ νόησις τοιαύτη τις ἂν εἴη· θεωρῶν γὰρ τις τὸ ἐπὶ τοῖς σώμασι καλὸν μετὰ τοῦτο μέτεισιν ἐπὶ τὸ τῆς ψυχῆς κάλλος, εἶτα τὸ ἐν ἐπιτηδεύμασι καὶ νόμοις, εἶτα ἐπὶ τὸ πολὺ πέλαιος τοῦ καλοῦ, μεθ' ὃ αὐτὸ τὸ ἀγαθὸν νοεῖ καὶ τὸ ἐραστὸν καὶ ἐφετὸν ὥσπερ φῶς φανέν καὶ οἶον ἐκλάμπαν τῇ οὕτως ἀνιούσῃ ψυχῇ· τούτῳ δὲ καὶ θεὸν συνεπινοεῖ διὰ τὴν ἐν τῷ τιμῷ ὑπεροχὴν. ἄμερῃ τε διὰ τὸ μὴ εἶναι πρότερόν τι αὐτοῦ· τὸ γὰρ μέρος καὶ τὸ ἐξ οὗ πρότερον ὑπάρχει τούτου, οὐ μέρος· καὶ γὰρ τὸ ἐπίπεδον πρότερον ἢ τὸ σῶμα, καὶ ἡ γραμμὴ πρότερον ἢ τὸ ἐπίπεδον· μέρος γε μὴν οὐκ ἔχων ἀκίνητος ἂν εἴη κατὰ τόπον καὶ ἀλλοίωσιν· εἰ γὰρ ἀλλοιωθῇσεται, ἢ ὑφ' αὐτοῦ ἢ ὑφ' ἑτέρου· εἰ μὲν οὖν ὑφ' ἑτέρου, ἐκείνο αὐτοῦ ἰσχυρότερον ἔσται, εἰ δ' ὑφ' ἑαυτοῦ, ἦτοι ἐπὶ τὸ χειρόν ἀλλοιωθεῖν ἂν ἢ ἐπὶ τὸ βέλτιον· ἄμφω δὲ ἄτοπα· ἐξ ὧν ἀπάντων ἀναφαί-

νεται καὶ τὸ ἀσώματον αὐτὸ εἶναι· ὅπερ καὶ τούτων ἀποδει-
χθήσεται. εἰ γὰρ σῶμα ὁ θεός, ἐξ ὕλης ἂν εἴη καὶ εἶδους· διὰ τὸ
πάν σῶμα συνδύασμά τι εἶναι ἐκ τε ὕλης καὶ τοῦ σὺν αὐτῇ εἶ-
δους, ὅπερ ἐξομοιοῦται ταῖς ιδέαις καὶ μετέχει αὐτῶν δύσφρα-
στον δὴ τινα τρόπον· ἄτοπον δὲ τὸν θεὸν ἐξ ὕλης εἶναι καὶ
εἶδους· οὐ γὰρ ~~ἔστιν ἀπλοῦς οὐδὲ ἀρχικός~~· ὥστε ἀσώματος ἂν
εἴη ὁ θεός. καὶ αὐτόθεν δέ· εἰ σῶμά ἐστιν, ἐξ ὕλης ἂν ὑπάρ-
χοι· ἢ πῦρ ἂν οὖν εἴη ἢ ὕδωρ ἢ γῆ ἢ ἀήρ ἢ τι ἐκ τούτων·
ἀλλ' ἕκαστόν γε τούτων οὐκ ἀρχικόν. καὶ ἄλλως δὲ ὕστερον
γενήσεται τῆς ὕλης, εἰ ἐξ ὕλης ὑπάρχοι· ὦν ἀτόπων ὄντων ἀσώ-
ματον αὐτὸν ὑποληπτέον· καὶ γάρ, εἰ σῶμά ἐστι, καὶ φθαρτός
ἔστι καὶ γεννητός καὶ μεταβλητός· ἕκαστον δὲ τούτων ἀτοπον
ἐκ' αὐτοῦ.

XI. Καὶ μὴν καὶ αἱ ποιότητες τοῦτον τὸν τρόπον δεικνύ-
οιεν' ἂν ἀσώματοι. πᾶν σῶμα ὑποκειμένον ἔστιν, ἡ δὲ ποιότης
οὐκ ὑποκειμένον ἔστιν, ἀλλὰ συμβεβηκός· οὐκ ἄρα σῶμα ἡ
ποιότης. πᾶσα ποιότης ἐν ὑποκειμένῳ, οὐδὲν δὲ σῶμα ἐν ὑπο-
κειμένῳ, οὐκ ἄρα σῶμα ἡ ποιότης· ἔτι ποιότης ποιότητι ἐναν-
τίον, οὐ μὴν καὶ σῶμα σῶματι, σῶμά τε σώματος καθόσον σῶ-
μα οὐδενὶ διαφέρει, ποιότητι δὲ διαφέρει καὶ οὐ μὰ Δία σώμα-
σιν· οὐκ ἄρα σώματα αἱ ποιότητες. εὐλογώτατόν τε, ὥς ἡ ὕλη
ἄποιος, τὴν ποιότητα ἄυλον εἶναι· εἰ δὲ ἡ ποιότης ἄυλος, ἀσώ-
ματος ἂν εἴη ἡ ποιότης. εἴ γε μὴν σώματα καὶ αἱ ποιότητες,
δύο καὶ τρία σώματα ἔσται ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ, ἀτοπωτάτου τού-
του ὑπάρχοντος· εἰ δὲ αἱ ποιότητες ἀσώματοι, καὶ τὸ δημιουργ-
ικὸν τούτων ἀσώματων. ἔτι τὰ ποιοῦντα οὐκ ἂν ἄλλα εἴη ἢ
τὰ ἀσώματα· παθητικὰ γὰρ τὰ σώματα καὶ θευστὰ καὶ οὐκ
αἰετὰ κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ ὡσαύτως ἔχοντα, οὐδὲ μόνιμα καὶ ἔμπεδα,
ἃ γε καὶ ἐν οἷς δοκεῖ τι ποιεῖν πολὺ πρόσθεν εὐρίσκεται πά-
σχοντα· ὥσπερ οὖν ἔστι τι παθητικὸν ἐλεγκρινῶς, οὕτως ἀναγ-
καῖον τι εἶναι καὶ ἀτρεκῶς ποιητικόν· οὐκ ἄλλο δὲ εὐρομεν
ἂν τοῦτο ἢ ἀσώματων. ὁ μὲν δὴ περὶ τῶν ἀρχῶν λόγος τοιοῦτος
ἂν τις εἴη θεολογικὸς λεγόμενος· ἐπὶ δὲ τὸν καλούμενον φυσι-
κὸν τόπον ἐξῆς χωρητέον ἐντεῦθεν ποθεν ἀρξαμένους.

XII. Ἐπεὶ γὰρ τῶν κατὰ φύσιν αἰσθητῶν καὶ κατὰ μέρος
ῥησιμμένα τινὰ δεῖ παραδείγματα εἶναι τὰς ιδέας, ὧν καὶ τὰς
ἐπιστήμας γίνεσθαι καὶ τοὺς ὅρους· παρὰ πάντας γὰρ ἀνθρώ-

πους ἀνθρωπὸν τινα νοεῖσθαι καὶ παρὰ πάντας ἵππους ἵππον, καὶ κοινῶς παρὰ τὰ ζῶα ζῶον ἀγέννητον καὶ ἄφθαρτον, ὃν τρόπον σφραγιδὸς μιᾶς ἐκμαγεῖα γίνεται πολλὰ καὶ ἐνὸς ἀνδρὸς εἰκόνες μυρία ἐπὶ μυρίαις, τῆς ιδέας οὐσῆς αἰτίας ἀρχὴν τοῦ εἶναι ἕκαστον τοιοῦτον, ὅλον αὐτὴ ὑπάρχει· ἀναγκαῖον καὶ τὸ κάλλιστον κατασκευάσματος τὸν κόσμον ὑπὸ τοῦ Θεοῦ δεδημιουργῆσθαι πρὸς τινα ιδέαν κόσμου ἀποβλέποντος, παράδειγμα ὑπάρχουσαν τοῦδε τοῦ κόσμου ὡς ἂν ἀπεικονισμένου ἀπ' ἐκείνης, πρὸς ἣν ἀφομοιωθέντα ἐπὶ τοῦ δημιουργοῦ αὐτὸν ἀπειργασθαι κατὰ θαυμασιωτάτην πρόνοιαν καὶ δίδαιται ἐλθόντος ἐπὶ τὸ δημιουργεῖν τὸν κόσμον, διότι ἀγαθὸς ἦν. ἐκ τῆς πάσης οὖν ὕλης αὐτὸν ἐδημιούργει· ἦν ἀτάκτως καὶ πλημμελῶς κινουμένην πρὸ τῆς οὐρανοῦ γενέσεως ἐκ τῆς ἀταξίας παραλαβὼν πρὸς τὴν ἀρίστην ἤγαγε τάξιν, ἀριθμοῖς πρέπουσι τὰ μέρη κοσμήσας αὐτοῦ καὶ σχήμασιν, ὥστε διακρίναι ὅπως νῦν ἔχει πῦρ τε καὶ γῆ πρὸς αἶρα τε καὶ ὕδωρ, ἔχνη μὲν τέως ἔχοντα καὶ τὰ δεκτικὰ τῆς τῶν στοιχείων δυνάμεως, ἀλόγως δὲ καὶ ἀμέτρως σαλοντά τε τὴν ὕλην καὶ πρὸς ταύτης σειόμενα. ἐξ ἑκάστου γὰρ ὅλου τῶν τετάρων αὐτὸν στοιχείων ἐγέννησε, πυρὸς τε παντὸς καὶ γῆς ὕδατός τε καὶ αἵρος, οὐδὲν μέρος οὐδενὸς ἀπολιπὼν οὐδὲ δύναμιν, διανοηθεὶς πρῶτον μὲν ὅτι σωματοειδὲς χρὴ τὸ γενόμενον εἶναι καὶ πάντως ἅπτον τε καὶ ὁρατόν, χωρὶς δὲ πυρὸς καὶ γῆς οὐχ οἷον τε οὔτε ὁρατόν τι εἶναι οὔτε ἅπτον· κατὰ δὲ τὸν εἰκότα λόγον ἐκ γῆς αὐτὸν καὶ πυρὸς ἐποίησεν· ἐπεὶ δὲ καὶ δεσμὸν ἔδει τινὰ συναγωγὸν ἀμφοτέρων ἐν μέσῳ γενέσθαι, θεῖος δὲ δεσμὸς ὁ τῆς ἀναλογίας, ὃς ἑαυτὸν τε καὶ τὰ συνδιδόμενα πέφυκεν ὅν ποιεῖν, ἐπίπεδός τε οὐκ ἦν ὁ κόσμος — ἀπέχρη γὰρ ἂν αὐτῷ μία μέσότης — σφαιροειδὲς δέ, δυοῖν ἐδέχθη αὐτῷ μεσοτήτων εἰς συναρμογὴν· διὰ τοῦτο πυρὸς ἐν μέσῳ καὶ γῆς ἀπὸ τε καὶ ὕδωρ ἐταχθῆ κατὰ τὸν τῆς ἀναλογίας τρόπον· ὥστε ὡς ἔχει πῦρ πρὸς αἶρα, οὕτως ἔχειν αἶρα τε πρὸς ὕδωρ καὶ τοῦτο πρὸς γῆν καὶ ἀνάπαλιν. τῷ δὲ μηδὲν ἔξωθεν ὑπολείπεσθαι καὶ μονογενῆ τὸν κόσμον ἐποίησε καὶ κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῇ ιδέᾳ εἰκασμένον μιᾷ οὔσῃ, πρὸς τε τούτοις ἄνοσον καὶ ἀγήρω, ἅτε αὐτῷ μηδενὸς προσιόντος τοῦ κηραίνειν πεφνκότος, αὐτάρκη τε καὶ οὐδενὸς ἔξωθεν δεόμενον· σχῆμα δ' αὐτῷ περιέθηκε τὸ σφαιροειδές, εὐμορφότατον

σχημάτων και πολυχωρότατον και ευκίνητότατον· και επει οὔτε ὁράσεως ἐδεῖτο οὔτε ἀκοῆς οὔτε μὴν ἄλλου τοιούτου τινός, οὐ προσῆψεν αὐτῷ τοιαῦτα ὄργανα πρὸς ὑπηρεσίαν, ἀφελόμενος δὲ τὰς λοιπὰς κινήσεις μόνην αὐτῷ δέδωκε τὴν κυκλοφορικὴν, νοῦ και φρονήσεως οἰκείαν ὑπάρχουσαν.

XIII. Ἐξ ὧν δὲ συνέστηκεν ὁ κόσμος, δύο ὑπαρχόντων, σώματος και ψυχῆς, ὧν τὸ μὲν ὁρατὸν και ἀπτόν, ἡ δὲ ἀόρατός τε και ἀναφῆς, ἐκατέρου ἡ δύναμις και ἡ σύστασις διάφορος οὕσα τυγχάνει. τὸ μὲν γὰρ σῶμα αὐτοῦ ἐκ πυρὸς γέγονε και γῆς ὕδατός τε και ἀέρος· ταῦτα δὴ τὰ τέτταρα συλλαβὼν ὁ δημιουργὸς τοῦ κόσμου οὐ μὰ Δία στοιχείων τάξιν ἐπέχοντα διεσχημάτισε πυραμίδι και κύβῳ και ὀκταέδρῳ και εἰκοσαέδρῳ και ἐπὶ πᾶσι δωδεκαέδρῳ· και καθὼ μὲν πυραμίδος σχῆμα ἔλαβεν ἡ ὕλη, πῦρ ἐγένετο, τμητικωτάτου τοῦ σχήματος ὄντος και ἐξ ἐλαττόνων τριγώνων, τάντῃ δὲ και μανοτάτου· καθὼ δὲ ὀκταέδρου, τὴν ἀέρος ποιότητα ἀπέλαβε, καθὰ δὲ εἰκοσαέδρου τύπον, τὴν ὕδατος ποιότητα ἔσχε, τὸ δὲ τοῦ κύβου σχῆμα ἀπεδίδου τῇ γῇ, στερεωτάτῃ ὑπαρχούσῃ και ἐδραιωτάτῃ· τῷ δὲ σχήματι τῷ δωδεκαέδρῳ πρὸς τὸ πᾶν κατεχρήσατο. πάντων δὲ τούτων ἀρχικωτέρα φύσις ἡ τῶν ἐπιπέδων· τῶν γὰρ στερεῶν προηγείται τὰ ἐπίπεδα· τῆς δὲ ἐπιπέδου φύσεως ὥσπερ τινὰ πρόγονα δύο ὑπάρχει τρίγωνα τὰ κάλλιστα ὀρθογώνια, ὅντα τὸ μὲν σκαληνόν, τὸ δὲ ἰσοσκελές· τοῦ σκαληνοῦ μίαν μὲν γωνίαν ὀρθὴν ἔχοντος, μίαν δὲ διμοῖρον, τὴν δὲ καταλειπομένην τρίτον. τὸ μὲν δὴ πρότερον, λέγω δὲ τὸ σκαληνὸν τρίγωνον, πυραμίδος και ὀκταέδρου και εἰκοσαέδρου στοιχεῖον γίνεται, τῆς μὲν πυραμίδος ἐκ τεττάρων ἰσοπλευρῶν τριγώνων συνεστάσης, εἰς ἕξ τρίγωνα σκαληνὰ τὰ εἰρημένα ἐκαστου διαιρουμένου· τοῦ δὲ ὀκταέδρου ἐξ ὀκτὼ ὁμοίως διαιρουμένου ἐκαστου εἰς ἕξ σκαληνὰ, τὰ δὲ εἰκοσαέδρου ἐξ εἰκοσι. τὸ δὲ ἕτερον, λέγω δὲ τὸ ἰσοσκελές, συστατικὸν τοῦ κύβου γίνεται· τέτταρα γὰρ ἰσοσκελῆ τρίγωνα συνελθόντα τετράγωνον ποιεῖ, ἐξ ὁποίων ἕξ τετραγώνων ὁ κύβος συνίσταται· τῷ δὲ δωδεκαέδρῳ εἰς τὸ πᾶν ὁ θεὸς κατεχρήσατο, διότι ζῳδιά τε ἐν οὐρανῷ θεωρεῖται δώδεκα ἐν τῷ ζῳδιακῷ κύκλῳ και ἕκαστον αὐτῶν εἰς μοῖρας τριάκοντα διαιρεῖται, παραπλησίως και ἐπὶ τοῦ δωδεκαέδρου ἐκ πενταγώνων ὄντος δώδεκα, διαιρουμένων εἰς

πέντε τρίγωνα, ὥστε ἕκαστον δι' ἑξὶ τριγώνων εἶναι, ἐν ὧν τῷ δωδεκαέδρῳ τριακοντῶν ἐξήκοντα εὐρισκομένων τριγώνων, ὅπου-
σαι καὶ ἐν τῷ ζωδιακῷ μοῖραι οὖσαι τυγχάνουσι. τούτοις οὖν
ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἡ ὕλη τυπωθεῖσα ἐκινεῖτο μὲν τὸ πρῶτον τοῖς
ἔχουσιν ἀτάκτως, εἰτα ὑπὸ τοῦ Θεοῦ πρὸς τάξιν ἤχθη, ἁρμο-
σθέντων πάντων ἀναλογία πρὸς ἄλληλα· οὐ μένει δὲ ταῦτα δια-
κριθέντα κατὰ χώραν, ἀπαυστον δὲ ἔχει σεισμὸν καὶ τῇ ὕλῃ
παρέχει, διότι τῇ τοῦ κόσμου περιφορᾷ σφιγγόμενα συνωθεῖται
καὶ συνελαννόμενα πρὸς ἄλληλα φέρεται τὰ λεπτομερέστερα εἰς
τὰς τῶν ἀδρομερεστέρων χώρας. διὰ τοῦτο δὲ μηδὲν κενὸν ὑπο-
λείπεται σώματος ἔρημον, καὶ ἡ ἀνωμαλότης δὲ διαμένουσα τὸν
σεισμὸν παρέχεται· ὑπὸ τε γὰρ τούτων ἡ ὕλη σελεται καὶ ταῦτα
ὑπ' ἐκείνης.

XIV. Τὰ μὲν δὴ σώματα εἰς τὰς τῶν ἐμφαινομένων ἐν
τῇ ψυχῇ δυνάμεων . . . τὴν διδασκαλίαν αὐτῆς πεποίηται.
ἐπεὶ γὰρ ἕκαστα τῶν ὄντων κλίνομεν τῇ ψυχῇ, τὰς ἀπάντων
τῶν ὄντων ἀρχὰς εἰκότως ἐγκατέταξεν αὐτῇ, ἐν' αἷ τῶν ὑπο-
πιπτόντων ἕκαστον κατὰ τὸ συγγενὲς καὶ παραπλήσιον θεω-
ροῦντες σύμφωνον τοῖς ἔργοις καὶ τὴν οὐσίαν αὐτῆς ὑποστη-
σώμεθα. λέγων οὖν εἶναι τινα νοητὴν οὐσίαν ἀμέριστον, καὶ
ἄλλην περὶ τὰ σώματα μεριστὴν ὑπεστήσατο ἐμφαίνων, ὅτι ἕκα-
τέρας τῶν οὐσιῶν ἐφάπτεσθαι δύναται τῇ νοήσει· ὁρῶν δὲ καὶ
ἐπὶ τῶν νοητῶν ταυτότητα τε καὶ ἐτερότητα, καὶ ἐπὶ τῶν με-
ριστῶν, ἐκ πάντων τούτων συνηράνικε τὴν ψυχὴν· ἡ γὰρ τῷ
ὁμοίῳ τὸ ὁμοίον γνωρίζεται, ὡς τοῖς Πυθαγορείοις ἀρέσκει, ἡ
τῷ ἀνομοίῳ τὸ ἀνόμοιον, ὡς Ἡρακλείτῳ τῷ φυσικῷ. ὅταν δὲ
εἶπῃ γεννητὸν εἶναι τὸν κόσμον, οὐχ οὕτως ἀκουστέον αὐτοῦ,
ὡς ὄντος ποτὲ χρόνου, ἐν ᾧ οὐκ ἦν κόσμος· ἀλλὰ διότι αἰεὶ ἐν
γενέσει ἐστὶ καὶ ἐμφαίνει τῆς αὐτοῦ ὑποστάσεως ἀρχικώτερόν
τι αἴτιον· καὶ τὴν ψυχὴν δὲ αἰεὶ οὖσαν τοῦ κόσμου οὐχὶ ποιεῖ
ὁ Θεός, ἀλλὰ κατακοσμεῖ, καὶ ταύτῃ λέγοιτ' ἂν καὶ ποιεῖν, ἐγεί-
ρων καὶ ἐπιστρέφων πρὸς αὐτὸν τὸν τε νοῦν αὐτῆς καὶ αὐτὴν
ὥσπερ ἐκ κάρου τινὸς [βαθέος ὕπνου], ὅπως ἀποβλέπουσα πρὸς
τὰ νοητὰ αὐτοῦ δέχεται τὰ εἶδη καὶ τὰς μορφάς, ἐφιεμένη τῶν
ἐκείνου νοημάτων. δηλὸν οὖν ὅτι ζῶον ἂν εἴῃ ὁ κόσμος καὶ
νοερόν· ἄριστον γὰρ αὐτὸν βουλόμενος ποιῆσαι ὁ Θεὸς ἀκο-
λούθως καὶ ἐμψυχον αὐτὸν ἐποίησε καὶ νοερόν· τό τε γὰρ ἐμ-

ψυχον ἀποτελεσμα τοῦ μὴ ἐμψύχου ὅλον ὅλον κρείττον καὶ τὸ
 νοερὸν τοῦ μὴ νοεροῦ, ἵσως οὐχ οἷον τε ὄντος νοῦ ἄνευ ψυχῆς
 ὑποστῆναι· τῆς δὲ ψυχῆς ταθείσης ἐκ τοῦ μέσου ἐπὶ τὰ πέρα-
 τα, συνέβη αὐτὴν τὸ σῶμα τοῦ κόσμου κύκλῳ διὰ παντός πε-
 ριέχειν καὶ περικαλύψαι, ὥστε ὅλῳ τῷ κόσμῳ αὐτὴν παρεκ-
 τεῖναι καὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ αὐτὸν συνδεῖν τε καὶ συνέχειν,
 κρατεῖν μέντοι τὰ ἐκτὸς αὐτῆς τῶν ἐντὸς. ἡ μὲν γὰρ ἐκτὸς
 ἀσχιστος ἔμεινεν, ἡ δὲ ἐντὸς εἰς ἑπτὰ κύκλους ἐτιμήθη ἐξ ἀρχῆς
 νεμηθεῖσα κατὰ διπλάσια καὶ τριπλάσια διαστήματα· ἔστι τε
 ἡ μὲν περιεχομένη ὑπὸ τῆς ἀσχιστοῦ μεινύσης σφαίρας ταύτῃ
 παραπλησία, ἡ δὲ σχισθεῖσα θατέρῳ. ἡ μὲν γὰρ τοῦ πάντα πε-
 ριέχοντος οὐρανοῦ κινήσεις ἀπλανῆς οὐσα μία τέ ἐστι καὶ τε-
 ταγμένη, ἡ μέντοι τῶν ἐντὸς ποικίλη καὶ ἀνατολαῖς τε καὶ δύ-
 σεσιν ἀλλοία, διὸ καὶ πλανῆτις καλεῖται· φέρεται δὲ ἡ μὲν
 ἐκτὸς ἐπὶ τὰ δεξιὰ ἀπ' ἀνατολῆς ἐπὶ δύσιν κινουμένη, ἡ δ'
 ἐντὸς ἀνάκαλιν ἐπὶ τὰ ἀριστερά, ἀπὸ δόσεως ἐπ' ἀνατολὴν
 ὑπαντιάζουσα τῷ κόσμῳ. ἐδημιούργησε δὲ ὁ θεὸς καὶ ἀστέρας
 τε καὶ ἄστρα, καὶ τούτων τὰ μὲν ἀπλανῆ, κόσμον οὐρανοῦ τε
 καὶ νυκτός, πάμπολλα ὄντα τῷ πλήθει, τὰ δὲ εἰς γένεσιν ἀριθ-
 μοῦ καὶ χρόνου καὶ δεῖξιν τῶν ὄντων, ἑπτὰ ὄντα. καὶ γὰρ τὸν
 χρόνον ἐποίησε τῆς κινήσεως τοῦ κόσμου διάστημα, ὥς ἂν εἰ-
 κόνα τοῦ αἰῶνος, ὅς ἐστι μέτρον τοῦ αἰωνίου κόσμου τῆς μο-
 νῆς. τὰ δὲ μὴ ἀπλανῆ τῶν ἀστρῶν τῇ δυνάμει οὐχ ὅμοια. ἥλιος
 μὲν ἡγεμονεύει πάντων, δεικνύς τε καὶ φαίνων τὰ σύμπαντα·
 σελήνη δὲ ἐν τάξει δευτέρα θεωρεῖται ἕνεκα τῆς δυνάμεως, οἱ
 δὲ ἄλλοι πλανῆται ἀναλόγως κατὰ μοῖραν ἕκαστος ἰδίαν. καὶ
 σελήνη μὲν μηνὸς μέτρον ποιεῖ, ἐκπεριελθοῦσα τὸν ἑαυτῆς
 κύκλον καὶ καταλαβοῦσα τὸν ἥλιον ἐν τοσούτῳ· ἥλιος δὲ ἐνι-
 αυτῷ· περιελθὼν γὰρ τὸν ζωοφόρον κύκλον πληροῖ τὰς ὥρας
 τοῦ ἔτους· οἱ τε ἄλλοι καθ' ἓνα ἕκαστον περιόδους ἰδίαις κέ-
 χρηται, αἵτινες θεωρεῖται οὐ τοῖς τυχοῦσιν εἰσίν, ἀλλὰ τοῖς
 πεπαιδευμένοις· ἐκ δὲ πασῶν τῶν περιόδων ὁ τέλειος ἀριθμὸς
 καὶ χρόνος συμπεραιοῦται, ὁπόταν ἐπὶ τὸ αὐτὸ σημεῖον πάντες
 οἱ πλανῆται ἔλθόντες ταύτην τὴν τάξιν λάβωσιν, ὥστε εὐθείας
 νοηθείσης ἀπὸ τῆς ἀπλανοῦς σφαίρας ἐπὶ τὴν γῆν νευούσης
 κατὰ κάθετον τὰ κέντρα αὐτῶν ἐπὶ ταύτης θεωρεῖσθαι. ἑπτὰ
 τοίνυν σφαιρῶν οὐσῶν ἐν τῇ πλανωμένῃ σφαίρᾳ, ἑπτὰ σώματα

ὁ θεὸς δημιουργήσας ὁρατὰ ἐκ πυρώδους τῆς πλείστης οὐσίας ἐφήρμοσε ταῖς σφαίραις ὑπαρχούσαις ἐκ τοῦ θατέρου κύκλου καὶ πλανωμένον. σελήνην μὲν δὴ τῷ μετὰ γῆν ἐπέθηκε κύκλῳ τῷ πρώτῳ, ἥλιον δὲ εἰς τὸν δεύτερον ἔταξε, φωσφόρον δὲ καὶ τὸν ἑρὸν Ἑρμοῦ λεγόμενον ἀστέρα εἰς τὸν ἰσοταχῇ μὲν ἡλίῳ κύκλον ἰόντα, τοῦτον δὲ ἀφαιστάτα· ὑπερθεῖν δὲ τοὺς ἄλλους κατὰ σφαῖραν οἰκεῖαν· τὸν μὲν βραδύτατον αὐτῶν ὑπὸ τῇ τῶν ἀπλανῶν κείμενον σφαίρᾳ, ὃν Κρόνου τινὲς ἐπονομάζουσιν ἀστέρα, τὸν δὲ βραδυτῆτι δεύτερον μετὰ τοῦτον Διὸς ἐπώνυμον, ὑφ' ὃν τὸν Ἄρατος· ἀγρότη δὲ πᾶσιν ἡ ἀνωθεν δύναμις περιβέβληται. πάντες δὲ οὗτοι νοερά ζῶα καὶ θεοὶ καὶ σφαιρικά τοῖς σχήμασιν.

XV. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι δαίμονες, αὗς καὶ καλοῖη ἂν τις γεννήτους θεούς, καθ' ἑκάστην τῶν στοιχείων, οἱ μὲν ὁρατοί, οἱ δὲ ἀόρατοι, ἐν τε αἰθέρι καὶ πυρὶ ἀέρα τε καὶ ὕδατι, ὥς μηδὲν κόσμου μέρος ψυχῆς ἄμοιρον εἶναι μηδὲ ζώου κρείττονος θνητῆς φύσεως· τοῦτοις δὲ ὑποτέσσονται τὰ ὑπὸ σελήνην πάντα καὶ τὰ ἐπ' αἴγια. ὁ μὲν γὰρ θεὸς τοῦ τε παντὸς ὑπάρχει ποιητῆς αὐτὸς καὶ τῶν θεῶν τε καὶ τῶν δαιμόνων, ὃ δὴ πᾶν λύσιν οὐκ ἔχει κατὰ τὴν ἐκείνου βούλησιν· τῶν δὲ ἄλλων οἱ ἐκείνου παῖδες ἡγῶνται, κατὰ τὴν ἐκείνου ἐντολὴν καὶ μίμησιν πράττοντες ὅσα πράττουσιν, ἀφ' ὧν κληδόνες καὶ ὀνείματα καὶ χρησμοὶ καὶ ὅσα κατὰ μαντείαν ὑπὸ θνητῶν τεχνυτεύεται. κέῃται δὲ ἡ μὲν γῆ τῶν ὅλων μέση, περὶ τὸν διὰ παντὸς τεταμένον σφγγομένη πόλον, ἡμέρας φύλαξ καὶ νυκτός, πρεσβυτάτη τῶν ἐντὸς οὐρανοῦ θεῶν· μετὰ γε τὴν ψυχὴν τοῦ κόσμου τροφὴν ἡμῖν παρέχουσα δαψιλῇ· περὶ ἣν ὁ κόσμος πολεῖται, ἄσπερον τι καὶ αὐτὴ ὑπάρχουσα, μένουσα δὲ διὰ τὸ ἰσάροσπὸν τι εἶναι χρῆμα ἐν μέσῳ κείμενον, ὅμοιον τῶν περιεχόντων. ὁ δὲ αἰθέρ ἐξωτάτω διηρημένος εἰς τε τὴν τῶν ἀπλανῶν σφαῖραν καὶ εἰς τὴν τῶν πλανωμένων· μεθ' ὧς ἡ τοῦ ἀέρος ὑπάρχει, καὶ ἐν μέσῳ ἡ γῆ σὺν τῷ ἑαυτῆς ὕγρῳ.

XVI. Ἐπεὶ διεκκόσμητο αὐτῷ τὰ πάντα, τὰ δὲ τὰ λοιπὰ γένη ζώων ἔλειπεν, ἅπερ ἔμελλε θνητὰ ἔσεσθαι, τό τε πτηνὸν καὶ τὸ ἐνυδρον καὶ τὸ πεζόν, τοῖς ἐκγόνοις αὐτοῦ θεοῖς ἐπέταξε τὴν τούτων πόλιν, ὅπως μὴ ὑπ' αὐτοῦ πλασθέντα ἀθάνατα γένοιτο. αὐτοὶ δὲ δανεισάμενοι ἀπὸ τῆς πρώτης ὕλης

μόρια ἅττα πρὸς ὠρισμένους χρόνους, ὥς εἰς αὐτὸ πάλιν ἀποδοθησόμενα, ἐδημιουργοῦν τὰ θνητὰ ζῶα. ἐπεὶ δὲ περὶ τοῦ ἀνθρώπων γένους ὡς συγγενεστάτου θεοῖς πάλιν φροντίς ἦν τῷ τε πατρὶ πάντων καὶ τοῖς τούτου ἐγγόνους θεοῖς, κατέπεμψεν ἐπὶ τὴν γῆν τὰς τούτου τοῦ γένους ψυχὰς ὁ τῶν ὅλων δημιουργὸς ἰσχυρὸς τοῖς ἀστροῖς ἐμβιβάσας δὲ ὡς εἰς ὄχημα ἄστρον τὸ σύννομον ἀπάσας νόμους τοὺς εἰμαρμένους εἶπεν αὐταῖς νομοθέτου τρόπον, ὅπως αὐτὸς ἀνακτίος ἢ ὅτι τὰ πάθη ἀπὸ σώματος προσφύσεται θνητὰ· πρῶτον μὲν αἰσθήσεις, ἔπειτα δὲ ἡδονὴ καὶ λύπη φόβος τε καὶ θυμός, ὧν κρατήσασαι καὶ μηδαμῶς βιασθεῖσαι αἱ μὲν δίκη βιώσονται καὶ εἰς τὸ σύννομον ἄστρον ἀφίξονται, αἱ δὲ κρατηθεῖσαι ὑπὸ ἀδικίας εἰς γυναικὸς ἐν τῇ δευτέρᾳ γενέσει βλον ἐλεύσονται, μὴ πανόμεναι δὲ τὸ τελευταῖον εἰς θηρίων φύσιν· τέλος δὲ αὐταῖς τῶν πόνων ἔσται τὸ νικῆσαι μὲν τὰ προσφύντα, εἰς δὲ τὴν οἰκείαν ἔξιιν ἔλθεῖν.

XVII. Οἱ δὲ θεοὶ ἔπλασαν μὲν προηγουμένως τὸν ἄνθρωπον ἐκ γῆς καὶ πυρὸς καὶ ἀέρος καὶ ὕδατος, μοίρας τινὰς δανειζόμενοι εἰς ἀπόδοσιν, συνθέντες δὲ ἀοράτοις γόμοις ἐν τι σῶμα ἐργασάμενοι, τῆς καταπεμφθείσης ψυχῆς τὸ κύριον ἐνέβησαν εἰς τὴν κεφαλὴν, ὥσπερ ἄρουραν ὑποθέντες τὸν ἐγκέφαλον, περὶ δὲ τὸ πρόσωπον ἔθεσαν τὰ τῶν αἰσθητηρίων ὄργανα, ὑπερῆσαν ἐκτελέσοντα τὴν προσήκουσαν· συνέθεσαν δὲ τὸν μὲν μυελὸν ἐκ τῶν λεῖων τε καὶ ἀστραβῶν τριγώνων, ἐξ ὧν τὰ στοιχεῖα ἐγένετο, σπέρματος γένεσιν ἐσόμενον· τὸ δὲ ὅστουν ἐκ γῆς καὶ μυελοῦ δευθέντων καὶ πολλακίς ὕδατι καὶ πυρὶ βαφέντων· τὰ δὲ νεῦρα ἐξ ὅστου καὶ σαρκὸς· αὐτὴ δὲ σὰρξ ἐγένετο ἐκ τε ἄλμυροῦ καὶ ὀξέος οἶον ζυμώματος. περιέθηκαν δὲ μυελῷ μὲν τὸ ὅστουν, τοῖς δὲ ὅστοις πρὸς σύνδεσιν αὐτῶν νεῦρα· καὶ διὰ νεύρων μὲν κάμψεις ἐγένοντο καὶ ἄρθρων συνδέσεις, διὰ δὲ σαρκὸς σκέπη αὐτοῖς ὥσπερ ἐπιπλασσομένης, πῇ μὲν λευκῆς, πῇ δὲ πελιδνῆς, πρὸς αὐτὸ τὸ εὐχρηστον τῷ σώματι. ἐκ τούτων δὲ καὶ τὰ ἐντὸς συνεπλέχθη σπλάγχνα, κοιλία τε καὶ περὶ ταύτην ἔντερα ἐλιχθέντα, ἄνωθέν τε ἀπὸ στόματος ἀρτηρία καὶ φάρυγξ, ἥ μὲν εἰς στόμαχον, ἥ δὲ εἰς πνεῦμονα ἰοῦσα. διοικεῖται δὲ τὰ σιτία κατὰ τὴν γαστέρα πνεύματι τε καὶ θερμῷ τεμνόμενα καὶ μαλαττόμενα καὶ οὕτως ἐπὶ

πάν τὸ σῶμα χωροῦντα κατὰ τὰς οἰκείας μεταβολάς· δύο δὲ φλέβες παρὰ τὴν ράχιν ἰοῦσαι τὴν κεφαλὴν ἐναντίως καταπλέκουσιν ἀλλήλαις ἀπαντῶσαι, σπλίζονται τε τὸν τεῦθεν ἐπὶ πολλά. ἐργασάμενοι δὲ οἱ θεοὶ τὸν ἄνθρωπον καὶ ἐνδῆσαντες τῷ σώματι αὐτοῦ τὴν ψυχὴν δεσπόσουσιν αὐτοῦ, ταύτης τὸ ἡγεμονικὸν κατὰ λόγον περὶ τὴν κεφαλὴν καθίδρυσαν, ἔνθα μυελοῦ τε ἀρχαὶ καὶ νεύρων καὶ κατὰ τὰς πείσεις παραφροσύναι, περικειμένων καὶ τῶν αἰσθήσεων τῇ κεφαλῇ, ὥσπερ δορυφορουσῶν τὸ ἡγεμονικόν. ἐν τούτῳ καὶ τὸ λογιστικὸν τῷ τόπῳ καὶ τὸ κριτικόν τε καὶ θεωροῦν· τὸ δὲ παθητικὸν τῆς ψυχῆς κατωτέρω ἐποίησαν, τὸ μὲν θυμικὸν περὶ τὴν καρδίαν, τὸ δὲ ἐπιθυμητικὸν περὶ τὸ ἥτρον καὶ τοὺς περὶ τὸν ὀμφαλὸν τόπους, περὶ ὧν ὕστερον εἰρησεται.

XVIII. Ἰδρύναντες δὲ περὶ τὸ πρόσωπον τὰ φωσφόρα ὄμματα καθεῖρξαν ἐν αὐτοῖς τοῦ πυρὸς τὸ φωτοειδές, ὅπερ λεῖον ὑπάρχον καὶ πυκνὸν ἀδελφὸν ὦντο εἶναι τοῦ μεθημερινοῦ φωτός. τοῦτο δὴ ῥᾶστα δι' ὅλων μὲν τῶν ὀφθαλμῶν, μάλιστα δὲ κατὰ τὸ μέσον αὐτῶν διεκθεῖ, τὸ καθαρώτατόν τε καὶ εἰλικρινέστατον· ὃ γινόμενον συμπαθές τῷ ἔξωθεν, ὅμοιον ὁμοίῳ, ὁρατικὴν αἰσθησὶν παρέχεται· ὅθεν καὶ τοῦ φωτός νύκτωρ ἀπύοντος ἢ σκοτωθέντος οὐκέτι προσφύεται τὸ εἶδος ἡμῶν θεῦμα τῷ πλησίον ἀέρι, συνεχόμενον δὲ ἐντὸς ὁμαλύνει τε καὶ διαχεῖ τὰς ἐν ἡμῖν κινήσεις, ἐπαγωγὸν ὕπνου γινόμενον, παρ' ὃ καὶ μύει τὰ βλέφαρα. πολλῆς μὲν δὴ ἡσυχίας γινομένης βραχυῶναιροι ὕπνοι ἐμπέπτουσιν, ὑπολειφθεῖσῶν δὲ τινων κινήσεων φαντάσματα συχνὰ γίνεται περὶ ἡμᾶς· καὶ τὰς μὲν ὕπαρ τε καὶ ὄναρ κατ' εὐθυωρίαν γινομένης φαντασίας ὡδὶ συνίστασθαι· ταύταις δὲ ἐπομένως καὶ τὰς κατὰ τῶν κατόπτρων εἰδωλοποιίας καὶ τῶν ἄλλων ὅσα διαφανῇ καὶ λεῖα οὐκ ἄλλως ἢ κατὰ ἀνάκλασιν συντελεῖσθαι, ὡς ἂν ἔχη τὸ κατόπτρον κυρτότητος ἢ κοιλότητος [ἢ μήκους]· διάφοροι γὰρ ἔσονται φαντάσλαι, ἀνταπωθουμένων τῶν φώτων πρὸς τὰ μέρη τὰ ἕτερα, ἀπολίσθαι· νόντων μὲν τῆς κυρτότητος, εἰς δὲ τὴν κοιλότητα συνιόντων. οὕτω γὰρ ἐφ' ὧν μὲν ἐξ ἐναντίων τὸ λαιὸν καὶ τὸ δεξιὸν ὁράται, ἐφ' ὧν δὲ κατὰ ἴσον, ἐφ' ὧν δὲ τὰ κάτω πρὸς τὰ ἄνω καὶ ἔμπαλιν μεταπίπτει.

XIX. Ἀκοῇ δὲ γέγονε πρὸς φωνῆς γυνῶσιν, ἀρχομένη

μὲν ἀπὸ τῆς περὶ τὴν κεφαλὴν κινήσεως, τελευτῶσα δὲ περὶ
 ἥπατος ἔδραν· ἡ δὲ φωνὴ ἐστὶν ἡ δι' αὐτῶν ἐρχομένη ἐγκε-
 φάλου τε καὶ αἵματος, διαδιδομένη δὲ μέχρι ψυχῆς πληγῆ,
 ὁξεῖα μὲν ἢ ταχέως κινουμένη, βαρεῖα δὲ ἢ βραδέως, καὶ
 μεγάλη μὲν ἢ πολλή, μικρὰ δὲ ἢ ὀλίγη. τούτοις δὲ ἐπομένους
 ἢ τῶν μυκτῆρων δύναμις πρὸς τὴν τῶν ὁσμῶν αἰσθησιν
 συνέσται· ἔστι δὲ ἡ ὁσμὴ τὸ κατιὼν ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς μυ-
 κτῆρσι φλεβίων πάθος μέχρι τῶν περὶ τὸν ὀμφαλὸν τόπων·
 εἴδη δὲ ταύτης οὐκ ὑπάρχει ὠνομασμένα ἔξω δυοῖν τοῖν γεγι-
 κωτάτοι, εὐώδους τε καὶ δυσώδους, ἅπερ τὴν τοῦ ἀλγεινοῦ
 τε καὶ ἡδέος ἔχει πρόσσρησιν. πᾶσαν δὲ τὴν ὁσμὴν αἴρος
 μὲν εἶναι παχυτέραν, ὕδατος δὲ λεπτοτέραν· σημείον δέ, ἐν
 οἷς εἰκότως λέγεται τὸ τῆς ὁσμῆς γένος, ὅτι τούτων ἐστὶ τῶν
 οὐδέπω μεταβολὴν τελείαν εἰληφότων, ἀλλὰ κοινωνίαν ἐχόν-
 των αἴρος τε καὶ ὕδατος, ταῦτα δὲ εἶναι κατὰ κωπνόν τε
 καὶ ὁμίχλην· τούτων γὰρ εἰς ἄλληλα ἀμειβόντων ἡ τῆς ὁσ-
 φρήσεως αἰσθησις συντελεῖται. τὴν γε μὴν γεῦσιν ποικιλω-
 τάτων χυμῶν ἐπιγνώμονα κατεσκεύασαν οἱ θεοί, φλεβία κα-
 τατείναντες ἀπ' αὐτῆς μέχρι καρδίας, δοκίμια ἐσόμενα καὶ
 κριτήρια τῶν χυμῶν· ταῦτα δὲ συγκρινόμενα καὶ διακρινό-
 μενα κατὰ τὰς προσπτώσεις τῶν χυμῶν διορίζει τὴν ἐν τού-
 τοις παραλλαγὴν. εἰσὶ δὲ χυμῶν διαφοραὶ ἑπτὰ· γλυκὺς,
 ὁξύς, στρυφνός, αὐστηρός, ἀλμυρός, δριμύς, πικρός· τούτων
 δὲ τὸν μὲν γλυκὺν ἐναντίαν φύσιν ἔχειν τοῖς ἄλλοις ἅπασι
 συμβέβηκε, διαχέοντα οἰκέως τὴν περὶ τὴν γλῶτταν ὑγρό-
 τητα· τοὺς δὲ λοιπούς, τοὺς μὲν κυκῶντάς τε καὶ σπαράτ-
 τοντας ὁξεῖς, τοὺς δὲ ἐκθερμαίνοντας καὶ εἰς τὰ ἄνω θέον-
 τας δριμεῖς, τοὺς δὲ τὸ ρυπτικὸν ἔχοντας σφοδρὸν ὥστε συν-
 τηκεῖν πικρούς, τοὺς δὲ ἡρέμα καθαίροντάς τε καὶ ρύπτοντας
 ἀλμυρούς, τῶν δὲ συναγόντων τοὺς πόρους καὶ συγκρινόν-
 των τοὺς μὲν τραχυτέρους στρυφνοὺς εἶναι, τοὺς δ' ἥττοι
 τοῦτο ἐργαζομένους αὐστηρούς. ἀπτικὴν δ' εἶναι δύναμιν κα-
 τεσκευασμένην ὑπὸ θεῶν ἀντιληπτικὴν θερμῶν τε καὶ ψυχρῶν
 μαλακῶν τε καὶ σκληρῶν κούφων τε καὶ βαρέων λείων τε καὶ
 τραχέων, ὥς κρίνειν καὶ τὰς ἐν τούτοις διαφοράς. εἰπόντα
 μὲν δὴ φάμεν τὰ παραδεχόμενα τὴν ἀφήν, ἀντίτυπα δὲ ἃ
 οὐκ εἴκει· τοῦτο δὲ συμβαίνει παρὰ τὰς βάσεις αὐτῶν τῶν

σωμάτων· τὰ μὲν γὰρ ἔχοντα μέλζοντας μόνιμα καὶ ἑδραῖα, τὰ δὲ ἐπὶ μικροῦ βεβῶτα εὖεικτα καὶ μαλακὰ καὶ εὐμετάβολα ὄντα τυγχάνει. τραχὺ δὲ εἴη ἂν τὸ ἀνώμαλον μετὰ σκληρότητος, λείον δὲ τὸ ὁμαλὸν μετὰ πυκνοῦ· τό γε μὴν θερμοῦ καὶ ψυχροῦ πάθος ἐναντιώτατα ὄντα ἐναντίοις αἰτίοις συνίσταται. τὸ μὲν γὰρ ὀξύτητι τῶν μερῶν καὶ τραχύτητι διατέμνον τὸ θερμὸν πάθος ποιεῖ, τὸ δὲ ψυχρὸν ἀδρομερέστερον τῇ εἰσόδῳ, ἔξωθούντων μὲν τὰ ἐλάττωνα καὶ μικρά, βιαζομένων δὲ ἐλθεῖν εἰς τὴν ἐκείνων ἑδραν. σεισμός γάρ τις καὶ τρόμος τότε συνίσταται, καὶ τὸ ἐπὶ τούτῳ πάθος ἐν τοῖς σώμασι ῥῆγος ὑπάρχει.

XX. Βαρὺ δὲ καὶ κοῦφον τῷ μὲν ἄνω καὶ κάτω οὐδαμῶς ὀρῖζειν προσήκει· οὐδὲν γὰρ εἶναι τὸ μὲν ἄνω τὸ δὲ κάτω. τοῦ γὰρ παντός οὐρανοῦ σφαιροειδοῦς ὄντος καὶ ἀπηκριβωμένου ὁμαλῶς κατὰ τὴν ἐκτός ἐπιφάνειαν, οὐκ ἐν δίκῃ τὸ μὲν ἄνω τὸ δὲ κάτω τινὰς ὀνομάζειν· ἀλλὰ γὰρ εἶναι βαρὺ μὲν τὸ χαλεπῶς εἰς τὸν παρὰ φύσιν τόπον ἐλκόμενον, κοῦφον δὲ τὸ ῥαδίως· καὶ προσέτι βαρὺ μὲν τὸ ἐκ πλείονων μερῶν συγκεκλιμένον, ἐλαφρὸν δὲ τὸ ἐξ ὀλιγίστων.

XXI. Ἀναπνέομεν δὲ τούτῳ τῷ τρόπῳ· περιέστηκε μὲν ἡμῖν ἔξωθεν ἀήρ πολὺς, οἷτος δὲ διὰ τοῦ στόματος καὶ τῶν ῥινῶν καὶ διὰ τῶν ἄλλων τοῦ σώματος πόρων καὶ τῷ λόγῳ θεωρητῶν εἴσω χωρεῖ, θερμανθεὶς δὲ εἰς τὰ ἔξω πρὸς τὸ συγγενὲς σπεύδει· καὶ καθ' ὃ ἂν μέρος ἐξίῃ, ἀντιπεριωθεῖ τὸν ἔξωθεν ἀέρα πάλιν εἰς τὰ ἐντός, οὕτω τε ἀπαύστως τούτου τοῦ κύκλου συντελουμένου ἢ εἰσπνοῇ τε καὶ ἐκπνοῇ συνίσταται.

XXII. Νόσων δὲ αἰτίας εἶναι πολλὰς· πρῶτον μὲν τὴν τῶν στοιχείων ἔνδειαν καὶ ὑπερβολὴν μετὰστασίν τε εἰς ἄλλους οὐκ οἰκείους τόπους· δεύτερον δὲ τὴν τῶν ὁμογενῶν ἀνάπαλιν γένεσιν, οἷον ἐκ σαρκὸς εἰ γένοιτο αἷμα ἢ χολή ἢ φλέγμα· πάντα γὰρ ταῦτα οὐδὲν ἄλλο ἢ σύντηξιν εἶναι. τὸ γὰρ φλέγμα ὑπάρχειν νέας σαρκὸς σύντηξιν· ἰδρωῶτα δὲ καὶ τὸ δάκρυον ὥσπερ ὁρόν τινα φλέγματος· τὸ δὲ φλέγμα ἔξω μὲν ἀπολειφθὲν λεύκας καὶ ἀλφασὺς ἀπογεννᾷ, εἴσω δὲ κερασθὲν χολῇ μελαίνῃ τὴν καλουμένην ἱερὰν νόσον ἐπάγει, τὸ δὲ ὀξύ καὶ ἀλμυρὸν φλέγμα τῶν ἐν φύσει παθῶν αἴτιον· πάντα δὲ τὰ

φλεγμαίνοντα ὑπὸ χολῆς τοῦτο πέπονθε· τὰ γὰρ μυρία πάθη καὶ πολύτροπα χολή τε καὶ φλέγμα ἀπεργάζεται. τὸν μὲν δὴ συνεχῇ πυρετὸν γίνεσθαι τοῦ πυρὸς πλεονάσαντος, τὸν δὲ ἀμφομερινὸν τοῦ ἄερος, τριταῖον δὲ ὕδατος, τεταρταῖον δὲ γῆς. ἑξῆς δὲ περὶ ψυχῆς ῥητέον, ἐντεῦθεν ποθεν ἀναλαβόντας τὸν λόγον, εἰ καὶ δόξομεν παλιλογεῖν.

XXIII. Ψυχὴν γὰρ παραλαβόντες ἀνθρωπίνην ἀθάνατον οὖσαν, ὡς δείξομεν, παρὰ τοῦ πρώτου θεοῦ οἱ τὰ θνητὰ γένη δημιουργοῦντες θεοὶ δύο αὐτῇ προσέθεσαν μέρη θνητά· ὡς δὲ μὴ τῆς φλυαρίας τῆς θνητῆς ἀναπιμπλάμενον ἢ τὸ θεῖον αὐτῆς καὶ ἀθάνατον, κατῴκισαν ἐπὶ τοῦ σώματος ἐπὶ τῆς οἰον ἀκροπόλεως, ἄρχον καὶ βασιλεῦον ἀποφήναντες οἰκησὶν τε ἀπονείμαντες αὐτῷ τὴν κεφαλὴν, σχῆμα ἔχουσιν μιμούμενον τὸ τοῦ παντός, ὑπέθεσαν δὲ τὸ ἄλλο σῶμα πρὸς ὑπηρεσίαν ὡς ὄχημα προσφύσαντες, καὶ αὐτοῖς δὲ τοῖς θνητοῖς αὐτῆς μέρεσιν οἰκησὶν ἄλλην ἄλλω ἀπένειμαν. τὸ μὲν γὰρ θυμικὸν ἔταξαν ἐν καρδίᾳ, τὸ δὲ ἐπιθυμητικὸν ἐν τῷ μεταξὺ τόπῳ τοῦ τε πρὸς τὸν ὀμφαλὸν ὄρου καὶ τῶν φρενῶν, καταθήσαντες ὥσπερ τι οἰστροῦν καὶ ἄγριον θρέμμα· τὸν πνεύμονα δὲ ἐμηχανήσαντο τῆς καρδίας χάριν μαλακόν τε καὶ ἄναιμον σφραγγώδη τε καὶ σπογγώ παραπλήσιον, ὅπως ἔχοι τι μάλαγμα πηδῶσα ἢ καρδίᾳ κατὰ τὴν ζέσει τοῦ θυμοῦ, τὸ δὲ ἥπαρ πρὸς τὸ διεγείρειν τὸ ἐπιθυμητικὸν τῆς ψυχῆς καὶ πρὸς τὸ καταπραῦνειν ἔχον γλυκύτητα τε καὶ πικρότητα· καὶ μὴν πρὸς τὸ δηλοῦν τὴν διὰ τῶν ὀνείρων μαντικὴν· ἐμφανέσθαι γὰρ ἐν αὐτῷ διὰ τὸ λεῖον καὶ πυκνὸν καὶ λαμπρὸν τὴν ἐκ τοῦ νοῦ φερομένην δύναμιν· τὸν δὲ σπλῆνα τοῦ ἥπατος χάριν, ὅπως καθαίρῃ τε αὐτὸ καὶ παρέχῃ λαμπρόν· τὰς γοῦν ἐπιγινομένας ἐκ τινων νόσων περὶ τὸ ἥπαρ διαφθορὰς εἰς αὐτὸν δέχεσθαι.

XXIV. Ὅτι δὲ τριμερὴς ἐστὶν ἡ ψυχὴ κατὰ τὰς δυνάμεις, καὶ κατὰ λόγον τὰ μέρη αὐτῆς τόποις ἰδίῃς διανενέμηται, μάθοιμεν ἂν ἐντεῦθεν. πρῶτον μὲν δὴ τὰ φύσει χωριζόμενα ἑτερα ὑπάρχει· φύσει δὲ χωρίζεται τὸ παθητικὸν καὶ λογιστικόν, εἴ γε τὸ μὲν περὶ τὰ νοητά ἐστὶ, τὸ δὲ περὶ τὰ λυπηρὰ καὶ ἡδέα, προσέτι τοῦ παθητικοῦ καὶ περὶ τὰ ζῶα ὄντος. ἔπειτα γε μὴν ἑτερα ὄντα τῇ φύσει τό τε παθητικὸν καὶ τὸ λογιστικὸν καὶ τόποις ὀφείλει κεχωρίσθαι. εὐρίσκεται γὰρ μαχόμενα ἀλλήλοις, οὕτε

αὐτοῦ τινὸς πρὸς αὐτὸ μάχεσθαι δυναμένου οὔτε τῶν ἐναντιου-
μένων πρὸς ἄλληλα περὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον δυνα-
μένων συστήναι. ὁρᾶται δέ γε ἐπὶ μὲν τῆς Μηδείας ὁ θυμὸς λο-
γισμῷ μαχόμενος· λέγει γοῦν τὸ

καὶ μανθάνω μὲν οἷα δρᾶν μέλλω κακά,
θυμὸς δὲ κρείσσων τῶν ἐμῶν βουλευμάτων·

ἐπὶ δὲ τοῦ Λαῖου τὸν Χρύσιππον ἀρπάζοντος ἐπιθυμία λογισμῷ
μαχομένη· λέγει γὰρ οὕτως·

αἱ αἱ τὸδ' ἤδη θεῖον ἀνθρώποις κακόν,
ὅταν τις εἰδῇ τὰγαθόν, χρῆται δὲ μῆ·

ἔτι δὲ τὸ ἕτερον εἶναι τὸ λογιστικὸν τοῦ παθητικοῦ παρίσταται
καὶ τοῦ ἑτέρου μὲν ἐπιμέλειαν εἶναι τοῦ λογιστικοῦ, ἑτέρου δὲ
τοῦ παθητικοῦ· τοῦ μὲν διὰ διδασκαλίας, τοῦ δὲ διὰ τῆς τοῦ
ἔθους ἀσκήσεως.

XXV. Τὴν δὲ ψυχὴν ἀθάνατον ἀποφαίνει τοῦτον ἐπιὼν
τὸν τρόπον. ἡ ψυχὴ ὅτ' ἂν προσγένηται, ἐπιφέρει τούτῳ τὸ ζῆν
ὡς σύμφυτον ὑπάρχον ἑαυτῇ· τὸ δὲ ἐπιφέρειν τιτὶ τὸ ζῆν ἀνε-
πίδεκτόν ἐστι θανάτου· τὸ δὲ τοιοῦτον ἀθάνατον. εἰ δὲ ἀθά-
νατον ἡ ψυχὴ, καὶ ἀνώλεθρον ἂν εἴη· ἀσώματος γὰρ ἐστὶν οὐ-
σία, ἀμετάβλητος κατὰ τὴν ὑπόστασιν καὶ νοητὴ καὶ αἰδιῆς καὶ
μονοειδής· οὐκοῦν ἀσύνθετος, ἀδιάλυτος, ἀσκέδατος· τὸ δὲ
σῶμα πᾶν τοῦναντίον αἰσθητόν, ὁρατόν, σκεδαστόν, σύνθετον,
πολυειδές. καὶ γὰρ δὴ καὶ ἡ ψυχὴ διὰ μὲν τοῦ σώματος πρὸς τῷ
αἰσθητῷ γινομένη ἱλιγγιά τε καὶ ταράττεται καὶ οἷον μεθύει,
πρὸς δὲ τῷ νοητῷ αὐτὴ καθ' αὐτὴν γινομένη καθίσταται καὶ
ἡρεμεῖ· πρὸς ᾧ δὴ γινομένη ταράττεται, τούτῳ οὐκ ἔοικεν·
ὥστε μᾶλλον τῷ νοητῷ ἔοικε, τὸ δὲ νοητὸν ἀσκέδατον τῇ φύσει
καὶ ἀνώλεθρον. καὶ μὴν ἡγεμονεύει ἡ ψυχὴ φύσει· το δὲ τῇ
φύσει ἡγεμονικὸν τῷ θεῷ ἔοικεν· ὥστε ψυχὴ τῷ θεῷ ἐοικυῖα
ἀνώλεθρος ἂν εἴη καὶ ἄφθαρτος. τὰ τε ἅμεσα ἐναντία καὶ μὴ
καθ' αὐτὰ ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκὸς πέφυκεν ἐξ ἀλλήλων γίνε-
σθαι· ἐναντίον δὲ τοῦτο, ὃ καλοῦσιν οἱ ἄνθρωποι ζῆν, τῷ τε-
θνᾶναι· ὡς οὖν ὁ θάνατος διάκρισις ψυχῆς ἀπὸ σώματος, οὕτω
καὶ ἡ ζωὴ σύνοδος ψυχῆς, οὔσης δηλονότι πρόσθεν, καὶ σώματος·
εἰ δὲ καὶ ἔσται μετὰ θάνατον καὶ ἡν πρὸ τοῦ περιπεσεῖν σώματι,
πιθανώτατον αἰδίδιον αὐτὴν εἶναι, οὐ γὰρ οἷόν τε τὸ φθεροῦν
αὐτὴν νοῆσαι. εἴ γε μὴν αἱ μαθήσεις ἀναμνήσεις εἰσὶν, ἀθά-

νατος ἂν εἴη ἡ ψυχὴ· ὅτι δὲ αἱ μαθήσεις ἀναμνήσεις, τοῦτον ἂν
 ἐπαχθείμεν τὸν τρόπον· οὐ γὰρ ἂν ἄλλως μάθησις ὑπο-
 σταίη, ἢ κατὰ ἀνάμνησιν τῶν πάλαι γνωσθέντων. εἰ γὰρ ἀπὸ τῶν
 κατὰ μέρος ἐνενοοῦμεν τὰς κοινότητας, πῶς ἂν τὰ κατὰ μέρος
 διωδεδύσαμεν ἄπειρα ὑπάρχοντα, ἢ πῶς ἀπ' ὀλίγων; διεψεύ-
 σθημεν γὰρ ἂν, οἷον φέρε κοίναντες τὸ ἀναπνοῇ χρωμένον μόνον
 ζῶον εἶναι· ἢ πῶς ἂν τὸ ἀρχικὸν εἶεν αἱ ἔννοιαι; ἀναμνηστι-
 κῶς οὖν νοοῦμεν ἀπὸ μικρῶν αἰσθημάτων, ἀπὸ τινων κατὰ
 μέρος ὑποπεσόντων ἀναμνησκόμενοι τῶν πάλαι ἐγνωσμένων,
 ὧν λήθην ἐλάβομεν ἐνσωματωθέντες. ἔτι δὲ ἡ ψυχὴ οὐ φθείρε-
 ται ὑπὸ τῆς ἰδίας κακίας, οὐδὲ ὑπὸ τῆς ἄλλου φθείροιτ' ἂν, οὐδ'
 ἀπλῶς ὑπ' ἄλλου, οὕτω δὲ ἔχουσα ἀφθαρτον ἂν εἴη. τό γε μὴν
 αὐτοκίνητον ἀρχικῶς ἀεικίνητον, τὸ δὲ τοιοῦτον ἀθάνατον· αὐ-
 τοκίνητον δὲ ἡ ψυχὴ, τὸ δὲ αὐτοκίνητον ἀρχὴ πάσης κινήσεως
 καὶ γενέσεως, ἀρχὴ δὲ ἀγένητον καὶ ἀνώλεθρον· ὥστε ἡ τε τῶν
 ὅλων ψυχὴ τοιαύτη ἂν εἴη καὶ ἡ ἀνθρωπίνη, τοῦ αὐτοῦ γε κρά-
 ματος ἀμφοτέραι μεταλαβοῦσαι. αὐτοκίνητον δὲ φησι τὴν ψυ-
 χήν, ὅτι σύμφυτον ἔχει τὴν ζωὴν αἰεὶ ἐνεργοῦσαν καθ' αὐτήν.
 ὅτι μὲν οὖν αἱ λογικαὶ ψυχαὶ ἀθάνατοι ὑπάρχουσι κατὰ τὸν
 ἄνδρα τοῦτον, βεβαιώσαιτ' ἂν τις· εἰ δὲ καὶ αἱ ἄλογοι, τοῦτο τῶν
 ἀμφισβητουμένων ὑπάρχει. πιθανὸν γὰρ τὰς ἄλόγους ψυχὰς,
 ψιλῇ τε φαντασίᾳ ἐλαυνομένας καὶ οὔτε λογισμῷ οὔτε κρίσει
 χρωμένας, οὔτε θεωρήμασι καὶ τῇ τούτων συναγωγῇ οὔτε καθο-
 λικαῖς διαλήψεσι, παντελῶς δὲ ἀνευνοήτους οὔσας καὶ τῆς νοη-
 τῆς φύσεως, μήτε τῆς αὐτῆς οὐσίας εἶναι ταῖς λογικαῖς, θνητάς
 τε καὶ φθαρτάς ὑπάρχειν. τῷ δὲ ἀθανάτους εἶναι τὰς ψυχὰς
 λόγῳ ἠκολούθησε τὸ εἰσκρίνεσθαι αὐτὰς τοῖς σώμασι, παρεμ-
 φνομένας ταῖς τῶν ἐμβρύων διαπλαστικαῖς φύσεσι, καὶ διαμεί-
 βειν πολλὰ σώματα καὶ ἀνθρώπινα καὶ οὐκ ἀνθρώπινα, ἢ ἀριθ-
 μοὺς μενούσας ἢ βουλήσει θεῶν ἢ δι' ἀκολασίαν ἢ δια φιλοσω-
 ματίαν· ἔχει δὲ πῶς οἰκειότητα πρὸς ἄλληλα σῶμα καὶ ψυχὴν,
 ὥς πῦρ καὶ ἀσφαλτος. καὶ ἡ θεῶν δὲ ψυχὴ κέκτηται καὶ αὕτη
 τό τε κριτικόν, ὃ καὶ γνωστικόν ἂν καλοῖτο, καὶ μὴν τὸ ὁρμητι-
 κόν τε, ὃ καὶ παραστατικόν ἂν τις ὀνομάσειε, καὶ τὸ οἰκειωτικόν·
 αἵτινες δυνάμεις οὔσαι καὶ ἐν ταῖς ἀνθρωπίναις ψυχαῖς μετὰ
 τὸ ἐνσωματωθῆναι οἷον μεταβολὴν λαμβάνουσιν, ἢ μὲν οἰκειω-
 τικὴ εἰς τὸ ἐπιθυμητικόν, ἢ δὲ ὁρμητικὴ εἰς τὸ θυμοειδές.

XXVI. Περὶ δὲ εἰμαρμένης τοιαῦτά τινα τῷ ἀνδρὶ ἀρέσκει. πάντα μὲν φησιν ἐν εἰμαρμένῃ εἶναι, οὐ μὴν πάντα καθειμάσθαι. ἡ γὰρ εἰμαρμένη νόμου τάξιν ἐπέχουσα οὐχ ὅσον λέγει, διότι ὁ μὲν τὰδε ποιήσει, ὁ δὲ τὰδε πείσεται· εἰς ἄπειρον γὰρ τοῦτο, ἀπείρων μὲν ὄντων τῶν γεννωμένων, ἀπείρων δὲ τῶν περὶ αὐτοὺς συμβαινόντων· ἐπεὶ καὶ τὸ ἐφ' ἡμῖν οἰχήσεται καὶ ἔπαινοι καὶ ψόγοι καὶ πᾶν τὸ τούτοις παραπλήσιον· ἀλλὰ διότι ἥτις ἂν ἔλθῃ ψυχὴ τοιοῦτον βίον καὶ τὰδε τινα πράξει, τὰδε τινα αὐτῇ ἔψεται. ἀδέσποτον οὖν ἡ ψυχὴ καὶ ἐπ' αὐτῇ μὲν τὸ πράξει ἢ μὴ, καὶ οὐ κατηνάγκασται τοῦτο, τὸ δὲ ἐπόμενον τῇ πράξει καθ' εἰμαρμένην συντελεσθήσεται· ὅσον τῷ Πάρις ἀρπάσῃ τὴν Ἑλένην, ἐπ' αὐτῷ ὄντι, ἀκολουθήσῃ τό· πολεμήσουσι περὶ τῆς Ἑλένης οἱ Ἕλληνες. οὕτω γὰρ καὶ ὁ Ἀπόλλων τῷ Λαίῳ προεῖπεν·

εἰ γὰρ τεκνώσεις παῖδ', ἀποκτενεῖ σ' ὁ φύς·
ἐν τῷ θεσμῷ δὴ περιέχεται μὲν καὶ ὁ Λαῖος καὶ τὸ φῦσαι αὐτὸν παῖδα, καθειμάσθαι δὲ τὸ ἐπόμενον. ἡ δὲ τοῦ δυνατοῦ φύσις πέπτωκε μὲν πως μεταξὺ τοῦ τε ἀληθοῦς καὶ τοῦ ψεύδους, ἀορίστω δὲ ὄντι αὐτῷ τῇ φύσει ὥσπερ ἐποχεῖται τὸ ἐφ' ἡμῖν· ὃ δ' ἂν ἐλομένων ἡμῶν γένηται, τοῦτο ἔσται ἢ ἀληθές ἢ ψεῦδος· τὸ δὲ δυνάμει [τοῦτ' ἐστὶ] τοῦ καθ' ἑξιν καὶ κατ' ἐνέργειαν λεγομένου διήνεγκε. τὸ μὲν γὰρ δυνάμει ἐπιτηδειότητά τινα ἀποσημαίνει πρὸς τινα οὕτω τὴν ἑξιν ἔχοντα· ὥς ὁ παῖς δυνάμει ρηθήσεται καὶ γραμματικὸς καὶ αὐλητὴς καὶ τέκτων, ἔσται δὲ τὸ τηρικᾶδε ἐν ἑξει ἐνός τινος ἢ δυοῖν τούτων, ὁπόταν μάθῃ καὶ κτήσῃται τινα τῶν ἑξεων· κατ' ἐνέργειαν δὲ ὁπόταν ἐνεργῇ ἀπὸ τῆς ἑξεως ἐκείνης, ἣν κέκτηται· τὸ δὲ δυνατόν οὐδὲν τούτων, ἀορισταῖνον δὲ τῷ ἐφ' ἡμῖν κατὰ τὴν ἐφ' ὁπότερον ῥοπὴν λαμβάνει τὸ ἀληθεύειν ἢ μὴ.

XXVII. Ἐξῆς δ' ἐπὶ κεφαλαίων περὶ τῶν ἡθικῶς τῷ ἀνδρὶ εἰρημένων ρητέον. τὸ μὲν δὴ τιμιώτατον καὶ μέγιστον ἀγαθὸν οὔτε εὐρεῖν ᾤετο εἶναι ῥάδιον οὔτε εὐρόντας ἀσφαλὲς εἰς πάντας ἐκφέρειν· πᾶν γοῦν ὀλίγοις τῶν γνωρίμων καὶ τοῖς γε προκριθεῖσι τῆς περὶ τοῦ ἀγαθοῦ ἀκροάσεως μετέδωκε· τὸ μέντοι ἡμέτερον ἀγαθόν, εἴ τις ἀκριβῶς τὰ αὐτοῦ συγγράμματα ἀναλάβοι, ἐτίθητο ἐν τῇ ἐπιστήμῃ καὶ θεωρίᾳ τοῦ πρώτου ἀγαθοῦ, ὅπερ θεὸν τε καὶ νοῦν τὸν πρώτον προσαγορεύσαι ἂν τις. πάντα γὰρ

τὰ ὁπωσοῦν παρ' ἀνθρώποις ἀγαθὰ νομιζόμενα ταύτης ὑπελάμβανε τυγχάνειν τῆς προσρήσεως τῷ ὁπωσοῦν μετέχειν ἐκείνου τοῦ πρώτου καὶ τιμιωτάτου, ὥνπερ τρόπον καὶ τὰ γλυκέα καὶ τὰ θερμὰ κατὰ μετουσίαν τῶν πρώτων τὴν ἐπωνυμίαν ἔχειν· μόνα δὲ τῶν ἐν ἡμῖν ἐφικνεῖσθαι αὐτοῦ τῆς ὁμοιότητος νοῦν καὶ λόγον, διὸ καὶ τὸ ἡμέτερον ἀγαθὸν καλὸν εἶναι καὶ σεμνὸν καὶ θεῖον καὶ ἐράσμιον καὶ σύμμετρον καὶ δαιμονίως πως καλούμενον· τῶν δὲ λεγομένων ὑπὸ τῶν πολλῶν ἀγαθῶν, οἷον ὑγείας κάλλους τε καὶ ἰσχύος καὶ πλούτου καὶ τῶν παραπλησίων μηδὲν εἶναι καθάπαξ ἀγαθόν, εἰ μὴ τύχοι τῆς ἀπὸ τῆς ἀρετῆς χρήσεως· χωρισθέντα γὰρ ταύτης ὕλης μόνον ἐπέχειν τάξιν, πρὸς κακοῦ γινόμενα τοῖς φανύλως αὐτοῖς χρωμένοις· ἔσθ' ὅτε δὲ αὐτὰ καὶ θνητὰ ὠνόμαζεν ἀγαθὰ· τὴν δ' εὐδαιμονίαν οὐκ ἐν τοῖς ἀνθρωπίνοις ἡγεῖτο εἶναι [τοῖς] ἀγαθοῖς ἀλλ' ἐν τοῖς θείοις τε καὶ μακαροῖς· ὅθεν δὴ καὶ μεγάλων τε καὶ θαυμασίων τὰς τῷ ὄντι φιλοσόφους ψυχὰς ἐφασκεν ἀναμέστους καὶ μετὰ τὴν τοῦ σώματος διάλυσιν συνεστίλους θεοῖς γινομένας καὶ συμπεριπολούσας καὶ τὸ τῆς ἀληθείας πεδῖλον θεωμένας, ἐπέπερ καὶ ἐν τῷ ζῆν ἐφλεντο τῆς ἐπιστήμης αὐτοῦ καὶ τὴν ἐπιτήδευσιν αὐτοῦ προετίμων, ἀφ' ἧς ὥσπερ τι ὄμμα ψυχῆς ἐκκαθηραμένους καὶ ἀναζωπυρῆσαντας ἀπολλύμενόν τε καὶ ἀποτυφλούμενον κρεῖττον ὃν σῶζεσθαι μυρίων ὁμμάτων, δυνατοὺς γίνεσθαι ἐπορέξασθαι τῆς τοῦ λογικοῦ παντός φύσεως· ὁμοιωσθαι γὰρ τοὺς ἄφρονας τοῖς ὑπὸ γῆν ἀνθρώποις κατωκισμένοις καὶ φῶς μὲν μηδέποτε λαμπρὸν ἑωρακόσιν, ἀμυδρὰς δὲ τινὰς σκίας ὁρῶσι τῶν παρ' ἡμῖν σωμάτων, οἰόμενοις δὲ σαφῶς ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ὄντων· ὥς γὰρ τούτους, τυχόντας τῆς ἐκ τοῦ ζόφου ἀνόδου καὶ εἰς τὸ καθαρὸν φῶς προελθόντας, εὐλόγως καταγνώσεσθαι τῶν τότε φανέντων καὶ πολὺ πρόσθεν αὐτῶν ὥς ἐξηπατημένων· οὕτω δὲ καὶ τοὺς ἀπὸ βιωτικοῦ ζόφου μεταβαίνοντας ἐπὶ τὰ κατ' ἀλήθειαν θεῖα καὶ καλὰ τῶν μὲν πάλαι θαυμασθέντων αὐτοῖς καταφρονήσιν, τῆς δὲ τούτων θεωρίας σφοδροτέραν ἔξειν ὄρεξιν· οἷς συνωδόν ἐστι τὸ λέγειν, αὐτὸ μόνον εἶναι τὸ καλὸν ἀγαθόν, καὶ τὴν ἀρετὴν αὐταρκῆ πρὸς εὐδαιμονίαν, καὶ διότι μὲν τὸ ἀγαθὸν ἐν ἐπιστήμῃ τοῦ πρώτου καὶ καλὸν ἐστι, δι' ὅλων συντάξεων δεδῆλωται, τὰ δὲ κατὰ μετοχὴν ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Νόμων οὕτω πως·

διττὰ δὲ ἀγαθὰ ἐστὶ, τὰ μὲν ἀνθρώπινα, τὰ δὲ θεῖα, καὶ τὰ ἐξῆς τούτοις· εἰ δέ τι κεχωρισμένον καὶ τοῦ πρώτου τῆς οὐσίας ἀμέτοχον ὑπάρχει, καὶ τοῦτο ὑπὸ τῶν ἀνοήτων ἀγαθὸν ὠνόμασται, τοῦτο δὲ φησὶ μείζον εἶναι τῷ ἔχοντι κακὸν ἐν Εὐθυδήμῳ. ὅτι δὲ καὶ [κατὰ] τὰς ἀρετὰς ἡγεῖτο εἶναι δι' αὐτὰς αἰρετάς, ὡς ἀκόλουθόν γε ληπτέον τῷ μόνον αὐτὸν ἡγεῖσθαι τὸ καλὸν ἀγαθόν· καὶ δὴ ἐν πλείστοις τοῦτο αὐτῷ ἐπιδέδεικται καὶ μάλιστα ἐν ὅλῃ τῇ Πολιτείᾳ. τὸν μὲν γὰρ ἐπιστήμην ἔχοντα τὴν προειρημένην εὐτυχέστατον εἶναι καὶ εὐδαιμονέστατον, οὐχ ἔνεκα τῶν τιμῶν, ὧν τοιοῦτος ὧν λήψεται, οὐδὲ μισθῶν ἔνεκα, ἀλλὰ καὶ πάντας λανθάνη ἀνθρώπους καὶ τὰ λεγόμενα κακὰ εἶναι ὅλον ἀτιμίαι καὶ φυγαὶ καὶ θάνατοι συμβαλύνωσι· τὸν δὲ χωρὶς ταύτης τῆς ἐπιστήμης τὰ νομιζόμενα ἀγαθὰ πάντα κεκτημένον, ὅλον πλοῦτον καὶ βασιλείαν μεγάλην καὶ σώματος ὑγείαν καὶ εὐρωστίαν καὶ κάλλος, μηδὲν τι μᾶλλον εἶναι εὐδαίμονα.

XXVIII. Οἷς πᾶσιν ἀκόλουθον τέλος ἐξέθετο ὁμοίωσιν θεῶ κατὰ τὸ δυνατόν· ποικίλως δὲ τοῦτο χειρίζει. ποτὲ μὲν γὰρ ὁμοίωσιν θεῶ λέγει τὸ φρόνιμον καὶ δίκαιον καὶ ὅσιον εἶναι, ὡς ἐν Θεαιτήτῳ· διὸ καὶ πειρᾶσθαι χρῆ[ναι] ἐνθύνδε ἐκείσε φεύγειν ὅτι τάχιστα· φηγὴ δὲ ὁμοίωσις θεῶ κατὰ τὸ δυνατόν· ὁμοίωσις δὲ δίκαιον καὶ ὅσιον μετὰ φρονήσεως γενέσθαι· ποτὲ δὲ μόνον τὸ δίκαιον εἶναι, ὡς ἐν τῷ τελευταίῳ τῆς Πολιτείας· οὐ γὰρ δὴ ὑπὸ θεῶν ποτὲ ἀμελεῖται, ὅς ἂν προθυμεῖσθαι θέλῃ δίκαιος γενέσθαι καὶ ἐπιτηδεύων ἀρετὴν εἰς ὅσον δυνατόν ἀνθρώπων ὁμοιοῦσθαι θεῶ. ἐν δὲ τῷ Παίδωνι ὁμοίωσιν θεῶ λέγει τὸ σώφρονα ἅμα καὶ δίκαιον γενέσθαι, οὕτω πως· οὐκοῦν εὐδαιμονέστατοι, ἔφη, καὶ μακαριοὶ εἰσι καὶ εἰς βέλτιστον τόπον ἴοντες οἱ τὴν δημοτικὴν τε καὶ πολιτικὴν ἀρετὴν ἐπιτετηδευκότες, ἣν δὴ καλοῦσι σωφροσύνην τε καὶ δικαιοσύνην. ποτὲ μὲν δὴ τὸ τέλος ὁμοιωθῆναι θεῶ λέγει, ποτὲ δ' ἐπεσθαι, ὡς ὁπότεν εἶπῃ· ὁ μὲν δὴ θεός, καθάπερ ὁ παλαιὸς λόγος, ἀρχὴν τε καὶ τελευτὴν καὶ τὰ τούτοις ἐξῆς· ποτὲ δὲ ἀμφοτέρω, ὡς ὁπότεν φῇ· τὴν δὲ θεῶ ἐπομένην τε καὶ εἰκασμένην ψυχὴν καὶ τὰ τούτοις ἐξῆς. καὶ γὰρ τοι τῆς ὠφελείας ἀρχὴ τὸ ἀγαθόν, τοῦτο δὲ ἐκ θεοῦ εἴρηται· ἀκόλουθον οὖν τῇ ἀρχῇ τὸ τέλος εἶη ἂν τὸ ἑομοιωθῆναι θεῶ, θεῶ δηλονότι τῷ ἐπουρανίῳ, μὴ τῷ μὰ Δία ὑπερουρανίῳ, ὅς οὐκ ἀρετὴν ἔχει, ἀμείνων δ' ἐστὶ ταύτης· ὅθεν ὁρθῶς ἂν τις

φαιή, τὴν μὲν κακοδαιμονίαν τοῦ δαίμονος εἶναι κάκωσιν, τὴν δὲ εὐδαιμονίαν τοῦ δαίμονος εὐεξίαν. ἐφικόμεθα δ' ἂν τοῦ γενέσθαι ὅμοιοι θεῷ φύσει τε χρησάμενοι τῇ προσηκούσῃ, ἔθεσσι τε καὶ ἀγωγῇ καὶ ἀσκήσει τῇ κατὰ νόμον, καὶ τὸ πυριώτατον λόγῳ καὶ διδασκαλίᾳ καὶ θεωρημάτων παραδόσει, ὥστε ἐξίστασθαι μὲν τὰ πολλὰ τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων, αἰεὶ δὲ εἶναι πρὸς τοῖς νοητοῖς· προτέλεια δὲ καὶ προκαθάρσια τοῦ ἐν ἡμῖν δαίμονος, εἰ μέλλει τὰ μελῶς μυεῖσθαι μαθήματα, εἴη ἂν τὰ διὰ μουσικῆς καὶ ἀριθμητικῆς τε καὶ ἀστρονομίας καὶ γεωμετρίας, συνεπιμελουμένων ἡμῶν καὶ τοῦ σώματος διὰ γυμναστικῆς, ἥτις καὶ πρὸς πόλεμον καὶ πρὸς εἰρήνην εὐθεται τὰ σώματα παρασκευάσει.

XXIX. Θείου δὲ χρήματος τῆς ἀρετῆς ὑπαρχούσης, αὐτὴ μὲν ἐστὶ διάθεσις ψυχῆς τελεία καὶ βελτίστη, εὐσχήμονα καὶ σύμφωνον καὶ βέβαιον παρέχουσα τὸν ἄνθρωπον ἐν τῷ λέγειν καὶ πράττειν καθ' ἑαυτὸν καὶ πρὸς ἄλλους· τὼ δὲ εἶδη αὐτῆς λογικὰ, αἱ δὲ περὶ τὸ ἄλογον ψυχῆς μέρος συνιστάμεναι, οἷον ἀνδρία καὶ σωφροσύνη, περὶ μὲν τὸ θυμικὸν τῆς ἀνδρίας συνισταμένης, περὶ δὲ τὸ ἐπιθυμητικὸν τῆς σωφροσύνης. ἑτέρου γὰρ ὄντος τοῦ τε θυμικοῦ καὶ τοῦ * ἐπιθυμητικοῦ καὶ τοῦ * λογιστικοῦ, διάφορος ἂν εἴη καὶ ἡ ἐκάστου τελειότης· τοῦ μὲν δὴ λογιστικοῦ μέρους τελειότης ἐστὶν ἡ φρόνησις, τοῦ δὲ θυμικοῦ ἡ ἀνδρία, τοῦ δὲ ἐπιθυμητικοῦ ἡ σωφροσύνη. ἡ μὲν δὴ φρόνησις ἐστὶν ἐπιστήμη ἀγαθῶν καὶ κακῶν καὶ οὐδετέρων, ἡ δὲ σωφροσύνη τάξις περὶ τὰς ἐπιθυμίας καὶ τὰς ὀρέξεις καὶ τὴν εὐπειθειαν αὐτῶν πρὸς τὸ ἡγεμονικόν, τοῦτο δὲ εἴη ἂν τὸ λογιστικόν· ὅταν δὲ φῶμεν τάξιν τινὰ εἶναι καὶ εὐπειθειαν τὴν σωφροσύνην, τοιοῦτόν τι παρίσταμεν, ὅτι δύναμις τις ἐστὶ, καθ' ἣν τεταγμένως καὶ εὐπειθῶς ἔχουσιν αἱ ὀρέξεις πρὸς τὸ φύσει δεσποτικόν, τουτέστι τὸ λογιστικόν. ἡ δὲ ἀνδρία ἐστὶ δόγματος ἐννόμου σωτηρία * περὶ τοῦ * δεινοῦ τε καὶ μὴ δεινοῦ, τουτέστι διασωστικὴ δύναμις δόγματος ἐννόμου. ἡ δὲ δικαιοσύνη ἐστὶ συμφωνία τις τούτων πρὸς ἄλληλα, δύναμις οὖσα, καθ' ἣν ὁμολογεῖ καὶ συμφωνεῖ πρὸς ἄλληλα τὰ τρία μέρη τῆς ψυχῆς καὶ ἕκαστον πρὸς τῷ οἰκείῳ γίνεται καὶ ἐπιβάλλοντι [τε καὶ] κατ' ἀξίαν, ὥς ἂν παντέλεια τις οὖσα τῶν τριῶν ἀρετῶν, φρονήσεως, ἀνδρίας, σωφροσύνης· ἄρχοντος μὲν τοῦ λογισμοῦ, τῶν

δὲ λοιπῶν μερῶν τῆς ψυχῆς κατ' οἰκείαν ιδιότητα κατεσταλμένων ὑπὸ τοῦ λογισμοῦ καὶ πειθηνίων αὐτῶ γεγεννημένων, ὅθεν καὶ ἀντακολουθεῖν ἡγήτεον τὰς ἀρετάς. ἡ γὰρ ἀνδρεία δόγματος ἐννόμου διασωστικῆ ὑπάρχουσα λόγου ὀρθοῦ διασωστικῆ ἐστὶ, τὸ γὰρ ἐννομον δόγμα ὀρθὸς τίς ἐστὶ λόγος· ὁ δὲ ὀρθὸς λόγος ἀπὸ φρονήσεως γίνεται, καὶ μὴν καὶ ἡ φρόνησις μετὰ ἀνδρείας ὑφίσταται· ἐπιστήμη γὰρ ἐστὶν αγαθῶν· οὐδεὶς δὲ δύναται τὸ ἀγαθὸν ὀρεῖν ὑπὸ δειλίας ἐπισκοτούμενος καὶ τῶν συνακολουθούντων τῇ δειλίᾳ παθῶν, παραπλησίως οὐδὲ μετὰ ἀκολασίας φρόνιμός τις δύναται εἶναι, καὶ καθόλου ἔάν τις διὰ τοῦ ἡττάσθαι ὑπὸ πάθους ποιῇ τι παρὰ τὸν ὀρθὸν λόγον, ὑπὸ ἀμαθίας καὶ ἀφροσύνης τοῦτο πάσχειν φησὶν αὐτὸν ὁ Πλάτων· ὥστε οὐκ ἂν δύναιτό τις φρόνησιν ἔχειν ἀκόλαστος ὢν καὶ δειλός. ἀχώριστοι οὖν εἰσὶν αἱ ἀρεταὶ ἀλλήλων αἱ τέλειαι.

XXX. Λέγονται γὰρ καὶ ἄλλως ἀρεταί, αἱ οἷον εὐφυῖαι καὶ προκοπαὶ πρὸς ταύτην, ὁμωνυμοῦσαι ταῖς τελειότησι κατὰ τὴν ὁμοιότητα τὴν πρὸς αὐτάς. οὕτω γοῦν καὶ στρατιώτας ἀνδρείους τινὰς καλοῦμεν, καὶ φαμεν ἐνλοτε ἀνδρείους τινὰς ὄντας ἀφρονάς ὑπάρχειν, περὶ τῶν οὐ τελείων ἀρετῶν ποιούμενοι τὸν λόγον. αἱ δὲ τέλειαι ἀρεταὶ δῆλον ὅτι οὔτε ἐπιτείνονται οὔτε ἀνιένται, αἱ μέντοι γε κακίαι καὶ ἐπίτασιν δέχονται καὶ ἀνεσιν· ἄλλος γὰρ ἄλλου ἀφρονέστερος καὶ ἀδικώτερος· ἀλλ' οὐδὲ συνέπονται αἱ κακίαι ἀλλήλαις· εἰσὶ γὰρ τινες ἐναντίαι, αἱ οὐκ ἂν εἶεν περὶ τὸν αὐτόν. οὕτω γὰρ ἔχει θρασύτης πρὸς δειλίαν, καὶ ἀσωτία πρὸς φιλαργυρίαν, καὶ ἄλλως ἀδυνάτου ὄντος τοῦ ὑφεστάναι τινὰ ἄνθρωπον πάσῃ κακίᾳ συνεχόμενον· οὐδὲ γὰρ σῶμα οἷον τε εἶναι ἔχον πάσας τὰς τοῦ σώματος κακίας ἐν ἑαυτῷ, παραδεκτέον δὲ καὶ μεταξὺ τινὰ διάθεσιν μῆτε φαύλην μῆτε σπουδαίαν· οὐδὲ γὰρ πάντας ἀνθρώπους ἢ σπουδαίους εἶναι ἢ φαύλους. τοὺς γὰρ ἐφ' ἱκανὸν προκόπτοντας τοιοῦτους εἶναι· οὐ γὰρ βῆδιον εὐθέως ἀπὸ κακίας ἐπ' ἀρετὴν μεταβῆναι· πολλὴν γὰρ εἶναι τὴν διάστασιν πρὸς ἀλλήλα τῶν ἀκρῶν καὶ ἐναντιώσιν. ἡγήτεον καὶ τῶν ἀρετῶν τὰς μὲν εἶναι προηγουμένας, τὰς δὲ ἐπομένας· ἡγουμένας μὲν τὰς ἐν τῷ λογιστικῷ, ἀφ' ὧν καὶ αἱ λοιπαὶ τὸ τέλειον λαμβάνουσιν, ἐπομένας δὲ τὰς ἐν τῷ παθητικῷ. αὗται γὰρ πράττουσι τὰ καλὰ κατὰ λόγον, οὐ τὸν ἐν αὐταῖς· οὐ γὰρ ἔχουσιν· ἀλλὰ κατὰ τὸν ὑπὸ τῆς φρονήσεως ἐνδιδόμενον

αὐταῖς, ἐξ ἔθους ἐγγινόμεναι καὶ ἀσκήσεως· καὶ ἐπεὶ οὔτε ἐπιστήμη οὔτε τέχνη ἐν ἄλλῳ μέρει τῆς ψυχῆς συνίσταται ἢ ἐν μόνῳ τῷ λογιστικῷ, αἱ μὲν περὶ τὸ παθητικὸν ἀρεταὶ οὐχ ὑπάρχουσι διδασκαί, ὅτι μήτε τέχνηι μήτε ἐπιστήμῃ εἰσιν· οὐδὲ γὰρ ἴδιον θεωρήματα ἔχουσιν· ἡ μὲντοι φρόνησις, ἐπιστήμη ὑπάρχουσα, τὰ οἰκεία ἐκάστη ἐνδίδωσιν, ὥς καὶ ὁ κυβερνήτης τοῖς ναύταις τινὰ ὑπαγορεύει ὑπ' αὐτῶν μὴ ὀρωμένα, οἱ δὲ πείθονται αὐτῷ· ὁ δὲ αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ στρατιώτου καὶ ἐπὶ στρατηγοῦ. ἐπιτετινομένων δὲ καὶ ἀνιεμένων τῶν κακιῶν, οὐδὲ τὰ ἀμαρτήματα ἴσα ἂν εἴη, ἀλλὰ τὰ μὲν μείζω, τὰ δὲ ἐλάττω, οἷς ἀκολούθως καὶ παρὰ τῶν νομοθετῶν τὰ μὲν μᾶλλον κολάζεται, τὰ δὲ ἥττον καίτοι γε ἀκρότητες αἱ ἀρεταὶ ὑπάρχουσαι διὰ τὸ τέλειαι εἶναι καὶ ἰοικέναι τῷ εὐθεῖ, κατ' ἄλλον τρόπον μεσότητες ἂν εἴεν, τῷ ὀραῖσθαι περὶ πάσας ἢ τὰς γε πλείστας καθ' ἐκάστην ἐκατέρωθεν δύο κακίας, τὴν μὲν καθ' ὑπερβολήν, τὴν δὲ κατ' ἐνδειαν, ὥς ἐπὶ τῆς ἐλευθεριότητος ὀραῖται ἐπὶ θάτερα μὲν μικρολογία, ἐπὶ θάτερα δὲ ἀσωτία. γίνεται γὰρ ἐν τοῖς πάθεσιν ἀμετρία κατὰ τὸ ὑπερβάλλειν τὸ προσῆκον ἢ ἐλλείπειν· οὔτε γὰρ ὁ μὴδὲ γονέων ὑβριζομένων ὀργιζόμενος ἀπαθῆς ἂν τις εἴη, οὔτε ὁ ἐπὶ πᾶσι καὶ τοῖς τυχοῦσι μετριοπαθῆς, ἀλλὰ πᾶν τούναντιον· πάλιν δὲ ὁμοίως γονέων τελευτησάντων ὁ μὲν μὴ λυπούμενος ἀπαθῆς, ὁ δ' ὥστε καὶ καταφθίνειν ὑπὸ τῆς λύπης, ὑπερπαθῆς τε καὶ ἀμετροπαθῆς, ὁ δὲ λυπούμενος μὲν, μετρίως δὲ τοῦτο πάσχων, μετριοπαθῆς. καὶ μὴν ὁ πάντα φοβούμενος, καὶ πέρα τοῦ μετρίου, δειλός, ὁ δὲ μὴδὲν φοβούμενος θρασύς, ἀνδρεῖος δὲ ὁ μετρίως ἔχων περὶ τε θάρακα καὶ φόβους· καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁ αὐτὸς λόγος. ἐπεὶ οὖν τὸ μὲν μέτριον ἐν τοῖς πάθεσι τὸ βέλτιστόν ἐστιν, οὐκ ἄλλο δὲ ἐστὶ τὸ μέτριον ἢ τὸ μέσον ὑπερβολῆς καὶ ἐλλείψεως, διὰ τοῦτο διὰ μεσότητος αἱ τοιαῦται ἀρεταί, διότι μέσως ἔχοντας ἡμᾶς ἐν τοῖς πάθεσι παρέχονται.

XXXI. Ἐπεὶ δὲ καί, εἴ τι ἄλλο ἐφ' ἡμῖν ἐστὶ καὶ ἀδέσποτον, καὶ ἡ ἀρετὴ τοιοῦτον ὑπάρχει — οὐδὲ γὰρ ἂν ἐπαινέτῳ ἦν τὸ καλόν, εἰ ἐκ φύσεως ἢ τινος θείας μοίρας παρεγένετο — καὶ ἐκούσιον ἂν εἴη ἡ ἀρετὴ, καθ' ὁρμὴν τινὰ συνισταμένη διάπυρον καὶ γενναίαν καὶ ἔμμονον· τῷ δὲ τὴν ἀρετὴν ἐκούσιον εἶναι ἔπεται τὸ τὴν κακίαν ἀκούσιον ὑπάρχειν. τίς γὰρ ἂν ἐκὼν ἐν τῷ καλλίστῳ ἑαυτοῦ μέρει καὶ τιμιωτάτῳ ἔλοιτο ἔχειν τὸ μέγι-

στον τῶν κακῶν; εἰ δέ τις ἐπὶ κακίαν ὁρμᾷ, πρῶτον μὲν οὐχ ὥς ἐπὶ κακίαν αὐτὴν ὁρμήσει, ἀλλ' ὥς ἐπ' ἀγαθόν· εἰ δὲ καὶ παρα-
γίνεται τις ἐπὶ κακίαν [πάντως ὁ τοιοῦτος ἐξηπάτηται] ὥς δι' ἐλάττονός τινος κακοῦ ἀποικονομησόμενος μείζον ἀγαθόν, καὶ ταύτῃ ἀκουσίως ἐλεύσεται· ἀδύνατον γὰρ ὁρμᾶν τινὰ ἐπὶ κακὰ βουλούμενον ἔχειν αὐτά, οὔτε ἐλπίδα ἀγαθοῦ οὔτε φόβον μελζονος κακοῦ. καὶ ὅσα δὴ ἀδικεῖ ὁ φαῦλος, ἀκούσια ὑπάρχει· τῆς γὰρ ἀδικίας ἀκουσίον οὐσης, πολὺ μᾶλλον τὸ ἀδικεῖν ἀκούσιον ἂν εἴη, ὅσῳ καὶ μείζον κακὸν ἂν τυγχάνοι τὸ ἐνεργεῖν αὐτὸν κατὰ ἀδικίαν τοῦ ἔχειν αὐτὴν ἡρεμοῦσαν. καίτοι δὲ ἀκουσίῳ ὄντων τῶν ἀδικημάτων, κολαστέον τοὺς ἀδικοῦντας καὶ διαφόρως· αἴτε γὰρ βλάβαι διάφοροι, καὶ τὸ ἀκούσιον ἐν ἀγνοίᾳ τινὶ ἢ πάθει κεῖται, ἅπαντα δὲ τὰ τοιαῦτα ἔξεστιν ἀποτρίψασθαι καὶ λόγῳ καὶ ἡθεσιν ἀστείοις καὶ μελέτῃ. τοσοῦτον δὲ κακὸν ἀδικία, ὥστε φευκτότερον εἶναι τὸ ἀδικεῖν τοῦ ἀδικεῖσθαι· τὸ μὲν γὰρ πονηροῦ ἔργον, τὸ δὲ ἀδικεῖσθαι πάθος ἀσθενοῦς. αἰσχροὺς μὲν δὴ ἐκότερον, τὸ δὲ ἀδικεῖν τοσοῦτον κάκιον, ὅσῳπερ καὶ αἰσχίον· λυσιτελεῖ δὲ τῷ ἀδικοῦντι ὑποσχεῖν δίκην, ὥς καὶ τῷ νενοσηκότι ὑποσχεῖν ἰατρῶν τὸ σῶμα εἰς θεραπείαν· πᾶσα γὰρ κόλασις ἰατρὲα τίς ἐστιν ἡμαρτηκυίας ψυχῆς.

XXXII. Ἐπεὶ δὲ αἱ πλεῖσται ἀρεταὶ περὶ πάθη γίνονται, διοριστέον καὶ περὶ τοῦ πάθους, ὁποῖόν τι ὑπάρχει. ἔστι τοίνυν πάθος κίνησις ἄλογος ψυχῆς ὥς ἐπὶ κακῷ ἢ ὥς ἐπ' ἀγαθῷ. ἄλογος μὲν οὖν εἴρηται κίνησις, ὅτι οὐ κρίσεις τὰ πάθη οὐδὲ δόξαι, ἀλλὰ τῶν ἀλόγων τῆς ψυχῆς μερῶν κινήσεις· ἐν γὰρ τῷ παθητικῷ τῆς ψυχῆς συνίσταται, καὶ τὰ ἡμέτερα ἔργα οὐδὲ ἐφ' ἡμῖν. ἀκουσι γοῦν ἐν ἡμῖν ἐγγίνεται πολλάκις καὶ ἀντιτείνουσιν· ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ γινώσκοντες, ὅτι οὐ λυπηρὰ τὰ προσπεπτωκότα οὐδὲ ἡδέα οὐδὲ μὴν φοβερά, οὐδὲν ἤττον ἀγόμεθα ὑπ' αὐτῶν, οὐκ ἂν παθόντες ταῦτα, εἰ κρίσεις τὰ αὐτὰ ἦν· ταύτας γὰρ ἀποβάλλομεν καταγνόντες αὐτῶν, εἴτε δεόντως εἴτε μὴ δεόντως. ἐπ' ἀγαθῷ δὲ ἢ καὶ ἐπὶ κακῷ, ἐπειδὴ κατ' ἔμφρασιν ἀδιαφόρου πράγματος οὐ κινεῖται πάθος· πάντα γὰρ συνίσταται ἢ κατὰ ἀγαθοῦ ἔμφρασιν ἢ κατὰ κακοῦ. ἀγαθὸν γὰρ ἔαν μὲν παρεῖναι ὑπολάβωμεν, ἡδόμεθα, ἔαν δὲ μέλλειν, ἐπιθυμοῦμεν· καὶ κακὸν ἔαν μὲν παρεῖναι ὑπολάβωμεν, λυπούμεθα, τὸ δὲ μέλλον φοβούμεθα. ἔστι δὲ πάθη ἀπλᾶ καὶ στοιχειώδη δύο, ἡδονὴ τε καὶ λύπη,

τάλλα δὲ ἐκ τούτων πέπλασται. οὐ γὰρ συναριθμητέον τούτοις φόβον καὶ ἐπιθυμίαν ὥς ἀρχικὰ ὑπάρχοντα καὶ ἀπλᾶ. ὃ τε γὰρ φοβούμενος οὐ παντελῶς ἐστέρεται ἡδονῇ· οὐδὲ γὰρ τὸν τυχόντα ἂν τις διαγένοιτο χρόνον, ἀπογινώσκων ἀπαλλαγὴν ἢ κουφισμόν τοῦ κακοῦ· πλεονάζει μέντοι ἐν τῷ λυπεῖσθαι καὶ ὀχλεῖσθαι, καὶ διὰ τοῦτο συνῆπται τῇ λύπῃ· ὃ τε ἐπιθυμῶν ἐν προσδοκίᾳ μένων τοῦ τεύξεσθαι ἡδεται, οὐ παντελῶς δὲ θαρρῶν οὐδ' ἔχων βέβαιον τὴν ἐλπίδα ἄχθεται. ἐπιθυμίας δὲ καὶ φόβου μὴ ὄντων ἀρχικῶν, ἀνευδοκίᾳσως συγχωρηθήσεται τὸ μὴδὲ τῶν ἄλλων παθῶν τι ἀπλοῦν εἶναι, οἷον ὀργὴν λέγω καὶ πόθον καὶ ζῆλον καὶ ὅσα τοιαῦτα· ἐν τούτοις γὰρ ἐνοραῖται ἡδονὴ καὶ λύπη ὥς ἂν ἐκ τούτων μεμιγμένοις. τῶν δὲ παθῶν τὰ μὲν ἐστὶν ἄγρια, τὰ δὲ ἡμερᾶ· καὶ ἡμερᾶ μὲν ὅσα κατὰ φύσιν ὑπάρχει τῷ ἀνθρώπῳ ἀναγκαῖά τε καὶ οἰκεῖα· οὕτω δ' ἔχει, ἕως ἂν σύμμετρα ὑπάρχῃ· προσελθούσης δ' αὐτοῖς ἀμετρίας, ἡμαρτημένα ὑπάρχει. τοιαῦτά ἐστιν ἡδονή, λύπη, θυμὸς, ἔλεος, αἰσχύνῃ· οἰκτεῖον γὰρ τὸ ἡσθῆναι ἐπὶ τοῖς κατὰ φύσιν, λυπηθῆναι δὲ ἐπὶ τοῖς ἐναντίοις· καὶ ὁ μὲν θυμὸς πρὸς τὸ ἀμύνεσθαι καὶ τιμωρεῖσθαι τοὺς ἐχθροὺς ἀναγκαῖος, ὁ δὲ ἔλεος οἰκεῖος φιλανθρωπία, αἰσχύνῃ δὲ πρὸς ἀναχώρησιν ἀπὸ τῶν αἰσχυρῶν ἐπιτηδεύς. ἄλλα δ' ἄγρια ἐστὶ πάθη, ἅπερ παρὰ φύσιν ἐστὶν, ἐκ διαστροφῆς συστάιντα καὶ ἐθῶν μοχθηρῶν· ταῦτα δ' ὑπάρχει γέλως καὶ ἐπιχαιρεκακία καὶ μισανθρωπία, ἃ καὶ ἐπιτεινόμενα καὶ ἀνιέμενα καὶ ὁπωσποτοῦν ἔχοντα διημαρτημένα ὄντα τυγχάνει, μετριότητα μὴ δεχόμενα. περὶ δὲ ἡδονῆς καὶ λύπης φησὶν ὁ Πλάτων, ὅτι ταῦτα τὰ πάθη φύσει πως ἀρχῇθεν ἐν ἡμῖν κινηθέντα φέρεται, τῆς μὲν λύπης καὶ τῆς ἀλγηδόνος ἐπιγινομένων παρὰ φύσιν κινουμένοις, τῆς δὲ ἡδονῆς εἰς τὸ κατὰ φύσιν ἀποκαθισταμένοις· οἴεται δὲ κατὰ φύσιν κατάστημα εἶναι τὸ μέσον ἀλγηδόνος τε καὶ ἡδονῆς, οὐδετέρῳ ἐκείνων ὃν τὸ αὐτό, ἐν ᾧ καὶ τὸν πλείω χρόνον ὑπάρχουμεν. διδάσκει δὲ καὶ διότι πολλὰ ἐστὶν εἶδη ἡδονῶν, τὰ μὲν διὰ τοῦ σώματος, τὰ δὲ διὰ τῆς ψυχῆς· τῶν δὲ ἡδονῶν τὰς μὲν μλγνυσθαι τοῖς ἐναντίοις, τὰς δὲ παραμένειν καθαρὰς τε καὶ ἐλικρινεῖς· καὶ τὰς μὲν ἀναμνηστικὰς, τὰς δὲ μετ' ἐλπίδος γινόμενας· καὶ τὰς μὲν αἰσχυράς, ὅσαι ἀπόλαστοι τε καὶ μετὰ ἀδικίας, τὰς δὲ μετρίας καὶ ἀμωσγέτως μετεχούσας τοῦ ἀγαθοῦ, οἷον τὴν τε εὐφροσύνην τὴν ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τὰς

ἐν ταῖς ἀρεταῖς ἡδονάς. πεφυκυῶν δὲ πολλῶν ἀδοκίμων ἡδονῶν, οὐ ζητητέον εἰ τῶν ἀπλῶς ἀγαθῶν δύναται εἶναι· ἐξέτηςλος γὰρ φαίνεται καὶ οὐδενὸς ἀξία, ἐπιγεννηματικὴ τῇ φύσει ὑπάρχουσα καὶ οὐδὲν οὐσιῶδες οὐδὲ προηγουμένον ἔχουσα, συνυπάρχουσα δὲ τῷ ἐναντίῳ· μίγνυται γὰρ ἡδονὴ καὶ λύπη, οὐκ ἂν δὲ συνέβαινε τοῦτο, εἰ τὸ μὲν ἀπλῶς ἢ ἀγαθόν, θάτερον δὲ κακόν.

XXXIII. Φιλία δὲ ἡ μάλιστα καὶ κυρίως λεγομένη οὐκ ἄλλη τις ἐστὶ τῆς συνισταμένης κατ' εὐνοίαν ἀντίστροφον· αὕτη δὲ ὑφίσταται, ὅταν ἐπίσης ἐκότερος βούληται τὸν πλησίον καὶ ἑαυτὸν εὖ πράττειν. ἡ δὲ ἰσότης αὕτη οὐκ ἄλλως σώζεται ἢ κατὰ τὴν τοῦ ἡθους ὁμοιότητα· τὸ γὰρ ὁμοιον τῷ ὁμοίῳ μετρίῳ ὄντι φίλον ὑπάρχει, τὰ δὲ ἄμετρα οὔτε ἀλλήλοις οὔτε τοῖς συμμέτροις δύναται ἐφαρμόσαι. εἰσὶ δὲ τινες καὶ ἄλλαι νομιζόμεναι φιλῖαι, οὐ μὲν καὶ οὐσαι, ὑπὸ τῆς ἀρετῆς οἶον ἐπικεχρωσμένοι· ἢ τε φυσικὴ τῶν γονέων πρὸς τὰ ἔκγονα καὶ ἡ τῶν συγγενῶν πρὸς ἀλλήλους καὶ ἡ λεγομένη πολιτικὴ καὶ ἡ ἐταιρικὴ, αὗται δὲ οὐκ αἰεὶ ἔχουσι τὸ ἀντίστροφον τῆς εὐνοίας. εἶδος δὲ πως φιλίας ἐστὶ καὶ τὸ ἐρωτικόν· ἐστὶ δὲ ἐρωτικὴ ἡ μὲν ἀστεία, ἡ τῆς σπουδαίας ψυχῆς, ἡ δὲ φαύλη, ἡ τῆς κακῆς, μέση δὲ ἡ τῆς μέσως διακειμένης. ὥσπερ οὖν τρεῖς εἰσὶν ἕξεις ψυχῆς λογικοῦ ζώου, ἡ μὲν ἀγαθὴ, ἡ δὲ φαύλη, τρίτη δὲ τούτων μέση, οὕτω καὶ τρεῖς ἐρωτικαὶ εἰεν ἂν κατ' εἶδος ἀλλήλων διαφέρουσai· τὸ δ' εἶναι τρεῖς αὐτὰς δηλοῦσι μάλιστα οἱ σκοποὶ διαφέροντες ἀλλήλων. ἡ μὲν γὰρ φαύλη μόνου τοῦ σώματος ἐστὶ, τοῦ ἡδέος ἡττωμένη καὶ ταύτῃ βοσκηματώδης ὑπάρχουσα· ἡ δὲ ἀστεία ψιλλῆς τῆς ψυχῆς ἔνεκεν, ἡ ἐνοράται ἐπιτηδειότης πρὸς ἀρετὴν· ἡ δὲ μέση τοῦ συναμφοτέρου, ὀρεγομένη μὲν τοῦ σώματος, ὀρεγομένη δὲ καὶ τοῦ κάλλους τῆς ψυχῆς. ὁ δὲ ἀξιέραστος καὶ αὐτὸς μέσος τις ὑπάρχει οὔτε φαῦλος ὢν οὔτε ἀστεῖος, ὅθεν καὶ σωματοποιούμενον Ἐρωτα δαίμονά τινα μᾶλλον φατέον ἢπερ θεὸν μηδέποτε ἐν γῇ ἐν ὧ σώματι γεγεννημένον, διαφορθεμύοντα τὰ παρὰ θεῶν ἀνθρώποις καὶ ἀνάπαλιν. κοινῶς δὲ τῆς ἐρωτικῆς εἰς τὰς τρεῖς ιδέας διηρημένης τὰς προειρημένους, ἡ τοῦ ἀγαθοῦ τοίνυν ἐρωτικὴ ἀπηλλαγμένη πάθους τεχνικὴ τις ὑπάρχει, ὅθεν καὶ ἐν τῷ λογιστικῷ συνίσταται τῆς ψυχῆς· θεωρήματα δ' αὐτῆς τὸ γινῶναι τε τὸν ἀξιέραστον καὶ κτήσασθαι καὶ χρῆσασθαι· ἐπικρίνει δὲ αὐτὸν ἐκ τῶν προθέσεων αὐτοῦ καὶ ὁρμῶν, εἰ εὐγενεῖς, εἰ ἐπὶ

τὸ καλὸν γινόμεναι, εἰ σφοδραὶ τε καὶ διάπυροι· κτήσεται δὲ αὐτὴν ὁ κτώμενος οὐ θρύπτων οὐδ' ἐπαινῶν τὰ παιδικά, ἀλλὰ μᾶλλον κωλύων καὶ ἐνδεικνύμενος, ὅτι οὐ βιωτὸν αὐτῷ οὕτως ἔχοντι ὥς νῦν ἔχει· ὅταν δ' ἔλῃ τὸν ἐρώμενον, χρήσεται αὐτῷ παρεγγυῶν ταῦτα, δι' ὧν ἀσκηθεὶς ἔσται τέλειος, τέλος δὲ αὐτοῖς τὸ ἀντὶ ἐραστοῦ καὶ ἐρωμένου γενέσθαι φίλους.

XXXIV. Τῶν δὲ πολιτειῶν φησὶ τὰς μὲν ἀνυποθέτους εἶναι, ἃς ἐν τῇ Πολιτεῖᾳ διεξῆλθεν· ἐν γὰρ ταύτῃ προτέραν μὲν ὑπέγραψε τὴν ἀπόλεμον, δευτέραν δὲ τὴν φλεγμαίνουσαν καὶ πολεμικήν, ζητῶν, τίνες ἂν εἴεν αἱ βέλτισται τούτων καὶ πῶς ἂν συσταῖεν. ἔστι δὲ που παραπλησίως τῇ διαιρέσει τῆς ψυχῆς καὶ ἡ πολιτεία διηρημένη τριχῇ, εἰς τε τοὺς φρουροὺς καὶ εἰς τοὺς ἐπικούρους καὶ εἰς τοὺς δημιουργοὺς, ὧν τοῖς μὲν τὸ βουλευέσθαι καὶ ἄρχειν ἀποδίδωσι, τοῖς δὲ τὸ προπολεμεῖν εἰ δέοι, οὓς κατὰ τὸ θυμικὸν τακτεῖν ὥσπερ συμμαχοῦντας τῷ λογιστικῷ· τοῖς δὲ τὰς τέχνας καὶ τὰς ἄλλας ἐργασίας, τοὺς δὲ ἄρχοντας ἀξιοὶ φιλοσόφους εἶναι καὶ θεωρητικούς τοῦ πρώτου ἀγαθοῦ. μόνως γὰρ οὕτως κατὰ τρόπον διοικήσειν αὐτοὺς πάντα· οὐ γὰρ ποτε κακῶν λήξειν τὰ πράγματα τὰ ἀνθρώπινα, εἰ μὴ οἱ φιλόσοφοι βασιλεύσειαν ἢ οἱ λεγόμενοι βασιλεῖς ἀπὸ τινος θείας μοίρας ὄντως φιλοσοφήσειαν. ἄριστα γὰρ καὶ μετὰ δικαιοσύνης ἐπαναξέειν τὰς πόλεις τὰ τηνικάδε, ὅταν ἕκαστον μέρος αὐτονομή, ὥστε προβουλευεῖν μὲν τοὺς ἄρχοντας τοῦ λαοῦ, τοὺς δὲ συμμάχους τούτοις ὑπηρετεῖν καὶ τούτων προμάχεσθαι, τούτοις δὲ εὐπειθῶς συνέπεσθαι τοὺς λοιποὺς. πέντε δὲ φησὶν εἶναι πολιτείας, τὴν τε ἀριστοκρατικήν, ὁπότεν οἱ ἄριστοι ἄρχωσι, καὶ δευτέραν τὴν τιμοκρατικήν, φιλοτίμων ὄντων τῶν ἀρχόντων, καὶ τρίτην τὴν ὀλιγαρχικήν, καὶ μετὰ ταύτην τὴν δημοκρατικήν, τελευταίαν δὲ τὴν τυραννίδα, χειρίστην ὑπάρχουσαν. ὑπογράφει δὲ καὶ ἄλλας πολιτείας ἐξ ὑποθέσεως, ὧν ἐστὶν ἡ τε ἐν Νόμοις καὶ ἡ ἐκ διορθώσεως ἐν Ἐπιστολαῖς, ἡ χρῆται πρὸς τὰς νενοσηκυίας πόλεις τὰς ἐν τοῖς Νόμοις, ἡ δὲ καὶ τόπον ἀφωρισμένον ἐχούσας καὶ ἀνθρώπους λογάδας ἀπὸ πάσης ἡλικίας, ὥστε κατὰ τὰς διαφορὰς τῆς φύσεως αὐτῶν καὶ τῶν τόπων παιδείας τε οἰκείας δεῖσθαι καὶ ἀγωγῆς καὶ ὀπλίσεως. οἱ μὲν γὰρ παραθαλάττιοι καὶ ναυτίλλοιντο ἂν καὶ ναυμαχοῖεν, οἱ δὲ ἐν μεσογαίᾳ οἰκοῦντες πρὸς πεζομαχίαν ἀρμόττοιτο ἂν καὶ ὀπλίσιν ἢ κουφοτέραις, ὥς

οἱ ὄρειοι, ἢ βαρυτέραν, ὥς ἐν γεωλόφοις οἰκοῦντες πεδίοις· ἔνιοι δ' αὐτῶν καὶ ἱππασίαν ἂν ἐπασκοῖεν. ἐν ταύτῃ δὲ τῇ πόλει οὐδὲ κοινὰς εἶναι τὰς γυναικὰς νομοθετεῖ. ἔστιν οὖν πολιτικὴ ἀρετὴ θεωρητικὴ τε καὶ πρακτικὴ καὶ προαιρετικὴ τοῦ ἀγαθὴν ποιεῖν πόλιν καὶ εὐδαίμονα καὶ ὁμονοοῦσαν τε καὶ συμφωνοῦσαν, ἐπιτακτικὴ τις οὐσα καὶ ἔχουσα υποβεβλημένας πολεμικὴν τε καὶ στρατηγικὴν καὶ δικαστικὴν· σκέπτεται γὰρ ἡ πολιτικὴ ἄλλα τε μυρία καὶ δὴ καὶ αὐτὸ τοῦτο, εἴτε πολεμητέον εἴτε μὴ.

XXXV. Ὅποῖος δὲ ἔστιν ὁ φιλόσοφος προειρημένον, τοῦτου διαφέρει ὁ σοφιστὴς τῷ μὲν τρόπῳ, ὅτι μισθαρνία τῶν νέων καὶ τῷ μᾶλλον νομιζεσθαι βούλεσθαι ἢ εἶναι καλὸς καὶ ἀγαθός· τῇ δὲ ὕλῃ, ὅτι ὁ μὲν φιλόσοφος περὶ τὰ ἀεὶ κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ ὡσαύτως ἔχοντα καταγίνεται, ὁ δὲ σοφιστὴς περὶ τὸ μὴ ὄν· πραγματεύεται, ἀναχωρῶν εἰς τόπον διὰ τὸ σκοτεινὸν δυσδιόρατον. τῷ γὰρ ὄντι οὐκ ἀντίκειται τὸ μὴ ὄν· τοῦτο γὰρ ἀνύπαρκτον καὶ ἀνεγνώητον καὶ μηδεμίαν ἔχον ὑπόστασιν, ὃ καὶ εἴ τις εἰπεῖν ἢ νοῆσαι βιάζοιτο, περιτραπήσεται διὰ τὸ μάχην αὐτὸ ἐν ἑαυτῷ περιέχειν. ἔστι δὲ τὸ μὴ ὄν, καθ' ὃ ἐξακούεται, οὐ ψιλὴ ἀπόφρασις τοῦ ὄντος, ἀλλὰ μετὰ συνεμφάσεως τῆς πρὸς ἕτερον, ὅπερ καὶ τῷ τρόπῳ ὄντι παρέπεται· ὥς εἰ μὴ καὶ αὐτὰ μετελάμβανε τοῦ μὴ ὄντος, οὐκ ἂν ἐχωρίζετο τῶν ἄλλων· νῦν δὲ ὅσαπέρ ἐστι τὰ ὄντα, τοσαυταχῶς καὶ τὸ μὴ ὄν· τὸ γὰρ μὴ τί ὄν οὐκ ἔστιν ὄν.

XXXVI. Τοσαῦτα ἀπαρκεῖ πρὸς εἰσαγωγὴν εἰς τὴν Πλάτωνος δογματοποιεῖαν εἰρῆσθαι· ὧν ἴσως τὰ μὲν τεταγμένως εἴρηται, τὰ δὲ σκοράδην καὶ ἀτάκτως· ὥστε μέντοι ἀπὸ τῶν εἰρημένων θεωρητικούς τε καὶ εὐρετικούς ἐξ ἀκολουθίας καὶ τῶν λοιπῶν αὐτοῦ δογμάτων γενέσθαι.

Ο Δ Υ Μ Π Ι Ο Δ Ω Ρ Ο Υ

www.libtool.com.cn
βίος Πλάτωνος.

Ι. Ὁ μὲν Ἀριστοτέλης ἀρχόμενος τῆς ἑαυτοῦ θεολογίας φησὶν· πάντες ἄνθρωποι εἰδέναι ὀρέγονται φύσει, σημεῖον δὲ ἡ τῶν αἰσθήσεων ἀγάπησις· ἐγὼ δὲ τῆς τοῦ Πλάτωνος φιλοσοφίας ἀρχόμενος φαίην ἂν τοῦτο μειζόνως, ὅτι πάντες ἄνθρωποι τῆς Πλάτωνος φιλοσοφίας ὀρέγονται, χρηστὸν παρ' αὐτῆς ἅπαντες ἀρύσασθαι βουλόμενοι, καὶ κάτοχοι τοῖς ταύτης νόμασιν εἶναι σπουδάζοντες, καὶ τῶν Πλατωνικῶν ἐνθουσιασμῶν πλήρεις ἑαυτοὺς καταστήσαντες. τέσσαρες δὲ εἰσιν οὗτοι παρ' αὐτῷ ἐν τέτρασι διαλόγοις· εἰς μὲν ἐν Τιμαίῳ, ὃν ἐνθουσιᾷ θεόληπτος γενόμενος καὶ ὑποκρινόμενος τὸν δημιουργὸν πρὸς τὰ οὐράνια δημηγοροῦντα περὶ τῆς τῶν τῆδε διοικήσεως, οὓς νέους θεοὺς καλεῖ· διὸ καὶ ὁ Ιάμβλικος ὑπομνηματίζων τὸν διάλογον ἐπέγραψεν εἰς τὴν δημηγορίαν τοῦ Διὸς. δευτέρος ἐνθουσιασμός ἐστιν ἐν τῇ Πολιτείᾳ, ἔνθα μουσόληπτος γεγωνὼς ὑπεκρίθη τὰς Μούσας διεξιούσας τὴν λύσιν τῆς ὑπ' αὐτοῦ συστάσης πολιτείας, ἔνθα φησὶν· παντὶ γὰρ γενομένῳ καὶ φθορὰ ἔπεται ἐξ ἀνάγκης. τρίτος ἐνθουσιασμός ὁ ἐν Φαίδρῳ, ἔνθα ὑπὸ τὴν πλάτανον ὁ Σωκράτης φιλοσοφῶν περὶ τοῦ Ἐρωτος νυμφόληπτος ἐγένετο. τέταρτος ὁ ἐν Θεαιτήτῳ, ὅπου κατὰ φιλοσοφίαν ἐνεθουσίασε, τὸν κορυφαῖον ὑποκρινόμενος φιλόσοφον, τουτέστι τὸν θεωρητικόν. τούτων τοίνυν ἕνεκεν πάντες τῇ τοῦ Πλάτωνος φιλοσοφίᾳ προστρέχουσι· φέρε δὲ καὶ τὸ γένος ἑπωμεν τοῦ φιλοσόφου, οὐ πολυκοῖτας χάριν, ἀλλ' ὠφελείας καὶ παιδείσεως μᾶλλον τῶν προσιδόντων αὐτῷ· οὐ γάρ τις οὗτος Οὗτις, ἀλλὰ μᾶλλον πολλῶν ἐπίστροφος ἢ ἀνθρώπων. λέγεται γὰρ ὁ Πλάτων υἱὸς γενέσθαι πατρὸς μὲν Ἀρίστωνος τοῦ Ἀριστοκλέους, ἀφ' οὗ τὸ γένος εἰς Σόλωνα τὸν νομοθέτην ἀνέφερεν· διὸ καὶ κατὰ ζῆλον προγονικὸν Νόμους ἔγραψεν ἐν ἰβ' βιβλίοις

καὶ Πολιτείας σύστασιν ἐν ἰ[α]· μητρός δὲ προῆλθε Περικτιόνης, ἥτις ἀπὸ Νηλέως τοῦ Κόδρου κατήγετο. φασὶν οὖν, ὅτι φάσμα Ἀπολλωνιακὸν συνεγένετο τῇ μητρὶ αὐτοῦ τῇ Περικτιόνη, καὶ ἐν νυκτὶ φανέν τῳ Ἀρίστωνι ἐκέλευσεν αὐτῷ μὴ μιγνύναι τῇ Περικτιόνη μέχρι τοῦ χρόνου τῆς ἀποτέξεως· ὁ δ' οὕτω πεποίηκεν. καὶ γεννηθέντα τὸν Πλάτωνα λαβόντες οἱ γονεῖς βρέφος ὄντα τεθείκασιν ἐν τῳ Τμηττῳ, βουλόμενοι ὑπὲρ αὐτοῦ τοῖς ἐκεῖ θεοῖς Πανὶ καὶ Νύμφαις καὶ Ἀπόλλωνι νομῶ θῦσαι, καὶ κειμένου αὐτοῦ μέλιται προσελθοῦσαι πεπληρώκασιν αὐτοῦ τὸ στόμα κηρίων μέλιτος, ἵνα ἀληθὲς περὶ αὐτοῦ γένηται τὸ τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέειν αὐδῇ. καλεῖ δ' αὐτὸν πατρόθεν καὶ τοῖς κύκνοις ὁμόδουλον, ὥς ἐξ Ἀπόλλωνος προελθῶν· Ἀπολλωνιακὸν γὰρ τὸ ὄρεον.

Π. Ἐν ἡλικίᾳ δὲ γενόμενος πρῶτον μὲν ἐφοίτησε Διονυσίῳ τῳ γραμματιστῇ πρὸς μάθησιν κοινῶν γραμμάτων, οὗ καὶ ἐν Ἑρασταῖς μέμνηται, ἵνα μὴδὲ Διονύσιος ὁ διδάσκαλος ἄμοιρος εἴη τῆς παρὰ Πλάτωνι μνήμης. εἶτα μετ' ἐκεῖνον γυμναστῇ μὲν ἐχρήσατο διδασκάλῳ Ἀρίστωνι τῳ Ἀργεῖῳ, ὅς οὐ καὶ Πλάτων, ὥς φασι, μετωνομάσθη, πρότερον Ἀριστοκλῆς λεγόμενος τῳ τοῦ πάππου ὀνόματι· ἐκλήθη δ' οὕτω διὰ τὸ δύο μόρια τοῦ σώματος ἔχειν πλατύτατα, τὸ τε στέφνον καὶ τὸ μέτωπον, ὥς δηλοῦσι πανταχοῦ αἱ ἀνακειμένοι αὐτοῦ εἰκόνες οὕτω φαινόμεναι. ἄλλοι δὲ φασὶ μὴ διὰ τοῦτο μετονομασθῆναι αὐτόν, ἀλλὰ διὰ τὸ πλατὺ καὶ κεχυμένον καὶ ἀναπεπταμένον τοῦ ἀνακειμένου χαρακτηρὸς, καθάπερ φασὶ καὶ Θεόφραστον οὕτω μετονομασθῆναι διὰ τὸ θεῖον τῆς φράσεως, πρότερον Τύρταμον λεγόμενον. μουσικῆς δὲ διδάσκαλον ἔσχε Δράκοντα τὸν Δάμωνος μαθητὴν· μέμνηται δὲ τούτου ἐν τῇ Πολιτείᾳ. τρία δὲ καὶ ταῦτα ἐπαιδεύοντο οἱ Ἀθηῆνσι παῖδες, φημὶ δὲ γράμματα, μουσικὴν, παλαίειν, οὐχ ἀπλῶς, ἀλλὰ γράμματα μὲν διὰ τὸ κοσμεῖν τὸν λόγον τὸν ἐν αὐτοῖς, μουσικὴν διὰ τὸ τιθασσεύειν τὸν θυμόν, παλαίειν δὲ καὶ γυμνάζεσθαι διὰ τὸ ἀναρρωννύναι τὸ τῆς ἐπιθυμίας χαλαρόν. καὶ ὁ Ἀλκιβιάδης δὲ παρ' αὐτῷ τὰ τρία ταῦτα φαίνεται παιδευθεὶς· διὸ καὶ φησι πρὸς αὐτόν Σωκράτης· αὐλεῖν δὲ οὐκ ἐβούλου, καὶ τὰ ἐξῆς. ἐφοίτησε δὲ καὶ παρα γραφεῦσι, παρ' ὧν ὠφελήθη τὴν μῆξιν τῶν χρωμάτων, ὧν ἐν Τιμαίῳ μέμνηται.

III. Μετὰ ταῦτα δὲ καὶ παρὰ τοῖς τραγικοῖς ἐπαιδεύθη,

παιδευταῖς ὀνομαζομένοις εἶναι τῆς Ἑλλάδος· προσῆλθε δὲ τούτοις διὰ τὸ ἀπὸ τῆς τραγικῆς γνωμικὸν καὶ σεμνὸν καὶ τὸ ἡρωικὸν τῶν ὑποθέσεων. καὶ τοῖς διθυράμβοις δὲ πρὸς τιμὴν τοῦ Διονύσου, ἐφόρου λεγομένου τῆς γενέσεως, ὠμίλησε· τούτῳ γὰρ ὁ διθυράμβος ἀνέκειτο, ἀφ' οὗ καὶ τὸ ὄνομα εἶχεν. διθυράμβος γὰρ ὁ Διώνυσος ὡς ἐκ δύο θυῶν ἐξελθὼν, τῆς τε Σεμέλης καὶ τοῦ μηροῦ τοῦ Διός. εἰώθεισαν γὰρ οἱ ἀρχαῖοι τὰ αἰτιατὰ ὀνομάζειν τοῖς τῶν αἰτίων ὀνόμασι, καθάπερ καὶ τὸν Διώνυσον καλοῦσιν· διὸ καὶ ὁ Πρόκλος περὶ τούτου φησὶν·

ὅσ' εἶδον τεκέεσσιν ἐφημύξαντο τοκεῦσιν.

ὅτι δὲ τοὺς διθυράμβους ὁ Πλάτων ἤσκητο, δῆλον ἐκ τοῦ Φαίδρου τοῦ διαλόγου πᾶν πνέοντος τοῦ διθυραμβώδους χαρακτήρος, ἅτε τοῦ Πλάτωνος τοῦτον πρῶτον γράψαντος διάλογον, ὡς λέγεται. ἔχαιρε δὲ πᾶν καὶ Ἀριστοφάνει τῷ κωμικῷ καὶ Σώφρονι, παρ' ὧν καὶ τὴν μίμησιν τῶν προσώπων ἐν τοῖς διαλόγοις ὠφελήθη· λέγεται δ' οὕτως αὐτοῖς χαίρειν, ὥστε καὶ ἡνίκα ἐτελεύτησεν εὐρεθῆναι ἐν τῇ κλίνῃ αὐτοῦ Ἀριστοφάνην καὶ Σώφρονα. καὶ ἐπὶ γράμμα δὲ τοιοῦτον εἰς Ἀριστοφάνην αὐτὸς πεποίηκεν·

αἱ Χάριτες τέμενός τι λαβεῖν ὅπερ οὔτι πεσεῖται

ζητοῦσαι ψυχὴν εὖρον Ἀριστοφάνους.

ἐκωμώδησε δ' αὐτὸν ἐν τῷ Συμπόσιῳ τῷ διαλόγῳ ὡς κωμῳδίαν ὠφελθεῖς· καὶ γὰρ ποιήσας αὐτὸν ὑμνοῦντα τὸν Ἔρωτα εἰσάγει αὐτὸν μετὰ λυγρῇ περιπεσόντα καὶ μὴ δυνάμενον πληρῶσαι τὸν ὕμνον. ἐποίησε δὲ καὶ τραγικὰ ποιήματα καὶ διθυραμβικά καὶ ἄλλα τινά, ἅπερ πάντα κατέκαυσε τῆς Σωκράτους πειρωθεὶς διατριβῆς, εἰπὼν τι τοιοῦτον ἔπος·

Ἦφαιστε, πρόμολ' ὦδε, Πλάτων νύ τι σεῖο χατίζει.

[γραμματικὸς δὲ τις Ἀνατόλιος ἐνταῦθά ποτε τὸ ἔπος εἰπὼν ἠυδοκίμησεν εἰς Ἦφαιστον ἄρχοντα ἐπιστάντα τῇ πόλει, εἶπε δ' αὐτὸν οὕτως·

Ἦφαιστε, πρόμολ' ὦδε· Φάρος νύ τι σεῖο χατίζει.]

IV. Φασὶ δ' ὅτι ἡνίκα ὁ Σωκράτης ἡμέλλε δέχεσθαι, ὅναρ εἶδεν, ὅτι κύκνος ἅπτερος ἐν τοῖς γόνασιν αὐτοῦ καθήστο καὶ παραχρῆμα πτεροφυήσας ἀνέπτη εἰς τὸν αἶρα καὶ ἐκλαγξέ τι λιγυρόν, ὡς πάντας θέλει τοὺς ἀκούοντας· τοῦτο δ' ἐδήλου τὴν μέλλουσαν δόξαν τοῦ ἀνδρός· μετὰ δὲ τὴν τελευτὴν Σωκράτους διδασκάλῳ πάλιν ἐχρήσατο Κρατύλῳ τῷ Ἡρακλειτεῖ, εἰς

ὃν καὶ διάλογον ὁμώνυμον ἐποίησεν, ἐπιγράψας Κρατύλος ἢ περὶ ὀρθότητος ὀνομάτων. μετὰ τοῦτον δὲ πάλιν στέλλεται εἰς Ἰταλίαν καὶ διδασκαλεῖον εὐρὼν ἐκεῖ τῶν Πυθαγορείων συνιστάμενον Ἀρχύταν πάλιν ἔσχε διδάσκαλον τὸν Πυθαγόρειον. . . . ὁμώνυμον ἔνθα καὶ Ἀρχύτου μέμνηται. ἐπειδὴ δὲ δεῖ τὸν φιλόσοφον φιλοθεάμονα εἶναι τῶν τῆς φύσεως ἔργων, στέλλεται καὶ εἰς Σικελίαν, θεασόμενος τοὺς κρατῆρας τοῦ πυρὸς τοὺς ἐν τῇ Αἴτῃ, καὶ οὐ Σικελικῆς τραπέζης χάριν, ᾧ γενναῖε Ἀριστείδη, ὥς σὺ φῆς· γενόμενος * δὲ * ἐν Συρακούσαις πρὸς Διονύσιον τὸν μέγαν τύραννον ὄντα ἐπειρᾶτο εἰς ἀριστοκρατείαν μεταβάλλειν τὴν τυραννίδα, δι' ὃ καὶ πρὸς αὐτὸν ἀφῆκτο. καὶ τοῦ Διονυσίου ἐρομένου αὐτόν· τίνα νομίζεις ἐν ἀνθρώποις εὐδαίμονα εἶναι; ὥς δὴ νομίζων ὅτι περὶ αὐτοῦ φήσει ὁ φιλόσοφος κολακεύων αὐτόν· ὁ δ' ἀπεκρίνατο ὅτι Σωκράτην. πάλιν ἐπανήρετο αὐτόν· τί νομίζεις ἔργον ἀνδρὸς εἶναι πολιτικοῦ; ὁ δ' ἀπεκρίνατο τὸ τοὺς πολλὰς βελτίους ποιεῖν. τρίτον αὐτὸν ἐπανήρετο· τί οὖν; τὸ ὀρθῶς δικάζειν σμικρὸν σοι δοκεῖ; δόξαν γὰρ εἶχεν ὁ Διονύσιος ἐπὶ τῷ ὀρθῶς δικάζειν· ὁ δ' ἀπεκρίνατο μηδὲν ὑποστειλάμενος· σμικρὸν μὲν οὖν καὶ μέρος ἔσχατον· ἀνεσταῖς γὰρ εἰκόασιν οἱ ὀρθῶς δικάζοντες, οἵτινες τὰ διεργαγότα ἱμάτια ἀνυφαίνουσιν. τέταρτον αὐτὸν ἐπανήρετο· τί; τύραννον εἶναι οὐκ ἀνδρεῖον; πάντων μὲν οὖν, ἔφη, δειλότατον, ὅποτε καὶ τὰ κουρεντικά μαχαιρίδια δέδοικε, μὴ διὰ τούτων ἀπόληται. ἐπὶ τούτοις οὖν ὁ Διονύσιος ἀγανακτήσας προεῖπεν αὐτῷ ἡλίον ὄντος ὑπὲρ γῆς ἐκ τῶν Συρακουσῶν ἀπαλλάττεσθαι, καὶ οὕτως ἀτίμως Πλάτων ἀπὸ τῶν Συρακουσῶν ἐδιώχθη.

V. Τῆς δὲ δευτέρας ὁδοῦ τῆς εἰς Σικελίαν αἵτια αὕτη. μετὰ τὸν θάνατον Διονυσίου τοῦ μεγάλου διαδέχεται τὴν τυραννίδα Διονύσιος ὁ Διονυσίου, μητρὸς ἀδελφὸν ἔχων τὸν Λίωνα, ὃς ἐκ πρώτης ὁδοῦ ὁμιλητῆς ἐγένετο Πλάτωνος. γράφει οὖν αὐτῷ ὁ Λίων, ὅτι ἂν παραγένη, νῦν ἐλπίς ἐστὶ μεταβαλεῖν τὴν τυραννίδα εἰς ἀριστοκρατείαν. διὰ τοῦτο τὸν τὴν δευτέραν ὁδὸν ποιησάμενος, καὶ διαβληθεὶς ὑπὸ τῶν δορυφόρων τοῦ Διονυσίου πρὸς αὐτόν, ὥς βουλευέται τὴν ἀρχὴν περιποιῆσαι τῷ Λίωνι καὶ καταλῦσαι τὸν Διονύσιον, κρατηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ παρεδόθη Πόλλιδι τῷ Αἰγινήτῃ ἐμπορευομένῳ εἰς Σικελίαν πρὸς πρᾶσιν· ὁ δ' ἀγαγὼν αὐτὸν εἰς Αἴγιναν εὗρεν Ἀννίκεριν ἐκεῖ τὸν Λίβυν

μέλλοντα πλεῖν ἐπὶ τὴν Ἥλιν ἐφ' ᾧ τεθρίπῳ ἀγωνίσασθαι. περιτυχὼν οὖν τῷ Πόλλιδι ἀνείται παρ' αὐτοῦ τὸν Πλάτωνα, κρείττω τὴν δόξαν ταύτην πάσης ἐν τεθρίπῳ νίκης ἀγωνισάμενος· περὶ οὗ καὶ Ἀριστείδης φησὶν ὅτι οὐδείς ἐγίνωσκεν Ἀννίκεριν, εἰ μὴ Πλάτωνα ἐπρίατο. τῆς δὲ τρίτης ὁδοῦ πάλιν ἀφορμὴ γέγονε τῆς εἰς Σικελίαν αὐτῇ. δημευθεὶς ὁ Δίων ὑπὸ τοῦ Διονυσίου καὶ ἀφαιρεθεὶς τῶν ὄντων ἐν δεσμοτηρίῳ ἐβλήθη· γράφει οὖν τῷ Πλάτῳ, ὅτι ὑπέσχετο ὁ Διονύσιος ἀφείναι αὐτόν, εἰ Πλάτων αὐτῷ ἀφίξεται πρὸς αὐτόν· ὁ δὲ τῷ ἐταίρῳ βοηθήσων ἐτοίμως ὑπέστη καὶ τὴν τρίτην ὁδόν. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς ἀποδημίας τοῦ φιλοσόφου τῆς εἰς Σικελίαν· ἴστέον δ' ὅτι καὶ εἰς Αἴγυπτον ἀπῆλθε πρὸς τοὺς ἐκεῖ ἱερατικούς ἀνθρώπους καὶ ἔμαθε παρ' αὐτῶν τὴν ἱερατικὴν· δι' ὃ καὶ ἐν τῷ Γοργίᾳ φησὶν· οὐ μὰ τὸν κύνα τὸν παρ' Αἰγυπτίους θεόν. ὁ γὰρ παρὰ τοῖς Ἕλλησι δύναται τὰ ἀγάλματα, τοῦτο παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις τὰ ζῶα, σύμβολα ὄντα ἐκάστου τῶν θεῶν ᾧ ἀνάκειται. βουλόμενος δὲ καὶ τοῖς μάγοις ἐντυχεῖν, διὰ τὸ κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν ἐν Περσίδι συνεστάναι πόλεμον μὴ δυνηθεὶς παρ' αὐτοὺς ἐλθεῖν, ἀφίκετο εἰς τὴν Φοινίκην καὶ μάγοις ἐκεῖ ἐντυχὼν παρέλαβε τὴν μαγικὴν· δι' ὃ καὶ ἐν τῷ Τιμαίῳ φαίνεται τῆς θυτικῆς ἔμπειρος ὢν, σημεῖα τε λέγων ἥπατος καὶ σπλάγχνων καὶ τοιαῦτα τινα.

VI. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν πρὸ τῶν αἰτίων τῶν εἰς Σικελίαν ἀφίξεων ἔδει ρηθῆναι· ἀφικόμενος δ' εἰς τὰς Ἀθήνας διδασκαλεῖον ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ συνεστήσατο, μέρος τι τούτου τοῦ γυμνασίου τέμενος ἀφορίσας ταῖς Μούσαις· καὶ μόνῳ τῷ Πλάτῳ ἐνταῦθα Τίμων ὁ μισάνθρωπος συνῆν· πολλοὺς δὲ πάννυ πρὸς μάθησιν ἀφείλκετο καὶ ἄνδρας καὶ γυναῖκας ἀνδρείῳ σχήματι παρασκευάζων ἀκροᾶσθαι αὐτοῦ καὶ κρείττονα πάσης φιλοπονίας τὴν ἑαυτοῦ φιλοσοφίαν ἐπιδεικνύς. καὶ γὰρ καὶ τῆς Σωκρατικῆς εἰρωνείας ἀπῆλλακτο καὶ τοῦ ἐν ἀγορᾷ καὶ ἐπὶ τῶν ἐργαστηρίων διατρέβειν καὶ τοὺς νέους θηρώοντα ποιεῖσθαι τοὺς λόγους. ἀπῆλλακτο δὲ καὶ τοῦ σεμνοῦ ὄγκου τῶν Πυθαγορείων, τοῦ ἀποκεκλεισμένης ἔχειν τὰς θύρας καὶ τοῦ αὐτὸς ἔφα πολιτικώτερον ἑαυτὸν παρέχων πρὸς ἅπαντας. πολλοὺς τοίνυν ἔραστὰς αὐτοῦ καταστήσας καὶ πλείστους ὠφελήσας, μέλλων τελευτᾶν ἐνύπνιον εἶδεν, ὡς κύκνος γενόμενος ἀπὸ δένδρου εἰς δέν-

δρον μετέρχεται, καὶ ταύτῃ πόνον πλεῖστον παρεῖχε τοῖς ἱξεν-
ταῖς· ὁ Σιμμίας ὁ Σωκρατικὸς ἔκρινεν, ὅτι ἄληπτος ἔσται τοῖς
μετ' αὐτὸν ἐξηγεῖσθαι βουλομένοις αὐτόν· ἱξενταῖς γὰρ εἰκόασιν
οἱ ἐξηγηταὶ τὰς ἐννοίας τῶν ἀρχαίων θηρᾶσθαι βουλόμενοι,
ἄληπτος δ' ἐστὶν ἐπειδὴ καὶ φυσικῶς καὶ ἡθικῶς καὶ θεολογικῶς
καὶ ἀπλῶς πολλαχῶς ἔστιν ἀκούειν τῶν αὐτοῦ, καθάπερ καὶ τῶν
Ὀμήρου. δύο γὰρ αὗται ψυχαὶ λέγονται γενέσθαι παναρμόνιοι·
δι' ὃ παντοδαπῶς ἔστιν ἀκούειν ἀμφοτέρων. ἀποθανόντος δ'
αὐτοῦ πολυτελῶς αὐτὸν ἔθαψαν οἱ Ἀθηναῖοι καὶ ἐπέγραψαν ἐν
τῷ τάφῳ αὐτοῦ·

τούς δὴ Ἀπόλλων φῦσ' Ἀσκληπιὸν ἡδὲ Πλάτωνα,
τὸν μὲν ἵνα ψυχὴν, τὸν δ' ἵνα σῶμα ζόοι.
καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ γένους τοῦ φιλοσόφου.

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ

τῆς Πλάτωνος φιλοσοφίας.

I. Ὁ μὲν δαιμόνιος Ἀριστοτέλης, τῆς θεολογικῆς αὐτοῦ φιλοσοφίας ἀρχόμενος, πάντας ἀνθρώπους ἔφη τοῦ εἰδέναι ἐφίεσθαι, καὶ τούτου πίστιν τὴν τῶν αἰσθήσεων ἔλεγεν ἀγάπησιν· διὰ τοῦτο γὰρ τὰς αἰσθήσεις ἀγαπῶμεν, ἵνα γινώσκωμεν τι. φαίην δ' ἂν ἐγὼ τὴν Πλάτωνος τοῦτο πεπονθέναι· πάντας γὰρ ἀνθρώπους ἔστιν ἰδεῖν ὥσπερ ἐκ τινος πηγῆς ἀρύσασθαι βουλομένους ἐκ ταύτης, ὅσον ἕκαστος χρήσιμον οἰσθῆ· πάντας δὲ λέγω τοὺς γε κατὰ φύσιν ἔχοντας καὶ μὴ ἀτεράμονας ὄντας καὶ δίκην νυκτερίδων μὴ δυναμένους ἀντωπεῖν ἡλιακῷ φωτί, οἷ μόνα τὰ αἰσθητὰ οἰόμενοι εἶναι τῶν νοητῶν οὐδεμίαν τίθενται φροντίδα. ἔτι δ' ἂν μᾶλλον ἀγασθείημεν τὴν τούτου φιλοσοφίαν, εἰ τὴν τε ἱστορίαν καὶ τὸ εἶδος τῆς αὐτοῦ φιλοσοφίας ὑψηλησώμεθα. Πλάτων τοίνυν ὁ πολὺς πατὴρ μὲν ἦν Ἀρίστωνος τοῦ Ἀριστοκλέους, μητὴρ δὲ Περικτιόνης τῆς ἀπογόνου Σόλωνος τοῦ νομοθέτου, ὅθεν καὶ κατὰ μίμησιν αὐτοῦ ἐξέθετο τὴν τε Πολιτείαν καὶ τοὺς Νόμους· αὐτὸς δὲ ἐκαλεῖτο Ἀριστοκλῆς εἰς ὄνομα τοῦ πρὸς πατὴρ πάππου, μετεκλήθη δὲ Πλάτων ἢ διὰ τὸ πλατὺ τοῦ στέρνου ἢ διὰ τὸ εὐρὺ τοῦ μετώπου ἢ — ὅπερ καὶ ἀληθὲς εἰπεῖν — διὰ τὸ πλατὺ τε καὶ ἀναπεπταμένον τῆς φράσεως. οὕτως καὶ Θεόφραστος, Τύρταμος καλούμενος πάλαι, διὰ τὸ θεῖον τῆς φράσεως Θεόφραστος μετεκλήθη. θεῖος δὲ ἦν ὁ Πλάτων καὶ Ἀπολλωνιακός· καὶ ὅτι μὲν θεῖος ἦν, δῆλον ἐκ τε ἑαυτοῦ καὶ τῶν ὀνειράτων· ἐξ ἑαυτοῦ μὲν, ὅτι ὁμόδουλον ἑαυτὸν ἐκάλει τοῖς κύκνοις, ἐκ τῶν ὀνειράτων δὲ οὕτως. Σωκράτης ὁ τούτου διδάσκαλος πρὸ μᾶς τοῦ μέλλειν αὐτὸν φοιτᾶν αὐτῷ εἶδεν ὄναρ, ὅτι κύκνος ἄπτερος ἦλθεν ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ, εἶτα πτεροφυήσας ἀνέπτη κλάγξας μέγα τι αὐτῶν καὶ λιγυρόν, ὥς ἅπαντας ἐλεῖν τοὺς ακούσαντας· ἐδήλου δὲ τοῦτο, ὥς

φοιτήσει μὲν αὐτῷ ἀτελής ὁ Πλάτων, γενήσεται δὲ τέλος καὶ οὕτως διαπρέψει ἐν τοῖς δόγμασιν, ὥς ἅπαντας τούτων ἀκούειν γλίχεσθαι καὶ μηδένα ἀντιτείνειν ἢ δύνασθαι ἢ πειραῖσθαι. καὶ αὐτὸς δ' ὁ Πλάτων εἶδεν ἑαυτὸν ἐν τῷ μέλλειν τελευτᾶν κύκνον γενόμενον καὶ καταπηδῶντα ἀπὸ δένδρου ἐπὶ δένδρον καὶ πολλὰ παρέχοντα τοῖς ὀρνιθοθήραις πράγματα, μὴ δυναμένων ἐλεῖν αὐτόν. τούτου δὲ τοῦ ἐνυπνίου ἀκούσας Σιμμίας ὁ Σωκρατικός ἔφησεν πάντας ἀνθρώπους σπουδάσαι καταλαβεῖν τὴν τοῦ Πλάτωνος διάνοιαν, μηδένα δὲ δυνήσεσθαι, ἀλλ' ἕκαστον πρὸς τὸ δοκοῦν αὐτῷ τὴν ἐξηγήσιν ποιεῖσθαι, εἴτε θεολογῆσαι εἴτε φυσιολογῆσαι εἴτε ἄλλο τι ἔλοιτο. ταῦτόν γὰρ ἐκάτερος, Ὅμηρος τε καὶ Πλάτων, πεπόνθασιν, διὰ τὸ ἐναρμόνιον αὐτῶν τῆς φράσεως ἐκάστῳ βᾶσιμοι γίνονται, ὅπως ἂν βούληται ἐπιχειρεῖν τις. ὡς μόνον δὲ τὰ ὄνειρα ταῦτα δηλοῦσιν αὐτὸν Ἀπολλωνιακὸν ὄντα, ἀλλὰ καὶ τὸ εἶδος τῆς ζωῆς αὐτοῦ, καθαρτικὸν ὄν· τοιοῦτο γὰρ καὶ ὁ θεός, ὥς καὶ αὐτὸ τὸ ὄνομα δηλοῖ· Ἀπόλλων γὰρ δηλοῖ ὁ χωρισμένος τῶν πολλῶν· τὸ γὰρ ἄστερητικόν ἐστι μόριον. ἔτι δὲ καὶ τοῦ καιροῦ τῆς γενέσεως αὐτοῦ τεκμαιρόμεθα αὐτὸν Ἀπολλωνιακὸν ὄντα· ἐγενήθη γὰρ ἐν τῇ ζ' τοῦ Θαρρηλιῶνος μηνός, ἐν ᾗ ἑορτὴν ἐπιτελοῦσιν οἱ Ἀῆλιοι τοῦ Ἀπόλλωνος· ἐν δὲ τῇ ἑκτῇ τούτου τοῦ μηνός ἐτέχθη ὁ Σωκράτης, ἐν ᾗ γενεθλιακὴν ἑορτὴν Ἀρτέμιδος ἐπετέλουν· δηλοῖ δὲ τοῦτο τὸ προὔχον ἐν τῷ Σωκράτει κατὰ τε χρόνον καὶ λόγον.

II. Ἵνα δὲ τέλεον τὸν περὶ αὐτοῦ ἱστορίας ποιησώμεθα λόγον, ἐκ διαιρέσεως προέλθωμεν. πᾶν γινόμενον καὶ ἐν χρόνῳ γίνεται καὶ ἐν τόπῳ· οὐκοῦν καὶ ὁ Πλάτων ὥς γενόμενος ἐν τε χρόνῳ τι καὶ γέγονε καὶ ἐν τόπῳ· μάθωμεν τοίνυν ἕκαστον τούτων, ἔτι μέντοι τὰ τε ἐν τῇ γενέσει καὶ τὰ περὶ τὴν γένεσιν αὐτοῦ συμβάντα. γέγονε τοίνυν ἐν χρόνῳ μὲν τῇ πη' Ὀλυμπιάδι ἐπὶ ἄρχοντος Ἀμεινίου, Περικλέους ἔτι ζῶντος καὶ τῶν Πελοποννησιακῶν πολέμων ἔτι συγκροτουμένων, νεώτερος ὢν Ἰσοκράτους ἕξ ἔτεσιν· ἐν τόπῳ δὲ γέγονεν ἐν τῇ Αἰγίνῃ, τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἀρίστωνος κατ' ἐκεῖνο καιροῦ κληροῦχον πεμφθέντος ἐν τῇ Αἰγίνῃ ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ χρόνου καὶ τοῦ τόπου, ἐν ᾧ γέγονεν· περὶ δὲ τὸν τόπον εἶδεν ὄνειρον τοῦτο ὁ πατήρ, ἔτι ἐν γαστρὶ ἐχούσης αὐτὸν τῆς μητρός, μὴ συγγενέσθαι αὐτῇ ἄχρῃ ἂν ἀποτέκη· τοῦτο δ' ἐσημάνεν ὥς οὐ δι-

ἡδονὴν δεῖ τὴν συνουσίαν αἰρεῖσθαι, ἀλλὰ διὰ παιδοποιῶν [καὶ] μόνην, καὶ ὥς τὸ τεχθῆσόμενον καθαρὸν τεχθεῖν, μηδὲνα σπῖλον προειληφὸς ἀπὸ τῆς ἐξ ὑστέρου δι' αἰσχροτήτα συνουσίας. ἀλλὰ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ μετὰ τὸν τόκον λαβοῦσα αὐτὸν ἀνήγαγεν ἐν τῷ Τμητῷ ὄρει, θῦσαι βουλομένη Ἀπόλλωνί τε νομίῳ καὶ Νύμφαις, καὶ ἐν τούτῳ καταθεμένη αὐτὸν εὗρεν αὐτὸν ὑποστρέψασα πεπληρωμένον ἔχοντα τὸ στόμα μέλιτος· ἐλθοῦσαι γὰρ μέλιται τοῦτο πεποιήκεσαν προμηνύουσαι, ὅτι τὰ ἐξ αὐτοῦ μέλλοντα φεῦσαι μέλιτος ἔσται γλυκύτερα κατὰ τὸν ποιητὴν. διαιτή δὲ ἐκέχρητο οὐ τῇ ἀπὸ τῶν ζώων, ἀλλὰ τῇ ἀπὸ τῶν φυτῶν· ἐφοίτησεν δ' ἐν ἡλικίᾳ γενόμενος γραμματιστῇ μὲν Διονυσίῳ, οὐ μνήμην ποιεῖται ἐν τοῖς Ἑρασταῖς αὐτοῦ· οὐδὲ γὰρ δίκαιον ἐνόμισεν ἀμνημόνευτον καταλιπεῖν οἰκεῖον διδάσκαλον. γυμναστῇ δ' Ἀρίστωνι ἐφοίτησεν· καὶ γὰρ καὶ τούτου πολλὴν ἔθετο πρόνοιαν, ὥς καὶ δύο ἀγῶνας αὐτὸν νικῆσαι, Ὀλύμπιά τε καὶ Νέμεα. ἐφοίτησεν δὲ μετὰ τούτους καὶ Δράκοντι τῷ μουσικῷ, ὃς γέγονεν [ἐκ γεμύλλων τοῦ] ἀπὸ Δάμωνος· οὗ Δάμωνος μέμνηται ἐν τῷ Θεαιτήτῳ. παρῆλθεν δὲ διὰ τριῶν τούτων, γραμμάτων, γυμνασίων, μουδικῆς, ἵνα καὶ τοὺς αὐτοῦ μαθητὰς διὰ τῶν αὐτῶν ἄγεσθαι παρακελεύσεται· οἶδεν γάρ, ὅτι αὐταὶ αἱ παιδεῖαι δύνανται τὸ τριμερὲς τῆς ψυχῆς ἐπανορθώσασθαι· διὰ μὲν τῶν γραμμάτων ἡκρίβου τὸ λογιστικὸν αὐτῆς μέρος, διὰ δὲ τῆς μουσικῆς ἐτιθάσσευεν τὸ θυμικόν, ὥσπερ διὰ τῶν γυμνασίων ἐρρῶννευεν τὸ ἐπιθυμητικόν.

III. Μετὰ τούτους ἐφοίτησεν διθυραμβοποιοῖς, τὸν ἐκείνων χαρακτηρὰ ὠφελῆθῆναι βουλόμενος· ἀμέλει καὶ τὸ πρῶτον αὐτοῦ σύγγραμμα ὁ Φαῖδρος διθυραμβώδης ἐστίν. ἐφοίτησεν δὲ καὶ τραγικοῖς, τὸ ἐν αὐτοῖς σεμνὸν ἀρύσασθαι βουλόμενος· ἐφοίτησεν δὲ καὶ κωμικοῖς, τὴν φράσιν αὐτῶν ὠφελῆθῆναι βουλόμενος. ἀμέλει καὶ τὸν Ἀριστοφάνους ἀπεμάχματο χαρακτηρὰ, ὃς τῶν ἄλλων προύχει κωμικῶν· καὶ ὅτι ἀποδέχεται τὴν τούτου φράσιν, δηλοῖ τὸ ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸν Ἀριστοφάνη ρηθὲν ἐπίγραμμα, ἔχον ὥδι·

αἱ Χάριτες τέμενός τι λαβεῖν, ὅπερ ἤθελον εὗρεῖν,

διζόμεναι ψυχὴν εὖρον Ἀριστοφάνους.

ἐξήλωσεν δὲ καὶ Σώφρονα τὸν γελωτοποιόν, τὴν μιμητικὴν ὥσπερ κατορθῶσαι βουλόμενος· ὁ γὰρ διαλόγους γράφων μίμη-

σιν προσώπων εἰσάγει. ἐφοίτησεν δὲ καὶ γραφεῦσιν, τὴν τῶν χρωμάτων ποικίλην μῆξιν ἐκμαθεῖν βουλόμενος, ὅθεν ἐν Τιμαίῳ πολὺν λόγον καταβάλλεται περὶ χρωμάτων. καὶ ταῦτα μὲν αὐτῷ διεπράττετο ἄχρις ἐτῶν εἴκοσι· μετὰ δὲ τοῦτο ἐφοίτησε Σωκράτει, καὶ δέκα ἔτη παρ' αὐτῷ ἐποίησεν, ἡθικὴν φιλοσοφίαν ἐκμαθεῖν βουλόμενος· εὐρηκὼς δὲ τὸν Σωκράτη ἐπαναβεβηκότα τῶν ἄλλων, φασί, πυρὶ μέλλων παραδιδόναι τὰ πρὸ τούτου ποιηθέντα αὐτῷ εἶπε τοῦτο τὸ ἔπος·

Ἦραιστε, πρόμοι' ὦδε· Πλάτων νύ τι σεῖο χατίζει.

εὐνοῦσιτατος δὲ τῷ Σωκράτει οὕτως ὥσθ' εἶπερ τις ἄλλος· ἀμέλει κρινομένου αὐτοῦ καὶ ἐν δεσποτηρίῳ τυγχάνοντος, ἀνελθὼν οὗτος ἐπὶ τὸ βῆμα φωνὴν ἔρηξεν τοιαύτην· νεανίας μὲν ὦν, ὃ ἄνδρες, ἐπὶ τὸ βῆμα ἀναβέβηκα· ἀγανακτήσαντες δὲ οἱ δικασταὶ κατήγαγον αὐτόν, ὃ δὲ λυπηθεὶς ἐξῆλθεν τοῦ δικαστηρίου, μείναι ἐκεῖσε μὴ ἀνασχόμενος. μετὰ δὲ τὸ τὴν ἡθικὴν ὠφεληθῆναι Σωκράτους καὶ πράγματα παρασχεῖν αὐτῷ Σωκράτει ἐν ταῖς πρὸς αὐτόν ἐντευξέσι συγγράμματα ἐξέθετο, ἃ ἔτι ζῶντος Σωκράτους εἰς χεῖρας αὐτοῦ ἦλθον. τὸν γὰρ Λύσις διάλογον ἦν γεγραφώς· ὃ ἐντευχῆκώς ὁ Σωκράτης φησὶ τοῖς ἐταίροις αὐτοῦ· οὗτος ὁ νεανίας ἀγεί με ὅπῃ θέλει καὶ ἐφ' ὅσον θέλει καὶ πρὸς οὓς θέλει.

IV. Μετὰ οὖν τὴν πρὸς Σωκράτη φοίτησιν ἀπῆλθεν πρὸς τοὺς Πυθαγορείους, τὸ δι' ἀριθμῶν τὰ πράγματα σημαίνειν παρ' αὐτῶν κατορθῶσαι βουλόμενος, ὅθεν πολλῷ τούτων μέμνηται ἐν τῷ Τιμαίῳ· ἐφοίτησεν δὲ καὶ Κρατύλῳ τῷ Ἡρακλείτῳ καὶ Ἐρμύπτῳ τῷ Παρμενιδεῖ, τὰ Ἡρακλείτου καὶ Παρμενίδου δόγματα μαθεῖν βουλόμενος, ὅθεν καὶ δύο διάλογοι γεγραμμένοι εἰσὶν αὐτῷ, ὃ τε Κρατύλος καὶ ὁ Παρμενίδης, ἐν οἷς τῶν δογμάτων τῶν προειρημένων ἀνδρῶν μέμνηται. μεμαθηκὼς δέ, ὡς τὴν ἀρχὴν ἔσχον οἱ Πυθαγόρειοι τῆς φιλοσοφίας ἀπὸ Αἰγύπτου, ἦλθεν καὶ εἰς Αἴγυπτον καὶ κατορθώσας ἐκεῖσε τὴν γεωμετρίαν καὶ τὴν ἱερατικὴν ἀνεχώρησεν· εἴτα ἐλθὼν εἰς Φοινίκην περιέτυχεν ἐκεῖσε Πέρσαις, καὶ ἔμαθεν παρ' αὐτῶν τὴν Ζωροάστρου παιδείαν. εἴτα ἐκεῖθεν ἐπὶ Σικελίαν ἀφίκετο, τοὺς ἐν Αἴτνῃ κρατῆρας ἱστορῆσαι βουλόμενος· ὅτε καὶ τὴν πρὸς Διονύσιον ἐντευξίν ἐποίησατο. μετὰ ταῦτα δ' ἐλθὼν ἐν Ἀθήναις συνεστήσατο διδασκαλεῖον πλησίον τοῦ καταγωγίου Τίμωνος τοῦ μισανθρώπου· ὃς δυσκόλως ἔχων πρὸς ἅπαντας, ὡς καὶ τὰ

ἐπιγράμματα τοῦ τάφου αὐτοῦ δηλοῦσι, πάνυ εὐμενῶς ἤνεγκε τὴν τοῦ Πλάτωνος συνουσίαν. εἰσὶ δὲ τὰ ἐπιγράμματα τὰδε·

ἐνθάδ' ἀπορρήξας ψυχὴν βαρυδαίμονα κείμει·

τίς δ' ὦν, οὐ πεύσεσθε· κακοὶ δὲ κακῶς ἀπόλοισθε.

ἔστι δὲ τὸ δεύτερον τόδε·

τὴνδε σὺ τὴν στήλην παραμείβεο, μήτε με χαιρεῖν

εἰπῶν, μηδ' ὅστις, μη τίνοσ εἰρόμενος.

μέρος δὲ τοῦ διδασκαλείου τέμενος ἀνέθηκε ταῖς Μούσαις ὁ Πλάτων· τούτῳ δ' ἐφοίτησαν οὐ μόνον ἄνδρες, ἀλλὰ καὶ γυναῖκες, Δεξιθέα τε ἣ ἐκ Φλωῦντος καὶ Λαωσθένεια ἣ ἐξ Ἀρκαδίας.

V. Θεῖος δ' ἦν, ὡς εἴρηται πολλάκις, οὗτος ὁ ἀνὴρ, καὶ πολλῶν τῶν ἐν τῷ βίῳ ἐγένετο εὐρετής, ὀνομάτων γὰρ καὶ πραγμάτων καὶ εἰδούς [καὶ] συγγραφῆς. ὀνομάτων μὲν τῆς ποιότητος· οὐδὲ γὰρ πρὸ τούτου ἐγινώσκετο τοῦνομα· ἀμέλει ἐν Θεαίτῳ φησὶ πρὸς Θεόδωρον ποιῶν τὸν Σωκράτην διαλεγόμενον καὶ λέγοντα ὅτι ἴσως μὲν οὖν τὸ τῆς ποιότητος ξένον σοι δόξειεν [ἔστι] καὶ οὐκ εἰωθός· δηλοῖ δὲ καὶ Ἀριστοτέλης ἐν Κατηγορίαις λέγων· ποιότητα δὲ λέγω, εἰπῶν τὸ λέγω ἀπ' αὐτοῦ τοῦ θεμένου τοῦνομα· εἰ γὰρ ἦν ἐν καταχρῆσει, πάντως ἂν οὐ λέγω ἀλλὰ λέγεται εἴπεν. εἴωθεν γὰρ αὐτός καὶ ἅπαντες οἱ παλαιοὶ τοῦτο ποιεῖν. εὔρε δὲ καὶ τὸ τῶν ἀντιπόδων ὄνομα καὶ τὸ τοῦ μήκους ἀριθμοῦ. πράγματα δ' εὔρεν φυσικά, ἡθικά, θεολογικά, πολιτικά· φυσικά μὲν ὅτι ἔδειξεν τὴν μαγνήτην λίθον μὴ ἔλκουνσαν τὸν σίδηρον, ἀλλ' ὅτι ὁ αἶρ ἐστὶν ὁ ὠθεῶν αὐτὸν πρὸς αὐτήν. μαθηματικά δὲ εὔρεν τὴν μέσσην καλουμένην ἀνάλογον, περὶ ἧς ἐν τῇ Ἀποδεικτικῇ λόγον ἐποιήσαμεθα. λοιμωξάντων γὰρ τῶν Ἀθηναίων, ἔπεμψαν ἐν Δέλφοις χρῆσόμενοι, τί ποιήσαντες παύσαιντο τοῦ λοιμοῦ, ἔχρησεν δὲ αὐτοῖς ὁ θεός, διπλασιάσας τὸν βωμὸν οὕτως θῦσαι. τυγχάνοντος δὲ τοῦ βωμοῦ κύβου ἕτερον κύβον ἐπωκοδόμησαν, οἴομενοι τοῦτο εἶναι τὸ ὑπὸ τοῦ χρησμοῦ λεγόμενον· εἶθ' ὡς οὐδὲ τοῦτο ποιησάντων ἐπαύσαντο, ἐπὶ τὸν Πλάτωνα πορευθέντες ἤρουντο αὐτόν, τί δέοι ποιεῖν. ὁ δὲ φησιν ὅτι ὀνειδίζει ὑμῖν ὁ θεός ὡς ἀπείροις γεωμετρίας· ἔδειξε γὰρ μὴ ἰδιωτικῶς τὸ διπλασίον ἐννοῆσαι, ἀλλ' εὔρεῖν μέσσην τινὰ ἀνάλογον καὶ οὕτω διπλασιάσαι ταύτη· ὅθεν οὕτω ποιησάντων, παραντίκα ἐπαύσαντο [τὰ] τοῦ λοιμοῦ. εὔρεν δὲ καὶ ἡθικά· τὸ γοῦν μὴ ἐπὶ μισθῷ διδάσκειν, ἡθικὸν ὄν, πρῶτος

εὗρεν. ἀμέλει Πυθαγόρας, καὶ οἱ πρὸ αὐτοῦ ἅπαντες, ἑκατὸν δραχμὰς χρυσίου λαμβάνων τὴν οἰκείαν μετεδίδου, κάπηλος μᾶλλον λόγων τυγχάνων ἢ φιλόσοφος· ὅθεν καὶ τὸν Τίμαιον ἐπὶ ἀργυρίων ὠνησάμενος ἀπὸ τῶν Πυθαγορείων κατὰ μίμησιν αὐτοῦ ἔγραψε τὸν διάλογον· ὅθεν καὶ φέρεται τι ἔπος τοιόνδε·

πολλῶν ἀργυρίων ὀλίγην ἡλλάξαι μολπήν,
ἔνθεν ἀφορμηθεὶς τιμαιογραφεῖν ἐπεχείρεις.

εὗρεν δὲ καὶ πολιτικά· τὸ γοῦν τὰς τηβὰδας κυκλοτερεῖς εἶναι αὐτὸς πρῶτος ἐφεῦρεν ὡς πολυχωρητοτέρους· δέδεικται γὰρ τοῖς γεωμέτραις, ὅτι πάντων τῶν ἰσοπεριμέτρων χωρίων πολυχωρητότερος τυγχάνει ὁ κύκλος. εὗρεν δὲ καὶ τὸ τρίτον τῆς πολιτείας εἶδος τὸ ἐξ ὑποθέσεως. ἀλλὰ δὴ καὶ θεολογικά· εὗρεν, οἷον τὸ τὰς ιδέας εἶναι ἐν τῷ παραδειγματικῷ, οὐχ ὅτι καὶ ὅλλοι πρὸ αὐτοῦ οὐκ ἐγίνωσκον ὡς εἰσὶν αὐταί· Πυθαγόρας οὖν ἔλεγεν αὐτὰς ἐν τῷ ποιητικῷ εἶναι, καὶ Ἀριστοτέλης δὲ μετ' αὐτὸν ἐν τῷ ποιητικῷ, αὐτὸς δ' ὡς εἴρηται ἐν τῷ παραδειγματικῷ αὐτὰς ἔφησεν εἶναι, ἅπερ ἐπέκεινά εἰσι τοῦ ποιητικοῦ. ἀμέλει γοῦν καὶ φασιν αὐτὸν εὗρηκῶτα τὰς ιδέας ἑωρακέναι ἑαυτὸν τρίτον ἔχοντα ὀφθαλμόν. εὗρεν δὲ καὶ τί ἐστὶν αἰὼν. οἱ γὰρ πρὸ αὐτοῦ αἰῶνα ἔλεγον τὴν ἀπειρίαν τοῦ χρόνου, αὐτὸς δὲ ἔδειξεν ὡς ἄλλη ἐστὶν ἡ ἀπειρία τοῦ χρόνου καὶ ἄλλος ὁ αἰὼν. εὗρεν δὲ καὶ εἶδος συγγραφῆς τὸ διαλογικόν· εἰ γὰρ τις εἴποι ὅτι καὶ Ζήνων πρὸ αὐτοῦ διαλόγους ἔγραψεν καὶ Παρμενίδης, ἐροῦμεν ὅτι οὗτος μάλιστα αὐτῷ ἐχρήσατο.

VI. Ἐξῆσεν δὲ πᾶ' ἐνιαυτούς, καὶ διὰ τούτου δεικνὺς ὡς Ἀπολλωνιακὸς ὢν τυγχάνει· ὁ γὰρ θ' τῶν Μουσῶν ἀριθμὸς ἐφ' ἑαυτὸν πολλαπλασιαζόμενος ἀπογεννᾷ τὸν πᾶ' ἀριθμόν· ὅτι δ' αἱ Μοῦσαι ὑπηρετίδες εἰσὶ τοῦ Ἀπόλλωνος, οὐδεὶς ἀντερεῖ. οὗτος δὲ ὁ πᾶ' ἀριθμὸς δυναμοδύναμις λέγεται, ὡς ἂν τοῦ γ' ἀριθμοῦ πρῶτου ὄντος, διὰ τὸ ἔχειν αὐτὸν ἀρχὴν καὶ μέσσην καὶ τελευτήν, πολλαπλασιαζομένου καὶ ἀπογεννῶντος τὸν θ' — τριάκκισ γὰρ τρία θ' — καὶ τοῦ ἐννέα τὸν πᾶ' ἀριθμόν. ἔστιν δὲ καὶ ἐκ τῶν μετὰ τὸν βίον αὐτοῦ τὸ θεῖον αὐτοῦ καταμαθεῖν. γυνὴ γοῦν τις ἀπῆλθεν χρησομένη, εἰ δεῖ τὴν στήλην αὐτοῦ συντάξαι αὐτὴν τοῖς ἀγάλμασι τῶν θεῶν· ἔχρησεν δ' ὁ θεὸς τάδε·

δόξης ἀντιθέοιο καθηγγητῆρα Πλάτωνα

εὖ δρώης τλούσα, χάρις δέ σ' ἀμείψεται ἐσθλή
ἐκ μακάρων, οἷσιν περ ἄνηρ ἐνάριθμος ἐκείνος.
ἄλλος δὲ χρησμός ἐδόθη, ὡς δύο παῖδες τεχθήσονται, Ἀπόλλωνος μὲν Ἀσκληπιός, Ἀρίστωνος δὲ Πλάτων· ὧν ὁ μὲν ἱατρὸς ἔσται σωμάτων, ὁ δὲ ψυχῶν· καὶ Ἀθηναῖοι δὲ τὴν γενεθλιακὴν αὐτοῦ ἡμέραν ἐπιτελοῦντες ἐπιδόντες φάσκουσιν·

ἡματι τῷδε Πλάτωνα θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισιν.
ὄρα δὲ καὶ τὴν ὑπεροχὴν, ἣν ἔσχεν πρὸς Πυθαγόραν· οὗτος μὲν γὰρ ἀπῆλθεν εἰς Περσίδα, τὴν τῶν μάγων ὠφελήσῃναι θέλων σοφίαν· οἱ δὲ μάγοι διὰ τὸν Πλάτωνα Ἀθήναζε παρεγένοντο, τῆς ἐξ αὐτοῦ μετέχειν φιλοσοφίας γλιχόμενοι.

VII. Ἐπειδὴ τὴν ἱστορίαν τοῦ Πλάτωνος μεμαθήκαμεν, φέρε καὶ τὸ εἶδος τῆς αὐτοῦ φιλοσοφίας διηγησώμεθα. πολλὰ τοίνυν γέγονασι πρὸ Πλάτωνος τε καὶ μετὰ Πλάτωνα φιλοσόφων αἰρέσεις καὶ πάντας ὑπερηκόντισεν ἐν τοῖς δόγμασι καὶ τῇ διανοίᾳ καὶ πᾶσιν ἅπαξ ἀπλῶς. ἦσαν δὲ πρὸ αὐτοῦ μὲν αἰρέσεις αὗται· ἡ τε ποιητικὴ, ἥς καθηγεμόνες γέγονασιν Ὀρφεύς, Ὅμηρος, Μουσαῖός τε καὶ Ἡσίοδος· γέγονεν δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ Ἰωνικοῦ διδασκαλείου, ἥς προκατήρξατο Ἡράκλειτος καὶ Θαλῆς καὶ Ἀναξαγόρας· γέγονεν δὲ καὶ ἡ Πυθαγόρου καὶ Παρμενίδου. μετὰ Πλάτωνα δὲ γέγονεν ἡ Στωικὴ καὶ ἡ Ἐπικουρείος καὶ ἡ Περιπατητικὴ καὶ ἡ τῆς νέας Ἀκαδημίας· διαφέρουσι δὲ οἱ τῆς νέας Ἀκαδημίας τῶν ἐφεκτικῶν τῷ τοὺς μὲν ἐφεκτικούς ὁμοίως λέγειν διὰ πάντων τῶν ὄντων πεφοιτηκέναι, τοὺς δὲ τῆς νέας Ἀκαδημίας οὐχ ἀπάντων ὁμοίως, ἀλλ' εἶναι τινα τῶν πραγμάτων, ἃ σαίνουσι τὴν ἡμετέραν ψυχὴν, καὶ συγκατάθεσιν μετρίαν. πασῶν τούτων κρείττων ὦσθη ὁ Πλάτων. ἀπώνατο μὲν γὰρ τῆς ποιητικῆς τὸ ὑμνῆσαι τὴν τάξιν τῶν ὄντων, ὑπερέβαλεν δ' αὐτὴν τῷ τοὺς μὲν ποιητὰς ἄνευ ἀποδείξεως καὶ ὡς αὐτὸς φησι μαινομένῳ καὶ ἐνθουσιῶντι στόματι, αὐτὸν δὲ μετ' ἀποδείξεως ἅπαν εἰρηκέναι· ὑπερέβαλεν δ' αὐτοὺς καὶ τῷ εὐσχήμῳ τῶν μύθων. ἐκεῖνοι γὰρ ὡς ἔτυχεν ἐπλεκον τοὺς μύθους, αὐτὸς δὲ φησιν, ὅτι χρὴ ἔχειν τινὰ τοὺς μέλλοντας πλέκειν περὶ θεοῦ μῦθον, οἷς προσέχοντες καὶ ἐντυγχάνοντες οὐκ ἀπατήσονται. δεῖ γὰρ εἰδέναι, ὡς ὁ θεὸς ἀγαθός ἐστι καὶ οὐδαμῶς προβάλλεται τὸ ψεῦδος, οὔτε δι' ἄγνοιαν τοῦ ἀληθοῦς οὔτε διὰ ἀπατηλόν τι· καὶ ὅτι πᾶς θεὸς ἀμετάβλητος καὶ ἄτρεπτος, οὔτε

γὰρ ἐπὶ τὸ χεῖρον μεταβάλλει οὔτε ἐπὶ τὸ κρεῖττον, διότι τὸ μὲν οὐ πέφυκε, τὸ δὲ οὐ δύναται· οὐ πέφυκεν ἐπὶ τὸ χεῖρον μεταβάλλειν, οὐ δύναται δ' ἐπὶ τὸ κρεῖττον, αὐτόχρημα κρείττων ὑπάρχων ἀπάντων. τοῦτό ἐστι τὸ εὐσχημον τῶν μύθων. ταῦτα δεῖ ἐν νῷ ἔχειν τοὺς ἐντυγχάνοντας μύθῳ, ἵνα μὴ οἱ παῖδες ἀδικῶνται, ἀλλ' εὐθέως τῷ ἐκκύπτειν αὐτοὺς ἐκ τῶν εἰρημένων μὴ ἀναμεινῶσιν δίκην τῶν Αἰσωπεῶν μύθων τὸ ἐπιμύθιον, ἐξ αὐτοῦ τὸ χρήσιμον τοῦ μύθου μαθεῖν βουλόμενοι, ἀλλ' εὐθέως φανῇ αὐτοῖς τὸ ἐν τούτοις ἀγαθόν. οἱ γὰρ παῖδες, εἰ μὴ τούτοις προσέχουσι, δυσεκνήπτως μέλλουσιν ἔχειν ὃ κακῶς ἤκουσαν.

VIII. Ὑπερέβαλεν οὖν τοὺς ποιητὰς τῷ τε ἀποδεικτικωτέρῳ καὶ εὐσχημονεστέρῳ· ὑπερέβαλεν δὲ καὶ τοὺς ἐκ τοῦ Ἰωνικοῦ διδασκαλεῖου, οἵτινες καὶ φυσικοὶ ἦσαν. δεῖ γὰρ εἰδέναι, ὅτι εἰ καὶ ἔλεγον εἶναι τὰ συναίτια, οὗτος δὲ διέκρινεν αὐτὰ ἀπ' ἀλήλων καὶ εἶπεν, ποῦά ἐστιν τὰ αἶτια, ὅτι παραδειγματικόν, ποιητικόν, τελικόν· εἰ δὲ καὶ Ἀναξαγόρας ὥσπερ ἐκ βαθέος κάρου ὄνειρώττων λέγει ποιητικόν εἶναι αἷτιον τὸν νοῦν, ὅμως οὐκ ἐχρῆτο αὐτῷ ἐν τῇ γενέσει καὶ φθορᾷ, ἀλλ' ἤτιστα δίνας ἀέρων καὶ ἀνέμους, μηδαμοῦ τὸν νοῦν αἰτιώμενος. πάλιν δ' ἐκείνων λεγόντων, ὡς ὕλη ἐστὶν τὰ στοιχεῖα, ἔδειξεν αὐτός, ὅτι οὐδὲ συλλαβῶν λόγον ἐπέχουσι· φησὶ γὰρ ὅτι τοῖς μὲν κδ' στοιχείοις ἔοικεν ἢ ἀνείδεος ὕλη, ταῖς δὲ συλλαβαῖς τὸ ἄποιον σῶμα, ταῖς δὲ λέξεσι τὰ δ' στοιχεῖα, ὥστε οὐδὲ συλλαβῶν λόγον ἐπέχουσι. καὶ τούτων ἄρα ὑπεράλπει ὁ Πλάτων, καὶ ἐστὶ τῶν μὲν πρώτων ἀποδεικτικώτερος, τῶν δὲ δευτέρων ἐνθεαστικώτερος. καὶ τῶν Πυθαγορείων δ' ἀπάνατο μὲν τὸ δι' ἀριθμῶν σημαίνειν τὰ πράγματα· ἀμέλει ἐν τῷ Τιμαίῳ ἐχρήσατο τούτῳ τῷ τρόπῳ· ὑπερῆρεν δὲ καὶ αὐτοὺς τῷ σαφέστερῳ ἅμα καὶ ἀποδεικτικωτέρῳ, ἐν αὐτῷ γὰρ τῷ Τιμαίῳ φαίνεται σαφέστερον καὶ ἀποδεικτικώτερον δεικνὺς δι' ἀριθμῶν τὰ πράγματα. τὴν Παρμενίδου δ' ὑπερῆρεν φιλοσοφίαν τῷ ἐκείνων μὲν λέγειν ἀρχὴν εἶναι τῶν ὄντων τὸ ὄν, τοῦτον δὲ δεῖξαι, ὡς οὐκ ἔστι τοῦτο, ἀλλὰ πρὸ τούτου ἔστι τὸ ἔν· εἰ γὰρ τὸ ὄν ἦν, πάντα ἔμελλε τοῦ ὄντος ἐφλεσθαι· πάντα γὰρ ἤρηται τῆς οἰκείας ἀρχῆς· νυνὶ δὲ ὁρῶμέν τινας τοῦ εἶναι καταφρονοῦντας διὰ μείζον ἀγαθόν· οὐκ ἄρα τὸ ὄν ἐστὶν ἡ μία τῶν πάντων ἀρχή, ἀλλὰ τὸ ἔν, ὅπερ τοῦ ὄντος ἐπαναβέβηκεν.

IX. Τῶν μὲν οὖν πρὸ αὐτοῦ φιλοσόφων τὰ πρωτεῖα ἔσχει διὰ τοὺς προειρημένους λόγους· ὑπερῆρεν δὲ καὶ τοὺς μετ' αὐτὸν ἅπαντας. τῶν μὲν Στωικῶν κρείττων ἐφάνη διὰ τὸ ἐκείνους μὲν πάντα τὰ ὄντα σώματα λέγειν, τοῦτον δὲ δεῖξαι, ὡς εἰσὶ καὶ ἀσώματα τινα. ἔδειξεν γὰρ τὴν ψυχὴν ἀσώματον οὖσαν· εἰ δὲ ἀσώματος ἐστι, καὶ οἱ πρὸ αὐτῆς ἄγγελοι ἀσώματοι ἔσονται, καὶ ὁ νοῦς ὁ πρὸ τούτων καὶ τὸ πρῶτον αἷτιον, ὃ τὸ ἀγαθὸν καλεῖ. καὶ τοὺς Ἐπικουρείους δὲ ὑπερέβαλεν. οὗτοι γὰρ ἔλεγον ἀπρονόητα εἶναι τὰ τῆδε καὶ μέχρι τῶν οὐρανίων σωμάτων προερχεσθαι τὴν πρόνοιαν τοῦ δημιουργοῦ· πράγματα γὰρ φασιν ἔχειν ἔμελλεν καὶ πόνους ὑπομένειν, εἰ καὶ τούτων προνοοεῖτο. ἔδειξεν δ' ὁ Πλάτων, ὡς καὶ τὰ τῆδε προνοίας ἐστίν, καὶ ἐξέφυγε μὲν τὰ τε τῶν προτέρων ἄτοπα καὶ τὰ τῶν δευτέρων, εἴλετο δὲ τὰ ἐν ἀμφοτέροις ἀληθῆ. τοῖς γὰρ προτέροις, τοῖς Στωικοῖς λέγω, σώματα λέγουσι πάντα τὰ ὄντα ἔπεται ἄτοπον, ὡς μοχλείας καὶ ἀφῆς ὁ δημιουργὸς δεήσεται, εἰ μέλλοι τὰ τῆδε διοικεῖν· ἡ γὰρ τῶν σωμάτων πείσις διὰ μοχλείας γίνεται, ὅταν ἄλλο σῶμα ἢ τὸ ποιοῦν εἰς αὐτό. τοῦτο οὖν ἐπόμενον ἄτοπον αὐτοῖς ἐξέφυγεν διὰ τοῦ δεῖξαι τινα ἀσώματα ὄντα, ἐξελέξατο δὲ τὸ προνοεῖσθαι τῶν τῆδε τὸ θεῖον· ἄτοπον δ' ἠκολούθει τοῖς Ἐπικουρείοις τὸ μὴ πάντων πρόνοιαν ποιεῖσθαι τὸν δημιουργόν, ὃ διαπέφευγεν ὁ Πλάτων· οὐδὲ γὰρ ὡς ἐκείνοι διὰ μοχλείας φασὶ γίνεσθαι τὴν πρόνοιαν· ἀσώματος γὰρ ὢν οὐδενὶ πόνῳ οὐδὲ κόπῳ τὴν τοιαύτην ποιεῖται πρόνοιαν. πρὸς δὲ τοῖς εἰρημένους καὶ τῶν Περιπατητικῶν ἔσχεν τι πλεόν· τούτων γὰρ οἰομένων τὴν πάντων ἀρχὴν εἶναι τὸν νοῦν, ἔδειξεν ὡς πρὸ τοῦ νοῦ ἐστὶ τὸ ἐν καὶ πρὸ τῶν ἄλλων ἀπάντων. εἰ γὰρ ὁ νοῦς ἦν ἡ ἀρχὴ τῶν ὄντων, ἅπαντα ἔμελλε νοεῖν τῷ πάντα τῆς οἰκείας ἡγεῖσθαι ἀρχῆς· νυνὶ δὲ ὁρῶμέν τινα μὴ νοοῦντα, οὐκ ἄρα ὁ νοῦς ἐστὶν ἡ ἀρχή· καὶ τῷ τοὺς Περιπατητικούς λέγειν τελικὸν πάντων τῶν ὄντων εἶναι τὸν νοῦν, τοῦτον δὲ τὸν Πλάτωνα δεῖξαι ὅτι καὶ ποιητικόν ἐστιν αἷτιον οὐ τελικόν τῶν ὄντων [τὸ ἐν]· καὶ ἄλλως δυνάμεθα δεῖξαι, ὅτι οὐκ ἐστὶ πρῶτον αἷτιον ὁ νοῦς· εἰ γὰρ ἦν, ἐπειδὴ πολλὰ ἐστὶν εἶδη, πολλοὶ ἔσονται νοῖ· εἰ δὲ τοῦτο, πλήθος ἔσται ἡ ἀρχή, ὅπερ ἄτοπον· δεῖ γὰρ τὴν ἀρχὴν ἀπὸ ἐνὸς ἀρξασθαι.

X. Ἀλλὰ καὶ τὴν τῶν νέων Ἀκαδημαϊκῶν ὑπερέβαλεν

φιλοσοφίαν τῷ ἐκείνῃ ἀκαταληψίαν πρεσβεύειν, δεῖξαι δὲ τοῦτον, ὡς εἰσὶν ἐπιστημονικαὶ καταλήψεις τινές. λέγουσι δὲ τινες συναθροῦντες τὸν Πλάτωνα εἰς τοὺς ἐφεκτικούς τε καὶ τοὺς * νέους * Ἀκαδημαϊκούς, ὡς καὶ αὐτοῦ ἀκαταληψίαν εἰσάγοντος, καὶ κατασκευάζουσι τοῦτο ἐκ τῶν εἰρημένων αὐτῷ ἐν τοῖς συγγραμμασιν αὐτοῦ· λέγει τοίνυν, φασίν, ἐπιρρηματὰ τινα ἀμφιβολὰ τε καὶ διστακτικὰ περὶ πραγμάτων διαλεγόμενος, οἷόν ἐστι τὸ εἰκὸς καὶ τὸ ἴσως καὶ τάχ' ὡς οἶμαι· τοῦτο δ' οὐκ ἐπιστήμονός ἐστιν, ἀλλὰ τινος μὴ καταλαβόντος τὴν ἀκριβῆ γνῶσιν. πρὸς τούτους δὲ φάμεν, ὡς ταῦτά φησιν οἷον προσδιοριζόμενος, ὅπερ οὐ ποιοῦσιν οἱ ἐφεκτικοί· οὔτε γὰρ ἀκριβῶς διαλέγονται οὔτε προσδιορίζονται, εἴπερ πάντων ἀκαταληψίαν λέγουσι. δεύτερον λόγον λέγουσιν ὅτι ἐξ ὧν τὰ ἐναντία περὶ τῶν αὐτῶν κατασκευάζει, δηλὸς ἐστὶν ἀκαταληψίαν πρεσβεύων· οἷον περὶ φιλίας ἐν τῷ Λύσιδι διαλεγόμενος τάναντία κατεσκεύασεν, καὶ περὶ σωφροσύνης ἐν τῷ Χαρμίδῃ, καὶ περὶ ὁσιότητος ἐν τῷ Εὐθύφρονι. πρὸς τούτους δὲ ἐροῦμεν, ὅτι εἰ καὶ τάναντία κατεσκεύασεν, ἀλλ' οὐν τελευταῖον ἐπέκρινε τὴν ἀλήθειαν. τρίτον λέγουσιν, ὅτι οὐκ οἶεται ἐπιστήμην εἶναι, καὶ δηλον ἐξ ὧν πᾶσαν ἀπόδοσιν τῆς ἐπιστήμης καὶ τὸν ἀριθμὸν ἀνεσκεύασεν ἐν Θεαιτήτῳ· πῶς οὖν κατάληψιν φήσομεν τὸν τοιοῦτον πρεσβεύειν; πρὸς οὓς ἐροῦμεν, ὅτι ὁ Πλάτων οὐκ οἶεται ἀγράφῳ γραμματέῳ ἔοικέναι τὴν ψυχὴν, ἀλλὰ νομίζει αὐτὴν ἀνακαλύψεως δεῖσθαι μόνης πρὸς τὸ νῆπαι καὶ ἰδεῖν τὰ πράγματα· ἐπεὶ ἔχει τὴν ἐπιστήμην ἐν αὐτῇ, ἀμβλυώττει δὲ διὰ τὴν πρὸς τὸ σῶμα συνάφειαν. μόνης οὖν καθαρσεως δεῖται· διὸ τοὺς κακῶς εἰρημένους περὶ ἐπιστήμης λόγους ἀνεσκεύασεν, ἑάσας ψυχῆς ἀπο καθαρθείσης νοῆσαι τὸ ἀληθές. τέταρτον λέγουσι λόγον τοιοῦτον· εἰ διττὴν οἶεται τὴν γνῶσιν ὁ Πλάτων, τὴν μὲν δι' αἰσθήσεως, τὴν δὲ διὰ νοῦ γινομένην, ἑκατέρα δὲ λέγει σφάλλῃσθαι, δηλον ὡς ἀκαταληψίαν πρεσβεύει. φησὶ γάρ· οὐδὲν οὔτε ὁρῶμεν οὔτε ἀκούομεν ἀκριβῶς, ἀλλὰ διαμαρτάνουσιν αἱ αἰσθήσεις· καὶ πάλιν περὶ τῶν νοητῶν φησὶν, ὅτι ἡ ψυχὴ ἡμῶν προσπεπλεγμένη κακῷ τούτῳ τῷ σώματι οὐδὲν νοεῖ. πρὸς οὓς ἐροῦμεν· ὅταν εἴπῃ, ὅτι αἱ αἰσθήσεις οὐκ ἀντιλαμβάνονται τῶν αἰσθητῶν, τοῦτο λέγει, ὅτι τὴν οὐσίαν τῶν αἰσθητῶν οὐ γινώσκουσιν· ἐπεὶ τοῦ πάθους τοῦ εἰς αὐτάς ἐξ αὐτῶν τῶν αἰσθητῶν γινο-

μένου ἀντιλαμβάνονται, οὐκ ἴσασι δὲ τὴν οὐσίαν αὐτήν, καθ' αὐτὰς οὔσαι. οἷον ἡ ὄψις διακρινομένη μὲν ὑπὸ λευκοῦ αἰσθάνεται, τί δ' ἔστι λευκόν, καθ' αὐτήν οὐκ οἶδεν, ἀλλὰ συμπλεκομένη τῇ φαντασίᾳ διαγινώσκει· ὥσπερ καὶ ἡ δόξα οὐκ οἶδεν καθ' αὐτήν οὔσα ἅπερ οἶδεν μετὰ τῆς διανοίας. πάλιν ὅταν εἴπῃ, ὅτι ἡ ψυχὴ οὐ νοεῖ συνοῦσα τῷ κακῷ τούτῳ, οὐ περὶ πάντων τῶν ἀνθρώπων λέγει τοῦτο, ἀλλὰ περὶ τῶν ἐνύλως ζώντων· ἐκεῖνοι γάρ καὶ ἡττωμένην ἔχουσι τὴν ψυχὴν ὑπὸ τοῦ σώματος, οὓς καὶ σπαρτικούς ἀλλαχοῦ ὀνομάζει δίκην φρυτῶν ἀποβλαστάνοντας· οἱ δὲ καθαροὶ καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἀλλαχοῦ οὐρανοπολιταὶ λεγόμενοι, οὗτοι νοοῦσιν. πέμπτος λόγος ἐστὶν οὗτος· αὐτὸς φασὶ λέγει ἐν διαλόγῳ αὐτοῦ, ὅτι οὐδὲν οἶδα οὐδὲ διδάσκω τί, ἀλλὰ διαπορῶ μόνον· ὅρα οὖν, πῶς ὁμολογεῖ ἰδίῳ στόματι μηδὲν κατειληφέναι. λέγομεν δὲ καὶ πρὸς τούτους, ὅτι ὅταν εἴπῃ οὐδὲν οἶδα, ὡς πρὸς τὴν τῶν θεῶν γινῶσιν τὴν ἰδίαν παραβάλλει γινῶσιν· ἐκείνη γὰρ ἄλλη ἐστὶ παρὰ τὴν ἡμετέραν. μόνη γὰρ ψιλὴ γινῶσις ἡ ἡμετέρα, ἡ δὲ τοῦ θεοῦ ἔμπρακτος· κἀκείνη μὲν ἀπλῇ ἐπιβολῇ γινώσκει, ἡμεῖς δὲ δι' αἰτίων καὶ προτάσεων. πάλιν δ' οὐδένα διδάσκω λέγει ἀντὶ τοῦ οὐδενὶ ἐντίθῃμι τὰ δόγματα· οὐ γὰρ ἀγράφῳ ὥσπερ εἴρηται γραμματεῖω εἰκάξει τὴν ψυχὴν, ὡς ἐγγράψαι αὐτῇ μὴ ἐχούσῃ τὰ πράγματα, ἀλλ' ὡς ἂν εἰς φῶς ἄγων καὶ μόνον ἀναμυμνήσκων ἀνακαθαίρει δίκην τῶν ἐκματτόντων τὰς λήμας τὰς ἐπιπροσθούσας τοῖς ὀφθαλμοῖς. ἀμέλει, ὡς ἀλλαχοῦ λέγει, ὁ ἐρωτώμενός ἐστιν ὁ συμπεραίνων· διὰ τοῦτο ὃ δοκεῖ αὐτῷ δίδωσιν.

XI. Ὅτι *δὲ* τὸ διαπορεῖν ὁδὸς ἐστὶ πρὸς τὸ καταλαβεῖν, παντὶ δῆλον· καὶ ἄλλως εἰρηκῶς οὐδὲν οἶδα προσέθηκεν ὅτι πλην ὀλίγου τινὸς καὶ τοῦτο τοῦ λαμβάνειν λόγον καὶ δίδοναι ἀντὶ τοῦ διαλέγεσθαι· οἶδεν ἄρα τὴν διαλεκτικὴν. λέγει δὲ πάλιν εἰδέναι ἀλλαχοῦ τὰ ἐρωτικά, ὥσπερ ἐν ἄλλοις τὴν μαιεῖαν· καὶ διὰ τούτων τῶν τριῶν φαίνεται ἐν τῷ Φαίδρῳ ἀνυμνῶν τὸ θεῖον, ἀγαθὸν αὐτὸ λέγων καὶ καλὸν καὶ σοφόν. ὥσπερ γὰρ ἡ διαλεκτικὴ διὰ πασῶν τῶν ἐπιστημῶν πεφοίτηκεν, καὶ πάντα τοῦ ἀγαθοῦ ὀρέγεται· διὰ τοῦτο οὖν ἀναλογεῖν ἔφη ἐκεῖ τῇ διαλεκτικῇ τ' ἀγαθόν, τῇ δὲ ἐρωτικῇ τὸ καλόν· τῶν γὰρ καλῶν ἐρωῶμεν· τῇ δὲ μαιευτικῇ τὸ σοφόν. ὥσπερ γὰρ τοῦ σοφοῦ ἔργον τὸ τὰ ἐν βέδει κρυπτόμενα τῆς ψυχῆς εἰς φῶς ἄγειν καὶ τὰς ὠδῖνας αὐτῆς

ἐκφαίνειν, οὕτω καὶ τῆς μαιευτικῆς ἔργον τὸ ἐν βάθει ὄν παιδὶον ἐκφέρειν. ἐπεὶ οὖν οὕτως τοὺς ἐκείνου λόγους ἀνεγράψαμεν, φέρε δὲ καὶ αὐτὸ καθ' αὐτὸ δελξομεν, ὥς οὐκ ἦν τῆς δόξης ταύτης ὁ Πλάτων. πῶς γὰρ ἔχει εἶναι τοιοῦτος ὁ εἰρηκὼς καὶ ἀποφηνάμενος, ὥς οὐδὲν καυχῆσεται φυγεῖν τὴν τῆς διαιρέσεως μέθοδον; καὶ πάλιν τὸν Σωκράτην ἐν Τοργίᾳ εἰσφέρει λέγοντα καὶ ὁμολογεῖν ποιοῦντα τὸν προσδιαλεγόμενον ταῖς ἐκείνου ἐρωτήσεσιν· ἀμέλει γοῦν φησὶν, εἰ μὴ σαυτοῦ λέγοντος [μὴ] ἀκούσης, ἄλλου λέγοντος μὴ πεισθῆς· πῶς οὖν ἐφεκτικὸν τὸν τοιοῦτον λογισόμεθα;

XII. Ἐπειδὴ τοίνυν μεμαθήκαμεν, ὥς πασῶν προῦχει ἡ τοῦτου φιλοσοφία καὶ ὥς δογματικὸς ἐστὶ καὶ οὐκ ἐφεκτικὸς, φέρε καὶ τὴν προόδον καὶ τὴν τάξιν τῶν ὄντων τὴν κατὰ Πλάτωνα ὑφηγησόμεθα. οὗτος τοίνυν μίαν ἔλεγεν τῶν πάντων ἀρχὴν καὶ οὐ δύο ὥς Ἐμπεδοκλῆς οὐδὲ ἀπείρους ὥς οἱ Ἐπικουρείοι, καὶ ταύτην οὐ σῶμα ὥς οἱ Στωικοί, ἀλλὰ ἀσώματον· καὶ ἀσώματον οὐ ζῶην, ἣ γὰρ αἶν πάντα ἔξων, οὐδὲ ψυχὴν οὐδὲ νοῦν οὐδ' ὄν, διὰ τὰ αὐτὰ ἄτοπα, ἀλλὰ τὸ ἐν, ὃ καὶ τἀγαθὸν καλεῖ. μετὰ τοῦτο φησιν εἶναι τὸ πέρας καὶ τὸ ἄπειρον, καὶ μετὰ ταῦτα τὸν νοητὸν κόσμον. μετὰ τοῦτο τοὺς ὑπερκοσμίους θεοὺς· μετὰ ταῦτα τοὺς ἐγκοσμίους· μετὰ ταῦτα ἀγγέλων γένηβ', εἶτα τῶν ἀνθρώπων ψυχάς, καὶ οὕτως τὰς τῶν ἀλόγων ζώων· καὶ ἐφεξῆς τὴν φυτικὴν ψυχὴν, καὶ οὕτως τὸ σῶμα τὸ ἐνυλον καὶ αὔλον καὶ θνητὸν καὶ ἀθάνατον· καὶ ἐνυλον εἶδος καὶ τελευταῖον τὴν ὕλην.

XIII. Ἐπεὶ δὲ τοῦ Πλάτωνος τὴν ἱστορίαν μεμαθήκαμεν καὶ τὸ εἶδος τῆς αὐτοῦ φιλοσοφίας, φέρε καὶ τρίτου κεφαλαίου ἀπαρξόμεθα καὶ διαλεχθῶμεν περὶ τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ. πρῶτον δὲ ἐπιλυσώμεθα τὴν ἀπορίαν τὴν φερομένην διὰ τὸ συγγραφῆς ἀξιῶσαι τὰ οἰκεῖα δόγματα. αὐτὸς γὰρ φησιν ἐν Φαίδρῳ διαβάλλει τοὺς συγγραφομένους διὰ τὸ ἀψυχα ὄντα τὰ συγγράμματα μὴ δύνασθαι λόγον δοῦναι πρὸς τὸν ἀποροῦντα, ἅτε δὴ τὸ αὐτὸ φθεγγόμενα καὶ μὴ δυνάμενα ἀπορίαν φερομένην κατ' αὐτῶν ἐπιλύσασθαι· οὐ δεῖ οὖν, φησί, συγγράφειν, ἀλλὰ μαθητὰς δεῖ καταλιμπάνειν, οἵτινές ἐστιν ἐμψυχα συγγράμματα. τοῦτο γὰρ καὶ οἱ πρὸ αὐτοῦ εἰώθεσαν ποιεῖν· ὅθεν Σωκράτης καὶ Πυθαγόρας ἐταίρους μόνον, οὐ μὴν καὶ συγγράμματα καταλελοίπασιν. καὶ ταῦτα μὲν ἡ ἀπορία· ἡμεῖς δὲ

λέγομεν, ὅτι καὶ ἐν τούτῳ τὸ θεῖον μιμούμενος συγγράφειν ἤξιω-
σεν, μείζον ἀγαθὸν ἀντὶ ἐλάττονος κακοῦ αἰρούμενος. ὥσπερ
γὰρ ἐκεῖνό τινα τῶν ὑπ' αὐτοῦ δημιουργηθέντων ἀφανῆ ἐποίη-
σεν, οἷα εἰσι τὰ ἀσώματα πάντα, ἄγγελοι καὶ ψυχαὶ καὶ νοῖ καὶ
ἄλλα τοιαῦτα, τινὰ δὲ ὑποπίπτοντα τῇ ἡμετέρᾳ αἰσθήσει καὶ
φανερά τυγχάνοντα, οἷα ἐστὶ τὰ οὐράνια σώματα καὶ τὰ ἐν γε-
νέσει καὶ φθορᾷ, οὕτως καὶ αὐτὸς τινα μὲν ἐγγράφως παραδέ-
δωκεν, τινὰ δὲ ἀγράφως καὶ μὴ ὑποπίπτοντα τῇ αἰσθήσει δίκην
τῶν ἀσωμάτων, οἷα εἰσι τὰ ἐν * συν * ουσίαις εἰρημμένα αὐτῷ·
ἀμέλει γοῦν καὶ Ἀριστοτέλει γέγραπται περὶ τῶν ἀγράφων συν-
ουσιῶν Πλάτωνος. ἵνα οὖν καὶ τούτῳ δέλξῃ τὴν πρὸς τὸ θεῖον
φιλίαν, ἐσπούδασεν αὐτὸ μιμήσασθαι· οἱ γὰρ φίλοι μιμεῖσθαι
ἐαυτοὺς σπουδάζουσι.

XIV. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τούτων· ἄξιον δ' ἐστὶ ζητῆσαι,
διὰ τί διαλογικῶς χαρακτηρί ἐχρήσατο· ἀλλὰ πρὶν ἢ τούτου τὴν
αἰτίαν μάθωμεν, εἰπωμεν, τί ἐστὶ διάλογος. διάλογος τοίνυν
ἐστὶ λόγος ἄνευ μέτρου ἐξ ἐρωτήσεως καὶ ἀποκρίσεως ποικίλων
προσώπων συγκείμενος μετὰ τῆς προσηκούσης αὐτοῖς ἡθοποιίας·
τὸ δ' ἄνευ μέτρου πρόσκειται διὰ τὸν κωμικὸν καὶ τραγικὸν
λόγον ἑμμετρον ὄντα· σύγκεται γὰρ καὶ αὐτὸς ἐξ ἐρωτήσεως
καὶ ἀποκρίσεως ποικίλων προσώπων μετὰ τῆς δεούσης ἡθο-
ποιίας. ἄξιον δ' ἐστὶ ζητῆσαι, διὰ τί, ἀλλαχοῦ τοῦ Πλάτωνος
διαβάλλοντος τὰ ποικίλα τῶν πραγμάτων — ἀμέλει τὴν ἀνλη-
τικὴν διαβάλλει ὥς ποικίλοις καὶ πολυτρήτοις ὀργάνοις χρωμέ-
νην, καὶ τὴν κιθαριστικὴν ὥς διαφόροις χορδαῖς, καὶ τὴν κω-
μικὴν διὰ τὸ διάφορον τῶν προσώπων, ὁμοίως δὲ καὶ τὴν τρα-
γικὴν — ταῦτα οὖν διὰ τοῦτο διαβάλλον διὰ τί αὐτὸς ἐκ ποι-
κίλων προσώπων συγκείμενου τοῦ διαλόγου κέχρηται τῇ τοιαύ-
τῃ συγγραφικῇ ἰδέᾳ· ἢ ἐκεῖνο δεῖ λέγειν, ὥς οὐκ ἐστὶ τοιοῦτον
τὸ ποικίλον τῶν προσώπων τῶν παρὰ κωμικοῖς καὶ τραγικοῖς
οἷον ἐστὶ τὸ παρὰ Πλάτωνι; ἐν ἐκείνοις γὰρ ἀγαθῶν καὶ κακῶν
ὄντων προσώπων ἐπὶ ταὐτὸ μένειν συμβαίνει τὰ πρόσωπα, παρὰ
Πλάτωνι δέ, εἰ καὶ ἐστὶ τοῦτο εὐρεῖν, ἀγαθὰ λέγω καὶ κακὰ
πρόσωπα, ἀλλ' ἐστὶν ἰδεῖν ἀμειβόμενα τὰ κακὰ ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν
καὶ διδασκόμενα καὶ καθαιρόμενα καὶ τῆς ἐνύλου ζωῆς ἀπανα-
χωροῦντα πάντως· ὥστε ἄλλο ἐστὶ τὸ παρ' ἐκείνοις ποικίλον καὶ
ἄλλο τὸ παρὰ τούτῳ· οὐκ ἄρα τοῖς ἐναντίοις ὑπέπεσεν.

XV. Δεῖ οὖν εἰπεῖν τὰς αἰτίας, δι' ἃς τοιούτῳ εἶδει συγγραφῆς ἐχρήσατο· λέγομεν τοίνυν, ὅτι τοῦτο ἐποίησεν, ἐπειδὴ ὁ διάλογος οἷον κόσμος ἐστὶ. ὥσπερ γὰρ ἐν τῷ διαλόγῳ διάφορα πρόσωπά ἐστιν φθεγγόμενα καθὼς ἐκάστῳ πρέπει, οὕτω καὶ ἐν τῷ ὅλῳ κόσμῳ διάφοροί εἰσι φύσεις φθογγὴν διάφορον ἀφιεῖσαι· φθέγγεται γὰρ ἕκαστος κατὰ τὴν οἰκείαν φύσιν. μιμούμενος οὖν τὰ θεῖα δημιουργήματα, τὸν κόσμον λέγω, καὶ τοῦτο ἐποίησεν· ἢ οὖν διὰ τοῦτο ἢ ἐπειδὴ ὁ κόσμος διάλογός ἐστι. ὥσπερ γὰρ ἐν τῷ κόσμῳ εἰσὶ φύσεις τινὲς μὲν ὑπερτεραι, τινὲς δὲ καταδεέστεραι, καὶ ἐμμένουσα ἡ ψυχὴ ποτὲ μὲν τοῖς ὑπερτέροις συντίθεται, ποτὲ δὲ τοῖς ὑποδεεστέροις, οὕτως καὶ ἐν τῷ διαλόγῳ ἐστὶ πρόσωπά τινα μὲν ἐλέγχοντα, τινὰ δὲ ἐλεγχόμενα, καὶ ἡ ψυχὴ ἡμῶν οἷον δικαστὴς τις οὖσα ποτὲ μὲν τοῖς ἐλέγχουσιν ἐκδίδωσιν ἑαυτήν, ποτὲ δὲ τοῖς ἐλεγχομένοις. ἢ ἐπειδὴ, ὥς αὐτὸς λέγει ὁ Πλάτων, ὁ λόγος ζῶν ἀναλογεῖ, οὐκοῦν καὶ τῷ κάλλιστῳ τῶν ζώων ὁ κάλλιστος λόγος ἀναλογήσεται· κάλλιστον δὲ ζῶόν ἐστιν ὁ κόσμος, τοῦτ' οὖν ἀναλογεῖ ὁ διάλογος, ὥς ἀνωτέρῳ εἰρήκαμεν· ὁ διάλογος ἄρα κάλλιστός ἐστι λόγος. τέταρτος λόγος ἐστὶ τοιοῦτος· ἐπειδὴ ἡ ἡμετέρα ψυχὴ τῇ μιμήσει χαίρει, μίμησις δ' ὁ διάλογος διαφόρων προσώπων, ἵνα οὖν οἷον θέλῃ τὴν ἡμετέραν ψυχὴν, τοῦτο πεποίηκεν. ὅτι δὲ χαίρει τῇ μιμήσει ἡ ψυχὴ ἡμῶν, δηλοῖ τὸ παῖδας ἡμᾶς ὄντας φιλομύθους εἶναι. ἕτερος δ' ἐστὶν ἐπὶ τούτῳ λόγος τοιοῦτος, ὅτι διὰ τοῦτο τοιοῦτον εἶδος συγγραφῆς ἐπετήδευσεν, ἵνα μὴ ψιλὰ τὰ πράγματα καὶ γυμνὰ προσώπων παραδῶ ἡμῖν· οἷον περὶ φιλίας διαλεγόμενος, ἵνα μὴ αὐτῆς ψιλῆς μνημονεύσῃ, ἀλλὰ τῆς ἐν τῷδε γενομένης, καὶ περὶ φιλοτιμίας οὐκ αὐτῆς καθ' ἑαυτῆς, ἀλλὰ τῆς ἐν τῷδε· οὕτως γὰρ μᾶλλον ἢ ἡμετέρα ψυχὴ ὁρῶσα ἄλλους οἷον ἐλεγχόμενους ἢ ἐπαινουμένους ἀναγκάζεται συγκατατίθεσθαι τοῖς ἐλέγχοις ἢ ζηλοῦν τοὺς ἐπαινουμένους. καὶ ἔοικεν τοῦτο ταῖς ὁρώσαις ψυχαῖς ἐν Αἴδου ἄλλας ἀμαρτήμασι τιμωρουμένας καὶ σωφρονούσαις τῷ φόβῳ τῶν τιμωριῶν τῶν ἐν ἐκείναις γινόμενων. ἔκτον διὰ τὸ διαλεκτικὴν μιμήσασθαι τὸ διαλογικὸν εἶδος ἐπετήδευσεν· ὥσπερ γὰρ ἐκείνο ἐξ ἐρωτήσεως καὶ ἀποκρίσεως προέρχεται, οὕτως καὶ ὁ διάλογος ἐκ προσώπων ἐρωτωμένων καὶ ἀποκρινομένων· ἵνα οὖν δίκην τῆς διαλεκτικῆς ἀναγκαζούσης τὴν ψυχὴν τὰς ὁδῖνας, ἃς ἐν αὐτῇ ἔχει, τῶν πραγμάτων ἐκφά-

ναι — οὐ γὰρ ἀγράφῳ γραμματεῖω ἔοικεν ἡ ψυχὴ κατ' αὐτόν — συγκατατίθεσθαι τοῖς λεγομένοις, τούτου χάριν τοιούτῳ τρόπῳ συγγραφῆς ἐχρήσατο. ἔβδομον ἵνα οἶον προσσχωμεν τοῖς λεγομένοις τῷ διαφόρους εἶναι τοὺς λέγοντας, καὶ μὴ ἑνὸς ὄντος αἰε τοῦ διδάσκοντος οἶον ἀπονυστάξωμεν καὶ πάθωμεν, ὅπερ *Αἰσχίνης* [ἐπεπόνθη] ὁ *ῥήτωρ* *παριῶν* *διὰ τὸ εἶναι* καὶ ὁ αὐτὸς ὁ λέγων ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους πέπονθεν. οὗτος γὰρ ἐν βήματι ὦν καὶ λέγων διὰ τὸ μὴ προσδιαλέγεσθαι καὶ ἐρωτᾶν καὶ ἐρωτᾶσθαι οὐ διηγείρεν τοὺς ἀκροατάς, ἀλλ' εἰς ὕπνον κατηνέχθησαν οἱ δικάζοντες· ὅπερ ἑωρακῶς ὁ *ῥήτωρ* φησὶ πρὸς αὐτοὺς· γένοιτο ὑμᾶς ὄναρ χρηστὸν ἑωρακέναι περὶ τῆς δίκης. οἱ οὖν προσδιαλεγόμενοι διὰ τὸ ἐρωτᾶν καὶ ἐρωτᾶσθαι διεγείρονται· ἀμέλει γοῦν καὶ ὁ *Ἀλκιβιάδης* οὕτως διηγείρετο πρὸς τοὺς λόγους *Σωκράτους*, ὡς εἰπεῖν περὶ αὐτοῦ ὅτι, ὦ *Σώκρατες*, οὕτως μου ἀναπηδᾷ ἡ καρδία ἐκ τοῦ λόγου τοῦ σου, καθάπερ οἱ κορυβαντιῶντες, καὶ δακρύω. τοιούτου γὰρ εἰ δράζονται εὐφροῦς ἀνδρός, ἔχονται αὐτοῦ δίκην ἀγρίας ἐχίδνης δυσσαπολύτως. διὰ ταῦτα οὖν πάντα τὸ διαλογικὸν εἶδος τῆς ἐρημνείας ἐπετήδευσεν.

XVI. Πέμπτον ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις κεφάλαιον ζητήσωμεν, πόσα ἐστὶ τὰ συνιστῶντα ἕκαστον τῶν *Πλάτωνος* διαλόγων. ἐπεὶ τολίμν μεμαθήκαμεν, ὡς ὁ διάλογος κόσμος ἐστὶ καὶ ὁ κόσμος διάλογος, ὅσα ἐστὶ τὰ συνιστῶντα τὸν κόσμον, τοσαῦτα καὶ τοὺς διαλόγους εὐρήσομεν. εἰσὶ τολίμν ἐν τῷ ὅλῳ κόσμῳ ὕλη, εἶδος, φύσις ἢ τὸ εἶδος ἐνθεῖσα τῇ ὕλῃ, ψυχὴ, νοῦς καὶ θεότης· ἐν δὲ τῷ διαλόγῳ ἀναλογεῖ μὲν τῇ ὕλῃ τὰ πρόσωπα καὶ ὁ χρόνος καὶ ὁ τόπος, ἐν ᾧ τοὺς διαλόγους ἔγραψεν ὁ *Πλάτων*, ἀλλὰ τῶν μὲν προσώπων ἐν παντὶ διαλόγῳ ἔστιν εὐπορηῆσαι, χρόνον δὲ καὶ τόπον οὐκ ἐν παντὶ δυνάμεθα λέγειν· ὥσπερ ἐν *Μένω* καὶ *Κλειτοφῶντι*· καὶ τοῦτο εἰκότως. ἡ γὰρ κυρίως ὕλη τὰ πρόσωπά ἐστιν, οὐχ ὁ χρόνος καὶ ὁ τόπος· ὥσπερ οὖν ἐν τοῖς γινομένοις ἀνάγκη ἐστὶν ὕλην εἶναι καὶ ταύτης ἀπούσης ὡς ἑνὸς τῶν αἰτίων οὔσης οὐ γίνεται τὸ γινόμενον, χρόνος δὲ καὶ τόπος τὸν ὦν οὐκ ἄνευ λόγον ἐπέχει, οὕτως προσώπων ἀπόντων οὐκ ἔστιν ὅλως διάλογος, ἐπειδὴ ἐν τῷ ὁρισμῷ τοῦ διαλόγου ἐλέγομεν, ὅτι ἐκ πολλῶν προσώπων ἐρωτῶντων καὶ ἐρωτωμένων σύγκειται ὁ διάλογος· διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν προσώπων μὲν εὐποροῦμεν, χρόνου δὲ καὶ τόπου οὐκ αἰ. ταῦτα δὲ τὰ πρόσωπα ἢ ἐπι-

στημονικά ἐστὶν ἢ ὀρθοδοξαστικά ἢ ἀμαθῆ· καὶ ἀμαθῆ τὴν ἀπλὴν ἄγνοιαν ἀγνοοῦντα ἢ τὴν διπλὴν ἢ τὴν μεγίστην ἢ τὴν σοφιστικὴν. ἀπλὴ μὲν οὖν ἐστὶν ἀμαθία, ὅταν τις ἀγνοῇ τόδε τι εἶναι καὶ οἶδεν ὅτι ἀγνοεῖ· διπλὴ ἐστὶν ὅταν καὶ ἀγνοῇ τόδε τι εἶναι καὶ μὴ γινώσκῃ ὅτι ἀγνοεῖ, ὡς φησὶν ἐν Φαίδρῳ· οὐ δύναμαι κατὰ τὸ Δελφικὸν γράμμα γινῶναι ἑμαυτόν· μεγίστη δ' ἄγνοιά ἐστιν, ὅταν καὶ ἀγνοῇ καὶ οἶδεν ὅτι ἀγνοεῖ, κρατούμενος δ' ὑπὸ τοῦ πάθους τοῦ ἐναντίου δόγματος οὐκ ἀφίσταται τῆς οἰκείας ἀγνοίας· σοφιστικὴ δ' ἐστὶν ἄγνοια, ὅταν ἀγνοῇ μὲν τις, σπεύδῃ δὲ διὰ πιθανολογίας ἐπικαλύψαι τὴν οἰκείαν ἄγνοιαν. ταῦτα δὲ τὰ πρόσωπα οὔτε πάντῃ κέκτηνται τὸ ἱστορικόν· οὐ γὰρ ἂν καὶ τὰ μικρότατα εἶχεν ἱστορῆσαι ὁ Πλάτων, οἶον ὅτι συνέκαμψε τὸ σκέλος ὁ Σωκράτης· ἀλλ' οὔτε πάντα πλασματώδῃ ἐστὶν τὰ περὶ τὰ πρόσωπα· οὐ γὰρ ἂν ἐκέκτηντο τὸ ἀληθές· ἀλλὰ τὰ εἰς ἑνὸς πράγματος ἀποδείξιν συντείνοντα· λέγει δ' ὁ Πλάτων δίκην τῶν γραφῶν τῶν ἐκλεγομένων τὰ ἐπιτήδεια χρώματα πρὸς ἑνὸς εἶδους γραφήν. τοσαῦτα μὲν περὶ τῶν προσώπων· ἐν χρόνῳ δὲ τοὺς διαλόγους ἐξέδωκεν οὐ τῷ τυχύοντι, ἀλλ' ἐν ᾧ πανηγύρεις ἦσαν καὶ ἑορταὶ τῶν θεῶν, ἵνα τότε καθάπερ ὕμνοι ἀνυμνῶνται καὶ κηρύττωνται τὰ συγγράμματα αὐτοῦ. ἐν γὰρ ταῖς ἑορταῖς εἰώθαμεν τοὺς ὕμνους λέγειν· ἀμέλει γοῦν Τίμαιον μὲν ἐν τοῖς Βενδιόλοις — ἑορτὴ δ' αὕτη τίς ἐστι τῆς Ἀρτέμιδος ἐν τῷ Πειραιεῖ — Παρμενίδην δ' ἐν τοῖς Παναθηναίοις ἐξέδωκεν, καὶ ἄλλον ἐν ἄλλῃ ἑορτῇ. τοσαῦτα καὶ περὶ τοῦ χρόνου· τόπον δὲ ἄλλοτε ἄλλον εἰσάγει τοῖς ἰδίῳ διαλόγοις. ζῶντος μὲν γὰρ Σωκράτους ἐν ταῖς Ἀθήναις ἐποιεῖτο σκήνας τῶν διαλόγων, θανόντος δ' αὐτοῦ οὐκέτι ἐν Ἀθήναις διὰ τὸ ἀναξίους ἡγεῖσθαι Ἀθηναίους τῶν οἰκείων λόγων· ἀμέλει γοῦν τὸ μὲν Συμπόσιον ἐν τῇ Ἀγάθωνος οἰκίᾳ ἐποίησατο, τὴν Πολιτείαν δ' ἐν τῷ Πειραιεῖ, τὸν δὲ Φαῖδρον ἐν τῷ Νυμφῶν ἱερῷ, τὸν δὲ Τίμαιον οὐκ ἐν τινὶ μερικῷ τόπῳ, ἀλλ' ἐν πόλει, καὶ ἄλλον ἐν ἄλλῳ τόπῳ. τοσαῦτα καὶ διὰ τὸν τόπον.

XVII. Ταῦτα μὲν οὖν ἀναλογοῦσιν ὕλη· τῷ δ' εἶδει ἀναλογεῖ ὁ χαρακτήρ· οὗτος δ' ἢ ἄδρὸς ἢ ἰσχνός ἢ μικτός, καὶ εἰ μικτός, ἢ κατὰ κρᾶσιν ἢ κατὰ παράθεσιν. κέχρηται δὲ τῷ μὲν ἄδρῳ ἐν τοῖς θεολογικοῖς διαλόγοις, τῷ * δὲ * ἰσχνῷ ἐν τοῖς ἄλλοις διαλόγοις, μιμούμενος ἐν τῇ φράσει τὰ πράγματα· πρὶν ἢ

δὲ μάθωμεν, ἐν τίνι κέχρηται τῷ μικτῷ κατὰ κρᾶσιν, εἴπωμεν
 πρῶτον, τίς ἐστὶ καὶ ποῖος ὁ μικτὸς κατὰ κρᾶσιν. λέγομεν τολύνν,
 ὅτι ὁ ὑφειμένως ἄδρως ἢ ὁ ἰσχνὸς ὁ ἔχων ὀλίγην ἄδρότητα, οὗτος
 κατὰ κρᾶσιν ἐστὶ· κατὰ παράθεσιν δέ, ὅταν μέρος μὲν τοῦ δια-
 λόγου ἰσχνῶς πέφρασται, μέρος δ' ἄδρως, καθάπερ ἐν τῷ Γορ-
 γία ποιεῖ· τὰ μὲν γὰρ προηγούμενα τοῦ μύθου ἰσχνῶς πέφρα-
 σται, τὰ δ' ἐν τῷ μύθῳ ἄδρως διὰ τὴν αἰτίαν τὴν εἰρημένην
 προσεχῶς, ὅτι τὰ θεολογικὰ ἄδρως, τὰ δὲ λογικὰ ἰσχνῶς φράζει.
 τῷ δὲ κατὰ κρᾶσιν μικτῷ κέχρηται ἐν τοῖς ἡθικοῖς διαλόγοις,
 ἐπεὶ περὶ ἀρετῆς διαλέγεται ἐν αὐτοῖς, αἱ ἀρεταὶ δὲ μεσότητές
 εἰσιν· κυρίως δὲ μέσος ἐστὶν ὁ κατὰ κρᾶσιν μικτὸς χαρακτήρ. ὁ
 δὲ τρόπος τῆς συνουσίας ἀναλογεῖ τῇ φύσει· οὗτος δὲ ἢ ὑψηλη-
 ματικός ἐστὶν ἢ ζητηματικός ἢ μικτός· καὶ ἐστὶ μὲν ὑψηληματι-
 κὸς τρόπος, ὅταν τὰ ἑαυτῶ δοκοῦντα δίχα πάσης ζητήσεως καὶ
 ἀποδείξεως προβάλληται, ζητηματικὸς δὲ ὅταν ζητῇ, μικτὸς δὲ ὁ
 ἐξ ἀμφοῖν συγκρινόμενος. δίχα δὲ διαιρεῖται ἕκαστος τῶν ἄκρων·
 τοῦ γὰρ ὑψηληματικοῦ ὁ μὲν ἐστὶ θεωρητικός, ὁ δὲ πολιτικός,
 καὶ τοῦ ζητητικοῦ ὁ μὲν ἐστὶ ἀγωνιστικός, ὁ δὲ γυμναστικός·
 κέχρηται δὲ τῷ μὲν ὑψηληματικῷ θεωρητικῷ ἐν τοῖς θεολογι-
 κοῖς, τῷ δὲ ὑψηληματικῷ πολιτικῷ ἐν ταῖς πολιτείαις. τῇ δὲ
 ψυχῇ ἀναλογουῖσιν αἱ ἀποδείξεις· τὰς γὰρ ἀποδείξεις αὕτη προ-
 βάλλεται· τῷ δὲ νῷ τὸ πρόβλημα, περὶ ὃ αἱ ἀποδείξεις δίκην
 περιφερείας προβάλλονται. καὶ εἰκότως τῷ νῷ τὸ πρόβλημα
 ἔοικεν· ὥσπερ γὰρ ἀμερῆς ἐστὶν ὁ νοῦς καὶ δίκην κέντρου νοεῖ-
 ται, περὶ δὲ τὸν νοῦν ἐστὶν τὰ διανοητικὰ δίκην περιφερείας
 περὶ τὸ κέντρον ἀνελιττομένης, οὕτως καὶ τὸ πρόβλημά ἐστι,
 περὶ δὲ τοῦτο δίκην περιφερείας αἱ ἀποδείξεις ἀνελίττονται, θη-
 ράσαι βουλούμεναι τὸ προβληθὲν τῷδ' ἀγαθόν. καὶ οὕτως μὲν
 εἴρηται· ἐστὶ δὲ καὶ ἄλλως δεῖξαι, πῶς τοῖς ἐν τῷ κόσμῳ ἀναλο-
 γουῖσι τὰ συμπληροῦντα τὸν διάλογον. Ἔξ γὰρ ὄντων αἰτίων ἐπὶ
 ἑκάστου τῶν γινομένων πράγματος, ὑλικοῦ, εἰδικοῦ, ποιητικοῦ,
 τελικοῦ, παραδειγματικοῦ, ὁργανικοῦ, τῷ μὲν ὑλικῷ ἀναλογουῖσι
 τὰ πρόσωπα καὶ ὁ χρόνος καὶ ὁ τόπος, τῷ δὲ εἰδικῷ ὁ χαρακτήρ,
 τῷ δὲ ποιητικῷ ἢ ψυχῇ, τῷ δὲ ὁργανικῷ αἱ ἀποδείξεις, τῷ δὲ
 παραδειγματικῷ τὰ προβλήματα, τῷ δὲ τελικῷ τὸ ἀγαθόν.

XVIII. Ἔκτον κεφάλαιον δεῖ ζητῆσαι, πόθεν τὰς ἐπιγρα-
 φὰς τῶν διαλόγων ποιεῖται ὁ Πλάτων. φημὲν τολύνν, ὅτι ἀπὸ

προσώπων ἢ ἀπὸ πραγμάτων· καὶ ἀπὸ προσώπων ἢ τελειούντων ἢ τελειουμένων ἢ χρεῖαν τινὰ ἀποπληρούντων· τελειούντων μὲν ὡς ἐπὶ τοῦ Παρμενίδου καὶ Τιμαίου ἐποίησεν, τελειουμένων δέ, ὡς ἐπὶ τοῦ Ἀλκιβιάδου καὶ Φαίδρου καὶ τῶν τοιούτων· χρεῖαν δέ τινα ἀποπληρούντων, ὡς ἐπὶ τοῦ Κρίτωνος. εἰ δὲ ἀπὸ πραγμάτων ποιοῖτο τὰς ἐπιγραφάς, ἢ ἀπὸ γινομένων ποιεῖται, ὡς ἐπὶ τῆς Ἀπολογίας, αὕτη γὰρ τῶν γινομένων ἐστίν, ἢ ἀπὸ ζητουμένων, ὡς ἐπὶ τοῦ Σοφιστοῦ, ἢ ἀπὸ τοῦ

XIX. Ἐβδομον ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις προκείσθω ἡμῖν εἰς ζήτησιν κεφάλαιον τὸ μαθεῖν, πόθεν δεῖ τὰς διαιρέσεις τῶν τιμημάτων ἐκάστου διαλόγου εὐρεῖν. τριῶν τοίνυν ὄντων ἐκάστῳ διαλόγῳ, ἱστορίας καὶ προσώπων, διαλεκτικῆς καὶ συλλογισμῶν, καὶ δογμάτων, οὐκ ἀπὸ τῆς ἱστορίας καὶ τῶν προσώπων δεῖ ποιεῖσθαι τὰς διαιρέσεις, καθάπερ τινὲς ποιοῦσι, τὸν Γοργίαν διαιροῦντες εἰς τοὺς πρὸς Γοργίαν καὶ Πῶλον καὶ Καλλικλέα λόγους, οὐκ ἐκ τούτων δεῖ ποιεῖσθαι· πολλάκις γὰρ περὶ πράγματα κατασκευάζων μέρος τῆς κατασκευῆς εἴωθε νέμειν τῇ δευτέρᾳ ἱστορίᾳ καὶ τῷ δευτέρῳ προσώπῳ. ἀλλ' οὐδὲ ἐκ τῆς διαλεκτικῆς καὶ τῶν συλλογισμῶν ποιεῖσθαι δεῖ τὰς διαιρέσεις, καθάπερ τινὲς ποιῶσι, τὸν Ἀλκιβιάδην διαιροῦντες εἰς τοὺς δέκα συλλογισμοὺς τοὺς ἐν αὐτῷ παραδιδομένους· οὐδ' ἐκ τούτων οὖν δεῖ ποιεῖσθαι διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν· πολλάκις γὰρ περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος διαφόρους λέγει συλλογισμούς, ὡς μὴ περαινέσθαι εἰς ἓνα συλλογισμόν τὰ τῆς δέξεως· ἀλλ' ἐκ τῶν δογμάτων δεῖ τὰς διαιρέσεις ποιεῖσθαι.

XX. Ὅγδοον ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις κεφάλαιον δεῖ ζητῆσαι, ποῖος ὑπάρχει ὁ τρόπος συνουσίας τῶν ἐν τῷ διαλόγῳ προσώπων. Ἰστέον τοίνυν, ὅτι τὴν συνουσίαν ποιεῖται ἢ διὰ τῶν προσώπων αὐτῶν, ὡς ὅταν εἰσαγάγῃ αὐτὸν τὸν Σωκράτη *ἢ* ἄλλον τινὰ διαλεγόμενον δι' ἑαυτοῦ, ἢ δι' ἑτέρων τινῶν ἀκουσάντων ἐκ προσώπων, ὡς ὅταν εἰσαγάγῃ τινὰ περὶ πράγματα διαλεγόμενον ἃ ἤκουσε Σωκράτους, ἢ διὰ ἄλλων ἐκ τούτων τῶν ἀκουσάντων ἀπὸ Σωκράτους μαθόντων, ἢ δι' ἄλλων ἐκ τῶν δευτέρων ἀκουσάντων, ὡς μέχρι τούτων τὴν πρόοδον τῶν ἀκουσάντων γίνεσθαι, μηκέτι δὲ περαιτέρω προβῆναι. καὶ τούτῳ δὲ πάλιν τὴν τῶν ὄντων τάξιν μιμούμενος φαίνεται. οὐ πρόεισι γὰρ περαιτέρω τῶν τρίτων, ἐπειδὴ τὰ ὄντα πάντα ἢ νοητά

ἐστιν, ἢ διανοητά, ἅτινα εἰκόνες εἰσὶ τῶν νοητῶν, ἢ αἰσθητά, ἃ καὶ αὐτὰ εἰκόνες εἰσὶ τῶν διανοητῶν, ἢ εἰκόνες τῶν αἰσθητῶν, οἷαι εἰσιν αἱ ὑπὸ τῶν γραφῶν γινόμεναι, καὶ περαιτέρω τούτων οὐδέν ἐστιν, ὥς τέσσαρά τινα κἀνταῦθα εἶναι· καὶ ἀναλογεῖ μὲν τὰ πρόσωπα τοῖς νοητοῖς, τοῖς δὲ διανοητοῖς τὰ ἐκ τούτων ἀκούσαντα· οἷον γὰρ εἰκόνες εἰσὶ τῶν προσώπων αὐτῶν αὐτά, καθάπερ καὶ τὰ διανοητά τῶν νοητῶν· τοῖς δ' αἰσθητοῖς ἀναλογοῦσιν οἱ δεῦτεροι ἀκούσαντες.

XXI. Ἐννατον ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις δεῖ ζητῆσαι κεφάλαιον, ἐκ πόσων κανόνων δεῖ θηρᾶν τὸν ἐκάστου διαλόγου σκοπὸν. χρεῖα γὰρ ἐστὶ τοῦτον ζητεῖν, ἐπειδὴ ὥς αὐτὸς λέγει ἐν Φαῖδρῳ· ὦ παῖ, μὴ τίς ἐστὶν ὁδὸς τοῖς μέλλουσι καλῶς βουλευέσθαι, εἰδέναι, περὶ οὗ ἂν ἡ βουλή· ἐπειδὴ τοῦ παντὸς ἀμαρτάνειν ἀνάγκη· πῶς οὖν αὐτοῦ τοῦτο λέγοντος παραιτησόμεθα ἐπὶ τῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων τὸ εἰδέναι, περὶ τίνος ἕκαστα διαλέγεται; ἔτι δ' ἂν μᾶλλον τὸ χρήσιμον τῆς τοιαύτης ζητήσεως μάθοιμεν, εἰ τῇ διπλῇ τῶν ἐπιγραφῶν τῶν πλείστων διαλόγων προσέχοιμεν. ἕκαστος γὰρ σχεδὸν διπλῇ ἔχει τὴν ἐπιγραφὴν, οἷον Φαῖδων ἢ περὶ ψυχῆς, καὶ Φαῖδρος ἢ περὶ κάλλους, καὶ οἱ ἄλλοι οὕτως· ἄδηλον οὖν ἐστὶ, περὶ ποίου ἄρα τῶν ἐγκειμένων τῇ ἐπιγραφῇ διαλέγεται· οὐκ ἄρα ἀχρείως ζητοῦμεν τοῦτο τὸ κεφάλαιον. ἐκ δέκα τοίνυν κεφαλαίων τοῦτον θηράσαι δυνατόν· ἐκ τοῦ ἐνὸς καὶ τοῦ πλήθους, ἐκ τοῦ καθόλου καὶ μερικοῦ, ἐκ τοῦ ὅλου καὶ μέρους, ἐκ τοῦ ὁλοσχεροῦς καὶ βεβαίου, ἐκ τοῦ κρείττονος καὶ χείρονος, ἐκ τοῦ συμφώνου καὶ ἀσυμφώνου, ἐκ τοῦ μὴ κατὰ τινος εἰρησθαι, ἐκ τοῦ μὴ ἐμπαθῆ εἶναι, ἐκ τῶν ὀργάνων, ἐκ τῆς ὕλης. ἐκ μὲν τοῦ ἐνὸς καὶ τοῦ πλήθους, ἵνα ἕνα σκοπὸν λέγωμεν ἔχειν τὸν διάλογον καὶ μὴ πολλούς. πᾶς γὰρ πολλοὺς ἔμελλεν σκοποὺς ἔχειν ὁ διάλογος Πλάτωνος, τοῦ οὕτως ἀνυμνοῦντος τὸ θεῖον, ὅπερ ἔν ἐστι; καὶ ἄλλως, εἰ αὐτὸς ἐστὶν ὁ λέγων, ὅτι ὁ διάλογος ζῶν ἔοικεν, ἐπειδὴ καὶ ὁ λόγος; πᾶς γὰρ λόγος ἄριστα γεγραμμένος ζῶν ἀναλογεῖ· εἰ οὖν ὁ διάλογος ζῶν ἀναλογεῖ, τὸ δὲ ζῶν ἐν τέλος ἔχει τὸ ἀγαθόν, τὸ ὅτου χάριν καὶ γέγονεν, καὶ ὁ διάλογος ἄρα ἐν ὀφείλει ἔχειν τέλος τοῦτ' ἐστὶν ἕνα σκοπὸν. ὅθεν οὐκ ἀποδεκτέον τοὺς λέγοντας τρεῖς εἶναι τοὺς σκοποὺς τοῦ Φαῖδωνος, περὶ ἀθανασίας ψυχῆς, καὶ περὶ εὐθανασίας, καὶ περὶ φιλοσόφου βίου· κακῶς οὖν ὥς

εἴρηται λέγουσιν οὗτοι· οὐδὲ γὰρ πολλοὺς δεῖ εἶναι τοὺς σκοπούς, ἀλλ' ἓνα. ἐκ τοῦ καθόλου καὶ μερικοῦ, ἵνα τὸν καθολικώτερον καὶ περιεκτικώτερον σκοπὸν αἰρώμεθα μᾶλλον τοῦ μερικωτέρου· ὅθεν οὐκ ἀποδεκτέον τοὺς λέγοντας τὸν Σοφιστὴν περὶ τοῦ σοφιστοῦ ἔχειν τὸν σκοπὸν, ἀλλὰ τοὺς λέγοντας περὶ τοῦ μὴ ὄντος ἀποδεκτέον· ὁ γὰρ σοφιστὴς τί μὴ ὄν ἐστι, καθολικώτερον δὲ τὸ μὴ ὄν ἀπλῶς τοῦ τί μὴ ὄντος, εἰ δὲ καθολικώτερον, καὶ περιεκτικώτερον, ὥστε ὁ καθολικώτερος σκοπὸς τὸν μερικὸν περιέχει. ἐκ δὲ τούτου φανερόν — οἷον γὰρ πόρισμα ἡμῖν ἀνακύπτει — ὥς οὐ δεῖ διττὰς εἶναι τὰς ἐπιγραφὰς ἐν τοῖς λόγοις· ἡ γὰρ ἑτέρα εἰσὶν ἀλλήλων ἢ μία καὶ ἡ αὐτὴ [καὶ] ἡ ἢ μὲν καθολικωτέρα, ἡ δὲ μερικωτέρα· εἰ οὖν ἑτέρα εἰσιν, οὐκ ἀποδεξόμεθα, ἵνα μὴ πολλοὺς σκοποὺς αἰρησώμεθα καὶ διὰ τοῦτο ἐμπέσωμεν εἰς τὰ ἄτοπα τοῦ πρώτου κανόνος· εἰ δὲ μία καὶ ἡ αὐτὴ ἐστὶ, μάτην ἐλλήπεται ἡ ἑτέρα ὥς ἀδολεσχία· εἰ * δὲ * ἑτέρα καθολικωτέρας, αἰρετέα ἡ καθολικὴ.

XXII. Ἐκ δὲ τοῦ ὅλου καὶ μέρους, ἵνα μὴ ἐκ τῶν ἐν τινὶ βραχεῖ μέρει τοῦ διαλόγου εἰρημέων ποιησώμεθα τὸν σκοπὸν, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐν ὅλῳ διδασκομένων· οὐδ' οὖν διαβάλλομεν τοὺς λέγοντας τὸν Φαῖδρον περὶ ῥητορικῆς σκοπὸν ἔχειν. ἐπ' ὀλίγον γὰρ περὶ αὐτῆς ἐκεῖσε διαλέγεται· ἐν ὅλῳ γὰρ τῷ διαλόγῳ περὶ τοῦ διὰ παντὸς κάλλους λαμβάνει· δεῖ οὖν περὶ ἐκείνου εἶναι λέγειν τὸν σκοπὸν. καὶ τοὺς λέγοντας αὐτὸ ἐν τῷ Γοργία σκοπὸν ἔχειν τὸν Πλάτωνα διαλεχθῆναι περὶ τοῦ εἰ ἄμεινον ἀδικεῖν ἢ ἀδικεῖσθαι, διαβάλλομεν· ἐν γὰρ μικρῷ μέρει περὶ τούτου διδάσκει, ἐν δὲ τῷ ὅλῳ διαλόγῳ περὶ τῶν ἠθικῶν ἀρχῶν τῆς εὐδαιμονίας. ὥσπερ γὰρ κακῶς ποιοῦσιν οἱ διὰ τι μέρος τῶν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ὄντων λέγοντες γεγονέναι τὸν ἀνθρώπον, οἷον διὰ τὸ ὄραν ἢ ἀκούειν ἢ δι' ἄλλο τι τοιοῦτον· οὐ γὰρ διὰ τοῦτο γέγονεν, ἀλλὰ διὰ τὸ μεσότης εἶναι τῶν θείων καὶ τῶν γενητῶν· οὔτε γὰρ ἀθάνατός ἐστιν ὡς τὰ θεῖα, οὔτε θνητός ὡς τὰ ἄλογα, ἀλλὰ κοινωνεῖ κατὰ τι ἑκατέροις· οὕτως οὖν καὶ τοὺς ἀπὸ μέρους ποιουμένους τὸν σκοπὸν διαβάλλομεν. καὶ ἄλλως· εἰ γὰρ πανταχοῦ τὴν φύσιν μιμεῖται Πλάτων, πῶς οὐχὶ καὶ ἐν τούτῳ μιμήσεται τὴν φύσιν; εἰ γὰρ τῇ ὕλῃ ἀναλογεῖ τὸ μέρος, τὸ δὲ ὅλον τῷ εἶδει, τὸ δὲ εἶδος ποιεῖ ἡ φύσις καὶ οὗτος αὐτῆς ἐστὶ σκοπός, ἐνθεῖναι τὸ εἶδος, πῶς οὐκ ὥφειλε καὶ αὐτὸς τὸ

οἷον εἶδος ἐντιθεῖς τοῦτο ὅλον μιμήσασθαι τὸν σκοπὸν καὶ μὴ ἐκ τοῦ μέρους; ἐκ δὲ τοῦ ὀλοσχεροῦς καὶ βεβαίου, ἵνα τὸν βέβαιον σκοπὸν αἰρώμεθα μᾶλλον τοῦ ὀλοσχεροῦς καὶ πόρρω. πάλιν γοῦν κἀνταῦθα οὐκ ἀποδεξόμεθα τοὺς λέγοντας τὸν σκοπὸν εἶναι τοῦ Τιμαίου περὶ φυσιολογίας διδάξαι· οὗτος γὰρ ὀλοσχερὴς ἐστὶ καὶ πόρρω· καὶ γὰρ καὶ ὁ Ἀριστοτέλης περὶ φυσιολογίας διδάσκει καὶ ἄλλοι πολλοί, καὶ ἄδηλον περὶ ποίας φυσιολογίας τὸν λόγον ποιεῖται, εἴ γε τούτῳ μόνῳ πρόσσχωμεν τῷ σκοπῷ καὶ τῇ ἐπιγραφῇ τοῦ διαλόγου· δεῖ οὖν βεβαιότερον κινουμένους λέγειν, ὅτι περὶ τῆς κατὰ Πλάτωνα φυσιολογίας ἐστὶν ὁ σκοπός, καὶ τίς ἐστὶν ἡ κατὰ Πλάτωνα φυσιολογία, καὶ μὴ ἀπλῶς περὶ φυσιολογίας. ἐκ δὲ τοῦ κρείττονος καὶ χείρονος, ἵνα τὸν κρείττονα σκοπὸν αἰρησώμεθα μᾶλλον τοῦ χείρονος· οὐ οὐκ ἀποδεξόμεθα τοὺς λέγοντας σκοπὸν ἔχειν ἐν Γοργίᾳ, τὴν ἐν Πῶλῳ καὶ Γοργίᾳ δητορικὴν ἐλέγξει· αἰσχρὸν γὰρ τοῦτο καὶ σοφιστικόν· ἀλλὰ τὴν ἀληθῆ δητορικὴν πρόκειται διδάξαι, ὁ κρεῖττον ἐστὶ καὶ θαυμάσιον· εἰ δέ τις εἴποι καὶ διὰ τί μέμνηται Πῶλου καὶ Γοργίου, εἰσάγων αὐτοὺς προσδιαλεγόμενους καὶ ἀνασκευάζων τὰ ὑπ' ἐκείνων λεγόμενα, ἐροῦμεν ὅτι ὥσπερ ἡ φύσις σκοπὸν ἔχει, τῇ ὕλῃ τὸ εἶδος ἐνθεῖναι, ἀλλ' οὐ τὴν στέρησιν ἀφελεῖν, ἔπεται δὲ τῇ τοῦ εἶδους ἐνθέσει ἡ τῆς στερήσεως ἄρσις, οὕτως καὶ τοῖς λόγοις τοῖς δεικνύουσι τὴν ἀληθῆ δητορικὴν ἐπακολουθεῖ τῆς ἐν Πῶλῳ καὶ Γοργίᾳ δητορικῆς ἡ ἀνασκευή. ἐκ τοῦ συμφώνου καὶ ἀσυμφώνου, ἵνα μᾶλλον αἰρώμεθα τὸν συμφωνοῦντα τοῖς λεγομένοις σκοπὸν τῶν μὴ συμφωνούντων· τούτῳ δὲ χρῶμενοι τῷ κανόνι ἀνασκευάσομεν τοὺς λέγοντας σκοπὸν ἔχειν τὸν Γοργίαν περὶ τοῦ ἑαυτὸν ὀρῶντος νοῦ· ἀσύμφωνον γὰρ καὶ ἀπαῖδον τοῖς διδασκομένοις ἐκεί τοῦτο παντάπασιν. ἀλλ' οὐδ' ἐκ τοῦ κατὰ τινος δεῖ λέγειν εἶναι τὸν σκοπὸν τοῦ διαλόγου· οὐδὲ γὰρ τοιοῦτος ὁ θεῖος Πλάτων, ὥς διαβάλλειν αἰρεῖσθαι. οὕτως δ' ἀνασκευάζομεν τοὺς λέγοντας τὸν σκοπὸν εἶναι τοῦ Μενεξένου περὶ τοῦ διαβάλλειν καὶ προσαμιλλᾶσθαι πρὸς Θουκυδίδην. ὁ γὰρ ἐπιτάφιος, φασί, διὰ τοῦτο γέγραπται αὐτῷ, ἀντιγράφειν βουλομένῳ τῷ Θουκυδίδου ἐπιτάφῳ· ὅπερ ψεῦδος.

XXIII. Ἐκ δὲ τοῦ μὴ ἐμπαθοῦς, ὅτι οὐ χρὴ ἐμπαθῆ εἶναι τὸν σκοπόν, ἵνα μὴ τοῖς ἀναγινώσκουσι πάθος ἐμποιήσῃ κα-

τασκοπεῖν τὴν ὕλην, καθάπερ τινὲς κακῶς ποιοῦντες τὸν Φίλῃβον περὶ ἡδονῆς φασὶν ἔχειν τὸν σκοπὸν, ἥτις κατασπᾶν δύναται τὴν ψυχὴν· πῶς δ' ὁ καθαρτικὸς ὢν βίου περὶ ἡδονῆς διελέγετο; οὐ περὶ τούτου οὖν αὐτῷ ὁ σκοπός, ἀλλὰ περὶ τῆς τάξεως τῶν βέλους ἀγαθῶν. ἐκ δὲ τῶν ὀργάνων, ἵνα μὴ ἐκ τούτων τὸν σκοπὸν ποιώμεθα, ὁ γὰρ σκοπὸς ἐνεκά του οὐκ ἔστιν, ἀλλ' οὐ ἐνεκα. οὕτως γοῦν κακῶς ποιοῦσιν οἱ τὸν Σοφιστὴν λέγοντες περὶ τῆς διαιρητικῆς ἔχειν τὸν σκοπὸν. καὶ γὰρ ἐκεῖσε μέμνηται αὐτῆς· ἀμέλει φησὶν ἐκεῖ ὡς οὐδὲν κανηγήσεται φρυγῶν τὴν τῆς διαιρέσεως δύναμιν· ταύτην γὰρ τὴν διαίρεσιν καὶ δόσιν εἶναι τοῖς ἀνθρώποις φησὶν ἐκ θεῶν διὰ Προμηθέως· ἐπειδὴ οὖν αὕτη ὄργανόν ἐστι τῆς ἀποδεικτικῆς, καὶ τῶν εἰς τὸν σκοπὸν συμβαλλομένων ἐστίν· ἐνεκα γὰρ τοῦ θηράσαι τὸν σκοπὸν κεκρήμεθα αὐτῇ, καὶ οὐ δεῖ ἐκ ταύτης ποιεῖσθαι τὸν σκοπόν. ἐκ τῆς ὕλης οὐ δεῖ ποιεῖσθαι, ὥσπερ τινὲς ποιοῦσιν, τὸν Ἀλκιβιάδην λέγοντες σκοπὸν ἔχειν περὶ τῆς Ἀλκιβιάδου φιλοτιμίας· ἐκ τῆς ὕλης λέγοντες τὸν σκοπὸν κακῶς. οὐ γὰρ δεῖ τοῦτο ποιεῖν· ὕλην δὲ λέγομεν τῶν διαλόγων τὰ πρόσωπα. οὐδὲ γὰρ διὰ τὸ ἐλέγξαι τὴν ἐν τῇ ψυχῇ Ἀλκιβιάδου φιλοτιμίαν ὁ σκοπὸς αὐτῷ ἐστίν, ἐπεὶ συνεμπεσούμεθα τῷ ἀτόπῳ τοῦ δευτέρου κανόνος, τὸ μερικὸν ἀντὶ τοῦ καθόλου εἰσάγοντες· ἄμεινον οὖν καθόλου λέγειν, ὅτι περὶ τῆς ἐν ἐκάστη ψυχῇ φιλοτιμίας σκοπὸν ἔχει τοῦ ἐλέγξαι. ἔστι γὰρ ἐκάστῳ ἡμῶν οἶον Ἀλκιβιάδειος φιλοτιμία, ἣν δεῖ θυθμίζειν καὶ κοσμεῖν ἐπὶ τὸ βέλτιον· οὐδὲ γὰρ ἄξιον λέγειν, ὅτι ὁ θεῖος Πλάτων εἰς τοιαῦτα κατέφερεν ἑαυτόν, πρὸς τὸ ἐλέγχειν πάθη ἀνθρώπων· ἐπακολουθεῖ μέντοι πάντως ὁ ἔλεγχος τοῖς λόγοις αὐτοῦ. ἐκ τοσούτων οὖν δεῖ θηραῖσθαι τὸν ἐκάστου διαλόγου σκοπόν.

XXIV. Δέκατον κεφάλαιον ἔστω τὸ τὴν τάξιν τῶν Πλάτωνος διαλόγων μαθεῖν. τινὲς τοίνυν εἰρήκασιν τὴν τάξιν αὐτῶν δεῖν λαμβάνεσθαι ἐκ τοῦ χρόνου καὶ ἐκ τῆς τετραλογίας· καὶ ἐκ τοῦ χρόνου διχῶς· ἢ ἐκ τοῦ χρόνου τοῦ Πλάτωνος ἢ ἐκ τοῦ χρόνου τῶν προσώπων τῶν ἐν τοῖς διαλόγοις. καὶ ἐκ μὲν τοῦ χρόνου τοῦ συγγραφέως πρῶτον λέγουσιν εἶναι τὸν Φαῖδρον, ὡς ἂν ἐκεῖ, φασί, ζητοῦντος αὐτοῦ, εἰ δεοὶ συγγράφειν ἢ οὐ· πῶς δ' εἶχεν, ἐκεῖ ἀπορῶν εἰ δεῖ συγγράφειν, ἄλλον πρὸ αὐτοῦ γράψαι; καὶ ἄλλως δ' ὅτι * ἐν * ἐκείνῳ κέχρηται τῷ διθυραμ-

βωδει χαρακτηρι, ὡς ἂν μήπω ἀποθέμενος τὴν τῶν διδυράμβων μουσαν. ἐσχάτους δὲ τοὺς Νόμους φασὶ γεγράφθαι, διότι ἀδιορθώτους αὐτοὺς κατέλειπεν καὶ συγκεχυμένους, μὴ εὐπορήσας χρόνου διὰ τὴν τελευταίην πρὸς τὸ συνθεῖναι αὐτούς· εἰ δὲ καὶ νῦν δοκοῦσι συντεταχθαι κατὰ τὸ δέον, οὐκ αὐτοῦ τοῦ Πλάτωνος συνθέντος, ἀλλὰ τίνος Φιλίππου Ὀπουντίου, ὃς διάδοχος γέγονε τοῦ Πλάτωνος διδασκαλείου. ἐκ τοῦ χρόνου τῶν ἐγκειμένων προσώπων· οὗ πρῶτον λέγουσι τὸν Παρμενίδην, ὅτι λίαν νέον ὑποτίθεται τὸν Σωκράτη, διδασκόμενον ὑπὸ Παρμενίδου, τὸν δὲ Θεαίτητον τελευταῖον, ὅτι μετὰ θάνατον Σωκράτους ὑπόκειται. ἐκ δὲ τῶν τετραλογιῶν· οὗ κατὰ τετραλογίαν φασὶν ἐκδεδόσθαι αὐτῷ τοὺς διαλόγους κατὰ μίμησιν τῶν τε τραγικῶν καὶ τῶν κωμικῶν, ὅτινες διὰ τεσσάρων δραμάτων ἡγωνίζοντο τὸν αὐτὸν ἐχόντων σκοπόν, ἐν δὲ τῷ τελευταίῳ εἰς ἡδονὴν κατήντων.

XXV. Φασὶν οὖν ἑννέα εἶναι τετραλογίας, ὡς λς̄ εἶναι τοὺς πάντας διαλόγους αὐτοῦ· οὗτοι δὲ διὰ τὸ συστήναι τὸν τῶν τετραλογιῶν ἀριθμὸν τὸ Ἐπινόμιον, νοθεύμενον, γνήσιον ἀποφαινουσιν· ὅτι δὲ νόθον ἐστὶ, διὰ δύο τινῶν δεικνυσιν ὁ σοφώτατος Πρόκλος, πρῶτον μὲν λέγων, πῶς ὁ τοὺς Νόμους μὴ εὐπορήσας διορθώσασθαι διὰ τὸ μὴ ἔχειν χρόνον ζωῆς τὸ Ἐπινόμιον μετὰ τούτους ἂν εἶχεν γράψαι; δευτέρον δ' ὅτι ἐν μὲν τοῖς ἄλλοις διαλόγοις αὐτοῦ φησὶ τοὺς πλανωμένους ἀστέρας ἐπὶ τῶν δεξιῶν ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ κινεῖσθαι, ἐν αὐτῷ δὲ τὸ ἀνάπαλιν ἀπὸ τῶν ἀριστερῶν ἐπὶ τὰ δεξιὰ. κατὰ τετραλογίαν δὲ λέγοντες ἐκδεδόσθαι τοὺς διαλόγους πρῶτην φασὶ τετραλογίαν εἶναι τὸν Εὐθύφρονα καὶ τὴν Ἀπολογίαν καὶ τὸν Κρίτωνα καὶ τὸν Φαίδωνα, καὶ πρῶτον μὲν λέγουσι τὸν Εὐθύφρονα, ὡς ἐν αὐτῷ ὑποτιθεμένου τοῦ Σωκράτους ὡς κριθησομένου, δευτέραν δὲ τὴν Ἀπολογίαν, ὡς ἐν αὐτῇ κρινόμενον αὐτοῦ· τρίτον δὲ τὸν Κρίτωνα, ὡς κριθέντος ἐν αὐτῷ ἤδη τοῦ Σωκράτους, τέταρτον τὸν Φαίδωνα ὡς ἐν αὐτῷ τελευτῶντος. ἐσχάτον δὲ πάντων γεγράφθαι λέγουσι τὰς Ἐπιστολάς, πρῶτον οἰόμενοι τὸν Εὐθύφρονα, διότι καὶ ἐν τῷ Εὐθύφρονι πολλὰ περὶ Σωκράτους βίου διαλέγεται καὶ ἐν ταῖς Ἐπιστολαῖς πολλὰ περὶ τοῦ οἰκείου βίου διέξεισιν· ἵνα οὖν ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἄρξηται καὶ εἰς τὸ αὐτὸ λήξῃ, τριαύτῃ ἐχρήσατο τάξει. οὐκ ἀποδεξόμεθα δ' αὐτοὺς λέγοντας

αὐτὸν κατὰ μίμησιν τῶν τραγικῶν τὸ τῶν τετραλογιῶν εἶδος ἐπιτηδεῦσαι· αὐτὸς γὰρ διαβάλλων αὐτοὺς λέγει εἰδῶλα εἰδῶλων γράφειν. καὶ ἄλλως ἔστι δεῖξαι, ὅτι οὐ μιμεῖται αὐτούς· ἐκεῖνοι γὰρ τὸ τελευταῖον εἰς ἡδονὴν καταντῶσιν, οὗτος δ' ἐν τῷ Φαίδωνι, τελευταῖον ὄντι τῆς πρώτης τετραλογίας, οὐκ εἰς ἡδονὴν κατήντησεν, ἀλλ' εἰς τελευτὴν τοῦ Σωκράτους· οὐκ ἄρα καλῶς λέγουσιν εἰς τετραλογίας ἐκδεδóσθαι τοὺς διαλόγους αὐτοῦ. καὶ ἄλλως ἄλλος ἐστὶ σκοπὸς ἐν τῷ Εὐθύφρονι καὶ ἄλλος ἐν τῇ Ἀπολογία καὶ ἄλλος ἐν τῷ Κρίτωνι καὶ ἄλλος ἐν τῷ Φαίδωνι.

XXVI. Ἵνα δὲ τὴν ἀληθῆ τάξιν μάθωμεν, εἴπωμεν πρῶτον, ποῖοι εἰσιν οἱ νόθοι, καὶ τούτων τὴν τάξιν μὴ ζητήσωμεν. πάντες τοίνυν κοινῶς ὁμολογοῦσι νόθους εἶναι τὸν Σίσυφον καὶ τὸν Δημόδοκον καὶ τὴν Ἀλκυόνα καὶ τὸν Ἐρμύλειον καὶ τοὺς Ὀρους, οὓς εἰς Σπένσιππον ἀναφέρουσιν· ὥς λβ' εἶναι πάντας, ὧν τὸ Ἐπινόμιον νοθεύει ὁ θεῖος Πρόκλος διὰ τὰς εἰρημένας αἰτίας, ἐκβάλλει δὲ καὶ τὰς Πολιτείας διὰ τὸ πολλοὺς εἶναι λόγους καὶ μὴ διαλογικῶς γεγράφθαι, καὶ τοὺς Νόμους δὲ διὰ τὸ αὐτό, καὶ τὰς Ἐπιστολάς δ' ἐκβάλλει διὰ τὸ ἀπλοῦν τῆς φράσεως, ὥς καταλιμπάνεσθαι λβ' τοὺς πάντας διαλόγους· οἷς προστιθεμένοις ιβ' τῶν Νόμων καὶ δέκα τῆς Πολιτείας γίνονται οἱ πάντες διάλογοι νδ'. τούτων δὲ πάντων τὴν τάξιν μὴ πάνυ τι χρησιμεύουσιν, ἀλλὰ καὶ ὑπερβαίνουσιν τῷ μήκει τὴν βραχυλογίαν ὑπερτιθέμεθα, λέγομεν δὲ ὅ ὁ θεῖος Ἰάμβλικος ἐποίησεν· αὐτὸς τοίνυν πάντας εἰς ιβ' διήρει διαλόγους, καὶ τούτων τοὺς μὲν φυσικοὺς ἔλεγεν, τοὺς δὲ θεολογικοὺς· πάλιν δὲ τοὺς δώδεκα συνήρει εἰς δύο, εἰς τε τὸν Τίμαιον καὶ τὸν Παρμενίδην, ὧν τὸν μὲν Τίμαιον ἐπὶ πᾶσι τοῖς φυσικοῖς, τὸν δὲ Παρμενίδην τοῖς θεολογικοῖς. τούτων δὲ ἄξιόν ἐστι τὴν τάξιν ζητῆσαι, διότι καὶ τούτους ἡξίωσαν πάντες πράττεσθαι. πρῶτον τοίνυν δεῖ τὸν Ἀλκιβιάδην πράττειν, διότι ἐν αὐτῷ γινώσκωμεν ἑαυτούς· ἄξιον δ' ἐστὶ πρὶν ἢ τὰ ἔξω γινῶναι ἑαυτούς γινῶναι· πῶς γὰρ ἔχομεν ἐκεῖνα γινῶναι, ἑαυτοὺς ἀγνοοῦντες; ἔσχατον δὲ δεῖ τὸν Φίληβον, ἐπειδὴ ἐν αὐτῷ περὶ τοῦ ἀγαθοῦ διαλέγεται, ὃ πάντων ἐπέκεινά ἐστιν· οὐκοῦν καὶ αὐτὸν δεῖ πάντων ἐπέκεινα καὶ τελευταῖον εἶναι. τοὺς δ' ἐν μέσῳ οὕτω δεῖ τάττειν· πέντε οὐσῶν τῇ τάξει κατὰ βάθος τῶν ἀρετῶν, φυσικῶν, ἡθι-

κῶν, πολιτικῶν, καθαρτικῶν, θεωρητικῶν, πρῶτον δεῖ ἀναγνῶναι τὸν Γοργίαν ὡς πολιτικὸν ὄντα, δεύτερον δὲ τὸν Φαῖδωνα ὡς καθαρτικόν· μετὰ γὰρ τὴν πολιτικὴν ζωὴν ἢ καθαρτικὴ ἐστίν· εἴτα ἐρχόμεθα ἐπὶ τὴν γνῶσιν τῶν ὄντων, ἥτις διὰ τῆς ἡθικῆς ἀρετῆς προσγίνεται. ταῦτα δὲ τὰ ὄντα ἢ ἐν νοήμασι θεωροῦνται ἢ ἐν πράγμασιν· οὐκοῦν μετὰ τοὺς εἰρημένους διαλόγους δεῖ ἀναγνῶναι τέταρτον τὸν Κρατύλον ὡς περὶ ὀνομάτων διδάσκοντα, εἴτα τὸν Θεαίτητον ὡς περὶ πραγμάτων. εἴτα ἐρχόμεθα μετὰ τούτους εἰς τὸν περὶ φυσικῶν διδάσκοντα, καὶ εἰδ' οὕτως ἐπὶ τὸν Φαῖδρον καὶ τὸ Συμπόσιον ὡς θεωρητικῶς καὶ περὶ θεολογικῶν διαλεγόμενους· καὶ οὕτως ἐπὶ τοὺς τελείους δεῖ ἔλθειν, τὸν Τίμαιόν φημι καὶ τὸν Παρμενίδην. καὶ οὕτως μὲν περὶ τούτων λέγομεν· ἐπειδὴ δὲ καὶ τοὺς Νόμους καὶ τὰς Πολιτείας πράττειν ἀξιούσι τινες, ἀξίον ἐστὶ καὶ τούτων τὸν σκοπὸν εἰπεῖν. τριῶν τοίνυν ὄντων εἰδῶν πολιτείας, τοῦ ἐξ ἐπανορθώσεως, τοῦ ἐξ ὑποθέσεως, τοῦ ἄνευ τῆς ὑποθέσεως· καὶ ἐξ ἐπανορθώσεως μὲν ὄντος, ὅταν τὰ τῆς ἡμετέρας ψυχῆς ὄντα κακὰ ἦθῃ ἀδιάστροφα ποιήσωμεν, ἐξ ὑποθέσεως δὲ, ὅταν ὑποκειμένους νόμους ποιῶσι καὶ ἦθῃ τινὰ ἐν ταῖς πόλεσι, ἀνυποθέτου δὲ, ὅταν μὴδὲν ἢ ὑποτεθέν, ἀλλὰ πάντα κοινὰ ὦσιν, ὡς τὸ ἐμὸν σὸν εἶναι καὶ τὸ σὸν ἐμόν, καὶ τὴν ἐκάστον περιουσίαν ἰδίαν τε εἶναι ἅμα καὶ ἀλλοτρίαν· περὶ μὲν οὖν τοῦ ἐξ ἐπανορθώσεως ἐν ταῖς Ἐπιστολαῖς διαλαμβάνει, περὶ δὲ τοῦ ἐξ ὑποθέσεως ἐν τοῖς Νόμοις, περὶ δὲ τοῦ ἀνυποθέτου ἐν τῇ Πολιτεῖᾳ.

XXVII. Τελευταίου δ' ὄντος εἰς ζήτησιν κεφαλαίου ἐν τοῖς προτελείοις τῶν τοῦ Πλάτωνος διαλόγων τοῦ γνῶναι πόλιν τρόπον κέχρηται διδασκαλίας ὁ Πλάτων, πεντεκαίδεκα τοίνυν κέχρηται τρόποις διδασκαλικοῖς· τῷ ἐνθουσιαστικῷ, τῷ ἀποδεικτικῷ, τῷ ὀριστικῷ, τῷ διαιρετικῷ, τῷ ἀναλυτικῷ, τῷ τεκμηριώδει, τῷ εἰκονικῷ, τῷ παραδειγματικῷ, τῷ ἐπαγωγικῷ, τῷ αναλογικῷ, τῷ ἀριθμητικῷ, τῷ κατὰ ἀφαίρεσιν, τῷ κατὰ πρόσθεσιν, τῷ ἱστορικῷ, τῷ ἐτυμολογικῷ. καὶ τῷ μὲν ἐνθουσιαστικῷ κέχρηται ἐν τῷ Φαίδρῳ νυμφόληπτος γενόμενος, καὶ ἐν τῷ ἢ τῶν Πολιτικῶν περὶ Μουσῶν διαλεγόμενος, καὶ ἐν τῷ Τιμαίῳ ὑποκρινόμενος τὸν δημιουργὸν διαλεγόμενον πρὸς τὰ οὐράνια, καὶ ἐν ἄλλοις δέ τιςιν· τῷ δ' ἀποδεικτικῷ πάλιν ἐν τῷ Φαίδρῳ δεικνὺς τὴν

ἀθανασίαν τῆς ψυχῆς διὰ μέσου τοῦ αὐτοκινήτου· τῷ δ' ὀριστικῷ ἐν πᾶσι σχεδὸν τοῖς διαλόγοις, αὐτὸς τε ὀριζόμενος καὶ τοὺς προσδιωλεγομένους ὀρίζεσθαι παρασκευάζων. τῷ δὲ διαιρετικῷ κέχρηται ἐν τῷ Σοφιστῇ, λέγων, ὥς καὶ ἀνωτέρω εἰρήκαμεν, ὥς οὐδὲν καυχῆσεται διαφυγὸν τὴν διαιρετικὴν μέθονον, τὴν τοῖς ἀνθρώποις ἐκ θεοῦ δοθεῖσαν διὰ μέσου Προμηθέως. τῷ δὲ ἀναλυτικῷ ἐν Τιμαίῳ κέχρηται ἀναλύων τὰ φυσικὰ πάντα εἰς δεξαμένην καὶ εἶδος, δεξαμένην καλῶν τὴν ὕλην, τὸ δὲ εἶδος πάλιν εἰς σχήματα, τὰ δὲ σχήματα εἰς τρίγωνα, τὰ δὲ ἐπέκεινα τούτων μόνον θεὸν λέγων εἰδέναι καὶ τὸν τούτῳ φίλον. τῷ δὲ τεκμηριῶδει κέχρηται ἐν τῷ Ἀλκιβιάδῃ, λέγων τεκμήριον εἶναι τοῦ ψεύδους τὴν διαφωνίαν, τοῦ δ' ἀληθοῦς τὴν συμφωνίαν· τὸ δ' ἀληθὲς ἑαυτῷ οὔτε διαφωνεῖ οὔτε μάχεται. τῷ δὲ εἰκονικῷ ἐν Φαίδρῳ κέχρηται, ἀπεικάζων τὴν ψυχὴν ἡμῶν ἡνιόχῳ, τὰς δὲ δυνάμεις αὐτῆς ἵπποις, καὶ τὸν μὲν λέγων ἀγαθόν, τὸν δὲ κακόν. τῷ δὲ παραδειγματικῷ ἐν ταῖς Πολιτείαις λέγων εἰοικέναι τὴν μὲν πόλιν ναῦ, τὸν δὲ δῆμον ναυκλήρῳ, τοὺς δὲ ἄρχοντας ναύταις βουλομένοις μεθύσαι τὸν ναύκληρον, ὅπως ἐπ' ἐξουσίας ἔχοιεν πράττειν ὅ τι καὶ βούλονται· διαφέρει δὲ ὁ εἰκονικὸς τοῦ παραδειγματικοῦ τῷ μᾶλλον τὸν εἰκονικὸν ἐνδεκνυσθαι καὶ μιμεῖσθαι τὴν φύσιν, ἧς ἐστὶν εἰκὼν, τὸν δὲ παραδειγματικὸν ἥττον μιμεῖσθαι. ἀμέλει γοῦν καὶ τῷ τῆς εἰκόνης ὀνόματι δυνατόν ἐστι καλέσαι τὸ ἀληθὲς πρᾶγμα· οὐ γοῦν τὴν ψυχὴν ἡνιόχον λέγοντες οὐκ ἂν ἀμάρτομεν· τῷ δὲ τοῦ παραδειγματικοῦ οὐ δυνατόν καλέσαι· τίς γὰρ ἔρει πόλιν ναῦν; τούτου δ' αἷτιον τὸ μᾶλλον εἰοικέναι καὶ ἥττον. τῷ δὲ ἐπαγωγικῷ κέχρηται ἐν τῷ Ἀλκιβιάδῃ, ἔνθα λέγει, ὅτι ὁ ἓνα πείθων καὶ πολλοὺς δύναται πείσαι, καὶ ὁ πολλοὺς πείθων καὶ ἓνα οἷός ἐστι πείσαι, καὶ τοῦτο πιστοῦται δι' ἐπαγωγῆς· ὁ γοῦν γεωμέτρης ἓνα πείθων καὶ πολλοὺς δύναται πείσαι, καὶ πολλοὺς πείθων ὁ αὐτὸς καὶ ἓνα δῆλον ὅτι πείσαι δύναται. * τῷ δὲ ἀναλογικῷ κέχρηται * ἐν τῷ Γοργίᾳ λέγων, ὅτι ὥς ἱατρικὴ πρὸς ὀψοποιΐαν, οὕτως δικαστικὴ πρὸς σοφιστικὴν· ὥσπερ γὰρ ἱατρικὴ πρὸς τὸ ἀγαθὸν καὶ συμφέρον ὁρῶσα προσφέρει τοδε τὸ βοήθημα ἢ τὸ ἔδεσμα καὶν ἀηδὲς ἢ, ἢ δὲ ὀψοποιητικὴ πρὸς τὸ ἡδὺ μόνον ορεᾶ κεκαρυκευμένον ποικίλαις ποιότησιν, οὕτως καὶ ἡ δικαστικὴ τὰ συμφέροντα μόνον καὶ ἀγαθὰ ποιεῖ, ἢ δὲ δημοτικὴ τὰ ἡδέα·

σοφιστικὴν δὲ ἐκεῖ τὴν ζητορικὴν καλεῖ· ὅθεν λέγουσί ποτε τὸν Αἰσχλνὴν ἀναβάντα ἐπὶ τοῦ βήματος εἰπεῖν πρὸς τοὺς ἀκροατὰς ὅτι τί βούλεσθε; τί εἴπω; τί ὑμῖν χαρίσωμαι;· δέδεικται δὲ τὸ εἰρημένον διὰ γεωμετρικῆς ἀναλογίας, ὡς τόδε, καὶ τόδε. τῷ δ' ἀριθμητικῷ κέχρηται ἐν Φιλήβῳ λέγων ὅτι εἶναι τάξεις τῶν ἀγαθῶν, καὶ ποῖαι αὗται, ταύτας ἀπαριθμούμενος. τῷ δ' ἀφαιρετικῷ κέχρηται ἐν Τιμαίῳ, τηρῶν καὶ εὐρίσκων τὴν ὕλην ἐκ τῆς ἀφαιρέσεως πάντων τῶν εἰδῶν· τῷ δὲ προσθετικῷ ἐν τῷ Ἀλκιβιάδῃ· καὶ τίθεται γὰρ ζητεῖν τί ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος, πότερον σῶμα ἢ ψυχὴ ἢ τὸ συναμφοτέρον, καὶ δεικνυσιν, ὡς οὔτε τὸ σῶμα οὔτε τὸ συναμφοτέρον, ἀλλὰ ἡ ψυχὴ καθ' αὐτήν· εἰτα προῖων προστίθῃσιν ὡς οὐ πᾶσα ψυχὴ· οὐ γὰρ δὴ ἡ γε φυτικὴ ἢ ἡ ἄλογος, ἀλλ' ἡ λογικὴ· καὶ πάλιν ὅτι ὁ ἄνθρωπος μεσότης ἐστὶ τῶν τε θείων καὶ τῶν γενητῶν, καὶ ὅρα πῶς προῖων προσέθηκε τῇ ζητήσει. τῷ δ' ἱστορικῷ κέχρηται ἐν τοῖς Νόμοις, ἱστορῶν τὰ ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ἕως τῶν Περσικῶν· τῷ δ' ἐτυμολογικῷ ἐν τῷ Θεαιτήτῳ.

XXVIII. Καὶ μέχρι μὲν τούτων ἔστω τὰ προτέλεια τῆς συναγνώσεως τῆς Πλάτωνος φιλοσοφίας ἐν ἔνδεκα κεφαλαίοις περικλεισθέντα· ἐνὶ μὲν τῷ περιέχοντι τὴν ἱστορίαν τοῦ φιλοσόφου, ἑτέρῳ δὲ τὸ εἶδος τῆς φιλοσοφίας αὐτοῦ, καὶ τρίτῳ διὰ τί εἰς τὸ συγγράφειν ἦλθεν· τετάρτῳ δὲ διὰ τί τὸ διαλογικὸν εἶδος τῆς λογογραφίας ἐπετήδευσε, πέμπτῳ δὲ, τίνα συμπληροῦσι τοὺς διαλόγους· ἕκτῳ πόθεν τὰς διαιρέσεις τῶν Πλάτωνος διαλόγων ποιητέον, ἑβδόμῳ πόθεν τὰς ἐπιγραφὰς δεῖ θηρᾶν, ὀγδόῳ δὲ, ποίῳ τρόπῳ ὑφηγήσεως ἐν τοῖς διαλόγοις κέχρηται, τοῦτ' ἐστὶ τί ἐστὶν ἡ διασκευή· ἐννάτῳ δὲ πόθεν τοὺς σκοποὺς τῶν διαλόγων θηρατέον, δεκάτῳ δὲ, τίς ἡ τάξις τῶν διαλόγων, τελευταίῳ δὲ, πόσοις τρόποις κέχρηται διδασκαλίας ὁ θειότατος Πλάτων.

Σ Χ Ο Λ Ι Α .

www.libtool.com.cn

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΥΘΥΦΡΟΝΑ.

P. 2 A. δίκη ἡ ὑπὲρ ἰδιωτικῶν ἀδικημάτων κρίσις, γραφὴ ἡ ὑπὲρ δημοσίων. R. δίκην γὰρ βούλονται λέγειν πᾶσαν τὴν περὶ τὰ συμβόλαια ἀμφισβήτησιν, γραφὴν δὲ τὴν περὶ τὰ ἐγκλήματα κατηγορίαν. O.

A. βασιλέα] ἦν καὶ Ἀθήνησι βασιλεὺς, ἀλλ' οὐχ ὥσπερ ἐν ταῖς ἄλλαις τῶν ὅλων ἄρχων, ἀλλὰ μόνων μυστηρίων προεστηκὼς μετὰ τῶν ἐπιμελητῶν καὶ Ἀθηναίων καὶ ἀγώνων τῶν ἐπὶ λαμπάδι· καὶ τὰ περὶ τὰς πατρίους θυσίας διώκει. καὶ δίκαι πρὸς αὐτὸν ἐλαγχάνοντο ἀσεβείας καὶ ἱερωσύνης ἀμφισβήτησεως, καὶ τοῖς γένεσιν καὶ τοῖς ἱερεῦσι πᾶσιν ὁ αὐτὸς ἐδίκασεν. καὶ τὰς τοῦ φόνου δίκας εἰς Ἄρειον πάγον εἰσήγεν, καὶ τὸν στέφανον ἀποτιθέμενος *σὺν* αὐτοῖς ἐδίκασεν· προηγόρευε δὲ τοῖς ἐν αἰτίᾳ ἀπέχεσθαι μυστηρίων καὶ τῶν ἄλλων νομίμων. ἐδίκασε δὲ καὶ τῶν ἀψύχων δίκας. τὴν δὲ συνοικοῦσαν αὐτῷ βασίλισσαν ἐκάλουν. O.

B. ἀγνώς] τοῦτ' ἔστιν ἄγνωστος. R.

B. Πιτθεὺς] Πιτθεῖς δῆμος Αἰγυπτοῦς Ἀθήνησιν, ἐξ οὗ οὗτος. R.

3 A. ἀτεχνῶς] παντελῶς, ἀπλῶς, ἢ καθάπαξ, ἰσχυρῶς, ἢ τελῶς. οἱ δὲ ἐν ἱσὶ τῷ ὄντι καὶ ἀληθεῖα. οἱ δὲ δηλοῦν τὸ παράπαν καὶ καθόλου κατ' ἀλήθειαν. Ἄλλως. ἀτεχνῶς παντελῶς, ἢ ἀντὶ τοῦ λίαν, περισπωμένως· βαρυντόνως δὲ τὸ ἀπείρως. R S.

A. ἀφ' ἐστίας] ἐπὶ τῶν ἐν δυνάμει γινομένων καὶ πρώτους ἀδικούντων τοὺς οἰκείους, ἐπεὶ ἔθος ἦν τῇ Ἐστίᾳ πρώτῃ τῶν ἄλλων θεῶν θύειν. φέρεται δὲ τις καὶ περὶ αὐτῆς μῦθος τοιοῦτος· μετὰ γὰρ τὸ καταλυθῆναι τὴν τῶν Τιτάνων ἀρχὴν φασί

τὸν Δία τὴν βασιλείαν παραλαβόντα ἐπιτρέψαι τῇ Ἑστίᾳ λαβεῖν ὃ τι ἂν βούλοιο, τὴν δὲ τὴν παρθενίαν αἰτήσασθαι καὶ τὰς ἀπαρχὰς παρὰ τῶν ἀνθρώπων. Ἄλλως. ἀφ' ἑστίας. παροιμία δὲ ἐστὶ, μετενέγκεται δὲ ἀπὸ τῶν περὶ τὰ ἱερὰ δρωμένων. ἔθος γὰρ ἦν τῇ Ἑστίᾳ τὰς ἀπαρχὰς ποιεῖσθαι. ἢ ἀφ' ἑστίας ἦτοι ἀπὸ τῶν οἰκειοτάτων. *ἑστία γὰρ ἡ οἰκία.* R S.

A. κακουργεῖν τὴν πόλιν] σημειῶσαι διὰ τὴν σύνταξιν. O.

B. ὡς οὕτω γ' ἀκουσαι] ἀντὶ τοῦ κατ' αὐτὴν τὴν ἀκοήν, ὡς αὐτὸ ἔφη μὴ βούλεται . . . O.

C. ὁμόσε ἰέναι] δύο σημαίνει τοῦτο, παρὰ μὲν τοῖς δῆτορσι τὸ ἀπ' ἐναντίας ἦτοι τὸ ἀντικείμενον, ὡς παρὰ Δημοσθένει ἐν τῷ κατὰ Διονυσιοδώρου. αὐτὸς δὲ ὁρᾷ ἡμᾶς ὁμόσε πορευομένους. παρ' Ὀμήρῳ δὲ τὸ ὁμοῦ, ὡς ἐπὶ τοῦδε.

ὅσσοι ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἄλαδε προρέουσιν,
 Πῆσός θ' Ἐπτάπορός τε, Κάρησός τε Ῥοδῖός τε,
 Γρήνικός τε καὶ Αἰθῆπος, δῖός τε Σκάμανδρος,
 καὶ Σιμόεις, ὅθι πολλὰ βοάγρια καὶ τρυφάλεια
 κάππεσον ἐν κονίῃσι, καὶ ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν.
 τῶν πάντων ὁμόσε στόματ' ἔτραπε Φοῖβος Ἀπόλλων. O.

4 A. πολλοῦ γε δεῖ] ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. O.

A. ἢ που] ἴσως, σχεδόν. R.

C. πελάτης ὁ ἀντὶ τροφῶν [καὶ] ὑπηρετῶν καὶ προσπελάζων ἀπὸ τοῦ πέλας ἦτοι ἐγγὺς ἐκαλεῖτο. ὁ δὲ ἔνδειαν προσειών, μίσθιος δὲ ὑπηρετῶν. Ἄλλως. πελάται εἰσὶν οἱ παρὰ τοῖς πλησίον ἐργαζόμενοι, καὶ θῆτες οἱ αὐτοὶ δὲ καὶ ἐκτήμοροι, ἐπεὶ τῷ ἔκτῳ μέρει τῶν καρπῶν εἰργάζοντο τὴν γῆν. R S. πελάτης ἑταῖρος, συνήθης, παρὰ τὸ πελάζω, οἷον ὁ πέλας ὦν. O.

C. ἐξηγητοῦ] τοῦ τοὺς νόμους ἐξηγουμένου. R S.

D. μετάληψις ἢ στάσις αὕτη, καὶ μετάληψις ἄγραφος. οὐ γὰρ ἀπὸ δητοῦ τὴν παραγραφὴν ποιεῖται. ἢ μέντοι ἀντίθεσις ἀντεγκληματική. ἀντεγκαλεῖ γὰρ ὁ φεύγων, ὡς ἄξιός παθεῖν τοῦτο ὁ τεθνηκὼς ὡς ἀνδροφόνος. O.

5 A. λέγοντα] σημειῶσαι πᾶς οὐ πρὸς δοτικὴν ἀπέδωκε τὸ λοιπὸν τοῦ λόγου, ἀλλ' αἰτιατικὴν ἐπήνεγκεν, οἷον κράτιστον ἐστὶ μαθητῇ σὺ γενέσθαι αὐτὰ ταῦτα λέγοντα. O.

A. αὐτοσχεδιάζοντα] ἐκ τοῦ αὐτομάτου καὶ προχείρου καὶ ἐτοίμου λέγοντα, χωρὶς αἰτίας. R S.

B. λάχε δίκη] κλήρω γὰρ εἰσῆγον τὰς δίκας δι' εὐταξίαν. R.

D. κατὰ τὴν ὁσιότητα] ἀντὶ τοῦ ὁμοίως, παραπλησίως τῇ ὁσιότητι. O.

6 B. ἄρά γε] ἴδε πῶς ὁ Πλάτων οὐ δέχεται περὶ θεοῦ λέγεσθαι τὰ παρὰ τῶν ποιητῶν μυθευόμενα, ὅλον ἐχθρας, πολέμους, συνουσίας καὶ τὰ τοιαῦτα. ὁ ὅλος γὰρ σκοπὸς τῆς καθ' ἑξῆς διαλέξεως εἰς τοῦτο σπουδάζει. R S.

C. ἐπὶ σχολῆς] ἐπὶ τῆς παρὰ τοῖς πολλοῖς λεγομένης εὐκαιρίας. R S.

D. θεῖα] γρ. καὶ ὅσια ὅσιά ἐστιν. R.

7 B. ἀπαλλαγείμεν Ἀττικόν, ἢ συγκοπῇ τοῦ ἡ κατὰ κράσιν. O.

8 C. Οὐδὲν] Ἀττικὸς ὁ τοῦ δὲν πλεονασμός. O.

11 B. Δαιδάλου, ὡς ἔοικε, τῶν τῆς γονῆς ὀχετῶν Σωκράτης ἀπόρροια. ταύτῃ μοι δοκεῖ κατὰ τὸ συγγενὲς καὶ λιθοδοικὴν ἀσκεῖσθαι Σωκράτῃ τέως, εἰ μὴ Ἀρχέλαος ὁ φιλόσοφος ἀπὸ ταύτης ἀναστήσας τῆς τέχνης τὸν ἄνδρα φιλοσοφία ἡγάγετο· ἐτεκμήρατο γὰρ τὸ τῆς ψυχῆς ἐντρεχὲς καὶ δραστηρίον καὶ πρὸς φιλοσοφίαν ὑπτιῶς ἔχον, οἷς πρὸς τοὺς ὁμοτέχνους ἀντέλεγε στερόμενος τῶν μισθῶν. Δαίδαλος δὲ Ἀθηναῖος ἦν τῶν πώποτε ἀνδριαντοποιῶν περιφανέστατος. πρῶτος δὲ καὶ περισκελὲς ἄγαλμα ἐσχημάτισε, τῶν πρὸ ἐκείνου κατὰ ταὐτὸ συμβεβληκότα τῷ πόδε τὰ βρέτη ἐργαζομένων. ἀφ' οὗ δὴ καὶ ὁ τοῦ περιμέναι καὶ κινεῖσθαι τὰ φιλοτεχνήματα αὐτοῦ ὑπὸ τῶν πολλῶν ἀνάκειται λόγος αὐτῷ, ὃν καὶ νῦν Σωκράτης παίζων Εὐθύφρονα προάγει. O.

12 A. ἵνα περ δέος, ἔνθα καὶ αἰδώς, ἐπὶ τῶν κατὰ φόβον ἐπιεικῶν. εἴρηται δὲ ἐκ τῶν Στασίνου Κυπρίων. R S.

A. θ' ἔρξαντα] γρ. καὶ στέρξαντα. R.

D. σκαληνὸς ὁ σκολιὸς καὶ πολυγώνιος· τοῦ γὰρ τριγώνου ἐστὶν εἴδη τρία, ἰσοπλευρον, ἰσοσκελὲς, σκαληνόν. R. τὸ σκαληνὸν γὰρ τρίγωνόν ἐστιν ἐκ τριῶν ἀνίσων πλευρῶν, τὸ δὲ ἰσοσκελὲς τρίγωνον τῶν δύο μὲν πλευρῶν ἴσων ἀλλήλαις οὐσῶν, μιᾶς δὲ ἀνίσης ταῖς δυσὶν. ἐν οἷς οὖν ὁ ἄρτιος ἀριθμὸς εἰς δύο ἴσα ζς τέμνεται, ὡς ὁ ὀκτὼ φέρε, ὁ δὲ περιττὸς εἰς δύο ἄνισα, ὡς ὁ πέντε, εἰκότως τὸν μὲν ἰσοσκελῆ τὸν δὲ σκαληνὸν ὠνομάσθαι. O.

14 D. οὐ χαμαί] παροιμία, οὐ μὴ χαμαί πέσῃ, ἐπὶ τῶν διακενῆς οὐδὲν λεγόντων, ἀλλ' ἐπιτυγχανόντων. R S.

E. οὐδὲν γὰρ] συνωδὸν τῷ πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ ἐξῆς. O.

15 A. σημείωσαι διὰ τὴν σύνταξιν. O.

A. γέρα] γρ. καὶ ἔργα. R.

B. τὸν Δαίδαλον] γρ. καὶ τὸν διδάσκαλον. R.

C. σημείωσαι πῶς τῷ ἄρτι κατὰ πλάτος ἐχρήσατο. O.

C. ἐκὼν εἶναι] Ἀττικὸν τοῦτο, καὶ παρέλκει τὸ εἶναι. γίνεται δὲ ἐπ' ἀν ἀρνητικὸν ἐπιφέρηται ποιοῦν ἀπόφασιν, ἐπὶ καταφατικοῦ δὲ οὐκ ἐξὸν τοῦτο ποιεῖν. O.

D. εἴπερ τις ἄλλος] ὥς οὐδεὶς ἄλλος. R.

D. θῆς ὁ μισθοῦ δουλεύων. R.

D. διωκάθειν] ἤγουν διώκειν. R.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑΝ.

P. 17 D. πρῶτον] παραγραφικοῦ δύναμιν ἔχει τοῦτο· σχεδὸν γὰρ τοῦτο λέγει, ὅτι τοσούτοις ἔτεσιν οὐδενὶ δέδωκα δίκας τὸν αὐτὸν τρόπον πολιτευόμενος. O.

D. τὸ τοῦ ἥθους ἄπλαστον πιθανότητα ποιεῖ. εἰκότως οὖν οὕτω χρῆται νῦν Σωκράτης. O.

18 B. οὗτος ὁ ἄνθρωπος Ἀνθεμίωνος ἦν υἱός, Ἀθηναῖος γένος, Ἀλκιβιάδου ἐραστής, πλούσιος ἐκ βυρσοδεψικῆς· ὅθεν καὶ σκωπτόμενος ὑπὸ Σωκράτους διὰ τοῦτο ἔπεισε μισθῷ Μέλητον ἀσεβείας γραφὴν δοῦναι κατὰ Σωκράτους. μέμνηται Ἀνσίας ἐν Σωκράτους ἀπολογία καὶ Ξενοφῶν ὁμοίως, καὶ Ἀριστόξενος ἐν τῷ Σωκράτους βίῳ . . . Θεόπομπος δὲ Στρατιωτίσιν Ἐμβάδαν αὐτὸν εἶπε παρὰ τὰς ἐμβάδας, ἐπεὶ καὶ Ἀρχιππος Ἰχθύσιν εἰς σκυτεῖα αὐτὸν σκώπτει. Μέλητος δὲ τραγωδίας φαῦλος ποιητής, Θορᾶς γένος, ὡς Ἀριστοφάνης Βατράχοις, Πελαργοῖς Λαῖου υἱὸν αὐτὸν λέγων, ἐπεὶ ᾧ ἔτει οἱ Πελαργοὶ ἐδιδάσκοντο, καὶ ὁ Μέλητος Οἰδιπόδειαν ἔθηκεν, ὡς Ἀριστοτέλης Διδασκαλίας. ἐν δὲ Γεωργοῖς ὡς Καλλίαν περαινόντος αὐτοῦ μέμνηται. μέμνηται αὐτοῦ καὶ Ἀνσίας ἐν Σωκράτους ἀπολογία. O.

C. ἐρήμην κατηγοροῦντες] ἐρήμη δίκη ἐστίν, ὅταν μὴ ἀπαντήσας ὁ διωκόμενος ἐπὶ τὴν κρίσιν καταδιαιτηθῇ. R S. ἀντὶ τοῦ εἰς ἐρήμην δίκην κατηγοροῦντες. λέγεται καὶ ἐρήμην ἀλῶναι ἀντὶ τοῦ εἰς ἐρήμην δίκην ἐμπεσεῖν. ἐρήμη δὲ δίκη λέγεται ἢ μὴ ἔχουσα τὸν ἀπολογούμενον. O.

C. εἰς Ἀριστοφάνην αἰνύσσεται τὸν κωμικόν. O.

19 B. ἀντωμοσία ἐπὶ δίκη λέγεται, διὰ τὸ ὁμνῦναι ἑκατέρους, τὸν μὲν ἐγκαλοῦντα ὅτι ἠδίκηται, τὸν δὲ ἐγκαλούμενον μὴ ἠδικηκέναι. οἱ δὲ ἀντωμοσίαν τὴν ἐπὶ πράγμασιν ἀμαρτύροις καὶ ἀρεγγράφοις εἰς ὄρκον περισταμένην δίκην, ἐφ' οἷς οἱ κριταὶ δοξάζουσιν. ἔνιοι ὅταν ἐπὶ δημοσίῳ ἀγῶνι σκηπτομένου τινὸς κάμνειν ὁ ἀντίδικος ἀντομνύηται, φάσκων προσποιεῖσθαι αὐτόν, καὶ περὶ τούτου διαλαμβάνωσιν οἱ δικασταί. οἱ δέ, ὅτι ὁ τοῦ κατηγορουμένου ὄρκος ἀντωμοσία, ἐπὶ τῷ τάληθῇ ἀπολογήσεσθαι, ὥσπερ τοῦ κατηγοροῦντος πρότερον διωμοσία, ἐπὶ τῷ τάληθῃ κατηγορήσειν. R S.

C. Ἀριστοφάνης ὁ κωμωδιοποιὸς φαλακρὸς ἦν, ὡς αὐτὸς φησὶν *Εἰρήνη*: ἐκωμωδεῖτο δ' ἐπὶ τῷ σκώπτειν μὲν *Εὐριπίδην*, μιμειῖσθαι δ' αὐτόν. Κρατῖνος.

τίς δὲ σύ; κομψὸς τις ἔροιτο θεατῆς

ὑπολεπτόλογος γνωμιδιώτης *εὐριπιδαριστοφανίζων*.

καὶ αὐτὸς δ' ἐξομολογεῖται *Σκηναῖς καταλαμβανούσαις*.

χρῶμαι γὰρ αὐτοῦ, φησί, τοῦ στόματος τῷ στρογγύλῳ.

τοὺς νοῦς δ' ἀγοράλους ἦπτον ἢ κείνος ποιῶ.

Ἀριστῶνυμος δ' ἐν *Ἠλέῳ* θιγοῦντι καὶ *Σαννυρίαν* ἐν *Γέλῳ* τετράδι φασὶν αὐτὸν γενέσθαι, διο τὸν βίον κατέτριψεν ἑτέροις πονῶν· οἱ γὰρ τετράδι γεννώμενοι πονοῦντες ἄλλοις καρποῦσθαι παρέχουσιν, ὡς καὶ *Φιλόχορος* ἐν τῇ πρώτῃ περὶ ἡμερῶν ἱστορεῖ. ταύτῃ δὲ καὶ *Ἡρακλῇ* φασὶ γεννηθῆναι. τρεῖς δ' ἔσχεν υἱούς, *Φίλιππον* τὸν τοῖς *Εὐβούλου* δράμασιν ἀγωνισάμενον, καὶ *Ἀραρότα* ἰδίους τε καὶ τοῦ πατρὸς δράμασι διηγωνισμένον, καὶ τρίτον, ὃν *Ἀπολλόδωρος* μὲν *Νικόστρατον* καλεῖ, οἱ δὲ περὶ *Δικαιάρχον* *Φιλεταῖρον*. κατεκλήρωσε δὲ καὶ τὴν *Αἰγίναν*, ὡς *Θεογένης* ἐν τῷ περὶ *Αἰγίνης*. κωμωδεῖται δὲ ὅτι καὶ τὸ τῆς εἰρήνης κολοσσικὸν ἐξῆρεν ἄγαλμα· *Εὐπόλις* *Αὐτολύκῳ*, *Πλάτων* *Νίκαις*. O.

E. προῖκα] κατὰ δωρεάν, ἄνευ μισθοῦ. R.

Ε. ἡ δ' ὅς — ἦν δ' ἐγὼ] ἔφη οὗτος — ἔφην δ' ἐγώ. R.

20 A. Χαιρεφῶν οὗτος ὁ Σωκρατικός ἰσχνὸς ἦν καὶ ὠχρὸς, τὸ δὲ ἦθος συκοφαντῆς καὶ κόλαξ, πρὸς δὲ καὶ κλέπτῃς καὶ ἀνχμηρὸς, τὴν δὲ περιουσίαν πένης. Εὐπολὶς μὲν οὖν ἐν Πόλεσι διὰ τὴν χροιάν πύξινον αὐτὸν καλεῖ, Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ὅρνισι νυκτερίδα, ἐν δὲ Τελμισαεῦσιν εἰς συκοφαντην ἀποσκοπᾷ. Κρατῖνος Πυτλῆν εἰς ἀνχμηρὸν καὶ πένητα· Εὐπολὶς δ' ἐν Κόλαξιν Καλλίου κόλακα λέγει, Ἀριστοφάνης δ' ἐν Δράμασι κλέπτῃν· ἐν δ' Ὡραις νυκτὸς αὐτὸν παῖδα καλεῖ. O.

21 A. ἀνεῖλεν] χρησμός περὶ Σωκράτους δοθεὶς Χαιρεφῶντι τῷ Σφητρίῳ·

σοφὸς Σοφοκλῆς, σοφώτερος Εὐριπίδης·

ἀνδρῶν δ' ἀπάντων Σωκράτης σοφώτατος. O.

Ε. ἡα] ἀντὶ τοῦ ἐπορευόμεν. R.

Ε. ἰτέον] κατὰ κοινοῦ τὸ ἐδόκει, ἢ ἡ ἐδόκει οὖν ἰτέον εἶναι σκοποῦντι. O.

Ε. νῆ τὸν κύνα] Ραδαμάνθους ὄρκος οὗτος ὁ κατὰ κύνους ἡ κηνὸς ἡ πλατάνου ἡ κριοῦ ἡ τινος ἄλλου τοιούτου·

οἷς ἦν μέγιστος ὄρκος ἅπαντι λόγῳ κύων,

ἔπειτα χῆν· θεοὺς δ' ἐσίγων,

Κρατῖνος Χείρωσι. κατὰ τούτων δὲ νόμος ὁμνῦναι, ἵνα μὴ καταθεῶν οἱ ὅρκοι γίνωνται. τοιοῦτοι δὲ καὶ οἱ Σωκράτους ὅρκοι. R S.

22 A. ἡ μὲν] ὄντως δῆ. R.

B. ἐπ' αὐτοφώρῳ] ἐπ' αὐτόπῳ, ἐπ' ὄψει. R.

C. ἤκουσαν] γρ. ἃ οὐκ ἦσαν. R.

23 E. Ἄνυτος μὲν καὶ Μέλητος εἴρηνται τίνες, ὅτι ὁ μὲν πλούσιος ἐκ σκυτοδεσφικῆς, Μέλητος δὲ τραγωδιοποιὸς φαῦλος· Λύκων μέντοι πατὴρ ἦν Αὐτολύκου, Ἴων γένος, δῆμων Θορίκιος, πένης, ὡς Κρατῖνος Πυτλῆν, Ἀριστοφάνης Σφηξίν. Εὐπολὶς δ' ἐν Φίλοις καὶ ἐπὶ τῇ γυναικὶ Ροδίᾳ κωμῳδεῖ αὐτόν, ἐν δὲ τῷ πρώτῳ Αὐτολύκῳ εἰς ξένον, Μεταγένης δ' Ὀμήρῳ εἰς προδότην·

----- καὶ Λύκων ἐνταῦθά που

-- προδοὺς Ναύπακτον ἀργύριον λαβὼν

ἀγορᾶς ἄγαλμα ξενικὸν ἐμπορεύεται. O.

24 C. χαριεντίζεται] εὐτραπελεύεται, σκώπτει. R.

25 C. ὦ τᾶν] ὦ οὗτος, ὦ ἑταῖρε, ὦ τάλαν, ὦ μέλε· ταῦτα παρὰ τοῖς νεωτέροις ὑπὸ τῶν γυναικῶν λέγεται μόνων, παρὰ δὲ τοῖς παλαιοῖς καὶ ὑπ' ἀνδρῶν. πολλάκις δὲ καὶ ἐπὶ πλήθους φασὶ τὸ ὦ τᾶν, ὡς παρὰ Κτησιφῶντι. οἱ δὲ Ἀττικοὶ τὴν πρώτην συλλαβὴν περισπῶσι, τὴν δὲ δευτέραν βαρύνουσι, καὶ βέλτιον· ἀδύνατον γὰρ μίαν λέξιν εὐρεθῆναι δύο ἔχουσαν περισπωμένης. Αἰδύμος δὲ τὸ πλήρες εἶναι φησιν ὡς ἔταν, ἀγνοῶν ὡς ἀπὸ τοῦ ἔτης ἢ κλητική ἐστὶν ἔτα, καὶ Δωρικῶς ἔταν. R S.

27 C. ἀντιγραφὴ ἐστίν, ὅταν ὁ φεύγων καὶ αὐτὸς γράφηται τὸν διώκοντα, ὡς ἐπὶ τῶν λαγχανόντων τὴν μὴ οὔσαν δίκην καὶ τῶν παραγγραφομένων· καὶ οὗτοι γὰρ τρόπον τινὰ κατηγοροῦσιν. R S.

D. καλῶς γε σὺ ποιῶν, Σώκратες, ὄνοις καὶ ἵπποις τοὺς θεοὺς Ἀθηναίων παραβάλλεις. O.

28 C. τιμωρήσεις] ἀντὶ τοῦ ἐκδικήσεις, ἢ ἀντὶ τοῦ εἰ τῷ Πατρόκλῳ ἐκδικήσιν τοῦ φόνου παράσῃς. τὸ τιμωρῶ δὲ σημαίνει οὐκ ἐστὶν δοτικὴ συντάσσεται, ὅτε ἀντὶ τοῦ βοηθῶ λαμβάνεται. O.

30 D. πολλοῦ δέω] πόρρω μίαν εἰμί. R.

31 C. τί τὸ Σωκράτους δαιμόνιον ὃ τινὲς φασὶν ὅτι ἤχω τὸ καὶ ἐξιὸν καταλαμβάνεται αὐτῷ οὗς. O.

40 D. κατέδαρθεν] κατεκοιμήθη. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΡΙΤΩΝΑ.

P. 43 A. ἐπεικῶς] ἱκανῶς, ἐπίπαν, φιλικῶς παρὰ Πλάτωνι. R S.

D. ἀλλὰ δοκεῖ] γράφεται καὶ ἀλλὰ δοκεῖν. R.

45 C. χωρὶς μὲν] γράφεται καὶ ἀλλὰ χωρὶς μὲν. R.

D. εἰ γὰρ ὠφελον] ἀντὶ τοῦ εἶθε. R.

46 E. ὅσα γε τᾶνθρώπεια] ἀντὶ τοῦ ὅσον κατ' ἀνθρώπον, ὅσον εἰς γινῶσιν ἤκεν ἀνθρώπων, ὅσον αἰσθάνεσθαι ἀνθρώπος δύναται. O.

48 C. χρήματα πράττοντες ἀντὶ τοῦ τελοῦντες. R.

50 A. εἰπέ μοι] σημείωσαι τὴν μετάβασιν τοῦ ἀριθμοῦ. O.

51 E. γεννῆται οἱ τοῦ αὐτοῦ γένους μετέχοντες καὶ ἀπ' ἀρχῆς ἔχοντες κοινὰ ἱερά. οἱ δὲ ὁμογάλακτας, φράτορας, συγγενεῖς τοὺς γεννήτας. R S. ζήτει δὲ εἰ διὰ β ττ γραφομενον γεννῆται ὀφείλει γραφεσθαι. O.

54 D. δύο σημαίνει τὸ ἴσθι, τό τε ὑπάρχειν καὶ τὸ γινῶναι. εἰ μὲν οὖν κατὰ τὸ ὑπάρχειν, τοῦτο βούλεται ἐνταῦθα δηλοῦν· ἔσο νῦν καὶ διαγίνου τοῖς παροῦσιν εἰς πάντα ὅσα γέ μοι δοκεῖ, ἢ ταῦτα νῦν ἔσο τὰ ἐμοὶ δοκοῦντα. κατὰ δὲ τὸ τοῦ γινῶναι σημαίνόμενον οὕτως· γινῶθι κατὰ τὰ ἐμοὶ νῦν δοκοῦντα ὡς εἶπερ ταῦτα ἐρεῖς μάτην ἐρῶν. O.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΦΑΙΔΩΝΑ.

P. 57 A. οὐδεὶς πάνν τι] ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. ἔστι γὰρ τὸ ἐξῆς οὕτως· πάνν οὐδεὶς ἐπιχωριάζει. O.

58 B. θεωρίαν ἀπάξειν] ἀντὶ τοῦ θυσίαν ἀπενεργεῖν. θεωροὶ δὲ εἰσιν οἱ πεμπόμενοι θῦσαι καὶ θεραπεῦσαι τὸν θεόν· ὅθεν καὶ αἱ ὁδοὶ δι' ὧν ἐπορεύοντο θεωρίδες κέλευθοι ἐκαλοῦντο, καὶ τὰ διδόμενα θεωρικά, καὶ ἡ ναὺς ἡ εἰς Ἀῆλον πεμπομένη θεωρίς, καὶ ὁ ἱερεὺς θεωρός. R S.

60 B. ἄτοπον τὸ θαυμαστόν, ὡς καὶ ἐν Θεαιτήτῳ φησὶν· οὐδέν γ' ἄτοπον, ἀλλὰ πολὺ θαυμαστότερον ἦν· ἐσαφηνίσθη γὰρ διὰ τῆς ἀντιθέσεως. τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνυπόπτου· Εὐπολὶς Μαρικᾶ·

καὶ πόλλ' ἀγάθ' ἐν τοῖσι κουρείοις ἐγώ

ἀτόπως καθίζων, κοῦδὲ γινώσκειν δοκῶν.

καὶ τὸ ἀδόκητον καὶ ἀνυπονόητον. οἱ δὲ ἄλογον. R S.

61 C. καθῆκε τὰ σκέλη] συντονώτερον ἀνέλαβε σχῆμα καὶ σεμνότερον, ὡς περὶ προβλήματος σεμνοτέρου μέλλων διαλέγεσθαι. R S.

D. τὸ μὴ θεμιτὸν] κατὰ τὸν Κέβητα ἡ τάξις τῶν προβλημάτων· τὸ πρῶτον πρόβλημα τὸ μὴ ἐξάγειν ἑαυτόν, οὐ ἐπιχείρημα μυθικὸν ἐξ Ὀρφείως ληφθέν. S.

D. οὗτος ὁ Φιλόλαος Πυθαγόρειος ἦν, ἐξ Ἰταλίας πεφευγὼς διὰ τὸν ἐμπρησμόν τὸν τότε ὑπὸ Γύλωνος γεγονότα διὰ τὸ ἀνεπιτήδειον αὐτόν πρὸς φιλοσοφίαν ὄντα ἀπελαθῆναι τοῦ ὁμα-

κοῖτον. ὃς καὶ δι' αἰνιγμάτων ἐδίδασκε, καθάπερ ἦν ἔθος αὐτοῖς. ἤλθεν οὖν οὗτος εἰς Θήβας, τεθνεῶτι τῷ διδασκάλῳ Λύσιδι χοᾶς ποιήσων, ἐκεῖ τεθαμμένῳ. Ἰππαρχος δὲ καὶ Φιλόλαος μόνοι τῆς εἰρημένης συμφορᾶς τῶν Πυθαγορείων διεσώθησαν [πρὸς τὸν Λύσιν δὲ τοῦτον Πλάτων ποιεῖται τὸν διάλογον]. R S.

E. τὸ μὲν ἴσως διὰ τὸ μυθικὸν ἐπιχείρημα, τὸ δὲ μάλιστα διὰ τὸ φιλόσοφον. R S.

E. μέχρις ἡλίου δυσμῶν] ὥς ζήσεσθαι μέλλων μέχρις ἡλίου δυσμῶν. ἐν γὰρ ἡμέρᾳ φονεῦν ἀπελρητο, καθὰ τοῖς Πυθαγορείοις τὸ ἐν μεσημβρίᾳ καθευδεῖν, διὰ τὸ τὸν ἥλιον τότε μᾶλλον ἐνεργεῖν. R S.

62 A. τᾶλλα] οἷον πλοῦτος, δόξα, ξίφος. ἐπαμφοτερίζει γὰρ καὶ τᾶλλα πάντα, θάνατος δὲ μόνως ἀγαθόν ἐστιν. R S.

A. οἷς βέλτιον τεθνάναι] κατὰ Σωκράτην ἡ τάξις τῶν πρόβλημάτων. πρῶτον γὰρ δὴ ἐθέλειν ἀποθνήσκειν κατὰ προαίρεσιν, εἶτα μὴ ἐξάγειν ἑαυτοὺς κατὰ φύσιν. S.

A. ἐπιγελάσας, ἴτω Ζεὺς] ἐγέλασε, διότι ἐκάλεσε τὸν φονεύοντα ἑαυτὸν εὐεργέτην. τὸ δὲ ἴτω ἐπιχωριάζοντός ἐστιν ἀντὶ τοῦ ἴσω, τῇ Βοιωτίδι διαλέκτῳ· ὃ δεικνυσιν ὅτι φύσει τὸν Σωκράτην θαυμάζει. R S.

B. ἐν ἀπορρήτοις] ἐντεῦθεν τὸ πρῶτον πρόβλημα, τὸ μὴ δεῖν ἐξάγειν ἑαυτόν, οὗ ἐπιχείρημα μυθικὸν ἐξ Ὀρφείας ληφθέν· ἔπειτα δεύτερον διαλεκτικὸν καὶ φιλόσοφον. R S.

C. ὃ μέντοι νῦν] ἐντεῦθεν τὸ δεύτερον πρόβλημα τὸ τοὺς φιλοσόφους ἐθέλειν ἀποθνήσκειν. S.

64 A. κινδυνεύουσιν] ἀντὶ τοῦ δι' ἀνάγκης καὶ ἀποδείξεως τοῦτο αὐτοῖς συναγεται. R S.

B. γελασεῖοντα] γελαστικῶς ἔχοντα, γελάσαι θέλοντα. R.

B. θανατῶσι] θανάτου ἐπιθυμοῦσιν. R.

D. ἥκιστα] οὐδαμῶς. R.

D. καθ' ὅσον μὴ πολλὴ ἀνάγκη] τοῦτο ἐπεξηγηματικὸν ἐστὶ τοῦ ἐν τοῖς ἐφεξῆς, τοῦ ἐὰν ὅτι μάλιστα μηδὲν ὁμιλῶμεν τῷ σώματι μηδὲ κοινωνῶμεν, ὅτι μὴ πᾶσα ἀνάγκη. τὸ γὰρ ὅτι ἴσον τῷ καθ' ὅσον. λείπει δ' ἐκεῖ τὸ κοινωνεῖν αὐτοῦ· ὅπερ δὴ νοεῖται καὶ συνυπακούεται. R S.

65 B. ἡ δ' ὅς] ἐὰν μὲν ἡ δύο μέρη λόγου, ἔσται ἔφη δὲ ὅς, τουτέστιν ἔφη δὲ οὗτος· οἱ δὲ λέγουσιν ὅτι αὐτὸ μόνον σημαίνει

τὸ ἔφη. ἐὰν δὲ ἢ ἔν μέρους λόγου, ἔσται φίλος, ὥς Ἀθηναῖοι, ἢ ὄφελος, ὥς Αἰγινῆται, ἢ ὄξος, ὥς Χαλκιδαῖς, ᾧ πρὸς τὰ ἱερὰ χρῶνται. τάττεται δὲ ἐπὶ παντὸς προσώπου καὶ ἀριθμοῦ, ὥς τὸ ὦ τῶν. R.

67 A. ὅ τι μὴ πᾶσα ἀνάγκη] ἀντὶ τοῦ εἰ μὴ κατὰ τὰ ἀναγκαῖα. τὸ δὲ ἐξῆς οὕτως· μὴδὲ κοινωνῶμεν εἰ μὴ κατὰ τοῦτο καθ' ὃ πᾶσα ἀνάγκη. www.liboool.com.cn

E. διαβέβληνται] ἀντὶ τοῦ διαβεβλημένως ἔχουσι πρὸς τὸ σῶμα. R.

E. ψυχὴν] γρ. καὶ τὴν τύχην ἔχειν. R.

69 B. ἔχη] γρ. καὶ οὐδ' ἀληθὲς ἔχουσα. R.

72 A. ἰδὲ τολύνην] Ἀττικοὶ ὀξύνουσι τὰ ἰδέ, λαβέ, εὐρέ, ὥς τὰ ἰλθέ, εἰπέ. O.

C. ὁμοῦ πάντα] ὁμοῦ σημαίνει ποτὲ μὲν τὸ ἐγγύς, ὥς δηλοῖ Δημοσθένης ἐν τῷ τῆς παραπρεσβείας· καίτοι τὸν μὲν ἀνδριάντα τοῦτον οὐπω πεντήκοντα ἔτη φασὶν ἀνακεῖσθαι Σαλαμῖνιοι, ἀπὸ Σόλωνος δ' ἔστιν ὁμοῦ σ' ἔτη καὶ μ'. καὶ ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογέιτον· εἰσὶν ὁμοῦ πάντες δισμύριοι Ἀθηναῖοι. καὶ Μένανδρος ἐν τῷ Ἐαυτὸν τιμωρουμένῳ·

πρὸς τῆς Ἀθηνᾶς, δαιμονᾶς γεγωνὸς ἔτη

τοσαῦθ' ; ὁμοῦ γὰρ ἔστιν ἑξήκοντά σοι.

καὶ Ἀριστοφάνης Τριφάλητι· ἢ γὰρ τὸν Τριφάλητα τίκτουσα φησὶ

λάβεσθε· καὶ γὰρ ἔσθ' ὁμοῦ.

δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἐν ταύτῳ· Ὅμηρος·

ἀλλ' ὁμοῦ ὥς ἐγράφημεν ἐφ' ὑμετέροισι δόμοισι,

καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους· οὐκοῦν εἰ μὲν τι ἔασομεν τούτων συμβάντων ὑμᾶς, οὐ καθαροῖς ὁμοῦ διατρίψομεν. ἔστι καὶ χρονικόν· Σοφοκλῆς Οἰδίποδι·

πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει,

ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων.

ἔχει καὶ δύναμιν συλλεκτικὴν, ὥς παρὰ Μενάνδρῳ ἐν Ἰδρία· οἱ Θρᾷκες Διβύτρωες καλοῦνται· πάντα νῦν ἡδὴ σθ' ὁμοῦ. ὅπερ δηλοῖ τὸ ἐν τῷ αὐτῷ. R S.

74 B. τότε μὲν] γρ. καὶ τῷ μὲν — τῷ δέ. R.

75 D. ὃ ἔστι] ἀντὶ τοῦ τὸ ὃν ὃ πάντα περιέληφε. O.

78 A. ἐξεπάρσητε] γρ. καὶ ἐξιάσεται. R.

83 A. ὅσον μὴ ἀνάγκη] ἀντὶ τοῦ εἰ μὴ ὅσον κατὰ τὰ τῆς ζωῆς συνεκτικά· ταῦτα γὰρ καὶ ἀναγκαῖα. O.

86 E. ὑπερδικεῖν] ἤγουν συνηγορεῖν. καὶ ὑπέρδικοι οἱ συνήγοροι. R.

E. θραύττον] ταράττον, ἐνοχλοῦν. R.

89 C. πρὸς δύο οὐδ' ὁ Ἡρακλῆς] ταύτης τὴν αἰτίαν ὁ Διὸς οὕτως ἀφηγεῖται. Ἡρακλῆα φησὶ βαιμόν δειμάμενον ἐπὶ τῷ Ἀλφειῷ πυγμῆς ἀγῶνα θείναι, καὶ νικήσαντα, τὴν ἐξῆς Ὀλυμπιάδα πάλιν ἀγωνιζόμενον, ὑπὸ Ἐλάτου καὶ Φεράνδρου πάλῃ ληφθῆναι, καὶ ἐξ ἐκείνου τὸ πρὸς δύο οὐδ' Ἡρακλῆς παροιμιασθῆναι. Ἐχεφυλλίδας δὲ αὐτὸν ὑπὸ Κτεάτου καὶ Εὐρύτου τῶν Μολιονιδῶν ἡττηθῆναι κατὰ τὴν ἐπ' Ἀνγέαν στρατείαν· διωχθέντα δὲ ἄχρι τῆς Βονπρασίδος καὶ περιβλεψάμενον, ὥς οὐδεὶς ἐξίκετο τῶν πολεμίων, ἀναψῦξαι τε, καὶ ἐκ τοῦ παραρρέοντος ποταμοῦ πίνοντα προσαγορευεῖν τοῦτο ἡδὺ ὕδωρ· ὃ νῦν δέικνυται ἰόντων ἐκ Λύμης εἰς Ἥλιν, καλούμενον ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων βαδὺ ὕδωρ. τὰ δὲ αὐτὰ καὶ Φερεκύδης καὶ Κώμαρχος καὶ Ἰσθρος ἐν τοῖς Ἡλιακοῖς ἱστοροῦσι. καὶ διὰ τοῦτο θεωροῦς τοὺς Μολιονίδας ἰόντας εἰς Κόρινθον λοχῆσαντα τὸν Ἡρακλῆα περὶ Κλεωνὰς ἀποκτεῖναι· ὅθεν Ἡλεῖοις ἀπάμοτον εἶναι τὰ Ἰσθμια ἀγωνίζεσθαι, ὅτι θεωροῦς πεμφθέντας εἰς τὸν Ἰσθμὸν τοὺς Μολιονίδας ἐλὼν Ἡρακλῆς ὑπὸ Κορινθίων ἐδέχθη. Ἡρόδωρος δὲ καὶ Ἑλλάνικὸς φασιν ὥς, ὅτε τὴν ὕδραν Ἡρακλῆς ἀνήρει, τὴν Ἥραν αὐτῷ καρκίνον ἐφορμῆσαι, πρὸς δύο δὲ οὐ δυνάμενον μάχεσθαι σύμμαχον ἐπικαλέσασθαι τὸν Ἰόλεων, καὶ ἐντεῦθεν ῥηθῆναι τὴν παροιμίαν. ἐμνήσθη δὲ ταύτης Πλάτων καὶ ἐν ἰα' Νόμων· ὁρθὸν μὲν δὴ τὸ πάλαι τε εἰρημένον, ὥς πρὸς δύο μάχεσθαι χαλεπόν, καὶ ἐνταῦθα. R S.

89 E. ἥσθησαι] γρ. καὶ σύ. R.

96 A. ὑπερήφανος] ὑπέρφρων. R.

99 B. καρδόπω] τῇ μάτρει τοῦ ἀλεύρου. R.

D. παροιμία, δεύτερος πλοῦς, ἐπὶ τῶν ἀσφαλῶς τι πραττόντων, παρ' ὅσον οἱ διαμαρτόντες κατὰ τὸν πρότερον πλοῦν ἀσφαλῶς παρασκευάζονται τὸν δεύτερον. ἐμνήσθη δὲ ταύτης καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Ἠθικῶν, καὶ Μένανδρος Κερκυφάλῳ καὶ Πλοκίῳ καὶ Θεοφορομένῃ. R S.

101 D. τὴν αὐτοῦ σκιὰν δέδοικεν, ἐπὶ τῶν σφόδρα δειλοτάτων. μέμνηται ταύτης Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίους. R S.

102 D. ξυγγραφικῶς ἐρεῖν] ἐπειδὴ ἦσθετο ἐαυτοῦ ὁ Σωκράτης τῷ παρίσῳ χρησαμένου σχήματι δι' ὧν φησὶ παρέχων ὑπερέχον ταύτῃ φησὶν συγγραφικῶς ἐρεῖν, ὡς τῶν τοιούτων τῆς ἐπιμελείας ὄντων καὶ λογογραφικῆς ἰδέας κατὰ σχολὴν τοῖς τοιούτοις καλλύνεσθαι προμηθευμένης, ἀλλ' οὐ διαλεκτικῆς ἐτοιμότητα καὶ λέξιν καὶ διάνοιαν ἀποσχεδιαζούσας. τοιαῦτα δὲ σχήματα πολλὰ παρὰ Θουκυδίδῃ καὶ τοῖς λοιποῖς, μάλιστα δὲ τὸ ἐν τῇ Κορινθίων δημηγορίᾳ οὕτως εἰρημένον· καὶ προεπιβουλεύειν μᾶλλον αὐτοῖς ἢ ἀντεπιβουλεύειν· πρὸς ὃ οἶμαι καὶ τὸ παρὸν Σωκράτει ἐξηγήνεται. O.

103 B. οὐκ ἂν ποτὲ φαμεν ἐθέλησαι] σημειῶσαι ὀριστικὸν ἀντὶ ὑποτακτικοῦ. O.

C. οὐδ' ἂν ἔφη] γρ. καὶ ὁ δ' αὖ. R.

104 C. ἐναντίον γέ ἐστι δυάς] καθ' ὃ ἀριθμοὶ ἄμφω οὐ, καθ' ὃ δὲ ἐναντιότητα δεδεγμένοι. O.

105 B. καὶ μὴ μοι] καὶ μὴ μοι ἦν ἂν ἐρωτῶ ἀπόκρισι ἀποκρίνου, ἀλλ' ἄλλην, μιμούμενος ἐμέ. R.

107 A. ἀναβάλλοιτο] ἀνακρούοιτο. R.

B. ἔρμαιον, τὸ ἀπροσδόκητον κέρδος, ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς τιθεμένων ἀπαρχῶν, αἷς οἱ ὁδοιπόροι κατεσθίουσι. ταύτας δὲ τῷ Ἑρμῇ ἀφιερουσιν ὡς ὄντι καὶ τούτῳ ἐνὶ τῶν ἐνοδίων θεῶν. R S.

E. πορεῦσαι] ἀντὶ διαπορθμεῦσαι, διαπεράσαι. O.

108 A. θυσιῶν] γρ. καὶ ὁρίων. R.

108 D. Γλαύκου τέχνη] ἢ ἐπὶ τῶν μὴ ῥαδίως κατεργαζομένων, ἢ ἐπὶ τῶν πάνυ ἐπιμελῶς καὶ ἐντέχνως ἐργασμένων. Ἰππασος γάρ τις κατεσκεύασε χαλκοῦς τέτταρας δίσκους οὕτως, ὥστε τὰς μὲν διαμέτρους αὐτῶν ἴσας ὑπάρχειν, τὸ δὲ τοῦ πρώτου δίσκου πάχος ἐπίτριτον μὲν εἶναι τοῦ δευτέρου, ἡμιόλιον δὲ τοῦ τρίτου, διπλάσιον δὲ τοῦ τετάρτου, κρουομένους δὲ τούτους ἐπιτελεῖν συμφωνίαν τινά. καὶ λέγεται Γλαῦκον ἰδόντα τοὺς ἐπὶ τῶν δίσκων φθόγγους πρῶτον ἐγχειρῆσαι δι' αὐτῶν χειρουργεῖν, καὶ ἀπὸ ταύτης τῆς πραγματείας ἔτι καὶ νῦν λέγεσθαι τὴν καλουμένην Γλαύκου τέχνην. μέμνηται δὲ τούτου Ἀριστόξενος ἐν τῷ περὶ τῆς μουσικῆς ἀκροάσεως, καὶ Νικοκλῆς ἐν τῷ

περὶ θεωρίας. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα τέχνη γραμμάτων, ἣν ἀνατιθέασι Γλαύκῳ Σαμίῳ, ἀφ' ἧς ἴσως καὶ ἡ παροιμία διεδόθη. οὗτος δὲ καὶ σιδήρου κόλλησιν εὗρεν, ὥς φησὶν Ἡρόδοτος. R S.

109 B. αὐτήν δὲ τὴν γῆν] τοῦτ' ἐκεῖνο, ὃ λέγει ἐν τῷ Τιμαίῳ, τὸν οὐρανὸν τῶν τεσσάρων εἶναι στοιχείων, ἀφ' ἐκάστου τοῦ καθαρωτάτου καὶ οἷον νῶ μόνῳ θεατοῦ τε καὶ ληπτοῦ εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ ποιητοῦ δεηθέντος. R.

110 E. κατεδηδεσμένοι] καταβεβρωμένοι. R.

111 E. αἰώραν] ὑψωσιν, ἑπαρσιν. R.

112 D. ἀμφοτέροις] γρ. ἄναντες γὰρ πρὸς ἀμφοτέρα. R.

114 C. ὥστε ἀρετῆς] ὁ μηδενὸς ἄλλου χάριν τὴν ἀρετὴν διατεινόμενος χαρακτηρίζειν τί πέπονθας; ὥσπερ εἰ παλινῳδῶν ἄδεις καὶ τῆς εἰσέπειτα ῥαστώνης τὸ τῆς ἀρετῆς ἀπεμπολεῖς ἄπρατον; ἀλλ' ἢ τῶν πρὶν λήθεο ἢ οὐκ ἐνόησας. O.

115 D. ἡγγυήσατο] γρ. ἡγγυᾶτο. R.

117 C. ἀστακτὶ] ἀντὶ τοῦ οὐ κατὰ σταγόνα, ἀλλ' ἀθρόα καὶ ποταμηδόν. O. γρ. ἀβαστακτὶ καὶ βίᾳ. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΡΑΤΤΛΟΝ.

P. 384 A. χαλεπὰ τὰ καλὰ] παροιμία ἐπὶ τῶν ἐν εὐπραγίᾳ μεταβαλλομένων εἰς ὁμότητα. φησὶ δὲ αὐτὴν Δίδυμος ὑπὸ Σόλωνος ἀναφωνηθῆναι ἐπὶ Πιττακῷ ἱκετεύοντι τὴν ἀρχὴν ἀποθέσθαι, καὶ φάντι χαλεπὸν ἐσθλὸν φῦναι, διὰ τὸ τὸν Περίανδρον εἰς ὁμότητα μεταβαλεῖν. ὅθεν, οἶμαι, φησὶ καὶ Μένανδρος

ἀρχὴ μεγίστη τῶν ἐν ἀνθρώποις κακῶν

ἀγαθὰ τὰ λίαν ἀγαθὰ.

μύμνηται δὲ αὐτῆς καὶ Ἐπίχαρμος καὶ Πλάτων Πολιτεία καὶ Κρατύλῳ. R. S.

C. σκοπεῖν] γρ. σκώπτειν. R.

E. τῶν μεθιστάντων] γρ. τῶν ἐθισάντων. R.

391 C. ἀλήθειαν τὴν Πρωταγόρου] τοῦτο διαπαίζει τῶν Πρωταγόρου, ἐν οἷς φησὶν ἐκεῖνος· τὸ ἐκάστῳ δοκοῦν ἀληθές ἐστιν. O.

E. περὶ τοῦ ποταμοῦ] περὶ τίνος. R.

395 B. ἀτηρὰ] ἀκόλαστα, ὑβριστικά, χαλεπά, κακά, βλαβερά. R.

E. ταλάντατον] ἀτυχεστάτον. R.

396 E. ἀποδιοπομπεῖσθαι φασὶ τὸ ἀποτρέπεσθαι τον προς-
τρόπαιον Δία καὶ οἶονεῖ καθαίρεσθαι τὰ δεινὰ. RS.

397 B. χαίρειν ἔαν] γρ. χεῖναι. R.

D. θεῖν] τρέχειν, σπεύδειν. R.

D. ἐπονομάσαι] ἐπικαλέσαι. R.

398 C. γεγόνασιν ἐρασθέντες] σημειῶσαι διὰ σύνταξιν. O.

401 A. κομψῶς] καλῶς, μετρίως. R.

402 C. ὥπνιεν] ὠμίλει, συνεγίνετο κατὰ νόμον καὶ ἐμ-
γνυτο, συνῶκει. R.

403 E. τὸν Πλούτωνα ἀπὸ τούτου ἔσχε τὸ ὄνομα] σημειῶ-
σαι διὰ τὴν σύνταξιν. O.

405 D. ὁμοπολῶν] γρ. καὶ ἐπισκοπῶν. R.

407 D. ἄρρατον] ἀσφαλὲς ἢ ἀκάματον, οἱ δὲ ἰσχυρόν, ἐνιοι
μικρόν, οἱ δὲ μέγα, οἱ δὲ τὸ σκληρόν καὶ ἀμετάστροφον. R.

411 D. περὶ τὸ φέρεσθαι] γρ. καὶ περὶ τὸ ρεῖν γε. R.

412 B. ἐσύθη] ἀπεφέρετο, ἀπηνέχθη. R.

D. διὰ τοῦ ὄντος] γρ. καὶ ἰόντος. R.

413 A. παροιμία, ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδᾶς, ὅμοιον τῷ
ὑπερβάθμιον πόδα τείνεις. R. παροιμία τοῦτο ἐπὶ τῶν πέρα
τοῦ δέοντός τι ποιούντων, οἷον ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα ἐπήδησεν.
εἰσῆκται δὲ ἐντεῦθεν. Φάυλλός τις κουφότατος πάντων ἄλματι
μετέωρον φέρειν ἑαυτὸν πεντήκοντα πρὸς τοῖς πέντε πόδας πα-
ρὰ δόξαν ἐπὶ μῆκος ἤλατο. ὃν καὶ διὰ τοῦτο θαυμάσαντες οἱ
πρὸς αὐτὸν ἀμιλλώμενοι στίχῳ τὸ θαῦμα ἀόλιδιμον τῷ μακρῷ
καταλελοιπάσι χρόνῳ,

πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα πόδας πήδησε Φάυλλος
ποιησάμενοι. οὗτοι γὰρ ὀρύγματα τέμνοντες τάφρων ἐπὶ πεν-
τήκοντα μόνον πόδας διεσθηκότα τὸ τῆς ἀγωνίας ἀκρότατον
ἐπεδεικνυντο. αὐτὸς δ' ὑπερπαίσας τοῦτο πέντε ποσὶν . . O.

415 D. ῥοπήν] γρ. καὶ ῥοήν. R.

420 D. τῇ κατ' ἀνάγκην] γρ. καὶ κατὰ τὰ ἄγκη. R.

421 D. ἀγὼν πρόφασιν οὐκ ἀναμένει, ἐπὶ τῶν φύσει φα-
θύμων καὶ ἀμελῶν, ἥτοι ἐπὶ τῶν μὴ προσιεμένων τοὺς λόγους
τῶν προφασίζομένων. μέμνηται δὲ αὐτῆς Πλάτων ἐνταῦθα οὐ-

τως· οὐ μέντοι μοι δοκεῖ προφάσεις ἀγῶν δέχεσθαι, καὶ ἐν Νόμων ἔκτῳ· ἀλλὰ γὰρ ἀγῶνα προφάσεις φασὶν οὐ πᾶν δέχεσθαι. *Αἰσχύλος* δέ φησι *Γλαύκῳ Ποτνιεῖ*·

ἀγῶν γὰρ ἄνδρας οὐ μένει λελειμμένους·

καὶ *Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις β.* R S.

424 C. δεινοί] ἱκανοί, ἢ θεοὺς ἄξιοι, ὡς νῦν. R.

D. τῶν χρωμάτων] γρ. καὶ φαρμάκων. R.

428 D. θαμὰ] πυκνῶς, συχνῶς. R.

434 E. διαφέρειν] γρ. διάφορον. R.

436 E. φερομένου] γρ. ῥέοντος. R.

439 A. ἄλλο ὄν] γρ. ἄλλοιον. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΕΛΙΤΗΤΟΝ.

P. 142 A. ἄρτι] τοῦτο σημαίνει τὸ παρὸν καὶ ὑπόγυον καὶ τὸ παραντίκα μέλλον γίνεσθαι. R.

B. αἰρεῖ] καταλαμβάνει, νῦν δὲ τὸ καταπονεῖ. R.

C. ἀτάρ] καὶ δὴ, ὡς νῦν. σημαίνει δὲ καὶ ὅμως καὶ ἅτε δὴ καὶ πλήν καὶ δέ. R.

C. ἐθαύμασα *Σωκράτους*] σημειῶσαι διὰ τὴν σύνταξιν. O.

143 C. οὐδέν γε ἀπὸ τρόπου] οὐ πόρρω τοῦ καθήκοντος. R.

D. ἐπίδοξοι] ἔνδοξοι, ἢ ὡς νῦν, προσδόκιμοι. R.

144 A. ἀνερμάτιστα] ἀστήρικτα· ἔρματα γὰρ τὰ ἐρείσματα ἢ στηρίγματα. R S.

C. ἔξω δρόμῳ] τόποι τινὲς ἦσαν, ὁ μὲν ἐκτὸς ἄστεος, ὁ δὲ ἐντός, ἀπὸ τῶν ἐν αὐτοῖς τελουμένων ὑπὸ τῶν νέων δρόμοι καλούμενοι. R S.

146 A. ὄνος κάθου, ἐπὶ τῶν ἐν πράγματι ἡττωμένων. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν παίδων τῶν σφαιριζόντων καὶ τὸν νικηθέντα εἰς ὄνον καθιζόντων. ἐμνήσθη δὲ ταύτης ἐνταῦθα *Πλάτων*. R S. ἐν τῇ διὰ σφαίρας *παιδιᾶ . . . ἢ μὲν οὐρανία,* ἢ δὲ ἀπόρραξις, *ἢ δὲ ἐπίσκυρος,* ἢ δὲ φαινίλνδα. * καὶ οὐρανίῳ μὲν ἔστιν ἢ* εἰς οὐρανὸν τῆς σφαίρας ἀναβολή, ἣν ὁ ποιητὴς ἐμφαίνειν δοκεῖ ἐν οἷς φησὶν

οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σφαῖραν καλὴν μετὰ χερσὶν ἔλοντο
πορφυρέην, τήν σφιν *Πόλυβος*ποίησε δαΐφρων,

τὴν ἕτερος ῥίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιόεντα
 ἰδωνοθεὶς ὀπίσω, ὃ δ' ἀπὸ χθονὸς ὑψὸς' ἀερθεὶς
 ρηϊδίως μεθέλεσκε πάρος ποσὶν οὐδ'ας ἰκέσθαι.
 ἀπόρραξις δέ ἐστιν ὅταν τὴν σφαῖραν μὴ πρὸς τοῖχον ἀλλὰ πρὸς
 τὸ ἔδαφος σκληρῶς ῥίπτωσιν, ὥστε ἀποκρουομένην ἄλλεσθαι
 πάλιν. τὴν δὲ ἐπιτοκροῦν καὶ ἐφηβικὴν καὶ ἐπὶ κοινὸν ἔλεγον·
 ἐχρῶντο δὲ αὐτῇ κατὰ πλήθ'· ὠνομάσθη δὲ οὕτως, ἐπειδὴ οἱ
 παίζοντες ἐπὶ λατύπῃς ἐστῶτες, ἦν σκυρὸν προσαγορευούσι, βο-
 λῇ σφαίρας ἀλλήλους ἐκδιώκουσιν. φαινίλνδα δέ ἐστιν ὅταν
 ἐτέρῳ τὴν σφαῖραν προδεικνύντες ἐτέρῳ αὐτὴν ἐπιπέμπωσι. τῶν
 οὖν παιζόντων ταῦτα τοὺς μὲν νικῶντας βασιλεῖς ἐκάλουν, καὶ
 ὃ τι ἂν προσέτασσον τοῖς ἄλλοις ὑπήκουον, τοὺς δ' ἡττωμένους
 ὄνους. Κρατῖνος δὲ Χείρῳσι χαριέντως ὁμοῦ ἐγκαταμίξας καὶ
 τὴν ὄνος λύραν παροιμίαν ἔπλεξε τὸν λόγον οὕτως·

ὥς ὄνος ἀπωτέρῳ κἀθιγνται τῆς λύρας·
 τοὺς γὰρ ἡττωμένους, ὥς ἔφαμεν, ὄνους καθιῆσθαι ἔλεγον, βα-
 σιλεῖς δὲ τοὺς νικῶντας. Ο.

146 C. ἀπειθεῖν] γρ. ἀπιστεῖν. R.

147 A. ἱπνοπλαθῶν] γρ. κοροπλαθῶν. R.

148 E. ἀπαλλαγῆναι τοῦ εὐρεῖν] γρ. μέλειν. R.

151 B. ἐγκύμονες εἶναι] σημειῶσαι διὰ τὴν σύνταξιν. Ο.

159 B. διὰ τοῦ ξοικεν ὁ Θεαίτητος φαίνεται ἀγαπῶν τὸ
 Πρωταγόρου δόγμα, καὶ ἐμμένων τῇ ἐξ ἀρχῆς ἐαυτοῦ ἀποκρί-
 σει. Ο R.

C. ἐπιστήμη οὐσα] ὃ τι γὰρ αἰσθάνεται τις, καὶ ἐπίστα-
 ται. Ο.

C. ἄρ' οὖν] πρώτη κατασκευὴ τοῦ Πρωταγορέου δόγμα-
 τος. Ο R.

C. συρφετῶ] κονιορτῶ τῷ μετὰ κόπων. οἱ δὲ κοιμῶν καὶ
 συρμός, καὶ σύρφη φρύγανα. R S.

153 B. κινήσεων ὄντων] τὴν σύνταξιν σημειῶσαι, ὅτι οὐ-
 δετέρως εἶπεν ὄντων πρὸς τὰ πράγματα· οὐδέτερον γὰρ τὸ
 πρῶγμα. R ἢ σύνταξις πραγματικῇ· οὐδέτερος γὰρ εἶπεν
 ὄντων πρὸς τὰ πράγματα ἀφορῶν. Ο.

C. τὸν κολοφῶνα ἀναγκάξω προσβιβάξειν] δώδεκα πόλει
 τῆς Ἰωνίας συνῆσαν εἰς τὸ Πανιώνιον λεγόμενον, περὶ τῶν
 κοινῶν βουλευσόμεναι, καὶ εἴ ποτε ἴσαι αἱ ψῆφοι ἐγένοντο, οἱ

Κολοφώνιοι περιττήν ἐτίθεντο τὴν νικῶσαν· Συμριναίους γὰρ ἐλόντες εἶχον συνοίκους, ὑπὲρ ὧν καὶ τήνδε τὴν ψῆφον ἐτίθεντο. ὅθεν ἐπὶ τῆς κρατούσης καὶ βεβαιοτάτης ψήφου ἡ παροιμία εἰδίετο, οἷον τὸν Κολοφῶνα ἐπιτίθῃμι ἢ τὸν Κολοφῶνα ἀναγκάξω προσβιβάων. R S.

D. παροιμία, ἄνω κάτω πάντα, ἐπὶ τῶν τὴν τάξιν μεταστρεφόντων. Μένανδρος Ἐγχειριδίῳ, καὶ ἐν Χήρᾳ·

τὸ λεγόμενον τοῦτ' ἐστὶ νῦν,

τᾶνω κάτω, φασί, τὰ κάτω δ' ἄνω. R S.

D. ὑπόλαβε] δευτέρα κατασκευὴ ὑπὲρ τῶν Πρωταγόρας δοκούντων. R.

E. προσήκουσαν] ἀντὶ τοῦ σύμμετρον. R.

154 A. ἴδιον] ἀντὶ τοῦ μερικόν. R.

A. ἢ σὺ διίσχυρίζαι] ταῦτα πάντα ἢ δευτέρα κατασκευὴ ἐστὶ τῶν Πρωταγορείων δογμάτων, ἕως τοῦ περὶ τῆς Ἰριδος λόγου. O.

A. ᾧ παραμετρούμεθα] τουτέστι τῷ αἰσθητηρίῳ. ἔστι δὲ τὸ ῥῆμα μέσης διαθέσεως. οὐδὲ ἐφαπτόμεθα, λέγει, τοῦ αἰσθητοῦ. τὸ δ' αὐτὸ εὐθύς καὶ παραμετρούμενον λέγει, ἐφαπτόμενον δὲ τὸ αἰσθητήριον. R.

155 A. φάσματα λέγει ταῦτα ὡς τῶν ψυχῶν ἀπατηλά, εἰ μὴ τις ὀρθῶς αὐτὰ μεταλάβοι. R.

A. κομιδῇ] πᾶν, παντελῶς· συναγωγὴ, ἐπιμέλεια. καὶ κομίστρια ἢ τροφός. R.

B. ὁ Πρόκλος τὸ ἄλλὰ παρέλκειν λέγει. R.

C. ὑπερφυῶς ὡς] μέχρι τοῦδε τὰ τῆς δευτέρας κατασκευῆς τῶν Πρωταγορείων δογμάτων. R.

E. ἄθρει δὴ περισκοπῶν] τρίτη κατασκευὴ ὑπὲρ τῶν Πρωταγορείων δογμάτων. O.

E. ἀπρίξ] προσπεφυκώς, ἰσχυρῶς, ὃ οὐχ οἷον τε πρίσαι διὰ τὴν σύμφυσιν. R.

156 C. πρὸς τὰ πρότερα λέγει, πρὸς τὸ πάντων χρημάτων μέτρον εἶναι τὸν ἄνθρωπον, καὶ τὰ τοιαῦτα. R.

C. ὅσον μὲν οὖν ἄρα δὴ] οἷον ὡς τὸ ἀπτόν καὶ τὸ γευστόν. παρέλιπε δὲ ὅψιν καὶ ἀκοὴν ταχέως γινόμενα· τούτων γὰρ σχεδὸν ἀχρόνως αἰσθανόμεθα. διὰ δὲ τὸ ἐναργῆ αὐτὰ εἶναι παρέλιπεν. ἐξῆς δὲ ὅταν λέγῃ τὰ δὲ γεννώμενα οὕτω δὴ, εἰς τὸ

δὴ ὑποστικτέον. οὕτω γὰρ δὴ λέγει, τουτέστι τὰ βραδέα, ἅπερ εἰσὶ γευστὰ καὶ ἅπτά. R S.

D. τῆς δὲ λευκότητος] καὶ γάρ, φησὶν, ἡ αὐτὴ αἰσθησις τῶν ἀντικειμένων οὐκ ἔστιν, οὐδὲ τὸ αὐτὸ αἰσθητὸν πάσης ἐστίν, ἀλλὰ μία ὄψις ἡ τοῦ λευκοῦ αἰσθητοῦ ἐνός. καὶ τὸ λευκὸν οὐ δύναται ἡ τοῦ μέλανος αἰσθησις ἀντιλαβέσθαι, ἀλλ' ἡ τοῦ λευκοῦ, καὶ ἔμπαλιν. ἑκατέρου δὲ λέγει, οἷον τῆς τοῦ μέλανος ὄψεως ἐπὶ τὸ λευκὸν αἰσθητόν. ἐφεξῆς δὲ ὅψιν μὲν λέγει τὴν ὀπτικήν δύναμιν, λευκότητα δὲ τὴν λευκαντικήν δύναμιν. R S.

157 A. ἐξ ἀρχῆς] ὅτε ἔλεγε τάχος καὶ βραδύτης ἓν, καὶ πάλιν φθαρτός ἐστι, καὶ τὰ τοιαῦτα. R.

B. χρῆσθαι αὐτῷ] ἤγουν τῷ εἶναι, ὥς ὁ τῶν Πρωταγορείων λόγος. O R.

B. πολλῶν] ἀντὶ τοῦ συνθετῶν. O.

B. ἀθροισθέντων] ἀντὶ τοῦ συντεθέντων. R.

C. μὴ τολύην ἀπολείπωμεν] ἔτι συνηγορῶν τῷ Πρωταγόρᾳ τὰς πρὸς αὐτὸν ἐνστάσεις δοκεῖ διαλύειν. R.

158 D. ἐντεῦθεν ἄρχεται διαλύειν τὰς πρὸς Πρωταγόραν ἐνστάσεις διὰ τὸ ἄπορον εἶναι τὸ περὶ τῶν ἐνυπνίων. R.

E. οὕτως ἐρωτῶντες] ἔτι συνηγορεῖ καὶ ἐν τούτοις τῷ τοῦ Πρωταγόρου δόγματι, λαμβάνων τρία αἰτήματα. R.

E. ταῦτόν εἶναι] οἷον ὥς ἵππος καὶ ἄνθρωπος ταῦτόν ἐστι κατὰ τὸ αἰσθητικόν. ἀλλ' οὐ λέγω, φησὶν, οὕτως. R.

159 A. πρόσθεν] ἤγουν ἐν τοῖς κατὰ Πρωταγόραν. R. κατὰ τὸν Πυθαγόραν. O.

160 A. ἐμαντῷ τοιοῦτος] κατὰ τὴν αἰσθησιν τοιοῦτος. κατὰ κοινοῦ δὲ ἡ ἄρνησις. R.

C. οὐκοῦν ὅτε δὴ] ὥστε, φησὶν, οὐδὲν ἄτοπον συμβαίνει διὰ τὰς ἐνστάσεις, οἷον τὰς ὀνειρώξεις καὶ τὰ τοιαῦτα. R.

D. κατὰ δὲ Θεαίτητον] ἔπεται γὰρ ταῖς ἐκείνων θέσεσιν ὁ τοῦ Θεαιτήτου λόγος. R.

E. ἀμφιδρόμια] ἡμέρα πέμπτη τοῖς βρέφεσιν ἐκ γενέσεως, οὕτω κληθεῖσα, παρ' ὅσον ἐν ταύτῃ καθαίρουσι τὰς χεῖρας αἱ συνεφαψάμεναι τῆς μαιώσεως, καὶ τὸ βρέφος περὶ τὴν ἐστίαν φέρουσι τρέχουσιν κύκλῳ, καὶ τοῦνομα τίθεται τούτῳ, δῶρά τε πέμπουσι τῷ παιδίῳ, ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πολὺποδας καὶ σηπίας, οἳ τε φίλοι καὶ οἰκεῖοι καὶ ἀπλῶς οἱ προσήκοντες. R S.

161 C. τῆς ἀληθείας] τὸ τοῦ Πρωταγόρου σύγγραμμα, ἐν ᾧ ταῦτα δοξάζει, Ἀλήθεια ἐκαλεῖτο ὑπὸ Πρωταγόρου. R S.

C. ἤρξατο] σημειώσαι ὀριστικὸν ῥῆμα ἀνθ' ὑποτακτικοῦ. O.

C. γυρῖνος τὸ ἐκ τοῦ βατράχου παιδίον. R.

E. δημούμενον] δημοκοποῦντα, παίζοντα, θωπεύοντα. R.

162 A. διωλύγιος] μεγάλη, ἢ ἐπὶ πολὺ διήκουσα. R. ἀντὶ τοῦ περιβόητος. σημαίνει δ' ἔσθ' ὅτε καὶ τὸ σκοτεινὸν καὶ νυκτέρινον. O.

B. εἰ οὕτως σοι φίλον, οὐδ' ἐμοὶ ἐχθρόν] παροιμία ἐπὶ τῶν ἐν τισι συμφερομένων. R.

B. φροιμαζόμενοι] παροιμαζόμενοι. R.

D. δημηγορίας] τὸν δοκοῦντα ἔλεγχον, ὃν ἄρτι ἔλεγεν ὁ Σωκράτης κατὰ Πρωταγόρου, ὅτε τοῦ κυνοκεφάλου ἐμέμνητο, δημηγορίαν νῦν καλεῖ, διὰ τῆς εἰρωνείας τὸν λόγον παραμυθησάμενος, ἵνα πάλιν διεγείρῃ τὸν νέον. R S.

E. οὐδ' ἐνὸς μόνου] καὶ γὰρ εἰ τὴν τῶν πολλῶν κρίσιν λάβωμεν ἐπὶ γεωμετρίας κυρίαν, γέλοιοι ἂν εἴμεν, ἀσύμμετρα λέγοντες ἀλλήλοις μεγέθη, καὶ τὴν πεπερασμένην εὐθείαν διαιρετὴν εἶναι εἰς ἄπειρον, καὶ τὰ τοιαῦτα. ἐκ δὲ τῆς τῶν κυβευόντων συνηθείας ἔλαβε τὸ οὐδ' ἐνὸς μόνου, ὅταν ἐκεῖ πέσῃ ἐν τῷ παίζειν ἐν τὸ ἐλάχιστον. R S.

163 A. ἐπιστήμη τε καὶ αἴσθησις] πρόκειται νῦν τῷ Σωκράτει ἐλέγξαι τὴν ἐξ ἀρχῆς θέσιν τοῦ Θεαιτήτου τιθεμένου τὴν ἐπιστήμην αἴσθησιν. O.

C. καίτοι ἡδύνατο λέγειν, εἰ οὐκ ἐπίσταται ὁρῶν ὁ ἀγράμματος, ἄλλο ἐστὶν ἐπιστήμη καὶ ἄλλο ὄρασις ἥτοι αἴσθησις. R.

C. εἴ τις ἔροιτο] καὶ τοῦτο πειραστικὸν δίλημμα τοῦ ἐξῆς. O.

164 A. τὸν πρόσθεν] τὸν τὴν αἴσθησιν θέμενον εἶναι ἐπιστήμην. R.

C. πάλιν ἐξ ἀρχῆς] πάλιν ἐν τούτοις πρόκειται τῷ Σωκράτει ἀνακαλέσασθαι τὸν διὰ τὴν ἀπειρίαν ἑαυτοῦ κατασυλλογισθέντα Θεαιτήτον. R.

D. μῦθος ἀπώλετο] παροιμία ἐπὶ τῶν τὴν διήγησιν μὴ ἐπὶ πέρους ἀγόντων. R.

E. προπηλακίζομεν] ἀδικοῦμεν, ὑβρίζομεν, διασείρομεν, ἐξουθενοῦμεν. R S.

165 A. σκέψαι οὖν] πάλιν ἐπιχειρεῖ ἐλέγχειν ἐν τούτοις τὰ τοῦ Πρωταγόρου καὶ Θεαιτήτου δόγματα. R.

E. ἐπίκουρον τοῖς αὐτοῦ ἐρεῖ] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐρεῖ. R.

166 C. ἐξέλεγξον] ἐκ τῶν δύο, φησί, θάτερον ἐξέλεγξον, εἴπερ δύνασαι· ἢ γὰρ ὥς οὐκ εἰσὶν αἱ αἰσθήσεις ἴδιαι, ἢ τούτων ἰδίων αὐτῶν οὐκ ἔστι τὰ αἰσθητὰ ἴδια ἐκάστω. R.

C. ὑηνεῖς] ὑϊκόν τι καὶ ζωῶδες ποιεῖς. R. οἶον ὥς εἴ τις εἴποι χοιρίζεις. O.

D. πολλοῦ δέω] πόρρω ἴσταν εἰμί, οὐ βούλομαι λέγειν, σιωπῶ. R.

E. ἐναντία] κατὰ γὰρ τὴν Πρωταγόρου δόξαν τὸ μὲν αἰσθητὸν πᾶν δοκεῖ εἶναι μὴ ὄν, τὸ δὲ δίκαιον καὶ τὸ καλὸν ἔστι μὲν, ἀλλ' οὐ φύσει, θέσει δὲ μόνον, οἶον οἱ νόμοι παρ' ἐκάστοις. μόνον δὲ τὸ ἀγαθὸν φύσει. R.

167 B. τοῖς φυτοῖς] πρὸς τί γάρ, φησί, τὸ ἀληθὲς καὶ το ψεῦδος, ὥς τὸ καλὸν καὶ τὸ δίκαιον; τὸ δὲ ἐξῆς, ὥσπερ, φησὶν, ἡ κακὴ ψυχὴ δοξάζει συγγενῇ ἑαυτῇ πονηρά, οὕτως ἡ χρηστὴ χρηστὰ. ἐκατέρως δὲ τῇ δοκῇσι τὸ ἀληθὲς καὶ πρὸς τι. R.

D. σώζεται ὁ λόγος ὁ λέγων μέτρον πάντων εἶναι τὸν ἄνθρωπον. ἐν τούτοις δὲ τοῖς ἀγαθοῖς καὶ κακοῖς τοῖς ἀληθῇ μὲν δοξάζουσιν ἑκατέροις, διαφέρουσι δὲ τῷ κρείττονι καὶ χείρονι μόνῳ. R.

168 B. πρεσβύτεροι] οἱ γὰρ νέοι φιλόνηκοι. R.

C. τὸν Θεόδωρον νῦν παρακαλεῖ πρὸς τὴν διάλεξιν, ἵνα δι' αὐτοῦ οἱ ἀληθεῖς ἔλεγχοι κατὰ Πρωταγόρου γένωνται. καὶ ἦτοι διὰ τὸ ἀξιοπίστον τοῦ πρεσβυτικοῦ προσώπου τοῦτο ποιεῖ, ἢ καταβάλλων τὸ τοῦ νέου, ὡς εἰκός, οἴημα. R.

D. χαριεντισμὸν] ἀντὶ τοῦ παλγνιον. R.

169 A. ὀλίγον] μετὰ γὰρ τοὺς τοῦ Πρωταγόρου ἐλέγχους πάλιν ἐπὶ τὴν Θεαιτήτου μαιείαν ἀναδραμεῖται. R.

B. Ἡρακλῆς τε καὶ Θησέες] οἱ Θρασύμαχοι, Καλλικλεῖς, Διονυσόδωροι, Εὐθύδημοι, καὶ οἱ τοιοῦτοι. R.

C. περαιτέρω] οἶον τοῦ ἐλέγχου μόνον, πλέον δὲ ἄλλο οὐδέν, οἶον τὰ περὶ ἐπιστήμης. R.

170 A. ὥσπερ πρὸς θεοὺς ἔχειν] ἀντὶ τοῦ ἐκθειάζειν τοὺς ἐν ἐκάστοις ἐπιστήμονας· οἶον καὶ τὸ Ὀμηρικόν· θεοῖς ἐναλίγ-

κία μήδε' ἔχοντα· καί· Ἰσος Ἐνναλίφ ἀνδρειφόντη· καὶ τὰ τοιαῦτα. R S.

B. ἄλλων ζώων] οἷον ποιμένας, ἡνιόχους, κυνηγούς. R.

C. τῷ λόγῳ] τῷ κατασκευασθέντι ἐκ τῆς κοινῆς ἐννοίας τῶν πολλῶν. R.

D. περὶ τινος δόξαν] οἷον περὶ προνοίας, περὶ τοῦ ἐφ' ἡμῖν καὶ τῶν τοιούτων. R.

171 A. οἷς μὴ δοκεῖ] οὐ γάρ ἐστι ποιότης ἐν τοῖς τοιούτοις ποσοῖς. R.

B. ὅταν τῷ τάναντία] ὅταν, φησὶν, ὁ Πρωταγόρας συναίσθηται τῆς τοῦ λόγου ἀτοπίας. R.

C. σοφώτερον ἡμῶν εἶναι] ἔπου θεῶ, ἔπου λόγῳ. R.

E. τὰ μὲν πολλὰ] τὰ μὲν σωματικὰ καὶ πρὸς τι. R.

172 A. τῇ ἀληθείᾳ] ὥς θέσει. ἐντεῦθεν μέχρι τῶν ἐξῆς σελιδίων ἰδ' ἀποστηθίζειν χρή. O.

A. συμφέροντα] τὸ γὰρ συμφέρον, φησί, φύσει, ὁ δὲ νόμος θέσει. R.

B. ὅσον ἂν δοκῇ χρόνον] ἀντὶ τοῦ ἕως τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ κακοῦ. R.

C. τοῖς τοιούτοις] οἷον ἐργαστηρίοις, ἐμπορίαις. R.

C. τὴν ἄλλως] ἀντὶ τοῦ ματαίως καὶ ὥς ἔτυχεν. R.

C. φανύλως διατρέβοντας] οἷον τοὺς πολιτικούς. R.

D. πράττειν προσίσταται] Ἀττικὸν τὸ σχῆμα, γίνεται δὲ τῆς ἐπιφορικῆς φράσεως προταττομένης ὀρθῆς πτώσεως ἀντὶ γενικῆς ἢ δοτικῆς ἢ αἰτιατικῆς. γενικῆς μὲν οἷον Ἀλκιβιάδης ἐξελθὼν τῶν πυλῶν Λακεδαιμόνιοι ἠτύχησαν· ἔδει γὰρ εἰπεῖν Ἀλκιβιάδου ἐξελθόντος· δοτικῆς δὲ οἷον ἐξερχόμενος ἔδωκέ μοι· ἀντὶ γὰρ τοῦ ἐξερχομένου ἐξερχόμενος εἶπεν. ἀντὶ δὲ αἰτιατικῆς ὥς ἐνταῦθα· ἔδει γὰρ εἰπεῖν σπουδᾶς δὲ ἐταιριῶν καὶ κήμονος οὐδὲ ὄναρ πράττειν προσίσταται αὐτοῖς, ἀντὶ τοῦ παρίσταται. O.

E. ἀντωμοσίαν γὰρ τὸ ἐγκαλεῖν καὶ ἀντιγράφεσθαι ἔλεγον Ἀθήνησι διὰ τὸ ἀντομνύναι τόν τε διώκοντα καὶ τὸν φεύγοντα. O.

173 D. θαλάττης χόες] παροιμία ἐπὶ τοῦ πολυμαθοῦς καὶ ἐμπεύρου. R.

E. φύσιν ἐρευνωμένη] γενικῶς τὸ φθαγρόν. O.

174 A. ἐγγυς οὐδέν] γρ. οἶδεν. R.

B. διερευνώμενος] ὅτι ἐν τούτοις τὸν ὥς ἀληθῶς μαθημα-

τικὸν ἄνδρα εἰς ταυτὸν ἄγει τῷ ὄντως φιλοσόφῳ, ἔτι δὲ καὶ τὸν φυσικόν, ἢ μᾶλλον ὥς μέρος τοῦ φιλοσόφου βούλεται εἶναι τοὺς ἄλλους ἐπιστήμονας. R.

C. εἰς φρεάτα] ἐπὶ τῶν ὑλαίων πραγμάτων καὶ εἰδωλικῶν. R.

D. βδάλλοντα] ἀμέλγοντα ἢ θηλάζοντα ἀπὸ τοῦ βδέλλα. R.

E. δοκεῖ ἀκούειν] νομίζει γίνεσθαι κατὰ κοινοῦ. R.

175 E. θῶπας] ἀπατηλούς. R.

E. τορῶς] τομῶς, ἐντρεχῶς, εὐπετῶς. O.

176 A. ἀναβάλλεσθαι] τῶν γὰρ ἀπαιδευτῶν καὶ τὸ ἔνδυμα καὶ τὸ σχῆμα θορυβῶδες. R. ἄλλοι δὲ τὸ ἀναβάλλεσθαι ἐπὶ τῶν κιθαρῶν ἀκούουσι τῆς ᾠδῆς, οἷον τὸ ἄρχεσθαι κιθαρίζειν. καὶ οἶμαι οὐ κακῶς· τό τε γὰρ πρόκρουμα τῆς κιθάρας ἀναβολὴ καλεῖται (Ἀριστοφάνης Εἰρήνη· συνελέγοντ' ἀναβολὰς ποτῶμεναι), καὶ τὰ τοῦ λόγου ἐξῆς πρὸς ταύτην τείνει τὴν ἔννοιαν. O.

C. βάνανσοι] οἱ ἐδραῖοι τεχνῖται καὶ παρὰ βάνῳ, ὃ ἐστὶ καμίνῳ, τὶ ἔργον διατιθέμενοι. οἱ δὲ βανάνυσον τὸν ἀπάνθρωπον καὶ ὑπερήφανον. ἔνιοι δὲ βαναύσου χειρὸς τῆς ὑβριστικῆς ἢ τεχνικῆς. δηλοῖ δὲ τοὺς χειροτέχνας καὶ δημιουργούς. R S.

D. γῆς ἄλλως ἄχθη] ἀλλὰ δεῖ ἐπιτιμᾶν αὐτοῖς, φησί, τὸ Ὀμηρικὸν ἐτώσιον ἄχθος. τὸ γὰρ φυσικὸν βάρος καλόν, τὸ δὲ ἄλλως καὶ μάταιον κακόν. R.

177 A. παντάπασιν ὥς δεινοὶ] τοὺς γὰρ τὰ συμφέροντα διδάσκοντας σοφοὺς οἱ δεινοὶ ὥς ἀνόητα φάσκοντας ἐκφραλλῶσιν, ὥς ὁ τοῦ Ὀμήρου Πάρις·

ἐξ ἄρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί. R.

B. δοῦναι] διαλεκτικῶς. O.

B. τελευτῶντες] ἐλεγχόμενοι. O.

B. ἐκείνη] ἡ δημῳδῆς. O.

B. διαφέρειν] οἱ δεινοὶ ἐκείνοι. O.

C. τὴν φερομένην] τὴν ἐν γενέσει. O.

E. μὴ λεγέτω τὸ ὄνομα] ἀντὶ τοῦ μὴ ὄνομα ψιλὸν μόνον λέγωμεν, οἷον τὸ ὠφέλιμον καὶ βλαβερόν. R.

178 A. ἐκάστη] ἐπιρρηματικῶς ἀκουστέον ἀντὶ τοῦ ἑκασταχοῦ. O.

A. μέλλοντα χρόνον] τὸ γὰρ ἀπλῶς μέλλον καθολικώτερον τοῦ ὠφελίμου. R.

A. τοῦτο δὲ μέλλον ὀρθῶς ἂν ἐπιλέγοιμεν] τοῦτο τὸ γενικώτερον μεταλαβὼν τὴν ἐρώτησιν, καὶ μὴ ἐπὶ μόνου τοῦ ὠφελίμου. γράφεται καὶ τοῦτο δὲ μᾶλλον ὀρθῶς ἂν λέγοιμεν. R.

E. ὦ μέλε] παρὰ τοῖς νεωτέροις ὑπὸ γυναικῶν λέγεται μόνον, ὡς τὸ ὦ τάλαν, παρὰ δὲ τοῖς παλαιοῖς καὶ ὑπ' ἀνδρῶν, ὡς ἐν Ἰππεῦσιν Ἀριστοφάνους, καὶ ἐν Μενάνδρῳ Συνερώσῃ.

ἄφες τὸν ἀνθρώπον· τί κοπτεῖς, ὦ μέλε;
σημαίνει δέ, ὦ δέλαιε, ὦ πονηρέ. ἔνιοι δέ, ὦ ἐπιμελείας ἄξιε καὶ οἶον μεμελημένε. R.

179 C. ἀνάλωτοι] ἐντεῦθεν εἰσβάλλει εἰς τοὺς κατὰ τοῦ Ἡρακλείτου ἐλέγχους. εἰ γὰρ πάντα, φησί, κινεῖται συνεχῶς καὶ ἀόριστά ἐστι καὶ ἄστατα, ἡ Πρωταγόρου δόξα ἀνάλωτός ἐστιν. R.

D. διακρούοντα] ἐκ μεταφορᾶς τῶν διακωδωνούντων τὰ κεράμια, εἰ ἀκέραιά εἰσιν. R.

D. ἀκούοντα] ἀπὸ τῆς τῶν χυτρῶν τοῦτο λαμβάνει δοκιμασίας, ὡς καὶ ἔμπροσθεν εἶρηκεν. διακωδωνοῦντες γὰρ τὰ κεράμια τὰ ἀκέραια τῶν μὴ τοιούτων διακρίνομεν. O.

E. Ὀμηρίδας φησί τοὺς Ἡρακλειτεῖους διὰ τὸ τῆς ἀεικινήσιας δόγμα, ἐπεὶ καὶ Ὀμηρος Ὠκεανὸν ἀπεφήνατο θεῶν γένεσιν καὶ μητέρα Τηθύν. O.

E. ἔμπειροι] ἀλλ' οὐκ ἐπιστήμονες διὰ τὸ ἄστατον τῶν αἰεῖ κινουμένων. R.

E. τὰ συγγράμματα] τὰ τοῦ Ἡρακλείτου συγγράμματα. ἡγριωμένοι καὶ μεγαλόφρονες· τοιοῦτος γὰρ ὁ Ἡράκλειτος γέγονεν, οὗ καὶ ἀπόφθεγμα φέρεται τοιοῦτον· πολυμαθὴς νόον οὐ διδάσκει· Ἡσίοδον γὰρ ἂν ἐδίδαξε καὶ Πυθαγόρην. R S.

180 B. τούτῳ] τῷ στασίμῳ διὰ τὴν ἑαυτῶν θέσιν τὴν πάντα κινεῖσθαι λέγουσαν. R S.

C. πρόβλημα] γεωμετρικῶς δεῖ, φησὶν, ἐκθεμένους τὸ πρόβλημα ζητεῖν ἀποδεικτικῶς, πότερον πάντα κινεῖται ἢ οὐ. R.

E. προϊόντες] ἀπὸ μὲν Θεαιτήτου εἰς Ἡράκλειτον, εἶτα εἰς Παρμενίδην καὶ Μέλισσον. R.

181 A. δέοντας] πικρὰ ἡ λέξις καὶ σκαπτικὴ. R S.

A. οἱ τοῦ ὅλου στασιῶνται] γλυκεῖα ἡ λέξις καὶ ἐγκωμιστικὴ τῶν ἀμφὶ Παρμενίδην. R.

B. ἀκίνητα κινούντων] παροιμία καθ' ὑπερβολήν, ὅτι μὴ

δεῖ ἔδῃ μηδὲ βωμονὺς κινεῖν ἢ τάφους ἢ ὄρους. ἐμνήσθη ταύτης καὶ ἐν Νόμων ὁγδόῳ. R.

B. ἔτι διασύρει τὸν Ἡρακλείτου χορὸν ὡς ἀσεβῆ· τὰ γὰρ ἱερὰ ἀκίνητα. R.

C. στρέφεται] ὡς ὁ στρόβιλος. R.

E. ἀμφοτέρων] ἔστι καὶ τρίτον σκέλος τῆς διαιρέσεως τὸ λέγον οὐδὲν ἀμφοτέρως, ὅπερ οὖν τῷ δευτέρῳ ἐλέγχεται. R.

E. ἀμφοτέρως] ἀντὶ τοῦ πάντα κατὰ τὰς δύο κινεῖται κινήσεις. R.

E. οὐδὲν μᾶλλον] τὸ γὰρ μὴ ἀλλοιούμενον, καθ' ὃ οὐκ ἀλλοιοῦται, οὐ κινεῖται ἀλλ' ἴσταται. R.

182 A. ποιότης] ἐκ τούτων δῆλον ὅτι τὸ τῆς ποιότητος ὄνομα Πλάτων ἔστιν ὁ πρῶτος θεὸς ἐν τοῖς Ἑλλήσιν. R.

A. ἀλλόκοτον] ἐναντιον, ἢ ξένον. R.

A. ἀθρόον] γενικῶς. R.

A. κατὰ μέρος] εἰδικῶς. R.

B. ἄλλα] τὰ τῶν Ἡρακλειτείων ἄλλα δοξάσματα. R.

183 A. εἰ πάντα κινεῖται] εἰ γάρ, ὡς φασί, πάντα παντοίως κινεῖται, εἴ τι δ' ἂν τις εἴποι, οὐδ' ἐκεῖνο ἔσται, ἀλλὰ καὶ αὕτη αὐτῶν ἡ δόξα κινεῖται καὶ μεταβάλλει. R.

A. οὕτω τ' ἔχειν] ἀντὶ τοῦ συνδραμεῖν τὴν ἀντίφασιν. R.

B. οὐδ' ὅπως] ἀόριστον γὰρ πάντῃ τὸ οὐδ' ὅπως. R.

B. μάλιστα δ' οὕτως ἂν] ἡγουν ἢ λέγουσα ἀπειραχῶς τὸ οὐδὲ οὕτως. R.

D. τοὺς φάσκοντας] τοὺς περὶ Μέλισσον. R.

D. ἵππεῖς προκαλεῖσθαι εἰς πεδλόν, ἐπὶ τῶν τοὺς ἐν τισι βελτίους καὶ ἐπιστημονικωτέρους αὐτῶν εἰς ξριν προκαλουμένων. Πλάτων Θεαιτήτῳ καὶ Μένανδρος Καταψευδομένῳ. γράφεται δὲ καὶ ἵππον εἰς πεδλόν προκαλεῖσθαι, ἐπὶ τῶν εἰς ἃ βούλεται τις προκαλοῦντων. R S.

E. ἕνα ὄντα] ἀντὶ νῦ πολλῶν

* λαῶν ἔστιν * ἀνὴρ, ὅντε Ζεὺς κῆρι φιλήσῃ. O.

E. βάθος τι] φαίνεται καὶ Ἀριστοτέλης σεμνύνων τὸν Παρμενίδην. καὶ νῦν φησὶ φοβεῖσθαι ἕξ τινα καὶ διὰ τοῦτο μὴ ἐπιχειρεῖν βασανίζειν τὰ τοῦ Παρμενίδου. R.

184 D. τῷ ἐρωτηματικῷ ἀντὶ τοῦ τί. O.

D. οὐχ ὅτι οἱ δούρειοι ἵπποι πολυαῖσθητοι, οἷς οὐδεμία

αἰσθήσεις· ἀλλ' ἔλαβε τοῦτο ἀπὸ τοῦ δουρείου ἵππου, ὃ Τροίαν εἶλον οἱ Ἕλληνες, τοῖς κοίλοις αὐτοῦ κατακρυψάντων ἑαυτοὺς τῶν ἀρίστων. διὸ καὶ πάνυ εὐσήμως τὸ ἐγκάθηνται· οὐδὲ γὰρ τοῦ μηχανήματος ἀλλὰ τῶν ἐγκεκρυμμένων αἱ αἰσθήσεις. Ο.

Ε. πάντα τὰ τοιαῦτα λέγει τὰ αἰσθητά· εἰς τὸ σῶμα δέ, εἰς τὰ αἰσθητήρια. R.

185 A. ἀδύνατον εἶναι δι' ἄλλης ταῦτα αἰσθέσθαι] τῇ διάνοιαν καὶ τὴν κοινὴν αἰσθησιν νῦν εἰς ταῦτόν ἄγει διὰ τὸ πρόχειρον· μετ' ὀλίγον δὲ διαστέλλει. R.

C. ἀμφοτέρω] φωνὴν καὶ χροάν. R.

C. τό τ' ἐπὶ πᾶσι] τὸ τῶν πέντε αἰσθήσεων γενικῶς. R.

D. οὐσίαν] ἢ τὸν ἐπὶ τούτοις ὁρισμόν. R. ἐν Σοφιστῇ τὸ οὐ μετὰ τοῦ μὴ ὄντος συζυγὲς ἔρεϊ. Ο.

D. διὰ τίνος ποτέ] νῦν τὸ διανοητικὸν ἐκ τῆς κοινῆς αἰσθήσεως διέκρινεν. R.

D. ἀκολουθεῖς] τῇ τε κοινῇ αἰσθήσει καὶ τῇ διανοίᾳ. R.

186 A. ποτέρων] τῶν μετὰ σώματος ἢ τῶν ἄνευ σώματος. R. ἦτοι ᾧν ἢ ψυχῇ δι' ἑαυτῆς ἐπισκοπεῖ ἢ διὰ τῶν τοῦ σώματος δυνάμεων. Ο.

A. ἐπὶ πάντων] ἀντὶ τοῦ περιεκτικώτερον καὶ γενικώτερόν ἐστιν. R.

B. πρὸς τὰ μέλλοντα] οἱ γὰρ πολλοὶ τὸ ἀγαθὸν ἐν τοῖς πρακτοῖς τίθενται μόνοις· καὶ διὰ τοῦτο εἶπεν οὕτω πρὸς τὰ μέλλοντα. R.

187 E. ψευδῇ φαμέν] τρία ἐπιχειρήματα κατὰ τῆς ψευδοδοξίας ἐκτίθεται· εἴτα προβάς τῷ λόγῳ καὶ ἐπικρίνων λέγει, ὅτι τὸ μὲν πρῶτον καὶ τὸ τρίτον δεῖται τίνος λύσεως, τὸ δὲ δεύτερον ἀποδέχεται, διότι μὴ ὄν ἐλάμβανε τὸ μηδαμῶς ὄν. R. πρῶτον ἐπιχείρημα κατασκευάζον, ὅτι οὐκ ἔστι ψευδὴς δόξα. Ο.

188 A. μανθάνειν γὰρ] τὸ πρῶτον λῆμμα ἀντιφατικῶς. Ο.

A. χαίρειν λέγω] ἀντὶ τοῦ ἀφίημι αὐτά, τό τε μανθάνειν καὶ τὴν λήθην· ὁδοὶ γάρ εἰσι μεταξὺ τοῦ τε εἰδέναι καὶ μὴ εἰδέναι. Ο.

C. οὐκ ἀπὸ τῶν γνώσεων, φησί, καὶ τῶν γινωσκόντων, ἀλλ' ἀπὸ τῶν γνωστών. R.

D. μὴ απλοῦν ἢ] ὁμολογεῖται παρὰ πᾶσι, φησὶν, ὅτι ὁ ψευδῇ δοξάζων τὰ μὴ ὄντα δοξάζει. R. δεύτερον ἐπιχείρημα κατασκευάζον, ὅτι οὐκ ἔστι ψευδὴς δόξα. Ο.

D. καὶ ὅπως οὖν] καὶ ἥ, φησὶν, ἐπιστημονικώτατος. R.

D. περὶ τῶν ὄντων του] ὅλον εἰ λέγοι τις πρὸς ἡμᾶς ἀπορῶν, ἄρα ψευδοδοξῶν περὶ τίνος τῶν ὄντων ψευδοδοξήσει, οἷον ἵππον οἰόμενος τὸν ἵππον μὴ εἶναι, ἢ αὐτὸ τὸ μὴ ὄν λέγων, ὅτι ἔστι τὸ μὴ ὄν ἢ οὐκ ἔστιν. R.

189 B. ἀλλοδοξίαν] τρίτον ἐπιχειρημα κατὰ ψευδοδοξίας. O.

C. ἕτερον δὲ ἀντ' ἑτέρου] τὸ κατ' ἑτερότητα μὴ ὄν λέγει. R.

D. μάτην θαρρήσης] ὥς εἰ ἔλεγεν, οὐκ εἰσὶ τὰ τοιαῦτα ἀμαρτήματα μεγάλα. R.

190 E. ἐμπροστούμεθα φησιν εἰς τὸ Πρωταγόρειον δόγμα. O.

191 A. τῶν ἄλλων] τῶν ἐνισταμένων κατὰ τῆς ψευδοδοξίας. R. εἰάν φησιν ἐπιλυσώμεθα τὰ τρία ἐπιχειρήματα τὰ τῆν ψευδοδοξίαν ἀναιροῦντα, ἐλεύθεροι τῶν ἐνισταμένων κατὰ τῆς ψευδοδοξίας γενησώμεθα. O.

A. γελοῖον] γελοῖόν ἐστι τὸ αἰσχρὸν μετὰ ἀσθενείας, αἰσχρὸν δὲ τὸ τὰ ψευδῇ ὁμολογεῖν, ἀσθένεια δὲ τὸ μὴ δύνασθαι τα σοφίσματα λύειν. R.

A. ναντιῶντες] διὰ τὸν τῆς ψυχῆς ἐν τῇ γενέσει κλύδωνα. R.

B. ἐγὼ γινώσκων] ἡ συμπλοκὴ τῆς αἰσθήσεως καὶ τῆς δόξης ἔλυσεν τὸ ἄπορον. R.

B. ὅλον λέγεις] τὸ ὁμολογεῖν εἶναι ψευδοδοξίαν. R.

B. μὴ οὕτω τιθῶμεν, φησὶν, ὥς ἐμπροσθεν, καὶ ἡμῖν συγχωρήσει τις εἶναι δυνατὸν ἃ οἷδέ τις δοξάσαι αὐτὰ ἅττα εἶναι ὧν οὐκ οἶδεν· ἴσως δὲ ἀντιτενεῖ. καὶ γὰρ τοῦτο προσέθηκεν, εἰδὼς ὅτι, καὶ ἐν μίξει τοῦ εἰδέναι πρὸς τὸ αἰσθάνεσθαι δειξόμεν ψευδῇ δόξαν ἐνουῶσαν, οὐχ ἔξομέν τι λέγειν πρὸς τὸν ἀποροῦντα περὶ τούτων, ἐπειδὴ ἡμᾶς ἐρωτᾷ περὶ τῶν ἔξω τῆς αἰσθήσεως, εἰ δυνατὸν συστήναι ψευδοδοξίαν, ὅλον ἐπὶ τῶν παρὰ τοῖς γεωμέτραις καλουμένων ψευδαριθμῶν. οὐ γὰρ διὰ μίξιν αἰσθήσεως ψευδογραφοῦσιν. R S.

194 E. τὸ λάσιον ὁ φιλόσοφος ἀντὶ τοῦ τραχὺ ἀκούει. τὸ δὲ πάσσοφος εἰωθυῖα τοῦ Σωκράτους εἰρωνεία· τὸ γὰρ λάσιον καὶ τραχὺ οὐκ ἔστιν ἐπαινετόν, ὥστε σκάπτει τὸν ἐπαινέσαντα Ὅμηρον. R S. ὠραῖον δι' ὅλου τὸ χωρὶον. O.

195 B. ἀδολέσχης] ὁ δυσπαλάλακτος ἀφ' ἐκάστου λόγου. R.

D. ὃν διανοούμεθα] τὸ νοητὸν παράδειγμα, τὴν ἰδέαν. R.

196 D. ἀμφοτέρᾳ γε] τὸ τὴν ἀντίφασιν συντρέχειν. R.

D. τολμητέον] τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι. R.

197 A. τόλμα τολῦν] διὰ τοὺς ἀντιλογικούς. R.

199 D. τινος] τοῦ ἐπιστητοῦ. O.

200 E. δελξείν αὐτὸ] ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς πείρας γινωσκομένων. κατιόντων γὰρ τινων εἰς ποταμὸν πρὸς τὸ διαπεράσαι, ἤρετό τις τὸν προηγούμενον εἰ βάθος ἔχει τὸ ὕδωρ· ὁ δὲ ἔφη· αὐτὸ δελξεί. R.

201 B. τί μὴν] καταφατικόν ἐστιν, ἐν ἴσῳ τῷ οἶμαι. R.

204 A. μέρη τὸ ὅλον] ἀντὶ τοῦ τὸ ὅλον οὐδὲν παρὰ τὰ μέρη. O.

209 B. Μυσῶν ἔσχατος, ἐπὶ τῶν εὐτελεστάτων. Μάγνης Ποαστρία· οὐκ ἔστιν οὐδείς, οὐδ' ὁ Μυσῶν ἔσχατος· καὶ Μένανδρος Ἀνδρογόνῳ· Μυσῶν ἔσχατος πολέμιος. R S.

D. ὑπέρου περιτροπὴ ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ ποιούντων πολλάκις καὶ μηδὲν ἀννόντων, ἢ ἐπὶ τῶν ταχέως τι πραττόντων. μέμνηται δὲ αὐτῆς Φιλήμων ἐν Ἡρώσι καὶ ἐνταῦθα Πλάτων. R S.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΟΦΙΣΤΗΝ.

P. 216 A. ΣΟΦΙΣΤΗΣ] ὅτι σοφιστὴν καλεῖ ὁ Πλάτων καὶ τὸν Ἑρωτα καὶ τὸν Ἀιδην καὶ τὸν Δία, καὶ παγκάλην λέγει εἶναι τὴν σοφιστικὴν τέχνην· ὅθεν ὑπονοοῦμεν ὅτι γλαφυρωτέρου σκοποῦ ἔχεται ὁ διάλογος. ἔστι γὰρ κατὰ τὸν μέγαν Ἰάμβλιχον σκοπὸς νῦν περὶ τοῦ ὑπὸ σελήνην δημιουργοῦ. οὗτος γὰρ καὶ εἰδωλοποιὸς καὶ καθαρτὴς ψυχῶν, ἐναντίων λόγων αἰετῶς χωρίζων, μεταβλητικός, καὶ νέων πλουσίων ἐμμισθοῦς θηρευτὴς, ψυχὰς ὑποδεχόμενος πλήρεις λόγων ἀνωθεν ἰούσας, καὶ μισθὸν λαμβάνων παρ' αὐτῶν τὴν ζωοποιίαν τὴν κατὰ λόγον τῶν θνητῶν. οὗτος ἐνδέδεται τῷ μὴ ὄντι, τὰ ξυλλα δημιουργῶν, καὶ τὸ ὡς ἀληθῶς ψεῦδος ἀσπαζόμενος, τὴν ὕλην· βλέπει δὲ εἰς τὸ ὄντως ὄν. οὗτός ἐστιν ὁ πολυκέφαλος, πολλὰς οὐσίας καὶ ζωὰς προβεβλημένος, δι' ὧν κατασκευάζει τὴν ποικίλην τῆς γενέσεως. ὁ δ' αὐτὸς καὶ γόης, ὡς θέλων τὰς ψυχὰς τοῖς φυσικοῖς λόγοις, ὡς δυσάποσπαστως ἔχειν ἀπὸ τῆς γενέσεως. καὶ γὰρ ὁ ἔρως γόης,

καὶ ἡ φύσις ὑπὸ τινων μάγος κέκληται διὰ τας συμπαθείας καὶ ἀντιπαθείας τῶν φύσει. νῦν οὖν τὸν παντοδαπὸν σοφιστὴν βούλεται διδάσκειν. καὶ γὰρ καὶ ὁ φιλόσοφος σοφιστῆς ὡς μιμούμενος τὸν τε οὐράνιον δημιουργὸν καὶ τὸν γενεσιουργόν. καὶ ἡ διαιρετικὴ μιμεῖται τὴν ἀπὸ τοῦ ἐνὸς τῶν ὄντων προόδον, καὶ ὁ γενεσιουργὸς τὸν οὐράνιον δημιουργόν· διὸ καὶ σοφιστῆς. καὶ αὐτὸς δὲ ὁ σοφιστῆς ἄνθρωπος ὢν διὰ τὸ τὰ μεγάλα μιμεῖσθαι σοφιστῆς καλεῖται· ὅθεν καὶ τὸν σοφιστὴν πολυκέφαλον εἰρηκεν. ὁ δὲ ξένος εἰς τύπον τοῦ πατρὸς τῶν δημιουργῶν νοεῖσθω ὑπερουράνιος καὶ ἐξηρημένος, οἱ δὲ ἀκροαταὶ εἰς τὰς δημιουργικὰς νοήσεις, ὁ μὲν εἰς τὴν τοῦ Διὸς, ὁ δὲ εἰς τὴν ἀγγελικὴν ὡς Ἑρμαϊκὸς καὶ γεωμετρικὸς. καὶ ἐπεὶ ἡ δημιουργία ἐκ τοῦ ἀτελοῦς εἰς τὸ τέλειον, διὰ τοῦτο πρῶτον ὁ ξένος τῷ Θεοδώρῳ συγγίνεται, εἰτα δὲ ἐπιστροφῆς τῷ Δίῳ Σωκράτει. R S.

216 A. Ἐλέα πόλις Ἰταλίας. R. αὕτη ἡ Ἐλέα οὐχ ὡς τινες ἐπέλαβον τῆς Ἰωνίας ἐστὶν ἀλλὰ τῆς Ἰταλίας, εἴ τι δεῖ Στράβωνι πελθεσθαι τῷ γεωγράφῳ· κεῖται δὲ ἐν τῷ ἐχομένῳ κόλπῳ τοῦ Ποσειδωνιάτου κόλπου, ἧς αἱ Οἰνωτρίδες προβέβληνται νῆσοι. O.

A. τὸ μὲν Ὀμηρικὸν ἔχει· καὶ τε θεοὶ ξείνοισιν ἑοικότες καὶ τὰ ἐξῆς. ὁ δὲ Σωκράτης νῦν, συμφωνῶν ἑαυτῷ ἐν τῇ Πολιτεῖα, πραότερον ἐπιρραπίζει τὸν τοῦ Ὀμήρου λόγον διὰ τοῦ συνοπαδὸν γινόμενον. τὸ γὰρ μεταμορφοῦσθαι θεὸν ὡς ἀπατηλὸν ἐκβάλλει τῆς ἑαυτοῦ πολιτείας Πλάτων. R S.

220 A. ἄττα] τοῦτο ψιλούμενον μὲν τινὰ σημαίνει, δασυνόμενον δὲ ἄτινα, ὡς Δημοσθένης δηλοῖ ἐν τῷ τῆς παραπρεσβείας· ὁ δὲ πρεσβεύων Αἰσχίνης οὕτως ἐλθὼν πῶς μὲν καὶ ἄττα ποτὲ διελέχθη; ἐνίστε δὲ ἐκ τοῦ περιττοῦ προστίθεται, ὡς ἐν τῷ Χείρωνι Φερεκράτης· τοῖς δέκα ταλάντοις ἄλλα προστιθείς, ἔφη ἄττα πεντήκοντα· οὐδὲν γὰρ σημαίνει ἐνταῦθα τὸ ἄττα. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

ὅστις σκαλαθυρμάτι ἄττα μικρὰ μανθάνων.

Ἐρατοσθένης δὲ χρονικῶς αὐτό φησι παραλαμβάνεσθαι·

πυθοῦ χελιδὼν πηνίκ' ἄττα φαίνεται,

καὶ πάλιν

ὀπηνίκ' ἄτθ' ὑμεῖς κοπιᾶτ' ὀρχούμενοι. R S.

A. πτηνὸν φῦλον] γρ. φαῦλον. R.

228 E. ἀμφηγνήσά σου] γρ. ἀμφηγνήσας σύ. R.

241 D. τυφλῷ] καὶ τυφλῷ δῆλον, ἐπὶ τῶν ἄγαν σαφεστάτων. μέμνηται ταύτης καὶ Μένανδρος Δεισιδαίμονι καὶ Ῥαπιζομένη, καὶ Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. R S.

243 B. ἦν] ἀντὶ τοῦ ἤμην, Ἀττικῶς. R.

D. κατὰ πόδα] παρ' αὐτὰ, κατὰ τάξιν. R.

247 A. τί μήν;] κατάφασιν δηλοῖ ἀντὶ τοῦ πῶς γὰρ οὐ; διὰ τί γὰρ οὐ; R.

252 C. παροιμία ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς τινὰ κακὰ μαντευομένων, λεγομένη ἐξ Εὐρυκλέους ἐγγαστριμύθου μάντεως, ἀφ' οὗ καὶ γένος τι μάντεων Εὐρυκλεῖς ἔλεγον. ἐγγαστριμύθος δέ ἐστιν ὁ ἐν γαστρὶ μαντευόμενος. τοῦτον τὸν ἐγγαστριμάντιν νῦν τινὲς Πύθωνα φασί, Σοφοκλῆς δὲ στερνόμαντιν. καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Σφηξί.

μιμησάμενος τὴν Εὐρυκλέους μαντείαν καὶ διάνοιαν.

Φιλόχορος δὲ ἐν τρίτῳ καὶ γυναῖκας ἐγγαστριμύθους φησίν. Ἄλλως. ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κακὰ μαντευομένων. Εὐρυκλῆς γὰρ ἐδόκει δαίμονά τινα ἐν τῇ γαστρὶ ἔχειν, τὸν ἐγκελευόμενον αὐτῷ περὶ τῶν μελλόντων λέγειν. ὅθεν καὶ ἐγγαστριμύθος ἐκαλεῖτο. οὗτος δὲ προειπὼν τινὶ ποτε τὰ μὴ καθ' ἡδονὴν κακῶς ἀπήλλαξεν. ἄτοπον δὲ τὸν μὴ ἐδραῖον ἀλλ' αἰεὶ ἐκτοπίζοντα λέγει. R S.

254 E. τινὲ αὐτοῦ] γρ. τιν' ἑαυτοῦ. R.

259 D. ἀμηνέπη] ὁπωσδήποτε, καθ' ὅτιοῦν. λέγεται δὲ καὶ ἀμωσγέπως, καὶ ἀμόθεν, καὶ ἀμουγέπου, καὶ ἀμοιγέποι, καὶ ἀμόσεποι. R S.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ.

P. 257 A. Εἰεν] ἄγε δή. ἡ συγκατάθεσις μὲν τῶν εἰρημένων, συναφὴ δὲ πρὸς τὰ μέλλοντα· ἡ ἀναφωνήματα ὁμοιον τοῦ ἄλλα. R.

D. τὸν μὲν] τὸν Θεαίτητον. R.

D. τοῦ δ'] τοῦ νέου Σωκράτους. R.

260 C. ὅτι αὐτοπώλης πᾶς ὁ τὸ ἴδιον ἐργόχειρον ἢ οἶνον ἢ σῖτον ἐξ οἴκελου γεωργίου πιπράσκων, ὁ δὲ παρὰ τούτων ἀγοράζων ἦτοι ὠνούμενος καὶ πιπράσκων ἄλλοις κἀπηλος λέγεται. O.

261 D. ὅτι ἄλλο βοηλάτης καὶ ἄλλο βουφορβός, καὶ ἄλλο ἐπιποκόμος καὶ ἄλλο ἐπιποτρόφος. O.

265 B. νεαλῆς ὁ πρόσφατος. κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν ἁλσὶ παττομένων ἢ λέξις. ἔστι δὲ καὶ ὁ νεωστὶ ἐαλωκὼς ἰχθύς, καὶ δὴ καὶ ὁ νεωστὶ ἀλισθεὶς. R S.

D. τὸ κενούμενον αὐτῷ πειρώμεθα] γρ. καὶ τὸ μόριον αὐτῷ πειρώμεθα. R.

266 D. ἂ μὴ μ' ἔφθης] γρ. ἵνα μὴ μεμφθῇ. R.

277 D. δεδέηκεν] γρ. καὶ δεδήλωκεν. R.

280 C. πιλητικὴν] τὴν ἐξ ἐρίων πύλησιν. R.

283 C. πάσης ὑπερβολῆς] γρ. καὶ πάσης ὑπεροχῆς R.

E. ὡς οὐκ] γρ. καὶ οὐκ ὡς. R.

E. ἄρ' οὐν] γρ. ἄρ' ἂν. R.

285 A. κόμψος τωθαστής, γελοιαστής, σκωπτικός, ἢ καλός, ἢ μέτριος. R.

D. ἢ που] ἴσως, σχεδόν. τὸ δὲ ἢ πού γε, πολλῶ πλέον. R.

290 D. γέ τιнос] γρ. γείτονος. R.

294 C. ξυμβαίνει] γρ. καὶ ξυμβάν ἤ. R.

298 D. κύρβεσι] τρίγωνοι πίνακες οἱ κύρβεις, ἐν οἷς οἱ περὶ τῶν ἱερῶν νόμοι ἐγγεγραμμένοι ἦσαν καὶ πολιτικοί. ἄξονες δὲ τετράγωνοι, ἐν οἷς οἱ περὶ τῶν ἰδιωτικῶν. τινὲς δὲ ἀδιάφορα ταῦτα φασίν. R S.

307 C. βλακικὰ] εὐήθη, μωρά, ἀνόητα, ἀπὸ ἰχθύος καλουμένον βλακός, ὁμοίου σιλούργου, ἀχρήστου τοσοῦτον ὥς μηδὲ κυνὶ βρώσιμον εἶναι. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ ἐν Κύμῃ χωρίου, τῆς Βλακείας. R S.

310 E. εὐήτριον] ἱμάτιον εὐυφές. ἥτριον δὲ ἔνδυμα ὑμενωδες. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΑΡΜΕΝΙΔΗΝ.

P. 126 A. Κλαζομεναὶ πόλις Ἰωνίας. R.

E. Μελίτη δῆμος Κερκοπίδος. R.

127 A. ἢ τῶν Παναθηναίων ἑορτὴ καὶ ὁ ἀγὼν ἐτέθη μὲν

πρῶτον ὑπὸ Ἐριχθονίου τοῦ Ἡφαίστου καὶ τῆς Ἀθήνης, ὥστε-
ρον δὲ ὑπὸ Θησέως συναγαγόντος τοὺς δῆμους εἰς ἅστυ. ἄγεται
δὲ ὁ ἄγων διὰ πέντε ἔτων. καὶ ἀγωνίζεται παῖς Ἰσθμία οὐ
πρεσβύτερος, καὶ ἀγένειος * καὶ * ἀνῆρ· τῷ δὲ νικῶντι διδόασιν
ἔλαιον ἐν ἀμφορεῦσι, καὶ στεφανοῦσιν αὐτὸν ἐλαίᾳ πλεκτῇ. R.

B. παιδικὰ] καὶ ἐπὶ θηλειῶν καὶ ἐπὶ ἀρρένων ἐρωμένων
ἢ λέξις εὐρηται, κατὰ μεταφορὰν δὲ τὴν ἀπὸ τούτων καὶ ἐπὶ
πάντων τῶν σπουδαζομένων πάνυ· ὥς καὶ ἐν Φαίδρῳ λέγεται·
ἐσπούδακας, ὦ Φαῖδρε, ὅτι σου τῶν παιδικῶν ἐπελαβόμεν, ἐρε-
σχηλῶν σε. ἢ δὲ λέξις ὥς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐπὶ τῶν ἀσελγῶς ἐρωμέ-
νων. RS.

C. Κεραμεικῷ] τόπος Ἀθήνησιν, ἔνθα καὶ οἱ πόρνοι προ-
ειστήκεισαν. εἰσὶ δὲ δύο Κεραμεικοί, ὁ μὲν ἔξω εἰλχους, ὁ δὲ
ἐντός. RS.

128 C. Λάκαιναι σκύλακες] ἃς ἡ συνήθεια Ἀθηναϊκὰς
φησιν. O.

130 B. ἄγασθαι] θαυμάζεσθαι. R.

D. ἔθραξε] ἐτάραξεν, ἠνώχλησεν, ἔνυξεν. R. εἰς θυμὸν
ἐκίνησεν, τὰς φρένας διέσεισεν. O.

131 B. ἡδέως] ἀντὶ τοῦ κατὰ φύσιν νῦν. σημαίνει δὲ ἔστιν
ὅτε καὶ τὸ εὐήθως καὶ τὸ γελόως. R.

133 B. ἀπίθανος] ἀντὶ τοῦ δύσκολος καὶ μὴ ῥαδίως πειθό-
μενος. R.

136 D. τὸ δεινότερον οὐχ ὥς ἰσχυρότερον ἄπορον, ὥς εἰώ-
θασι δεινοὺς λέγειν τοὺς κρατοῦντας τῇ δυνάμει τῶν λόγων,
ἀλλ' ὥς μελίζονος δείματος καὶ εὐλαβείας τοῖς νοῦν ἔχουσιν
ἄξιον. R.

D. ἄλλως τε καὶ] μάλιστα. R.

E. τὸ τοῦ μελοποιοῦ Ἰβύκου δητόν· Ἔρωσ αὐτὲ με κυ-
νέοισιν ὑπὸ βλεφάροις τακερὰ ὄμμασι δερκόμενος, κηλήμασι
παντοδαποῖς εἰς ἅπειρα δίκτυα Κυπριδος βάλλει· ἢ μὰν τρομέω
νιν ἐπερχόμενον, ὥστε φερέξυγος ἵππος ἀεθλοφόρος ποτὶ γῆραϊ
ἀέκων συν ὄχεσφι θοοῖς εἰς ἀμιλλαν ἔβα. RS.

137 A. διανεῦσαι] περαιωθῆναι. R.

140 D. τὸ αὐτὸ εἶναι] γρ. αὐτῷ αὐτὸ εἶναι. R.

162 A. ἀνήσει] ἀφήσει, ἢ ἀναπείσει. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΦΙΛΗΒΟΝ.

P. 13 C. πειρασόμεθα] πειρώμεθα. R.

14 A. ὥσπερ μῦθος ἀπολόμενος] ὁ μῦθος ἀπώλετο· τούτῳ χρωῶνται τῷ λόγῳ οἱ λέγοντές τι πρὸς τοὺς μὴ προσέχοντας· μέμνηται δὲ αὐτῆς καὶ Κρατῖνος ἐν Δραπέτισι καὶ Κράτης Λαμίας. R S.

15 C. μὴ κινεῖν κακὸν εὖ κείμενον, ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς ἐξ ἀγνοίας πράγματα ἐγειρόντων. ταύτης μέμνηται καὶ Ὑπερείδης ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ πρὸς Ἀριστογείτονα· καὶ οὐδὲ ἐκ τῆς παροιμίας δύνασαι μανθάνειν τὸ μὴ κινεῖν κακὸν εὖ κείμενον. μετῆκται δὲ ἐκ τοῦ ἐν Ῥόδῳ Κολοσσοῦ, ὃς πεσὼν πολλὰς οἰκίας κατέσεισε· βασιλέως δὲ βουλομένου αὐτὸν ἀναστήσαι, φοβούμενοι οἱ Ῥόδιοι μὴ πάλιν καταπέσῃ, τὸ προκείμενον ἐπεφθέξαντο. R S.

26 B. πέρας ἔχοντ'] γρ. πέρας ἔχόντων. R.

30 D. γενοῦστος ὁ οἶον γεννήτης, ἡ συγγενής, ἡ ἑγγονος, ὧν τὸ τελευταῖον ἐκδέχεσθαι ἄμεινον, ἡ ὁ οἶον γεννητικός. γεννῆται δὲ οὐχ οἱ ἐκ γένους καὶ ἀφ' αἵματος προσήκοντες, ἀλλ' οἱ ἐκ τῶν γενῶν τῶν συννενεμημένων εἰς τὰς φρατρίδας. οὗτοι δὲ εἰσι, καθάπερ οἱ δημόται καὶ φράτορες, νόμῳ τινὶ ἔχοντες κοινωσίαν. τὸ δὲ γένος ἔχει ἄνδρας λ'. αἱ δὲ φρατρίαι ἐκαλοῦντο τριτῦς, ὅτι τεσσάρων φυλῶν οὐσῶν εἰς τρία ἐκάστην διεῖλον μέρη, τὰς μὲν φυλὰς δ' κατὰ τὰς ὥρας τοῦ ἐνιαυτοῦ, τὰς δὲ φρατρίδας καὶ τριττύας δυοκαίδεκα, οἶον μῆνας, τὰ δὲ γένη λ' ἐν ἐκάστη φρατρίδι, καθάπερ ἡμέρας τξ'· δωδεκάκις γὰρ λ' τξ'. R S.

35 C. δεικνύει] γρ. μηνύει. R.

44 C. βούλεσθαι] γρ. πείθεσθαι. R.

45 D. μηδὲν ἄγαν] ἑνὸς τῶν ἐπὶ τὰ σοφῶν ἀπόφθεγμα, ὅμοιον τῷ μηδὲν ὑπὲρ τὸ μέτρον. R.

48 B. πέλας] τοῦτο καὶ τοπικῶς τάσσεται καὶ χρονικῶς καὶ ἐπὶ συγγενείας. Θουκυδίδης γοῦν ἐπὶ Κερκυραίων εἴρηκε πέλας, διὰ τὸ σύνεγγυς εἶναι ἀλλήλοις τὰ ναυτικά. R.

C. γνῶθι σαυτόν, ἐπὶ τῶν ὑπὲρ δύναμιν κομπαζόντων. λέγουσι δὲ οἱ μὲν Χίλωνος εἶναι τὸ ἀπόφθεγμα, οἱ δὲ Λάβρος ἐννοῦχου τινος νεωκόρου· οἱ δὲ φασιν ὅτι Χίλωνος ἐρομένου τὸν θεὸν τί εἴη ἄριστον, εἶπεν ἡ Πυθία τὸ γνῶθι σαυτόν. R S.

56 B. προσαγώγιον τεκτονικόν ἐστιν ὄργανον, ὃ προσάγοντες εὐθύνουσι τὰ στρεβλὰ ξύλα. R.

E. τευταζόντων] πραγματευομένων, ἐπὶ πολὺ διατριβόντων ἐν τῷ αὐτῷ, φροντιζόντων, ἢ ἐπιστρεφῶς τι πραττόντων, ἢ ἐνεργούντων, ἢ σπουδαζόντων· ἅπαντα γὰρ δυνατόν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐκδέξασθαι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἡσυχάζοντων, καὶ ἔτι τὸ σκευωρουμένων, ἢ στραγγευσόμενων, ὃ ἐστὶ σκολιῶς διακειμένων, πρὸς τούτοις καὶ ταυτολογούντων ἢ φλυαρούντων· πολὺσημος γὰρ ἡ λέξις ἦδε. R S.

57 D. ἀκοήν] γρ. καὶ ὀκλήν. R.

60 D. οἱ περισπωμένως ἑαυτῷ, ὡς ἐνταῦθα· ὀξύτόνως δέ, οἳ τινες. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ὅποι. R.

61 D. δόξα σημαίνει τὸν παρὰ τῶν πολλῶν ἔπαινον. τάττεται δὲ καὶ ἀντὶ τῆς δοκίσεως, τουτέστιν ἀντὶ τῆς κατ' ἀρετὴν ὑπολήψεως. διαφέρει δὲ εὐκλείας, ἐπεὶ ἐκείνη ἐστὶ παρὰ τῶν ἀγαθῶν, δόξα δὲ ὁ παρὰ τῶν πολλῶν ἔπαινος. R S.

62 D. μισγαγκεῖα ἡ μῖξις, ὅπου ποταμοὶ ἢ ῥυάκες συμβάλλουσιν. R.

66 B. γενεᾶς] γρ. καὶ γενναίας. R.

66 D. τὸ τρίτον τῷ σωτῆρι] ἐκ μεταφορᾶς εἴρηται τοῦ ἐν ταῖς συνουσίαις ἔθους· Σοφοκλῆς ἐν Ναυπλίῳ καταπλέοντι. ἐκινῶντο γὰρ ἐν αὐταῖς κρατῆρες τρεῖς. καὶ τὸν μὲν πρῶτον Διὸς Ὀλυμπίου καὶ θεῶν Ὀλυμπίων ἔλεγον, τὸν δὲ δευτέρου ἡρώων, τὸν δὲ τρίτον σωτῆρος, ὡς ἐνταῦθα τε καὶ δὴ καὶ ἐν Πολιτείᾳ. ἔλεγον δὲ αὐτὸν καὶ τέλειον, ὡς Εὐριπίδης Ἀνδρομέδῃ καὶ Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς. R S.

ΕΙΣ ΤΟ ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ.

P. 172 A. Φάληρον δῆμος Αἰαντίδος, ἐξ οὗ Ἀπολλόδωρος. R.

A. Ἀγάθων τραγωδίας ποιητῆς εἰς μαλακίαν σκωπτόμενος Ἀριστοφάνει τῷ Γηρυτιάδῃ. ἦν δὲ Τισαμενοῦ τοῦ Ἀθηναίου υἱός, παιδικὰ γέγονας Πανσανίου τοῦ τραγικοῦ, μεθ' οὗ πρὸς

Ἀρχέλαον τὸν βασιλέα ᾤχετο, ὡς Μαρσύας ὁ νεώτερος. ἐμιμῆτο δὲ τὴν κομψότητα τῆς λέξεως Γοργίου τοῦ ῥήτορος. Ο.

173 A. ἢ] Ἀττικὸν τοῦτο, ἀπὸ τοῦ ἕα συνηρημένον. σημαίνει δὲ τὸ ἕα τὸ ὑπῆρχον. ἔστι γὰρ ἀπὸ τοῦ ἦν κατὰ διάλυσιν Ἰωνικὴν. Ὀμηρος·

εἰ τότε κοῦρος ἕα, (νῦν) αὐτέ με γῆρας ἰκάνει. R.

B. Κυδαθηναιὸν δῆμος ἐν ἄστει τῆς Πανδιονίδος φυλῆς καλεῖται δὲ καὶ Κύδαθον. ἐξ οὗ Ἀριστοδῆμος. R.

174 A. βλαύτας] ὑποδήματα. οἱ δὲ βλαντία, σανδάλια ἰσχνά. R.

B. αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ δειλῶν ἐπὶ δαῖτας ἴασι. ταύτην δὲ λέγουσιν εἰρησθαι ἐπὶ Ἡρακλεῖ, ὃς ὅτε εἰσιτῶντο τῷ Κήνκι ξένοι ἐπέστη. Κρατῖνος δὲ ἐν Πυλαίᾳ μεταλλάξας αὐτὴν γράφει οὕτως·

οἷδ' αὖθ' ἡμεῖς, ὡς ὁ παλαιὸς
λόγος, αὐτομάτους ἀγαθοὺς ἰέναι
κομψῶν ἐπὶ δαῖτα θεατῶν.

καὶ Εὐπόλις ἐν Χρυσῷ γένει. R S.

176 B. ῥᾶστα] τὸ ἥδιστα ἐνταῦθα σημαίνει. R.

D. Μυρρινοὺς δῆμος Ἀλγῆϊδος, ἀφ' ἧς ὁ Φαῖδρος. R.

177 A. παιᾶνας] ἢ τοὺς λεγομένους παιᾶνας ὕμνους εἰς Ἀπόλλωνα ἐπὶ καταπαύσει λοιμοῦ· ἢ Παιήονα τὸν τῶν θεῶν ἱατρόν· ἢ παιῶνας, ὡς νῦν, ᾧδὰς ἐπὶ εὐτυχίᾳ καὶ νίκῃ, διὰ τοῦ ᾧ, ἐξ οὗ καὶ παιωνίζειν. R.

179 B. ἢ περὶ τῆς Ἀλκῆστιδος ὑπόθεσις τοιαύτη τίς ἐστιν. Ἀπόλλων ἡτήσατο παρὰ τῶν Μοιρῶν, ὅπως ὁ Ἀδμητος τελευτᾷ μελλῶν παρὰ σῃ τὸν ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἐκόντα τεθνηξόμενον, ἵνα ἴσον τῷ προτέρῳ χρόνον ζήσῃ. καὶ δὴ Ἀλκῆστις ἢ γυνὴ τοῦ Ἀδμήτου ἐπέδωκεν ἑαυτήν, οὐδετέρου τῶν γονέων θελήσαντος ὑπὲρ τοῦ παιδὸς ἀποθανεῖν. μετ' οὐ πολὺ δὲ ταύτης τῆς συμφορᾶς γενομένης Ἡρακλῆς παραγενόμενος καὶ μαθὼν παρὰ τινος θεράποντος τὰ περὶ τὴν Ἀλκῆστιν, ἐπορεύθη ἐπὶ τὸν τάφον, καὶ τὸν Θάνατον ἀποστῆναι ποιήσας ἐσθῆτι καλύπτει τὴν γυναικα, τὸν δὲ Ἀδμητον ἡξίον λαβόντα αὐτὴν τηρεῖν· εἰληφέναι γὰρ αὐτὴν πάλης ἄθλον ἔλεγε. μὴ βουλομένου δὲ ἐκείνου ἔδειξεν ἦν ἐπένδει. Ἄλλως. Ἀλκῆστις ἢ Περίον θυγάτηρ, ὑπομείνας αὐτὴν ὑπὲρ τοῦ ἰδίου ἀνδρὸς τελευτῆσαι, Ἡρακλῆους ἐπιδημήσαντος ἐν

τῇ Θετραλίᾳ διασώζεται, βιασαμένου τοὺς χθονίους θεοὺς καὶ ἀφελομένου τὴν γυναῖκα. παρ' οὐδετέρῳ κεῖται ἡ μυθοποιία.
R S.

183 B. Ἀφροδίσιος ὄρκος οὐκ ἐμπολνιμος, ἐπὶ τῶν δι' ἔρω-
τα ὁμνούντων πολλάκις καὶ ἐπιορκούντων. μέμνηται δὲ ταύτης
καὶ Ἡσίοδος, λέγων

ἐκ τοῦδ' ὄρκον ἔθηκεν ἀμείνονα ἀνθρώποισι
νοσφιδίων ἔργων περὶ Κύπριδος,
καὶ Πλάτων ἐν Συμποσίῳ. R.

184 A. βασανίζειν] δοκιμάζειν, διακρίνειν. μετενήνεκται
δὲ ἀπὸ τῆς Αὐδῆς λίθου, δι' ἧς ὁ χρυσὸς βασανίζεται, τουτέστι
δοκιμάζεται. R.

185 C. ἐκ τοῦ παραχοῆμα] ἐκ τοῦ αὐτομάτου, ἐκ τοῦ προ-
χείρου. R.

C. τὸ τοῦ λυγμοῦ σύμπτωμα ἐπιγίνεται τῷ στομάχῳ διὰ
πλήρωσιν ἢ κένωσιν ἢ ψῦξιν, ἐνίοτε δὲ καὶ διὰ δῆξιν ὀριμέων
ὑγρῶν καὶ φαρμακακῶν ταῖς ποιότησιν· οὓς ἔαν ἐμῶσιν, αὐτίκα
παύονται λύζοντες. πολλοὶ καὶ τὸ διὰ τριῶν πεπερῶν πiónτες ἢ
αὐτὸ τὸ πέπερι, ἔαν εὐθέως ἐπιπίωσιν οἶνον, αὐτίκα λύξουσι.
καὶ τροφῆς δὲ διαφθοαρῆς εἰς δακνωδὴ ποιότητα λύξουσιν
ἐνιοι. καὶ διγῶσαντες δὲ τὸ στόμα τῆς κοιλίας ἐνιοι λύξουσι, καὶ
μάλιστα γὰρ τοῖς παισὶ συμβαίνει λύξειν συνεχῶς ἐπὶ τῇ τοῦ στο-
μάχου ψύξει καὶ τῇ τῆς τροφῆς διαφθορᾷ. γίνεται δὲ λυγμὸς καὶ
ἐν πυρετοῖς καὶ μάλιστα φλεγμαίνοντος στομάχου ἢ ἑτέρου
σπλάγγνου. ψύξεως μὲν οὖν προηγησαμένης τοῦ λυγμοῦ ἐπιτί-
θει τῷ στομάχῳ ἐν ἐρίῳ ἔλαιον, ἐν ᾧ ἐψῶμεν κύμινον, πήγανον,
ἀψίνθιον· δίδου δὲ ποτὸν πήγανον μετ' οἶνου ἢ σεύτλου ἠψη-
μένου μελικράτῳ. καλὸν δὲ καὶ τὸ σκιλλητικὸν ὅξος καταρρο-
φούμενον. τὸ δὲ καστόρειον καὶ τοῖς διὰ ψῦξιν λύξουσι τελείοις
δίδου, καὶ τοῖς ἐπὶ πληθύνει χυμῶν τοῦτο πάσχουσι, δι' ὅξυκράτου
κεράτια ἢ. ὅταν δὲ ὑπὸ πληρώσεως λυγμὸς γένηται, ἔμετος τοῦ-
τοις ἴαμα καὶ τῶν ἄκρων τριῖψις καὶ πνεύματος κατοχή. R.

D. ἀνακογχυλιάσαι τὸ κλύσαι τὴν φάρυγγα, ὃ λέγομεν
ἀναγαργαρίσαι. R.

E. οὐκ ἂν φθάνοις] ἐπὶ τῶν εἰς πέρας ἀγόντων ἀξίωσιν
τινος, μῆπω πέρας ἐπιθέντος αὐτῇ. R.

186 A. ὥς ἔπος εἰπεῖν] ὥς φαίνεται, ὥς ἐν λόγῳ εἰπεῖν.

τοῦτο σχηματίζεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς καὶ ὥς εἰπεῖν ἔπος, καὶ ὥς ἔπος εἰπεῖν, καὶ ὥς ἔπος φάναι, καὶ ὥς φάναι ἔπος. ἔτι δὲ καὶ διὰ μιᾶς λέξεως ἐκφωνεῖται, οἷον ὥς φάναι καὶ ὥς εἰπεῖν· σημαίνει δὲ τὸ αὐτό. οἱ δὲ φασιν ἀντὶ τοῦ ὥς φαίνεται κεῖσθαι, ἢ ἀντὶ τοῦ ὥς ἐν λόγῳ εἰπεῖν. R.

B. πρεσβευόμεν] προτιμῶμεν, μεγαλύνωμεν. R.

189 A. γαργαλισμῶν οἷον] σημ. διὰ σύνταξιν. O.

190 A. κυβιστήρ ὁ ὀρχηστής, καὶ κυβιστᾶν τὸ ὀρχεῖσθαι. R.

D. ἀσκολιάζειν κυρίως μὲν τὸ ἐπὶ τοὺς ἀσκούς ἄλλεσθαι ἀλληλιμμένους, ἐφ' οὓς ἐπήδων γελοῖον ἔνεκα· τινὲς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν συμπεφυκόσι τοῖς σκέλεσιν ἀλλομένων. ἤδη δὲ τιθέασιν καὶ ἐπὶ τοῦ ἄλλεσθαι τὸν ἕτερον τῶν ποδῶν ἀνέχοντα, ἢ ὥς νῦν, ἐπὶ σκέλους ἐνὸς βαλνόντα. ἔστι δὲ καὶ τὸ χωλαίνειν. R S.

191 D. ἰχθύδιόν τι τῶν πλατέων ἢ ψῆττα, ἐκ δύο δερμάτων συγκεῖσθαι τὴν ἰδέαν δοκοῦν, ὃ τινες σανδάλιον καλοῦσιν, οἱ δὲ βούγλωσσον, κακῶς δέ· ἄλλα γὰρ ἔστι ταῦτα. R.

193 A. λίσπαι] αἱ λείαι καὶ ἐκτετριμμέναι καὶ ἄπυργοι λίαν, καὶ οἱ διαπετρισμένοι ἀστράγαλοι. οἱ τε Ἀθηναῖοι λίσποι καλοῦνται τῷ ἐκ τῆς ἐν τῷ κωπηλατεῖν συνεχοῦς ἐφέδρας αὐτοὺς ἀπογλούτους εἶναι. R.

194 B. ὀκρίβαντα] τὸ λογεῖον ἐφ' οὗ οἱ τραγῳδοὶ ἡγωνίζοντο. τινὲς δὲ κιλλίβαντα τρισκελῇ φασίν, ἐφ' οὗ ἴστανται οἱ ὑποκριταὶ καὶ τὰ ἐκ μετεώρου λέγουσιν. R S.

195 B. ὅμοιον ὁμοίῳ] ὥς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὥς τὸν ὁμοῖον, ἐπὶ τῶν τοὺς τρόπους παραπλησίων καὶ ἀλλήλοις αἰεὶ συνδιαγόντων, ἐξ Ὀμήρου λαβοῦσα τὴν ἀρχήν. μέμνηται δὲ αὐτῆς Πλάτων καὶ ἐν Λύσιδι καὶ ἐν Συμπόσιῳ, καὶ Μένανδρος Σικυνωσίῳ. R S.

D. πίννεται] προσπελάζει, προσεγγίζει. R.

197 C. ὕπνον δ' ἐνὶ κήδει] γρ. καὶ ὕπνον νηκηδεῖ. R.

198 A. ἀδὲς δέος, ἐπὶ τῶν τὰ μὴ ἄξια φόβου δεδιότων. ὅμοιον τούτῳ καὶ τὸ φοφοδεὲς ἄνθρωπος. R.

202 A. ὅτι μεταξὺ ἐπιστήμης καὶ ἀμαθείας ἔστιν ἡ ὀρθὴ δόξα, καὶ λόγον μὴ ἔχῃ. O.

203 D. ἱτης] ἴστωρ, ἐπιστήμων, ὥς ἐνταῦθα. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἱταμοῦ καὶ θρασέος. R.

205 A. τὸ τέλος οἱ Ἀττικοὶ τάττουσι καὶ ἀντὶ τάξεως καὶ

τάγματος καὶ δαπάνης, ἔνθεν ὁ πολυτελὴς καὶ εὐτελὴς καὶ ο
 συντελὴς, καὶ τὸ εἰς γάμους ἀνάλωμα, ὅθεν τὰ προτέλεια. λέγε-
 ται καὶ ἀντὶ ἀρχῆς. Θουκυδίδης· προσελθὼν δὲ τοῖς τέλεσιν,
 ὡς εἰ ἔφη τοῖς ἐν ἀρχῇ οὔσι. σημαίνει καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν
 πραγμάτων. καὶ τὸ εἰσπραττόμενον ὑπὸ τῶν τελωνῶν χρέος τέλος
 καλεῖται. R S.

C. Ἐν μόνον] γρ. καὶ ἔν μόνιον. R.

206 D. συσπειράται] συστρέφεται. R.

D. ἀνείλεται] ἀνειλεῖται. R.

D. σπαργῶντι] ὀρμῶντι, ὀργῶντι, ταραττομένῳ, ἢ ἀνθού-
 ντι. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μασθῶν πεπληρωμένων γάλα-
 κτος. R.

208 D. Κόδρος ἦν ἀπὸ Δευκαλῶνος, ὥς φησιν Ἑλλάνικος.
 γίνεται γὰρ Δευκαλῶνος μὲν καὶ Πύρρος, ὥς δὲ τινές, Διὸς καὶ
 Πύρρος, Ἑλλήν· Ἑλληνος δὲ καὶ Ὀθρηΐδος Φοῦθος, Αἴολος, Δῶ-
 ρος, Ξενοπάτρα· Αἰόλου δὲ καὶ Ἰφιδος τῆς Πηγείου Σαλμωνεύς,
 Σαλμωνεύς δὲ καὶ Ἀλκιδίκης Τυρώ, ἧς καὶ Ποσειδῶνος Νηλεὺς,
 Νηλεὺς δὲ καὶ Χλωρίδος Περικλύμενος, Περικλυμένου δὲ καὶ
 Πεισιδίκης Βῶρος, Βῶρου δὲ καὶ Λυσιδίκης Πένθιλος, Πενθίλου
 δὲ καὶ Ἀγμυρόης Ἀνδρόπομπος, Ἀνδροπόμπου δὲ καὶ Ἠνιόχης
 τῆς Ἀρμενίου τοῦ Ζευξίππου τοῦ Εὐμήλου τοῦ Ἀδμήτου Μέ-
 λανθος. οὗτος Ἡρακλειδῶν ἐπιόντων ἐκ Μεσσήνης εἰς Ἀθήνας
 ὑπεχώρησε, καὶ αὐτῷ γίνεται παῖς Κόδρος. χρόνῳ δὲ ὕστερον
 γενομένης τοῖς Βοιωτοῖς ἀμφισβητήσεως πρὸς Ἀθηναίους, ὥς
 μὲν τινές, περὶ Οἰνός καὶ Πανάκτου, ὥς δὲ τινές, περὶ Μελαι-
 νῶν, καὶ τῶν Βοιωτῶν ἀξιούντων τοὺς βασιλέας προκινδυνεύσαι
 περὶ τῆς χώρας εἰς μονομαχίαν καταστάντας, Ξάνθιος μὲν ὁ τῶν
 Βοιωτῶν βασιλεὺς ὑποδέχεται, Θυμολίτης δὲ ὁ τῶν Ἀθηναίων
 ἀρνεῖται, λέγων τῷ βουλομένῳ μονομαχεῖν τῆς ἀρχῆς παραχω-
 ρεῖν. Μέλανθος δὲ ὑποστάς τὸν κίνδυνον ἐπὶ τῷ βασιλεῦσαι τῶν
 Ἀθηναίων αὐτὸν καὶ τοὺς ἐξ αὐτοῦ, ὀπλισάμενος προῆει, καὶ
 πλησίον τοῦ Ξανθίου γενόμενος εἶπεν· ἀδικεῖς, ὦ Ξάνθιε, σὺν
 ἐτέρῳ ἐπ' ἐμὲ ἦκων καὶ οὐ μόνος, ὥς ὡμολόγητο. Ξάνθιος δὲ
 ταῦτα ἀκούσας μετεστράφη, θεάσασθαι βουλόμενος εἴ τις αὐτῷ
 ἐπόμενος εἴη· καὶ μεταστραφέντα βαλὼν αὐτὸν ἀπέκτεινε, καὶ
 βασιλεὺς τῆς Ἀττικῆς ἐγένετο. ὅθεν τοῖς Ἀθηναίοις κρατήσασ-
 τῆς χώρας ἔδοξεν ἐορτὴν ἄγειν, ἣν πάλαι μὲν Ἀπατηνῶρια, ὕστε-

ρον δὲ Απατούρια ἐκάλουν ὡς ἀπὸ τῆς γενομένης ἀπάτης. Με-
λάνθου δὲ Κόδρος γενόμενος ἐκδέχεται τὴν βασιλείαν· ὃς καὶ
ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀπέθανε τρόπῳ τοιῷδε. πολέμου τοῖς Δωρι-
εῦσιν ὄντος πρὸς Ἀθηναίους, ἔχρησεν ὁ θεὸς τοῖς Δωριεῦσιν
αἰρήσειν τὰς Ἀθήνας, εἰ Κόδρον τὸν βασιλέα μὴ φονεύσωσι.
γνούς δὲ τοῦτο ὁ Κόδρος, στείλλας ἑαυτὸν εὐτελεῖ σκευῇ ὡς ξυλι-
στήν καὶ δρέπανον λαβών, ἐπὶ τὸν χάρακα τῶν πολεμίων προῆλ-
ε. δύο δὲ αὐτῷ ἀπαντησάντων πολεμίων τὸν μὲν ἕνα πατάξας κατ-
έβαλεν, ὑπὸ δὲ τοῦ ἑτέρου ἀγνοηθεὶς ὅστις ἦν, πληγῆς ἀπέθανε.
καταλιπὼν τὴν ἀρχὴν Μέδοντι τῷ πρεσβυτέρῳ τῶν παίδων. ὁ
δὲ νεώτερος αὐτοῦ παῖς Νηλεὺς τῆς δωδεκαπόλεως Ἰωνίας κτι-
στής ἐγένετο. ἀφ' οὗ φασὶν Ἀθηναίοις τὴν τῶν Κοδριδῶν εὐγέ-
νειαν εἰς παροιμίαν περιστῆναι· εὐγενέστερος Κόδρου ἐπὶ τῶν
πάνυ εὐγενῶν. R S.

211 B. τὸ παιδεραστεῖν ἐπὶ τοῦ παιδείας ἐρᾶν αἰεὶ κεῖται
παρὰ Πλάτωνι. O.

213 B. τοῦτ' ἐστὶν γρ. καὶ τοῦτ' εἶπεν. R.

E. ψυκτὴρ σκευὸς ἐνθα διανίσχουσι τὰ ποτήρια, ἢ πο-
τηρίου εἶδος, ὡς Εὐριπίδης Τηλέφῳ. R S.

214 A. τρίτον μέρος ἢ κοτύλη τῆς χοίνικος. R S.

215 A. Σιληνοὶ Διονύσου χορευταί, παρὰ τὸ σιλλαίνειν, ὃ
ἐστὶ σκώπτειν, λεγόμενοι, παρὰ τοὺς πότους. R.

B. Σάτυροι Διονύσου ὀπαδοὶ καὶ οὔτοι, οἳ διὰ τὸ ἐν ὄρεσιν
οἰκεῖν ἀλουτοῦντες, τράγων σκέλη καὶ τρίχας νομιζόμενοι ἔχειν
παραδέδονται, καὶ ταύτη καλεῖσθαι ἀπὸ τοῦ σεσηρῆναι τῷ οἴνῳ,
τουτέστι κεκηνῆναι· φίλοινοι γάρ εἰσι. Μαρσύας δὲ αὐλητῆς,
Ολύμπου υἱός, ὃς τοὺς αὐλοὺς Ἀθηναῖς ῥιψάσης διὰ τὸ ἐνασχη-
μονεῖν αὐτοῖς ἀνελόμενος ἤρισε. Απόλλωνι περὶ μουσικῆς, καὶ
ἡττήθη, καὶ ποινὴν δέδωκε τὸ δέρμα δαρεῖς· ἀφ' οὗπερ αἵματος
ἔρρευσεν ποταμὸς ὁ ἐξ αὐτοῦ ὕστερον Μαρσύας κληθεὶς. R.

D. κομδῆ] κυρίως μὲν τὸ ἐπιμελῶς, ὅθεν καὶ ὀρεοκόμος
καὶ γεροντοκόμος. ἰσοδυναμεῖ δὲ καὶ τῷ σφόδρα καὶ τελῶς, κο-
μιδῇ σμικρά-σφόδρα σμικρά. R.

E. κορυβαντιῶντων] ἐνθουσιῶντων, ἢ τινα ὀρχησιν ἐμ-
μνηστικῶν. ἀπὸ τῶν Κορυβάντων, οἳ καὶ τροφεῖς καὶ φύ-
λακες καὶ διδάσκαλοι τοῦ Διὸς εἶναι μυθολογοῦνται. τινὲς δὲ
τοὺς αὐτοὺς τοῖς Κούρησιν εἶναι φασὶν. εἶναι δὲ καὶ τῆς Πέας

ὄπαδούς, ἀπὸ τῶν τοῦ Διὸς δακρύων γεγεννημένους· ὧν ἀριθμὸν οἱ μὲν θ', οἱ δὲ ἰ' λέγουσιν. R.

E. εἰρωνευόμενος] υποκρινόμενος, χλευάζων. R.

217 A. ἔρμαιον] τὸ ἀπροσδόκητον κέρδος ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς τιθεμένων ἀπαρχῶν, ἃς οἱ ὁδοιπόροι κατεσθίουσιν· καὶ γὰρ ἐν ταῖς ὁδοῖς ἔθος ἦν ἰδρύνεσθαι τὸν ἔρμην, παρ' ὃ καὶ ἐνόδιος λέγεται. S O.

C. ἦνυτον] ἦνυον, ἐτέλουν. R.

E. οἶνος καὶ ἀλήθεια, ἐπὶ τῶν ἐν μέθῃ τὴν ἀλήθειαν λεγόντων. ἔστι δὲ ἄσματος Ἀλκαίου ἀρχή

οἶνος, ὦ φίλε παῖ, καὶ ἀλήθεια.

καὶ Θεόκριτος. τινὲς δὲ φασιν ὅτι πρὶν οἶνον εὐρεθῆναι ὕδωρ κατὰ τῶν ἡρῶν ἔσπενδον, καθάπερ νῦν τὰ νηφάλια, οἶνου δὲ φανέντος οὕτω θαυμάσαι τοὺς ἀνθρώπους καὶ θείαν ἡγήσασθαι τὴν φύσιν, ὥς καὶ τὰς συνθήκας παρὰ τὸν οἶνον γινομένης νομίσαι δεῖν εἶναι κυρίας, καὶ μὴ τολμᾶν παραβαίνειν, ἀλλὰ κατὰ πάντα τρόπους ἀφαιρεῖν τὸ ψεῦδος ἀπὸ τῶν παρὰ τὸν οἶνον συνθηκῶν. ὁμοία δὲ ταύτης καὶ αὕτη· τὸ γὰρ ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ νήφοντος ἐπὶ τῇ γλώσσῃ τοῦ μεθύοντος. R S.

218 A. ὅτι καρδίαν τὴν ψυχὴν λέγει. O.

B. ἐντεῦθεν παρῳδήσῃ Καλλίμαχος ἐν ὕμνῳ Δήμητρος καλάρχου τὸ θύρας δ' ἐπίθεσθε βέβηλοι. O.

219 B. τρίβων ἐστὶ στολή τις ἔχουσα σημεῖα ὡς γραμμάτια. τριβώνιον δὲ ἱμάτιον παλαιὸν καὶ τετριμμένον. R.

C. καταδεδαρθηκώς] καθυπνωκώς. R.

E. Ποτίδαιαν] Ποτίδαια πόλις Θράκης ἐν Μακεδονίᾳ, κτίσμα Κορινθίων. R.

220 B. πῖλος ἱμάτιον ἐξ ἐρίου πιλήσεως γινόμενον, εἰς ὑετῶν καὶ χειμῶνων ἄμυναν. ἀρνακίδες δὲ ἀρνῶν κώδια. R.

D. χαμεύνια] ταπεινὰ κλινίδια. R.

221 A. Δήλιον χωρίον τῆς Βοιωτίας. R.

C. προτροπάδην] προθυμῶς, ἀμεταστρεπτί, μετὰ προτροπῆς, ἢ εἰς τοῦμπροσθεν. R.

E. κανθηλίους] τοὺς βραδεῖς νοῆσαι ἢ ἀφρυεῖς, ἀπὸ κύνθωνος, ὅς ἐστιν ὄνος, εἰρημένοι, ὅς πάλιν ἀπὸ τῶν κανθηλίων, τῶν ἐπιτιθεμένων αὐτῷ ἐπικάμπτων ξύλων, τουτέστι σαγμάτων, ὀνομάζεται οὕτως. R.

Ε. βυρσοδέψας] τοὺς τὰς βύρσας ἐργαζομένους καὶ μαλάττοντας. R.

222 B. ὥσπερ νήπιον παθόντα γνῶναι] δεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω, ἐπὶ τῶν μετὰ τὸ παθεῖν συνιέντων τὸ ἀμάρτημα. ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἑτέρα παροιμία· ὁ ἄλιεύς πληγείς νοῦν φύσει. φασὶ γὰρ ἄλιέα ἀγκιστρεινόμενον, ἐπειδὴν σπᾶσθαι τὴν λίνω τὸν ἰχθύν, τῇ χειρὶ προσαναγόντα κατέχειν, ἵνα μὴ φύγῃ· τοῦτο δὲ συνήθως ποιοῦντα ὑπὸ σκορπίου πληγῆναι· καὶ εἶπε, πληγείς νοῦν φύσεις, καὶ μηκέτι προσάγειν ἐξ ἐκείνου τὴν χεῖρα. κέχρηται τῇ παροιμίᾳ Σοφοκλῆς ἐν Ἀμφιαράῳ Σατυρικῷ, λέγων ἔτ' αὖ .. ὥσπερ ἄλιεύς πληγείς .. ἐνων διδάσκαλος. ἔστι καὶ τρίτη ὁμοία· ἐὰν μὴ πάθῃς, οὐ μὴ μάθῃς. ἐλέχθη δὲ ἐπὶ Τίμωνος τοῦ μισανθρώπου, μηκέτι προσιεμένον τοὺς κόλακας. R S.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΦΑΙΔΡΟΝ.

P. 227 A. Φησὶν Ὀλυμπιόδωρος ἐν τῷ εἰς τὸν πρῶτον Ἀλκιβιάδην ὑπομνήματι, ὡς πρῶτος ὁ Φαῖδρος διάλογος τῷ Πλάτῳ γέγραπται. R.

A. ὁ Ἀνσίας οὗτος ρήτωρ ἦν. R.

A. Ἀκουμενῶ] ἱατρός οὗτος ἦν. R.

A. τῷ δὲ σῷ καὶ ἐμῷ ἐταίρῳ] τὸν Ἀκουμενὸν καὶ Σωκράτους καὶ ἑαυτοῦ καλεῖ ἐταῖρον ὁ Φαῖδρος, τοῦ μὲν Σωκράτους, ὅτι ἱατροὶ ἄμφω· ὁ μὲν γὰρ ὁ Σωκράτης περὶ ψυχὴν, τοῦτο ὁ Ἀκουμενὸς περὶ σῶμα· τοῦ δὲ Φαίδρου, ὅτι ἀμφοτέρω περὶ τὸ φαινόμενον ἐπτόνεται. καὶ γὰρ ὁ Φαῖδρος περὶ τὸ φαινόμενον κάλλος τὸ ἐν τοῖς λόγοις ἐπτόνεται, καὶ Ἀκουμενὸς ἱατρός ἐστι τοῦ φαινομένου, τουτέστι τοῦ σώματος. S.

A. ὅτι δρόμοι τόποι τινὲς ἦσαν, ὅπου ἔτρεχον οἱ νέοι. ἐκείνων οὖν τῶν ἐν τοῖς δρόμοις γυμνασίων ἀκοπώτεροι οἱ περίπατοι, ὡς κατὰ σχολὴν καὶ κατὰ βραχὺ γυμνάζοντες καὶ τὰς ἀναπαύλας αὐτοῦ πλησίον ἔχοντες· ὅτε γὰρ τις βούλεται, δύναται καθέξεσθαι. R S.

B. Μορυχία] τῇ ἀπὸ Μορύχου. Μόρυχος δὲ γάστρις τις

ἄνθρωπος, ὃν καὶ ἡ κωμωδία ὡς γαστρίμαργον διαβάλλει. ἐν τῇ τοῦ τοιούτου οὖν οἰκίᾳ τὸν ἀκόλαστον Λυσίαν προσμένειν εἰκός. R.

B. τῶν λόγων εἰστία] Ἀττικὴ ἡ σύνταξις . . . μέρους λέγειν. Ἀττικοὶ γοῦν καὶ ἔφαγον τοῦ ἄρτου φασίν, οὐ τὸν ἄρτον, καὶ ἔπιον τοῦ οἴνου, ἀλλ' οὐ τὸν οἶνον οὕτως οὖν καὶ ἐνταῦθα εἰστία ὑμᾶς τῶν λόγων. τὸ κοινὸν εἰστία ὑμᾶς τοῖς λόγοις. ὅσοι δὲ λείπειν φασὶ τὴν διὰ πρόθεσιν, ἐν' ἣ εἰστία ὑμᾶς διὰ τῶν λόγων, οὐ κατὰ σκοποῦ βάλλουσιν. O.

B. ἀσχολία ἡ περὶ τὰ ἀνθρώπινα πράγματα διατριβὴ καὶ τὸν θνητὸν βίον περιολκὴ. σχολή γὰρ ἡ ἀπόθεσις τούτων καὶ ἀνθολκὴ ἐπὶ τὸ νοερώτερον καὶ καθαρώτερον. διὸ καὶ σχολαστικὸς λέγεται κατὰ τὴν εἰς ἑαυτὸν στροφὴν ἢ ἀπόθεσιν τῶν ἀνθρώπων, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης φησί. R.

C. τὸ πειρώμενον παθητικῶς ἀκουστέον, ἀντὶ τοῦ πειραζόμενον παρὰ τίνος, τουτέστι προσπαιζόμενον καὶ προσβαλλόμενον. τὸ δὲ κεκόμψεται, οτι πάντα τὰ ἐνυλα κομψὰ καὶ ἀπατηλά. R.

C. τὸ χαριστεόν ἐστὶν ἢ τὸ διδόναι τί τινι χωρὶς ἀντιδόσεως, ἢ τὸ ἐν λόγοις τινὶ ὑποκλίνεσθαι, ἢ ὡς νῦν, τὸ πρὸς ἀφροδίσιον ἑαυτὸν συνουσίαν ἐπιδιδόναι τινί. R.

D. ὅτι Ἡρόδικος Σηλυμβριανὸς ἱατρὸς ἦν καὶ τὰ γυμνάσια ἔξω τείχους ἐποιεῖτο, ἀρχόμενος ἀπὸ τίνος διαστήματος οὐ μακροῦ ἀλλὰ συμμέτρου, ἄχρι τοῦ τείχους, καὶ ἀναστρέφων. R S.

E. κατὰ σχολήν] ἐπ' αὐτὸ τοῦτο, ἢ ἐν εὐκαιρίᾳ. R.

228 A. οὐδέτερά] τὸ Σωκράτη καὶ Φαῖδρον ἀγνοεῖν καὶ ἑαυτοῦ ἐπιλελῆσθαι. R.

A. ἐκείνος] κατ' ἀποστροφὴν πρὸς Φαῖδρον ὁ λόγος, ὡς δῆθεν μὴ ἐκεῖσε παρόντος αὐτοῦ. R.

B. συγκορυβαντιῶντα] συνενθουσιῶντα. R.

C. τάχα πάντως] . . ταχέως οὐ . . καὶ εἰκαστικῶς διὰ τοῦ τάχα, καὶ βεβαιωτικῶς διὰ τοῦ πάντως. O.

C. ἀμωσγέπως] ὅπωςδήποτε, ἐν γέ τινι, καθ' ὄντιναοῦν τρόπον. R.

D. ω φιλότης] ἀντὶ τοῦ ὧ φίλε, ἀπὸ τῆς διαθέσεως τὸ διακείμενον καλῶν. R.

229 B. Ἀγραίας Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἰδρυσαν Ἀθηναῖοι διὰ τὸ

ἔφορον εἶναι παντὸς τοῦ ἀγρίου τὴν θεὸν καὶ πᾶν τὸ ἄγριον καὶ ἀνήμερον καταστέλλειν. R S.

D. Ἀρείου πάγου] δικαστήριον Ἀθήνησιν ἐν ἀκροπόλει οὕτω καλούμενον, πάγος μὲν ὅτι ἐν τόπῳ ὑψηλῷ τοῦτο, Ἀρειος δὲ παρ' ὅσον οἱ φόνοι ἐκείσε ἐκρίνοντο, ὃ δὲ Ἀρης τούτων ἔφορος ἦν. ἢ ὅτι τὸ δόσον ἐπὶ ἔξεν ἐκείσε, τότε δίκην ἔλαχε πρὸς Ποσειδῶνα, τὸν τούτου υἱὸν Ἀλιρρόθιον ἀναλῶν, ὃς Ἀλκίππην ἐβιάσατο τὴν Ἀρεος αὐτοῦ καὶ Ἀγραύλου τῆς Κέκροπος θυγάτερα. R S.

E. γράμμα] ἐπίγραμμα τὸ γινῶθι σαυτὸν, ἐπὶ τοῦ προπυλαίου τοῦ ἐν Δελφοῖς ἱεροῦ γεγραμμένον. Δελφοὶ δὲ πόλις ἐπὶ τῷ Παρνασσῷ πρὸς τῇ Φωίδι. R.

230 A. Τυφὼν Γῆς καὶ Ταρτάρου υἱός, γεννηθεὶς ἐν Σικελίᾳ, εἶδος ἔχων συμμιγὲς ἀνδρὸς καὶ θηρίου. τεθυμμένον δὲ οἰόνει ὑπὸ πυρὸς ἐκκεκαυμένον ἢ βεβλαμμένον. R.

B. ἄγνος φυτὸν τι θαμνωδές, ἢ ἐστὶν ἡ λύγος. R.

B. Ἀχελῷος ποταμὸς Αἰτωλίας. R.

E. ἀξιῶ δὲ μὴ διὰ τοῦτο ἀτυχεῖν] πρῶτον μὲν λέγει, ὥς μεταμέλει τοῖς ἐρασθεῖσιν ὧν εὖ ἐποίησαν τὸν ἐράμενον, ἐπειδὴν παύσωνται τῆς ἐπιθυμίας· δεύτερον ὅτι τοὺς πόνοὺς ὑπολογίζονται, οὓς ἔσχον ἐν τῷ ἐρᾶν καὶ ὅτι παρημέλησαν τῶν οἰκειῶν, καὶ διὰ τοῦτο ἡγοῦνται τοῖς ἐρωμένοις ἀποδεδωκέναι τὴν ἀξίαν· τρίτον ὅτι λέγοντες οὓς ἐρωῶσι φιλεῖν ὑπὲρ πάντας, δῆλον ὅτι τοὺς πρὸ τοῦ γενομένου ἐρωμένους κακῶς διαθήσουσιν αὐτοὺς διὰ τοὺς ὕστερον· τέταρτον ὅτι ὁμολογοῦσιν καὶ αὐτοὶ νοσεῖν καὶ μὴ σωφρονεῖν· πέμπτον ὅτι εἰ τοὺς ἐπιτηδαιοτέρους πρὸς φιλίαν δεῖ αἰρεῖσθαι, ἐκ τῶν μὴ ἐρώντων εὐμαρεστέρα ἢ ἐκλογὴ πλειόνων ὄντων, χαλεπωτέρα δὲ ἐκ τῶν ἐρώντων, ὀλιγότεροι γάρ· ἔκτον τὴν αἰσχύνην δεδιότας χρὴ φυλάττεσθαι τοὺς ἐρώντας· ἀλαζονεύονται γὰρ πρὸς τοὺς ἄλλους δεικνύντες, ὅτι οὐ μάλιστα ἐπόνθησαν· ἑβδομον ὅτι καὶ προστάττουσι τὰ τοιαῦτα, ὥστε εἰς ὑποψίαν ἔξωθεν ἀφικέσθαι, ὅτι γεγένηται αὐτοῖς ἡ μέλλει πληρωθῆσεσθαι ἢ ἐπιθυμία· ὄγδοον ὅτι τῶν πρὸς τοὺς ἄλλους ἀποτρέπουσι συνηθειῶν, δεδοικότες μὴ παρευδοκιμηθῶσιν· ἔννατον ὅτι οἱ μὴ τὸν τρόπον γνόντες, ἀλλὰ τοῦ σώματος ἐπιθυμήσαντες ἀντιποιοῦνται τῶν παιδικῶν, διὸ εὐχερεῖς εἰς μεταβολήν· δέκατον ὅτι καὶ ἐπαινοῦσι καὶ ψέγουσι παρὰ τὸ

προσῆκον, τὸ μὲν κακῶς κρίνοντες διὰ τὴν νόσον, τὸ δὲ δεδιότες μὴ ἀπέχθωνται. εἴτα ἀνθυποφοράς τινας ποιεῖται, ὧν μία μὲν ἐστίν, ὅτι φιλία βέβαιος * οὐ δύναται * ἄνευ ἔρωτος συστήναι· λυίει δὲ αὐτὴν διὰ τοῦ καὶ πρὸς πατέρας καὶ ἀδελφούς καὶ ἡλικιώτας γίνεσθαι βεβαίαν τὴν χωρὶς ἔρωτος. δευτέρα δὲ αὕτη, ὅτι τοῖς δεομένοις μᾶλλον δεῖ παρέχειν ἢ τοῖς μὴ· ἐνίσταται δὲ ἐνταῦθα, ὅτι οὕτως ἂν τοῖς αἰτούσι τροφὰς καὶ τὰς ἐστιάσεις παρέχοιμεν, καὶ οὐ τοῖς ἀξίοις. τρίτον εἰ δεῖ κοινῶς πᾶσι τοῖς μὴ ἔρῳσι χαρίζεσθαι· τοῦτο δὲ φησι καὶ οἱ ἔρασταὶ οὐκ ἀξιώσουσιν, ὥστε πᾶσι τοῖς ἔρῳσι παρέχειν. ἐπὶ πᾶσι κεφάλαιον ἔθηκεν, ὅτι τοὺς ἔρῳντας καὶ οἱ οἰκεῖοι νοουθετοῦσιν ὥς κακοῦ ὄντος ἐπιτηδεύματος, τοὺς δὲ μὴ ἔρῳντας οὐδεὶς αἰτιάται. ταῦτα μὲν τὰ λεχθέντα αἰτιάται ὁ Πλάτων. Ο.

231 E. εἰ τοίνυν τὸν νόμον τὸν καθεστηκότα δέδοικας] εἰ τοίνυν τὸν νόμον λέγει τοιοῦτον, ὥς νενομισμένου αἰσχροῦ τοῦ χαρίζεσθαι, τοῦτο δὲ πρῶτον μὲν παρ' ἱστορίαν ἐστίν, ἔτι δὲ καὶ ἐναντίωμα ἔχει. εἰ γὰρ αἰσχρὸν ἐστὶ τὸ χαρίζεσθαι κατὰ τὸν νόμον, οὐδενὶ χαριστεόν, οὔτε τῷ ἔρῳντι οὔτε τῷ μὴ ἔρῳντι· τὸ γὰρ αἰσχρὸν πρὸς οὐδένα ποιητέον οὐδὲ λεκτέον. ὅτι δὲ παρ' ἱστορίαν, ἐκ τῶνδε μαθεῖν ἔστι. καὶ γὰρ παρ' Ἀθηναίοις ἐφείτο ἔρᾶν, καὶ τοῦ Ἐρωτος βωμοὶ καὶ ἀγάλματα ἦσαν καὶ Ἀντέρωτος, ὥς καὶ ἐπιγράμματα γε ἐπὶ τῶν ἀγαλμάτων ἐγγεγραπτο ἐπαινούντων τὸ ἔρᾶν. καὶ ὁ δρόμος γε ὁ μακρὸς τοῖς Παναθηναίοις ἀπὸ τοῦ βωμοῦ τοῦ Ἐρωτος ἐγένετο· ἐντεῦθεν γὰρ ἀψάμενοι οἱ ἔφηβοι τὰς λαμπάδας ἔθειον, καὶ τοῦ νικήσαντος τῇ λαμπάδι ἢ πυρὰ τῶν τῆς θεοῦ ἱερῶν ἐφίπτετο. ὁ δὲ Σόλων ἐν τοῖς νόμοις καὶ πόσους πῆχεις ἀπέχοντα ἀκολουθεῖν δεῖ τὸν ἔραστὴν τῷ ἔρωμένῳ δεδήλωκε, καὶ τοῖς ἐλευθέροις τὸ ἐπιτήδευμα τετήρηκε, δοῦλον κωλύσας ἔρᾶν ξηραλοιφεῖν τε, καὶ τὸν μὴ θρέψαντα τοὺς γονεῖς μηδὲ θάψαντα καὶ τὸν φρούριον προδεδωκότα· καὶ ἐν τοῖς ποιήμασιν ὥς καλοῦ τοῦ ἔρᾶν μνημονεύει λέγων·

ὄλβιος ᾧ παιδὲς τε φίλοι καὶ μωνυχες ἵπποι

καὶ κύνες ἀγρευταὶ καὶ ξένος ἄλλοδαπός·

καὶ ἔτι·

ἔργα δὲ Κυπρογενοῦς νῦν μοι φίλα καὶ Διονύσου
καὶ Μουσέων * ᾧ * τίθησ' ἀνδράσιν εὐφροσύνας. S.

234 D. δαιμονίως] πανούργως, δολίως, κεκρυμμένως. R.

D. γάννυσθαι] φαιδρύνεσθαι, χαίρειν, διαχεῖσθαι. R.

D. συνεβάκχευσα] σὺν σοὶ ἐπὶ τὸ κρεῖττον παρήλλαξα. R.

E. φίλου] τοῦ τὰ περὶ φίλλας ἐπισκοποῦντος. R.

235 C. Σαπφῶ λυρική ποιήτρια, Σκαμανδρωνύμου, Μιτυληναία. Ἀνακρέων δέ, καὶ οὗτος λυρικός ποιητής, Σκυθίνου ἢ Παρθενίου, **Τήιος**. www.RSstool.com.cn

D. οἱ ἐννέα ἄρχοντες, κατ' ἐνιαυτὸν καθιστάμενοι, ὠμνυον μὴ παρανομήσειν, εἰ δὲ φωραθεῖεν, ἐκ καταδίκης τῷ Ἀπόλλωνι πέμπειν εἰκόνα χρυσῇν, ἐπὶ καταδίκη μὲν τοῦ ἄρχοντος, χαριστήριον δὲ τῷ θεῷ παρὰ Ἀθηναίων. Σωκράτει γοῦν ὑπισχνεῖται Φαῖδρος, εἰ καλλῶ λόγον εἴποι Λυσίου, καθάπερ οἱ ἄρχοντες, εἰκόνα καὶ αὐτοῦ καὶ Σωκράτους χρυσῇν εἰς Δελφοὺς τῷ Ἀπόλλωνι ἀναθήσειν. Εἰς τὸ αὐτό. ὁ πολέμαρχός ἐστιν ἄρχων ὃ κατηγγύων τοὺς ξένους· ἔστι δὲ ὥσπερ λοχαγὸς τοῦ βασιλέως, ὃς καὶ ἀπόντος αὐτοῦ ἐπιμελεῖται τῶν κατὰ τὴν πόλιν. ὁ δὲ βασιλεὺς μυστηρίων προνοεῖται καὶ τὰς θυσίας τὰς πατρίους διοικεῖ. ἄρχων δέ ἐστιν ὁ ἐπώνυμος τοῦ ἐνιαυτοῦ. οἷς πᾶσι καὶ ἑορταὶ καὶ θεοὶ οἷς θύουσι καὶ δίκαι τινὲς ἀπονέμονται. οἱ δὲ θεσμοθετεῖται ἕξ εἰς τὸν ἀριθμόν, ἀφ' ὧν καὶ ὁ τόπος, ὅπου συνηγασαν καὶ ἐσιτοῦντο, θεμίστιον ἑκαλεῖτο. εἶχον δὲ ἔξουσίαν τοῦ ὑπογράψαι τὰ δικαστήρια, καὶ τὰς εἰσαγγελίας εἰσῆγον καὶ τὰς χειροτονίας καὶ προβολὰς καὶ γραφὰς παρανόμων καὶ ἄλλων τινῶν. R S.

236 A. τοιαῦτα καὶ τοιούτων περὶ τῶν ἀναγκαίων φησίν, ὧν τὴν εὐρεσιν ἢ φύσιν πορίζει, τὴν δὲ διάθεσιν ἡμεῖς· παρ' ἣν καὶ ἔπαινος ἢ ψόγος ἐστὶν ἡμῖν. τῶν δὲ μὴ ἀναγκαίων λέγει τῶν χρησίμων, ὧν καὶ ἡ εὐρεσις καὶ ἡ διάθεσις ἐξ ἡμῶν· παρ' αἷς δὲ καὶ ἐπαινούμεθα ἢ ψεγόμεθα. ὅλον ἀναγκαῖον ἐστὶ καὶ Λυσία καὶ Σωκράτει καὶ πᾶσι τοῖς κατὰ φύσιν ἔχουσι τὸ λέγειν ὡς ὁ ἔρῶν ἀκόλαστον ἔρωτα μαίνεται, ὁ δὲ μὴ τοῦτον ἔρῶν σωφρονεῖ. ἡ δὲ περὶ τούτου διάθεσις ἐπαινετὴ Σωκράτους, ὅτι ἀληθής, Λυσίου δὲ οὐ. κατὰ προσποίησιν γάρ. R.

B. Κύψελος Περίανδρον πατὴρ ἦν, οὗπερ οἱ υἱεῖς Κορίνθου τύραννοι γεγονότες ὑπὸ Κορινθίων κατελύθησαν. ἤψξαντο οὖν οὗτοι, εἰ πάλιν τὴν ἀρχὴν ἀνακτῆσαιτο, χρυσοῦν ἀνδριάντα τῷ θεῷ ἀναθήσειν ἐν Ὀλυμπίᾳ ὁλόσφυρον. οἱ δὲ κρατήσαντες Κορίνθου ἀνέθεσαν ἐκείσε μέγιστον ἄγαλμα χρυσοῦν τοῦ

Διός. Ὀλυμπία δέ ἐστι τόπος τις κατὰ τὴν Πελοπόννησον, ἐν Πίσῃ πόλει τῆς Ἥλιδος χώρας, ἐνθα τὰ Ὀλύμπια, ἀγῶν πενταετηρικός, Μουνυχιῶνος μηνὸς ἤγετο τῷ Διί, ἐν οἷς κοτίνου στέφανος ἄθλον ἐδίδδοτο τῷ κινήσαντι. τινὲς δ' οὐ κότινον, ἀλλ' ἐκ τῆς λεγομένης καλλιστεφάνου ἐλαίας. διαφέρει δὲ κότινον ἐλαϊκὸν ἀγριελαίας. ἤγετο δὲ καὶ κατ' ἐνιαυτὸν, ὥπερ ἐλάττω ἐκάλουν. R S.

B. σφυρήλατος] δι' ὅλου βάθους ναστός. R.

B. εἰς τὰς ὁμοίας λαβὰς] ἀπὸ μεταφορᾶς εἴρηται τῶν παλαιόντων, οἳ τοῦ ἀφωρισμένου αὐτοῖς πρὸς τὸ παλαίειν τόπου ὁπότε ἐκπέσοιεν, εἴτα ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ καὶ τόπου καὶ σχήματος εἰ πάλιν ἔλθοιεν, εἰς ὁμοίας ἐληλυθέναι λέγονται λαβὰς, ὥς καὶ νῦν ὁ Σωκράτης εἰς τὴν αὐτὴν τῷ Φαίδρῳ περιῆλθε προσποίησιν τοῦ μὴ δύνασθαι λέγειν. R S.

C. τῶν κωμῳδῶν] ἔθος ἦν αὐτοῖς τὸ τοῖς ἐρωτῶσιν, οἷον δέδωκάς μοι τόδε, πάλιν τὸ αὐτὸ λέγειν τοὺς ἀποκρινομένους, δέδωκάς μοι τοῦτο. οὕτως οὖν καὶ πρὸς Σωκράτη Φαῖδρον εἰπεῖν, ὥς εἰ ἐγὼ Σωκράτην ἀγνοῶ, καὶ τὰ ἐξῆς. R.

237 A. ἔθνος τι ἡπειρωτικὸν τῶν ἐσπερίων τὸ Λιγύων οὕτω μουσικώτατον εἶναι φασίν, ὥς καὶ μὴδ' ἐν τοῖς πολέμοις πανστρατιᾷ μαχεσθαι, ἀλλὰ τὸ μὲν τι τοῦ στρατεύματος ἀγωνίζεσθαι, τὸ δὲ ἄδειν πολεμοῦντος τοῦ λοιποῦ. R.

B. αἰμύλος] ποικίλος, πνκνός, πανοῦργος, δολερός· καὶ αἰμυλία ἀσινότητος ἐπίχαρις. R.

240 C. ἥλικα] εἴρηται μὲν ἐνταῦθα τῷ Πλάτῳ οὕτως· ἥλικα γὰρ καὶ ὁ παλαιὸς λόγος τέρπειν τὸν ἥλικα. τὸ δὲ τέλειον ἔχει ἥλιξ ἥλικα τέρπε, γέρων δέ τε τέρπε γέροντα, ὥς φησι καὶ ὁ Ξενοφῶν γεροντοκόμικα. R.

241 B. ὀστράκου μεταπεσόντος] ὀστράκου περιστροφῇ ἐπὶ τῶν διὰ τάχους εἰς φυγὴν ὁρμώντων. εἴρηται δὲ ἀπὸ παιδιᾶς ταύτης. διελόντες ἑαυτοὺς οἱ παῖδες ὥς ἰσαριθμούς γενέσθαι, οἱ μὲν πρὸς ἀνατολὴν ἴσαντο, οἱ δὲ πρὸς δυσμάς· ἄλλος δέ τις μεταξὺ ἐκατέρων καθήμενος ὀστράκον εἶχεν, ἐκ μὲν τοῦ ἐνὸς μέρους κεχρισμένον λευκῷ, ἐκ δὲ θατέρου μέλανι· καὶ ἔρριπτε τοῦτο ὀρθόν. καὶ εἰ μὲν κατεφέρετο τὸ λευκὸν μέρος ἄνω, οἱ πρὸς ἀνατολὰς ἐστώτες ἐδίωκον τοὺς πρὸς ταῖς δυσμαῖς· εἰ δὲ τὸ μέλαν ἄνω, οἱ πρὸς ταῖς δυσμαῖς ἐδίωκον, ἕως καταλάβοιεν.

καταληφθέντες δὲ ἐβαστάζοντο ὑπ' αὐτῶν ἀφ' οὗ κατελήφθησαν τόπου, ἕως ἐπανέλθωσιν ἐπὶ τὸν τόπον ἀφ' οὗ τὴν ἀρχὴν ἔφυγον. R S.

D. ὥς λύκοι] παρωδεῖ τὸ Ὀμηρικὸν εἰρημένον ἐν τῇ χόρῳ

ὡς οὐκ ἔστι λύκοι καὶ ἄρνας ὅρνια πιστά,
οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν.

ἡ παροιμία οὖν ἐπὶ τῶν ἐρωτικῶς ἐχόντων. R.

242 A. σταθερὸν τὸ σφόδρα θερμόν, ἀπὸ τῆς ἐν τῷ θέρει μεσημβρίας. καὶ Ἀντίμαχος· θέρους σταθεροῖο. καὶ τὸ ἐστὸς δὲ καὶ ἡρεμοῦν σταθερὸν λέγουσι. R.

B. οὐ πόλεμον ἀγγέλλεις, ἐπὶ τῶν ἀγαθὰ ἀγγελλόντων. ἐμνήσθη ταύτης καὶ ἐν τῷ τρίτῳ τῶν Νόμων. R.

C. ἀφοσιώσωμαι] ἀποπληρώσωμαι τὴν παραλελειμμένην ὁσιότητα. ἔστι γὰρ ἀφοσίωσις ὁσιότητος παραλελειμμένης ἀποπληρώσις. R.

C. ἔθραξε] ἐτάραξεν, ἠνώχλησεν, ἔνυξεν, ἐκίνησεν, ἐδυώπησεν. R.

C. ἐδυωπούμην] ἀντὶ τοῦ ἠυλαβούμην. R. ὑπώπτενον. O.

C. ἀμπακῶν] ἀμαρτῶν. R.

243 A. ὃν Ὀμηρος μὲν οὐκ ᾔσθετο, Σησιχόρος δὲ] περὶ τῆς Ομήρου τυφλώσεως διάφοροι φέρονται ἱστορίαι· αἱ μὲν γὰρ αὐτὸν καὶ τυφλὸν ἐκ γενετῆς λέγουσι καὶ οὕτω τετέχθαι, οἱ δὲ ποιμαίνοντα παρὰ τῷ τάφῳ τοῦ Ἀχιλλέως πολλὰς τινὰς καταβλέσθαι εἰς τὸν ἥρωα χόας καὶ στεφάνους, καὶ παρακαλεῖν αὐτὸν ὀφθῆναι αὐτῷ· ὁ δὲ ἥρωας ὤφθη μετὰ τῆς πανοπλίας λάμπων, καὶ Ὀμηρος μὴ ἐνεγκὼν τὴν θείαν καὶ τὴν λαμπηδόνα τῶν ὀπλῶν ἐτυφλώθη. οἱ δὲ ὅτι ἐπειδὴ εἶπε περὶ τῆς Ἑλένης, ὅτι ἠρπασθῆ καὶ ἠγάγετο αὐτὴν Ἀλέξανδρος εἰς τὸ Ἴλιον καὶ ἔσχεν ὥς γυναῖκα, κατὰ μῆνιν τῆς ἠρωϊνῆς ὥς ὕβρισθείσης παρ' αὐτοῦ ἐτυφλώθη. περὶ δὲ τοῦ Σησιχόρου φασὶν, ὅτι Λοκροὶ καὶ Κροτωνιαῖοι ἐπολέμουν πρὸς ἀλλήλους, ἔθος δὲ ἦν τοῖς Λοκροῖς, μέρος τῆς στρατίας ἀφροῦρητον ἀνιερῶν τοῖς ἥρωσιν ὥς ἐκείνων φρουρούντων αὐτό· τὸν οὖν Λεώνυμον τὸν στρατηγὸν τῶν Κροτωνιατῶν ἐπιθέσθαι ἐκείνῳ τῷ μέρει ὥς ἀφροῦρητῶ, καὶ τραυθέντα ἐξ ἀδήλου ἀναχωρῆσαι χαλεπῶς διακείμενον ὑπὸ τοῦ τραύματος. ἐλθεῖν οὖν αὐτὸν εἰς τὸ ἐν Λελοῖς μαντεῖον διὰ θεραπείαν, καὶ

λαβεῖν χρησμόν, ὅτι ὁ τρώσας καὶ ἰάσεται· ἐπανερομένου δ' αὐτοῦ καὶ τίς ὁ τρώσας — καὶ γὰρ ἦν ἄδηλον — ἀκούσαι ὁ Ἀχιλλεύς. ἀπειλθόντα οὖν αὐτὸν εἰς Λεύκην τὴν νῆσον ἱκετεῦσαι τὸν ἥρωα καὶ ἰδεῖν κοιμηθέντας τινὰς τῶν ἡρώων, καὶ λαβεῖν μὲν παρὰ τοῦ Ἀχιλλέως θεραπείαν, ἀκούσαι δὲ παρ' αὐτῶν, εἰπεῖν τοῖς ἀνθρώποις, ὅτι οὐδὲν λανθάνει θεοὺς οὐδὲ ἥρωας ὧν πράττετε, ὦ ἄνθρωποι· ἔλθειν δὲ καὶ τὴν Ἑλένην καὶ εἰπεῖν ἀπαγγεῖλαι Σησιχόρῳ παλινωδίαν ἔσαι, ἵνα ἀναβλέψῃ· καὶ γὰρ Ὅμηρον δι' αὐτὸ τοῦτο τετυφλώσθαι, ὥς κακηγορήσαντά με. καὶ οὕτω τὸν Σησιχόρον ἀκούσαντα παρὰ τοῦ Δειωνύμου γράψαι τὴν παλινωδίαν καὶ οὕτως ἀναβλέψαι. S.

A. Πέργαμα] τὰ ὑψηλά. R.

B. παλινωδίαν] ἐναντία ᾧδῇ ἢ ᾧσιν τῆς προτέρας. R.

244 B. Δωδώνη πόλις τῆς Μολοσσίδος, ἐν ἣ τὸ μαντεῖον τοῦ Διὸς. R. περὶ τοῦ Δωδωναίου μαντείου διαφορά εἰσι τὰ ἱστορούμενα. λέγουσι δὲ οἱ μὲν ὅτι δρυὶς ἦν ἐκεῖ ἢ μαντεύουσα, οἱ δὲ ὅτι περιστερὰ, τὸ δὲ ἀληθές, ὅτι γυναῖκες ἦσαν ἐξέραιαι αἱ μαντεύουσαι δρυὶ τὴν κεφαλὴν στεφόμεναι, αἵτινες ἐκαλοῦντο πελειάδες. ἴσως οὖν ἀπὸ τοῦ ὀνόματος πλανηθέντες ὑπώπτευσαν εἶναι περιστεράς τὰς μαντεούσας· ἐπειδὴ δὲ καὶ τὴν κεφαλὴν δρυὶ κατεστέφοντο, ἴσως διὰ τοῦτο ἐβλήκασιν καὶ τὴν δρυὶν μαντεύειν. ἔστι δὲ Διὸς τὸ μαντεῖον, τὸ δὲ ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνος. S.

B. Σίβυλλαι μὲν γέγονασι δέκα, ὧν πρώτη ὄνομα Σαμβήθη. Χαλδαίαν δὲ φασιν αὐτὴν οἱ παλαιοὶ λόγοι, οἱ δὲ μᾶλλον Ἑβραίαν· καὶ δὴ καὶ ἐν τῶν παίδων τοῦ Νῶε εἰς γυναῖκα ἀρμολογεῖσθαι, καὶ συνεισελθεῖν αὐτῷ τε καὶ τοῖς ἄλλοις ἐν τῇ κιβωτῷ. ταύτην καὶ τὰ περὶ τῆς πυργοποιίας χρησμοδῆσαι φασί, καὶ ὅσα τοῖς ταύτων συνέβη τολμήμασι· χρησμοδῆσαι δὲ πρὸ τῆς διαιρέσεως τῶν γλωσσῶν γενομένην γλῶσσην φασὶ τὰ χρησμοδθέντα τῇ Ἑβραίδι· οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ τὰ κατὰ τὸν Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα προειπεῖν· ἧς καὶ μνήμην Νικάνωρ ὁ τὸν Ἀλεξάνδρου βίον ἀναγράφας πεποίηκε. Δευτέρα δὲ Λίβυσσα, ἧς μνήμην ἐποίησατο ἐν τῷ τῆς Λαμίας προλόγῳ Εὐριπίδης· ὄνομα δὲ αὐτῆς οὐ πάνυ σαφηνίζουσι. Τρίτη Δελφίς, ἢ ἐν Δελφοῖς τεχθεῖσα, περὶ ἧς ἰσόρησε Χρυσίππος ἐν τῷ περὶ θεότητος βιβλίῳ. Τέταρτη Ἰταλική, ἢ ἐν ἐρημίᾳ τῆς Ἰταλίας τὴν διατρι-

βὴν λαχοῦσα· ἥς υἱὸς ἐγένετο Εὐάνδρος ὁ τὸ ἐν Ῥώμῃ τοῦ Πα-
νὸς ἱερὸν τὸ καλούμενον Λούπερκον κτίσας· περὶ ἧς ἔγραψεν
Ἐρατοσθένης. Πέμπτη ἡ Ἐρυθραία, ἣτις καὶ τὰ κατὰ τὸν Τρωϊ-
κὸν πόλεμον συννευχθέντα προηγόρευσε· περὶ ἧς Ἀπολλόδωρος
ὁ Ἐρυθραῖος διεξέρχεται. Ἑκτη ἡ Σαμία, ἧς τὸ κύριον ὄνομα
Φυντώ φασιν. Ἐβδομή ἡ Κυμαία μὲν γένος, ὄνομα δὲ Ἀμάλθεια·
οἱ δὲ Ἐρωφίλην φασί· παρὰ τισι δὲ κλῆσιν ἠνέγκατο Ταράξαν-
δρα· Βιργίλιος δὲ ὁ Ῥωμαῖος ποιητὴς Ἀηιφόβην αὐτὴν ὀνο-
μάζει. Ὀγδόη ἡ Ἑλλησποντία, ἣτις ἐν κόμῃ Μαρμυρσῶ τὴν γέ-
νεσιν ἔσχε περὶ τινα πολίχνην Γεργετιῶνα· ὑπὸ τὴν ἐνορίαν δὲ
αὕτη τῆς Τροίας ἐτύγγανεν. ἦν ἐν καιρῷ Σόλωνος καὶ Κύρου,
ὡς ἔγραψεν Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός. Ἐννάτη ἡ Φρυγία. Ἐπὶ
πᾶσι δεκάτη ἡ Τιβουρτία μὲν γένος, ὄνομα δὲ Ἀλβονναία. ταύ-
τας δὲ φασι τῶν φρενῶν ἐξισταμένας τὰ μέλλοντα χρησμοδεῖν·
τῶν ὑπολαμβανόντων δὲ γραφῇ τοὺς χρησμούς οὐκ ἔχόντων
σοφίαν τὰ χρησμοφδούμενα γραφεῖν ἀπταιστως, ἄλλως τε καὶ τῷ
τάχει τῆς φορᾶς τῶν λόγων οὐκ ἔχόντων καθυπηρετουμένας τὰς
χεῖρας, συμβῆναι πολλοὺς τῶν χρησμῶν εἰς χωλιάμβους διαπε-
σεῖν καὶ μηκέτι τυχεῖν διορθώσεως, ἅτε δὴ τῶν χρησμοφδῶν γυ-
ναίων ἐν ἐκστάσει μὲν καθεστῶτων, ἐπειδὴ τὴν ὑπαρξίν προη-
γόρευον τῶν μελλόντων, πεπανμένων δὲ τοῦ χρησμολογεῖν μη-
δαμῶς αἰσθῆσιν ἔχόντων μήτε ὧν ἔλεγον μήτε τί ἂν βούλοιντο
τὰ κεχρησμοφδημένα. πᾶσαι μὲν οὖν μαντικάί, ἡ δὲ Ἐρυθραία,
ἡ καὶ Ἐριφύλη καλουμένη, τῶν ἄλλων ἐξαίρετος· καὶ γὰρ γεννη-
θεῖσα εὐθύς προσεῖπεν ἐξ ὀνόματος ἕκαστον καὶ ἑμμετρα ἐφθέγγ-
ξατο, καὶ εἰς βραχὺν χρόνον τέλειον εἶδος ἀνθρώπου ἔλαβε. R S.

C. κυρίως τῷ ἀπειροκάλως ἐχρήσατο· αὐτοῦ γὰρ καλῶς
ἔχοντος τοῦ ὀνόματος τῆς μανίας, ἀπειρία τοῦ καλοῦ ἠγνόησαν
τὸ καλὸν τοῦ ὀνόματος. R.

248 A. ὑποβρύχια] ὑπὸ τὸ ὕδωρ, ὃ ἐστὶ τὴν γένεσιν, πον-
τισθεῖσαι. R.

C. θεσμός τε Ἀδραστείας] ἡ Ἀδράστεια μίᾳ ἐστὶ θεὸς τῶν
μενουσῶν ἐν τῇ νυκτί, γενομένη ἐκ Μελίσσου καὶ Ἀμαλθείας·
ὁ μὲν οὖν Μελίσσος κατὰ τὴν πρόνοιαν εἰρηται, ἡ δὲ Ἀμάλθεια
κατὰ τὸ ἀκλινὲς καὶ μὴ μαλθάσσεσθαι. ἐκ τῆς οὖν προνοίας
τῆς ἀκλινουῆς γέγονεν ἡ Ἀδράστεια, ἣτις ἀδελφὴ ἐστὶ τῆς Εἰδῆς·
Εἰδῆ δ' εὐειδῆς καὶ ὁμόσπορος Ἀδράστεια·

ἡ πάντων ὁμοῦ τῶν νόμων τὰ μέτρα ἐν ἑαυτῇ συλλαβοῦσα καὶ συνέχουσα αὕτη ἐστὶν ἡ Ἀδράστεια κεκλημένη διὰ τὸ τὰ ὑπ' αὐτῆς τεθέντα καὶ νομοθετηθέντα ἀναπόδραστα εἶναι· διὸ καὶ πρὸ τοῦ ἄντρου τῆς Νυκτὸς ἡγεῖν λέγεται·

παλάμησι δὲ χάλκεα ῥόπτρα
δῶκεν Ἀδραστείῃ.

ἐν τοῖς προθύροις γὰρ τοῦ ἄντρου τῆς Νυκτὸς ἡγεῖν λέγεται τοῖς κυμβάλοις, ἵνα πάντα [τὰ] αὐτῆς τῶν νόμων κατήκοα γένηται. ἔνδον μὲν γὰρ ἐν τῷ ἄδύτῳ τῆς Νυκτὸς κάθηται ὁ Φάνης, ἐν μέσῳ δὲ ἡ Νύξ μαντεύουσα τοῖς θεοῖς· ἡ δὲ Ἀδράστεια ἐν τοῖς προθύροις, πᾶσι νομοθετοῦσα τοὺς θείους θεσμούς. διαφέρει δὲ τῆς ἐκεῖ Δίκης, ὡς νομοθετικῇ δικαστικῇ· καὶ ἡ μὲν ἐκεῖ Δίκη λέγεται εἶναι τοῦ Νόμου τοῦ ἐκεῖ καὶ Εὐσεβείας, αὐτὴ δὲ ἡ Ἀδράστεια ἐκ Μελίσσου καὶ Ἀμαλθείας * οὐσα περιεκτικὴ ἐστὶ καὶ τοῦ νόμου*. S.

254 E. ὕσπληξ ἀφελήριον, πληγὴ, ὥσπερ νῦν, πάσσαλος, κεράτινος κλίκος, πάντα θηλυκῶς. R.

E. ἐρείσας] ἐλκύνσας. R.

256 E. ἐννέα χιλιάδας] ἐννέα χιλιάδας εἶπεν, ἐπειδὴ ἐν τῇ πρώτῃ γενέσει ἡ περίοδος ἡ ἀπὸ τοῦ νοητοῦ ἐπὶ τὰ τῇδε οὐδεμίαν κάκωσιν ἔχει. R.

257 B. ἐπαμφοτερίζῃ] Ἀνσίᾳ καὶ ἔμοι Σωκράτει ἔπηται. R.

C. λογογράφον] λογογράφους γὰρ ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ τοὺς ἐπὶ μισθῷ λόγους γράφοντας καὶ πιπράσκοντας αὐτοὺς εἰς δικαστήρια, ῥήτορας δὲ τοὺς δι' ἑαυτῶν λέγοντας. R S.

D. γλυκὺς ἀγκῶν] ἐπὶ τῶν κατειρωνευομένων. τόπος δὲ ἐστὶν ἐν τῇ Μεμφίδι Ἀγκῶν προσαγορευόμενος ὑπὸ τῶν πλεόντων κατ' ἀντίφρασιν ἴσως, διὰ τὸ δυσχερές. ἔνιοι δὲ τάττουσιν αὐτὴν ἐπὶ τῶν εὐθυμούντων, παρ' ὅσον τὸν ἀγκῶνα οἱ εὐφραινόμενοι τιθέασιν. R S.

258 B. ἐμμένῃ] τουτέστι δεχθῇ καὶ μὴ ἐκβληθῇ ὁ λόγος. R.

B. Λυκούργος Λακεδαιμονίων, Σόλων δὲ Ἀθηναίων νομοθέται, Δαρειὸς δὲ τρίτος ἀπὸ Κύρου Περσῶν βασιλεὺς. R.

E. ἀνδραποδώδεις εἰσὶν ἡδοναὶ αἱ ἄλλων παθῶν ἀπεχόμεναι, ὑπ' ἄλλων δὲ κρατούμεναι. R.

E. πνίγει] θάλλει, καύματι. R.

259 A. μεσημβριάζοντα] ἐν μεσημβρίᾳ νυστάζοντα καὶ καθεύδοντα, κηλούμενα. R.

B. φιλόμουσον ἀντὶ τοῦ φιλόσοφον. S.

C. ἄσιτον] σημειῶσαι ὅτι τοὺς τέττιγας λέγει τὸ παράπαν μὴ δεῖσθαι τροφῆς, τῇ δὲ δρόσῳ ἀρκεῖσθαι μόνη. R.

D. ἰᾷσι] πέμπουσιν. R.

260 C. ὄνου σκία ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων. φασὶ δὲ εἰλκυσθαι τὴν παροιμίαν ἀπὸ τοῦ Δημοσθένει τῷ ῥήτορι συμβάντος. δίκην γὰρ ποτε, ὥς φησιν Ἀριστείδης, ἀπολογούμενος, ἧς τὸ τίμημα ἦν τί χρῆ παθεῖν ἢ ἀποτίσαι, τοῦ κατηγοροῦ δεινῶς εἰρηκότος καὶ προεξιργασμένου διότι ὁ εὐθυνόμενος οὐδενὶ δικαίῳ μόνη δὲ τῇ Δημοσθένους δεινότητι πέποιθεν, ὥς οἱ δικασταὶ μετεωρισθέντες οὐ προσεῖχον τὸν νοῦν τῷ Δημοσθένει, ἀλλ' ἐθορύβουν κωλύοντες ἀπολογεῖσθαι, καὶ τοῦτο συνέβαινεν ἐπὶ πλείονα χρόνον, διαλειπόντων ποτὲ μικρὸν καὶ γενομένης βραχείας ἡσυχίας· ἄνδρες, ἔφη, δικασταί, μικρὸν μου χρόνον ἀνάσχεσθε, καὶ συγχωρήσατέ μοι λόγον οὐ πάλα γεγονότα διηγῆσασθαι. τῶν δὲ συγχωρησάντων διὰ τὸ μέγα τι ὑπολαβεῖν τὸ ὑπ' αὐτοῦ μέλλον λέγεσθαι, νεανίσκος τις, ἔφη, τῶν ἐπὶ φιλολογίαν εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν παραγεγονότων, ὅτε ἀποτρέχειν ἔμελλεν, ἐμισθώσατο ὄνον πρὸς τὸ τὰ σκεύη αὐτοῦ διακομίσασθαι μέχρι Μεγαρέων. ὑπὸ κῦνα δὲ τῆς ὥρας ὑπαρχούσης, κατὰ τὸ μέσον τῆς ἡμέρας ἐκκαίοντος τοῦ ἡλίου σφοδρότερον, οὔτε τὸ ὑποζύγιον συνέβαινεν ἐθέλειν ὁδοιπορεῖν οὔτε αὐτὸν ἀκολουθεῖν δύνασθαι. καταλύσαντος οὖν τὸ φορτίον τοῦ ὀνηλάτου, καὶ τὸν ὄνον στήσαντος ἐκτὸς τῆς ὁδοῦ, μὴ δυνάμενος ὑπομένειν τὸ καῦμα, ἀλλὰ κακῶς διακείμενος ὑπὸ τὴν τοῦ ὄνου σκιάν ὑποδὺς μένειν οἷός τε ἦν. τοῦ δὲ ὀνηλάτου ἐκεῖνον μὲν κωλύοντος, ἑαυτῷ δὲ ἐπιβάλλειν λέγοντος διὰ τὸ καὶ τὸν ὄνον ἴδιον εἶναι καὶ τὴν ἀπ' αὐτοῦ σκιάν ὑπάρχειν ἴδιαν· μεμισθωκέναι γὰρ μόνον τὸν ὄνον διακομιοῦντα αὐτοῦ τὰ σκεύη, οὐ μὴν τὴν σκιάν αὐτοῦ. ὥς δὲ καὶ ὁ νεανίσκος ἀντέλεγε πάλιν, φράσκων τὴν ἡμέραν ὅλην αὐτοῦ τὸν ὄνον εἶναι, καὶ πολλὴν ἀντιλογίαν συνέβαινεν ἐκ τούτου γίνεσθαι, ἕως εἰς μάχην ὥρμησαν. ἐπεὶ δ' ὁ μὲν ταῦτα εἰπὼν κατέβαινεν ἀπὸ τοῦ βήματος, οἱ δὲ δικασταὶ κατεῖχον ἀξιοῦντες τὸ γεγόμενον πέρας ἐξηγήσασθαι, ἐπιστραφεῖς· ἄνδρες, εἶπεν, ὑπὲρ μὲν ὄνου σκιάς βούλεσθε ἀκοῦσαι,

ὑπὲρ ἀνθρώπου δὲ κινδυνεύοντος τῷ βίῳ κωλύετε λέγειν; καὶ οὕτω τοὺς δικαστάς, συγχωρήσαντας ὀρθῶς ὑπὸ τοῦ ρήτορος ἐπιτεπλήχθαι, λέγειν ἐφείναι. ὅθεν τό τε τοῦ διηγήματος εὐστοχον καὶ τὸ τοῦ φρονήματος παρρησιαστικὸν διαμνημονευθὲν παροιμίας ἔλαβε τάξιν. R S.

C. καρπὸν ὦν ἐσπείρας θέριζε, ἐπὶ τῶν τοιαῦτα πασχόντων οἷα ἔδρασαν. παρῆται δὲ ἀπὸ τοῦ στίχου·

εἰ δὲ κακὰ σπείραις, κακὰ κεν ἀμῆσαιο,
καὶ πάλιν·

ὅς δὲ κακὰ σπείρει, θεριεῖ κακὰ κήδεα παισίν. R.

D. ἐκεῖνο] τὸ ἀληθὲς δηλαδὴ. R.

D. ἐμὲ] τὴν τοῦ πελθεῖν δύναμιν. R.

E. ἔτυμος τέχνη] ἄνευ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τῆς ἀληθείας, φησὶν ὁ Λάκων ρήτωρ, τέχνην εἶναι ἀδύνατον. S.

261 A. ἱκανῶς φιλοσοφήσῃ] οἱ γὰρ ἄριστοι ρήτορες καὶ φιλόσοφοι, ὡς Περικλῆς Ἀναξαγόρου, ὡς Δημοσθένης Πλάτωνος γεγονότες μαθηταί. R.

B. περὶ τὰς δίκας] ἔθος ἦν παλαιὸν ἐν τοῖς δικαστηρίοις δημοσίοις τε λόγοις τοὺς ρήτορας διατρέβειν, οὐ μὴν ἐν ταῖς γινομέναις συνουσταῖς ἰδίᾳ. R.

C. ἀπεικάζει τὸν Γοργίαν τῷ Νέστορι, ἐπειδὴ καὶ αἰδήμων καὶ πολυετὴς ἐγένετο· ἑκατὸν γὰρ ὀκτὼ ἐλέγετο ζῆσαι ἔτη· τὸν δὲ Θρασύμαχον ὡς δεινὸν τῷ Ὀδυσσεῖ ἀπεικάζει (R), τὸν δὲ Ἑλεάτην Ζήνωνα τῷ Παλαμῆδῃ, ἐπειδὴ καὶ ἀριθμῶν καὶ κύβων καὶ πολλῶν ἄλλων εὐρετῆς ἐγένετο Παλαμῆδης· ὡς τεχνικὸν οὖν τὸν Ζήνωνα παρέβαλε τῷ Παλαμῆδῃ. S.

D. Ἑλεατικὸν Παλαμῆδην] Ζήνωνά φησι τὸν Παρμενίδου ἐταῖρον, ὅτι δὴ πανεπιστήμων σχεδὸν ἦν ὁ ἀνὴρ, ὡς καὶ Παλαμῆδης. R.

262 A. Ἡ] σύνδεσμος ἀπορηματικὸς ἀντὶ τοῦ ἄρα τὸ ἦ, ὡς τό· ἦ μούνοι φιλέουσ' ἀλόχους μερόπων ἀνθρώπων Ἀτρεΐδαι; R.

C. ψιλῶς τὸ μὴ ἐπὶ ὑποδειγματός φησι. R.

D. ὁ εἰδὼς] σημειῶσαι ὅτι ὁ φιλόσοφος ὡς παιδιᾷ χρῆται τοῖς τῶν ρητόρων λόγοις, καὶ ὅπερ ἐκεῖνοι μετὰ σπουδῆς ποιοῦσι, τὸ διὰ τῶν ὁμοιοτήτων παράγειν τοὺς ἀκούοντας, οὗτος ἐν παιδιᾷς μοιρᾷ ἔχει. R.

D. τοῦτο τὸ γέρας] τὸ δύνασθαι διακρίνειν τοὺς κατὰ τέχνην λέγοντας καὶ μὴ. R.

263 B. πῆθος] γρ. καὶ τὸ εἶδος. R.

D. ἀμχανως] ἀντὶ τοῦ θαυμασίως πάνυ ὠρίσω. R.

264 A. ἡ πολλοῦ δειν] ὄντως λίαν ἐλλείπειν. R.

A. διανεῖν] διακολῦμβαν, διαπερᾶν. R.

E. ἑτέρους λόγους] τοὺς μετ' ἀληθείας. R.

266 E. λογοδαίδαλον] λογοδαίδαλός ἐστι λόγων τεχνίτης καὶ διαλεκτικός καὶ δυνάμενος τὰ ἀκίνητα ἀποδεικνύειν κινούμενα, ὥσπερ ὁ Δαίδαλος ἀποδιδράσκοντα καὶ κινούμενα ἐποίησε τὰ ἀγάλματα. πρὸ αὐτοῦ γὰρ συμπεμνυκότες ἦσαν καὶ οὐκ εἶχον τοὺς πόδας διεστηκότες· ἀλλ' αὐτὸς πρῶτος διέστησε. S.

267 A. ἐν μέτρῳ] ἐπειδὴ τὰ ἔπη τῶν καταλογάδην εὐμνημονευτότερα. R.

A. Τισίαν] ἐπὶ τούτου καὶ τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ Κόρακος φέρεται ἡ παροιμία ἢ ἀπὸ κακοῦ κόρακος κακὸν ὄν. οὗτος γὰρ σοφιστὴς ὢν ἐπηγγέλλατο διδάσκειν τὸν μαθητὴν οὕτως, ὥστε τὴν πρώτην δίκην νικῆσαι, ἐὰν δῶς μοι, φησὶν, εἰς μισθὸν τοσάσδε δραχμάς· ὁ μαθητὴς ὑπέσχετο· εἰσῆλθε τὴν πρώτην δίκην περὶ τοῦ μὴ ἀποδοῦναι τοὺς μισθοὺς, διὰ διλήμματος τὴν κρίσιν ποιούμενος, ἵνα καὶ νικήσας καὶ νικηθεὶς μηδὲν δῶ, καὶ ἐπὶ τούτῳ ἐλέχθη ἡ παροιμία. S.

A. Γοργίαν τε] περὶ Γοργίου λέγεται, ὅτι ἐρωτῶν ἐκέλευεν ὅ τί τις βούλεται· καὶ μηδενὸς ἐρωτῶντός ποτε φύλλον λαβὼν εἶπεν εἰς τὸ φύλλον λόγον τινά, εἶτα εἰς τὴν Ἀθηνᾶν, καὶ παμμήκη λόγον ἀπετείνατο. S.

B. Πρόδικος] οὗτος τὴν τῶν ὀνομάτων εὗρεν ἀκρίβειαν· οἷον διαφορὰν τέρψεως, χαρᾶς, εὐφροσύνης· τέρψιν καλῶν τὴν δι' αὐτῶν ἡδονήν, χαρὰν τὴν τῆς ψυχῆς, εὐφροσύνην τὴν διὰ τῶν ὀμμάτων. S.

C. Πῶλον] ἐκεῖνος ἐξεῦρε τὰ πάρισα· διὸ καὶ μουσεῖα λόγων ἐκάλεσεν, ἐπειδὴ ἰδοὺκε τῇ καλλιλεξείᾳ πάνυ κοσμεῖν τοὺς λόγους. S.

C. μουσεῖα λόγων] τὰ πάρισα, ὡς τό· καὶ φιλοκίνδυνον τὸν βίον κατέστησεν, τῆς δὲ περιβλεπτον καὶ περιμάχτην τῇ φύσιν ἐποίησεν. R.

C. διπλασιολογίαν] τὸ τὰ αὐτὰ δις λέγειν, ὡς τὸ φεῦ φεῦ.

R S.

C. γνωμολογίαν] ὡς Δημοσθένους· ὁ γὰρ οἷς ἂν ἐγὼ ληφθῇν ταῦτα πράττων καὶ κατασκευαζόμενος οὗτος ἐμοὶ πολεμεῖ· καὶ ἀλλαχοῦ· δεινὸν γὰρ ἡ πονηρία, καὶ τὰ ὅμοια. S.

C. εἰκονολογίαν] τὸ δι' εἰκόνας καὶ δι' ὑποδείγματός τι δηλοῦν (S), γνωμολογία δέ, ὡς τό· δεινὸν ἡ πονηρία. R.

C. Λικυμνείων] ὁ Λικύμνιος δὲ Πῶλου διδάσκαλος, ὃς διῆρει τὰ ὀνόματα εἰς κύρια, σύνθετα, ἀδελφά, ἐπίθετα, καὶ εἰς ἄλλα τινά. R. οὗτος τὸν Πῶλον ἐδίδαξεν ὀνομάτων τινὰς διαίρέσεις, οἷον ποῖα κύρια, ποῖα σύνθετα, ποῖα ἀδελφά, ποῖα ἐπίθετα, καὶ ἄλλα πολλὰ πρὸς εὐτίειαν. S.

C. ὀρθοέπεια] τουτέστι κυριολεξία. διὰ γὰρ τῶν κυρίων ὀνομάτων μετήρχετο ὁ Πρωταγόρας τὸν λόγον καὶ οὐ διὰ παραβολῶν καὶ ἐπιθέτων. S.

C. τὸ τοῦ Χαλκηδονίου σθένος] ὁ Χαλκηδονίος ἐστίν ὁ Θρασύμαχος, ὃς ἐδίδαξεν ὡς δεῖ οἷκτον ἐγείρειν τὸν δικαστὴν καὶ ἐπισπᾶσθαι ἔλεον, γῆρας, πενίαν, τέκνα ἀποδυσρόμενον καὶ τὰ ὅμοια. S.

268 A. ἥτριον τὸ εὐνυφὲς ἱμάτιον καὶ ἀραιόν. R.

272 C. λύκου φήματα, ἐπὶ τοῦ καὶ λόγοις καὶ ἔργοις ἀδικούντος. ἰδὼν γὰρ λύκος ποιμένα ἐσθλόντα προβάτεια εἶπεν· ἡλίκος ἂν ἦρθη θόρυβος, εἰ ἐγὼ ταῦτ' ἐποιοῦν; ἐμνήσθη ταύτης ἐνταῦθα Πλάτων. R.

276 B. Ἀδώνιδος κῆποι, ἐπὶ τῶν ἀώρων καὶ ὀλιγοχρονίων καὶ μὴ ἐρριζωμένων. ἐμνήσθη δὲ αὐτῆς καὶ Εὐριπίδης Μελανίππη καὶ ἐνταῦθα Πλάτων. R S.

279 C. κοινὰ τὰ τῶν φίλων, ἐπὶ τῶν εὐμεταδότων. φασὶ δὲ λεχθῆναι πρῶτον τὴν παροιμίαν περὶ τὴν μεγάλην Ἑλλάδα, καθ' οὗς χρόνος ὁ Πυθαγόρας ἐπειθε τοὺς αὐτὴν κατοικοῦντας ἀδιανέμητα πάντα κεκτησθαι. φησὶ γοῦν ὁ Τίμαιος ἐν τῇ ε' οὕτω· προσιόντων δ' οὖν αὐτῷ τῶν νεωτέρων καὶ βουλομένων συνδιατρίβειν οὐκ εὐθὺς συνεχώρησεν, ἀλλ' ἔφη δεῖν καὶ τὰς οὐσίας κοινὰς εἶναι τῶν ἐντυγχανόντων. εἶτα μετὰ πολλὰ φησι· καὶ δι' ἐκείνους πρῶτον ληθῆναι κατὰ τὴν Ἰταλίαν ὅτι κοινὰ τὰ τῶν φίλων. ἐμνήσθη δὲ ταύτης καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ θ' τῶν Ἠθικῶν. Κλέαρχος δὲ φησιν ὑπὸ Χαλκιδέων τῶν ἐν Εὐβοίᾳ

πεμφθῆναι δῶρα εἰς Δελφούς Ἀπόλλωνι καὶ Ἀρτέμιδι· τῶν δὲ Δελφῶν μαντευομένων εἰ ἐξ ἴσης τὴν ἀνάθεσιν ποιήσονται, ἔφησεν ὁ θεός· κοινὰ τὰ τῶν φίλων. καὶ Μένανδρος ἐν Ἀδελφοῖς β'. R S.

www.libtool.com.cn

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΝ.

P. 103 A. προσεῖπον] προσηγόρευσα. R.

A. δαιμόνιον ἐναντίωμα] τὸ ἀπαρουσιάστως ἐρᾶν θεοειδὲς καὶ νοερόν. ὅπερ δὲ νῦν δαιμόνιον καλεῖ Πλάτων, μετὰ μικρὸν θεὸν λέγει τὸν ἐναντιούμενον. τοῦτο δὲ καὶ Ὅμηρος ποιεῖ· κακείνος γὰρ ἐπὶ ταύτῃ τίθῃσι δαίμονα καὶ θεόν. R.

A. καὶ ὕστερον πεύσει] οὐχ ὥς καὶ πρότερον αὐτοῦ πεπυσμένου, ἀλλὰ παραπληρωματικός ἐστιν ὁ καὶ σύνδεσμος, ὥς καὶ παρ' Ὁμήρῳ·

— ὃ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν. R.

104 B. προσθήσω] προειπὼν τὰ ὑπάρχοντα Ἀλκιβιάδῃ μεγάλα εἶναι, ἀπὸ τοῦ σώματος ἀρχόμενα καὶ τελευτῶντα εἰς τὴν ψυχὴν, νῦν λέγει καὶ προστίθῃσι τὰ ἐκτός. R.

105 A. παρέλθῃς] ἰστέον ὥς Σωκράτης Ἀλκιβιάδῃ ταῦτα διελέγετο πρὸ ἡμερῶν ὀλίγων τῆς ἀρχῆς τοῦ εἰκοστοῦ ἔτους τῆς αὐτοῦ ζωῆς, ὥς δηλοῖ τὸ ρητόν. Ἀθήνησι γὰρ οἱ νέοι εἰς μὲν τοὺς ἐφήβους εἰσῆσαν ὀκτωκαίδεκα ἔτη γενομένοι, δύο δὲ εἰς περιπόλους ἡριθμοῦντο, περιιόντες τὴν χώραν νυκτὸς φυλακῆς ταύτης ἕνεκα καὶ γυμνασίας πολεμικῆς ἑαυτῶν· εἰκοστῷ δὲ ληξιαρχικῷ ἐνεγράφοντο γραμματεῖω, καθὼ δὲ ἐκκλησιάζοντες παρελαμβάνον καὶ τὴν πατρῶαν οὐσίαν, ἣτις καὶ λῆξις ἐκαλεῖτο, ὡς Πολυδεύκης ἐν Ὀνομαστικοῖς. R S.

B. ἐνδειξάμενος] τὸ ἐνδειξάμενος ἐπὶ τοῦ διαλογικοῦ τάττει, τὸ δὲ ἐπιδειξάμενος ἐπὶ τοῦ ἀποτάδην. R.

106 A. ἀτοπώτερος] παραδοξότερος, θαυμασιώτερος. R.

C. φέρε δῆ] ἐντεῦθεν τὸ πρῶτον τοῦ διαλόγου κεφάλαιον, τὸ ἀπαλλάττον τῆς διπλῆς τὸν νεανίσκον ἀγνοίας. ἔστι δὲ ἐλεγκτικόν. R.

107 E. λεληθότως ὁ Σωκράτης διορθούμενος Ἀλκιβιάδην παράδειγμα τὴν γυμναστικὴν φέρει ἔχουσιν διαφορὰν τὸ τε ἀκροχειρίζεσθαι καὶ παλαεῖν. οὕτως οὖν καὶ τῆς δικαιοπραγίας ὁ πόλεμος καὶ ἡ εἰρήνη εἰσὶ διαφοραί. εἰκότως δὲ γυμναστικὴν καὶ μουσικὴν προφέρει Σωκράτης ἅπερ γνώριμα τῷ Ἀλκιβιάδῃ ὥς δι' αὐτῶν ἐκ παίδων ἀχθεῖντι, καὶ ὁμοία ὁ μὲν πόλεμος τῇ γυμναστικῇ, ἡ δὲ εἰρήνη τῇ μουσικῇ. O.

E. ἀκροχειρίζεσθαι] πυκτεύειν ἢ παγκρατιάξειν πρὸς ἕτερον ἄνευ συμπλοκῆς, ἢ ὅλως ἄκραις ταῖς χερσὶ μετ' ἄλλου γυμνάζεσθαι. R.

108 A. ὄρα τὴν ἀκρίβειαν τῶν ὀνομάτων. γυμναστικῶς φησὶ καὶ μουσικῶς, εὐλόγως ἀπὸ τῶν ἕξεων ὀνομάσας τὰς ἐνεργείας. τὰ γὰρ ὀνόματα ἢ ἀπὸ τῶν ἕξεων τίθεται τοῖς ἔχουσιν αὐτάς, ὥς ἀπὸ τῆς ἱατρικῆς ἕξεως ὁ ἱατρός, ἢ ἀπὸ τῆς ἐνεργείας, ὥς ἱατρικῶς λέγομεν ἐνεργῆσαι τὸν καλῶς ἱασάμενον· ἢ ἀπὸ τοῦ ὄργάνου, καθάπερ φλεβοτόμον φάμεν τινα· ἢ ἀπὸ τοῦ τέλους, ὥς λέγομεν ὑγιεινὸν σιτίον τὸ ὑγίειαν ποιοῦν, διὰ δὲ τούτων ὁ Πλάτων τοὺς ἀπὸ τῆς ὁμοιότητος καὶ τῶν συστοίχων τόπους ἡμῖν λεληθότως μετὰ τῆς ὕλης παραδίδωσιν, οὓς ὁ Ἀριστοτέλης γυμνοὺς πραγμάτων ἐντεῦθεν ὠφελημένος ἀπλώσας παραδέδωκεν. ἔστι γὰρ ὁ ἀπὸ τῆς ὁμοιότητος τόπος οὗτος· ὥς ἔχει γυμναστικὴ πρὸς παλαιστρικήν καὶ ἀκροχειρισμόν, οὕτως ἡ μουσικὴ πρὸς τὸ ᾄσαι καὶ κιθαρίσαι καὶ ῥυθμόν. ὁ δὲ ἀπὸ τῶν συστοίχων οὗτος· ὥς ἀπὸ τῆς γυμναστικῆς τὸ γυμναστικῶς εἴρηται, οὕτως ἀπὸ τῆς μουσικῆς τὸ μουσικῶς. ἀκριβῶς δὲ πάννυ πρῶτον τὸ ᾄδειν ὃ ἔστι τῆς γλώττης, εἶτα κιθαρίζειν ὃ ἔστι χειρῶν, εἶτα βαίνειν ὃ ἔστι ποδῶν. τρία δὲ μέρη μουσικῆς· ᾄσμα μέλος ῥυθμός. καὶ περὶ μὲν τὸ ᾄσμα τὸ μακρὸν καὶ βραχύ, περὶ δὲ τὸ μέλος τὸ ὀξύ καὶ βαρύν, περὶ δὲ τὸν ῥυθμόν τὸ βραδύ καὶ ταχύ. O.

110 D. ἀρχὴ τοῦ δευτέρου συλλογισμοῦ. O.

111 A. τὸ ἐλληνίζειν τριτόν. ἢ τὸ τὴν Ἑλληνικὴν συνήθειαν διασώζειν τῶν ὀνομάτων ἐπὶ πάντων· οἱ πολλοί· ἢ τὸ ἀκριβοῦν τὴν Ἑλληνικὴν φωνὴν καὶ τὴν ὀρθότητα τὴν ἐν τῇ προφορᾷ· οἱ γραμματικοί. ἢ τὴν κυριότητα τῶν ὀνομάτων τὴν κατὰ φύσιν προσήκουσαν τοῖς πράγμασιν ἀπονέμειν· οἱ φιλόσοφοι. R.

112 E. ἐμὲ φησ ταῦτα λέγειν] το τῆς Φαίδρας φησὶν ἐν-
ταῦθα Σωκράτης. τῆς γὰρ τροφοῦ εἰπούσης ὅτι τὸν Ἰππόλυτον
λέγεις, φησὶν ὅτι σοῦ τάδε κούκ ἐμοῦ κλύεις. οὕτως οὖν καὶ ὁ
Σωκράτης· σὺ ταῦτα εἶπες, οὐκ ἐγώ. καὶ ἐνταῦθα πάροδος
γίνεται τοῦ τρίτου συλλογισμοῦ, ἐν ᾧ δείκνυσιν ὅτι ὁ ἀποκρινό-
μενός ἐστιν ὁ λέγων, οὐχ ὁ ἐρωτῶν. R. ἰδοὺ ὁ ἀμαθὴς καὶ φι-
λότιμος νέος πῶς αποκρίνεται. O.

E. ἀρχὴ τοῦ γ συλλογισμοῦ. O.

113 A. ἐνὶ λόγῳ εἶπὲ] ἐντὶ τοῦ καθόλου εἶπέ. R.

B. ἐκ τῶν ὁμολογημένων] ἐπειδὴ ὁμολόγησε μὴ εἰδέναι τὸ
δίκαιον, κέχρηται καταδρομῇ ὁ Σωκράτης ἐλέγχων κατὰ τοῦ
Ἀλκιβιάδου, οὐκ ἀπὸ ἄλλοτρίου προσώπου, ὡς Φοῖνιξ εἰσάγων
τὸν Πηλέα οὕτως ἐλέγχει τὸν Ἀχιλλέα, ἢ Δημοσθένους ἐλέγξει
θέλων τοὺς Ἀθηναίους τῇ καταδρομῇ χρῆται ὡς ἐκ τῶν Ἑλλή-
νων πάντων, ἀλλὰ τῷ ἐλεγχομένῳ χρῆται Σωκράτης πρὸς μεί-
ζονα καταδρομήν. R.

C. σοῦ τάδε κινδυνεύεις] σημείωσαι πῶς χρηστέον τοῖς
ποιητικαῖς, ὅτι οὐ κατὰ τὴν τῆς λέξεως ἀκριβειαν, ἀλλὰ μετὰ τοῦ
παρωδεῖν αὐτὰ ἐπὶ τὸ περσοφανέστερον. R.

D. εἰ ὅ τι μάλιστα] ἄρχεται τοῦ ἐλέγχου, καὶ δείκνυσιν
αὐτὸν μὴ εἰδῶτα τὰ συμφέροντα, ἐκ τῆς ἀντιπαρεστάσεως. πολ-
λῶν γὰρ δεῖται λόγων ἢ ἐνστασις, ὅτι ταυτὸν ἐστὶ δίκαιον καὶ
συμφέρον, ὃ ἐπεξῆς δείξει. νῦν δὲ φησιν ὅτι εἰ μὲν ταυτὸν ἐστὶ
τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον, εἰδείχθη δὲ μὴ εἰδῶς τὸ δίκαιον,
οὐδὲ τὸ συμφέρον ἄρα· εἰ δὲ ἕτερον, δειχθείης δὲ μὴ εἰδῶς τὸ
συμφέρον, διὰ τῶν αὐτῶν λόγων δύο ἀνθ' ἑνὸς δειχθήσῃ
ἄγνοων. R.

E. σκευαρίων] οὐδὲ γὰρ δέος μὴ κατατριβήσονται εἰ λόγοι
δίκην τῶν σκευαρίων, ἃ δὴ σημαίνει τρία, ἢ τὰ σκευή κοινῶς,
ἢ τὴν τρυφήν, ἢ ὡς νῦν, τὰς σκευὰς τῶν κωμικῶν καὶ τραγικῶν,
ὃ ἐστὶ τὰ ἐνδύματα. R.

E. τὰς σὰς προδρομάς] προδρομὴ ἐστίν, ὅταν ἐν πολέμῳ
καταλάβῃ τις φρουρίον, ἐξ οὗ δύναται ἀσφαλῶς πολεμεῖν. νῦν
δὲ τὸ μὴ ἐρωτάσθαι διὰ τῶν αὐτῶν λόγων μετὰ τοῦ Σωκρά-
τους. R S.

114 A. ἐπειδὴ δὲ τρυφᾶς] ἐπειδὴ τρυφηλὸς εἶ, ὡς ἐπὶ τῶν
ἐδυστῶν, οὐκέτ' ἂν ἠδέως τοῦ αὐτοῦ γεύσαιτο λόγου. R.

B. συμφέροντα] τὴν ἔνστασιν διὰ τούτων φησίν, ὥς ἔδει σε δεῖξαι ὅτι οὐ ταυτόν δίκαιον καὶ συμφέρον. εἰ γὰρ μὴ δείξεις, δειχθήσῃ δύο ἀνθ' ἑνὸς ἄγνοων. R.

115 A. ἀρχὴ τοῦ ε' συλλογισμοῦ. O.

B. πολλοὶ ἐν πολέμῳ] ἰδοὺ τῇ μέλῳι μάχεται, ὅτι οὐ πᾶν καλὸν ἀγαθὸν διὰ τὰ ἐν τῷ πολέμῳ τραύματα. R.

B. οὐκοῦν τὴν τοιαύτην] ἡ πρώτη λύσις, ὅτι δύο δυσὶν ἠκολούθησεν, οὐ δύο ἐνί, οὐ γὰρ ταυτόν ἀνδρεία καὶ θάνατος. R.

116 B. ἔτι τοίνυν] διὰ τῶν καθ' ἕκαστα δέξας, βούλεται καὶ διὰ τῶν καθ' ὅλου κατασκευάσαι τὸ αὐτό. διὸ καὶ τὸ ἔτι προσέθηκεν. R.

B. εὖ πράττει] σημαίνει ὅτι τὸ εὖ μέσον ἐστὶ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ καλοῦ. R.

D. Περικληθεὶς] Περικλῆτος νῆσός ἐστι μία τῶν Κυκλάδων· αὐταὶ δὲ διὰ τὸ τὴν Δῆλον κυκλοῦν οὕτω καλοῦνται. R.

118 C. Πυθαγόρειος] μουσικὸς ἦν, τῆς σεμνῆς μουσικῆς διδάσκαλος, καὶ Πυθαγόρειος, οὐ μαθητὴς Ἀγαθοκλῆς, οὐ Λαμπροκλῆς, οὐ Δάμων. Ἀναξαγόρας δὲ φυσικὸς φιλόσοφος, ὁ νοῦς ἐπικληθεὶς, ὅτι τοῦτον πρῶτος πάντων ἐπέστησε τῷ παντί. R S.

E. τῷ Περικλέους υἱεῖ] Ξάνθιππος καὶ Πάραλος οἱ Περικλέους υἱοί, οὓς· καὶ βλιττομάμμας ἐκάλουν. βλίσται γὰρ καὶ βλίστῳ οἱ εὐήθεις, μάμματα δὲ τὰ βρώματα, καὶ τὸ ἐσθλεῖ Ἀργεῖοι μαμῶν ἔλεγον· ἐκ τούτων οὖν συνθετὸν ὁ βλιττομάμμας, ὁ ἐσθλὸν εὐήθως, ὥς καὶ συκομάμμας ὁ συκοφάγος. ὁ δὲ Κλεινίας αὐθάδης οὕτως ὥς μηδενὶ τῶν συμβούλων προσέχειν. R S.

119 A. Ζήνων] ὁ Ἐλεάτης Παρμενίδου μαθητὴς, φυσικὸς φιλόσοφος καὶ πολιτικὸς ὡς ἀληθῶς· διὸ καὶ πρὸς Περικλέα παραβάλλεται φαινομένως ὄντα πολιτικόν. τοῦτον Πυθόδωρος ἀκροατὴς, ὃς καὶ ἐν Παρμενίδῃ μνήμης ἡξίεται ὡς Ἀντιφῶντι τῆς συνοψίας ἐκείνης μεταδούς, παρ' οὗ Κέφαλος ὁ Κλαζομένιος μαθὼν διδάσκαλος γέγονε. Καλλίας δὲ Ἀθηναίων στρατηγὸς ἔνδοξός τε πολιτικὸς καὶ αὐτός. R S.

A. τί οὖν διανοεῖ] ἐντεῦθεν τὸ δεῦτερον τοῦ διαλόγου κεφάλαιον, τὸ πεῖθον μεταβαίνειν ἀπὸ τῆς φυσικῆς ἀρετῆς ἐπὶ τὴν πολιτικὴν. R.

A. πότερον ἔαν] τὸ Ὀμηρικὸν νῦν παραφράζει ρητόν·

νήπιος εἷς, ὃ ξεῖνε, λίην τόσον ἢ χαλίσρων,
ἢ ἐκὼν μεθίεις καὶ τέρπεται ἄλγεα πάσχων.

πᾶς γὰρ μὴ μανθάνων ἢ φύσεως ἀντιπραττούσης πάσχει τοῦτο, καὶ ἔστιν ὁ τοιοῦτος νήπιος καὶ ἡλίθιος· ἢ δύναται μὲν, οἶεται δὲ ἀνωφελῇ εἶναι τὰ μανθανόμενα, καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἐπιτίθεται πρὸς αὐτά, καὶ ἔστιν ὁ τοιοῦτος χαλίσρων καὶ μαινόμενος· ἢ οἶεται μὲν ὠφέλιμα εἶναι, ῥαθυμεῖ δὲ καὶ βλακεύει, καὶ ἔστιν ὁ τοιοῦτος ἐκὼν μεθίων καὶ μὴ προσέχων τὸν νοῦν. R.

B. πράγματα] ἀντὶ τοῦ φροντίδας. R.

120 A. ὀρτυγοτρόφον] εἰρωνικῶς. οὗτος ἐπὶ κύκλου τοὺς ὀρτυγας παριστὰς κόπτειν αὐτοὺς ἀλλήλους ἐδίδασκε. R.

B. ἀνδραποδώδῃ] παροιμίαν εἶναι φασιν οἱ μὲν ἀπὸ τῶν ἀρτιγενῶν πώλων, οἱ δὲ ἀπὸ εἰδους κουρᾶς προσηκούσης ἀνδραπόδοις, παρ' ὃ καὶ αἱ γυναῖκες τοὺς ἀπὸ δούλων ἐλευθέρους γεγονότας, οὐπω δὲ τὸ ἦθος μεταβαλόντας, ταύτην ἔτι ἔχειν τὴν τρίχα ἔλεγον σκώπτουσαι. οἱ δέ, ὅτι τὰς ἐν τῷ στήθει τρίχας ὁ Πλάτων μεταβαλὼν τὰς ἀνδραποδώδεις φρένας οὕτως ἐκάλεσεν. R S.

B. ὅσα μαθήσεως] διττὴ ἡ τελειότης ἡμῖν, ἡ μὲν τοῦ λογιχοῦ διὰ μαθήσεως γιγνομένη, ἡ δὲ τοῦ ἀλόγου δι' ἀσκήσεως τῶν βελτιόνων ἐθῶν. R.

E. Ἑρακλέους τε] Ζεὺς-Δανάη, Περσεὺς-Ἀνδρομέδα Κηφέως, Ἀχαιμένης. Ζεὺς-ἄλλαι γυναῖκες· Ἀλκαῖος-Λαονόμη, Ἀμφιτρύων· Ἡλεκτρύων-Λυσιδίκη, Ἀλκμήνη· Ἀμφιτρύων-Ἀλκμήνη, Ἑρακλῆς. R.

121 A. εἰς Εὐρυσάκῃ] Ζεὺς-Αἰγίνα· Αἰακὸς-Ἐνδηΐς· Τελαμών-Περύβοια· Αἴας-Τέκμησσα, Εὐρυσάκης· διὰ μέσου πολλοὶ-πολλοί· Κλεινίας-Δεινομάχη, Ἀλκιβιάδης. R.

A. εἰς Δαίδαλον] Ζεὺς-Ἥρα· Ἥφαιστος-Γῆ· Ἐρεχθεὺς-Προκρῆς· Μητίων-γυνὴ τις· Εὐπάλαμος-Ἀλκίππη· Δαίδαλος, διὰ μέσου πολλοί, πολλοί. Σωφρονίσκος-Φαιναρέτη, Σωκράτης. R.

B. Σαλαμῖνα] νῆσον πρὸς τῇ Ἀττικῇ καὶ πόλιν. R.

B. Αἰγίναν] νῆσον μίαν τῶν Κυκλαδῶν. R.

C. γενέθλιά ἐστιν ἡ δι' ἐνιαυτοῦ ἐπιφοιτῶσα τοῦ τεχθέντος εορτή, γενέσια δὲ ἡ δι' ἐνιαυτοῦ ἐπιφοιτῶσα τοῦ τεθνεῶτος μνήμη. R.

D. τοῦ κωμωδιοποιοῦ] ὃν Πλάτωνα καλεῖσθαι φασιν. R.

D. τροφοῦ] αὕτη Λάκαινα τὸ γένος ἦν, Λανικὴ καλουμένη. R.

E. ἐπτετεῖς] ἢ διὰ τὸ τὸν λόγον τότε ἄρχεσθαι τελειοῦσθαι, ἢ διὰ τὸ τὸν Ζωροάστρην ζ' γενόμενον ἐτῶν σιωπῆσαι, εἶτα μετὰ λ' χρόνους ἐξηγησάσθαι τῷ βασιλεὶ τῆς ὅλης φιλοσοφίας, ἢ ὡς τῷ Μίδρα οἰκτεῖον τὸν ζ' ἀριθμόν, ὃν διαφερόντως οἱ Πέρσαι σέβουσιν. R S.

E. δις ἐπτά] τότε γὰρ ὁ τέλειος ἐν ἡμῖν ἀποφαίνεται λόγος, ὡς Ἀριστοτέλης καὶ Ζήνων καὶ Ἀλκμαίων ὁ Πυθαγόρειος φασίν. R S.

122 A. Ζωροάστρης ἀρχαιότερος ἐξακισχιλλοῖς ἔτεσιν εἶναι λέγεται Πλάτωνος· ὃν οἱ μὲν Ἕλληνα, οἱ δὲ τῶν ἐκ τῆς ὑπὲρ τὴν μεγάλην θάλασσαν ἡπείρου ὠρμημένων [παῖδά] φασί, πᾶσάν τε σοφίαν παρὰ τοῦ ἀγαθοῦ δαίμονος ἐκμαθεῖν, τουτέστιν ἐπιτυχούς νοήματος· οὗ δὴ εἰς Ἑλληνικὴν φωνὴν μεταφραζόμενον τοῦνομα τὸν ἀστροθύτην δηλοῖ. τιμῆσαι τε αὐτὸν τὴν ἀνακεχωρηκυῖαν διαγωγὴν τῶν πολλῶν, καὶ δὴ τὴν τῶν ἐμψύχων ἀποχὴν, συγγράμματά τε διάφορα καταλιπεῖν, ἐξ ὧν καὶ δεικνυσθαι τρία μέρη φιλοσοφίας εἶναι κατ' αὐτόν, φυσικόν, οἰκονομικόν, πολιτικόν. R S.

B. ἔλξεις] ὅτι καὶ τὴν ἱματίων ἔλξιν, ἣ φησὶ Πλούταρχος, διαφερόντως Ἀλκιβιάδης ἐπετήδευε. R.

C. σημειῶσαι φιλονικίαν διὰ τοῦ ἰ, τὴν φιλίαν τῆς νίκης. R.

D. Μεσσήνης] ὡς Τυρταῖός φησι·

Μεσσήνην ἀγαθὸν μὲν ἀροῦν, ἀγαθὸν δὲ φυτεύειν.
χώρα δὲ ἐστὶν αὕτη. R.

D. Ἐλῶτες παρὰ Λακεδαιμονίοις οἱ νόθοι καὶ ἐξ αἰχμαλώτων δοῦλοι γενόμενοι, ἀπὸ τοῦ Ἑλούς, πόλεως ἐν Πελοποννήσῳ·

καὶ Πτελεὸν καὶ Ἑλος καὶ Δώριον
φησὶν Ὅμηρος. καὶ εἰλωτεία ἡ δουλεία. R.

123 A. τὸν Αἰσώπου μῦθον] ὁ μῦθος τοιοῦτος. λέων μὴ οἷός τε διὰ γῆρας θηρεύειν ὃν προσεποιεῖτο νοσεῖν, ἵνα δὴ τὰ θηρία πρὸς ἐπίσκεψιν ἰόντα παρ' αὐτὸν κατεσθίοι. δεινὴ δ' ἡ αἰώπηξ οὕσα τὸν δόλον συνιδεῖν ἐφώρασε, καὶ τοῦ λέοντος αὐ-

τὴν ἀξιούντος εἰσελθεῖν πρὸς αὐτὸν ἔφη μὴ δύνασθαι εἰσιέναι· ὁρᾷ γὰρ ἔχνη μὲν εἰσιόντων, ἐξιόντων δ' οὐ. R.

B. ἀνδρὸς ἀξιολύτου] περὶ Ξενοφῶντος φασὶ λέγειν αὐτόν· οὗτος γὰρ ἐν τῇ Ἀναβάσει ἰστορήσας τὰ Περσῶν, Κύρῳ συναελθὼν ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν Ἀρτοξέρην. R S.

C. Ἐρχιῶσι] Ἐρχιῶσις δῆμος ὑπὸ τὴν Αἰαντίδα φυλὴν, ἣ ὥς τινες, Αἰγυρία. πλείθρον δέ ἐστι μέρος ἕκτον σταδίου· τοῦτο δὲ πήχεις ἔχει τετρακοσίους, ὧν τὸ ἕκτον πήχεις ἐξήκοντα ἔξι δίμοιρον, ὃ ἐστὶ τὸ πλείθρον. R S.

E. Λακευχίδης ὁ κατὰ Μήδου στρατηγός. Ἀρχίδαμος, ἐφ' οὗ ὁ Πελοποννησιακὸς πόλεμος. Ἄγρις δέ, ἐφ' οὗ ἐκράτησαν Λακεδαιμόνιοι. R.

124 A. ἀλλ' ὦ μακάριε] ἐντεῦθεν τὸ τρίτον τοῦ διαλόγου κεφάλαιον, τὸ ἐκφαίνον τὴν οὐσίαν ἡμῶν καθ' ἣν ὑπεστήκαμεν. R.

D. παίζεις] ὅτι ἐπιμελείας δεῖσθαι φησιν αὐτόν, διὰ τοῦτο παίζειν λέγεται. R.

D. νό γε] ἀγνοεῖ αὐτόν ὁ Σωκράτης ἐνθουσιαστικῶς. R.

D. οὐκ ἀπορητέον] οὐκ ἀποκνητέον. R.

E. οἱ πράττειν τὰ πράγματα] ὅτι τὸ ὑλικὸν αἴτιον τῆς πολιτικῆς τὰ πρακτέα εἰσὶν. R.

125 A. τοῦτο ἀγαθόν] ἐπὶ μὲν τῶν βαναύσων τοῦτο οὐκ ἄτοπον, ἐπὶ δὲ τοῦ πολιτικοῦ ἀνδρὸς ἄτοπον τὸ εἶναι τὸν σοφὸν κατὰ τι ἀγαθόν. R.

B. ἄρχειν] ἐντεῦθεν τὸ εἶδος παραδίδωσι τοῦ πολιτικοῦ, ὅτι τὸ ἄρχειν. R.

C. κλειυσιῶν] τῶν περὶ τὰ ἄρμενα ἱσταμένων. R.

D. τίς οὖν αὕτη] ἐντεῦθεν τὸ πολιτικὸν ὅτι φρόνησις καὶ οὐ σοφία. R.

126 C. ἄρ' οὖν φιλλαν] οὐχ ὥς βουλόμενος ὁ Σωκράτης καὶ αὐτὸς εἶναι τέλος τὴν φιλλαν, ταῦτα ἐρωτᾷ, ἀλλ' ὅτι ᾧτε τὸν νεανίσκον ταυτόν ἱπολαμβάνειν στοργὴν καὶ φιλλαν. R.

C. ὁμόνοιαν] ὁμόνοιά ἐστι γνώσις τῶν ἀντογνωστῶν. R.

C. ἀριθμούς] ἀριθμοί, ἀριθμητά, διωρισμένα. R.

D. πήχεις] πήχεις, μετρικὴ, συνεχές. R.

D. σταθμοῦ] σταθμοί, στατικὴ, ξοπή· ὥστε ἐκ τῶν Πλάτωνος τρίτον εἶδος ποσοῦ ξοπή. R.

D. μὴ κάμῃς] πολλὰ ἠρώτησε· διὸ τὸν νόον διεγείρων λέγει μὴ κάμῃς. R. ὡς πολλὰ ἐρωτήσας διεγείρων τὸν νεανίσκον προ-
τρέπει μὴ ἀποκαμῆν. O.

E. ταλασιουργίας] τῆς ξαντικῆς. ταλασιουργία δὲ ἡ ὅτι τὰ
λάσια ἐργάζεται, ἢ παρὰ τοὺς θαλάρους. R.

127 A. κατὰ τὸν σὸν λόγον] ἀναγκάως πρόσκειται διὰ τὰ
ἐν τῇ Πολιτείᾳ ἀποδεδειγμένα, μηδὲν διαφέρειν κατὰ τὰ πολε-
μικά τὸ θῆλυ τοῦ ἄρρενος. R.

A. ἢ ἄρα] κατὰ γὰρ τὸ προσεχές τέλος οὐχ ὁμοιοῦ ἀνὴρ καὶ
γυνή, ἀλλὰ κατὰ τὸ πόρρω. R.

B. ὅτι τὰ αὐτῶν] ἀντιλέγει ὁ Ἀλκιβιάδης τῷ Σωκράτει, ὅτι
ἀλλ' εὐ οἰκοῦσι τὰς πόλεις δι' αὐτὸ τοῦτο, ὅτι τὰ αὐτῶν πρᾶτ-
τουσιν· ὁ δὲ Σωκράτης φησὶν ὅτι πάλαι ὑπὸ σοῦ ταῦτα ἐλέ-
γετο, οὐκ ἄρτι γε. R.

129 A. ποτερον οὖν δὴ δάδιον τυγχάνειν] ὡς δάδιον παν-
τὸς εἶναι τὸ λόγῳ διεξιέναι, παγχάλεπον δὲ τὸ ἔργῳ ἐπιχειρεῖν·
καὶ γὰρ λέγεται·

τὸ γινῶθι σαντόν ἐν λόγοις οὐδὲν μέγα,
ἔργῳ μόνος δὲ τοῦτ' ἐπίσταται θεός. R.

A. φαῦλος] ἀντὶ τοῦ εὐτελέως. R.

A. ἀναθελς] τὸ γινῶθι σαντόν Χίλων ὁ Λακεδαιμόνιος ἀνέ-
θηκεν. οἱ δὲ φασιν ὅτι Φημονόῃ ἢ προφῆτις. R S.

B. ἐσμέν αὐτοὶ] ἐντεῦθεν κατασκευάζει ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἡ
ψυχὴ ἐστὶ κατηγορικῶς. R.

B. ἔχε οὖν] ἡ ἐλάττων πρότασις ἐνθένδε, ὅτι ὁ ἄνθρωπος
ὁργάνῳ χρῆται τῷ σώματι. R.

C. τομεῖ] τομεύς ἐστὶν ἐργαλεῖον τὴν βάσιν ἔχον κυκλικήν·
σμῆλη δὲ ἡμικυκλικήν. R.

130 A. ἢ οὖν ἄλλο τι] ἡ μείζων πρότασις, ἡ λέγουσα το
τῷ σώματι χρῶμενον ψυχὴ ἐστὶ. R.

C. σαφέστερον] οἶδεν ἑλλιπῆ τὸν ὅρον ὁ Σωκράτης. ὁ δά-
δυμος Ἀλκιβιάδης, ἴδε, τί λέγει. R.

131 A. ὅστις ἄρα] ἐκ τούτων δῆλον ὡς τῶν τεχνιτῶν οἱ λό-
γοι οὐκ εἰσὶν αἱ ἐν ψυχῇ, ἐκείνων δέ, ὧν μετὰ τὸν τοῦ σώμα-
τος χωρισμὸν οὐκ ἀπῆλλακται. R.

B. σωφροσύνην λέγει Πλάτων τὴν φρόνησιν, ὡς ἀπὸ τῶν

χειρόνων ἐπὶ τὰ κρείττω ἐπιστρέφουσιν, καὶ ἄλλως, ὅτι ἀντιστρέφουσιν ἀλλήλαις αἱ πολιτικαὶ ἀρεταί. R.

C. εἰ ἄρα τις] ἐντεῦθεν κατασκευάζει ὑποθετικῶς ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἢ ψυχὴ ἐστὶ. R.

132 A. τοῦ μεγαλήτορος] παρωδεῖ τὸ ἔπος

δῆμος. ~~Ἐρχοῦτος~~ **μεγαλήτορος.**

εὐπρόσωπος δὲ κατὰ τὴν ὁλότητα, ἐπεὶ κατὰ τὸν καθ' ἕνα ἕκαστον αὐτοῦ εὐτελής. R.

E. κάτοπτρα] τὰ φυσικά, οἶον ὕαλον ἢ κέρας. R.

133 C. ἂρ' οὖν μὴ γινώσκοντες] συλλογισμὸς δεικνύων ὅτι ὁ ἑαυτὸν ἀγνοῶν οὐκ ἐστὶ πολιτικός, πρότασις ἢ λέγουσα οὐδὲ τὰ ἑαυτοῦ οἶδεν. R.

E. ὅστις δὲ] ἐνταῦθα ἢ δευτέρα πρότασις τοῦ συλλογισμοῦ. R.

E. οὐκ ἄρα] τὸ συμπέρασμα, ὅτι ὁ ἑαυτὸν ἀγνοῶν οὐκ ἐστὶ πολιτικός οὐδ' οἰκονομικός οὐδ' ἠθικός. R.

134 B. εἰ δὴ μέλλεις] συλλογισμοῦ πρώτη πρότασις· ὁ τὸ τῆς πολιτείας μέλλων πράττειν ὀρθῶς ἀρετῆς τοῖς πολίταις μεταδίδωσιν. R.

C. δύναιτο δ' ἂν τις] δευτέρα πρότασις· οὐδεὶς ἀρετῆς τοῖς πολίταις μεταδιδούς δύναται μὴ ἔχειν ἀρετὴν. R.

135 C. ἵνα μὴ ὀνομάζωμεν] τῇ ἀποσιωπήσει ἐξογκοῖ τὸ πρᾶγμα, οἶον τὸ δουλοπρεπές. R.

D. τὸ μὲν σὺν] ἐγὼ μὲν ἐραστής, σὺ δὲ ἐρώμενος. R.

E. πελαργοῦ] ἐπειδὴ τοὺς πελαργοὺς φασὶ γηράσαντας τοὺς γονεῖς ἀμοιβαίως κομιδῆς ἀξιοῦν, ἥς ἔτυχον ἐν τῇ νεοτελείᾳ παρ' αὐτῶν. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΝ.

P. 140 D. ἐνεοὺς] ἀφώνους, κωφούς, ἔξεστηκότας, νωδούς, νωχελεῖς, μετεώρους. R.

147 A. ἐπουρίσῃ] ἀποπέμψῃ, ἢ ὥς νῦν, ἐφορμήσῃ. R.

C. φθονερός ὁ ἐπὶ τοῖς εὐπραγοῦσιν ἀχθόμενος καθ' ἑαυτόν. ἐστὶ δὲ καὶ ὁ ἐπίφθονος φθονερός. διαφέρει δὲ βασκά-

νου· ὁ γὰρ βάσκανος ὑπὸ φθόνου καὶ συκοφαντεῖ καὶ κακηγορεῖ, ἀπὸ τοῦ βαβάκτου ἴσως. ἔστι δὲ βαβάκτης ὁ κράκτης καὶ μα-
νιώδης. R.

D. τὸ φαῦλον ἐπὶ τεσσάρων ἐννοιῶν τάσσεται, κατ' ἐναν-
τιότητα παραλαμβανομένων. ἐπὶ ἀπλότητος καὶ εὐηθείας Δη-
μοσθένους· οὐ γὰρ εἰ φαῦλοις ὑμεῖς προστάταις χρῆσθε· ἐπὶ δὲ
τοῦ ἐπαλίνδου Εὐριπίδης·

φαῦλον, ἄκομψον, τὰ μέγιστ' ἀγαθόν·
ἐπὶ δὲ μεγέθους, φαῦλον στόμα ἀντὶ τοῦ μέγα· ἐπὶ δὲ μικρό-
τητος εὐθείως ἐν ἀρχῇ τοῦ κατ' Ἀριστοκράτους. λέγουσι δὲ καὶ
τὴν φαῦλλαν ἐλαίαν μικρόκαρπον οὕσαν οὕτως ὀνομάζεσθαι.
ἐκνενίκηκε μέντοι τὴν παλαιάν χρῆσιν ἢ εἰς τὸ κακὸν μετά-
ληψις· φαῦλον γὰρ οἱ πλείστοι τὸ κακὸν ἑξακούουσι. R S.

149 A. δωροδόκοι καὶ οἱ δῶρα λαμβάνοντες καὶ οἱ δῶρα
διδόντες. Δημοσθένης ἐν Φιλιππικῷ ἐπὶ τοῦ Ζελεΐτου Ἀρθ-
μίου ἔφη δωροδόκος, ὅπερ ἐν ἴσῳ κεῖται τῷ δῶρα διδούς. ἐπὶ
δὲ τοῦ δῶρα λαμβάνειν πολλὴ ἢ παράθεσις, ὥσπερ καὶ ἐν-
ταῦθα. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ἸΠΠΑΡΧΟΝ.

P. 226 C. συλλήβδην] λείπει τὸ εἰπεῖν ὃ προσυπακου-
στέον. O.

228 B. Φιλαῖται] δῆμος Αἰγηίδος. R.

229 A. στεῖχε] ἴδι, πορεύου. R.

A. Στειριακῇ ὁδῷ] Στειρία δῆμος Πανδιονίδος, ἀφ' οὗ
ἡ ὁδὸς οὕτω καλεῖται. R.

C. διὰ τὴν τῆς ἀδελφῆς ἀτιμίαν] Θουκυδίδης οὕτω φη-
σίν. O.

D. τέως] δηλοῖ τὸ πρὸ τοῦ. Δημοσθένης· ὁ τέως προσκυ-
νῶν τὴν θόλον. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις·

ἅ' γὰρ μόλις

στεφανηπλοκοῦσ' ἔβροσκον ἐν ταῖς μυρρίναις,
τέως μὲν οὐκ ἄν

Ζωῖλος ἐν τῷ εἰς Πολύφημον ἐγκωμίῳ· οὕτω γὰρ ἀμογνωμόνησαν οἱ θεοὶ περὶ τῆς τιμωρίας ταύτης, ὥστε πάντοθεν Ὀδυσσεὺς τέως ὁ σωζόμενος καὶ τὰς ναῦς ἀκεραίους περιποιούμενος περιώφθη μετὰ τὴν ἀρεὴν ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς. ἐν δὲ τοῖς Ἀριστοφάνους Τελμισσεῦσιν ἀντὶ τοῦ πρότερον κεῖται·

οὐ γὰρ τίθισκεν τὸν ἀγῶνα τὸνδε τὸν τρόπον

ὥσπερ τέως ἦν, ἀλλὰ καινῶν πραγμάτων.

ἐν δὲ τῇ Εἰρήνῃ ὁ αὐτὸς ἀντὶ τοῦ ἐν τοσούτῳ κέχρηται, περὶ Ὑπερβόλου λέγων

ἀπορῶν ὁ δῆμος ἐπιτρόπου καὶ γυμνὸς ἂν

τούτου τέως τὸν ἄνδρα περιεζώσατο.

καὶ ἔτι ἐν τῇ Εἰρήνῃ εὔρεται ἀντὶ τοῦ ἕως· λέγει δὲ ὁ ἐπικομῶν τὸν κἀνθάρον

ἔρειδε, μὴ παύσαιο μηδέποτε ἐσθίω

τέως, ἕως αὐτὸν λάθῃς διαφραγεῖς.

καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ τῆς παραπρεσβείας ἀντὶ τοῦ ἕως· ἀντὶ δὲ τοῦ Εὐβοίαν ἀποδοθῆναι περὶ Δρυμοῦ καὶ τῆς πρὸς Πανᾶκτω χώρας μεθ' ὅπλων ἐξερχόμεθα, τέως δ' ἦσαν ἔσω οἱ Φωκεῖς, οὐδέποτε ἐποιήσαμεν. παρὰ δὲ Φερεκύδῃ καὶ τοῦνομα τῆς Ἰωνικῆς πόλεως, λέγω δὲ τῆς Τέω, κείμενον εὐρον, ὅθεν ἦν Ἀνακρέων ὁ μελοποιός, ἀπὸ τοῦ τέως. ὁ γὰρ Ἀθάμας, φησὶν, ἀναχωρῶν ἐκ τῆς χώρας, εὐρὼν Ἄρεαν τὴν θυγατέρα ἀθύρουσαν καὶ λίθους συμφοροῦσαν τοὺς νῦν ὄντας ἐν Τέω, ἤρατο ταύτην τί ποιεῖς; ἡ δὲ εἶπε· τέως σὺ ἐξήγεις ἵνα πόλιν κτίσῃς, εὐρον· ἀφ' οὗ ἀνακινηθεὶς τὴν πόλιν ὠνόμασε Τέω. καὶ ἀντὶ τοῦ ἵνα, καὶ ὥς, καὶ μέχρι τούτου, καὶ ἔμπροσθεν. ἀντίκειται δὲ τῷ τέως τὸ ἐν ὄσῳ. R S.

Ε. ἀναθέσθαι ἐπὶ τῶν πεσσῶν ἔλεγον οἱ παίζοντες· οὕς γὰρ μὴ κατὰ τὸ δέον ἐκίνησαν, τούτους ἀντείθεσαν. Ἄλλως ἀναθέσθαι ἀθετῆσαι. R.

ΕΙΣ ΤΟΤΣ ΑΝΤΕΡΑΣΤΑΣ.

P. 133 C. παροιμία·

γηράσκω δ' αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος,

ἐπὶ τῶν διὰ τὸ γῆρας ἐμπειροτέρων. εἴλκνυται μέντοι ἐκ τῶν Σόλωνος ἐλεγείων. R.

D. εἰρωνικῶς] εἰρωνεῖα τὸ προχερῶς καὶ μετὰ τοῦ πρὸς χάριν διαλέγεσθαι, κολακεία, ψευδολογία. καὶ εἰρωνὰ τὸν κόλακα. R.

135 E. πένταθλοι οἱ τὸν ἀγῶνα τὸν πένταθλον ἀγωνιζόμενοι. ἔστι γὰρ

πένταθλος οὗτος τοῖς νέοις ἀγωνία,
πάλη, σίγυννος, ἄλμα, δίσκος καὶ δρόμος.

σίγυννος δέ ἐστι ξυστὸν δόρυ· παρ' Ἡροδοτῶ δὲ τὸ ὀλοσίδηρον ἀκόντιον. πέλιτη δὲ ἄσπις ἱταν οὐκ ἔχουσα ἢ τετραγῶνος, ἣν οἱ φοροῦντες λέγονται πελτασταί, ἢ τοξόται, ἢ οἱ τοὺς ξυστοὺς κατέχοντες. R S.

138 E. σημειῶσαι ὅτι διαιτητὴς μὲν ὁ τοὺς φίλους ἰδίᾳ συμβιβάζων, δικαστὴς δὲ ὁ δημοσίᾳ κρίνειν ἅπαντας τοὺς ἀμφισβητοῦντας λαχών. O.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΕΑΓΗ.

P. 122 B. παροιμία ἱερὸν συμβουλή, ἐπὶ τῶν καθαρῶς καὶ ἀδόλως συμβουλευόντων. δεῖ γὰρ τὸν συμβουλευόντα μὴ τὸ ἴδιον σκοπεῖν· τὸ γὰρ ἱερὸν οὐδενὸς ἴδιον ἀλλὰ τῶν χρημένων ἐστὶ κοινόν· ἐπειδὴ καταφεύγουσιν ὥσπερ εἰς τὰ ἱερὰ θέλοντες συμβουλευέσθαι οἱ ἄνθρωποι. προσήκει οὖν τοῖς συμβουλευουσὶν ἀψευδεῖν καὶ τὰ βέλτιστα κατὰ τὴν αὐτῶν γνώμην συμβουλεύειν. ἄλλοι δὲ φασιν ἔπαινον φέρειν τῆς συμβουλῆς τὴν παροιμίαν· εἶναι γὰρ αὐτὴν θείαν καὶ ὑπὲρ ἄνθρωπον. μέμνηται δ' αὐτῆς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ἀμφιαράῳ. R.

E. ἐδιδάξατο] ἀντὶ τοῦ οὐκ αὐτὸς ἀλλὰ δι' ἑτέρου ἐδίδαξε τινος. R.

125 C. τί ἂν ἡμῖν] γρ. τί ἂν οἷα αὐτὸν ἀποκρίνασθαι. R.

C. μαγείρων] γρ. μαγειρικῶν. R.

126 B. ἱππικοί] γρ. οἷς εἰσὶ τε ἵπποι καὶ χρῶνται. R.

B. παρὰ τίνος] Ἀττικὴ ἢ σύνταξις· Ἀττικοὶ γὰρ εἰς διδα-

σκάλου φασίν, οὐκ εἰς διδάσκαλον. οὕτως οὖν κἀνταῦθα γενικὴ ἀντ' αἰτιατικῆς. Ο.

127 C. ἔμβραχυν] ὅπερ ἂν εἴποι τις εὐχερῶς εἰπεῖν ἐθέλων ἢ ἀπλῶς, τοῦτο ἔμβραχυν λέγεται. ἔμβραχυν οὖν συντόμως καὶ ἀπλῶς. Ὑπερείδης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοφάντος· οἶδε γὰρ αὐτῷ δεδομένην ἄδειαν καὶ πράττειν καὶ γράφειν ὅ τι ἂν ἔμβραχυν βούληται. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσας·

ποῦ δ' οὐχὶ διαβέβληκεν, ὅπου περ ἔμβραχυν
εἰσὶν θεαταὶ καὶ τραγωδικοὶ χοροί;

Κρατῖνος Ὀραις·

ἔδει παρέχειν, ὅ τί τις εὖξαιτ' ἔμβραχυν. R S.

E. Ἀναγυροῦς δῆμος Αἰαντίδος, ἀφ' οὗ Ἀναγυράσιοι. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΧΑΡΜΙΔΗΝ.

P. 153 A. Ποτίδαια] πόλις Θράκης ἐν Μακεδονίᾳ, κτίσμα Κορινθίων. Ο.

A. καταντικρὺ] ἀντικρὺ παρὰ μὲν Ὀμήρῳ ἐστὶ τὸ κατ' εὐθὺ καὶ ἐξ ἐναντίας·

ἀντικρὺ δὲ παρὰ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
ἔγχος·

καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ ἐν τῇ δευτέρᾳ ὁμοίως· οἰόμενοι πύλας τὰς θύρας τοῦ οἰκήματος εἶναι, καὶ ἀντικρὺ διέξοδον εἰς τὸ ἔξω. παρὰ Δημοσθένει δὲ ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους ἀντὶ τοῦ φανερώς· γράψας, ὥσπερ νῦν ἐγὼ τοῖς ῥήμασιν, οὕτως ἀντικρὺ. καὶ Θουκυδίδης ἐν τῇ ὀγδόῃ· σαφροσύνην λαβοῦσαι αἱ πόλεις καὶ ἄδειαν τῶν πραττομένων ἐχώρησαν ἐπὶ τὴν ἀντικρὺ ἐλευθερίαν, τὴν φανεράν λέγων. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ταχέως καὶ ὁλοσχερῶς. Ὀμηρος·

Ἐκτῶρ Αἴαντος δόρυ μέλινον ἄγχι παραστάς
πληῆξ' ἄορι μέγαλῳ, αἰχμὴν παρὰ καυλὸν ὀπισθεν,
ἀντικρὺ δ' ἀπάραξε.

καὶ τὸ ἐκ τοῦ ἐναντίου·

ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' ἀνχένος ἦλυθ' ἀκωκή. R S.

C. ἐπεικῶς] ἱκανῶς, ἐπίπαν, φιλικῶς, εὐγνωμόνως καὶ ἐπιμελῶς· ἔσθ' ὅτε καὶ ἀντὶ τοῦ συνεχῶς. καὶ ἐπεικῆς ὁ μέτριος. R.

D. ἄδην] ἄλῃς, εἰς κόρον, ἱκανῶς, θαυσιλῶς, ἀρκούντως. R.

154 B. λευκὴ στάθμη] παροιμία ἐπὶ τῶν ἄδῃλα ἀδῃλοις σημειουμένων, καὶ τοῦτω μὴδὲν συνιέντων. ἡ γὰρ ἐν τοῖς λευκοῖς λίθοις στάθμη λευκὴ οὐδὲν δύναται δεικνύναι, διὰ τὸ μὴ παραλλάττειν καθάπερ ἡ διὰ τῆς μίλτου γινομένη, ὡς Σοφοκλῆς Κηδάλῳνι·

τοῖς μὲν λόγοις τοῖς σοῖσιν οὐ τεκμαίρομαι,
οὐ μᾶλλον ἢ λευκῷ λίθῳ λευκὴ στάθμη.

ἔστι δὲ στάθμη σπάρτος τεκτονικῆ. κατ' ἔλλειψιν δὲ εἴρηται ἡ παροιμία· διὸ καὶ ἀσαφὴς ἐγένετο. τὸ δὲ ὅλον ἔστι τοιοῦτον· ἐν λευκῷ λίθῳ λευκὴ στάθμη. R S.

155 A. ἔτι τυγχάνει] γρ. εἴ γ' ἐτύγχανε. R.

D. ἐπ' ἑμαυτοῦ ἦν] γρ. ἐν ἑαυτῷ ἦν. R. ἀπόλοιο δῆτ' ὡς Πλάτων οὕτως ἐπιβουλῶς ψυχαῖς ἀφελέσι τὸν λόγον προσενεγκών. O.

157 C. ὥμοσα] γρ. καὶ ὁμώμοκα. R.

D. ὅτι πλείστων δοκεῖ πολὺ σωφρονέστατος] γρ. καὶ ὅτι πάνυ πολὺ δοκεῖ σωφρονέστατος. R.

E. γενήσεται] γρ. καὶ γεννήσειαν. R.

158 B. δοκεῖς μοι οὐδένα τῶν πρὸ σοῦ ἐν οὐδενὶ ὑπερβεβληκέναι] γρ. καὶ δοκεῖς μοι οὐδένα τῶν προγόνων καταισχύνειν. R.

C. ὅτι ἄλογον] γρ. καὶ ὅτι οὐ ῥάδιον. R.

159 B. οὐ τῶν καλῶν] ἐπηρεάζεις τῷ λόγῳ, ὦ Σώκρατες, σοφιστικῶς τὸν καλὸν παρακρουόμενος Χαρμίδην. εἰ γὰρ καὶ μὴ ἱκανῶς τὸν περὶ σωφροσύνης ἀποδέδωκε λόγον, ἀλλ' οὖν οὐχὶ καὶ ὅλῳ καὶ παντὶ διαφέροντα. μέρος γοῦν καὶ τὸ ἡσυχῇ τι καὶ κοσμίως πράττειν σωφροσύνης. ἡσυχῇ δὲ ἀντὶ τοῦ ἀταράχως φημί· σὺ δὲ ὁμωνύμως τὸ ἡσυχῇ ἀντὶ τοῦ νωθρῶς ἐκδεχόμενος δηλὸς εἰ σοφιστεύων τὴν ἐπιχείρησιν. O.

161 E. στλεγγίδα] στλεγγὶς ξύστρα· τὸ πάλαι δὲ ἡ τοῦ καλάμου κόμη παρὰ Λάκωσιν, ἣ ἀπεμάσσοντο. στλεγγίσματα δὲ τὰ περιξύσματα. κυρίως δὲ καλάμιναι ξύστραι. ὁ δὲ Θυατειρη-

νὸς στλεγγίδα μὲν τὴν ξύστραν, στλαγγίδα δὲ τὸ χρυσοῦν στεφάνιον. R.

163 B. ἐπ' οἰκήματος] ἐπὶ τοῦ δεσποτηρίου, ὡς Λυσίας, ἣ ἐπὶ πορνείου, ὡς Ἀττικοί. R.

165 A. παροιμία ἐγγύα, πάρα δ' ἄτα, ἐπὶ τῶν ῥαδίως ἐγνωμένων καὶ κακῶς ἀπαλλαττόντων. λέγουσι δ' αὐτὸ ἐν Δελφοῖς ἀναγεγράφθαι. οἱ δὲ εἶπον αὐτὴν οὐχ οὕτως ἔχειν, ἀλλὰ μόνον ἐγγύη ἄτη· καὶ παρέχουσι μάρτυρα τούτου Κρατῖνον τὸν νεώτερον λέγοντα·

εἰς ἐγγύας τρεῖς εἰσπεσὼν ἀνῆρέθην.

οὕτω τότε ἐν Δελφοῖσιν ἦν τὰ γράμματα

τὴν ἐγγύην ἄτην * λέγοντ' ; ἦν, * ἀλλ' ἐγὼ

φιλέταιρον εἶχον ἥθος.

ὅτι δὲ ἐστὶν ἐν Δελφοῖς ἐγγύα, πάρα δ' ἄτα, δῆλον ποιεῖ Πλάτων Χαρμίδῃ, λέγων· ὁ δὴ μοι δοκοῦσι παθεῖν καὶ οἱ τὰ ὕστερα γράμματα ἀναθίντες, τό τε μῆδ' ἄγαν καὶ τὸ ἐγγύα, πάρα δ' ἄτα. R S.

E. λογιστική ἐστὶ θεωρία τῶν ἀριθμητῶν, οὐχὶ δὲ τῶν ἀριθμῶν μεταχειριστική, οὐ τὸν ὄντως ἀριθμὸν λαμβάνουσα, ἀλλ' ὑποτιθεμένη τὸ μὲν ἐν ὡς μονάδα, τὸ δὲ ἀριθμητὸν ὡς ἀριθμόν, οἶον τὰ τρία τριάδα εἶναι καὶ τὰ δέκα δεκάδα· ἐφ' ὧν ἐπάγει τὰ κατὰ ἀριθμητικὴν θεωρήματα. θεωρεῖ οὖν τοῦτο μὲν τὸ κληθὲν ὑπ' Ἀρχιμήδους βοεικὸν πρόβλημα, τοῦτο δὲ μηλίτας καὶ φιαλίτας ἀριθμούς, τοὺς μὲν ἐπὶ φιαλῶν, τοὺς δὲ ἐπὶ ποίμνης· καὶ ἐπ' ἄλλων δὲ γενῶν τὰ πλήθη τῶν αἰσθητῶν σωμάτων σκοποῦσα, ὡς περὶ τελείων ἀποφαίνεται. ὕλη δὲ αὐτῆς πάντα τὰ ἀριθμητὰ· μέρη δὲ αὐτῆς αἱ Ἑλληνικαὶ καὶ Αἰγυπτιακαὶ καλούμεναι μέθοδοι ἐν πολλαπλασιασμοῖς καὶ μερισμοῖς, καὶ αἱ τῶν μορίων συγκεφαλαιώσεις καὶ διαιρέσεις, αἷς ἰχνεύει τὰ κατὰ τὴν ὕλην ἐμφωλευόμενα τῶν προβλημάτων τῇ περὶ τοὺς τριγώνους καὶ πολυγώνους πραγματείᾳ. τέλος δὲ αὐτῆς τὸ κοινωνικὸν ἐν βίῳ καὶ χρήσιμον ἐν συμβολαίοις, εἰ καὶ δοκεῖ περὶ τῶν αἰσθητῶν ὡς τελείων ἀποφαίνεσθαι. R.

E. γεωμετρικῆς] γεωμετρία ἐστὶν ἐπιστήμη θεωρητικὴ μεγεθῶν καὶ σχημάτων, καὶ τῶν περιοριζουσῶν καὶ περατουσῶν ταῦτα ἐπιφανειῶν καὶ γραμμῶν, τῶν τε ἐν τούτοις παθῶν καὶ σχέσεων, καὶ ἐνεργειῶν ἐν μορφαῖς, καὶ κινήσεων ἐν ποιότησι.

πάθη μὲν οὖν λέγεται τὰ περὶ τὰς διαιρέσεις, σχέσεις δὲ οἱ τῶν μεγεθῶν πρὸς ἄλληλα λόγοι καὶ θέσεις καὶ καθ' αὐτὰ ἐπιβάλλουσιν ἡμῖν αὐτοῖς καὶ πρὸς ἄλληλα συγκρίνουσιν. R.

166 B. πλείω τῶν ἐπιστημῶν] γρ. καὶ πασῶν τῶν ἐπιστημῶν. R.

C. πολλοῦ δεῖ] ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. O.

167 A. τὸ τρίτον τῷ σωτήρι, ἐπὶ τῶν τελείως τι πραττόντων. τὰς γὰρ τρίτας σπονδὰς καὶ τὸν τρίτον κρατῆρα ἐκίρωναν τῷ Διὶ τῷ σωτήρι. τέλειος γὰρ ὁ τρίτος ἀριθμὸς, ἐπεὶ καὶ ἀρχὴν καὶ μέσον καὶ τέλος ἔχει, καὶ πρῶτος οὗτος τῶν ἀριθμῶν ἀρτιοπέριπτος. τέλειος δὲ καὶ ὁ Ζεὺς, ὥστε κατὰ λόγον τρίτον τῷ Διὶ σπένδεται τε καὶ ὁ κρατὴρ τρίτος τίθεται. Σοφοκλῆς Ναυπλίῳ· καὶ Διὸς σωτηρίου σπονδὴ τρίτου κρατῆρος, καὶ Πλάτων Πολιτείας καὶ ἐνταῦθα. R S.

172 C. ἀλλ' ἴδωμεν] γρ. καὶ ἀλλὰ δῶμεν. R.

175 C. ἀμωσγέπως] τοῦτο ἐν ἴσῳ τῷ καθ' ὄντιν οὖν τρόπον. ἔνιοι τὸ μετρίως. παρὰ Πλάτωνι τὸ ἐκ παντὸς τρόπου. R.

E. ἐπωδῆς] γρ. καὶ ἐπωδίας. R.

176 B. ὁσημέραι] διὰ παντός, πάντοτε, καθ' ἡμέραν. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΛΑΧΗΤΑ.

P. 180 B. παρακαλεῖς] ἀντὶ τοῦ καλεῖς εὐχρηστικῶς ἄγαν. O.

183 E. στύρακος] στύραξ κέντρον, κέρας, ἐπιδορατὶς. R.

187 B. ἐν τῷ Καρὶ ὑμῖν ὁ κίνδυνος] ἐπὶ τῶν ἐπισφαλέστερον καὶ ἐν ἀλλοτρίοις κινδυνευόντων. Κᾶρες γὰρ δοκοῦσι πρῶτοι μισθοφορῆσαι, ὅθεν καὶ εἰς πόλεμον αὐτοὺς προέτατον. ἐντεῦθεν γὰρ καὶ τοὺς μικροὺς στρατιώτας τινὲς Καρίωνας προσηγόρευον· καὶ τὸ παρ' Ὁμήρῳ δὲ ἐν Καρὸς αἶσῃ ἐν τῷ τυχόντι τινὲς ἀκούουσι. μέμνηται δ' αὐτῆς Ἀρχίλοχος λέγων·

καὶ δὴ πίκουρος ὥστε Κάρ κεκλησώμαι,
καὶ Ἔφορος ἐν α' ἱστοριῶν, καὶ Φιλήμων ἐν Γάμῳ·

ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον οἶδα, δέσποτα,
καὶ Εὐριπίδης Κύκλωπι·

δράσω τάδ'· ἐν * τῷ* Καρὶ κινδυνευτέον.
καὶ Κρατῖνος Βουκόλοις·

ἐν Καρὶ τὸν κινδυνον· ἐν ἐμοὶ δὴ δοκεῖ
πρώτῳ πειραῖσθαι.

καὶ Πλάτων ἐνταῦθα. R S. ἐν τῷ Καρὶ ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ δούλῳ·
καὶ γὰρ οἱ παλαιοὶ τῶν Ἑλλήνων ἀπὸ Καρῶν καὶ Θρακῶν τοὺς
δούλους ἐποιοῦντο, ἐνθεν τοὺς δούλους Κᾶρας ὠνόμαζον καὶ
Θρακας, καὶ τὰς δούλας Θράττας καὶ Καεῖρας. O.

B. ἐν πίσθῳ τὴν κεραμεῖαν] παροιμία ἐπὶ τῶν τὰς πρώτας
μαθήσεις ὑπερβαίνοντων, ἀπτομένων δὲ τῶν μειζόνων καὶ ἤδη
τῶν τελειοτέρων. κέχρηται δὲ αὐτῇ Ἀριστοφάνης ἐν Προαγῶνι
καὶ Πλάτων ἐν Γοργίᾳ, λέγων· τὸ λεγόμενον δὴ τοῦτο, ἐν πίσθῳ
τὴν κεραμεῖαν ἐπιχειρεῖν μανθάνειν, καὶ ἐνταῦθα. R S.

191 C. γεροφόροις] τὰ σκεπάσματα πάντα οἱ Ἀττικοὶ
γέγραφα ἔλεγον. τινὲς δὲ δερμάτινα σκεπάσματα τινα καὶ Περσι-
κά, οἷς ἀντὶ ἀσπίδων ἐχρῶντο. οἱ δὲ γέγραφα τὰς σκηνάς φασι,
καὶ γεροφόρους τοὺς τὰ εἰρημένα φέροντας. R.

192 C. ἡμῖν αὐτοῖς ἀντὶ τοῦ ἀλλήλοις. O.

196 D. οὐκ ἂν πᾶσα ὅς γινώη] καὶ κύνων καὶ ὅς γινώη,
ἐπὶ τοῦ ῥαδίου καὶ εὐγνώστου, ὥστε καὶ τὰ ἀμαθέστατα ζῶα
καταμαθεῖν. R.

197 A. μῶρον] Ἀττικοὶ οὕτως τὸν μῶρον προπερισπωμέ-
νως. O.

C. Αἰξωνὴ δῆμος Κεκροπίδος, καὶ Αἰξωνεῖς οἱ ἐκεῖθεν,
οἳ καὶ βλάσφημοι ἐκωμῶδοῦντο εἶναι· παρ' ὃ καὶ αἰξωνεύεσθαι
φασὶ τὸ βλάσφημεῖν· ὃ καὶ ἡ Πλατωνικὴ ρῆσις δηλοῖ. R. ἀντὶ
τοῦ ὑπερήφανον· οἱ γὰρ Αἰξωνεῖς εἰς ὑπερηφανίαν ἐσκώπτον-
το. O.

201 B. Ὅμηρον] Ἡσιόδου τὸ ρητόν· πῶς δὲ ὁ σοφὸς Ὅμη-
ρου εἰρηκεν ἀγνοῶ. O.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΣΙΝ.

P. 203 A. Ἀκαδημίας] Ἀθήνησι προάσκειον γυμνάσιον
ἀλσῶδες, ἀπὸ τινος Ἀκαδήμου ἥρωος ὀνομασθέν. R.

205 C. κέλῃσι] ἄρξιν ἵπποις. R.

C. κρονικώτερα] ἢ τὰ ἀρχαιότερα καὶ παλαιά, ἢ τὰ εὐθή-
θη. R.

D. πρὸ τῆς νίκης ἄδεις τὸ ἐγκώμιον, ἐπὶ τῶν τὰ πράγμα-
τα προλαμβανόντων. R.

206 D. Ἑρμαῖα] ἐν τῶν Ἑρμοῦ ἐπιτηδευμάτων καὶ ἡ πα-
λαιστρική. ἐπεὶ οὖν παλαιστρα ἡ διατριβή, εἰκὸς τοὺς αὐτόθι
φοιτῶντας νέους Ἑρμῇ ἀπαρχομένους τῆς τιμῆς, καθότι ἔφορος
τῆς παλαιστρικής, Ἑρμαῖα τὴν τελετὴν ὀνομάζειν. λέγεται δὲ
καὶ παιδῶν οὕτως ἄγων παρὰ Συρακοσίοις, ὥς φησι Διογενει-
νός. O.

E. ἀστραγαλίζειν τὸ ἀστραγάλοις παίζειν, ὅπερ καὶ ἀστρί-
ζειν ἔλεγον, ἐπεὶ καὶ τοὺς ἀστραγάλους ἀστρίας ἐκάλουν. Καλ-
λίμαχος·

ζορκὸς τοι, φίλε κοῦρε, Λιβυστίδος ἀντίκα δώσω

... νεοσμήκτους ἀστρίας.

ἔνιοι δὲ ἀστρίλους φασίν. παίζεται δὲ ἀστραγάλοις τέσσαρσιν,
καὶ εἰς ἕκαστος ἀστράγαλος πτώσεις ἔχει τέσσαρας ἐξ ἑβδομάδος
κατὰ ἀντίθετον συγκειμένas ὥσπερ ο κύβος· ἔχει δὲ ἀντικεί-
μενα μονάδα καὶ ἑξάδα, εἴτα τριάδα καὶ τετράδα· ἡ γὰρ δυάς
καὶ πεντάς ἐπὶ τῶν κύβων μόνων παραλαμβάνεται διὰ τὸ ἐκεί-
νους ἐπιφανείας ἔχειν ἕξ. εἰσὶ δὲ αἱ σύμπασαι τῶν ἀστραγάλων
πτώσεις ὁμοῦ τεσσάρων παραλαμβανομένων πέντε καὶ τριά-
κοντα. τούτων δὲ αἱ μὲν θεῶν εἰσὶν ἐπώνυμοι, αἱ δὲ ἡρώων, αἱ
δὲ βασιλέων, αἱ δὲ ἐνδόξων ἀνδρῶν, αἱ δὲ ἐταιρίδων· αἱ δὲ
ἀπὸ τινων συμβεβηκότων ἦτοι τιμῆς ἕνεκα ἢ χλεύης προσηγό-
ρευνται. λέγεται δὲ τις ἐν αὐταῖς Στησίχορος καὶ ἑτέρα Εὐρι-
πίδης, Στησίχορος μὲν ὁ σημαίνων τὴν ὀκτάδα, ἐπεὶ ὁ ἐν Ἰέρῳ
τοῦ μελοποιῦ τάφος ἐξ ὀκτὼ γωνιῶν συνέκειτο, Εὐριπίδης δὲ
ὁ τὸν τεσσαράκοντα· εἰς γὰρ Εὐριπίδης τῶν τεσσαράκοντα Ἀ-
θήνησι προστατῶν τῶν μετὰ τὴν τῶν λ' τυράννων καταστα-
θέντων κατάλυσιν. τῶν δὲ βόλων ὁ μὲν τὰ ἕξ δυνάμενος Κῶος
καὶ ἐξίτης ἐλέγετο, Χῖος δὲ ὁ τὸ ἕν καὶ κύων. λέγεται δὲ τις καὶ
παροιμία ἀπὸ τούτου, οἷον Χῖος παραστὰς Κῶον οὐκ ἐάσω·
ἀφ' οὗ καὶ Στράτις Λιμνοπέδαις·

Χῖος παραστὰς Κῶον οὐκ ἐᾷ λέγειν.

ἔπαιζον δὲ ἀστραγάλοις καὶ πολλοῖς καθάπερ καρνοῖς καὶ ὀλί-

γοις, τοῦ δὲ εἶδους τῶν πολλῶν τὸ μὲν ἀρτιασμόν ἔλεγον, τὸ δὲ τρόπα, τὸ δὲ ὤμιλλαν. Ο. ἀρτιασμός μὲν οὖν ἐστὶ τὸ δραξάμενον ἀστραγάλων ἢ τινων ἄλλων ἐξετάζειν τὸν συμπαίζοντα, πότερον ἀρτίους ἢ περισσοὺς κατέχει, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

στατήρσι δ' οἱ θεράποντες ἀρτιάζομεν. R O S.

τρόπα δ' ἐστὶν ἡ εἰς βοθρυνον ἐκ διαστήματος βολή. Κρατῖνος Πυλαία·

ἢ Διονυσίοις ἀκύλοις παίζουσ' ἀνέμενοι τρόπα.

ἡ δὲ ὤμιλλα ἐστὶν ὅταν περιγράψαντες κύκλον ἐπιρρίπτωσιν ἀστραγάλους ἢ τι ἄλλο, ὡς τῇ μὲν ἐντὸς βολῇ νικούντων τῇ δὲ ἐκτὸς ἡττωμένων. Εὐπολις Χρυσῷ γένει μεταφέρων ἐπὶ τὴν ἐκ κυκλώπων κατάκλισιν τοῦνομα οὕτως φησὶν· ἔπειτ' εἴσειμι ἐνθάδε μέινας εἰς ὤμιλλαν καὶ μὴ μετή. Ο.

Ε. παιδιὰ τις τὸ ἀρτιάζειν, ἐν ᾗ τοὺς ἀρτίους καὶ περισσοὺς ἀριθμοὺς καταστοχάζονται. σημαίνει δὲ καὶ τὸ πληροῦν καὶ συντελεῖν. Ο.

Ε. φορμίσκων] καλαθίσκων. R. πλεκτῶν ἀγγείων ἤτοι σφυρίδων. φορμίον δὲ πλέγμα τι ψιαθῶδες παρ' Ἰππώνακτι. Ο.

207 B. ἐπηλυγισάμενος] ἐπισκιασάμενος, ἐπικρυψάμενος· λύγη γὰρ ἡ σκιά. R.

D. παιδοτρίβην] ἀλείπτειν, γυμναστήν. R.

208 A. ὀρικοῦ] τοῦ ἡμιονικοῦ· ὀρεὺς γὰρ ὁ ἡμίονος. R.

209 B. ψῆλαι] τὸ ἄνευ πλήκτερου τῷ δακτύλῳ τὰς χορδὰς ἐπαφᾶσθαι. Ο. γρ. καὶ τίλλαι. R.

216 A. ὥς γε οὕτωςι ἀκοῦσαι] ἀντὶ τοῦ κατ' αὐτὴν τὴν ἀκοήν, κατ' αὐτὴν τὴν πρώτην ἔντευξιν. Ο.

A. ἀλλόκοτον, ἐξηλλαγμένον καὶ ἰδιότροπον. R.

C. τὸ καλὸν φίλον] ἐπὶ τῶν τὸ συμφέρον αἰρουμένων. R.

219 D. μὴ μάλιστα ἄλλα] γρ. καὶ μὴ ἡμᾶς τᾶλλα. R.

222 B. ἀπολεῖν] γρ. καὶ ἀπολιπεῖν καὶ ὑποβαλεῖν. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΥΘΥΛΗΜΟΝ.

P. 271 B. σκληρότος] ὁ τῷ μὲν χρόνῳ πρεσβύτερος, τῇ δὲ ὄψει νεώτερος δοκῶν· προφερότης δὲ ὁ τῷ μὲν χρόνῳ νεώτερος, τῇ δὲ ὄψει πρεσβύτερος. R. οὕτως λέγεται καὶ παρὰ Ἀριστοτέλει ὁ ἰσχνὸς καὶ λεπτὸς τὸ σῶμα. O.

278 B. σκολύθρια] ταπεινὰ διφρούα. ἔνιοι δὲ ὑποπόδια. R.

281 D. γέγονεν] γρ. πέφυκεν. R.

285 C. τῇ Μηδείᾳ] αὕτη γὰρ συνεβούλευσεν, ἀπὸ Κόλχων μετὰ Ἰάσονος εἰς Ἰωλκὸν ἐλθοῦσα, ταῖς Πελίου θυγατρᾶσιν ἵνα, εἰ τοῦτον βούλονται νέον γενέσθαι, ἐψηθῇ. R.

291 B. κόρυδοι ὄρνιθες ὀρνυξιν ὅμοιοι, οὓς ἔνιοι μὲν κορυδάλλους φασί, Γῆς καὶ Ἀθηνᾶς ἱεροί. R.

292 E. Διὸς Κόρινθος ἐπὶ τῶν ἄγαν μὲν ὑπερσεμννομένων, κακῶς δὲ καὶ πονηρῶς ἀπαλλαττόντων. τῶν γὰρ Κορινθίων βαρέα τοῖς Μεγαρεῦσιν ἀποίκους οὖσιν ἐπιταττόντων τὸ μὲν πρῶτον ὑπήκουον· ὥς δὲ ὕβρεως οὐδὲν ἀπελμύπανον οἱ Κορινθιοί, ἐλπίσαντες οἱ Μεγαρεῖς οὐδὲν ἂν παθεῖν ἀποστάντες, παραχρῆμα τῶν Κορινθίων ἀφίστανται. πέμπουσιν οὖν πρέσβεις οἱ Κορινθιοὶ κατηγορήσοντας τῶν Μεγαρέων, οἱ παρελθόντες εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἄλλα τε πολλὰ διεξέγησαν, καὶ τέλος ὅτι δικαίως ἂν στενάξειεν ὁ Διὸς Κόρινθος ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις, εἰ μὴ λήψονται δίκην παρ' αὐτῶν. ἐφ' οἷς παροξυνθέντες οἱ Μεγαρεῖς τοὺς τε πρέσβεις παραχρῆμα λίθοις ἔβαλον, καὶ μετὰ μικρὸν ἐπιβοηθησάντων τινῶν τοῖς Κορινθίοις καὶ μάχης γενομένης νικήσαντες, φυγῇ τῶν Κορινθίων ἀποχωρούντων, ἐφεπόμενοι καὶ κτείνοντες ἅμα παλεῖν ἀλλήλοις τὸν Διὸς Κόρινθον ἐκέλευον. μέμνηται δὲ ταύτης Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Βατράχοις λέγων·

ἀλλ' ἢ Διὸς Κόρινθος ἐν τοῖς στρώμασιν;
καὶ ἐν Ταγηνισταῖς, καὶ Ἐφορος ἐν πρώτῃ ἱστοριῶν, καὶ Πλάτων Εὐθυδήμῳ. ἄλλοι δὲ ἐπὶ τῶν ἐπ' οὐδενὶ τέλει ἀπειλούντων φασὶν εἰρησθαι τὴν παροιμίαν· Μεγαρεῦσι γὰρ ὥρμημένοις ἀφίστασθαι ἐπιλέγειν τὸν Κορινθιον· οὐκ ἀνέξεται ταῦτα ὁ Διὸς Κόρινθος. μέμνηται ταύτης καὶ Πίνδαρος. R S.

293 D. καλὰ δη πάντ' ἄγεις] ἀντὶ τοῦ ἀγγέλλεις, ἐπὶ τῶν

αἴσια ἀγγελλόντων. πολλάκις δὲ λέγεται καὶ κατ' εἰρωνείαν. Ἀριστοφάνης Γεωργοῖς καὶ Πλάτων Εὐθυδήμῳ. R S.

297 C. τοῦ λόγου] γρ. τοῦ ὅλου. R.

298 C. λίνον λίνῳ συνάπτεις, παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ διὰ τῶν αὐτῶν ἢ λεγόντων ἢ δρῶντων, ἢ τὰ ὅμοια εἰς φιλίαν συναπτόντων. μέμνηται δὲ αὐτῆς Ἀριστοτέλης ἐν τῷ γ' τῆς φυσικῆς ἀκροάσεως· οὐ γὰρ λίνον λίνῳ συνάπτειν ἐστὶ, καὶ Στράτις Ποταμίους καὶ Πλάτων Εὐθυδήμῳ. R S.

D. τῶν ᾧδίων] τῶν κοβίων. R.

301 A. ἔγρυξα] ἔκραξα, ἢ ἐφθεγξάμην, ὥς νῦν. R.

302 C. Ἀπόλλων πατρῶος] φασὶ τινες Ἀθηναίους αὐτόχθονας φῦναι, καὶ τούτῳ γονέας ἔχειν Γῆν καὶ Ἥλιον, ὃς ὁ αὐτός ἐστιν Ἀπόλλωνι. οἱ δέ, ὅτι Κρεούση τῇ Ἐρεχθίδεως μιγείς Ἀπόλλων Ἰωανὰ ἐγέννησεν, ἀφ' οὗ καὶ τοὺς Ἀθηναίους ποτὲ Ἰωανὰς κληθῆναι, καὶ διὰ ταῦτα πατρῶον αὐτοὺς Ἀπόλλωνα ἔχειν. R.

D. ἔρκιος] ἔρκη τοὺς οἴκους Ἀθηναῖοι φασιν· ἐκ τούτου δὲ καὶ Ζεὺς ἔρκιος παρ' αὐτοῖς, ὃν ἱδρουν ἐν τούτοις φυλακῆς χάριν. φρατρία δὲ ἐστὶ τὸ τρίτον μέρος ἐκάστης φυλῆς, καὶ Ἀθηνᾶ φρατρία ἢ τούτου ἑφορος. R S.

303 A. τὸ νῦν βόμβαξ λεγόμενον πύπαξ ἔλεγον, ὥς καὶ Ἀνκόφρων ᾠήθη. οὐκ ἐστὶ δέ· τὸ μὲν γὰρ πύπαξ τίθεται καὶ ἐπὶ σχετλιασμοῦ καὶ ἐγκωμίου, τὸ δὲ βόμβαξ οὐκέτι. R S.

305 D. κολουέσθαι] ἐλαττουέσθαι, ἐμποδίζεσθαι. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΡΩΤΑΓΟΡΑΝ.

P. 309 A. πάγωνος ἤδη ὑποπιμπλάμενος] τῆς αὐτῆς φράσεως καὶ τὸ ἄρτι χροάζων τας παρειάς, καὶ τὸ ἀρτίχνοος, καὶ τὸ λούλοις ὑποσκιαζόμενος ἤδη, καὶ τὸ πρῶτος ὑπηνήτης. O.

D. ᾧ] θανμαστικόν. O.

310 A. τῆς παρελθούσης] Ἀττικὸν τοῦτο· τὸ γὰρ κοινὸν τὴν παρελθούσαν νύκτα ταύτην ὑπὸ βαθὺν ὄρθρον. O.

315 E. λιπαρῶς] ἐπιμελῶς, προσεδρευτικῶς. R.

330 B. μορίων ἀλλοίων ἐπιστήμη] γρ. οἶον ἐπιστήμη· ἐν ἄλλῳ δὲ μορίων ἀλλοίων. R.

331 D. ἀμνηγέη] ἀντὶ τοῦ ὅπως οὖν. O.

335 E. δολιχοδρόμοι εἰσὶν οἱ τὸν δόλιχον τρέχοντες, οὗ αἰτία ἦδε· δρομοκλήρυκες ἐξ Ἀρκαδίας ἐφοίτων εἰς τὴν Ἑλλάδα τῶν πολεμικῶν ἄγγελοι, καὶ ἀπείρητο αὐτοῖς ἱππεύειν ἀλλ' αὐτοῦργοῖς εἶναι τοῦ δρόμου. τὸ αἰεὶ οὖν ἐν βραχεὶ τῆς ἡμέρας διαδραμεῖν στάδια ὅποσα ὁ δόλιχος, δρομοκλήρυκας εἰργάζετο καὶ ἐγύμναζεν ἐν τῷ πολέμῳ. ἡμεροδρόμοι δὲ οἱ ταῖς βασιλικαῖς διατάξεσι ταχύτατα διακονοῦμενοι. R S.

337 D. πρυτανεῖον] θεσμοθέσιον, θόλος. λέγεται δὲ καὶ ἡ ἐπιμήνιος μισθοφορά. R.

338 A. ῥαβδούχοι ἄνδρες τῆς τῶν θεάτρων εὐκοσμίας ἐπιμελούμενοι. R.

340 E. εἰς καιρὸν] εὐκαιρως. R.

341 D. πολλοῦ γε δεῖ] τοῦτο καθ' ὑπόκρισιν λέγεται ἀποφαιτικῶς ἀπὸ τοῦ πολὺ ἐνδεῖ. R.

344 B. χαριέντως] ἀστελως, συνετῶς. σημαίνει δὲ καὶ τὸ μετὰ παιγνιάς. R.

348 C. διόρισαι] ἤγουν ἔξω τῶν ὄρων ποιήσον. R.

349 E. ἔτας] θαρραλέους, ἐπὶ πάντα ὀρμῶντας. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΓΟΡΓΙΑΝ.

P. 447 A. πολέμου] παροιμία, πολέμου καὶ μάχης μεταλαγχάνεις, πρὸς τὸν ἀπολείπομενον τῆς θυσίας καὶ ὑστερήσαντα. παρεγγυᾷ δὲ ὅτι χρὴ πολέμου καὶ μάχης ἀπολιμπάνεσθαι, λόγων δὲ οὐ. R. παροιμία ἐπὶ τῶν ἐν τινι ὑστεριζόντων λεγομένη. O.

A. μεταλαγχάνειν] ἔλλειπτικῶς εἴρηται τῷ Πλάτῳ. λείπει γὰρ τῇ διανοίᾳ τὸ ἀλλ' οὐχὶ τῆς ἐν λόγοις ἡδονῆς, οἷαν δὴ νῦν παρέσχετο Γοργίας. R.

A. οὕτω] κατὰ τὰ τελευταῖα ἀλλ' οὐκ ἐν ἀρχῇ. O.

A. ἀλλ' ἢ] ἀλλ' ἄρα. O.

A. τὸ λεγόμενον] οὐ πάνυ τὸ λεχθὲν ἀποδέχεται Σωκρα-

της· διὸ καὶ ἐπάγει ἀλλ' ἢ τὸ λεγόμενον ἀντὶ τοῦ ἀλλ' ὄντως τὸ λεγόμενον. λείπει δὲ τὸ πεπόνθαμεν, ἐν' ἣ τοιοῦτο· ἀλλ' ὄντως τὸ λεγόμενον πεπόνθαμεν, ὅπερ οἱ κατόπιν ἐορτῆς παραγινόμενοι καὶ τῆς ἐν τῇ ἐορτῇ θυμηδίας ὑστεροῦντες. Ο.

A. κατόπιν ἐορτῆς] ἐπὶ τῶν ἐπὶ τινι καλῶ πράγματι ἀπολιμπανομένων. R.

A. ἀναγκάσας] ἡ ἀνάγκη διττή, ἡ μὲν πρὸς βίαν, ἡ δὲ κατὰ φύσιν. κατὰ ταύτην οὖν ἠναγκάσθη Σωκράτης ἐν ἀγορᾷ διατρίβειν, ὅπως πολλοὺς ὠφελοῖ. τοῦτο γὰρ σπουδαίων ἀνδρῶν ἴδιον, καὶ πρὸ τούτων θεοῦ. R.

B. οὐδὲν πρᾶγμα] οὐδὲν ἐργῶδες ἢ δυσχερές. R.

B. καὶ ἰάσασθαι] παροιμιακὸν τοῦτο, ἀπὸ Τηλέφου καὶ τοῦ τρώσαντος Ἀχιλλέως καὶ τοῦ χρηστηρίου ἀνελόντος ὅτι ὁ τρώσας καὶ ἰάσεται. R.

B. ἀλλ' ἄρα] ἀρχή τις αὕτη τῶν ἐν τῷ διαλόγῳ προκειμένων τοῦ πρώτου μέρους, ὃ ἐστὶ τὸ περὶ τῆς ποιητικῆς αἰτίας τῶν ἠθικῶν ἀρχῶν. R.

C. ἡ καλῶς λέγεις] ταῦτα διελέγοντο εἰς τὸν τοῦ Καλλικλέους εἰσιόντες οἶκον· εἰτα ἔσωθεν αὐτοῦ Γοργία ἐντυγχάνουσι. R.

448 A. πολλῶν ἐτῶν] Ἀττικὸν τὸ σχῆμα· δηλοῖ δὲ τὸ ἐπὶ πολὺν χρόνον. τὸ δὲ οὐδεὶς πω ἀντὶ τοῦ οὐ πώποτε. καὶ Θουκυδίδης· οὐδεὶς πω καταγνοῦς. R.

B. Ἡρόδικος] οὗτος οὐχ ὁ Σηλυμβριανὸς ἐστὶν Ἡρόδικος, ἀλλ' ὁ Λεοντίνος, Γοργίου ἀδελφός. R. ἄλλος Ἡρόδικος Σηλυμβριανὸς ἐν Πολιτεῖα. Ο.

B. ὁ ἀδελφός αὐτοῦ] οὗτος Πολύγνωτος ἐκαλεῖτο, οὗ ἐν Δελφοῖς ἡ θανμαστή γραφή, ἣ ἐπιγέγραπται·

γράψε Πολύγνωτος, Θάσιος γένος, Ἀγλαοφῶντος υἱός, περθομένην Ἰλίου ἀκρόπολιν. R.

C. ὦ Χαιρεφῶν] φασὶ μὴ ἐξ αὐτοσχεδίου τὸν Πῶλον ταῦτα εἰπεῖν, προσυγγραψάμενον δέ. R.

C. ἐμπειρία] σκόπει τὰ πάρισα τοῦ Πῶλου, ἐμπειρία-ἀπειρία, τέχνη-τύχη, ἄλλοι-ἄλλων-ἄλλως. R.

C. τὸν αἰῶνα ἀντὶ τοῦ τὸν βίον, τὴν ζωὴν. Ο.

D. οὐ πάνυ] οὐ γὰρ τί ἐστὶν ἡ ῥητορική εἶπεν, ἀλλ' ὅποιόν τι ἐστίν. R.

D. καλουμένην] αὕτη γὰρ ἡ παρὰ τοῖς πολλοῖς, ἄλλη δὲ ἡ κατ' ἀλήθειαν. R.

449 A. ἀγαθὸν γε] Ἀριστοτέλης μὲν καὶ οἱ σοφισταὶ μίαν φασὶν εἶναι ρητορικὴν ἐπ' ἀμφοτέρωθεν δυναμένην ἀγωνίζεσθαι. Πλάτων δὲ φησὶ δύο εἶναι, τὴν μὲν τέχνην, τὴν δὲ κολακείαν, ἣτις καὶ εἰδωλὸν λέγεται πολιτικῆς μορίου. ὁ γοῦν Γοργίας ἀξιῶν ἀγαθὸς εἶναι ρήτωρ, τῆς τεχνικῆς φησὶν εἶναι οὐ τῆς εἰδωλικῆς ρητορικῆς ἔμπειρος. δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι περὶ μὲν τῆς ἐντέχνου ρητορικῆς ἐν Φαίδρῳ διαλαμβάνει, περὶ δὲ τῆς δημώδους καὶ κολακικῆς ἐνταῦθα. O.

A. ὥς ἔφη Ὅμηρος] τὸ τοίης τοι γενεῆς καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι. O.

D. περὶ τί τῶν ὄντων] ἡ ἐρώτησις, περὶ τίνα τῶν ὄντων ἡ ρητορικὴ καταγίνεται ἢ ἔχει τὴν ἐνέργειαν. R.

D. πάνν] δύο ἐπιτάσεις ἀντὶ ὑπερθετικοῦ. O.

E. περὶ λόγους] ὁ μὲν Σωκράτης τὸ τέλος ἠρώτησε τῆς ρητορικῆς, ὁ δὲ Γοργίας τὸ ὄργανον ἀπεκρίνατο. ὁ γὰρ λόγος ὄργανον τοῦ ρήτορος, ὥσπερ καὶ ἡ ἀποσιώπησις ὄργανόν ἐστιν ἕνεκα τοῦ πείθειν παραλαμβανομένη ὑπὸ τῶν ρητόρων. ἐνταῦθα δὲ καὶ διαλεκτικὸν θεώρημα παραλαμβάνομεν, τὸ τὰς ἀπροσδιόριστους προτάσεις ἐκκλίνειν καὶ ἀποστρέφεσθαι. O.

E. λέγειν γε ποιεῖ δυνατόν] ἀντὶ τοῦ διδάσκειν δύναται ἄλλους λέγειν. R.

E. οὐκοῦν περὶ ὧν περ λέγειν] ἰστέον ὅτι τῷ λόγῳ ὁ ρήτωρ κέχρηται ὥς ὄργανῳ. ὁ δὲ Γοργίας ἀγνοῶν περιπίπτει. τὸ δὲ ἐξῆς πρόκειται τὸ φρονεῖν, ἵνα τὴν ἐντεχνον ρητορικὴν παραλάβῃ καὶ οὐ τὴν εἰδωλικήν. ὑποκατιῶν δὲ ὁ σοφιστὴς συμφύρει πάντα, καὶ διὰ τοῦτο ἀνατέτραπται ὑπὸ τοῦ ἐπιστήμονος. O.

450 A. ἰατρικὴ ἐστὶν ἀπούσης ὑγιείας οἰστική, γυμναστικὴ παρούσης ὑγιείας φυλακτική. R.

B. χειρουργημα καὶ κύρωσις οὐκ εἴρηται, αἱ δὲ λέξεις Γοργίου ἐγχώριοι. Λεοντίνος γὰρ ἦν. R.

B. διὰ λόγων] ψεύδεται. οὐ γὰρ περὶ λόγους μόνους, ἀλλὰ καὶ περὶ σιωπὴν καὶ περὶ ὑπόκρισιν. R.

C. εἰσὶν ἡμῖν τέχναι] ἐπίστησον ἐνταῦθα ὅτι διαλεκτικὸν θεώρημα παραδίδοται. δεῖ γὰρ πρὸ τῶν ὀρικῶν λόγων τοὺς διαιρητικὸς προηγεῖσθαι. O.

C. βραχέος, ὥς ἡ ἱατρικὴ, οὐδενός, ὥς ἡ γραφικὴ, ἡ ὀρεχστικὴ. O.

D. οὐδενός, ὥς ἡ διαλεκτικὴ, βραχέος, ὥς ἡ ῥητορικὴ διὰ τὸ ὑποκρίνεσθαι πολλάκις. O.

D. δεῖ γινώσκειν ὅτι τὰς τέχνας ἐνταῦθα διαιρεῖ καὶ ἐν Σοφιστῇ καὶ ἐν Πολιτικῷ, ἀλλ' οὐ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. ἀλλ' ἐνταῦθα μὲν κατὰ τὸ δι' οὐ καλῶς· τὰς μὲν διὰ λόγου, τὰς δὲ ἄνευ λόγου, τὰς δὲ μετὰ· ἐν δὲ Σοφιστῇ κατὰ τὸν τρόπον τῆς ἐνεργείας· καλῶς· τὰς μὲν ποιητικὰς τὰς τὸ μὴ ὄν εἰς τὸ ὄν ἀγούσας, τὰς δὲ κτητικὰς τὰς τὸ ὄν οἰκείουμένας· ἐν δὲ τῷ Πολιτικῷ κατὰ τὸ εἶδος τῆς ἕξεως· καλῶς· τὰς μὲν γνωστικὰς, τὰς δὲ πρακτικὰς. O.

D. ἴσους] ὥς ἡ πεπτευτικὴ καὶ κισθαργιδία. O.

E. κύρος] σκοπεῖ ὥς κύρος εἶπε Πλάτων, οὐ κύρωσιν, καθὰ Γοργίας. R.

E. εὐλαβῶς ἐπιρραπίζει τὸν τοῦ σοφιστοῦ λόγον ὁ Σωκράτης. O.

E. ὑπολάβοι] ἀποκριθῆσεται. O.

E. τις] ἔριστικός ἄνθρωπος καὶ ἐλέγξει μόνον σκοπὸν ἔχων, ἀλλ' οὐ διορθώσασθαι τὸν διαλεγόμενον. O.

E. τὴν ἀριθμητικὴν ἄρα] οἱ γὰρ ὄροι ἀντιστρέφειν βούλονται, εἴπερ ὅτι ἔχουσιν. O.

451 A. ἔτι νῦν] τὸ μὲν ὁργανικὸν αἷτιον ὁ λόγος ἐστίν· ζητεῖ δὲ νῦν τὸ γένος περὶ τῶν ὄντων καταγίνεται. O.

A. εἴποιμ' ἂν] ἐπίστησον ὅτι ἡ ἀριθμητικὴ κατὰ τὴν ἐαυτῆς φύσιν τὰ εἶδη τοῦ ἀριθμοῦ σκοπεῖ, τὰ δὲ σχήματα τὰ ἐπ' αὐτοῖς καὶ τοὺς λόγους ὥς ἀρχὴν γεωμετρίας καὶ μουσικῆς. πάντα γὰρ ἐστὶ πρῶτως ἐν τοῖς ἀριθμοῖς· οὐκ ἐστὶ δὲ ταῦτόν τοὺς ἀριθμούς· ἐφ' ἑαυτῶν ὄραν καὶ ὥς ἀρχὰς ἄλλων δι' ἀπλότητα τῆς ὑποστάσεως. O.

A. τῶν τεχνῶν αἱ μὲν περὶ ἔργα μόνον καταγίνονται ὥς ζωγραφικὴ, αἱ δὲ περὶ λόγους μόνους ὥς ἡ διαλεκτικὴ, αἱ δὲ περὶ τε ἔργα καὶ λόγους· καὶ αὐταὶ τριχῶς· ἡ μᾶλλον μὲν ἔργων χρῶνται ἢ λόγων ὥς ἱατρικὴ, ἡ μᾶλλον μὲν λόγων ὥς ἡ ἀριθμητικὴ, ἡ ἐπίσης καὶ ἔργων καὶ λόγων ὥς ἡ πεπτευτικὴ. O.

B. οἱ ἐν τῷ δῆμῳ συγγραφόμενοι] ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἐπὶ τῇ ψηφισμάτων ἢ νόμων εἰσηγήσει ὁ κῆρυξ ἐπὶ μὲν τοῦ πρώτου

ψηφίσματος ἢ νόμου τό τε ὄνομα τοῦ ψηφιζομένου καί τιθέντος τὸν νόμον, καὶ δὴ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ τοῦ δήμου ἔλεγεν, οἷον Δημοσθένους Δημοσθένους Παιανιεύς ψηφίζεται τάδε· εἰ δὲ ἔμελλε πάλιν ὁ αὐτὸς ψηφίζεσθαι, ἔλεγεν ὁ κῆρυξ, ἵνα μὴ περιτολογῇ· τὰ μὲν ἄλλα κατὰ τὰ αὐτά, ψηφίζεται δὲ καὶ τάδε. οὕτως οὖν καὶ ἐπὶ τοῦδε, τὰ μὲν ἄλλα, καθάπερ ἡ ἀριθμητική, ἢ λογιστικὴ ἔχει. R.

C. πρὸς αὐτά, ὥς ὅταν ἄρτιος πρὸς ἄρτιον ἢ περιττὸς πρὸς περιττὸν πολλαπλασιασθῇ· πρὸς ἄλληλα δέ, ὅταν περιττὸς πρὸς ἄρτιον ἢ ἀνάπαλιν. R. τοὺς γὰρ πολλαπλασιασμούς καὶ τοὺς μερισμούς ἢ λογιστικὴ θεωρεῖ τοὺς τῶν ἀριθμῶν, ὧ καὶ δῆλον ὅτι τὸ ποσὸν τὸ ἐν αὐτοῖς καὶ τὴν ὕλην περιεργάζεται. πολλαπλασιάζεται γὰρ ἀριθμὸς ἐπὶ ἀριθμὸν οὐ κατὰ τὸ εἶδος ἀλλὰ κατὰ τὰς ὕλικας μονάδας, καὶ μερίζεται κατὰ τὸ ποσὸν ἀλλ' οὐ κατὰ τὸν λόγον ὧ διαφέρουσιν ἀλλήλων οἱ ἀριθμοί. τὸ τοίνυν πῶς ἔχει πρὸς ἄλληλα κατὰ τὸ πλῆθος τοῦτο ἐνδείκνυται, πῶς πολλαπλασιάζονται καὶ μερίζονται παρ' ἀλλήλους κατὰ τὸ ἐν αὐτοῖς ποσόν. O.

D. τὰ μέγιστα] ὥσπερ ὁ Πῶλος οὐ τίς ἐστιν ἡ δημορικὴ εἶπεν, ἀλλ' ὅποια τις, ὅτι καλλίστη τῶν τεχνῶν, οὕτω καὶ Γοργίας οὐ τίνα ἐστὶ περὶ ὧν οἱ λόγοι αὐτῆς λέγει, ἀλλ' ὅποια ἐστιν, ὅτι τὰ μέγιστα τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων καὶ ἄριστα. R.

D. ἀμφισβητήσιμον] δεῖ τὸν ὅρον ἀναμφισβήτητον εἶναι καὶ σαφῆ καὶ διδασκαλικὸν τῆς τοῦ ὀρίστου οὐσίας. τὰ οὖν προκείμενα ἀμφισβητήσιμα μὲν διὰ τὸν ἱατρόν τε καὶ παιδοτροφὴν καὶ χρηματιστήν, ἀσαφῆ δὲ διὰ τὸ μῆπω γνωρίμου ὄντος τοῦ ὑποκειμένου τῇ δημορικῇ ἄριστον αὐτὸ καλεῖσθαι. ὁ δὲ προκείμενος λόγος ὁμοίος ἐστὶ τῷ τοῦ Πῶλου ἐξ ἀρχῆς εἰρημένῳ, ὅτι καλλίστη εἴη ἡ δημορικὴ. O.

E. τὸ σκόλιον τοῦτο οἱ μὲν Σιμωνίδου φασίν, οἱ δὲ Ἐπιχάρμου. ἔστι δὲ τοιοῦτον·

ὑγιαίνειν μὲν ἄριστον ἀνδρὶ θνατῷ,
δεύτερον δὲ φῦαν καλὸν γενέσθαι,
τὸ δὲ τρίτον πλουτεῖν ἀδόλως,
τέταρτον δὲ ἡβᾶν μετὰ τῶν φίλων.

τοῦτο δὲ τὸ τελευταῖον παραλείπεται ὥς μὴ πρὸς ὃ βούλεται Πλάτων χρήσιμον ὄν. Ἄλλως. σκόλιον λέγεται ἢ παροίνιος

ῥδή, ὥς μὲν Δικαίαρχος ἐν τῷ περὶ μουσικῶν ἀγώνων, ὅτι τρία γένη ἦν ῥδων, τὸ μὲν ὑπὸ πάντων ἀδόμενον καθ' ἓνα ἑξῆς, τὸ δὲ ὑπὸ τῶν συνετωτάτων, ὥς ἔτυχε τῇ τάξει· ὃ δὲ καλεῖσθαι σκόλιον. ὥς δὲ Ἀριστόξενος καὶ Φύλλης ὁ μουσικός, ὅτι ἐν τοῖς γάμοις περὶ μίαν τράπεζαν πολλὰς κλίνας τιθέντες, παρὰ μέρος ἑξῆς ~~μυρρίνας ἔχοντες~~ τῇ δάφνας, ἥδον γνώμας καὶ ἐρωτικά σύντονα. ἡ δὲ περίοδος σκολιὰ ἐγίνετο διὰ τὴν σύνθεσιν τῶν κλινῶν ἐπὶ οἰκημάτων πολυγωνίων οὐσῶν, καὶ τούτῳ καὶ τὰς ἐπ' αὐτὰς κατακλίσεις παραβύστους γίνεσθαι. οὐ διὰ τὴν μελοποιίαν οὖν, διὰ δὲ τὴν τῆς μυρρίνης σκολιὰν διάδοσιν, ταύτῃ καὶ τὰς ῥδας σκολιὰς καλεῖσθαι. R S. Ἀθήνησιν ἐν τῷ πρωτανεῶ παρὰ πότον σκόλια ἦδετο εἰς τινὰς, ὥσπερ εἰς Ἀρμόδιον, Ἀδμητον, Τελαμῶνα· εἰρησθαι δὲ αὐτὸ σκόλιον κατ' ἀντίφρασιν, ὅτι ῥάδια καὶ ὀλιγόστιχα ὥς ἐπιγράμματα. ἦδετο ἂ ἐκαλεῖτο σκόλια, ἀντιπροτεινόντων ἀλλήλοις τῶν συμποτῶν, καὶ ἡλέγχοντο οἱ μὴ ἔδοντες ὥς ἄμουσοι. σκόλιον μὲν οὖν ἦτοι σχόλιον τοῦτο. O.

E. πλουτεῖν ἀδόλως ὁ ποιητής φησιν· ὁ γὰρ χρηματιστής ὅπως ἂν τύχη, καὶ εἰ μετὰ τυραννίδος, πλουτεῖν βούλεται. R.

452 A. πρῶτόν φησι τὸν λατρόν· οὗτος γὰρ περὶ τὰ στοιχεῖα αὐτὰ καθ' αὐτὰ καταγίνεται, ὁ δὲ παιδοτρίβης περὶ τὴν σύνθεσιν αὐτῶν καὶ τὴν τοιάνδε τῶν μορίων συνθήκην καὶ τὸ κάλλος αὐτῶν. R.

C. πλούτου] ἰδού, τὸ ἀδόλως οὐ προσέθηκεν, ἐπειδὴ αὐτὸς ὁ χρηματιστής λέγει, ὅς πάντων καταφρονεῖ. R.

D. μέγιστον ἀγαθὸν εἶναι] διὰ τούτων ὁ Πλάτων ἐναργῶς ἡμῖν ἀπεκάλυψεν, ὅτι περὶ τῆς ποιητικῆς αἰτίας ἀνθρωπίνων ἀγαθῶν καὶ τῆς εὐδαιμονίας ποιεῖται τὸν λόγον ἐν τῇ πρὸς Γοργίαν συνουσίᾳ. O.

D. ἐλευθερίας] πῶς ἐλευθερίας αἷτιον τὸ ὑποβάλλον δουλείᾳ παντοίων παθῶν; R.

D. τὸ πείθειν ἔγωγ'] ἰστέον ὅτι τῆς εἰδωλικῆς ῥητορικῆς ἐστὶν ὁ ἀποδοθεὶς ὅρος· δημοκοπικὴν γὰρ τινα λέγει ταύτην, πείθειν ἐπιχειροῦσαν τὸν πλημμελῶς κινούμενον ὄχλον. O.

E. δύναμιν τὴν ῥητορικὴν νῦν καλεῖ· προῖων δὲ οὐδὲ δύναμιν οὐσαν δείξει αὐτήν, ἐπεὶ οὐχ ὅρᾳ πρὸς ἀγαθόν, δυνάμεως δὲ πάσης τὸ πρὸς τοῦτο ὅρᾳν. R.

453 A. πειθοῦς δημιουργὸς] ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ τῆς ἐνεργείας τέλος· οὐ γὰρ ἐξ ἀνάγκης πείθει ὁ ῥήτωρ. O.

A. ἐμαυτὸν πείθω] ἐπίστησον ὅτι ὁ μὲν σπουδαῖος ἑαυτὸν πείθειν βουλόμενος, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ πάθη τῆς ἀλόγου ὁρμῆς πείθει ὑπείκειν τῷ λόγῳ· ὁ δὲ σοφιστὴς τὸν ἕξω ὄχλον κολακεύων πείθειν δοκεῖ, κακουργῶν καὶ ἑαυτῷ ἐπιβλαβῶς καὶ τοῖς πειθομένοις. O.

B. καὶ ἐμὲ εἶναι] κατὰ κοινοῦ τὸ εὖ ἴσθι. O.

C. . . . οὕτω καὶ τὸ γένος πολλῶν . . . ὥς ἔχει οὖν ζῶον τὸ γραφόμενον πρὸς τὰ αἴματα τὰ ὑπ' αὐτό, οὕτως ἔχει καὶ ἡ πειθῶ γένος οὐσα πρὸς τὰ ἑαυτῆς εἶδη, τό τε διδασκαλικὸν καὶ πιστευτικόν. O.

C. ποῦ] ἐν τῇ ποικίλῃ στοᾷ. O.

C. ὅτι καὶ τῶν ἄλλων τεχνῶν ἐστὶν ἡ πειθῶ. O.

D. ἴθι δὴ] ἄρχεται ἐντεῦθεν τὴν πειθῶ διαιρεῖν εἰς τε τὴν πιστευτικὴν καὶ εἰς τὴν διδασκαλικήν. ἔστι δὲ προσθεῖναι καὶ εἰς τὴν ἀπὸ τῶν κοινῶν ἐννοιῶν, οἷον τὰ τῷ αὐτῷ ἴσα καὶ ἀλλήλοις ἴσα. R.

454 B. ταύτης τοίνυν τῆς πειθοῦς] πάλιν τὴν εἰδωλικὴν βούλεται λέγειν ὁ Γοργίας ῥητορικὴν. καὶ γὰρ ἀπὸ τοῦ χείρονος ἤρξατο, τοῦ δικανικοῦ· κρεῖττον δὲ ὅλον ὅτι τὸ συμβουλευτικόν (ἐκ τὰγαθοῦ γὰρ τὴν ὑπόστασιν ἔχει), μέσον δὲ τὸ πανηγυρικὸν ἀπὸ τοῦ νοῦ προελθόν, καὶ χεῖρον τὸ δικανικὸν ὥς ἀπὸ ψυχῆς προϊόν. τὰγαθὸν συμβουλευτικὸν συμφέρον κρεῖττον· νοῦς πανηγυρικὸν μέσον· ψυχὴ δικανικὸν δίκαιον χεῖρον. O.

455 B. οὐδ' αὐτός πω] ἑαυτὸν ὁ Σωκράτης ποιεῖ τῷ Γοργίᾳ συμφυρόμενον, ἵνα εἰς διαλεκτικὴν αὐτὸν συνουσίαν προκαλέσται. R.

B. ὅταν περὶ ἰατρῶν] ἡ αἵρεσις τριττὴ, ἡ προσώπων ἢ πραγμάτων ἢ συναμφοτέρων· ἐν πᾶσι δὲ τούτοις οἱ τεχνικώτατοι ἂν ἀρίστα συμβουλευσάιντο ἐν γε πόλει εὐνομουμένη, καὶ ὁ μὲν πολιτικὸς προνοήσει λόγου χάριν ὅτι δεῖ ναυτικὸν στρατὸν ἔχειν τὴν πόλιν, ὁ δὲ ῥητορικὸς παρὰ τοῦ πολιτικοῦ μαθὼν πείσει τὸ πλῆθος περὶ τούτου, ὁ δὲ ναυπηγὸς εἰσηγήσεται τήν τε ὕλην καὶ τὰ ὄργανα. ἐν δὲ μὴ τοιαύτῃ πόλει ὁ ῥητορικὸς πάντα ὑποδύσεται· καὶ γὰρ ὥς πολιτικὸς καὶ ὥς ἀρχιτέκτων συγκεχυμένως ὑποκριθήσεται πάντα εἶναι καὶ πάντα γινώσκειν. ὁρθὴ πολιτεία· πο-

λιτικὸς ἄλλος, φήτωρ ἄλλος, ἐπιστήμων ἄλλος, ἀσυγχύτως· διάστροφος πολιτεία· δημαγωγὸς ὁ αὐτός, φήτωρ ὁ αὐτός, ἐπιστήμων ὁ αὐτός, συγκεχυμένως. Ο.

D. πάλιν ὁ Γοργίας τὴν εἰδωλικὴν ῥητορικὴν βούλεται παρεισάγειν. www.libtool.com.cn

E. διὰ μέσου τείχος λέγει, ὃ καὶ ἄχει νῦν ἐστὶν ἐν Ἑλλάδι. ἐν τῇ Μουνυχίᾳ γὰρ ἐποίησε καὶ τὸ μέσον τείχος, τὸ μὲν βάλлон ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ, τὸ δὲ ἐπὶ Φάληρα, ἔν' εἰ τὸ ἐν καταβληθῇ, τὸ ἄλλο ὑπηρετοίῃ ἄχει πολλοῦ. Σωκράτης δὲ νεώτερος μὲν Θεμιστοκλέους, σύγχρονος δὲ Περικλέους, ὡς διὰ τούτων δηλοῦται. R. ἀρχαιότερος Θεμιστοκλῆς Περικλέους ἔτεσι πλείοσι τῶν πεντήκοντα. Ο.

456 A. δαιμονία] τὸ ἀπλοῦν καὶ ἀμετάβλητον καὶ ὠρισμένον τῆς θείας φύσεως οἱ δαίμονες διὰ ποικιλίας καὶ κινήσεως καὶ τῆς ἐπὶ πᾶν προόδου μεμνηνται, εἰδωλικῶς τὰς ἀληθείας ὑποκρινόμενοι. διὰ τοῦτο οὖν τὸ ποικίλον τῆς κολακείας τῆς εἰδωλικῆς ῥητορικῆς δαιμόνιον καλεῖ ὁ Σωκράτης. Ο.

B. παραδειγματικὴ ἀπόδειξις. Ο.

B. ἐνθυμηματικὴ ἀπόδειξις. Ο.

C. ἡ μὲν οὖν δύναμις] μέχρι τῶν ἐνταῦθα τὴν δύναμιν τῆς ῥητορικῆς ἀνύμνησεν ὁ Γοργίας, ἐντεῦθεν δὲ τὴν βούλησιν τῶν χρωμένων τῇ δυνάμει ταύτῃ· πᾶσα γὰρ δύναμις ἄλλου ἐστὶ δύνασις τοῦ χρωμένου. ὅπερ καὶ κρεῖττόν ἐστι πάντως τῆς δυνάμεως. Ο.

E. ὅτι τῆς αὐτῆς γνώμης ἐστὶν Ἀριστοτέλης καὶ Γοργίας περὶ τῆς ῥητορικῆς. καὶ γὰρ ἐκεῖνος γινώσκει μὲν τὴν αὐτὴν τοῦ τε σπουδαίου καὶ μοχθηροῦ ῥήτορος ἔλεγεν εἶναι, προαίρεσιν δὲ διάφορον. Ο.

457 A. ἔμβραχυ] ἐπιρρηματικῶς ἀκουστέον ἀντὶ τοῦ συντόμως ἢ ἀπλῶς ἢ καθάπαξ ἢ καθόλου· σύντομον ἢ εὐχερῶς εἰπεῖν, ἢ ἀπλῶς. Ο.

C. ἐνταῦθα Σωκράτης τίς τε ἡ ὁρθὴ συνουσία παραδίδωσι καὶ τίς ἡ διάστροφος, καὶ τί τὸ τέλος ἀμφοτέρων. ὅτι συνουσίας τρόπος διττός· πρὸς ἀλήθειαν πρὸς τὸ πρᾶγμα σωκρατικός· πρὸς νίκην πρὸς τὸν προσδιαλεγόμενον ῥητορικός. Ο.

C. ὅτι ἡ ἄγνοια τριττὴ, ἀπλῇ, διπλῇ, μεγίστη· καὶ τῆς μὲν ἀπλῆς διδαξίς ἐστιν ἡ καθαρεῖς ἀπαλλασσέουσα τῆς κατεχούσης

ἀγνοίας· τῆς δὲ διπλῆς, ἣτις καὶ οἷσις καλεῖται, κάθαρσις ὁ ἔλεγχος . . . ἀπαλλαγῆναι τοῦ κακοῦ· τῆς δὲ μεγίστης κάθαρσις ἡ κόλασις τὸ τῷ λόγῳ μαχόμενον πάθος σωφρονίζουσα. Ο.

D. ὁρθῶς περὶ τὴν διάνοιαν, σαφῶς περὶ τὴν φράσιν. R.

458 B. ἴσως μέντοι] δέδουκεν ὁ Γοργίας καὶ φεύγει τὴν διάλεξιν, αἰτιᾶται δὲ τοὺς παρόντας πανούργως ὥς οὐκ ἀνεξομέ- νους. R.

C. προῦργιαίτερον] προτιμότερον. R.

D. νῆ τοὺς θεοὺς] ὁ μὲν Χαιρεφῶν ἐφίεται τῶν Σωκρατικῶν λόγων ὡς ἀγαθῶν προσηγουμένους, κατὰ δεύτερον δὲ λόγον ἡδέων, φιλόσοφος γάρ ἐστιν· ὁ δὲ Καλλικλῆς ἐφίεται αὐτῶν προσηγουμένως ὡς ἡδέων, κατὰ δεύτερον δὲ λόγον ὡς ἀγαθῶν, φιληδονος γάρ ἐστιν. Ο.

E. ἄκουε δὴ] εἰ ὑπετίθεσο, φησί, τὴν τῇ πολιτικῇ συνέρι- θον ρητορικὴν διδάσκειν, τοὺς δὲ μανθάνοντας κακῶς αὐτῇ χρωμένους εἰς τὴν εἰδωλικὴν καταφύεσθαι καὶ δημοκοπικὴν, οὐκ ἂν εὐθύνας ἐδίδως τῷ λόγῳ, ἀλλ' οἱ μανθάνοντες εἰς κό- λασιν ἦσαν ὑπεύθυνοι. τὸ γὰρ ἴσως προσκείμενον ἐνταῦθα ταύ- την τὴν ἔννοιαν βούλεται λανθάνόντως εἰσάγειν. Ο.

E. ρητορικόν] ἐντεῦθεν ὁ πρῶτος ἐκ τοῦ τρόπου τῆς ἀπο- κρίσεως Γοργίου ἐντρεπτικὸς ἔλεγχος. R.

E. ἐνδέχεται γὰρ ἐν πλήθει διαλεγόμενον ρήτορα πιθάνον φαίνεσθαι, ἀλλ' ἐν ἀμαθείᾳ καὶ πλημμελῶς κινουμένῳ. Ο.

459 B. ὁ δὲ μὴ ἱατρός γε δήπου] τόπος ὁ κατὰ μετάληψιν· μεταλαμβάνει γὰρ ἀντὶ τοῦ οὐκ ἱατρὸς τὸ ἀνεπιστήμων. Ο.

C. ἡ ἀληθινὴ ραστώνη ἐν τοῖς κατὰ νοῦν ζῶσιν ἔξω τῆς ὕλης ἐγγίνεται· ἡ δὲ φαινομένη ραστώνη, οἷαν καὶ ὁ σοφιστὴς νῦν ὑποβάλλει, εἰδωλική τίς ἐστι καὶ κατάλληλος τῷ τοῦ Γορ- γίου βίῳ.

τὴν γὰρ κακότητα καὶ ἰλαδὸν ἐστὶν ἐλέσθαι
ῥηϊδίως. Ο.

C. αὐτίκα] εὐθέως καὶ παραχρῆμα· νῦν δὲ μικρὸν ὕστε- ρον. R.

D. ἄρα τυγχάνει] ὁ δεύτερος ἐκ τοῦ τρόπου τῆς ἀποκρί- σεως Γοργίου ἀποδεικτικὸς ἔλεγχος. R.

E. ἀνάγκη τὸν ρήτορα ἢ μὴδ' ὅλως ἐπίστασθαι τὸ δίκαιον καὶ τὰ λοιπά, ἢ ἐπίστασθαι ἢ προμαθόντα ἢ ἐπιμαθόντα. Ο.

Ε. ἐνδέχεται γὰρ ἐν πλήθει διαλεγόμενον ῥήτορα πιθανὸν φαίνεσθαι, ἀλλ' ἐν ἀμαθείᾳ καὶ πλημμελῶς κινουμένῳ. Ο.

460 Α. ἔχε δὴ, ἀντὶ τοῦ μέμνησο. Ο.

Α. ἤτοι πρότερον] ὁ τρίτος δὲ ἐντεῦθεν ἐκ τῶν πραγμάτων ἀποδεικτικὸς ἔλεγχος. R.

Β. * οὐ δεῖ * θανατῶσαι ἐὰν ὁ κατ' ἐπιστήμην ἱατρικὰ εἰδὼς ἔσθ' ὅτε καὶ παρὰ τὸν σκοπὸν τῆς οἰκείας ἐπιστήμης ποιεῖ, δηλητήρια δίδους καὶ κατ' ἐκείνο ἀνίστατος ὢν, ὁ δὲ κατ' ἐπιστήμην τὰ δίκαια εἰδὼς ἐξ ἀνάγκης δίκαιος. εἰ γὰρ καὶ οἱ δύο ἐπιστήμονες, ἀλλὰ τῷ τρόπῳ διαφέρουσιν, ὁ μὲν περὶ σῶμα, ὁ δὲ περὶ ψυχὴν ἀσχολούμενος, καὶ ἑαυτὸν γινώσκων καὶ ταῦτόν ἔχων γινώσκον καὶ γνωστόν· ὁ δὲ ἱατρὸς ἄλλο ἔχει τὸ γινώσκον καὶ ἄλλο τὸ γινωσκόμενον. Ο.

Δ. ὡσαύτως δὲ οὕτως] ἡ ἐκ παραλλήλου χρῆσις τῶν ἐπιρρημάτων Ἀττικῇ, ὡς τὸ ἐγὼ εἰμί, καὶ ὡς τὸ ὅς καὶ αὐτὸς τῶν σπουδαίων καὶ φίλων. Ο.

461 Β. πεπλήρωται ἕως τούτων τὰ περὶ Γοργίου. Ο.

Β. ῥητορικὸν] ὁ πολιτικὸς φιλόσοφος κριεττόνως ἐπίσταται τα εἰδῶλα τῆς ἐν αὐτῷ νοεραῖς ἕξεως. Ο.

Β. τὰ δίκαια ὁ μὲν Γοργίας καὶ ἀγαθὰ ἐδόξαζεν, ὁ δὲ Πῶλος καλὰ μὲν, οὐκ ἀγαθὰ δέ, ὁ δὲ Καλλικλῆς οὔτε καλὰ οὔτε ἀγαθὰ. διὰ τοῦτο οὖν ὁ Γοργίας συγχωρεῖ τὸν τὰ δίκαια εἰδῶτα δίκαιον, ὡς ἀγαθῶν ὄντων καὶ διὰ τοῦτο ἐφετῶν. Ο.

Δ. ἀναθέσθαι] τὸ θέσθαι τὸ ἀντικείμενον τῷ ἤδη κειμένῳ. R.

462 Β. ἀσαφὴς ἡ τοῦ Πῶλου ἐρώτησις, πότερον τὸν ὁρισμὸν τῆς ῥητορικῆς ἐπιζητεῖ ἢ τὸ γένος· κατὰ γὰρ τῶν δύο σημειωμένων φέρεται τὸ τίνα φῆς εἶναι. ὅθεν ὁ ἐπιστήμων ἐπανορθοῖ αὐτόν. Ο.

Β. ἡ ῥητορικὴ ἐστὶν ἐμπειρία κολακευτικὴ περὶ ... ν πολιτικῆς μορίῳ εἰδῶλον τοῦ δικαστικοῦ ... τό τινα ἐνταυ ... κατηγορήματα ἀλ ... προσδιορισμός. Ο.

Β. συγγράμματι] ἐκ τούτου δῆλον ὅτι οὐχ ὁ ἐξ ἀρχῆς τοῦ Πῶλου λόγος αὐτοσχέδιος ἦν, ἀλλὰ σύγγραμμα. R.

Γ. ἐμπειρία μὲν γὰρ ποιεῖ ἡμῶν τὸν βίον πολιτικὸν κατὰ τέχνην. τοῦτο αἰνίττεται ὡς τοῦ Πῶλου τοιοῦτο σύγγραμμα συγγράψαντος. Ο.

C. ἡ ζητορικὴ, φησίν, ἀπεργασίας ἐστὶν ἐμπειρία τῇ ἀπεργαζομένης ἡδονῇ καὶ χάριν. O.

D. ὁ ἀμαθὴς σοφιστὴς πλημμελεῖ καὶ περὶ τὰς ἐρωτήσεις καὶ περὶ τὰς ἀποκρίσεις καὶ τὰ ἐπόμενα ταύταις. O.

D. οὐπω, φησί, τὰς συστατικὰς διαφορὰς τοῦ ὅρου ἀποδέδωκά σοι. O.

E. οὐδαμῶς γε] ἐκ δύο καταφατικῶν ἐν δευτέρῳ σχήματι οὐδὲν συμπεραίνεται εἰ μὴ δι' ἀντιστροφῆς. O.

E. ὡς ὅρους ἐξισάζοντας ἔλαβεν ὁ Παῦλος τοῖς λόγοις. O.

E. ἐπιτηδεύσεως] ἰστέον ὅτι διαφέρει ἐπιτηδεύμα καὶ ἐπιτήδευσις· αὕτη μὲν γὰρ ἐνέργειαν δηλοῖ, ἐκείνο δὲ οἶον οὐσίαν, ὡς φησι Πλούταρχος. οὕτως οὖν καὶ ἀκοή καὶ ἀκουσις, καὶ ψόφος καὶ ψόφησις, τὰ μὲν οἶον οὐσίαν τὰ πρῶτα, τὰ δὲ οἶον ἐνέργειαν. R.

463 A. ὅρος κολακείας, ἣ ἐστὶν ἐπιτηδεύμα ἀτεχνον ψυχῆς στοχαστικῆς καὶ ἀνδρείας καὶ φύσει ὁμιλεῖν τοῖς ἀνθρώποις . . . ἡδονῆς ἀπεργαστικόν. O.

O. πᾶσα κολακεία ἐκ τριῶν τινῶν ὀφείλει συνίστασθαι, εἴ γε μέλλοι εἶναι κολακεία, στοχασμοῦ καὶ ἀνδρείας καὶ δεινότητος, ἵνα καὶ τῆς τοῦ κολακευομένου προαιρέσεως στοχάζηται καὶ ἀνδρείως ὑπομένῃ καὶ λανθάνειν βούλοιτο. O.

A. ἐκ τῶν προκειμένων λέξεων, οἶον τοῦ καλῶ καὶ ἐγὼ καλῶ καὶ φημί εἶναι καὶ τῶν τοιούτων, δεῖ νοεῖν ὅτι ταῦτα τῆς Σωκράτους συνέσεώς ἐστιν εὐρήματα· καὶ γὰρ ὁ Ἀριστοτέλης τοιαῦτα φαίνεται ποιῶν, οἶον ὅρον δὲ καλῶ καὶ σχῆμα καλῶ πρῶτον καὶ τὰ τοιαῦτα. ἔτι δὲ καὶ ἐκείνο ἐπίστησον ἐνταῦθα, ὅτι ὁ Σωκράτης οὐκ ἐστὶν ἐφεκτικός. O.

E. πολιτικῆς μόριον] ἐν Πολιτικῷ ὁ Σωκράτης τὴν δικαστικὴν ὄργανόν φησιν εἶναι τῆς πολιτικῆς, ἐνταῦθα δὲ μόριον καὶ φηι . . . ὅπου μὲν γὰρ συμπληρωτικός ἐστι τοῦ πολιτικοῦ συνυπάρχων τῷ νομοθέτῃ. O.

464 B. πολιτικὴν] ἡ πολιτικὴ διαιρεῖται ὡς ὅλον εἰς μέρη τὴν νομοθετικὴν καὶ δικαστικὴν· αὗται γὰρ ἀλλήλων προσδέονται, τὰ δ' ἀντιδιαιρούμενα οὐ. καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὁ αὐτὸς τῆς διαιρέσεως τρόπος. R.

B. δικαιοσύνην ἀλλ' οὐ δικαστικὴν προσεῖπεν, ἵνα μὴ τὸ δικαστικὸν μόνον ἀλλὰ καὶ τὸ διανεμητικόν, μᾶλλον δὲ καὶ αὐτὴν τὴν τῆς ψυχῆς εἰς ἑαυτὴν ἐνέργειαν περιλάβῃ τὸ ὄνομα. R.

D. ἀποθανεῖν] ἢ ὡς τῶν ἀνοήτων τοῦτο αὐτοῦ καταψηφισαμένων, ἢ ὡς ἀπελαθέντα ὑπ' αὐτῶν καὶ τοῦ ἐκ τῆς ἱατρείας μισθοῦ στερούμενον σπάνει τῆς τροφῆς ἀποθανεῖν. R.

465 A. ταῦτα πρὸς τὰ ὑπὸ Πάλου ἐν ἀρχῇ τεθέντα· ἐμπειρία μὲν γὰρ ἡμῶν ποιεῖ τὸν βίον. O.

C. τα γὰρ παραδείγματα ἀσυγχύτως δύναται σώζειν τὰς ἀπ' ἀλλήλων διακρίσεις διὰ τὴν ἄχραντον αὐτῶν ὑπαρξιν, τὰ δὲ εἰδῶλα συγκέχυται ἀναλογοῦντα τῇ ὕλῃ. διὰ τοῦτο ἄρα συγκέχυται ρητορικῆς καὶ σοφιστικῆς ἢ διακρίσεις, ὁψοποιικῆς δὲ καὶ κομμωτικῆς φανεραὶ εἰσιν αἱ διακρίσεις. O.

C. ἄτε δ' ἐγγύς] ἐπὶ γὰρ τῶν περὶ σῶμα ἡ διαφορὰ τούτων γνωσθῆναι εὐχερής· ψυχὴ γὰρ τὸ κρῖνον, σωματικόν δὲ τὸ κρινόμενον· ἐπὶ δὲ τῶν περὶ ψυχὴν, ψυχῶν οὐσῶν τῶν συμπεφυρμένων, σοφιστῶν λέγω καὶ ρητόρων, καὶ ψυχῶν τῶν ταύτας κρινουσῶν διαστροφῶν, συμπεφυρμένη καὶ ἡ διακρίσις, οὐ τῶν ἐπιτηδευμάτων (δῆλα γάρ) ἀλλ' αὐτοὶ τε οἱ μετιόντες, καὶ ἡ τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων μετάληψις διὰ τὴν ἀπάτην, καὶ οἱ κρινόντες ὑπὸ τῶν κρινομένων ἡπάτηνται. R.

D. σὺ γὰρ τούτων ἐμπειρος] τοῦτο εἶπεν ἢ διὰ τὸ ἐκ τῆς Ἀναξαγόρου δόξης εἰς παροιμίαν ἐλθεῖν (ἦδει δὲ τοῦτο ἐκ Γοργίου, ὁ δὲ ἐξ Ἐμπεδοκλέους τοῦ διδασκάλου αὐτοῦ· οὗτος δὲ φιλόσοφος ὢν τὰς τῶν φιλοσόφων δόξας καὶ ἡπίστατο καὶ ἐδίδασκεν), ἢ διὰ τὴν τῶν ὀνομάτων παρίσωσιν τοῦ ὧ φίλε Πῶλε. R. Ἀναξαγόρειος γὰρ ἦν τῇ προαιρέσει ὁ Πῶλος, καθάπερ ὁ Γοργίας Ἐμπεδοκλείος. O.

D. ὃ μὲν οὖν ἐγὼ] ὁ Πλάτων ἐνταῦθα κατακέχρηται τῷ Ἀττικῷ σχήματι κατακόρως, τῷ καλουμένῳ ἀμερίστῳ. τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ ἔχον τοὺς μὲν πολλοὺς λεγομένους συνδέσμον, μηδαμῶς δὲ τὸν δέ. ὅρα γὰρ πῶς ὃ μὲν οὖν ἐγώ, ἴσως μὲν οὖν, ἄξιον μὲν, ἐὰν μὲν οὖν καὶ ἐγώ. R.

D. ἀντίστροφον] τὸ λείπον τοῦ τῆς ρητορικῆς ὅρου. ἔστι γὰρ ὅλος· ρητορικὴ ἐστὶ κολακεία, πολιτικῆς μορίου εἰδῶλον, ἀντίστροφον ὁψοποιίας ἐν ψυχῇ ὡς ἐκείνη ἐν σώματι. R.

466 A. τηλικούτος ὢν] ἡγουν νέος ὢν. R.

A. ἀρ' οὖν] ἐντεῦθεν ὁ περὶ τῆς εἰδικῆς αἰτίας τῶν ἡθικῶν ἀρχῶν λόγος, ὅτι ἀρετὴ τέ ἐστι καὶ ἐπιστήμη τῶν ὄντων. R.

A. πρὸς τὰς εὐνομουμένας καὶ εὐδαίμονας πόλεις ὁ Σω-

κράτης ἀφορῶν ταῦτα λέγει· οὐδὲ γὰρ οἱ ῥήτορες ἐκεῖ χώραν ἔχουσι διὰ τὴν εὐνομίαν. Ο.

Β. ἔοικεν ὁ Πῶλος ἀγνοεῖν τὴν διαφορὰν βουλήσεως καὶ δοκήσεως, ὅτι ἡ μὲν ἀναλογεῖ τῇ ἐπιστήμῃ, ἡ δὲ καὶ τῇ παρωνυμῷ δόξῃ. ἀβουλήτως οὖν οἱ ῥήτορες καὶ οἱ τύραννοι ζῶσι καὶ ἀνεπιστημόνως· ἐκπεπτωκάσι γὰρ τοῦ νοῦ τῆς ἐπιστημονικῆς ἔξεως· δόξῃ δὲ καὶ δοκῇσι πλημμελῶς ζῶσιν. Ο.

Γ. τὸ ἀμφιγνοεῖν τοῦ ἀγνοεῖν ταύτῃ διαφέρει, ἥ τὸ μὲν ἀναίρεσιν ἔχει παντελεῖ τοῦ γινώσκειν, τὸ δὲ ἀμφιγνοεῖν ἀμβολίαν καὶ ἄγνοιαν τοῦ ἀληθοῦς. Δωριεῖς δὲ αὐτὸ καὶ ἀμφίγνωμόν φασιν. Ο.

Δ. δύο ἅμα] τό τε βούλεσθαι καὶ τὸ δοκεῖν. τοῦτο μὲν γὰρ κατὰ φαντασίαν ἐστὶ τὴν τυχοῦσαν· τὸ δὲ βούλεσθαι πάντως πρὸς τὸ ἀγαθὸν ἀποτείνεται. R.

Ε. μὰ τὸν ἑλλιπῶς ὁμνυσι πρὸς τε εὐλαβείας καὶ πραότητος ἔνδειξιν. R.

Ε. τρία ταῦτά ἐστι περὶ τὰ ὄντα, ἃ ἄνωθεν ἀρχόμενα μέχρι τῶν ἡμετέρων ἀφικνουῦνται ψυχῶν, βούλησις, δύναμις, νοῦς. ταῦτα καὶ ἐν τῷ δημιουργῷ θεωρεῖται καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς πᾶσι, καὶ πάντα τελειοῦνται διὰ τῶν τριῶν τούτων ἐπιστρέφοντα πρὸς τὰ γαθόν· ἀλλ' ἐν μὲν τῇ προόδῳ ἡ βούλησις προτέρα, δευτέρα δὲ ἡ δύναμις, τρίτη δὲ ἡ τοῦ νοῦ ἑλλαμψις· ἐν δὲ τῇ ἐπιστροφῇ διὰ τοῦ νοῦ πρῶτως τελειοῦται τὰ ὄντα, καὶ δεύτερον διὰ δυνάμεως, καὶ τρίτον διὰ βουλῆς· ἀνάπαλιν γὰρ ἔχει τῇ προόδῳ ἡ ἐπιστροφή. διὸ καὶ ἐνταῦθα ὁ ῥήτωρ, ἐπειδὴ νοῦ ἀμοιρεῖ ἐμπειρικός ὢν δηλονότι καὶ ἀδυναμία συνέχεται, διὰ τοῦτο βουλῆς ἀμέτοχός ἐστιν. εἰ γὰρ κατὰ βουλὴν ὑποθώμεθα αὐτὸν πράττειν, πολὺ μᾶλλον καὶ δυνάμεως μεθέξει καὶ διὰ τοῦτο καὶ νοῦ, ὥστε καὶ ἐπιστήμων ἔσται· ὅπερ ἄτοπον. Ο.

467 Β. οὗτος ἀνὴρ] ὁ Πῶλος, ὡς παρὰ πόδας τοῦ Σωκράτους ἐναντία λέγοντος πρὸς ἑαυτόν, καὶ ποιεῖν ἃ δοκεῖ αὐτῷ τὸν ῥήτορα, καὶ μὴ ποιεῖν ἃ βούλεται, ὥσπερ ἐκπεπληγμένος ταύτην ἀφίησι τὴν φωνὴν οὗτος ἀνὴρ, ὥσανεῖ ἔλεγεν ὁ ἄνθρωπος οὗτος τί πάσχει; οὕτω τῶν ἑαυτοῦ λόγων ἐπιλέλησται; ἐφ' οἷς ὁ Σωκράτης, ὑποτεμὼν τὸν τοῦ Πῶλου λόγον μεταξύ, φησὶν ἐπιμένων τῷ παραδόξῳ τῶν λόγων· οὐ φημι ποιεῖν αὐτούς ἃ βούλονται· ἀλλὰ μ' ἔλεγχε, ὥσανεῖ ἔλεγεν· ἐμοὶ μὲν ταῦτα δοκεῖ, καὶ ἐγὼ

ταῦτα φημί, τὸ τοὺς ποιοῦντας ἃ δοκεῖ αὐτοῖς δίχα νοῦ μὴ ποιεῖν ἃ βούλονται· εἰ δὲ σοὶ οὕτω μὴ δοκεῖ, μὴ ἀγανάκτει, ἀλλὰ τὸν λόγον ἔλεγχε. R.

B. κατὰ σέ] καὶ γὰρ Γοργία καὶ τοῖς κατ' αὐτὸν αἱ παρ-
σώσεις ἐπετηδεύοντο. R.

D. χρηματισμὸν] τὸν τῶν χρημάτων πόρον. R.

E. πάντα τὰ ὄντα ἢ ἕνεκά του, ὥς τὰ χεῖρω, ἢ οὐ ἕνεκα, ὥς τὰ κρείττω· καὶ ἔστιν ἡ διαίρεσις ἅμεσος· οὕτως οὖν ὁ Σωκράτης τὴν ἡ κατασκευάσας πρότασιν τὴν μέλζονα πάλιν ἐκ διαίρεσεως ἄλλης εἰσάγει, λέγων πᾶν τὸ ὄν ἤτοι ἀγαθὸν ἢ κακὸν ἢ μεταξὺ τούτων. εἰ οὖν τοῦτο, δηλὸν ὅτι τὸ τούτου ἕνεκα ἤτοι ἀγαθὸν ἢ κακόν· ἀλλὰ μὴν οὐ κακόν, ἀγαθὸν ἄρα· τὰ γὰρ μεταξὺ τῶν ἀγαθῶν ἕνεκα πράττομεν δηλονότι. O.

468 A. ἃ ἐνίστε] ταῦτα μετέχειν δύναται τῶν ἄκρων, ταῦτα δὲ οὐ. R.

B. ἐκ τούτων ἂν λάβοις * ὅτι οἱ * ἀνεπιστήμονες ζῶντες ἀβουλήτως ἐνεργοῦσιν· ὃ ἔπεται τὸ τὰ ἀμαρτήματα πάντα ἀκούσια εἶναι, ὥς καὶ ἐν τοῖς Νόμοις λέγει. O.

D. τί σὺκ ἀποκρίνει] ὁ μὲν Γοργίας ἐπεικέστερος ὢν καὶ ἑτοίμως ἀπελογεῖτο καὶ ἐτίθει τὰ ἐρωτώμενα· ὁ δὲ Πῶλος σιωπᾷ αὐθαδέστερος ὢν· ὁ δὲ Καλλικλῆς παντελῶς ἀνευρυθριάστως οὐδὲ ἀνέχεται τῶν συλλογισμῶν, ἀλλ' ἰταμῶς διακείμενος τῷ Σωκράτει παραχωρεῖ κατ' αὐτὸν συνάγειν ἃ βούλεται. μέσος οὖν ἄρα ὁ Πῶλος ἀμφοῖν, τοῦ μὲν τῇ ἐπεικειᾷ τοῦ δὲ τῇ αὐθαδεῖα ἀπολειπόμενος. O.

E. ὥς δὴ σὺ ὦ Σώκρατες] ὁ πλημμελῶς κατὰ δόξαν ζῶν σοφιστής, ἐπειδὴ τοῦ λόγου ἐξέπεσε καὶ τῆς τοῦ συλλογισμοῦ ἀνάγκης, εἰς τὴν αἰσθησιν φεύγει καὶ ταύτην προτείνει, τὸν ἐπιστήμονα ἐκ τούτου εἰς ἀντίφασιν, ὥς δοκεῖ, περιάγων. O.

469 A. εὐφήμει] σιωπά, μὴ ἀκαιρολόγει. R.

A. ἀζηλώτους] ἀζηλωτος γὰρ ἔστιν, ὅστις ἔχει τι ὃ μὴ εὐχομεθα γενέσθαι ἡμῖν, ἄθλιος δὲ ὁ πάθειν ἀνηκέστοις ἐνισχύμενος. R.

B. τὸ ἥττον ἐπὶ τοῦ ἄκοντος ἀποθνήσκοντος ἀδίκως, οὐκ ἐπὶ τοῦ ἐλπιδας ἔχοντος ἐπιδώσειν εἰς ἀρετὴν· ἐπὶ δὲ τοῦ σπουδαίου ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς ἀποδεκτέον. R.

B. ἡ γὰρ] ἀντὶ τοῦ εἶ συναπτικοῦ ὡς παρ' Ὅμηρον·
οὐδ' ἀφαιμαρτοεπής, ἡ καὶ γένει ὕστερος ἦεν. O.

B. οἶδεν ὁ Σωκράτης καὶ καλὴν τυραννίδα * ἐν τοῖς *
Νόμοις, καὶ διὰ τοῦτο νῦν ἐρωτᾷ· ποῖον, φησὶ, τυρᾶννεῖν. O.

D. ὑπὸ μάλης πάντες οἱ παλαιοὶ προφέρονται ἐνικῶς, τὰτ-
τονται δὲ αὐτὸ ἐπὶ τοῦ κρυφίως τι πράττειν, καὶ αἰ μετὰ τῆς
προθέσεως, ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Ἀροβον· ἀλλὰ μὴν οὐχ
εἰς οὐδὲ δύο ταῦτ' ἴσασιν, οὐδ' ὑπὸ μάλης ἢ πρόκλησις γέγονεν,
ἀλλ' ἐν τῇ ἀγορᾷ. πληθυντικῶς δὲ οὐ μάλας λέγουσιν ἀλλὰ
μασχάλας, καὶ ἄνευ τῆς προθέσεως. Λυσίας ἐν τῇ πρὸς Μετά-
νειραν ἐπιστολῇ· καὶ τὴν μὲν κόμην ψιλὴν ἔχεις, τὰς δὲ μα-
σχάλας δασείας. τὸ μέντοι ὑπὸ κόλπους, ταῦτόν καὶ αὐτὸ κατὰ
τὸ σημαίνονμενον ὑπάρχον, ἀμφοτέρως ἐχρήσαντο, ἐνικῶς φημὶ
καὶ πληθυντικῶς, καὶ αἰ μετὰ τῆς προθέσεως, οἶον ὑπὸ κόλπον
καὶ ὑπὸ κόλπους. O.

D. τεθνήξει] ἐνεργητικὸν ἀντὶ παθητικοῦ τοῦ τεθνήξεται
καινοπρεπῶς παρελήφθη. R. ἐνέργεια ἀντὶ πάθους, Ἀττικῶς. O.

D. τῆς κεφαλῆς — κατεαγῆναι] καὶ τοῦτο Ἀττικόν· τὸ γὰρ
κοινὸν τὴν κεφαλὴν κατεαγῆναι· τὸ γὰρ ἐπὶ μέρους λέγειν Ἀτ-
τικόν, οἶον ἔφαγον τοῦ ἄρτου. οὕτως οὖν καὶ κατεαγὴν τῆς κε-
φαλῆς. O.

470 B. σκεψώμεθα] ἐντεῦθεν ὁ περὶ δικαιοσύνης καὶ ἀδι-
κίας ἐπιστρέφεται λόγος. R. μέχρι τούτου δέδεικται ἡ ρητορικὴ
εἰδωλὸν τοῦ τῆς πολιτικῆς μορίου· καὶ ὅτι ἡ ποιητικὴ τῆς εὐ-
δαιμονίας ἐπιστήμη ἐστίν· καὶ ὅτι ἡ δύναμις τέλος ἔχει τὸ ἀγα-
θόν· καὶ ὅτι ἡ βούλησις αἰ τῶν ἀγαθῶν ἐστίν· καὶ ὅτι οὐδεὶς
κακὸς ἢ μέγα δύναται ἢ ποιεῖ ἢ βούλεται· ἀλλὰ μόνος ὁ ἐπι-
στήμων καὶ δύναται ὅσα βούλεται καὶ ἔη κατὰ νοῦν ἐνεργῶν. O.

B. ὄρον] οὐχ ὁρισμὸν λέγει ἀλλὰ τίνα τρόπον καὶ διορι-
σμόν. R.

C. χαλεπὸν] κατ' εἰρωνείαν τοῦτό φησιν, ὡς δηλοῖ τὸ ἐπα-
γόμενον. R.

C. φλυαρία παρὰ Πλάτωνι πανταχοῦ πᾶν τὸ περιττόν, εἴτ'
ἐν λόγοις εἴτ' ἐν πράγμασι. R.

E. μέγαν βασιλέα] τὸν τῶν Περσῶν βασιλέα. R.

E. παιδεία ἢ ἐξ ἀρχῆς τροφή, δικαιοσύνη ἢ τελεία ἀρε-
τή. R.

471 B. τὸν δεσπότην καὶ θεῖον] τὸ μὲν δεσπότην ἀνελεῖν παράνομον, τὸ δὲ θεῖον ἀνοσιουργὸν παρίστησι τὸν Ἀρχέλαον, εἶπερ ἐν τάξει πατέρων οἱ θεῖοι. R.

B. ἀνεψιὸν] τὸν παρ' ἡμῖν ἐξαδέλφον. R.

B. ἠφάνισεν] τῆς ταφῆς ἀφείλετο. R.

B. εἰς τὸ ἀδελφὸν στικτεῖν, ἵνα τὸ γνήσιον πρὸς τὸ Περδίκκου υἱὸν ἐξακουῖται. R.

C. ἀπὸ σοῦ] κατ' εἰρωνείαν καὶ τοῦτο φησί. R.

D. ἄλλο τι] ὁ λόγος οὗτος οὐκ ἐλεγχὸς ἐστίν, ὃ με ἔφησεν πρὶν καὶ παῖς ἂν ἐλέγξειεν, ἀλλὰ πρὸς ἄλλο τι εἰρημένος. R.

E. φηγορικῶς] οὐ πρὸς ἀλήθειαν, ἀλλὰ πρὸς τὰς τῶν πολλῶν ἡμαρτημένας δόξας. R.

472 A. τριποδες] τῶν λαμπρῶν ἀναθημάτων καὶ τῶν πλουσίων καὶ ἐν δυνάμει μνημονεύει, ὅτι τοῦτοις μάλιστα οἱ δικασταὶ πιστεύουσι. Διονύσιον δὲ τὸ τοῦ Διονύσου φησὶν ἱερὸν. R.

B. ἀναγκάζεις] ταῖς ἀποδεικτικαῖς πλίστεσι πείθεις. R.

B. οὐσίᾳς] οἱ ἐν τοῖς δικαστηρίοις τὰ χρήματα οὐσίαν φασί· διὰ τοῦτο οὖν ὡς πρὸς ῥήτορα διαλεγόμενος οὕτως εἶπεν. ὅμως προσέθηκε καὶ τὴν προσήκουσαν αὐτῷ οὐσίαν, φημί δὲ τάληθές. R.

B. ὁμολογοῦντα] οὐ μόνον πρὸς τὸν ἐλέγχοντα, ἀλλὰ πολὺν πρότερον αὐτὸν πρὸς ἑαυτόν. R.

E. ὑπὸ θεῶν] εἰ ὑπὸ θεῶν, ἀγαθὴ ἡ δίκη· τὰ γὰρ ἐκ τούτων τοιαῦτα. R.

473 A. φίλον] οὐχ ὡς ὁμόφρονα, ἀλλ' ὡς εὐνοϊκῶς πρὸς πάντα ἄνθρωπον ἔχων. R.

B. χαλεπώτερον] καὶ τοῦτο κατ' εἰρωνείαν φησὶν ἢ κατ' ἀντίφρασιν. R.

B. ἀδύνατον] ὁ Σωκράτης τῷ παρ' ὑπόνοιαν λεγομένῳ χρήται, εἰπὼν οὐ χαλεπὸν ἀλλ' ἀδύνατον. R.

D. μορμολύττει] φοβεῖς. παρῆκται δὲ τὸ ῥῆμα ἀπὸ τῶν προσωπείων τῶν ἐν ταῖς τραγωδίαις ὑποκριτῶν, ἃ ἐκάλουν μορμολυκεία, Δωριεῖς δὲ γόργια. τοιούτοις δὲ καὶ αἱ γυναῖκες τὰ παιδιά φοβοῦσιν. R.

D. ἐμαρτύρου] ἀντὶ τοῦ μάρτυρος προσεκάλου. O.

E. ἄλλο αὐ τοῦτο εἶδος ἐλέγχου] τοῦτο παράγγελμα Γορ-

γίου, τὸ τὰς σπουδὰς τῶν ἀντιδίκων γέλῳτι ἐκλύειν, τὰ δὲ γελοῖα ταῖς σπουδαῖς ἐκκρούειν. R.

E. βουλευεῖν λαγῶν] κληρωτοὶ γὰρ ἦσαν οἱ βουλευταί, ἀφ' ἐκάστης τῶν δέκα φυλῶν εἰς πρὸς ἓνα ἐνιαυτόν, καθ' ὃ καὶ ἐλέγετο πρυτανεύειν ἢ φυλῇ. R.

E. ἐπιψηφίζειν ἐστὶ τὸ τίνος πρυτανευούσης φυλῆς ἓνα κληρούμενον ἀπ' αὐτῆς τὰς ψήφους ἐκάστων ἀπαριθμεῖσθαι τῶν τε τιθεμένων δεῖν γενέσθαι περὶ οὗ ἢ σκέψις καὶ τῶν ἀπαγορευόντων, καὶ ἔτι τὰς τῶν ἀμφιβάλλειν λεγόντων, ἀποφαίνειν τε εἰς τὸ κοινὸν τίνες τούτων αἱ ψήφοι, πλείους ἢ ἐλάττους ἢ μεταξύ, ἐξ ὧν τὸ πρακτέον ἢ μὴ διεκρίνετο. καὶ ὁ τοῦτο ποιῶν, οὗτος ἦν ὁ ἐπιψηφίζειν λεγόμενος. R.

E. ἐπιψηφίζειν τοὺς παρόντας] ἀντὶ τοῦ ταῖς ψήφοις τῶν παρόντων κρίνειν τὴν ἀλήθειαν. R. ἐπιψηφίζειν ἀντὶ τοῦ ἐπιμαρτυρεῖν καὶ ἐπικυροῦν τὸν λόγον ὃν σὺ λέγεις. ἢ δὲ σύνταξις πρὸς αἰτιατικήν. O.

474 B. καὶ ἐμὲ καὶ σέ] κατὰ τὰς κοινὰς καὶ ἀληθεῖς ἐννοίας δηλονότι. R.

C. λέγε δὴ μοι] τῶν δύο προβλημάτων τοῦ πρώτου ἐντεῦθεν ἢ κατασκευῇ, ὅτι χεῖρον τοῦ ἀδικεῖσθαι τὸ ἀδικεῖν. R.

E. ἐπιτηδεύματα ἐστὶ τὰ διὰ μόνων τῶν ἐθῶν μελετώμενα. R.

E. μαθήματά ἐστὶ τὰ κατὰ τὰς τέχνας καὶ ἐπιστήμας διὰ διδασκαλίας τοῖς ἀνθρώποις παραγιγνόμενα. R.

476 A. μετὰ τοῦτο δέ] τοῦ δευτέρου προβλήματος κατασκευῇ, ὅτι τῶν ἀδικούντων κρείττων ὁ δίκην δίδους ἢ ὁ μή. R.

B. εἴ τίς τι ποιεῖ] ἐκ τούτου δῆλον ὅτι τὸ νοεῖν καὶ βαδίζειν οὐ ποιεῖν ἐστὶν ἀλλ' ἐνεργεῖν μόνον· οὐ γὰρ πρὸς τι πάσχον γίνονται. R.

477 A. κολάζεσθαι ἐστὶ κυρίως τὸ τῆς πονηρίας κολούεσθαι, ὃ ἐστὶν ἐλαττοῦσθαι ἢ ἐμποδίζεσθαι. R.

A. ἄρ' οὖν τοῦ μεγίστου] ἐντεῦθεν ἀποδείκνυται οἷον μεγίστου κακοῦ ἀπαλλάττεται ὁ δίκας δίδους. R.

478 E. δεύτερος οὐ πρὸς εὐδαιμονίαν, ἀλλὰ κατὰ τὸ τεταχθαι μέσος τῶν τριῶν. R.

479 C. συλλογισώμεθα] σημειῶσαι ὅτι Ἀριστοτέλης τοῦ συλλογισμοῦ τὸν ὅρον ἐντεῦθεν εἴληψε σχεδὸν αὐταῖς λέξεσιν. R.

480 A. ἔξοντα] προσυπακουστέον τὸ πρὸς καποδαιμονίαν. R.

A. τάχιστα δώσει δίκην παρὰ τὸν δικαστὴν δηλαδὴ τὸν οἰκείον λογισμόν, βασανίζοντα αὐτοῦ τὰς φαντασίας καὶ κολάζοντα τὰς παραλόγους ἐννοίας. οὐκ εἰσάγειν οὖν εἰς δικαστήριον, ἀλλὰ νοθεύειν καὶ ἐπίπληξιν ἐφ' ἑαυτὸν καὶ τοὺς οἰκείους ἄγειν παρακελεύεται. R.

E. εἰ ἄρα δεῖ] φησὶν ὅτι, εἰ δέ ἐστὶ τις ἐχθρὸς σου, μὴ ἀδικεῖ δὲ σὲ ἀλλὰ ἄλλον τινά, μὴ θελήσης αὐτὸν δοῦναι δίκην, ἀλλὰ καὶ βοηθήσον αὐτῷ, εἰ δύνασαι, ἵνα ἔτι πλέον τιμωρηθῇ. R.

481 B. οἶον] ἀντὶ τοῦ θαυμαστοῦ ἐνταῦθα. R.

482 A. ἔμπληκτος] γρ. καὶ ἔκβλητος. R.

C. νεανιεύεσθαι] μέγα φρονεῖν, κομπάζειν. R.

E. φορτικά ἐστὶ τὰ βάρος ἐμποιοῦντα, δημηγορικὰ τὰ πρὸς τὴν τῶν πολλῶν βλέποντα δόξαν. R.

483 A. τὸ σοφὸν] ἀντὶ τοῦ σόφισμα. R.

A. ἐδιώκαδες] ἐδίωκες. O.

B. προπηλακιζόμενος] ὑβριζόμενος, ἐξουθενούμενος. O.

484 C. μελῶ φησὶν ὁ Καλλικλῆς τὴν κατ' αὐτὸν ῥητορικὴν, ἴσως δὲ καὶ τὴν τυραννίδα, ὡς ὕστερον θηλώσει. R.

D. ἀπαρίθμησις ὣν οἶται ψευδῶς Καλλικλῆς ἄπειρον εἶναι τὸν φιλόσοφον. R.

D. συμβόλαια παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς αἱ ἀσφάλειαὶ καὶ συγγραφαὶ καὶ συνθήκαι πόλεων, καθ' ὥς τὸ δίκαιον ἀλλήλαις ἔνεμον. R.

D. ἦθη τὰ ἐν ἔθει κείμενα φησὶ. R.

E. τὰ ἱαμβεῖα ταῦτ' ἐστὶν ἐξ Ἀντιόπης τοῦ δράματος Εὐριπίδου, ἐκ τῆς Ζήθου ῥήσεως πρὸς τὸν ἀδελφὸν Ἀμφίονα. οὗτοι δ' Ἀντιόπης υἱοί. R S.

485 A. παιδεῖαν φησὶ τὴν περὶ τὰ μαθήματα ἐν παισὶ τροφήν τε καὶ ἀγωγήν. R.

B. τὸ διαλέγεσθαι παιδάριον πικρὸν τι δοκεῖ, ὡς παρὰ φύσιν καὶ βίαιον ὄν· καταγέλαστον δέ, ὅταν ψελλίζεται ἀνὴρ, καὶ πληγῶν ἄξιον, ὅταν παῖζῃ. ἀνάνδρα δ' ἄμφω οὐχ ὡς γυναῖξιν ἀλλ' ὡς παιδίοις πρέποντα. R.

E. ὅτι ἀμελεῖς] καὶ ταῦτα τὰ ἱαμβεῖα τοῦ Εὐριπίδου ἐκ τοῦ αὐτοῦ Ἀντιόπης δράματος εἴληφε. σκόπει δὲ ὅπως δεῖ χρῆσθαι ταῖς μακροτέραις ῥήσεσι τῶν ποιητῶν, μὴ αὐτοὺς διόλου τιθέναι

τοὺς στίχους, ἀλλὰ τι καὶ λέξεως περσιότερας εὖ πως αὐτοῖς ἀναμῖξαι. ὁ τῶν στίχων δὲ νοῦς οὗτος· ὁ Ζηθός φησι τῷ Ἀμφίονι μουσικῶ ὄντι· ῥίψον τὴν λύραν, κέχηρσο δὲ ὅπλοις. οὕτω καὶ Καλλικλῆς λέγει Σωκράτει· ἄφες φιλοσοφίαν, ἔλθε δὲ ἐπὶ τὴν πόλιν καὶ δικάζε. R S.

486 C. ἀγροικότερον] ἀντὶ τοῦ σκληρότερον. R.

C. παῦσαι δὲ ἐλέγχων] ἐν ἄλλῳ πρόσκειται, παῦσαι μεταίρων. R.

C. καὶ ἄσκει] γρ. καὶ δόκει. R.

D. βλός ὁ πλούτος, δόξα δὲ ἡ παρὰ τοῖς πολλοῖς εὐδοκίμησις. R.

D. ἴστέον ὅτι τὴν λίθον δι' ἧς δοκιμάζουσι τὸν χρυσόν, οἱ μὲν ἰδίως βάσανον, οἱ δὲ Λυδῖαν καλοῦσιν. R.

E. Ξοραιοι ἀπροσδόκητον κέρδος ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς τιθεμένων ἀπαρχῶν, ὥς οἱ οδοιπόροι κατεσθίουσιν. O.

487 A. τρία] ὅτι τρία ἐστὶν οἷς κρίνεται ψυχὴ, ἐπιστήμη, δόξα ὡς φρονήσου τε καὶ εὖνου, παρηρησία. R.

A. πάντα ἔχεις] προσυπακουστέον, ὥς σύ τε οἶει καὶ ὁ πολὺς τῶν ἀνοήτων συρφετός. R.

C. Ἀφίδνα δῆμος Αἰαντίδος φυλῆς, ἐξ οὗ οὗτος. R.

C. Χόλαργος δῆμος Ἀκαμαντίδος φυλῆς, ἐξ οὗ οὗτος. R.

E. τὸ μὲν ποῖον τὴν εἰδικὴν σημαίνει ἀρχήν, τουτέστι δίκαιον ἢ ἄδικον, τὸ δὲ τί ἐπιτηδεύειν τὴν ποιητικὴν, ἀντὶ τοῦ δημαγωγίαν τε καὶ ῥητορικὴν ἢ φιλοσοφίαν· τὸ δὲ καὶ μέχρι τοῦ, οἷον παιδείας χάριν ἢ περαιτέρω μέχρι τοῦ ἀκριβοῦς. R.

488 A. οὐχ ἐκὼν] ἰδού, ἀκούσια τὰ ἀμαρτήματά φησιν. ἀκούσιον γὰρ τὸ ψεῦδος· παραλογιζόμεθα δὲ αὐτοὺς κατὰ τὴν καθόλου πρότασιν. R.

A. ἱκανῶς ἐνταῦθα τὸ μετ' ἀποδείξεως λέγεται. R.

A. βλάξ ὁ χαῦνος τῇ προαιρέσει. εἴρηται δὲ ἡ ἀπὸ τοῦ βεβλάφθαι τὰς φρένας, ἡ ἀπὸ τοῦ μαλακοῦ, οἷον μάλαξ τις ὦν· ἐπειδὴ δὲ τὸ μ τῷ λ ἀσυμπλοκον, ἀντὶ τοῦ μιλᾶς γέγονε βλάξ. R S.

C. ὥς τὸ κρεῖττον] σημειῶσαι κατ' ἀρετὴν μᾶλλον. βέλτιον δὲ ἄμεινον. κατὰ δὲ τὴν τοῦ σώματος φάμην μᾶλλον ἰσχυρότερον κρεῖττον. R.

489 A. ἔστι ταῦτα ἢ οὐ;] σκόπει ἐκ τούτων τὸν πρὸς τὰς

ἀποκρίσεις τοῦ Καλλικλέους ὄκνον, τοῦ ἔστι ταῦτα ἢ οὐ; καὶ τοῦ νομίζουσιν ἢ οὐ; καὶ τοῦ μὴ φθόνηι μοι ἀποκρίνασθαι. R.

B. κινδυνεύεις] τουτέστι φαίνῃ, ὅπερ ἀμφιβάλλων ὥσπερ εἶρηκε, τὸ βαρὺ τῶν ἐλέγχων παραμυθούμενος. R.

B. οὐτοσί ἀνῆρ] ὅρα τὴν πρὸς ἐτέρους τοῦ λόγου ἀποστροφὴν, ὅσῃν τοῦ Καλλικλέους καὶ κατὰ τὸ σχῆμα θρασύτητα δείκνυσι. R.

C. συρφετὸς] ἀγυρτώδης ὄχλος, ὡς νῦν, ἢ λόγος, ἢ ἐξ ἀνέμου συλλεγομένη κόπρος καὶ φρυγανώδης. R.

D. τοπάξω] ὑπονοῶ, εἰκάσω. R.

D. προδίδασκε] περιττεύει ἢ πρόθεσις Ἀττικῶς. R.

E. εἰρωνεία ἐστὶ προσπολήσις ἀδυναμίας ὣν τις δύναται ποιεῖν· ἐξ ἧς καὶ τὸ εἰρωνεύω ῥῆμα. ταύτῃ δὲ τὴν ἀλαζονεῖαν ἐναντίαν εἶναι· ἔστι γὰρ ἀλαζονεία προσπολήσις δυνάμεως ὣν τις οὐ δύναται ποιεῖν. R.

E. ὁμνυσι κατὰ τοῦ Ζήθου ὥς τινος τῶν ἡρώων ὄντος, ἢ ὡς χαριζόμενος Καλλικλεῖ, ἐπειδὴ τῇ τούτου φήσει πρὸ μικροῦ εἰς παραίνεσιν ἐχρήσατο. R.

490 A. δοκεῖς βούλεσθαι λέγειν] ὡς οὐδὲ φράσαι δυναμένου τοῦ Καλλικλέους, ὅπερ ἐθέλει, ὁ Σωκράτης καθάπτειται. R.

B. ἔχε δὲ αὐτοῦ] ἀντὶ τοῦ μέμνησο τῶν φηθέντων. O.

B. ἀθρόοι] ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ. οὐ γὰρ εἴ τι πολὺ, τοῦτο καὶ ὁμοῦ. διὰ τοῦτο οὖν πολλοὶ ἀθρόοι φησὶν. R.

E. αἰε ταῦτά] οἰκειότερον γὰρ ἐπιστήμης τὸ αἰε τὰ αὐτὰ περὶ τῶν αὐτῶν λέγειν ἢ τὸ ἕτερα. R.

491 D. τί ἢ τί] ὁ Καλλικλῆς συνεῖς τούτων οὐδέν, ὑπολαβὼν δὲ διαίρεσιν τινα περιέχειν τὴν ἐρώτησιν τοῦ Σωκράτους, ἀξιοῖ σαφῶς αὐτὸ εἰπεῖν, τί ποτέ ἐστιν ἑκάτερον ὧν ἀντιδιαρεῖν βούλεται. διόπερ φησὶ τί ἢ τί. R.

E. ἡδὺς εἰ] κατ' εἰρωνεῖαν τοῦτό φησι Καλλικλῆς. R.

E. οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἂν γνοίῃ] ἀντὶ τοῦ οὐδεὶς ἐστὶν ὃς οὐκ ἂν μοι μαρτυρήσειεν ὅτι λέγων τοὺς σώφρονας οὐ λέγω τοὺς ἡλιθίους· τουτέστιν οὐδεὶς ἐστὶν ἀνθρώπων ὃς τοὺς σώφρονας ἡλιθίους λέγει. πρὸς ὃν ὁ Καλλικλῆς τούναντιον φησέν, ὅτι πάνυ πολλοὶ οἱ τοὺς σώφρονας λέγοντες ἡλιθίους. R.

E. ἐπεὶ πῶς ἂν] ἐντεῦθεν ὁ περὶ τῆς τελικῆς αἰτίας τῶν

ἡθικῶν λόγος. ἔστι δὲ ἀρχὴ κατὰ Σωκράτην τὰγαθὰ, κατὰ δὲ Καλλικλέα αἰσχροὶ ἡδονή. R.

492 C. ἐπικουρίαν] ἢ τὴν ἐκ πλούτου καὶ περιουσίας, ἢ τὴν ἐκ τῆς παρὰ τῷ Καλλικλεῖ καλουμένης φρονήσεώς τε καὶ ἀνδρίας. R.

D. οὐκ ἀγεννῶς] ἀντὶ τοῦ ἀτενῶς καὶ ἀκάμπτους. R.

D. παρρησιαζόμενος] ἀντὶ τοῦ μετὰ παρρησίας ἀπαρακαλύπτως ὁμολογῶν. R.

E. οὐκ ἄρα] ἀποδείξεις δι' ἐπιχειρημάτων ἔξ, τριῶν μὲν ἐνδόξων, τριῶν δὲ πραγματεωδεστέρων· ὧν τῶν ἐνδόξων τὸ πρῶτον ἐκ τῆς τῶν πολλῶν δόξης εἴληπται. R.

E. ὥς γε σὺ λέγεις] ἐκ τῆς τῶν ποιητῶν ἢ τῶν Πυθαγορείων. R.

E. τὰ ἱαμβεῖα ἐκ τοῦ Φρίξου τοῦ δράματος Εὐριπίδου·

τίς δ' οἶδεν εἰ τὸ ζῆν μὲν ἔστι κατθανεῖν,

τὸ κατθανεῖν δὲ ζῆν κάτω νομίζεται; R.

493 A. τῷ ὄντι ἴσως] τὸ ἴσως περὶ τοῦ ἀληθοῦς εἶναι τὸν ἐν τῷ μύθῳ λόγον ἢ μὴ· τὸ δὲ τῷ ὄντι, ὅτι ὁ γε μῦθος αὐτὸ τοῦτο τῷ ὄντι καὶ διατεταμένως δισχυρίζεται, τὸ θάνατον εἶναι τῆς ψυχῆς τὴν μετὰ τοῦ σώματος ζωὴν. R.

A. κομψός] οὐ τὸν πιθανὸν ἀλλὰ τὸν τεχνικὸν ἢ σπουδαῖόν φησι. Σικελικὸς δ' ἢ Ἰταλικός, οἷον Ἐμπεδοκλῆς. Πυθαγόρειος δ' οὗτος ἦν, ὑπῆρχε δὲ Ἀκραγαντίνος· Ἀκράγας δὲ πόλις Σικελίας, ἀπὸ τοῦ πλησίον ποταμοῦ κεκλημένη, ἀφ' ἧς οὗτός τε καὶ Ὀλύμπιος ὁ μελοποιός. Σικελὸν δὲ ἢ Ἰταλικὸν φησιν, ἐπειδὴ πλησίον Σικελίας ὃ τε Κρότων καὶ τὸ Μεταπόντιον, αἱ πόλεις οὗ οἱ Πυθαγόρειοι διέτριβον, αἱ τῆς Ἰταλίας εἰσίν. R S.

A. ἀμύητοι ἡμεῖς οἱ τεθνεῶτες, οἱ ἐν σώματι ζῶντες. R.

B. ὕδωρ] τὸ φευστὸν καὶ ἄστατον τῶν ἡδονῶν. R.

D. ἐκ τοῦ γυμνασίου φησὶ τοῦ αὐτοῦ, ὅτι τὸ μὲν πρὸ αὐτοῦ ἐπιχειρήματα ἐν μύθῳ προῆκται σχήματι, τοῦτο δὲ ἐν παραδείγματι. ἦν δὲ ἐκεῖνο μὲν τῶν Πυθαγορείων οἰκεῖον, τοῦτο δὲ Σωκράτους, ὥς σαφέστερόν τε καὶ πληκτικώτερον. R.

D. σκοπεῖ γάρ] ἐντεῦθεν αἱ πραγματεωδεστέραι, ὧν τὸ πρῶτον ἐπιχειρήματα ἀπὸ τίνος εἰκότος ἄρχεται. R.

E. οἶνον μὲν ὥς τροφιμώτατον, γάλα δὲ ὥς πρώτην τροφήν, μέλι δὲ ὥς τὴν ἐν τῇ τροφῇ γλυκυθυμίαν παρελήφεν. R.

Ε. πληρωσάμενος] οὐκ ἐμπλησθεῖς ἀλλὰ προσδεῖς ὦν. R.
 494 B. χαραδριῶς ὄρνις τις, ὃς ἅμα τῷ ἐσθλεῖν ἐκκρίνει
 εἰς ὃν ἀποβλέψαντες, ὡς λόγος, οἱ ἰκτεριῶντες ῥᾶον ἀπαλλάτ-
 τονται· ὅθεν καὶ ἐγκρύπτουσιν αὐτὸν οἱ πιπράσκοντες, ἵνα μὴ
 προῖκα ὠφελῶνται οἱ κάμνοντες.

καὶ μιν καλύπτει· μῶν χαραδριὸν περνάς;
 ὡς φησιν Ἰππῶναξ. R S.

B. λέγεις οἶον] τοῦτο ἐκ τοῦ ἀπεμφαίνοντος πρόεισιν. R.

C. μὴ ἀπαισχυρῇ] ἀντὶ τοῦ μὴ αἰσχυρθείης. R.

C. κνησιῶντα] ἐπιθυμητικῶς ἔχοντα τοῦ κινᾶσθαι, ὃ ἐστὶ
 κινήθεσθαι. R.

D. ἀνδρείος] ἀντὶ τοῦ ἀναιδούς, κατ' εὐφημίαν. R.

Ε. κιναιδων] ἀσελγῶν, μαλακῶν. καὶ κιναιδία ἢ πορνικὴ
 ἀσχημοσύνη, ἀπὸ τοῦ ὀρνέου τῆς ὕγγος, ὃ καὶ κιναιδίον κα-
 λεῖται. R.

495 A. ἵνα δὴ μοι] τοῦτο φησὶν· ἐγὼ μὲν ἕτερον εἶναι τὸ
 ἀγαθὸν τοῦ ἡδέος διανοοῦμαι· ἀλλ' ἵνα μὴ ἀσύμφωνος ᾧ ἔαυ-
 τῷ, ταῦτα εἶναι φημι τὰ αὐτά. R.

A. τοὺς πρώτους λόγους] τοὺς ἑαυτοῦ δηλονότι, ἐν οἷς
 ἐμέμφετο Γοργίαν καὶ Πῶλον ὡς παρὰ τὰ δοκοῦντα αὐτοῖς δι'
 αἰσχύνην ἀποκριναμένους, αὐτὸς δὲ ἐπηγγέλλετο παρρησιαζό-
 μενος πᾶσαν ἐρεῖν τὴν ἀλήθειαν. R.

B. αἰνιχθέντα] τῷ γὰρ τοῦ κιναιδων βίου ὀνόματι κακὰ
 πολλὰ συνεσημαίνετο. R.

D. ᾧ σοφώτατε σὺ] κατ' εἰρωνείαν ὑπὸ Καλλικλέους εἴρη-
 ται, ὡς φησὶ Πλούταρχος. R.

D. Ἀχάρναι δῆμος Οἰνηΐδος, ἐξ οὗ οὗτος. R.

D. Σωκράτης] τοῦτό φησι Καλλικλῆς καθ' ὁμοιότητα Σω-
 κράτους. R.

D. Ἀλαπεκὴ δῆμος Ἀντιοχίδος, ἐξ οὗ οὗτος. R.

E. τοὺς εὖ πράττοντας] τὸ ἀγαθὸν καὶ κακὸν εἰπεῖν βου-
 ληθεὶς τὰ μετέχοντα λέγει. R.

E. τοῦ τρίτου ἐπιχειρήματος, ὅτι ἐπ' εὐθείας, ἐκ τοῦ τὰ
 ἐναντία μῆτε ἅμα συνεῖναι μῆτε ἅμα ἀπαλλάττεσθαι. O.

E. εὐδαιμόνως βιοῦσιν, ἥδονται κινῶντες αἱ ψαυῶντες. O

496 C. ἥδῃ] ἀντὶ τοῦ ἡδόμενον ληπτέον. R.

Ε. αἰσθάνῃ οὖν τὸ συμβαῖνον] εἰ προηγείται μὲν ἐν τῷ διωγῇ λύπη, ἐν δὲ τῷ πίνειν ἐπιγίγνεται ἡδονή καὶ συνυπάρχει αὐτῇ, ἅμα μὲν οὐ παραγίγνεται ἀναντία, καθὼς ἐν τῷ Φαίδωνι τῇ λύπῃ φησὶ τὴν ἡδονήν, ἅμα δὲ σύνεστι, καθὼς ἐνταῦθα λέγει. καὶ οὐ μάχεται ἑαυτῷ, εἴπερ ἄλλο μὲν τὸ ἅμα παραγίγνεσθαι, ὅπερ οὐκ ἔστιν ἐπὶ τῶν ἐναντίων εὐρεῖν, ἄλλο δὲ τὸ συνεῖναι, ὃ ἔστιν ἐπ' αὐτῷ ἐγχωροῦν. R.

497 A. τὸ ἀκκλῆσθαι ἐκ γυναικὸς εἰρῆσθαι φασιν Ἀκκοῦς καλουμένης, ἣν οὕτως εὐήθη λέγουσιν, ὥς ἀπὸ τοῦ ἰστοῦ θοιμάτιον καθειλομένην ἡμίεργον ἀμφιδασθαι, εἷς τε τὸ κάτοπτρον βλέπουσαν πρὸς τὴν παρ' αὐτῆς ἔμφασιν εἰς αὐτὸ γιγνομένην ὥς ἑτέρα προσλαλεῖν γυναικί. μέμνηται ταύτης Ἑρμοπίος ἐν Ἀθηναῖς γοναῖς καὶ Ἀμφίς ἐν τῷ ὁμωνύμῳ αὐτῆς δράματι. ἀκκλήξῃ οὖν φησὶν ἀντὶ τοῦ ἀνοηταίνειν οἷα γυνή, μὴ εἰδέναι προσποιούμενος. R S. ἀκκλῆζειν τὸ προσποιεῖσθαι, τὸ θρύπτεσθαι, τὸ μωραίνειν· πέπλασται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ Ἀκκοῦς τινὸς μωροτάτης, ἣ τὸν τε ἰστὸν διελοῦσα τοὺς στήμονας, ἐπεὶ ὑφ' ἑτέρας ἐκαλεῖτο, ἰστουργοῦσα προῆλθεν καὶ ἡμιτέλεστον ἄλλο ἱμάτιον πεποιήται, μέρος τοῦ ἱματίου γυμνοῦς τοὺς στήμονας ἀφορίσασα. O.

A. ἔχων ληρεῖς] ἀντὶ τοῦ ὑποκρίνη ἄνοιαν. R.

A. σοφὸς] ἀνόητος, κατ' εὐφημίαν. R.

C. τὰ σμικρὰ τε καὶ στενὰ] οὕτως ἀπέσκωπτον οἱ σοφιστικοὶ φήτορες τοὺς διαλεκτικούς λόγους· καὶ Ἰππίας γοῦν περὶ τμήματα αὐτοὺς ἐκάλεσεν. R.

C. τὰ μεγάλα γε μεμύησαι, πρὶν τὰ σμικρὰ] δηλονότι μυστήρια διττά ἦν τὰ μυστήρια παρ' Ἀθηναίοις, καὶ τὰ μὲν μικρὰ ἐκαλεῖτο, ἅπερ ἐν ἄστει ἐτέλουν, τὰ δὲ μεγάλα, ἅπερ Ἐλευσίνι ἤγετο. καὶ πρότερον ἔδει τὰ μικρὰ μυηθῆναι, εἰτα τὰ μεγάλα· ἄλλως δὲ τῶν μεγάλων μετασχεῖν οὐκ ἦν θεμιτόν. ἐτελεῖτο δὲ ταῦτα καὶ Ἀγοῖ καὶ Κόρῃ, ὅτι ταύτην μὲν Πλούτων ἀρπάξειε, Ἀγοῖ δὲ μιγείη Ζεὺς· ἐν οἷς πολλὰ μὲν ἐπράττετο αἰσχρά, ἐλέγετο δὲ πρὸς τῶν μυσουμένων ταῦτα· ἐκ τυμπάνου ἔφαγον, ἐκ κυβάλου ἔπιον, ἐκερνοφόρησα (κέρνος δὲ τὸ λίκνον ἤρουν τὸ πτύον ἐστίν), ὑπὸ τὸν παστὸν ὑπέδυνον καὶ τὰ ἑξῆς. R S.

498 E. παροιμία, δις καὶ τρις τὸ καλόν, ὅτι χρηὴ περὶ τῶν

καλῶν πολλάκις λέγειν. Ἐμπεδοκλέους τὸ ἔπος, ἂν οὐ καὶ ἡ παροιμία· φησί γάρ

καὶ δις γάρ, ὃ δεῖ, καλόν ἐστιν ἐνισπεῖν. R S.

499 A. οὐκοῦν ὁμοίως] ὑπερθετέον τὴν λέξιν οὕτως· οὐκοῦν ὁ κακὸς ὁμοίως· εἶτα τὰ ἐξῆς. R.

C. παλαιὸν λόγον] τὸν παροιμιώδη φησί. βούλεται δὲ οὗτος τὸ πάσῃ τύχῃ τῇ προσπιπτούσῃ χρῆσθαι πρὸς τὰς κατ' ἀρετὴν ἐνεργείας. R.

500 A. σὺ ἐκ τρίτων] τὸν Γοργίαν καὶ Πῶλον ὥς ἔνα ἔλαβε. R.

A. τῶν ἀγαθῶν] μέχρι τούτου ὁ περὶ τοῦ τελικοῦ αἰτίου, τουτέστι τοῦ ἀγαθοῦ, τῶν ἠθικῶν ἀρχῶν λόγος. R.

A. ἂν οὖν] ἐντεῦθεν ὁ περὶ τῆς εὐρετικῆς τέχνης αὐτοῦ, τάξιν εισαγούσης· καὶ κόσμον ταῖς ψυχαῖς, ἣ ἐστὶ δικαιοσύνη καὶ σωφροσύνη καὶ ὅλως ἀρετή. R.

B. παρασκευαί] οὐ τέχνας, οὐκ ἐμπειρίας εἶπεν, ἀλλὰ τὸ μέσον τούτων, τὰς παρασκευάς, ὥσπερ ἐν τοῖς πρόσθεν τὰς ἐπιτηδεύσεις. R.

B. τῶν μὲν] τῶν παρασκευῶν δηλαδή. R.

B. Διὸς ἦν ἐπάνυμον παρ' Ἀθηναίοις ὁ φίλιος, ἐκ τοῦ εἶναι τῶν φιλικῶν καθηκόντων αὐτὸν ἔφορον. R.

C. ὁ δὲ δὴ σύνδεσμος ἐμφαντικὸς εἰρωνείας ἐστίν. R.

C. ἴσως οὖν] ὅρα τὴν παράδοσιν τῆς τῶν προβλημάτων τάξεως, ὅτι πρῶτον δεῖ διαιρεῖσθαι, εἶτα τὴν διαφορὰν τῶν διαιρεθέντων ἐλεῖν, καὶ τρίτον ὁποῖον βέλτιον. R.

E. ἡ δ' ἱατρικὴ] τούτῳ προσθετέον ἀπὸ κοινοῦ τὸ τέχνη εἶναι. R.

501 A. ὅτι ἡ μὲν τούτου] τὰ κατὰ πᾶσαν θεωρούμενα τέχνην ταῦτα, γινώσκεις τοῦ πράγματος περὶ ὃ σπουδάζει, ἐπίσκεψις αἰτιῶν δι' ἃς προσφέρει ἐκάστοις ἃ προσφέρει, ἀπόδοσις λόγον τούτων ἐκάστου. R.

A. διαριθμησαμένη] ἀντὶ τοῦ διακρίνασα ἢ διαλογισαμένη. ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ δὲ εἴρηται, ἐπεὶ καὶ οἱ ἀριθμοὶ διακέκρινται ἀπ' ἀλλήλων καὶ πάντα κατ' αὐτοὺς διατέτακται, ὥς ὁ Πυθαγόρειος διδάσκει λόγος. R.

C. σὺ δὲ δὴ] ὥς Γοργίου καὶ Πῶλου τὰ αὐτὰ ἤδη συγχωρησάντων. R.

C. οὐκ ἔγωγε] ἔμφασιν ἔχει τοῦ μὴ ἀρέσκεσθαι αὐτὸν οἷς ὁμολογεῖν ἀναγκάζεται. R.

E. κιθαριστικὴν] αὐλητικὴν μὲν πᾶσαν ἐκβάλλει τῶν ὀρθῶν πολιτειῶν, κιθαριστικὴν δὲ οὐ πᾶσαν, ἀλλὰ τὴν ἐν τοῖς ἀγῶσι μόνην. οἶδε γὰρ ἄλλην, ἣν σώζειν τὰς πολιτείας νενόμικεν. R.

502 B. ἡ σεμνὴ] ὡς εὐδοκίμουσα μᾶλλον τῶν ἄλλων τῆς μουσικῆς εἰδῶν κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους. ἰστέον δὲ ὅτι ἡ τραγωδία, κολακεία τις οὖσα, ὑπὸ τὸ σοφιστικὸν ταύτης εἶδος τέτακται, ἅτε δὴ γνώμας ἀποφαινομένη καὶ περὶ δικαίων καλῶν τε καὶ ἀγαθῶν ὑψηλολογουμένη· ἢ καὶ κατὰ τὸ δημηγορικόν, καθ' ὅσον καὶ αὐτὸς φησιν, εἴ τις αὐτῆς τὰ μέτρα περιέλοι, μηδὲν ἕτερον αὐτὴν φανῆναι ἢ δημηγορίαν, ἐπειδὴ καὶ παθῶν ὑπερβαλλόντων κινητικαὶ ἀμφοτέραι. R.

D. τί δὲ] ἐντεῦθεν τῆς δημαγωγικῆς ῥητορικῆς διαβολή. R.

E. ἐλευθέρων ἀνδρῶν] τοῦτό φησι πρὸς ἀντιδιαστολήν τῶν ἐν τοῖς θεατροῖς ὄχλων, διὰ μὲν τῶν ἐλευθέρων τοὺς δούλους περιελῶν, διὰ δὲ τῶν ἀνδρῶν παῖδας τε καὶ γυναῖκας. R.

503 C. τί δὲ Θεμιστοκλέα] ἡ τάξις τῶν δημαγωγῶν οὐ πρὸς τὸν χρόνον, πρὸς δὲ τὸν τρόπον αὐτῶν. πρῶτον γὰρ Θεμιστοκλέα φησὶν ὡς μᾶλλον κατὰ νοῦν καὶ λογισμὸν τὰ τοῦ πολέμου διαθέμενον, Κίμωνα δὲ δεύτερον ὡς ἐκείνῳ παραπλήσιον, Μιλτιάδην δὲ τρίτον ὡς τύχῃ μᾶλλον ἢ γνώμῃ τῶν πολεμίων κρατήσαντα, Περικλέα δὲ τελευταῖον, ἐπειδὴ πολὺς ἦν ὁ περὶ αὐτοῦ λόγος, καὶ δι' αὐτοῦ τὸν Σωκράτην μάλιστα προσάξεσθαι ἤλπισε. R.

504 D. δικαιοσύνη τε καὶ σωφροσύνη] τῷ μὲν νομίμῳ τὴν δικαιοσύνην ἀπέδωκε, τῷ δὲ κοσμίῳ τὴν σωφροσύνην. R.

505 C. αὐτὸς γνώσῃ] ἀντὶ τοῦ εἴ τι θέλεις, ποιεῖ· ἐμοὶ γὰρ οὐ μέλει. R.

C. κεφαλὴν] ἀνιγμα τοῦτο τῶν παλαιῶν τε καὶ σοφῶν ἀνδρῶν, τὸ τέλειον πανταχῇ τετιμηκότων· ἐξαιρέτως δὲ ἐν τοῖς περὶ τὸν λογισμὸν τὸν ἡμέτερον, ὃν μῦθον ὀνομάσαντες, ὅτι καὶ τὸν λόγον οὕτως ἐκάλουν, κεφαλὴν αὐτοῦ τὸν νοῦν ἀνιύττονται, οὐδὲν ἄλλο διὰ τούτου παρεγγυῶντες ἢ πάντας ἡμῶν τοὺς λογισμοὺς πρὸς ἓν τέλος βλέπειν, τὴν κατὰ νοῦν ἐνέργειαν. R.

E. Ἐπιχάρμου] οὗτος ὁ Ἐπίχαρμος γέγονε κωμωδοποιός, καὶ εἰσήγαγέ τινας ἐν ἰδίῳ δράματι δύο διαλεγομένους πρὸς

ἀλλήλους, καὶ ὕστερον ἓνα τῶν δύο πάλιν τὰ τῶν δύο διαλεγόμενον. R.

506 B. ἕως αὐτῶ] τὸν ὑπὲρ φιλοσοφίας λόγον βουλευθῆναι ἂν φησιν ἀποδοῦναι Καλλικλεῖ, ὥσπερ ὁ Ἀμφίων τῷ Ζήτῳ τὸν ὑπὲρ μουσικῆς παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ. R.

C. ἐξ ἀρχῆς, οὐ τοῦ διαλόγου φησί, τοῦ δὲ τελικοῦ αἰτίου τῶν ἡθικῶν ἀρχῶν. εἰ δὲ περὶ τοῦ τέλους μάλιστα προκειμένης τῆς ζητήσεως, περὶ τῆς ποιητικῆς αἰτίας καὶ τοῦ εἶδους ἐνδιέτριψε, θαυμάζειν οὐ χρή. τὸ γὰρ ἀγαθόν, ὅπερ τὸ τέλος ἐστίν, ἄρρητον καθ' αὐτό. διόπερ ἐνταῦθα μὲν διὰ τῆς ἀποφάσεως, ὡς δοκεῖ εἶναι, ὅτι οὐκ ἐστὶν ἡδονή, δηλοῦται· ἐν Παρμενίδῃ δὲ τελεώτερον οὐ περὶ ἀγαθοῦ τινὸς ἀλλ' ἀπλῶς περὶ ἀγαθοῦ ποιεῖται τὸν λόγον, ἐν Πολιτεῖα δὲ δι' ἀναλογίας τινός· νυνὶ δ' ἐνταῦθα διὰ τῆς ἐπιστήμης καὶ τοῦ εἶδους, ὃ μόνως ἐξ ἀνάγκης παραγίνεται. τοιοῦτον δὲ τινα τρόπον καὶ ἐν Φιλήβῳ· διὰ νοῦ γὰρ καὶ τῆς ἀληθοῦς ἡδονῆς. ποιητικὴν δὲ φανερὴν αἰτίαν τὴν ἐπιστήμην τῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν καὶ δικαίων, εἰδικὴν δὲ αὐτὰ ταῦτα, τελικὴν δὲ τὸ ἀγαθόν. R.

C. οὐ ταῦτόν] ἐνταῦθα ὁ Σωκράτης ἐαυτῷ ἀποκρίνεται. R.

D. ἀλλὰ μὴν] τοῦτο ὅπερ ἐλέγομεν, ὡς ἄρρητον αὐτὸ τὸ ἀγαθόν, διὰ τοῦ προπαγαγεῖσθαι τὴν ἀρετὴν δηλωῖν βούλεται, ἥ καὶ μόνῃ καὶ ἐξ ἀνάγκης συνέπεται. R.

D. ἀλλὰ τάξει] τῆς ἀρετῆς εἰδος τὴν τάξιν καὶ τὴν ὁφθόγητά φησι· τὸ δὲ ποιητικὸν τὴν τέχνην, ἥτις ἐφ' ἐκάστῳ τέτακται πράγματι. R.

507 B. οὔτε διώκειν τὰ κακὰ δηλονότι, οὔτε φεύγειν τὰ ἀγαθὰ. ταῦτα γὰρ οὐ προσήκει αὐτῷ, εἰ μὴ πρὸς ἀρετὴν καὶ εὐδαιμονίαν φέροι. R.

D. ὡς ἔχει ποδῶν] ἀντὶ τοῦ, ὅσον δυνάμεθα, ὁφείλομεν φυγεῖν τὰς κακὰς πράξεις. κατ' ἀναλογίαν οὖν εἶπε πόδας ὥσπερ πόδας Ἰδῆς τοῦ ὄρους φανέν. κατὰ ζωὴν οὖν φεύγωμεν τὰ κακὰ, μὴ ποσὶν, ἐπεὶ καὶ ὁ Πλάτωνος ἀναγεσθαι λέγει τὰς ψυχὰς οὐ ποδὶ ἀλλὰ ζωῇ. R.

D. ὁ σκοπὸς] σκοπὸς καὶ τέλος τῇ σχέσει μόνον διαφέρουσι. σκοπὸς μὲν γὰρ ἐστὶν ἡ ἀρχή, τέλος δὲ σκοπὸς εἰς ἐνέργειαν ἀχθεῖς. ἡ σκοπὸς τέλος ἀνέμβητον, τέλος δὲ σκοπὸς ἐκβεβηκός. R.

E. οἱ σοφοὶ] σοφοὺς ἐνταῦθα τοὺς Πυθαγορείους φησί,

καὶ διαφερόντως τὸν Ἐμπεδοκλέα, φάσκοντα τὴν φιλίαν ἐνοῦν τὸν σφαῖρον, ἐνοποιοῦν εἶναι. τοῦτο δὲ πρὸς τῇ μιᾷ ἐστὶ τῶν πάντων ἀρχῇ. R.

508 A. ἡ ἰσότης ἡ γεωμετρικὴ] τουτέστιν ἡ δικαιοσύνη.

A. ταύτην δὲ τὴν γεωμετρικὴν ἀναλογίαν Διὸς κρίσιν ἐν Νόμοις ἐκάλεσεν, ὥς δὲ αὐτῆς τῶν πάντων κεκριμένων τε καὶ ὥρισμένων. ἰστέον δὲ ὅτι ἀριθμητικὴν ἀναλογίαν εἶναι φασιν, ὅταν τριῶν ἀριθμῶν ἀνίσων ὁ μέσος ὑπερέχῃ τε τῷ ἰσῷ καὶ ὑπερέχεται, οἷον β' δ' ε', γεωμετρικὴν δὲ ὅταν τριῶν ἀριθμῶν ὄντων ἀνίσων, ὃν ἔχει λόγον ὁ πρῶτος πρὸς τὸν δεύτερον, τοῦτον καὶ ὁ δεύτερος πρὸς τὸν τρίτον, οἷον δ' ε' θ', ἀρμονικὴν δέ, ὅταν τριῶν ἀριθμῶν ἀνίσων, ὥς ὁ μέγιστος πρὸς τὸν ἐλάχιστον, οὕτως ἔχῃ καὶ ἡ τῶν μειζόνων διαφορὰ πρὸς τὴν τῶν ἐλαττόνων, οἷον β' γ' ε'. R.

D. ἐπὶ κόρρης] ἐπὶ κεφαλῆς ἢ γνάθου ἢ κροτάφου. κόρρη γὰρ καὶ κόρσην τὴν ὅλην κεφαλὴν σὺν τῷ αὐχένι λέγουσι. τινὲς δὲ καὶ ῥάπισμά φασι τὸ ἐπὶ τῆς γνάθου λαμβάνειν ἀπτόμενοι καὶ τοῦ κροτάφου. R.

D. τέμνεσθαι] ἀντὶ τοῦ ζημιουῖσθαι ἐνταῦθα. R.

E. ἐμὲ] τὸν ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος Σωκράτη, εὐ' τον κατα τὴν ψυχὴν μόνον. οὐ γὰρ θεμιτόν, φησὶν αὐτός, ἀμείλινα ὑπὸ χείρονος βλάπτεσθαι. R.

509 A. ἀγροικότερον] τοῦτο φησι διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν σιδηρῶν καὶ ἀδαμαντίνων λόγων. R.

A. εἶναι] προσυπακουστέον τὸ τοῦτο ἀκριβῶς οἶδα. R.

B. εἰ οἶόν τε] ἐπειδὴ μείζον μεγίστου οὐκ ἔστι, διὰ τοῦτο τὸ εἰ οἶόν τε πρόσκειται. R.

B. ταύτην] τὴν τῆς ψυχῆς δηλαδή, δευτέραν δὲ τὴν τοῦ σώματος, καὶ πρῶτην τὴν τῶν ἐκτός. R.

C. καὶ τὰλλα] περὶ τῶν νομιζομένων ἀγαθῶν τοῦτο λέγει, οἷς καὶ τάξιν τινὰ ἐν Νόμοις ἐπέθηκεν, εἰπὼν ὑγλείαν, κάλλος, ἰσχύν, πλοῦτον. R.

517 E. σκυτοτόμον σκυτέα ἢ λαροτόμον, σκυτοδεψὸν δὲ τὸν δερματομαλάκτην ἢ βυρσοδέψην. R.

523 A. ἣν οὖν νόμος] τὸ ἣν καὶ τὸ ἔστιν χρονικὴν ἐμφαίνει διαφορὰν, ἵνα σημάην πρῶτας καὶ δευτέρας ὑποστάσεις· ὅτι δὲ ἀχρόνως ταῦτα δεῖ νοεῖν, ἐμφαίνει τὸ αἰεὶ ἔστιν. O.

Β. ὅτι ὁ συνέχων καὶ τὴν λοιπὴν δυνάδα οὗτός ἐστιν ὁ Ζεὺς, πρὸς ὃν καὶ ὁ Πλούτων ἐπιστρέφεται· καὶ τὸν νοῦν προσεείληψε καὶ τοὺς λόγους πάντων πρὸ τῆς δυνάδος. Ο.

Β. Δία νῦν ἀκουστέον οὐ τὸν πρὸ τῶν τριῶν ἀλλὰ τὸν ἕνα τῶν τριῶν, πρὸς ὃν ἐπιστρέφεται ὁ Πλούτων καὶ οἱ ἐπιμεληταί. εἰσι δὲ δαίμονες κολαστικοὶ καὶ καθαρτικοὶ καὶ τελεσιουργοί. Ο.

Ε. γυμνὸς ὁ κριτὴς οὐ μόνον τοῦ ὀστρεώδους σώματος ἀλλὰ καὶ τοῦ ἀερώδους φυράματος, καὶ μόνον ἔχων τὸ αὐτοειδές ὄχημα· οἱ δὲ κρινόμενοι γυμνοὶ μὲν τῆς παχύτητος τοῦ ὀστρεώδους, περιφέροντες δὲ τὸ αἴριον φύραμα καὶ δεόμενοι καθάρσεως. Ο.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΝΩΝΑ.

Ρ. 70 C. Θετταλία χώρα τις ὑπὸ τὴν Μακεδονίαν ἐπαρχίαν· οἱ δ' ἀπ' αὐτῆς Θετταλοί. R.

C. Λάρισσα πόλις Θετταλίας. R.

C. Ἀλευάδαι οἱ ἐν Λαρίσσει τῆς Θετταλίας εὐγενέστατοι, ἀπὸ Ἀλευοῦ βασιλέως τὸ γένος ἔχοντες. R.

71 B. τούτου τοῦ πράγματος] ἀντὶ τοῦ εἰς τοῦτο τὸ πρᾶγμα ἢ ἀντὶ τοῦ ἕνεκα τούτου ἢ ἀντὶ τοῦ ἀπόρως ἔχειν. Ο.

79 D. περὶ τοῦ σχήματος] ἐλέγετο γὰρ ὅτι σχῆμά ἐστιν ὁ αἰὲ χρόα ἔπεται· αὕτη δὲ ἀγνοεῖσθαι ὑπέκειτο. R.

80 B. ὡς γόης ἀπαχθείης] ὡς κακοῦργος παραδοθείης εἰς τὸ δεσμωτήριον. R.

82 B. γινώσκεις τετράγωνον] σημειῶσαι τὸν παρὰ τῷ Μένωνι λόγον, οὗ καὶ ὁ δαιμόνιος Ἀριστοτέλης μνημονεύει ἐν τῇ λογικῇ πραγματείᾳ. R.

83 A. μὴ ταύτη μὲν] οὕτω γὰρ ἑτερόμηκες εἴη. R.

B. διπλάσιον] τοῦ τετράποδος. R.

B. ἡμισυ] τοῦ ἑκαταίδεκατον. R.

Ε. ἡμισυ ταύτης] τῆς δίποδος δηλονότι. ἔστι δ' ἕν, ὃ σὺν αὐτῇ τῇ δίποδι ληφθὲν τὴν τρίποδα ποιεῖ, κατὰ τε μῆκος καὶ πλάτος. R.

84 A. ᾤετο] λέγων εἶναι τὴν διπλάσιαν τῆς δίποδος. R.

90 A. ἔθρεψε] ὁ πατήρ δηλαδή. R.

91 C. Ἡράκλεις] ἐπίφθεγμα θανυμαστικόν. R.

93 D. ἐδιδάξατο καὶ ἐπαιδεύσατο δι' ἑτέρου τὸν υἱόν. αὐτὸς μέντοι Θεμιστοκλῆς δι' ἑαυτοῦ οὐδὲν τούτων. R.

97 D. δεδεμένα ἢ τῶν πάλαι δημιουργῶν πλαττόντων τὰ ζῶα συμμεμνηκότες ἔχοντα τοὺς οφθαλμοὺς καὶ οὐ διεστηκότες τοὺς πόδας, ἀλλ' ἐστῶτα σύμποδα, Δαίδαλος ἄριστος ἀγαματοποιὸς ἐπιγεγονὼς πρῶτος ἀναπετάννυσί τε τὰ τούτων βλέφαρα, ὥς δόξαι βλέπειν αὐτά, καὶ τοὺς πόδας, ὥς νομίσαι βαδίζειν, διίστησι· καὶ διὰ τοῦτο δεδέσθαι, ἵνα μὴ φύγοιεν, ὥς δῆθεν ἐμψύχων ἤδη γεγονότων αὐτῶν. τοῖς δεδεμένοις οὖν τὰς ἀληθεῖς εἰκέναι δόξας φησί, τοῖς λελυμένοις δὲ τούτων τὰς ψευδεῖς. R.

100 A. οἷος πέπνυται] ἐν τῇ κ τῆς Ὀδυσσεύας φησὶν Ὅμηρος περὶ Τειρεσίου. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΙΖΟΝΑ ΙΠΠΙΑΝ.

P. 281 A. Ἦλις πόλις Πελοποννήσου πρὸς τῇ Ὀλυμπίᾳ, ἀπέχουσα Πίσσης τριακοσίους σταδίου. R.

B. Λακεδαιμόνα] πόλις καὶ αὕτη Πελοποννήσου, πρότερον Σπάρτη προσαγορευομένη. R.

282 B. Λεοντῖνοι πόλις Σικελίας. R.

C. Κέως νῆσος, ἣ καὶ Μεροπὶς ἐκαλεῖτο. R.

288 B. παροιμία, αὐτὸ δείξει, ἐπὶ τῶν ἀπιστούντων τι μὴ γίνεσθαι. μέμνηται δ' αὐτῆς καὶ Κρατῖνος ἐν Πυλαίᾳ, καὶ Πλάτων ἐν Θεαιτήτῳ καὶ ἐνταῦθα. καὶ ἔστιν, ὁ τὸν ποταμὸν καθηγούμενος καὶ τὰν πόρον ζητῶν, αὐτὸ δείξει. τῶν γὰρ παροιμιῶν αἱ μὲν καθ' αὐτὰς λέγονται, αἱ δὲ ἐπὶ λόγων σαφηνίζονται. μέμνηται δὲ αὐτῆς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Αἰγυπτοῖς οὕτως·

ταχὺ δ' αὐτὸ δείξει τούργον, ὥς ἐγώ, σαφῶς. R S.

290 A. τωθάσεται] σκῶπει, λοιδορήσει, χλευάσει. R.

D. ἔτνος εἶδος ὀσπρίου, ὃ τινες καλοῦσι πισδάριον. τορύνῃ δὲ τὸ ταρακτῆριον. R.

Ε. μέμερος] φροντίδος ἄξιος, ἢ χαλεπός. R.

292 A. ἐφικέσθαι] καταλαβεῖν. R.

D. γεγωνεῖν] μέγα φθέγγεσθαι. R.

293 A. βάλλ' ἐς Μακαρίαν] Ἡρακλέους θυγάτηρ, Μακαρία τοῦνομα, ἣν λόγος κατὰ τὴν Εὐρυσθέως ἐπὶ τὰς Ἀθήνας στρατεῖαν αὐτοκτείνοντα αὐτὴν ὑπὲρ τῆς πόλεως εἰς σφαγὴν ἐπιδοῦναι. τοὺς οὖν Ἀθηναίους κατὰ τιμὴν τῆς παιδός, βάλλοντας αὐτὴν ἄνδρες καὶ στεφάνοις, παρακελεύεσθαι τοῖς ἄλλοις βάλλ' εἰς Μακαρίαν, ὥς τὴν παροικίαν παρελθεῖν καὶ ἐπὶ τῶν προθυμουμένων τι, αὐτοῖς δὲ καταχρηστικῶς καὶ ἐπὶ πάσης ἀφοσιώσεως. Δοῦρις δὲ φησιν ὅτι αὕτη τὴν πυρὰν τοῦ πατρὸς κατέσβεσε, καὶ ἐξ ἐκείνου παρὰ Μακεδόσι νερόμισται τὰς θυγατέρας τῶν κηδενομένων, οἷς ἂν ὥσι παῖδες, τὸ αὐτὸ πράττειν ἐπὶ τοῖς πατράσιν. R S.

295 A. ἃ περισπασθὲν δηλοῖ εἶθε. Καλλίμαχος.

ἃ πάντως ἵνα γῆρας.

καὶ τὸ ὅ τὸ κλητικόν. Ομηρος.

ἃ δειλοί, τί κακῶν.

σημαίνει δὲ καὶ τὸ πολὺ καὶ μέγα, παρ' Ἀρχιλόχῳ.

ἃ ἕαδ' εἷς τε ταύρους.

τό τε ἐν ἴσῳ τῷ ναί, καὶ εἶθε. καὶ ἔτι σχετλιαστικὸν ἀντὶ τοῦ φρεῦ ἐπιρρήματος, ὥς ἐνταῦθα. βραχέως δὲ καὶ δασέως τὸ ἄτινα, ὥς παρ' Ἰπποκράτει. παρὰ δὲ Δημοκρίτῳ ἴδια. παρ' Ὀμήρῳ τὰ ἑαυτοῦ.

τὰ ἃ πρὸς δώμαθ' ἕκαστος.

καὶ ἀντὶ τοῦ ὧν τέτακται, ὥς παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Μηδείᾳ.

πράξας ἃ μέλλω, καὶ τυχοῦς ἃ βούλομαι.

καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ.

αἰτεῖς ἃ τεύξῃ.

εἰ δὲ ψιλῶδείῃ περισπασθὲν, τὸ νῦν σημαίνει, ὥς ἐν Εὐκλου τοῦ χρησμολόγου ποιήμασι. βραχέως δὲ καὶ ψιλῶς σημαίνει ἀπόφασιν ἀρνητικὴν. R S.

B. ἀμέλει] ἀντὶ τοῦ τοιγαροῦν συλλογιστικοῦ συνδέσμου. R.

301 B. διανεκῇ] διὰ παντός. οὕτω καὶ Διογενιανός. R.

C. οὐχ οἶα] παροικία ἐπὶ τῶν λεγομένων ἢ πραττομένων κατὰ δύναμιν ὑφ' ἑκάστου λεγομένη. τὰ ἡμέτερα οὐχ οἶα βούλεται τις, ἀλλ' οἶα δύναται. R.

304 E. χαλεπὰ τὰ καλὰ] Περιανδρὸς ὁ Κορινθίων δυνάστης κατ' ἀρχᾶς δημοτικὸς ὢν ὕστερον εἰς τὸ τύραννος εἶναι μετέβηθε. τοῦτο Πιττακὸν ἀκούσαντα, τότε Μιτυληναίων δυναστεύοντα, καὶ δίδαντα περὶ τῆς ἐαυτοῦ γνώμης καθίσει τε ἐπὶ τὸν βωμὸν ἱκέτην καὶ ἀπολυθῆναι τῆς ἀρχῆς ἀξιούν. τῶν δὲ Μιτυληναίων πυνθανομένων τὴν αἰτίαν, εἰπεῖν τὸν Πιττακὸν ὡς χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι. τοῦτο δὲ μαθόντα Σόλωνα εἰπεῖν, χαλεπὰ τὰ καλὰ, καὶ ἐντεῦθεν εἰς παροιμίαν ἔλθειν· οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου τὸ χαλεπὸν ἀκούουσιν· ἐπὶ πάντων γὰρ γενέσθαι ἀγαθὸν ἀδύνατον. R S.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΛΑΤΤΟΝΑ ΙΠΠΙΑΝ.

P. 368 A. ἀνέδην] ἐκκεχυμένως, καὶ τὸ κατὰ στέρησιν τοῦ ἔδους. ἐνταῦθα δὲ ἀπὸ τοῦ ἀνέμῃ, ὡσεὶ εἶπεν ἀνέως. R.

C. στλεγγίς ἢ ξύστρα, καὶ στλεγγιζόμενοι οἱ ἀποξυόμενοι, ὅ ἐστι κτενιζόμενοι. στλεγγίς γὰρ τὸ κτένιον, ὡς Ἀριστοφάνης Γῆρα·

εἰ παιδαρίοις ἀκολουθεῖν δεῖ, σφαῖραν καὶ
στλεγγίδ' ἔχοντα.

καὶ Δαιταλεῦσιν·

οὐδ' ἔστιν αὐτοῖς στλεγγίς οὐδὲ λήκνθος.

καλεῖται δὲ στλεγγίς καὶ χρυσοῦν ἔλασμα τὸ περὶ τῇ κεφαλῇ τῶν γυναικῶν. λήκνθον δὲ ἀγγεῖόν τι φασιν Ἀττικοί, ἐν ᾧ τοῖς νεκροῖς ἔφερον τὸ μύρον, τὴν ἀλάβαστρον. ἀρσενικῶς δὲ τὸν ἀλάβαστρον εἶπεν Ἡρόδοτος. ἐχρῶντο δὲ καὶ ἀντὶ φασκαλλίων λήκνθοις, ἃ ἐστι δερμάτινα βαλλάντια (φάσκαλος δὲ τὸ μέγα, εἰς ὃ τὰ ἱμάτια ἐμβάλλεται). διὸ καὶ τοὺς ἀπόρους αὐτοληκνύθους ἔλεγον. λέγουσι δὲ καὶ τὴν λάγνον λήκνθον, καὶ τὸ μεταξὺ τοῦ λαυκανίου καὶ τοῦ αὐχένος ἡχῶδες, ὡς φησι Κλέαρχος. R S.

369 D. λιπαρῇ] προσεδρευτικόν, ἐπιμελῇ. R.

371 D. ἀρχαῖον] εὐήθη, ἢ ἀπλοῦν. R.

D. εὐηθείας] γρ. καὶ εὐνοίας. R.

372 E. κατηβολή τὸ ἐπιβάλλον. Εὐριπίδης Τημένω καὶ

Πελιάσι. λέγεται δὲ οὕτω καὶ ἡ τοῦ πυρετοῦ περίοδος καὶ ὁρμή· καὶ μερίς, καὶ ἑρὰ νόσος, τὸ χρεών, τὸ καθήκον, θυσία, τελετή, τὰ νομιζόμενα. R.

www.libraryoftheology.com
ΕΙΣ ΤΟΝ ΙΩΝΑ.

P. 530 A. Ἐφεσος πόλις Ἰωνίας. R.

A. Ἐπίδανρος πόλις ἐν Ἰλλυρίδι. R.

A. μῶν] μὴ αὐ, οὐ δὴ, ἄρα. R.

A. βαψωδούς φασι τοὺς τὰ Ὀμήρου ἔπη ἐν τοῖς θεάτροις ἀπαγγέλλοντας. ἐκλήθησαν δὲ οὕτως, ἐπεὶ ῥάβδους κατέχοντες διαφνύνας ἀπήγγελλον. βαψωδῆσαι λέγεται καὶ τὸ φλυαρῆσαι, ἢ τὸ ἀπλῶς λαλεῖν καὶ ἀπαγγεῖλαι χωρὶς ἔργον τινός. R.

533 D. Μαγνητίν] Πτολεμαῖος ὁ μέγας ἐν ζ' τῶν γεωγραφικῶν ὑψηγήσεών φησι κατὰ τὴν ἐκτὸς Γάγγου ποταμοῦ Ἰνδικὴν μετὰ καὶ ἄλλων νήσους τινὰς Σατύρων εἶναι τρεῖς, ὧν τοὺς ἐνοικοῦντας οὐράς ἔχειν ὁποίας διαγράφουσι τῶν Σατύρων. φέρονται δὲ συνεχεῖς καὶ ἄλλαι δέκα νῆσοι, καλούμεναι Μανιόλαι, ἐν αἷς φασὶ τὰ σιδηροῦς ἔχοντα ἥλους πλοῖα κατέχεσθαι, μήποτε τῆς Ἡρακλείας λίθου περὶ αὐτὰς γεννωμένης, καὶ διὰ τοῦτο ἐπιουροῖς ναυπηγεῖσθαι· κατέχειν τε αὐτὰς ἀνθρωποφάγους. Διογενιανὸς δὲ Μαγνητίν μὲν πλανᾶν λέγει τὴν ὄψιν λίθου, ὥς εἴη ἀργύρῳ ἐμφερής, τὴν δὲ Ἡρακλεῶτιν ἐπισπᾶσθαι τὸν σίδηρου. R S.

538 C. Πράμνειος οἶνος ἦτοι ὁ ἀπὸ τῆς Πραμνείας ἀμπέλου, ἢ ὁ πραῦνων τὸ μένος. τινὲς δέ, ἐπειδὴ ἐν Πράμνῃ πρῶτον ἐφντεύθη ἄμπελος τῇ ἐν Ἰκάρῳ. R.

C. κνῆ τυρὸν κνήστει] ἔκοπτε τυρὸν κοπίδι. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΝΕΞΕΝΟΝ.

P. 235 C. ἐξ ὑπογύλου] ἐκ τοῦ σύνεγγυς, ἀπερικέπτως, παραντά. R.

C. αὐτοσχεδιάζειν] αὐτομάτως, ἀσκέπτως εἰπεῖν. R.

E. Ἀσπασίαν] αὐτὴ Ἀξιόχου, Μιλησία, γυνὴ Περικλέους, παρὰ Σωκράτει πεφιλοσοφηκυῖα, ὡς Διόδωρος ἐν τῷ περὶ Μιλήτου συγγράμματι φησίν. ἐπεγήματο δὲ μετὰ τὸν Περικλέους θάνατον Λυσικλεῖ τῷ προβατοκαπήλῳ, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἔσχεν υἱὸν ὀνόματι Ποριστήν, καὶ τὸν Λυσικλέα ζητοῖρα δεινότατον κατεσκευάσατο, καθάπερ καὶ Περικλέα δημηγορεῖν παρεσκεύασεν, ὡς Αἰσχίνης ὁ Σωκρατικὸς ἐν διαλόγῳ Καλλία καὶ Πλάτων ὁμοίως Πεδήταις. Κρατῖνος δὲ τύραννον αὐτὴν καλεῖ Χείρῳσιν, Ομφάλην Εὐπολὺς Φίλοις· ἐν δὲ Προσπαλτίοις Ἑλένην αὐτὴν καλεῖ· ὁ δὲ Κρατῖνος καὶ Ἡραν, ἴσως ὅτι καὶ Περικλῆς Ὀλύμπιος προσηγορεύετο. ἔσχε δὲ ἐξ αὐτῆς ὁ Περικλῆς νόθον υἱόν, ἐφ' ᾧ καὶ ἐτελεύτα τῶν γνησίων προαποθανόντων, ὡς Εὐπολὺς Δῆμοις. R S.

236 A. Ῥαμνουσίου] Ῥαμνοῦς δῆμος Αἰαντίδος, ἐξ οὗ οὔτος. R.

237 D. βοτὰ] τὰ βοσκήματα. κατὰ πάντων δὲ χειρσαίων καὶ πτηνῶν καὶ ἐνύδρων λέγεται ζῶων, ὅσα βόσκεται. R.

239 E. ὁ δὲ υἱὸς] τὸν Καμβύσην φησίν. R.

240 A. Σάρδεις] πόλις Λυδίας. R.

B. Ἐρέτρια] πόλις Εὐβοίας. R.

C. Μαραθῶν] τόπος τῆς Ἀττικῆς, ἀπέχων τῶν Ἀθηνῶν σταδίους τριακοσίους, τῇ φύσει τραχύς, δυσίππαστος, ἔχων ἐν ἑαυτῷ πηλούς, τενάγην, λίμνας. R.

C. τῇ ὑστεραίᾳ] νόμος γὰρ ἦν αὐτοῖς μὴ ἄλλως ἐξάγειν εἰς πόλεμον, εἰ μὴ πανσέληνος ᾗ. R.

241 A. Σαλαμίς] πρὸς τῇ Ἀττικῇ νήσός τε καὶ πόλις. Ἀρτεμίσιον δὲ ἄκρα τῆς Εὐβοίας, ἣ τείνουσα ἐπὶ θάλασσαν. ἕτερος δὲ αὐλὼν παράκειται τῇ θαλάσσῃ, ἐν ᾧ ἡ ναυμαχία ἐγένετο. R.

C. Πλαταιαὶ] πόλις Βοιωτίας. R.

D. Εὐρυμέδων] ποταμὸς Παμφυλίας. R.

242 A. Τάναγρα] πόλις Βοιωτίας. R.

E. τρίτος δὲ πόλεμος] περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ καὶ Ἑλλησπόντῳ καὶ Μιτυλήνῃ ναυμαχησάντων. S. ἰστέον δὲ ὅτι Ἀλέξις ὁ κωμικὸς φησι

τῶν ἐπὶ τὰ νήσων, αἳ δέδειχεν ἡ φύσις
θνητοῖς μεγίστας, Σικελία μὲν, ὡς λόγος,

ἔστιν μεγίστη, δευτέρα Σαρδῶ, τρίτη
Κύριος, τετάρτη δ' ἡ Διὸς Κρήτη τροφός,
Εὐβοία πέμπτη στενοφυής, ἕκτη Κύπρος·
Λέσβος δὲ τάξιν ἑβδόμην λαχοῦσ' ἔχει.

Σικελία δ' ἐκλήθη ἀπὸ Σικελοῦ τοῦ βασιλεύσαντος Ἀυσονίων,
οἷ ὑπὸ Ἰατύνῳ ~~ἐξαναστάς~~ διεβῆσαν εἰς τὴν πάλαι Σικανίαν
καλουμένην. R S.

243 A. Ἑλλήσποντον] Ἀθάμαντος γυναῖκες Ναφύλη καὶ
Ἰνώ. αὕτη ἐμβουλεύουσα Φεῖξω καὶ Ἑλλή, τοῖς ἐκ Ναφύλης
τούτου παισὶ, πείθει τοὺς ὑπ' αὐτοῦ πεμφθέντας εἰς Δελφοὺς διὰ
τὸν λιμὸν εἰπεῖν, ὅτι καύσεσθαι τοῦτον ὁ Ἀπολλων εἶπεν, εἰ Φρί-
ξον αὐτῷ σφαγιάσειεν. Ναφύλη δὲ μαθοῦσα τοῦτο λαμβάνει παρ'
Ἑρμοῦ κριόπρωρον πλοῖον ὑπόχρυσον, ἐμβάλλει τε τοὺς παῖδας
ἐν αὐτῷ πλεῖν καὶ φεύγειν. τῶν δὲ κατὰ τὴν μεταξὺ Σιγείου καὶ
Χερρονήσου γενομένων θαλάσσης, ἡ Ἑλλή ἐκ τοῦ πλοίου εἰς τὸν
βυθὸν ὤλισθε, καὶ τῷ πελάγει τοῦνομα δίδωσιν αὐτῆς. R.

C. Μιτυλήνη] πόλις ἐν Λέσβῳ τῇ νήσῳ. R.

E. Ἐλευσίς] δῆμος καὶ πόλις Ἀττικῆς. R.

245 D. ἐντέτηκε] ἐγκεινόλληται, πέπηγεν. R.

E. Κόρινθος] πόλις ἐν Πελοποννήσῳ, κειμένη ἐπὶ τοῦ Ἰσθ-
μοῦ. Λεχαιὸν δὲ ἐπίνειον Κορινθίων, ὥσπερ ὁ Πειραιεὺς Ἀθη-
ναίων. εἰς τούτους δὲ τοὺς τόπους ἀπεδίδρασκον οἱ οἰκέται. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΛΕΙΤΟΦΩΝΤΑ.

P. 406 A. διατριβὰς] τὰς φιλοσόφους διαλέξεις σημαίνει,
καὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ εἰσὶ, καὶ τὴν περὶ τι χρόνιον διαθεσιν. R.

407 A. ἐπὶ μηχανῆς] ἐν ταῖς τραγωδίαις, μετὰ ἄλλας ἐπι-
δείξεις πολλὰς, ἐπιφάνειαι τινες ἐπὶ τέλει ἐκ μηχανῆς τινὸς θεῶν
ἀνεδείκνυντο. τοῦτο γοῦν ἐνταῦθα φησὶν. Ἄλλως. ἀπὸ μηχανῆς
θεὸς ἐπιφάνης, ἐπὶ τῶν ἀπροσδοκῆτως ἐπ' ὠφελείᾳ καὶ σωτηρίᾳ
φαινομένων. ἐν γὰρ ταῖς τραγωδίαις ἐξ ἀφανοῦς θεοὶ ἐπὶ τῆς
σκηνῆς ἐφάνιντο. Μένανδρος Θεοφορουμένη καὶ Κεκρυφάλῳ.
R S.

Ε. ὀφθαλμοῖς χρῆσθαι] κρεῖττον ἐστὶ τῷ μὴ ἐπισταμένῳ ὥς δεῖ ὁρᾶν μὴδ' αὖ χρεῖαν μηδεμίαν χρῆσθαι τῷ σώματι, μὴδ' ὅλως ὁρᾶν μὴδέ τι πράττειν, ἢ ὥς ἔτυχε πράττειν ἀμαθῶς καὶ ἀφυσῶς. R.

408 A. μὴ ζῆν κρεῖττον] οἶμαι παρόμοιον καὶ τὸ παρὰ Σοφοκλεῖ·

ἀλλ' ἢ καλῶς ζῆν ἢ καλῶς τεθνημέναι
τὸν εὐγενῆ χρη. R.

409 D. κομψότατα] πιθανώτατα ἢ τεχνικώτατα ἢ σπου-
δαιότατα. R.

410 B. λιπαρῶν] παρακαλῶν, προσεδρεύων. R.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑΝ.

A.

P. 327 A. Πειραιεὺς πόλις Ἀττικῆς καὶ ἐπίνειον Ἀθηναίων ἦγονν λιμήν, ἢ ὁρμητήριον. R.

A. ἐφετὴν ἐνταῦθα τὴν τῶν μικρῶν Παναθηναίων φησίν· ἦν γὰρ καὶ μεγάλη, καὶ ταῦτα μὲν ἦγον εἰς ἄστυ, Ἑκατομβαιῶνος μηνὸς τρίτῃ ἀπιόντος· ἐν οἷς πέπλος τις ἀνήγετο τῇ Ἀθηνᾷ, καθ' ὃν ἰδεῖσθαι κατὰ τῶν Γιγάντων ταύτης τε καὶ τῶν Ὀλυμπίων νίκη θεῶν. τὰ δὲ μικρὰ Παναθηναῖα κατὰ τὸν Πειραιᾶ ἐτέλουν, ἐν οἷς καὶ πέπλος ἄλλος ἀνέιτο τῇ θεῷ, καθ' ὃν ἦν ἰδεῖν τοὺς Ἀθηναίους, τροφίμους ὄντας αὐτῆς, νεκρῶντας τὸν πρὸς Ἀτλαντίνους πόλεμον· ἃ δὲ τοῖς Βενδιδεῖσις καλουμένοις εἶπετο. τούτων δὲ καὶ Θορᾶνες ἐκοινώνουν, ἐπεὶ καὶ Βένδης παρ' αὐτοῖς ἢ Ἀρτεμὶς καλεῖται, καὶ αὕτη τιμωμένη κοινῇ παρ' ἀμφοῖν. ταῦτα δὲ ἐτελεῖτο Θαργηλιῶνος ἐννάτῃ ἐπὶ δέκα. R.

328 B. Παιανία, δῆμος Πανδιονίδης, ἐξ οὗ οὗτος. R.

C. θαμῖζεις] συχνάζεις. R.

D. αἱ περὶ τοὺς λόγους ἐπιθυμαὶ] ὥς φιλολόγου Σωκράτους καὶ ζητητικοῦ ὄντος, καὶ λόγων εἰωθότος ἀνευρίσκειν πηγὰς, οἱ προκείμενοι λόγοι Κεφάλῳ. R.

329 A. τὴν παλαιὰν παροιμίαν] τὴν κολοῖδς ποτὶ κολοῖδν

ἰξάνει· φιλάλληλον γὰρ τουτὶ τὸ ζῶον. τάττεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν τοῖς ὁμοίοις προσομιλούντων. R.

B. προπηλακίσεις] ὕβρεις ἢ διασυρμούς. R.

B. ὕμνουσιν] ἀντὶ τοῦ ὀδύρονται, λοιδοροῦσι, μέμφονται, κατ' εὐφημισμὸν. R.

E. Σέριφος νῆσος μία τῶν Κυκλάδων καὶ πόλις ἐν αὐτῇ· οἱ δ' ἐξ αὐτῆς Σεριφιοί. R.

330 B. χρηματιστής] χρημάτων ποριστής. R.

331 A. ἀτάλλοισα] τρέφουσα, τιθηνοῦσα, σάλνουσα. συναορεῖ δὲ ἥρουν συνήρηνται. R.

333 A. ξυμβόλαια] σημειῶσαι ὅτι συμβόλαιά φησι τὰ κοινωνήματα. R.

E. περὶ πυκτικῆς εὐρήσεις, ὅποια τις ἦν, μετὰ φύλλα δύο, ἐν ᾧ καὶ περὶ παγκρατίου διαλαμβάνεται. R.

334 B. κεκράσθαι] οἶμαι γράφεσθαι ὀφείλει ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους κεκράσθαι. R.

335 C. ἀφίππους] ἀπείρως ἔχοντας ἵππικῆς. R.

336 B. εὐηθίζεσθε] μωραίνετε, ἀνοηταίνετε, εὐφήμως. R.

337 A. ἀνεκάργασέ τε μάλα Σαρδάνιον] παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ σφῶν αὐτῶν γελόντων. οἱ γὰρ τὴν Σαρδῶ κατακοῦντες, ὥς φησι Τίμαιος, ἐπειδὴν αὐτοῖς ἀπογηράσκωσιν οἱ γονεῖς καὶ νομίσωσιν ἱκανὸν βεβιωκέναι χρόνον, ἄγουσιν αὐτοὺς ἐπὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ μέλλουσι θάψαι, κακεῖ λακκούς ὀρύξαντες ἐπ' ἄκρων χειλῶν τοὺς μέλλοντας ἀποδνήσκειν καθίζουσιν, ἔπειτα ἕκαστος αὐτῶν σχίζαν ἔχων τύπτει τὸν ἑαυτοῦ πατέρα καὶ εἰς τοὺς λάκκους περιωθεῖ· τοὺς δὲ πρεσβύτας χαίροντας ἐπὶ τὸν θάνατον παραγίνεσθαι ὥς εὐδαίμονας, καὶ μετὰ γέλωτος καὶ εὐθυμίας ἀπόλλυσθαι. ἐπεὶ οὖν γελᾶν μὲν συνέβαινεν, οὐ πᾶν δὲ ὁ γέλως ἐπ' ἀγαθῷ τινὶ ἐγίνετο, παρὰ τοῖς Ἕλλησι τὴν προκειμένην ῥηθῆναι παροιμίαν. Κλείταρχος δὲ φησι τοὺς Φολίικας, καὶ μάλιστα Καρχηδονίους, τὸν Κρόνον τιμῶντας, ἐπ' ἂν τινος μεγάλου κατατυχεῖν σπεύδωσιν, εὐχεσθαι καθ' ἑνὸς τῶν παίδων, εἰ περιγένοιντο τῶν ἐπιθυμηθέντων, καθαγιαεῖν αὐτὸν τῷ θεῷ. τοῦ δὲ Κρόνου χαλκοῦ παρ' αὐτοῖς ἐστῶτος τὰς χεῖρας ὑπτίας ἐκτετακός ὑπὲρ κριβάνου χαλκοῦ, τοῦτον ἐκκαλεῖν τὸ παιδίον. τῆς δὲ φλογὸς τοῦ ἐκκαιομένου πρὸς τὸ σῶμα ἐμπιπτούσης, συνέλκεσθαί τε τὰ μέλη, καὶ τὸ στόμα σεσηρὸς φαίνεσθαι

τοῖς γελῶσι παραπλησίως, ἕως ἂν συσπασθὲν εἰς τὸν κρίβανον παρολίσθῃ. τὸν οὖν σεσηρότα γέλωτα σαρδάνιον ἐντεῦθεν λέγεσθαι, ἐπεὶ γελῶντες ἀποθνήσκουσι· σαίρειν δὲ ἐστὶ τὸ διέλκειν τὸ στόμα καὶ χαίνειν. Σιμωνίδης δὲ ἀπὸ Τάλω τοῦ χαλκοῦ, ὃν Ἑφαιστος ἐδημιούργησε Μίνω φύλακα τῆς νήσου ποιήσασθαι, *ὃν* ἔμψυχον ὄντα τοὺς πελάζοντάς φησι κατακαίοντα ἀναιρεῖν· ὁθεν ἀπὸ τοῦ σεσηρῆναι διὰ τὴν φλόγα τὸν σαρδάνιον φησι λεχθῆναι γέλωτα. ὁμοίως καὶ Σοφοκλῆς ἐν Λαϊδάλῳ. ἤκουσα δέ, φησὶν ὁ Ταρραῖος, ἐγχωρίων λεγόντων, ὅτι ἐν Σαρδόνι γίγνοιτο βοτάνη σελίνῳ παραπλησία, ἧς οἱ γευσάμενοι δοκοῦσι μὲν γελῶντες, σπασμῷ δὲ ἀποθνήσκουσιν· οὕτω δὲ Σαρδόνιος ἂν λέγοιτο, καὶ οὐ Σαρδάνιος. μήποτε οὖν τὸ Ὀμηρικόν, ὅθεν καὶ ἡ παροιμία ἴσως ἐρρῆ, μείδῃσε δὲ θυμῷ σαρδάνιον μάλα τοῖον, τὸν ἀπ' αὐτῶν τῶν χειλῶν γέλωτα καὶ μέχρι τοῦ σεσηρῆναι γιγνόμενον σημαίνει. R S.

338 C. οὗτος ὁ Πούλυδάμας ἀπὸ Σκοτούσσης ἦν, πόλεως Θεσσαλίας, διασημότατος παγκρατιαστής, ὑπερμεγέθης, ὃς ἐν Πέρσαις παρ' Ὁρχω γενόμενος τῷ βασιλεῖ λέοντας ἀνείλε καὶ ὠπλισμένους γυμνὸς κατηγωνίσατο. R.

C. παγκρατιαστής ὁ παγκράτιον ἀγωνιζόμενος. ἔστι δὲ τοῦτο ἀγὼν τις ἐξ ἀτελοῦς πάλης καὶ ἀτελοῦς πυγμῆς συγκείμενος. καὶ δήλη μὲν ἡ πάλη, πυγμὴ δὲ τὸ πρὶν ἐσκευάζετο οὕτως. εἰς στρόφιον, ὃ ἐστὶ στρογγύλον ζωνάριον, οἱ τέσσαρες τῶν δακτύλων ἐνεβιβάζοντο, καὶ ὑπερέβαλλον τοῦ στροφίου τοσοῦτον, ὅσον, εἰ συνάγοιντο, πύξ εἶναι. ξυνείχοντο δὲ ὑπὸ σειρᾶς, ἣν καθάπερ ἔρεισμα ἐβέβληντο ἐκ τοῦ πήχεος. νυνὶ δ' αὖ μεθέστηκε· ῥινοὺς γὰρ τῶν πιωτάτων βοῶν ἔψοντες, ἱμάντα ἐργάζονται πυκνικὸν ὀξὺν καὶ προεμβάλλοντα· ὁ δὲ ἀντίχειρ οὐ συλλαμβάνει τοῖς δακτύλοις τὸ πλῆττειν, ὑπὲρ συμμετρίας τῶν τραυμάτων, ὥς μὴ πᾶσα ἡ χεὶρ μάχοιτο. ταῦτα Φιλόστρατός φησιν ἐν τῷ περὶ γυμναστικῆς. R S.

340 D. συκοφάντης λέγεται ὁ ψευδῶς τί τινος κατηγορῶν. κεκλησθαι δ' οὕτω παρ' Ἀθηναίοις πρῶτον εὐρεθέντος τοῦ φυτοῦ τῆς συκῆς, καὶ διὰ τοῦτο κωλυόντων ἐξαγεῖν τὰ σύκα. τῶν δὲ φαινόντων τοὺς ἐξάγοντας συκοφαντῶν κληθέντων, συνέβη καὶ τοὺς ὁπωσοῦν κατηγοροῦντάς τινων φιλαπεχθημόνως οὕτω προσαγορευθῆναι. R.

341 A. ὡς ἔπος εἰπεῖν] τὸν ὡς φαίνεται μόνον, καὶ ὡς ἐν λόγῳ μόνον εἰπεῖν. R.

C. ξυρεῖν ἐπιχειρεῖν λέοντα] παροιμία ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν τι ἢ ἀδύνατα ποιεῖν ἐπιχειρούντων λεγομένη. R.

343 A. τίτθῃ] μῆμνη, ἢ πατρὸς ἢ μητρὸς μήτηρ. R.

A. κορυζῶντα] μωραίνοντα, μυζάζοντα· κόρυζα γὰρ ἡ μύξα, ἣν οἱ Ἀττικοὶ κατάρρουν φασίν. R.

B. ἄλλως περ ἡγεῖσθαι διανοῇ] γρ. ἄλλως περ ἡγεῖ διανοεῖσθαι. R.

344 A. ὅσια] ὅσια τὰ βέβηλα, εἰς ἃ ἔστιν εἰσιέναι, ὡς Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ·

ὦ πότνι' Εἰλείθυι, ἐπίσχεσ τοῦ τόκου,
ἕως ἂν εἰς ὅσιον ἀπέλθω χωρίον.

καὶ ὅσια χρήματα τὰ μὴ ιερά. λέγεται δὲ καὶ τὸ Διονύσιον ὅσιον. Ἄλλως. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους τὰ μὲν τῶν θεῶν χρήματα ιερά, τὰ δὲ κοινὰ τῆς πόλεως ὅσια ὀνομάζει. R.

C. οἱ κατὰ μέρη] τὸ ἐξῆς οὕτως· οἱ κατὰ μέρος τῶν τοιούτων κακουργημάτων ἀδικοῦντες. R.

346 C. ἀρνυμένους] ἀντὶ τοῦ καταλλαττομένους. R.

347 A. ἡ ζημίαν] τὸ ὑπὸ πονηροτέρου ἄρχεσθαι, ὡς μετ' ὀλίγον ἐρεῖ. R.

D. ἐπιτρέψαι] τὴν ἀρχὴν δηλονότι ἀναλαβέσθαι. R.

D. πράγματα] ἀντὶ τοῦ φροντίδας· ἐξ οὗ καὶ πολυπράγμων ὁ πολύφροντις. R.

348 A. κατατείναντες] ἀντὶ τοῦ διεξιελθόντες λόγον μακρόν. R.

B. ἀνομολογούμενοι] ἀντὶ τοῦ ὁμολογοῦντες. R.

349 B. ἀστεῖος] νῦν ἀντὶ τοῦ γελοιώδους τὸ ἀστεῖος κεῖται. σημαίνει γὰρ καὶ τὸν εὐσύνετον καὶ εὐπρόσωπον καὶ χαρλέντα. R.

351 E. πράττειν] ἀντὶ τοῦ μετὰ πίστεως καὶ ἀσφαλείας τι ποιεῖν. R.

352 B. εὐωχοῦ] ἀντὶ τοῦ ἀπόλαυε. R.

353 A. σμίλη ἐστὶν ὄργανον τμητικόν, ἰσόπεδον τὴν βάσιν ἔχον, ὡς τούναντίον ὁ τομεὺς κυκλοτερῆ. ἔστι δὲ σκυτοτομικὰ ἐργαλεῖα. R.

B.

P. 361 B. κατ' Αισχύλον] Αισχύλον ἐξ Ἀμφιαράου·

οὐ γὰρ δοκεῖν δίκαιος ἀλλ' εἶναι θέλων,
βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος,
ἐξ ἧς τὰ κεδνὰ ~~βλαστάνει~~ ~~βουλεύματα~~. R.

C. τέγγεσθαι] εἵκειν, ἐνδιδόναι, ὡς νῦν· καὶ βρέχεσθαι. R.

362 A. ἀνασχινδυλευθήσεται] ἀντὶ τοῦ ἀνασκολοπισθήσε-
ται. R.

D. ἀδελφὸς αἰεὶ παρείη, ὅτι προτιμητέον τοὺς οἰκείους εἰς
βοήθειαν. Πλάτων ἐμνήσθη ἐνταῦθα. παρῆκται δὲ ἴσως παρὰ
τὸ Ὀμηρικόν·

ἧ τι κασιγνήτοις ἐπιμέμφεαι, οἷσί περ ἀνὴρ
μαρναμένοισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νεῖκος ὄρηται. R.

363 A. παῖδας γὰρ παιδων] ἐξ Ἡροδότου, ἀπὸ τοῦ δοθέν-
τος χρησμοῦ Γλαύκῳ τῷ Λάκωνι, ὡς
ἄνδρὸς δ' εὐόρκου γενεὴ μετόπισθεν ἀμείνων. R.

364 A. ὡς ἐπὶ τὸ πλῆθος] ἀντὶ τοῦ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ. R.

B. ἀγύεται] οἱ ἀγέροντες ὄχλον ἐφ' ἑαυτοὺς χυδαῖον. R.

C. ἀκεῖσθαι] θεραπεύειν. R.

D. λιστοὶ] ἀντὶ τοῦ λιταζόμενοι, λιταῖς εἰκοντες. R.

E. βίβλων] περὶ ἐπωδῶν καὶ καταδέσμων καὶ καθαρσίων
καὶ μελιγμάτων καὶ τῶν ὁμοίων. R.

E. ὄμαδον] συναγωγὴν ἢ θόρυβον, ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ αὐδᾶν. R.

365 C. κύριον] τὸ δοκεῖν κύριόν ἐστιν. R.

367 B. οὐ τὸ δίκαιον] σημειῶσαι τὸ δριμύ τῆς ἐπιβολῆς. R.

C. ἐπειδὴ οὖν ὠμολόγησας] εἶπε γὰρ ἐν ἀρχῇ ὅτι δικαιο-
σύνην θετέον ἐν τῷ καλλίστῳ εἶδει τοῦ ἀγαθοῦ, ὃ καὶ δι' αὐτὸ
καὶ διὰ τὰ ἀπ' αὐτοῦ γινόμενα ἀγαπητέον τῷ μέλλοντι μακαρίῳ
ἔσεσθαι. R.

D. τῶν μὲν ἄλλων] ὧν προεῖπε ποιητῶν. R.

D. ἀνασχοίμην] ἤγον ἀποδεχοίμην. γρ. καὶ ἀποσχοί-
μην. R.

368 A. ἐλεγεία φῶδαί, ἢ θρηνοὶ, ἢ μῦθοι· ἐνθεν καὶ τὰ ἐπι-
τάφια ποιήματα ἐλεγεία καλοῦνται. R.

A. Μέγαρα πόλις περὶ τὸν Ἰσθμόν, ἀνὰ μέσον Πελοπον-
νήσου καὶ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας. R.

370 D. σμινύην] σκαφίον. τινὲς δὲ ἀξίλην ἐκ τοῦ ἐτέρου μέρους δικελλοειδῆ. R.

372 B. ἄλφιστα κυρίως μὲν τὰ ἀπὸ πεφρυγμένων καὶ ἀλεσθεισῶν κριθῶν θρασύματα, καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὰ ἀπὸ πυρῶν ἢ φακῶν. R.

B. πέψαντες ἀρτοποιήσαντες, μάξαντες δὲ φυνάσαντες, ζυμώνσαντες. ἢ ἄλφιστα ἀπὸ τῶν κριθῶν πέψαντες, ἄλευρα ἀπὸ τῶν πυρῶν μάξαντες. R.

C. βολβούς] βοτάνης εἶδος ποιᾶς. R.

C. τραγήματα παρὰ Λάκωσι τὰ παρ' ἡμῖν τρωγάλια. R.

C. σποδιοῦσι] ἀντὶ τοῦ εἰς σποδὸν ἤγουν εἰς ἀνθρακίαν ἐσβεσμένην ἐψήσουσιν. R.

E. φλεγμαίνουσιν] τρυφῶσαν, ἐπηρμένην, μεγαλαυχουμένην. R.

373 A. πέμματα] πλακούντια. R.

C. κομμωτριῶν] κόμμι λέγεται τὸ ἐκ τῶν δένδρων, ἅτε δὴ δάκρυον, ἀπορρέον ὑγρὸν, ᾧ χρῶνται πρὸς τὰς τρίχας τῶν γυναικῶν, ὥστε μὴ διαχεῖσθαι αὐτὰς ἀλλὰ μένειν ὡς ἄγαν συνημμένας ἐφ' οὗ βεβούληνται σχήματος αἱ κομμώτριαι· παρ' ὃ καὶ ἀπὸ τοῦδε τοῦ κόμμεος λέγονται, καὶ ἡ τέχνη κομμωτική. R.

C. συβωτῶν] σημείωσαι ὅτι τὰς σὺς ἀπαγορεύει Πλάτων τοῦ ἐσθίεσθαι ἐν τῇ ἀρίστη πολιτείᾳ. R.

376 A. κομψόν] νῦν τὸ σπουδαῖον καὶ ἀγαθόν· σημαίνει δὲ καὶ τὸ πανοῦργον καὶ ἀπατητικὸν καὶ πιθανὸν καὶ τεχνικὸν καὶ ἀστεῖον καὶ περίλαλον. R.

379 D. βούβρωστις] ποιηρία, ἢ μέγας λιμός. οἱ δὲ οἷστρον ἢ ἀσθένειαν. R.

380 E. ἐλλήσεων] τῶν ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἐκκαύσεων. R.

381 E. ἐκδειματούντων] ἀντὶ τοῦ ἐκδειματούτσαν, Ἀττικῶς. R.

382 D. ἐνι] ἀντὶ τοῦ ἔστιν, Ἀττικῶς. R.

383 B. παιῶνα] ἀλαλαγμὸν ἐπ' εὐτυχίᾳ, ὡς νῦν, ἢ νίκη. R.

C. χορὸν οὐ δώσομεν] ἀντὶ τοῦ οὐκ εὐδοκιμήσομεν καὶ νικήσομεν. χορὸν δίδοναι γὰρ ἔλεγον ἐν ἴσῳ τῷ εὐδοκιμεῖν καὶ νικᾶν· παρὰ γὰρ τοῖς Ἀθηναίοις χοροῦ ἐτύγγανον κωμῳδίας καὶ τραγωδίας ποιηταὶ οὐ πάντες, ἀλλ' οἱ εὐδοκιμοῦντες καὶ δοκιμασθέντες ἄξιοι. R.

Γ.

P. 387 C. ἐνέρους τοὺς νεκρούς, ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ ἔρα, ὃ ἐστὶ γῆ, κείσθαι. ἀλλ' ἅπαντας δὲ τόπους ἐν Αἰδοῦ, ἣ καὶ αὐτοὺς τοὺς νεκροὺς νοητέον, διὰ τὴν τῆς λιβάδος ἀμεθεξίαν. R.

388 D. σχολῇ ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ σχολῇ ἂν ἑαυτὸν ἐπιπλήξειεν. οὐ μόνον, φησί, τοὺς ἄλλους οὐ κωλύσει, ἀλλ' οὐδὲ ἑαυτόν. R.

B. ταῦτα πρὸς τὸν Ἀδελμαντον ἔτι Σωκράτης λέγει, τῇ συνήθει χρώμενος εἰρωνείᾳ. R.

391 A. ὀκνῶ] ἀντὶ τοῦ εὐλαβῶς ἔχω. R.

A. ἀπὸ κοινοῦ τὸ οὐδ' ὅσιον. R.

A. ἀγγίσποροι] ἐγγὺς γένους. R.

C. ἀπερεῖν] ἀπαγορεύειν. R.

D. ἐὰν ὁμολογῆς] ἐάν, φησὶν, ἀβασανίστως ὁμολογήσης ἀγαθὸν εἶναι τὴν δικαιοσύνην, κακὸν δὲ τὴν ἀδικίαν, ἔχω τὸ ζητούμενον. εἰ δὲ λόγῳ δονιλεύοιμεν, δεῖ πρῶτον ἡμᾶς διορίσασθαι τὴν τῆς δικαιοσύνης οὐσίαν. R.

392 D. γελοῖος] ἀστεῖον. R.

393 B. Ἰθάκη νῆσος πρὸς τῇ Κεφαλληνίᾳ. R.

394 C. τραγωδία ἐστὶ πόλῃσις ἑμμετρος πρὸς ἄμιλλαν ῥοδῆς ἐπὶ δεινοπαθείᾳ προσώπων τε καὶ πραγμάτων γιγνομένη, καθ' ἣν τῷ νικῆσαντι τράγος ἑπαθλον ἐδίδοτο, ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄνομα ἔσχε. κωμῳδία ἐστὶ πόλῃσις ἑμμετρος καὶ αὐτὴ πρὸς ἄμιλλαν ῥοδῆς, πρότερον μὲν ἐφ' ἡλαρότητί τινι καὶ καρπῶν συγκομιδῇ γιγνομένη, μετὰ τοῦτο δὲ καὶ ἐπὶ διαβολῇ καὶ ἐνδείξει πονηρῶν προσώπων τε καὶ πραγμάτων εἰς σωφρονισμόν ποιοιμένη, καθ' ἣν τῷ νικῆσαντι γλεύκος ἑπαθλον ἐδίδοτο, ὃ τρύγα ἐκάλουν. παρὸ καὶ ἦδε τὸ πρὶν τραγωδία νοινῶς ἐλέγετο· ὕστερον δὲ, ἀπὸ τοῦ κατὰ κώμας ἀρξασθαι ταύτην πρὶν εἰς ἄστὺ μετελθεῖν, κωμῳδία ὠνομάσθη. R.

C. ὁ διθύραμβος γράφεται μὲν εἰς Διόνυσον, κεκινημένος καὶ παλὸν τὸ ἐνθουσιᾶδες μετὰ χορείας ἔχων, κέκληται δὲ ἀπὸ τῶν συμβάντων περὶ αὐτόν. ὀνομάζεται γὰρ οὕτως ἢ ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν Νύσαν ὑπὸ ἄνθρωποι διθύραξ τραφεῖναι, ἢ διὰ τὸ λυθέντων τῶν ῥαμμάτων ἐκ τοῦ Διὸς μηροῦ εὐρεθῆναι, ἢ διὰ τὸ δόξαι γενέσθαι δῖς, ἔκ τε τῆς Σεμέλης καὶ τοῦ μηροῦ τοῦ Διός. εὐρε-

θῆναι μὲν τὸν διθύραμβον ἐν Κορίνθῳ ὑπὸ Ἀρλονός φασι. τῶν δὲ ποιητῶν τῷ μὲν πρώτῳ βούς ἐπαθλον ἦν, τῷ δὲ δευτέρῳ ἀμφορεύς, τῷ δὲ τρίτῳ τράγος, ὃν τρυγί κεχρισμένον ἀπῆγον. R.

396 B. ἔστι τι εἶδος λέξεως] τὸ ἀπαγγελτικὸν ἅμα καὶ τὸ τῶν σπουδαίων μιμητικόν. τοῦτο γὰρ μόνον τὸ εἶδος τῆς διηγήσεως ἀγαπᾷ ὁ Πλάτων ἐν τῇ ἀριστοκρατίᾳ. R.

397 D. ἀκροατῶν] οἶμαι μὴ ἀκροατῶν ἀλλ' ἀκράτων δεῖν γράφεσθαι.

D. ἡ ἐμὴ νικᾷ] κατ' ἔλλειψιν τοῦ ψῆφος ἢ γνώμη. R.

398 A. μύρον κατὰ τῆς κεφαλῆς] παροιμία ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῆς χρείας ἀφιεμένων. καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν ἑορτῶν εὐόκασιν οἱ ἀνθρώποι μύρω κατὰ τῆς κεφαλῆς καταχεῖσθαι, ὥς ἂν σχολάζοντες ἀπὸ τῶν ἔργων καὶ μόνον σχολάζοντες θυμηδίᾳ. καὶ πάλιν τοῖς ἀπὸ δουλείας μεταγομένοις ἐπ' ἐλευθερίαν ἐρίου κάταγμα κατὰ τῆς κεφαλῆς ἐνδεσμούμενον τὸ ἐπίσημον. Ἄλλως. μύρον καταχεῖν τῶν ἐν τοῖς ἀγιοτάτοις ἱεροῖς ἀγαλμάτων θέμις ἦν, ἐρίᾳ τε στέφειν αὐτά, καὶ τοῦτο κατὰ τινὰ ἱερατικὸν νόμον, ὥς ὁ μέγας Πρόκλος φησὶν. R.

399 A. ὁ Πρόκλος φησὶ τὴν μὲν Δωρίον ἀρμονίαν εἰς παιδείαν ἐξαρκεῖν ὥς καταστηματικὴν, τὴν δὲ Φρύγιον εἰς ἱερὰ καὶ ἐνθεασμούς ὥς ἐκστατικὴν. R.

D. δεομένην ἢ διδάσκοντι] ἵνα ἄλλον νοήσωμεν προσερχομένον τῷ μουσικῷ χάριν τινὸς δεήσεως καὶ ὧν λέγει, ἵνα μὴ πεισθῇ τῷ προσιόντι καὶ μεταπελθοντι ὁ μουσικός. R.

E. Μαρσύας Ὀλύμπου τοῦ αὐλητοῦ υἱὸς ἦν, ἄκρος δὲ τῇ τέχνῃ οὕτως, ὥς διαμιλληθῆναι θαρρῆσαι τῷ Ἀπόλλωνι παρ' μουσικῆς. δεξαμένου δὲ τούτου τὴν πρόκλησιν, κατήκουσαν μὲν αἱ Μοῦσαι ἀμφοῖν, γίνεται δὲ ἡ ψῆφος Ἀπόλλωνι. δαρεῖς αἱ εἰς τιμωρίαν ὁ Μαρσύας μετέδωκε κλήσεως τῷ ποταμῷ τῆς αὐτῆς, τῷ ἀπὸ τῆς φοῆς τοῦ αἵματος αὐτοῦ γεγονότι. R.

400 B. ὁ ἐνόπλιος σύνθετός ἐστιν ἐξ ἰάμβου καὶ δακτύλου καὶ τῆς παριαμβίδος, ἀνδρικός πρὸς πράξεις ἀναγκαίας καὶ ἀκουσίλους, ἐξορμητικός εἰς πόλεμον. ὁ δὲ ἡρῶς δάκτυλος ἀπλοῦς, κοσμιότητος ποιητικός καὶ ὁμαλότητος, παιδευόμενος προσήκων, ὥς ἰσότητι κεκοσμημένος, ὥς ἐν τῷ εἰς ταῦτα ὑπομνήματι Πρόκλος φησὶν. R.

B. ὑποκοριζόμενοι] διασύροντες, ὥς Ξενοφῶν, ἢ τὸ αἰσχροῦ

εὐφρόμως ὀνομάζοντες, ὡς Δημοσθένης. κολακεύοντες, ὑποκρι-
νόμενοι. R.

401 E. ἐκεῖ ἐν τῇ ἀριστοκρατίᾳ. R.

402 B. ἀπειροκαλίας] τῆς ἀπειράτως τοῦ καλοῦ ἐχούσης
ἐξέως. R.

403 C. ἀκροσφαλεῖς] ἀκρῶς σφαλλομένοις. R.

D. ἡδυσμάτων] ἀρτυμάτων. R.

405 C. λυγίζόμενος] στρεφόμενος, καμπτόμενος, ἀπὸ τῶν
λύγων· λύγος δὲ ἐστὶ φυτὸν ἱμαντῶδες. τινὲς δὲ καὶ τὸ μετὰ
τιμωρίας βασανίζειν λυγίζειν φασί· καὶ αἱ μάστιγες αἷς οἱ ἀθλη-
ται τύπτονται λόγοι καλοῦνται. R.

D. ἄτοπα νῦν, ἃ μὴ ἔστι τοπάσαι, ὃ ἐστὶν ὑπονοῆσαι, ση-
μαίνει δὲ καὶ κακὸν καὶ ἄλογον καὶ θαυμάσιον. R.

406 A. Ἡρόδικον τὸν Σηλυμβριανὸν φησιν ἱατρόν. οὗτος
ἦν, παρ' ᾧ ὁ Κῶος φοιτήσας Ἱπποκράτης κάτω ἑαυτοῦ βαίνειν
ὅσον ἐπὶ τῇ ἱατρικῇ τοὺς πάντας ἀπέλιπεν. R.

A. ἀπέκναισε] διέφθειρεν, ὡς νῦν. σημαίνει δὲ καὶ διέ-
κοψε καὶ ἐλύπησεν. R.

407 B. μὴ μελετῶντι] τὸ ἀρετὴν ἀσκεῖν. R.

408 B. κυκεῶν ἐστὶ κραῖμα ἐξ οἴνου καὶ μέλιτος καὶ ἀλφί-
των καὶ τυροῦ καὶ ὕδατος ἀναμεμιγμένον, ᾧ ἐχρῶντο πρὸς πό-
σιν. R.

B. Μίδας Φρυγῶν βασιλεὺς, ὃς δοκεῖ πλουσιώτατος γεγο-
νέναι. τοῦτόν φασὶ καὶ ὄνου ὥτα ἔχειν, διὰ τὸ πρῶτον ὥτα-
κουσταῖς αὐτὸν χρῆσασθαι, παρ' ὅσον καὶ τὸ ζῶον ὁ ὄνος ἀκου-
στικώτατον. R.

411 A. μινυρῶν] θρηνῶν, ἧ ἡρέμα ἄδων. R.

A. γεγανωμένος] λελαμπρυσμένος. R.

C. ἀκράχολοι] ἀκρῶς χολούμενοι. R.

414 C. τὸ ψεῦδος Φοινικικόν φησιν ἀπὸ τῶν κατὰ τὸν
δράκοντα καὶ τοὺς Σπαρτούς καὶ Κάδμον ψευδῶς λεγομένων.
οὗτος γὰρ Ἀγήνορος τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Λιβύης ἦν, ἧς ἡ Φοι-
νίκη χώρα. R.

415 D. ἄλλοι ἄνθρωποι] ἀπὸ κοινοῦ τὸ πεισθεῖν. R.

D. ἀγάγη] τὸ τοὺς ἐπειτα πείσαι. R.

416 D. ἂν μὴ πᾶσα ἀνάγκη] εἰ μὴ τὴν ἀναγκαίαν, ἱμάτιόν
φημι καὶ βρώματα εὐτελεῖ. R.

τις ολόν ἐστιν, ὥς αἰὲ δρῶσα τὰ καθ' ἑαυτήν, ἢ ὥς πολυδράστεια (πολλὰ γὰρ δρᾷ) τοῦ ἄλφα πληθος δηλούντος ὥς ἐπὶ τῆς ἀξύλου ὕλης. ἡ δὲ αὐτὴ καὶ Νέμεσις λέγεται ἀπὸ τῆς νεμήσεως, ὥς διαιρουσα καὶ νέμουσα τὸ ἐπιβάλλον ἐκάστω. R.

452 B. χαριέντων] νῦν τῶν ἐν ἔργῳ τὸ σκάπτειν ποιουμένων. R.

E. φιλοπαίσμων Ἀττικῶς ὁ φιλοπαίγμων. R.

453 D. νεῖ] νῦν κολυμβᾷ· σημαίνει δὲ καὶ τὸ νήθει. R.

D. νευστέον] κολυμβητέον. R.

D. δελφίνα] ὥς τὸν Ἀρίωνα δηλονότι τὸν Μηθυμναῖον. Μηθύμνα πόλις ἐν Λέσβῳ τῇ νήσῳ, ἀφ' ἧς Ἀρίων, κιθαρωδὸς Περιάνδρου τοῦ Κορινθίων τυράννου. οὗτος ἱκανῶς ἔχων χρημάτων, ἐπιθυμία πλειόνων εἰς τε Ἰταλίαν καὶ Σικελίαν ἤκεν, ἀφ' ὧν ἀπὸ τῆς τέχνης χρήματα συλλέξας πολλὰ εἰς Κόρινθον ἐπαναπλεῖ. ἐν ᾧ τῶν ναυτῶν διὰ τὰ τοῦδε χρήματα βουλομένων αὐτὸν ἀνελεῖν, τούτων μὲν ἐκείνοις, εἰ ἀφείεν, ἐξίστατο, πείθειν δὲ οὐκ ἔχων ἐδεῖτο αὐτῶν ἐπὶ τῆς πρῶρας ἄσαι βραχύ, εἴτα εἰς ἣν θάλασσαν ἄλλεσθαι. καὶ οἱ μὲν ἔδωκαν, ὁ δὲ ἄσας ἑαυτὸν ἔρριψε· δελφίς δὲ ὑποθεις ἑαυτὸν τῷ κιθαρωδῷ εἰς Ταίναροι κομίζει τὸ τῆς Λακωνικῆς ἀκρωτήριον. περὶ ταύτης οὖν τῆς ἱστορίας ἐνταῦθα φησὶν. R.

E. ἡ] διασαφητικόν, ὥς νῦν, ψιλούμενον καὶ περισπώμενον. ἔστι δὲ καὶ ἀπορηματικόν, ἀλλὰ δὴ καὶ ἐρωτηματικόν. εἰ δὲ βαρύνοιτο, διαζευκτικὸν δηλοῖ. R.

E. ἀνδρείως] ἀντὶ τοῦ θρασέως. R.

454 D. τὸ πρὸς αὐτὰ τείνον] τὸ ἐπιτήδειον. R.

455 C. ποπάνων] πλακουντίων πλατέων καὶ λεπτῶν καὶ περιφερῶν. ἔψημα δὲ ἔστιν ὃ ἐνιοὶ ἐραῖον καλοῦσιν, οἱ δὲ γλυκύ. R.

456 C. εὐχαῖς ὅμοια] τὰ μὴ καθήκοντα· ἔστι γὰρ ὅτε καὶ τοιαῦτα εὐχόμεθα. R.

457 B. ἐνδύσονται] γρ. ἀμφιέσονται. R.

460 C. σπαργῶσι] Ὀμηρος

οὐθата γὰρ σφαραγεῦντο.

τοὺς μαστοὺς πλήρεις ἔχουσι γάλακτος, καὶ σπαρattuνται ὑπὸ θλίψεως, δέονται τε τοῦ ἐκκριθῆναι αὐτό. σημαίνει δὲ καὶ ὀρμῶσι καὶ ὀργῶσι καὶ ταράττονται. R.

C. τίθταις ταῖς τοῖς τίτθους παρεχούσαις, τροφοῖς δὲ ταῖς τὸν ἄλλον ἀναδεχομέναις πόνον, αἱ καὶ τιθῆναι καλοῦνται, αἵτινες περιφέρουσι, προσπαίξουσι, καὶ τῆς ἄλλης τροφῆς τῆς μετὰ τὸν ἀπογαλακτισμὸν ἐπιμέλειαν ἔχουσιν. R.

464 E. βιαίων δίκη βίας δίκης διαφέρει. βιαίων μὲν γὰρ ἔστιν, εἴ τις βία ἐπεισελθὼν τι ἔλαβεν ἄλλοτριον ἢ ἐκ χωρίου ἢ ἐξ οἰκίας, βιαίων ἐκρίνετο. ἐν δὲ ταῖς σχολικαῖς ὑποθέσεσιν βίας ἔγκλημα ἔστι κατὰ τῶν κόρην ἀρπασάντων ἢ παῖδα ἐλευθερον. σημειωτέον δὲ ὅτι βιαίων γράφουσι τὴν δίκην οἱ παλαιοί, καὶ οὐδεὶς βίας. αἰκίας δὲ δίκη ἔστιν, ὅταν ἐκ προχείρου πάθους τινὸς καὶ μὴ ἐκ προνοίας ἀδίκων τις ἄρξῃ χειρῶν. εἰσήγετο δὲ πρὸς τοὺς τεσσαράκοντα. R.

465 C. πορισάμενοι] κλέψαντες, ἢ τι τοιοῦτον. R.

C. οἰκέτας τοὺς οἰκείους, οὐχὶ δὲ τοὺς δούλους μόνον, ὥς ἡ νῦν συνήθεια. ἔστι καὶ παρ' Ἡροδότῃ ἡ χρῆσις. R.

D. Ὀλυμπιονῖκαι οἱ τοὺς ἐν Ὀλυμπίᾳ νικῶντες ἀγῶνας. μετὰ Πῖσον γὰρ καὶ Πέλοπα καὶ Ἡρακλέα, τοὺς πρώτους διαθεμένους αὐτούς, ἡμελήθησαν ἐπὶ ὀκτὼ καὶ ἑκοσιν Ὀλυμπιάδας. Ἴφίτος δὲ καὶ Λυκούργος οἱ Ἡρακλεῖδαι καὶ Κλεοσθένης ὁ Κλεονίκου ἐπιγεγόμενοι, καὶ εἰς ὁμόνοίαν τοὺς Πελοποννησίους παρακαλοῦντες, πέμπουσι περὶ τοῦ ἀγῶνος ἐρωτῶντες εἰς Δελφούς. καὶ ὁ Ἀπόλλων χρᾶ τοῦτον ἀνανεοῦν, καὶ τοῖς νικῶσιν ἄθλον δίδοναι κότινον, ὃ ἔστιν ἐξ ἀργιελιάς στέφανον. οἱ δὲ τοῖς Ἡλείοις ἐπιτρέπουσι διαθεῖναι τὸν ἀγῶνα· οὗτοι δὲ τοῖς Πισάταις. ἄγεται δὲ διὰ πέντε ἔτῶν μέσον τεσσάρων συντελουμένων. Ἡλις δὲ καὶ Πῖσα πόλεις Πελοποννήσου, τριακοσίους σταδίους ἀλλήλων ἀπέχουσαι. R.

D. ἀναδοῦνται] ἀναπλέκονται, στέφονται. R.

E. οὐκ οἶδα ὅτου] τοῦ Ἀδειμάντου δηλονότι. ἐξέκλινε δὲ τὸ τοῦ λόγου σκληρὸν διὰ τοῦ ἀορίστου. R.

467 C. ἀλλὰ σμικρὸν] ὁ νοῦς οὗτος· ἄρα, ὦ Γλαύκων, ἡγεῖ οὐκ εἶναι μέγιστον κέρδος τὸ τοὺς μέλλοντας γενήσεσθαι παῖδας ἐμπειροπολέμους μετὰ χρόνον αὐτοπτεῖν ἢ μὴ τὰ περὶ πόλεμον; σχεδὸν δὲ τὸ Ὀμηρικὸν παραφράζει·

πρῶτ' ἐλθὼν σὺν ὄχεσφι, διδασκόμενος πολέμοιο,
Εὐφορβος. R.

C. οὐκοῦν] ἀντὶ τοῦ οὐχ οὕτως, καθ' ὑπόκρισιν. R.

C. ὅσα ἄνθρωποι] ἀντὶ τοῦ κατὰ ἀνθρωπίνην φύσιν· οἱ γὰρ θεοὶ πάντα ἴσασι. R.

468 B. πάντων, ἔφη, μάλιστα] σύγκριτα θετικώτερον δοκεῖ μοι. R.

C. πλεῖστοι ἐκ τοῦ τοιούτου] ἀγαθοὶ πλεῖστοι ἐκ τοῦ τιμᾶσθαι. τὸ Ὀμηρικὸν δὲ λέγει·

ἔπει οὐκ ἄρα τις χάρις ἐστίν·

ἴση μοῖρα μένουντι, καὶ εἰ μάλα τις πολεμίζει.

D. ταῦτά γε] τοῦτο πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν βαπτισθέντων Ὀμηρικῶν λόγων ἐν τοῖς πρώτοις. R.

469 C. ὅλῳ καὶ παντὶ διαφέρειν, παροιμία ἐπὶ τῶν πάντη διαφερόντων λεγομένη, παρ' ὅσον τὰ πράγματα καὶ ὅλα τυγχάνει ὄντα, καθ' ὃ συνεχῇ ἐστὶν ἑαυτοῖς, καὶ μέρη ἔχει, καθ' ὃ καὶ διωρισμένα τούτοις πᾶσιν ἐστὶ. τὸ οὖν πάντη διαφέρειν τινός, ἅτε δὴ καὶ καθ' ὅλον καὶ κατὰ μέρος τοῦδε πᾶν διενεγκόν, ὅλῳ καὶ παντὶ λέγεται διαφέρειν. R.

E. ἀναιρέσεις τὰς ὑπὸ τῶν ἐν πολέμῳ ἡττηθέντων ἀναλήψεις τῶν νεκρῶν σωμάτων παρὰ τῶν οἰκείων αὐτοῖς. R.

470 C. ἀπο τρόπου τὸ αἰτίας χωρὶς, πρὸς τρόπου δὲ τὸ κατ' αἰτίαν. R.

D. ἀλιτρηϊώδης πρὸς βίαν ποιουμένη, ἢ ἁμαρτανομένη, ἐκ τοῦ ἀλιτήριοι ὀνόματος παρηγμένη· κατὰ Διονύσιον γὰρ τὸν Ἀλικαρνασσέα, λιμοῦ γενομένου Ἀθήνησιν οἱ πένητες προφερόμενα ἄλευρα διήρπαζον· ἐλέχθησαν οὖν οἱ τοὺς ἀλούοντας ἐπιτηροῦντες ἀλιτήριοι. διέτεινε δὲ τὸ ὄνομα, ὥστε καὶ ἐπὶ πάντων τῶν μετὰ βίας τι ποιούντων ἢ ἁμαρτανόντων λέγεσθαι. R.

472 B. μὴ διάτριβε] μὴ καθ' ὑπερθεσιν λέγε. R.

473 A. ἄρ' οἶόν τε] ὁ νοῦς οὕτως· ἄρα ἀκριβῶς, ὡς ὁ λόγος ἀπαιτεῖ, ἐνδέχεται τοὺς ἀνθρώπους πράττειν, ἢ ἡ πρᾶξις κατὰ φύσιν ἦτον ἄπτεται ἀληθείας ἢ περ ἡ λέξις καὶ ὁ λόγος; ἀλλ' ἐν μὲν τῷ οὐρανῷ εὐρίσκομεν καὶ κύκλον ἐν σώματι καὶ σφαῖραν καὶ τάξιν καὶ ἁρμονίαν καὶ ἀναλογίαν καὶ ὁμοιότητα καὶ ἰσότητα καὶ ἀπλῶς πάντα σύμφωνα τῷ λόγῳ· ἐν δὲ γῇ τοῦτο γενέσθαι δυσχερές. R.

C. τί λέγει, ὅπερ ἐπὶ Μάρκου τοῦ φιλοσόφου, βασιλέως Ῥωμαίων, ἀπέβη. R.

D. κακῶν παῦλα] τῶν πολλῶν ἀνθρώπων. τοῦτο δὲ καὶ Εὐριπίδης λέγει·

πόλις γάρ ἐστι πᾶσα τῶν ἡγουμένων.

475 A. Ἀθήνησι δέκα μὲν ἦσαν φυλαί, διήρητο δ' ἐκάστη τούτων εἰς τρία, εἰς τριττύας, εἰς ἔθνη, εἰς φρατρίδας. οἱ οὖν ἐκάστης τριττύος ἄρχοντες τριττύαρχοι τε καλοῦνται καὶ τριττυαρχοῦσιν. R.

C. κακόσιτον] κακόχυμον, βεβλαμμένον. R.

D. Διονύσια ἐορτὴ Ἀθήνησι Διονύσῳ ἤγετο, τὰ μὲν κατ' ἀγροὺς μηνὸς Ποσειδεῶνος, τὰ δὲ Ἀθήναια μηνὸς Μαιμακτηριῶνος, τὰ δὲ ἐν ἄστει Ἐλαφηβολιῶνος. R.

E. παίδων αἰνύματι] Κλεάρχου γρίφος·

αἶνός τίς ἐστιν ὡς ἀνὴρ τε κοῦκ ἀνὴρ
ὄρνιθα κοῦκ ὄρνιθ' ἰδὼν τε κοῦκ ἰδὼν,
ἐπὶ ξύλου τε κοῦ ξύλου καθημένην
λίθῳ τε κοῦ λίθῳ βάλοι τε κοῦ βάλοι.

Ἄλλως.

ἄνθρωπος οὐκ ἄνθρωπος, ἄνθρωπος δ' ὅμως,
ὄρνιθα κοῦκ ὄρνιθα, ὄρνιθα δ' ὅμως,
ἐπὶ ξύλου τε κοῦ ξύλου καθημένην
λίθῳ βαλὼν τε κοῦ λίθῳ διώλεσεν.

νυκτερίδα ὁ εὐνοῦχος νάρθηκος κισήρει. R.

ς.

485 B. φιλοτίμων καὶ ἐρωτικῶν] ὅτι ἔλεγεν ὅτι τριττυαρχοῦσιν οἱ φιλοτίμοι πολλάκις, καὶ οἱ ἐρωτικοὶ συμπάσχοντες μελιχλῶρους καλοῦσι τοὺς ὠχρούς. R.

C. ἐκόντας εἶναι] ἀντὶ τοῦ ἐθελουσίους. τὸ δ' εἶναι παρέλκει Ἀττικῶς. R.

486 A. ἀνελευθερία ἐστὶν ἔξις φανύλη περὶ χρήματα, μὴ ἀναλίσκουσα ταῦτα εἰς ἃ δεῖ καὶ ὅσα δεῖ καὶ ὅτε δεῖ. σμικρολογία δὲ ἐστὶ φειδωλία, περὶ χυδαίων τινῶν ἢ φροντίδα ἢ συλλογὴν ποιουμένη. μεγαλοπρέπεια ἐστὶν ἔξις βελτίστη περὶ δαπάνας, ἃς τῷ μεγάλῳ καὶ πρόποντι γίνεσθαι προσήκει. R.

487 B. πρὸς μὲν ταῦτα] ὁ νοῦς οὗτος· οἱ πολλοὶ τῶν ἀκονόντων ταῦτα, διὰ τὸ μὴ εἶναι διαλεκτικώτατοι, ἐπιστομίζονται ῥαδίως ὑπὸ σοῦ, ὦ Σώκρατες, ὄντος δεινοῦ ἐν διαλεκτικῇ. καὶ

σὺ μὲν οὐκ ἀληθῆ λέγεις ταῦτα λέγων· ἐκεῖνοι δὲ ἀδυνατοῦσιν ἐλέγχειν σε. ἀλλ' ἐκεῖνοι μὲν μὴ τολμῶντες πρὸς σὲ ἀντιλέγειν σιωπῶσιν· αὐτὰ δὲ τὰ πράγματα ἐναργῶς φαίνεται μὴ συμφωνοῦντα τοῖς ὑπὸ σοῦ λεγομένοις. R.

D. ἀλλοκότους] ἐξηλλαγμένους, ἐναντίους, ξένους, πλημμελεῖς, ἄλλοφυνεῖς. R. libtool.com.cn

488 A. εἰκάσω τὸ ὁμοίῳ, καὶ τὸ εἰκονίζω τὸ αὐτὸ δηλοῖ. χρηται δὲ τῇ λέξει ὅ τε Ξενοφῶν καὶ ὁ Ἀριστοφάνης καὶ ἄλλοι. R.

C. ἄλλοι μᾶλλον] πελθωσιν, ἀπὸ κοινοῦ. R.

C. μανδραγόρα] ὑπνωτικός ὁ καρπὸς τοῦδε τοῦ φυτοῦ. Θεόφραστος δὲ ἐν τῇ περὶ φυτῶν πραγματείᾳ τὴν ῥίζαν τοῦδε ξυσθεῖσαν τε καὶ ὅξει δυνθεῖσαν πρὸς τε τὰ ποδαγωγικά καὶ πρὸς ὕπνον μᾶλλον εἶναι χρησίμην φησί, καὶ δὴ πρὸς φίλτρα. διδόασιν δὲ ἐν οἶνῳ ἢ ὅξει. R.

E. ἀδολέσχην] μακρολόγον, φλύαρον. R.

489 C. κομψευσάμενος] πανουργευσάμενος. κομψευσάμενον τὸν Εὐβουλὸν φησιν, ὃς ὑπὸ Σωκράτους ἐρωτηθεὶς· ὦ Εὐβουλε, σοφὸς ἐθέλεις εἶναι ἢ πλούσιος; ἔφη πλούσιος· τοὺς γὰρ σοφοὺς ὁρᾷν ἐπὶ ταῖς τῶν πλουσίων θύραις καθεύδοντας. πρὸς ὃ τὸν Σωκράτη πάνυ ἀγχλῆως εἰπεῖν· οἱ μὲν σοφοί, ὦ Εὐβουλε, ἴσασιν ὧν δέονται, τῆς πρὸς τὴν τῶν ἀναγκαιῶν χρεῖαν γὰρ χορηγίας, ἧς οἱ πλούσιοι, εἰ βούλονται, χορηγοί· αὐτοὶ δ' οὗτοι οἱ πλούσιοι οὐκ ἴσασιν· τῆς ἀνθρωπίνης γὰρ ἀρετῆς, ἣ διὰ τῆς διδασκαλίας τῶν σοφῶν τῷ βουλομένῳ παντὶ οἶα τ' ἐστὶ παραγίνεσθαι. R.

490 E. πολλοί, φησὶν, ἀρξάμενοι φιλοσοφεῖν ἐγένοντο πονηρότατοι· μικρὰ δὲ τις αὐτῶν μοῖρα καὶ ὀλίγιστοι ἐκφεύγουσι τὴν φθοράν ταύτην, καὶ οὐ γίνονται πονηροί, ἄχρηστοι δὲ ὅμως. R.

E. τὸ ἐξῆς· καὶ μετὰ τοῦτο αὖ τὰς τῶν ψυχῶν φύσεις, τὰς εἰς τὸ τῆς φιλοσοφίας ἐπιτηδεύμα καθισταμένας καὶ μιμουμένας τὰς τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν πράξεις, δεῖ θεάσασθαι, οἷαι οὐσαι εἰς μείζον ἑαυτῶν ἐπιτηδεύμα ἀφικόμεναι, πλημμελοῦσαι ψόγον κατὰ τῆς φιλοσοφίας προσήψαν. R.

493 A. οὗτοι] οἱ δημαγωγοί, οὓς σοφιστὰς μεγίστους ἄρτι ἔλεγεν. R.

A. διὰ τοῦ θρέμματος ἐξετραγώδησε τὴν ἀλογίαν τῶν τοιούτων ὄχλων. R.

D. τούτοις] τοῖς ιδιώταις, τοῖς ἀπαιδεύτοις. R.

D. Διομήδεα ἀνάγκη, παροιμία ἐπὶ τῶν κατ' ἀνάγκην τι πραττόντων εἰρημένη, ἀφ' ἱστορίας τοιαύτης, ἧς καὶ Ἀριστοφάνης μέμνηται ἐν Βατράχοις, ὅτι Διομήδης καὶ Ὀδυσσεὺς τὸ Παλλάδιον κλέψαντες ἐξ Ἰλίου νυκτὸς ἐπανήσαν ἐπὶ τὰς ναῦς σελήνης ὑποφαινούσης, φιλοτιμούμενος δ' Ὀδυσσεὺς αὐτοῦ μόνου δόξαι γενέσθαι τὴν πρῶξιν, ἐπεχείρησε τὸν Διομήδεα μετὰ τοῦ Παλλადίου προηγουμένον ἀνελεῖν. ὁ δὲ κατὰ τὸ τῆς σελήνης φῶς τὴν κατ' αὐτοῦ θεασάμενος τοῦ ἐπιφερομένου ξίφους σκιάν, συλλαμβάνει τε τὸν Ὀδυσσεά, καὶ τὰς χεῖρας τοῦδε συνδεῖ, προάγειν τε κελεύει, καὶ τύπτων αὐτοῦ πλατεῖ τῷ ξίφει τὸ μετάφρενον ἐπὶ τοὺς Ἑλλήνας παραγίνεται. R.

494 B. ἄλλως] μάλιστα, ὡς νῦν, ἢ μάτην, ἢ κατὰ ἄλλον τρόπον. R.

495 E. ἀποτεθρυμμένοι] ἀπηργισμένοι. εἴρηται κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπὸ τῶν θρύων, ἃ ἔστι βοτάνη τις ἀγρία καὶ ἀγροῦς. R.

E. οἶμαι βαναυσίας ἐνταῦθα κοινότερον λέγεσθαι τὰς κατὰ τὰς τέχνας ἀναστροφάς, ἀπὸ τῶν διὰ πυρὸς ἐργαζομένων τεχνῶν εἰρημένης (βαῦνος γὰρ ἢ κάμινος), οὐ μὴν βαναυσίαν ἐν τούτοις λέγειν ἥτοι ἀπειροκαλίαν, ἣν ἀμφοτέρωθεν μὲν οὕτως Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς Νικομαχείοις ἠθικοῖς καλεῖ, ἐν τοῖς μεγάλοις δὲ σαλακωνίαν. ἔστι δὲ περὶ χρημάτων δαπάνας ὑπερβολή, ἑλλειψις δὲ μικροπρέπεια· ὧν μεγαλοπρέπεια μεσότης ἐστίν. R.

497 E. εἰπόντος Ἀδεϊμάντου ὅτι τέλος ἐχέτω τὰ περὶ τούτων, ὁ Σωκράτης φησὶν ὅτι κωλύομαι ὑπακοῦσαι σοι βουλόμενος, ἀλλ' οὐ δύναμαι· ἔτι γὰρ δεῖ περὶ τῶν αὐτῶν λέγειν ἀναγκαίως. R.

498 A. Ἡράκλειτος ὁ Ἐφέσιος, φυσικὸς ὢν, ἔλεγεν ὅτι ὁ ἥλιος ἐν τῇ δυτικῇ θαλάσῃ ἐλθὼν καὶ καταδύς ἐν αὐτῇ σβέννεται, εἶτα διελθὼν τὸ ὑπὸ γῆν καὶ εἰς ἀνατολὴν φθάσας ἐξάπτεται πάλιν, καὶ τοῦτο αἰεὶ γίνεται. Ἄλλως. Ἡράκλειτος Βαθίωνος, Ἐφέσιος, μεγαλόφρων γεγονὼς καὶ ὑπερόπτης παρ' ὄντινοῦν. οὗτος τὸ τοῦ ἡλίου ἔλεγεν εἶναι σχῆμα σκαφοειδὲς καὶ ὑπόκυρτον, καὶ τὴν ἑκλειψιν αὐτοῦ συμβαίνειν κατὰ τὴν τοῦ

φκαφοιδοὺς στροφὴν, ὥστε τὸ μὲν κοῖλον ἄνω γίνεσθαι, τὸ δὲ κυρτὸν κάτω πρὸς τὴν ἡμετέραν ὄψιν. ἀλλὰ μὴν καὶ Ξενοφάνη τὸν Κολοφώνιον κατὰ σβέσιν τὴν ἡλιακὴν ἐκλείψιν λέγειν γίνεσθαι φασι, καὶ πάλιν πρὸς ταῖς ἀνατολαῖς ἀνίσχειν αὐτόν. R.

B. διὰ τῆς εἰωθυίας εἰρωνείας Σωκράτης νῦν λαυθανόντως ὑποτίθεται ἡμῖν, ὅτι δεῖ τοὺς νέους μειρακιώδη φιλοσοφίαν μαρτάνειν. λέγει δὲ τὴν μαθηματικὴν· οἰκία γὰρ αὕτη τοῖς νέοις θεοῖς. καὶ γὰρ δι' αὐτῆς τὰς κινήσεις τῶν νέων θεῶν διδασκόμεθα. ἡ δὲ διαλεκτικὴ τοῖς τοιοῦτοις ἀνδράσιν ἐπισφαλὴς. καὶ ὁ Πλωτῖνος τοιοῦτο λέγει τὸ παραδοτέον τοῖς νέοις τὰ μετῆματα πρὸς συνεθισμόν τῆς ἀσωμάτου φύσεως. R.

D. εἰς μικρὸν] ἀντὶ τοῦ εἰς μέγαν, εἰρωνικῶς. R.

D. οὐ γὰρ πώποτε εἶδον] μικρὸν τὸ λέγειν ὅτι ἔργω μὲν τὰ νῦν λεγόμενα καλῶς οὐκ εἶπον οἱ πολλοί, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τοιαῦτα ῥήματα εἶδον. καὶ γὰρ ὁ Θουκυδίδης, ἐπιπλήττων τοῖς Ἀθηναίοις, λέγει ὅτι ὑμεῖς θεαταὶ μὲν ἐστε τῶν λόγων, ἀκροαταὶ δὲ τῶν ἔργων. τὸ δὲ ἐξεπίτηδες ἀντὶ τοῦ ἐκ παρασκευῆς καὶ ἐπιμελείας πιθανῶς συντεθέντα. καὶ τὸ πολὺ μᾶλλον ἔμφρασιν πολλὴν ἔχει τῆς τῶν πολλῶν ἀφροσύνης, καὶ τὸ ὁμοιωμένα ἀλλήλοις εἶναι τὰ τοιαῦτα ῥήματα καὶ οὐχὶ τοῖς οὖσιν ἐδήλωσε διὰ τοῦ ἐξῆς, ὅτι ἀνδρα ὁμοιωμένον ἀρετῆς ἔργῳ πρῶτον, εἶτα λόγῳ, οὐκ εἶδον οἱ τοιοῦτοι. R.

E. ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου, ὥσπερ νῦν] εἰρωνικῶς. ἡ γὰρ ἀλήθεια αὐτομάτως ὥς εἰπεῖν συνέρχεται· οὐ γὰρ ἀγράφῳ γραμματεῖω ἔοικεν ἡ ψυχὴ. R.

E. ἐτέρα] ἀριστοκρατουμένη. R.

499 A. τὰ δὲ κομψὰ] δεῖ πορίσασθαι ἐκ τούτων ὅτι ἡ τῆς ἀληθείας εὗρεσις αὐτῇ καθ' ἑαυτὴν ἐστὶν αἰρετὴ καὶ οὐ πρὸς ἄλλο σκοπεῖ, ἀλλὰ μόνον ἡ γνῶσις αὐτῆς ἀρκεῖ πρὸς εὐδαιμονίαν. R.

B. κατήκοοι] ἀντὶ τοῦ κατακουόμενοι. R.

C. εὐχαῖς ὅμοια] τοῦτο καὶ κενὴν φασι μακαρίαν. R.

E. ὅτι εὐμετάβολον τὸ τῶν πολλῶν πλῆθος, δηλοῖ καὶ Ὅμηρος ἀπεικάζων τὴν ὁρμὴν αὐτῶν κύμασι παντοίων ἀνέμων καὶ τοῖς τοιοῦτοις. ἀλλὰ καὶ νῦν τοῦτο λέγει, ὅτι καὶ λόγῳ τις αὐτοῖς ἐνδείξεται τὴν ἀληθεῖ φιλοσοφίαν, καὶ αὐτῷ ἔργῳ τοιοῦτος ἢ φαινόμενος, φαιδῶς ἀν' πείσει αὐτούς, καὶ τοσούτῳ ῥῆγον

ὅσῳ ἂν εἶεν πλείους. καὶ γὰρ οἱ πλείους μᾶλλον τῇ τῆς ὕλης ἀτάξιᾳ ἀναλογουσί, καὶ μᾶλλον εὐάλωτοι πρὸς ἐκάτερα, ἥπερ οἱ ὀλιγωτέροι. R.

500 A. οὐκοῦν] ἀντὶ τοῦ τοιγαροῦν. R.

D. οὐ προσήκον ἐπισκευωματοῦς] οὐ προσηγόντως εἰσεληλυθότας. R.

503 A. βασανιζόμενον οὐ τὸν αἰκιζόμενον καὶ τιμωρούμενον σημαίνει παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ἀλλὰ τὸν ἀναπνύμενον καὶ ἐλεγχόμενον καὶ δοκιμαζόμενον ἢ διὰ λόγων ἢ πραγμάτων, οἷός τις ἐστίν, ἀπὸ λίθου γένους τινὸς καλουμένου βασάνου, ᾧ τὸ καθάρων χρυσίον δοκιμάζεται. R.

B. ὄκνος] ἀνάδυσσις, εὐλάβεια, ἀναβολή. R.

504 D. ὑπογραφὴν] ὅτι τὸ πρὸ ὀλίγου τὸ ἀνδρείκελον ἐνέγραφεν καὶ θεοείκελον ἐν τῷ πίνακι. R.

505 A. πολλάκις ἀκήκοας] ἀπειράκις γὰρ ἡ αἰδῖος ψυχὴ ταῦτα καὶ ἤκουσεν καὶ ἐπελάθετο. R.

506 B. πάλαι καταφανής] ἐξ αἰδίου γὰρ αἱ ψυχαὶ ἀλλήλας γινώσκουσι. διὰ τὸ ὄρεκτὸν εἶναι τὸν νοῦν καὶ τὴν ἐπιστήμην κατὰ φύσιν αὐταῖς, καὶ τὸ δοξαστὸν ὥς ἐπίκτητον ἀποπέμπεσθαι, οὐκ ἀποζῇσει αὐταῖς ἡ δόξα. R.

D. παρ' ἄλλων] παρὰ τῶν κρείττονων ἡμῶν γενῶν. R.

D. ἀρκέσει] τὸ γὰρ θεῖον πᾶν οὐ μόνον αὐταρκὲς ἀλλὰ καὶ ἱκανόν. R.

D. ὅπως μὴ] ἐλλειπῆς ἡ φράσις· τοῦτο δὲ ἔθος Ἀττικόν. λείπει γὰρ τὸ σκόπει ἢ τι τοιοῦτο. R.

D. ἐάσωμεν] παρὰ γὰρ τὴν τῶν καταδεεστέρων ἀνεπιτηδειότητα τὰ κρείττονα ἀδυνατοῦσιν ἐνεργεῖν. R.

507 C. οὐ πᾶν] οὐδαμῶς. R.

509 B. τὸ γελοῖως δια τὴν ὑπερβολήν. ἀσύγκριτον γὰρ τὰ γὰθὸν ἀπλῶς πρὸς πάντα. τὰ γὰρ κρείττονα ἡμῶν γένη διαπορθμεύουσι τὰ παρὰ θεῶν εἰς ἡμᾶς ἀγαθὰ. ἡ δὲ θεῖα ἀνάγκη τῇ θεῖᾳ βουλήσει ἢ αὐτῇ, καὶ ὁμοιον ἢ τε αἰθερσις τῷ κλήρῳ, καὶ τὸ ἐλέσθαι τῷ λαχεῖν, καὶ τὸ εἶναι τῷ ἐνεργεῖν, καὶ τὸ βούλεσθαι τῷ δύνασθαι, καὶ εἶναι ἀπλῶς ἐν θεῷ πάντα ἐνιαύως. Ἄλλως. τὸ γελοῖως ἡγοῦν ἐγκοσμίως. οἱ γὰρ νέοι καὶ ἐγκόσμιοι θεοὶ τοῦτο αἰνίσκονται. παίγνιον γὰρ τὸ σωματικὸν πᾶν τοῖς νοητοῖς παραβαλλόμενον. τὸ δὲ παίζειν καὶ γελᾶν τῶν νέων οἰκεῖον. καὶ τὸ

ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν
περὶ τῶν ἐγκοσμίων εἴρηται θεῶν. ὁ γοῦν Γλαύκων ἀναλόγως
ἐγκοσμίῳ προσώπῳ εἰκότως γελοίως λέγει. τὸ δὲ Ἀπολλὼν οἰ-
κεῖον τῷ τε ἡλίῳ εἰς ταυτὸν ἐρχομένῳ τῷ Ἀπόλλωνι, καὶ τῷ λέ-
γοντι ἐπιγινόντι τὸν ἑαυτοῦ βασιλέα ἡλίον καὶ Ἀπόλλωνα τὸν
αὐτόν. R. www.libtool.com.cn

C. Ἀπολλων] ἐπίφθεγμα θαυμαστικόν, ὡς τὸ Ἡράκλεις. R.

D. Σχόλιον ἐκ τῶν Ἀρχύτου καὶ Βροντίνου καὶ Ἰαμβλίχου
ἐπιτηθέν. Γραμμὴν διχα τὸ πρῶτον τετμημένην, εἴτε εἰς ἴσα
τμήματα κατ' Ἀρχύταν καὶ τὸν Χαλκιδέα Ἰάμβλιχον, εἴτε καὶ εἰς
ἄνισα, ὡς ἐν τῶν τισιν ἀντιγράφων τοῦ Πλάτωνος εὑρηται, τὰ
ὄντα πάντα δηλοῦσθαι εἰς δύο κατὰ πρώτην διαίρεσιν τεμνό-
μενα, τὸ νοητὸν δηλονότι καὶ ὁρατόν. εἰ μὲν εἰς ἴσα, διὰ τε τὴν
τῶν λόγων μετουσίαν καὶ τῶν εἰδῶν, καὶ τὴν τῶν μετεχόντων
πρὸς τὰ μετεχόμενα ὁμοιότητα, καὶ τῷ τὴν ἀναλογίαν τὴν αὐτὴν
πῶς εἶναι ἐπ' ἀμφοτέρων· εἰ δὲ εἰς ἄνισα, ὡς ἐν ἄλλοις εὑρηται,
διὰ τὴν τῶν νοητῶν πρὸς τὰ αἰσθητὰ ἴσως ὑπεροχὴν καὶ ἀνο-
μοιότητα. ὅλον ἐκάτερον αὖ εἰς δύο ἀνὰ τὸν αὐτὸν διηρηθῆναι
λόγον, τῷ τὴν γνωστικὴν δύναμιν δι' ὅλον ὁμοειδῆ πρὸς ἑαυτὴν
εἶναι. τὸ μὲν γὰρ ὁρατόν εἰς εἰκόνας καὶ ὧν εἰσὶν εἰκόνες, τὸ δὲ
νοητὸν εἰς τὰ διανοητὰ καὶ τὸ ἰδίως νοητὸν διακρίνεσθαι. καὶ
εἰκόνας μὲν σκιὰς τε καὶ τὰ ἐν τοῖς ὕδασι καὶ κατόπτροις καὶ
ὅλως πυκνοῖς καὶ λεῖοις καὶ φανοῖς ξυνιστάμενα εἰδωλὰ τε καὶ
φαντάσματα εἶναι, ὧν δ' εἰσὶν εἰκόνες, αὐτὰ δηλονότι τὰ αἰσθητὰ
σώματα, ζῶα τε καὶ φυτὰ καὶ τὰ παραπλήσια· καὶ διανοητὰ
μὲν τὰ μαθηματικά τε καὶ ἐπιστητὰ γένη, γεωμετρίαν, ἀστρο-
νομίαν καὶ τὰ τούτοις ἀδελφά, νοητὰ δὲ τὰς ἰδέας τε καὶ ὄντως
οὐσας οὐσίας. ἀνάλογον οὖν ἔχειν ὡς τὰ εἰκαστὰ πρὸς τὰ αἰ-
σθητὰ τε καὶ φυσικὰ σώματα, οὕτω τὰ διανοητὰ πρὸς τὰ νοητὰ.
εἰκόνας τε γὰρ τῶν νοητῶν εἶναι τὰ διανοητὰ, ὡς τὰ εἰκαστὰ
τῶν αἰσθητῶν, τὰ τε αἰσθητὰ καὶ νοητὰ τῇ μᾶλλον καὶ ἥττον
ἀληθείᾳ τῶν εἰκασθέντων καὶ διανοητῶν διωρίσθαι· τὰ μὲν
γὰρ μᾶλλον τὰ δὲ ἥττον ἀληθῆ εἶναι. καθ' αὐτὰ μὲν γὰρ καὶ
οὐκ ἐν ἄλλοις ὑφεστάναι τὰ αἰσθητὰ, σκιὰς δὲ καὶ εἰδωλὰ τοῖς
αἰσθητοῖς παρυφίστασθαι, ἐν ἐκείνοις καὶ οὐ καθ' αὐτὰ ὄντα·
καὶ διὰ τοῦτο ἐκείνων ὑποσπασθέντων μηδὲ ταῦτα φαίνεσθαι
ἔτι. εἶναι δὲ καὶ ταῦτα αἰσθητὰ μὲν τῷ γένει, ἅτε δὴ τῇ αἰσθη-

σει ὑποπίπτοντα, εἰκαστὰ δὲ μᾶλλον καὶ δοξαστὰ εἶναι. οὕτω δὲ καὶ τὰ διανοητὰ τῶν νοητῶν εἶναι εἰκόνας καὶ εἰδῶλα, ἅτε μὴδὲ αὐτὰ κυρίως ἀλλ' ἐξ ἀφαιρέσεως ὄντα, καὶ πρὸς τὰ καθ' αὐτὰ τε καὶ ὄντως ὄντα, τὰ νοητὰ δηλονότι, τὴν ἀναφορὰν ἔχοντα. διὸ καὶ τὴν ψυχὴν τὰ μὲν αἰσθητὰ καὶ νοητὰ πρῶτά τε καὶ αὐτόθεν γινώσκειν, ὥσπερ καὶ ὑφίσταται πρῶτα, τὰ δὲ εἰκαστὰ καὶ διανοητὰ δεύτερα, ὡς καὶ δεύτερα ὑφίσταται. ὥσπερ γὰρ οὐ μένει ἐν τοῖς εἰκαστοῖς τῇ δόξῃ ταῦτα περιλαβοῦσα, ἀλλὰ ζητεῖ τὰ καθ' αὐτὰ ὑφιστάμενα, οἷς ἔπεται τὰ εἰκάσματα, οὕτω καὶ τὰ ἐπιστητὰ καὶ διανοητὰ θεωροῦσα καὶ διανοοιζομένη οἶον τρίγωνον ἰδρυσμένον διάμεσον καὶ τὰ παραπλήσια, οὐ περὶ τούτων διανοεῖται, ἀλλ' ἐκείνων πέρι οἷς ταῦτα ἔοικε. ταῖς τε γὰρ εἰκόσι τὰ περὶ τὰ μαθήματα γένη εἶναι ἀνάλογον, καὶ τὴν αὐτῶν γνῶσιν ταῖς τῶν εἰδῶλων εἰκασίαις ἔχειν τινὰ ὁμοιότητα. ἀπὸ τε γὰρ τῶν νοήσεων τὴν τῶν μαθηματικῶν γνῶσιν λαμβάνειν τὴν ἐνέργειαν, καὶ ἀπὸ τῶν νοητῶν ἐπὶ τὰ μαθηματικά ὡς εἰκόνας μεταβαίνειν, ὑποθέσεις τε ἀναποδείκτους ἑαυταῖς ὑποτιθεμένην λόγον οὐδένα οὐδενὶ ἀξιοῦν διδόναι, ὡς παντὶ φανερόν, ἐκ τοιούτων τε ὑποθέσεων ὡς ἀρχῶν οὐκ ἐπ' ἀρχὴν ἀλλ' ἐπὶ τελευτὴν ἰέναι, αὐτὰ σκεπτομένην τὰ μαθηματικά τῇ διανοίᾳ. τῶν νοητῶν δὲ γε τῶν λόγων μετὰ τῆς τοῦ διαλέγεσθαι δυνάμεως καὶ τῆς τελείας διαλεκτικῆς τῇ νοήσει προσχρωμένην ἅπτεσθαι ἐξ ὑποθέσεων ὡς οὐκ ἀρχῶν (οὐδὲν γὰρ ὅ τι ἐκείνων εἶναι ἀρχὴν) ἀλλ' ὅπερ καλοῦνται ὑποθέσεων καὶ ἐπιβάσεων ἐπ' ἀρχὴν τὴν ἀνυπόθετον ἰέναι, ἧς μὴδὲν ἔτι δηλονότι προὔποτίθεται, ἅτε καὶ μὴδὲν ὄν, ὃ ἂν εἴη πρὸ ἐκείνης. κάκειθεν αὖ ἐπὶ τελευτὴν καὶ τὰ διανοητὰ κατιέναι, οὐδενὶ προσχρωμένην αἰσθητῶ, ἀλλὰ τοῖς νοητοῖς αὐτοῖς εἶδеси δι' αὐτῶν. ὥσπερ δὲ ἔχει τὰ πράγματα ἀληθείας τε καὶ μὴ, οὕτω σαφηνείας τε καὶ μὴ τὰ περὶ αὐτὰ καταγιγόμενα τῆς ψυχῆς ἔχειν πάθη. εἶναι δὲ ταῦτα τέτταρα, νοῦν, διάνοιαν, πίστιν καὶ εἰκασίαν, ἐπὶ τέτταρσι τούτοις πράγμασι, νοητοῖς, διανοητοῖς, αἰσθητοῖς τε καὶ εἰκαστοῖς. ὦν νοῦν μὲν καὶ αἰσθήσιν ἀρχὰς εἶναι τοῦ λόγου, ὡς ἐν τῷ περὶ νοῦ τε καὶ αἰσθήσεως Ἀρχύτα δοκεῖ, τέλη δὲ ἐπιστήμην καὶ δόξαν, ὡς ὑπὸ μὲν ἐκείνων αποτελουμένων κάκειθεν ὁρμωμένου, κατιόντος δὲ καὶ τελευτῶντος εἰς ἐπιστήμην καὶ δόξαν. καὶ τοιαῦτα μὲν εἶναι τὰ γένη τῶν ὄντων, τοσαῦτα δὲ καὶ τὰ τούτων κριτήρια. R.

Z.

P. 514 A. Ἀττικοὶ καὶ τὸ ἰδέ οἰζύνουσι καὶ τὸ λαβέ καὶ τὸ φαγέ, ὁμοίως τῷ ἔλθέ, εὔρέ, εἰπέ. R.

516 E. γνωματεύοντα] διακρίνοντα, διαγινώσκοντα ἀκριβῶς. R. www.libtool.com.cn

517 C. ἐνταῦθα] ἐν τῷ νοητῷ. R.

518 B. μετρίως] ἀντὶ τοῦ ἐπιεικῶς πάνν. R.

519 C. Πτολεμαῖος ὁ μέγας ἐν ὃ Γεωγραφουμένων φησί τὰς μακάρων νήσους ἕξ τὸν ἀριθμὸν ἐν τῇ ἐντὸς Αἰβύη κατὰ τὸ Ἀτλαντικὸν πέλαγος. R.

520 B. τοιοῦτοι γιγνόμενοι] οἱ φιλόσοφοι. R.

521 A. εἰ μὲν εὔροις, φησί, βίον ἀμείνω φιλοσόφου βίον. λέγοι δ' ἂν θεοῦ μόνον· καὶ γὰρ θεὸς ἀμείνων φιλοσόφου μόνος. R.

C. οστράκου περιστροφῇ] παροιμία ἐπὶ τῶν ταχέως τι ποιοῦντων λεγομένη. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα παιδιᾶς. Ἄλλως. ἐπὶ τῶν διὰ τάχους εἰς φυγὴν ὁρμῶντων, ἢ ἐπὶ τῶν εὐμεταβόλων. R.

525 D. τοὺς περὶ ταῦτα δεινούς] τοὺς ἀριθμητικούς. R.

E. αὐτὸ τὸ ἐν] τὴν μονάδα τὴν παρὰ τοῖς μαθηματικοῖς. R.

526 B. ὀξεῖς] ὅλος ἦν Θεαίτητος. R.

C. μείζω πόνον παρέχει μανθάνοντι] ἵσως τοῦτο βούλεται λέγειν ὁ Πλάτων, ὅτι τῶν μετὰ πολλοῦ πόνου κατορθουμένων τεχνῶν οὐκ ἔστιν οὐδεμία τοιαύτη εὐκολος ὥς ἡ ἀριθμητικὴ. R.

B. οὐ δέον] ἀντὶ τοῦ οὐ δεόντως, Ἀττικῶς. R.

D. ἡδύς] εὐήθης. ἐκάλουν δὲ οὕτω καὶ τοὺς ὑπομωρούς. R.

D. ἐκάστου] ἐκάστου ἀνδρὸς τοῦ μανθάνοντος. R.

529 C. δίκην] νῦν τιμωρίαν. R.

D. Δαίδαλος ὁ Εὐπαλάμου καὶ Φρασιμήδης, ἀγαλατοποιὸς ἄριστος. R.

530 A. ὁ τῷ ὄντι, φησὶν, ἀστρονομικὸς τὸν μὲν ὁρώμενον οὐρανὸν βλέπει τε καὶ θαυμάζει διὰ τῆς εὐτάκτου κινήσεως τὸν δημιουργόν, ἄτοπον δὲ ἡγήσαιτ' ἂν ἐξονυχίζειν καὶ λεπιδῶς τοῖς φαινομένοις κεχηρῆναι καὶ παντὶ τρόπῳ ζητεῖν τὰς κινήσεις αὐτῶν λεπτομερῶς. R.

D. ὅτα παγῆναι] περὶ μουσικῆς, ἣ ἔστιν ἀντίστροφος

ἀστρονομίας· ἡ μὲν γὰρ ὄψει, ἡ δὲ ἀκοῇ πέπηγεν· λέγει δ' οὐ τὴν τοῦ ἀλόγου ἐπιμέλειαν, ἀλλὰ τὴν κατὰ Πυθαγόραν ἐν λόγῳ καὶ θεωρήματι. R.

531 B. κολλόπων] κολλάβων. οὕτω δὲ λέγονται τὰ τῶν χορδῶν ἐπιτόνια, περὶ ἃ εἰλοῦνται αὐταὶ, πρὸ γὰρ ναυτιαῖον τοῦ τραχήλου τοῦ βοῦς μέρος κόλλωψ καλεῖται, διὰ τὸ εἰς κόλλαν εὐθετεῖν. R.

532 A. διαλεκτικὴν τὴν διακριτικὴν τῆς πραγματικῆς, οὐ τὴν νῦν λεγομένην. R.

533 E. πρώτην μοῖραν] τὴν τῶν νοητῶν, τὴν τῶν μαθηματικῶν, τὴν τῶν φυσικῶν, τὴν τῶν τεχνικῶν. R.

534 D. ἐπικαταδαρθάνειν] ἐπικατακοιμίζεσθαι. R.

E. θριγκὸς] περίφραγμα, στεφάνη, τειχίον, περίβολος. R.

535 B. δριμύτητα] ὀξύτητα, σφοδρότητα, θερμότητα, ταχύτητα. R.

536 B. ἄρρατον] ἰσχυρόν, στερεόν, ἢ δυσκίνητον. R.

C. προπεπηλακισμένην] ὑβρισμένην, ἡδίκημένην, διασεσυρμένην, ἐξουθενημένην. R.

C. Σόλωνι] τούτου γὰρ τὸ αἰεὶ γηράσκω πολλὰ διδασκόμενος. R.

537 A. εἰς ἀριθμὸν] ὡς Ὅμηρος· ἐν ἀνδρῶν ἵζει ἀριθμῷ. R.

H.

P. 544 B. ὥσπερ παλαιστῆς] ἕθος γὰρ τούτοις, ὅταν πέσωσιν ὁμοῦ, ὡς μηδένα ἐπιπτεσεῖν τοῦ λοιποῦ, πάλιν ἐγερωθέντας ἐφ' ομοίῳ συμπλεκῆναι σχήματι, ὅπερ τὴν αὐτὴν εἶπε λαβὴν. R.

D. ἐκ δρυὸς] τὸ ἐν τῇ τ τῆς Ὀδυσσεύος Ὀμήρῳ ὑπὸ Πηνελόπης φηθὲν Ὀδυσσεὶ ἀναγνωρίζομένῳ αὐτῇ ἐνταῦθα ἐπὶ τῶν πολιτειῶν παρωδεῖται. ἔστι δὲ τὸ

οὐ γὰρ ἀπὸ δρυὸς ἐσσι παλαιφάτου, οὐδ' ἀπὸ πέτρας.

οἱ γὰρ παλαιοὶ ἐκ δρυῶν καὶ πετρῶν τοὺς πρὸς αὐτῶν γεννηθῆναι ὑπελάμβανον, διὰ τὸ τὰς τικτούσας εἰς στελέχη καὶ σπήλαια τὰ βρέφη ἐκτιθέναι, ἐπεὶ καὶ τὰς μίξεις κατὰ τὰς ἐρημίας ἐποιῶντο οἱ πάλοι ἄνθρωποι, δρυῶν ἢ πετρῶν πλησίον. R.

546 A. τὰ φυτὰ διέστησε τῶν ζώων οὐ τῷ αἰσθητικῷ περιπατητικῷς (οἶδε γὰρ καὶ φυτῶν αἰσθησιν), ἀλλὰ τῷ ἐγγείῳ,

τουτέστι τῷ μονίμῳ, ὡς κατερριζωμένα ἐν γῇ, τὰ δὲ τῷ ἐπιγείῳ, ὃ ἐστὶ τῷ πορευτικῷ, ὡς φερόμενα ἐπὶ γῆς. R.

A. εἰ ὁ πᾶς χρόνος αἰῶνός ἐστι τοῦ παντός εἰκὼν· λέγεται γὰρ καὶ ὁ αἰὼν πᾶς. τὸ μὲν οὖν παράδειγμα τὸν ἅπαντα αἰῶνά ἐστι, μέτρον δ' ὁ πᾶς αἰὼν. μέτρον ἄρα καὶ ὁ πᾶς χρόνος. ἀλλ' ὁ μὲν τῆς τοῦ νοητοῦ ζωῆς μέτρον, ὃ δὲ τῆς τοῦδε τοῦ κόσμου ζωῆς, ὁ χρόνος. καὶ εἴη ἂν τῆς τῶν ἐν αὐτῷ πάντων ἀσωμάτων κινήσεως καὶ σωματικῶν πασῶν κοινῆς συναποκαταστάσεως μέτρον παντελές, ὃ δὴ πολλάκις συνελισσόμενον ποιεῖ τὸν ἅπτερον χρόνον. R.

B. θεῖον γεννητὸν οὐ τὸν ὅλον φησὶ κόσμον, εἰ καὶ προγουμένως τοῦτον, οὔτε τὸν ἐν οὐρανῷ μόνον οὔτε τὸν ὑπὸ σελήνην, ἀλλὰ πᾶν τὸ ἀεικίνητον καὶ περιφερόμενον, εἴτ' ἐν οὐρανῷ εἴδ' ὑπὸ σελήνην, ὡς μὲν σωματικὸν γεννητὸν καλούμενον (οὐδὲν γὰρ σῶμα ἀνθυπόστατον), ὡς δ' ἀεικίνητον, θεῖον· μμεῖται γὰρ τὰ θεϊότατα τῶν ὄντων ἀγρυπνον ἔχοντα ζωήν. τὸν τέλειον δ' ἀριθμὸν οὐ μόνον χρὴ νοεῖν ἐπὶ δακτύλων τιθέντας (οὗτος γάρ ἐστιν ἀριθμητὸν μᾶλλον ἢ ἀριθμός, καὶ τελειούμενος καὶ οὐδέποτε τέλειος αἰεὶ γιγνόμενος), ἀλλὰ τὴν αἰτίαν τοῦτον νοερὰν μὲν οὖσαν, περιέχουσαν δὲ τὸν πεπερασμένον ὄρον τῆς τοῦ κόσμου πάσης περιόδου. R.

550 A. πατρὸς λόγους] ὁ γὰρ πατὴρ πλησιαίτατος, ὡς σύν-οικος. R.

B. τῷ μέσῳ] τῷ ἐν τῇ ἑαυτοῦ ψυχῇ. R.

C. ὅτι ἐκ τοῦ φιλοτίμου φιλόπολις γίγνεται, ἀπὸ τιμημάτων οὐσῶν τῶν ἀρχῶν, ὡς Ῥωμαῖοι. Ἄλλως. ἡ τῶν Ἀθηναίων πόλις εἰς μεγάλα μέρη διηρεῖτο τέτταρα. ταῦτα δὲ πολιτικὰ τιμήματα ἐκάλουν, ἅπερ ἦν πεντακοσιομεδύμων, ἑπτάων, ξευγυτῶν, θητικῶν· οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ φ' μέτρα ξηρὰ καὶ ὕγρα ποιεῖν κληθέντες ἀνήλiskon εἰς τὸ δημόσιον τάλαντον· οἱ δὲ τὴν ἑπτάδα τελοῦντες ἐκ μὲν τοῦ δύνασθαι τρέφειν ἑπταπυς κεκληθῆναι δοκοῦσιν, ἐποιοῦν δὲ μέτρα τ', ἀνήλiskon δὲ ἡμιτάλαντον· οἱ δὲ τὸ ξευγῆσιον τελοῦντες ἀπὸ σ' μέτρων διελέγοντο, ἀνήλiskon δὲ μνᾶς ι'. οἱ δὲ τὸ θητικὸν οὐδεμίαν ἀρχὴν ἤρχον οὐδὲ ἀνήλiskon. R.

D. φιλοχρηματισταὶ οἱ φιλοῦντες πορίζειν χρήματα, φιλοχρήματοι δὲ οἱ φιλοῦντες χρήματα. R.

552 B. κηφὴν] εἶδος μελίσσης ἄκεντρον, ὃ κατεσθίει τὸ μέλι μόνον, ἀργὸν δέ· ἀφ' οὗ καὶ τοὺς μὴ δυναμένους δρᾶν οὕτω φασίν. R.

C. δεινὰ κέντρα ἔχοντας] τοὺς ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ δυνάστας. R.

553 C. γλίσχρωσ] πᾶν θυπαῶς καὶ μετὰ φειδωλίας. R.

C. τιάρα ἐστὶν ἡ λεγομένη κυρβάσις. ἔστι δὲ κόσμος ἐπικεφάλαιος, ἣ οἱ Περσῶν βασιλεῖς μόνοι ὀφθῆ ἔχρωντο, οἱ δὲ στρατηγοὶ κεκλιμένη. Ἡρόδοτος δὲ ἀρσενικῶς τὸν τιάραν φησί. τινὲς δὲ καὶ κίταριν λέγουσι τὸ αὐτό· Θεόφραστος δὲ ἐν τῷ περὶ βασιλείας Κυπρίων εἶναι λέγει τὴν κίταριν. R.

C. στρεπτοὺς] ὄρμους περὶ τὸν τράχηλον ἢ τὰς χεῖρας, οὓς καὶ στεφάνους χειρῶν λέγει Ἴων ἐν Φρουροῖς. ἀκινάκης δὲ Περσικόν τι ξίφος, ἢ δόρυ μικρὸν Περσικόν. R.

554 A. αὐχμηρὸς] στυγνός, σκοτεινός. R.

B. τυφλὸν] τὸν Πλοῦτον, οἶμαι, φησίν. R.

D. οὐ πείθων] ἑαυτὸν δηλονότι, οὐδὲ θυθιμῶν τὰ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ μόρια, καὶ διὰ τὸ ἄμεινον ἐπιτηδεύων τὴν ἀρετὴν. R.

556 A. οὔτε διδάσκοντες λόγῳ, φησί, τοὺς νέους εἰργουσιν ἀκολασταίνειν, οὔτε βίᾳ κολάζοντες. R.

C. θεωρίας] ἐορτάς, ἀπὸ τῆς εἰς θεῶν συνδρομῆς τῶν ἐν αὐταῖς τελουμένων παρηλλαγμένως τοῖς κατὰ τὸν ἄλλον τοῦ βίου χρόνον γιγνομένοις λεγομένας οὕτως. R.

558 D. χρηματιστικά] χρημάτων ποριστικά. R.

560 C. λωτοφάγους] τοὺς ψευδεῖς καὶ ἀλαζόνας λόγους καὶ δόξας, δηλονότι ἀλληγορικῶς. Ἄλλως. ὁ λῶτος δένδρον ἐστὶν ἐν Λιβύῃ κατὰ τὴν Μέμφιν φνόμενον, εὐμέγεθες, ἡλίκον ἄπιος ἢ μικρῷ ἔλαττον· φύλλον δὲ ἐντομὰς ἔχον καὶ πρινωδες· τὸ δὲ ξύλον μέλαν. γένη δ' αὐτοῦ πλείω, διαφορὰς ἔχοντα τοῖς καρποῖς. ὁ δὲ καρπὸς ὥσπερ κύαμος· πεπαίνεται δὲ ὥσπερ οἱ βότρυες μεταβάλλων τὰς χροάς. φύεται δὲ καθὰ τὰ μύρτα παρ' ἀλλήλα πυκνὸς ἐν τοῖς βλαστοῖς. ἐσθιόμενος δὲ ἐν τοῖς λωτοφάγοις καλουμένοις γλυκύς ἐστι καὶ ἡδὺς καὶ ἀσινηής, καὶ ἔτι πρὸς τὴν κοιλίαν ἀγαθός· ἡδίων δ' ὁ ἀπύρηνος. ποιοῦσι δὲ καὶ οἶνον ἐξ αὐτοῦ. τὸ δένδρον δὲ καὶ πολὺ καὶ πολύκαρπον καὶ παρὰ τὴν λωτοφαγίδα νῆσον, ἀπέχουσαν τῆς χώρας μικρὸν ὥσαύτως. R.

561 A. ἐμβακχευθῆ] ἐκμανῆ. R.

563 A. εὐτραπελία ἐστὶν ἕξις τις ἐν μεσότητι θεωρουμένη βωμολοχίας καὶ ἀγροικίας· ἔστι δὲ περὶ σκώμματα, ἣ τὸν ἔχοντα παρέχεται δύνασθαι τε σκῶναι ἐμμελῶς καὶ ὑπομένειν σκωπόμενον. βωμολοχία δὲ ἡ πάντα καὶ πάντας ολομένη δεῖν σκῶπειν. ἀγροικία δὲ ἡ μήτε σκῶπειν μήτε σκωφθῆναι βουλομένη, ὀργιζομένη δ' ἐπ' ἀμφοῖν. R.

B. χαριεντισμός ἐστι σκῶμμα μετὰ τέρψεως καὶ χάριτος. R.

C. ἐνταῦθα] ἐν τῇ ἀκράτῳ ἐλευθερίᾳ. R.

D. σημειῶσαι τὴν παροιμίαν λεγομένην ἐπὶ τῶν ὁμοιουμένων πάντως ἀρχομένων τοῖς αὐτῶν ἀρχουσιν. ἔστι δὲ ἡ ὅλη οἷα περ ἡ δέσποινα, τοῖα χά κύων. R.

564 B. δύο κηφῆνων εἶδη φησὶν ἐν ταῖς πολιτείαις, ἀργῶ καὶ δαπανηρῶν ἀνδρῶν, τὸ μὲν ἀνδρεῖον καὶ κεκεντρωμένον. οἶον χολὴ ἐν σώματι, τὸ δ' ἄκεντρον, οἶον φλέγμα. οὗτοι δορυφόροι εἰσιν ἐν δημοκρατίᾳ, ὥς ἂν καὶ ἀρχεῖν εἰδισμένοι. R.

E. βλέττει] ἀφαιρεῖ τὸ μέλι ἀπὸ τῶν κηρίων. R.

565 C. εἰσαγγελία ἐστὶ κυρίως ἡ περὶ καινῶν καὶ δημοσίων ἀδικημάτων εἰσαγομένη δίκη ὑπὸ τῶν πρυτάνεων, περὶ ὧν διαρρήδην μὲν οὐδὲν λέγουσιν οἱ νόμοι, συγχωροῦσι δὲ κρίσει γίνεσθαι. καὶ τοῦτ' ἐστὶν οἶον τὸ ἐν ταῖς τῶν σοφιστῶν διατριβαῖς μελετώμενον τὸ τῶν ἀγράφων ἀδικημάτων. R.

566 A. τυραννικὸν αἶτημα] τοῦτο Πεισιστράτου. Ἀθηναῖος γὰρ οὗτος ὢν, ἐπιβουλεύων τῇ τυραννίδι κατὰ τῶν πολιτῶν, πολλαῖς καὶ χαλεπαῖς πληγαῖς ἑαυτὸν κατατρώσας, ἐνεδείξατο τοῖς Ἕλλησιν ὥς ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ταύτας πάθοι, καὶ ἤτησε φύλακας τοῦ ἑαυτοῦ σώματος, καὶ ἔλαβε τριακοσίλους δορυφόρους ἐκ τῆς πόλεως, οὓς εἰσοικισάμενος καὶ θεραπεύσας ἐτυράννησεν Ἀθηναίων. R.

C. Κροῖσος υἱὸς Ἀλυάττου, Ἀνδρὸς γένος, βασιλεὺς τῶν ἐντὸς Ἀλφειοῦ ποταμοῦ, ὃς περὶ τῆς ἀρχῆς, εἰ πολυχρόνιος ἔσται· χρηστηριαζόμενος, ἀνεῖλεν ὁ Ἀπόλλων χρησμὸν τοιοῦτον αὐτῷ·
 ἀλλ' ὅταν ἡμίονος βασιλεὺς Μῆδοισι γέννηται,
 καὶ τότε, Ἀνδρὲ πόδαβρε, πολυψηφίδα παρ' Ἑρμῶν
 φεύγειν, μηδὲ μένειν, μηδ' αἰδεῖσθαι κακὸς εἶναι.
 καὶ οὗτος μὲν ὁ ὅλος χρησμός· ἡμίονον δὲ τὸν Κῦρόν φησιν, ἐπεὶ περ Ἀρμήνης τῆς Ἀλυάττου θυγατρὸς, Ἀνδρῆς οὖσης αὐτῇ,

καὶ Ἀστυάγου τοῦ Μήδων βασιλέως Μανδάνη γίνεται παῖς, ταύτης δὲ καὶ Καμβύσου, Πέρσου τινός, ὁ Κῦρος υἱός, ὁ καθελὼν Κροῖσόν τε καὶ δὴ καὶ αὐτὴν τὴν βασιλείαν τῶν Λυδῶν. R.

E. μέλλει] ἔοικεν, φαίνεται, δοκεῖ, ὥς νῦν. παρὰ δὲ Σοφοκλεῖ ἐν Τρωίῳ, μένει. R.

568 A. οὐκ ἔτι] ὅτε μὲν οὐ ματην, ὅτε δ' οὐκ ἀλόγως· παρὰ τὸ ἐτώσιον, ὅ ἐστι τὸ μάταιον, οἱ δὲ οὐκ εἰκότως. R.

A. τοῦτο Σοφοκλέους ἐστὶν ἐξ Αἴαντος τοῦ Λοκροῦ. ἐν ταῦθα δὲ Εὐριπίδου λέγεται τὸ ἱαμβεῖον εἶναι. καὶ θαυμαστὸν οὐδέν, εἰ συμπύκτοιεν ἀλλήλοις οἱ ποιηταί. R.

C. φωνάς] τὰς τῶν ὑποκριτῶν. R.

Θ.

572 E. μηχανωμένους] ἀπὸ κοινοῦ τὸ τίθει· τίθει μηχανωμένους αὐτῷ ἔρωτα, ὅταν ἐλπίσωσι μὴ ἄλλως τὸν νέον, ὑπόπτερον ὄντα κηφῆνα καὶ μέγαν, καθέξειν. R.

573 C. σὺ καὶ ἐμοὶ ἐρεῖς] παροιμία, ἥνίκα τις ἐρωτηθεῖς τι ὑπὸ γινώσκοντος τὸ ἐρωτηθέν, αὐτὸς ἀγνοῶν, οὕτως ἀποκρίνεται· σὺ καὶ ἐμοὶ ἐρεῖς. R.

C. κῶμοι] ᾠδαί, ἣ ὀρχήσεις μετὰ μέθης. R.

574 C. σημειῶσαι τὴν σύνταξιν, πρεσβύτην πατέρα πληγαῖς τε δοῦναι. R.

D. νεωκορήσει] ἀντὶ τοῦ ἱεροσυλήσει, ὥς νῦν. παρὰ δὲ τοῖς πολλοῖς τὸ κοσμήσει τὸν ναόν· κορεῖν γὰρ σημαίνει τὸ κοσμεῖν. R.

D. δορυφοροῦσαι] ὁ νοῦς οὗτος· αἱ κακαὶ ἐπιθυμίαι τὸν ἔρωτα δορυφοροῦσαι κατισχύσουσι τῶν δοξῶν τῶν ἀγαθῶν, ἃς πάλοι εἶχεν. R.

E. ὑπὸ ἔρωτος] κακοῦ ἔρωτος, ὅτε εἰδῶλα κακὰ ἐν τῇ φαντασίᾳ ἀνέπλαττεν. R.

575 C. οὐδ' ἔκταρ βάλλει] ἔκταρ σημαίνει ταῦτα, τὸ ἐγγύς, ἀπὸ τοῦ ἱκνεῖσθαι, τὸ πρόσφατον, τὸ ἄρτι, τὸ ταχέως, τὸ πυκνῶς, τὸ ἐξαπίνης. καὶ παροιμία, οὐδ' ἔκταρ ἦκει, ὥσπερ καὶ τὸ οὐδ' ἔκταρ βάλλει, τουτέστιν οὐδ' ἐγγύς ἐστιν. εἴρηται δὲ κατὰ γλῶτταν, ὥσπερ τὸ διωλύγιον κακὸν σημαίνει τὸ μέγα, οὗ μνημονεύει Πλάτων ἐν Θεαιτήτῳ. R.

576 C. πολλὰ δοκεῖ] ἀντὶ τοῦ ψευδοῦ· τὸ γὰρ ψεῦδος πολυχοῦν, ἀπλοῦς δ' ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφω. R.

577 E. περὶ ὅλης εἰπεῖν ψυχῆς] τὸ γὰρ λογιστικὸν τῆς τοῦ τυράννου ψυχῆς, ὑπὸ θυμοῦ καὶ ἐπιθυμίας κρατούμενον, οὐ ποιεῖ ἃ βούλεται καθ' αὐτό, ὥστε καὶν κατὰ τὰ χεῖρονα μέρη ποιῇ ἃ βούλεται ἢ ψυχῇ, ἀλλὰ κατὰ τὸ κρείττον μὴ ποιοῦσα αὐτῆς διὰ τοῦτο λέγεται, ἥκιστα ποιήσῃ ἃ ἂν βουλευθῇ ὡς περὶ ὅλης εἰπεῖν τῆς ψυχῆς· καὶ γὰρ οὐχ ὅλη τότε ποιεῖ. R.

587 D. εἰληφθῶ κατὰ τὴν μονάδα αὐτὴν ὁ βασιλικός, κατὰ δὲ τὸν γ' ὁ ὀλιγαρχικός, τῆς μονάδος πολλαπλασιασθείσης ἐπ' αὐτόν, κατὰ τὸν θ' δὲ ὁ τυραννικός, τοῦ γ' γεγονότος ἐφ' ἑαυτόν. τοῦ τριπλασίου ἄρα τῆς μονάδος τοῦ γ', τουτέστι τοῦ ὀλιγαρχικοῦ τοῦ πρὸς τὸν βασιλικὸν ἀφιστάτος τριπλάσιον, ὡσανύτως τριπλάσιον τῷ θ' ἀριθμῷ ἀφέστηκεν ὁ τυραννικός. ἔστι δὲ οὗτος ἐπίπεδος ἀριθμὸς κατὰ τὸ μῆκος τὸν γ' τὸ πλάτος τὸν γ' καὶ αὐτὸν ὄντα πολλαπλασιασθείς. εἰδῶλον δὲ τὸν τυραννικὸν φησι τοῦ βασιλικοῦ τὸ ἔσχατον. δύναμιν δὲ τὸν γ' καλεῖ, ὅτι δὴ καὶ ἡ μονὰς καὶ αὐτὸς ὁ γ' ἐφ' ἑαυτὸν καὶ ὁ θ' κατ' αὐτὸν ἐπολλαπλασιάσθησαν, οὐ μὲν γ', οὐ δὲ θ', οὐ δὲ κζ' ποιήσαντα. τρίτην δὲ αὔξην λέγει τὴν τοῦ θ' ἐπὶ τὴν δύναμιν τὸν γ' πολλαπλασιάσιν, καὶ ποιήσασαν τὸν κζ', τὸ βάθος ἤγουν στερεὸν ἀριθμόν. δευτέρα γὰρ ἦν ἡ ἀπὸ τοῦ γ' ἐφ' ἑαυτὸν γενομένου, καὶ ποιήσαντος τὸν θ', τὸ πλάτος ἤγουν τὸν ἐπίπεδον, ὡσπερ ἡ τῆς μονάδος ἐπὶ τὸν γ' πολλαπλασίασις πρώτη αὔξη τε ἦν καὶ τὸ μῆκος ἐποίη αὐτό. τελειωθείσαν δὲ πολλαπλασίασιν τὴν τοῦ κζ' ἐφ' ἑαυτὸν γινομένην. αὕτη γὰρ ποιεῖ τὸν ψκθ'. R.

588 C. ἡ Χίμαιρα τὸ εἶδος ἔστι πρόσθε λίων, ὅπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα (τουτέστιν αἷξ), δεινὸν ἀποπνεύουσα πυρὸς μένος αἰδομένοιο· ἦν Ἡσίοδος μὲν Τυφῶνος καὶ Ἐχιδνῆς, Ὅμηρος δὲ τραφῆναι ὑπὸ Ἀμισωδάρου φασίν. Σκύλλα δὲ Κραταίας καὶ Τυρρήνου ἢ Φόρκου, πρόσωπον ἔχουσα καὶ στέρινα γυναικός, ἐκ λαγόνων δὲ κυνῶν κεφαλὰς ἔξ καὶ πόδας δώδεκα. ὁ δὲ Κέρβερος Αἰδου μὲν κύων λέγεται εἶναι, εἶχε δὲ οὗτος τρεῖς μὲν κυνῶν κεφαλὰς, οὐρὰν δὲ δράκοντος, κατὰ νώτου δὲ παντοίων ὄψεων εἶχε κεφαλὰς. R.

590 A. Ἐριφύλη] Κάδμος ὁ Ἀθήνυρος καὶ Τηλεφάσης λαμβάνει μὲν γυναῖκα παρὰ Διὸς Ἀρμονίαν τὴν Ἀρεως καὶ

Ἀφροδίτης, ὧν κατὰ τοὺς γάμους εὐωχοῦνται πάντες οἱ θεοί. Κάδμος δὲ παρὰ Ἥφαιστου πέπλον καὶ ὄρμον λαβὼν ἡφαιστότευκτον, Ἀρμονίᾳ δῶρον γαμήλιον δίδωσιν. ὃς ὄρμος εἰς Πολυνείκην τὸν Κάδμον κατήχθη ἀπόγονον. οὗτος δὲ πρὸς Ἐτεοκλέα τὸν ἀδελφὸν περὶ τῆς Θηβῶν βασιλείας πόλεμον ἀράμενος ἄλλους τε πολλοὺς λαμβάνει συνεργούς, καὶ δὴ καὶ μάντιν ἀριστον, Ἀμφιάραον τὸν Οἰκλέους, πεισθέντα ὑπὸ τῆς γυναικὸς τῆς ἰδίας, Ἐριφύλης τῆς Ταλαοῦ καὶ Ἀνσίππης, λαβούσης ἐπὶ τούτῳ δῶρον παρὰ Πολυνείκους τὸν ὄρμον· στρατευσάμενοι οὖν ἄλλοι μὲν ἄλλως ἀπώλοντο, Ἀμφιάραος δὲ φεύγων ἐποχούμενος ἄρματι περὶ τὸν Ἰσμηνὸν κεραυνοῦται ποταμόν. καὶ διὰ τοῦτο λέγεται τὴν Ἐριφύλην ἐπὶ τῇ τοῦ ἀνδρὸς τὸν ὄρμον δέξασθαι ψυχῇ. R.

I.

P. 595 C. τῶν τραγικῶν] τῶν συμφορᾶς μεστῶν· ἐπὶ τῶν τοιούτων γὰρ ταῖς τραγωδίαις ἐχρῶντο. R.

599 D. Λυκοῦργος Σπαρτιάτης ἢ Λακεδαιμόνιος γέγονε τῶν Τρωϊκῶν μετὰ ἔτη υῖδ', ἣν δὲ κατὰ Σιμωνίδην Πρωτάνιδος μὲν υἱός, Εὐνόμου δὲ ἀδελφός, καὶ θεῖος τοῦ Εὐνόμου υἱοῦ, Χαριλάου τοῦ βασιλεύσαντος τῆς Σπάρτης, ἧς ἤρξε καὶ Λυκοῦργος αὐτὸς ἔτη ιη', ὅτε καὶ τοὺς νόμους ἐγράψεν, ἐπιτροπεύων τὸν ἀδελφιδοῦν. κατὰ δὲ τοὺς πλείστους Προκλέους μὲν τοῦ Ἀριστοδήμου Σόος, οὗ Εὐρυπῶν, οὗ Πρωτανίς, οὗ Εὐνόμος, οὗ Πολυδέκτης ἐκ προτέρας γυναικός, ἐκ δὲ Διωνάσσης ὑστέρας Λυκοῦργος, ὃν καὶ τοὺς νόμους ἐκ Κρήτης φασὶ μετενεγκεῖν εἰς Λακεδαίμονα. R.

E. Χαρώνδας ἐκ Κατάνης, πόλεως Σικελίας, διάσημος νομοθέτης τῶν Ἀθήνηθεν ἐλθόντων εἰς Θουρίους ἐποίκων. φευγόντων δὲ τῷ πατρὶ συνακολουθήσας κατώκησεν ἐν Χαλκίδι· τὴν δὲ ὄψιν ἐλευθέριος ἦν. γενόμενος δὲ τῶν Πυθαγορείων εἰς διήνεγκε τῷ προτρεπτικῷ. R.

E. Σόλων Ἀθηναῖος, Ἐξηκαστίδου υἱός, σοφὸς καὶ νομοθέτης καὶ δημαγωγὸς γεγονώς. οὗτος Πεισιστράτου κατειπὼν μέλλοντος τυραννεῖν, διὰ τὴν ἐξ αὐτοῦ ἐπιβουλὴν ἀπεδήμησεν εἰς Αἴγυπτον καὶ Κύπρον, ἀλλὰ καὶ πρὸς Κροίσον τὸν βασιλέα Ἀνδῶν, εἶτα εἰς Κιλικίαν, οὗ κτίζει πόλιν Σόλους λεγομένην, ἐν ἣ τούς κατοικισθέντας ὑπ' αὐτοῦ Ἀθηναίους, πολλὰ τῆς Ἑλλά-

δος φωνῆς διὰ τὸ χρόνῳ βαρβαρωθῆναι παραφθεγγομένους, σολοικίζειν καὶ σολοίκους ἔλεγον, ἐξ οὗ καὶ σολοικισμός. τούτου τὸ μηδὲν ἄγαν. ἔγραψε δὲ νόμους οὓς ἄξονας ἐκάλεσαν, καὶ ὑποθήκας δι' ἐλεγείας. ἔτη δὲ γεγονώς ὀγδοήκοντα ἐν Κύπρῳ τελευτᾷ. R.

600 A. Θάλης Ἐξαιμόνι, Μιλήσιος, Φοῖνιξ δὲ καθ' Ἡρόδοτον. οὗτος πρῶτος ὠνομάσθη σοφός· εὗρε γὰρ τὸν ἥλιον ἐκλείπειν ἐξ ὑποδρομῆς σελήνης, καὶ μικρὰν ἀρκτον αὐτὸς ἔγνω καὶ τὰς τροπὰς πρῶτος Ἑλλήνων, καὶ περὶ μεγέθους ἡλίου καὶ φύσεως, ἀλλὰ καὶ ἄψυχα ψυχὴν ἔχειν ὅπως οὖν ἐκ τῆς μαγνήτιδος καὶ τοῦ ἡλέκτρου. ἀρχὴν δὲ τῶν στοιχείων τὸ ὕδωρ· τὸν δὲ κόσμον ἔμψυχον ἔφη καὶ δαιμόνων πλήρη. ἐπαιδευθεὶς ἐν Αἰγύπτῳ ὑπὸ τῶν ἱερέων. τούτου τὸ γινῶθι σαυτὸν. ἐτελεύτησε δὲ μονήρης, γηραιός, γυμνικὸν ἀγῶνα θεώμενος, ὑπὸ καύματος ἐκλυθεὶς. R.

A. Ἀνάχαρσις Γυνόρου υἱὸς τοῦ βασιλέως Σκυθῶν, μητρὸς δ' Ἑλληνίδος· διὸ καὶ δίγλωσσος ἦν. οὗτος ἐξενώθη ἐν Ἀθήναις Σόλωνι, καὶ ἐπανελθὼν εἰς τὴν Σκυθίαν ἔθη Ἑλληνικὰ παραδιδάξαι, ἐτοξεύθη ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ, καὶ ἀποπνέων ἔφη· διὰ μὲν τὸν λόγον ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἐσώθη, διὰ δὲ τὸν φθόνον ἐν τῇ πατρίδι ἀνηρεθῆναι. R.

B. Πυθαγόρας Μνησάρχου δακτυλιογλύφου, Τυρρηνός. νέος δὲ ὢν ἦλθεν ἐκ Τυρρηνῶν εἰς Σάμον, καὶ διήκουσε Φερικύδους τοῦ Συρίου, εἰτα Ἐρμοδάμαντος, ἐν Σάμῳ ἀμφοῖν, εἰτα Ἀβάριδος τοῦ Ὑπερβορέου καὶ Ζάρατος τοῦ μάγου· μεθ' οὓς ὑπὸ Αἰγυπτίων καὶ Χαλδαίων ἐπαιδεύθη. εἰτα εἰς Σάμον ἐλθὼν διὰ Πολυκράτη τὸν τύραννον ἀπῆρεν εἰς Κρότωνα τῆς Ἰταλίας, καὶ τ' ἔσχε μαθητάς, προτέρους τε ἀδελφούς Εὐνομον καὶ Τυρρηνόν, καὶ δοῦλον Ζάμολξιν, ᾧ Γέται θύουσιν ὡς Κρόνῳ, γαμήτην τε Θεανώ, ἐξ ἧς παῖδες Τηλαύγης ὁ σχολαρχήσας μετ' αὐτὸν καὶ Δάμων ἢ ὡς τινες Μνήσαρχος, θυγάτηρ δὲ Μυῖα, ἢ ὡς τινες Ἀριγνώτη. συνεγράψατο δὲ βιβλία τρία, παιδευτικόν, πολιτικόν, φυσικόν. τὸ δὲ φερόμενον ὡς Πυθαγόρου Λύσιδος ἐστὶ τοῦ Ταραντίνου, μαθητοῦ αὐτοῦ, φηγόντος εἰς Θήβας ἐκ τοῦ ἐμπρησμοῦ καὶ καθηγησαμένου Ἐπαμεινώνδα. τινὲς δὲ καὶ τὰ χρυσᾶ ἔφη Πυθαγόρου φασὶν εἶναι. ἀπείχετο δὲ τῶν ἐμψύχων καὶ κυάμων, καὶ τὴν ψυχὴν ἔφη ἀθάνατον. ἐνενηκοντούτης δὲ

τελευταῖα μετὰ μαθητῶν μ', ἐμπρησθέντων ἐν οἰκίᾳ τῇ αὐτῇ. ἄλλοι δέ φασιν ὅτι πολεμῶν μετὰ τῶν μαθητῶν ὑπὸ Ἀκραγαντίων ἀπώλετο. R.

B. Κρεῶφυλος Χῖος, ἐποποιός. τινὲς δὲ αὐτὸν ἰστόρησαν γαμβρὸν Ὀμήρου ἐπὶ θυγατρὶ, καὶ ὅτι ὑποδεξάμενος Ὀμηρον ἔλαβε παρ' αὐτοῦ τὸ ποίημα τῆς Ἰλιάδος. R.

C. Πρωταγόρας Ἀρτέμωνος, Ἀβδηρίτης. οὗτος φοροτοβαστάκτης ἦν, ἐντυχὼν δὲ Δημοκρίτῳ ἐφιλοσόφησε, καὶ ἐπὶ δητορείαν ἔσχε, καὶ πρῶτος λόγους ἐριστικούς εὗρε, καὶ μισθὸν ἔπραξε τοὺς μαθητὰς μνᾶς ρ'. διὸ καὶ ἐπεκλήθη λόγος. τούτου μαθητῆς Ἰσοκράτης ὁ ρήτωρ καὶ Πρόδικος ὁ Κεῖος. ἐκαύθη δὲ τὰ τούτου βιβλία ὑπ' Ἀθηναίων· εἶπε γάρ· περὶ θεῶν οὐκ ἔχω εἰδέναι οὔτε ὥς εἰσὶν οὔτε ὥς οὐκ εἰσὶν. ἔγραψε δὲ εἰς αὐτὸν ὁ Πλάτων διάλογον. πλείοντος δὲ αὐτοῦ εἰς Σικελίαν ἐτελεύτησε ναυαγῆσας ἐτῶν ἐνενήκοντα, σοφιστεύσας ἔτη τεσσαράκοντα. R.

C. Πρόδικος Κεῖος φυσικὸς φιλόσοφος, Δημοκρίτου σύγχρονος τοῦ Ἀβδηρίτου, Γοργίου δὲ καὶ Πρωταγόρου μαθητῆς. τελευταῖα κώνειον πιὼν ὑπὸ Ἀθηναίων ὡς τοὺς νέους διαφθερίων. R.

605 A. ἀντίστροφον] ἀντὶ τοῦ ἰσόστροφον. R.

D. κῆδος] λύπη, ὥς νῦν, ἣ μέριμνα, ἣ ἐπὶ γάμῳ συναλλαγῇ. R.

606 D. βωμολοχία ἐστὶ προσεδρεία τις περὶ τοὺς βωμοὺς ὑπὲρ τοῦ τι παρὰ τῶν θνόντων λαβεῖν. μεταφορικῶς δὲ καὶ ἡ παραπλησίως ταύτῃ ὠφελείας ἕνεκα τινος κολακεία, καὶ βωμολόχος ὁ κατ' αὐτὴν διακείμενος, ἢ ὁ εὐτράπελος καὶ γελωτοποιός· τινὲς δὲ τὸν μετὰ τινος εὐτραπελίας κόλακα, ἢ τὸν πανοῦργον καὶ συκοφάντην. καὶ βωμακεύματα καὶ βωμολοχεύματα, ὡς Ἀπολλόδωρος ὁ Κυρηνάιος. R.

607 B. λακέρυζα] μέγα κράζουσα. R.

609 A. ἐρυσίβην] θηρίδιόν τι ἐν τῷ σίτῳ γιγνόμενον, ὃ λυμαίνεται τὸν καρπὸν. τινὲς δὲ νόσον ἐκ τοῦ περιέχοντος ἐπιγιγνομένην τοῖς σπέρμασιν. R.

610 E. σχολῇ] νῦν ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. σημαίνει δὲ καὶ τὴν περὶ τι προσεδρείαν καὶ σπουδὴν, καὶ τούναντίον τὴν ἀπὸ τινος ἀργίαν, ἔτι δὲ καὶ τὴν κατὰ τὴν παιδευτικὴν ἐν λόγοις διατριβήν. R.

611 C. τὸν Γλαῦκόν φασι Σισύφου καὶ Μερόπης εἶναι υἷόν, γενέσθαι δὲ θαλάττιον δαίμονα. οὗτος γὰρ περιτυχὼν τῇ ἀθανάτῳ πηγῇ καὶ κατελθὼν εἰς αὐτὴν ἀθανασίας ἔτυχε, μὴ δυνηθεὶς δὲ ταύτην τισὶν ἐπιδεῖξαι εἰς θάλασσαν ἐρρίφη. καὶ περὶ τοὺς αἰγιαλοὺς πάντα καὶ τὰς νήσους ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ ἅμα τοῖς κήτεσι, μαντεύεται δὲ πάντα φαῦλα· καὶ γὰρ ἐπιτηροῦσιν οἱ ἄλιεῖς νύκτα, καθ' ἣν αὐτοῖς χρᾶ σὺν παταγῶν πολλῷ, καὶ καταδύντες εἰς τὸ κοῖλον τῆς νεως ἐστραμμένης αὐτῆς (ἀόρατος γὰρ ὁ δαίμων αὐτοῖς) θυμῶσιν, ἐπευχόμενοι ἀπαλλαγὴν ὧν προαγορεύει. ὁ δὲ προσνηξάμενος τῇ πέτρᾳ ὀλοφύρεται τὴν ἀθανασίαν Ἑλλάδι φωνῇ αἰολιζούσῃ, καὶ προλέγει ζώων καὶ καρπῶν φθοράν. οἱ δὲ ἀπεύχονται ἀπόσιτοι καὶ ἀποτοὶ διατελοῦντες. R.

612 B. νέφος τὴν Ἄιδος κυνὴν φασὶν ἀθάνατον καὶ ἀφανές, ἥγουν ἀορασίαν, ὃ περιβάλλονται οἱ θεοί, ὅταν ἐθέλωσιν ἀλλήλοις μὴ γινγνώσκεισθαι. εἰληπται δὲ εἰς παροιμίαν ἐπὶ τῶν ἀφανῶς τι ποιούντων. R.

614 B. Ἦρ μὲν ἐστὶν ὁ τοῦ μύθου πατήρ, Ἀρμενίου τοῦ νομα υἱός, Πάμφυλος γένος. τοῖς δὲ μυθικοῖς πλάσμασι ποιητικῆς χάριτος δεῖ καὶ τῶν τοῦ κάλλους σχημάτων, ὧν ἡ πόησις διακορῆς. καὶ τούτῳ τὸν Ἀλκίνου ἀπόλογον ἐνταῦθα παρεληφθῆαι φαμεν, ἥ ἐστὶ τοῦ Ὀδυσσέως νέκυια, καὶ τὰ ἐν Ἄιδου θεάματα, τῷ ψυχούλκῳ τῶν σφαγίων χρησαμένου αἵματι. ὅθεν καὶ εἰς παροιμίαν παρελήφθη τὸ τὸν περὶ τῶν ἐν Ἄιδου τι λέγοντα λέγεσθαι Ἀλκίνου λέγειν ἀπόλογον. ἀντιπαράτείνεται οὖν τῷ τοῦ Ἀλκίνου λόγῳ ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσέως ῥηθέντι ὁ ὑπὸ τοῦ Ἡρόδ. πλὴν ἐκεῖ μὲν ὁ Ἀλκίνοος πρὸς εἰρήνην ὑπόκειται βλέπων καὶ τρυφὴν· ἐνταῦθα δὲ γεννάδας τις ὁ Ἦρ ἰστόρηται καὶ πολεμικός, καὶ μετὰ τὸ κατὰ τὸν πόλεμον ἀποθανεῖν, ἃ χωρίσθαι αὐτῷ τῆς ψυχῆς ἴδοι ἐν Ἄιδου ἀπαγγέλλων δέματα. R.

616 A. ἐσπάλαιός ἐστι φυτὸν ἀκανθῶδες. R.

621 B. μῦθος ἐσώθη] τοῖς μὲν οὖν πολλοῖς προστιθέναι τοῖς μύθοις ἔθος ἦν, ὅτι μῦθος ἀπώλετο, δεικνύναι βουλομένοις ὥς ἄρα οἱ μῦθοι λέγουσι μὴ ὄντα, καὶ ἅμα ἐρρήθησαν καὶ οὐκ εἰσὶν. Πλάτων δὲ τοῦναντίον πανταχοῦ σώζεσθαι τε καὶ σώζειν φησὶ τοὺς μύθους τοὺς παρ' αὐτῷ, μάλα γε εἰκότως. τῶν γὰρ ὄντων εἰσὶν ἐξηγηταί, καὶ ὠφέλιμοι διὰ τοῦτο. τοὺς γὰρ πειθο-

μένους αὐτοῖς ἐπανάγουσιν αὐτοφυνῶς ἐπὶ τὴν τῶν ὄντων ἀλήθειαν, καί περ ἄνευ εἰκότων καὶ ἀποδείξεων διδάσκοντες, ὥς ἂν ταῖς ἀδιαστρόφοις ἡμῶν προλήψεσι περὶ τῶν πραγμάτων συνάδοντες. R.

www.libtool.com.cn

ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΙΜΑΙΟΝ.

Ἵπόθεσις. Σωκράτης εἰς Πειραιᾶ ἀφικόμενος τῆς τῶν Βενδιδεῶν ἐορτῆς ἕνεκα καὶ πομπῆς, διείλεται περὶ πολιτείας ἐκεῖ πρὸς τε Πολέμαρχον τὸν Κεφάλου καὶ Γλαύκωνα καὶ Ἀδείμαντον καὶ δὴ καὶ Θρασύμαχον τὸν σοφιστήν. τῇ δὲ ὑστεραίᾳ τῆς ἡμέρας ταύτης ἐν ᾗσκει πρὸς Τίμαιον καὶ Ἑρμοκράτη καὶ Κριτίαν καὶ τέταρτον ἐπὶ τούτοις ἄλλον ἀνώνυμον διηγεῖται τὴν ἐν Πειραιεὶ ξυνουσίαν, ὥς ἐν τῇ Πολιτεῖᾳ ὑπόκειται. διηγησάμενος δὲ παρεκάλεσε καὶ τοὺς ἄλλους οἰκείους αὐτὸν ἀνταφesiτῆσαι λόγοις τῇ ταύτης ὑστεραίᾳ. συνελθύθασιν οὖν ἀκροασόμενοι τε καὶ ἐροῦντες εἰς τήνδε τὴν ἡμέραν, τρίτην οὖσαν ἀπὸ τῆς ἐν Πειραιεὶ ξυνουσίας. ἐν τε γὰρ τῇ Πολιτεῖᾳ τὸ κατέβην χθὲς εἴρηται, κἀνταῦθα τὸ τῶν χθὲς μὲν δαιτυμόνων, τὰ νῦν δὲ ἐστιατόρων. πάρεσι δὲ εἰς τήνδε τὴν ἀκρόασιν οὐ πάντες, ἀλλ' ὁ τέταρτος δι' ἀσθένειαν ἀπολείπεται. R.

P. 17 A. ὁ Ἀττικὸς, φησὶν ὁ Πρόκλος, ὁρθῶς περὶ τοῦ τετάρτου τοῦδε ἐπισημαίνεται. ἔοικε γὰρ ὁ ἀπολειπόμενος οὗτος εἶναι τῶν μετὰ Τιμαίου ξένων. διὸ καὶ ὁ Σωκράτης αὐτὸν ἐρωτᾷ τὸν Τίμαιον ὅπου ποτὲ εἴη ὁ τέταρτος, καὶ ἐκεῖνος ὥς περὶ ἐπιτηδεύου τινὸς ἀπολογεῖται, τὴν ἀπουσίαν ἀναγκαίαν αὐτῷ καὶ ἀβούλητον δεικνύς. R.

B. ἀνταφesiτῆσαν φησὶν, ἀλλ' οὐκ ἀνθεστιᾶν· ἡ γὰρ ἀφesiτίας τὴν ὀλοτελή τῆς ἐστίαςεως ἀποπλήρωσιν συνείληφεν. R.

18 C. εὐμνημόνευτον] ὅτι τὸ ἄηδες εὐμνημόνευτον· κινεῖ γὰρ μᾶλλον τὴν φαντασίαν ὥς παράδοξον, καὶ τὸν τύπον ἐαυτοῦ τρανέστερον ἡμῖν ἐντίθησιν. R.

E. ὑπὸ γὰρ τῶν ἀρχόντων κατὰ τὸ καθήκον ἐκάστῳ λάθρα τῶν κλήρων γιγνομένων τῆς συνέρξεως καὶ οὐ φανερώς, ὑπολαμ-

βάνειν ἀνάγκη τυχερῶς τοὺς φαύλους συναρμόζεσθαι αὐτοὺς ταῖς φαύλαις καὶ οὐ κατὰ τινα πρόνοιαν. R.

19 C. ὅτι Σωκράτης ποθεῖ μετὰ τὴν πολιτείαν ταύτην ἰδεῖν κινουμένην τὴν πόλιν τὴν κατὰ αὐτὴν εἰς ἀγῶνας καὶ ἄθλους, ἵνα μετὰ τὴν εἰρηνικὴν ζωὴν, ἣν παραδέδωκε, τὰς περιστάτικὰς ἐνεργείας ἱστορήσῃ. R. libtool.com.cn

20 A. Τίμαιος ἐκ Λοκρῶν τῶν Ἐπιζεφυρίων, τῆς ἐν Ἰταλίας πόλεως, φιλόσοφος Πυθαγόρειος, ἔγραψε μαθηματικά τε καὶ περὶ φύσεως σύγγραμμα, τὸν Πυθαγορικὸν τρόπον. Ἐνθεν ὁ Πλάτων καὶ τὸν διάλογον εἰς αὐτὸν ἔγραψε, καθὰ καὶ ὁ σιλλογράφος φησὶ περὶ αὐτοῦ.

πολλῶν δ' ἀργυρίων ὀλίγην ἡλλάξατο βίβλον,

ἐνθεν ἀφορηθεὶς τιμαιογραφεῖν ἐπεχείρει.

ἐκ ταύτης τῆς πόλεως καὶ Ζάλευκος ὁ νομοθέτης ἦν. ὁ δὲ Κριτίας ἦν μὲν γενναῖος καὶ ἀδραῆς φύσεως, ἥπτετο δὲ καὶ φιλοσόφων συνοουσιῶν, καὶ ἐκαλεῖτο ἰδιώτης μὲν ἐν φιλοσόφοις, φιλόσοφος δὲ ἐν ἰδιώταις. ἐτυράννευσε δὲ καὶ αὐτὸς εἰς τῶν λ' γεγενηῶς. ὁ δὲ Ἑρμοκράτης Συρακούσιός ἐστι στρατηγός, κατὰ νόμον ξῆν ἐφιέμενος· διὸ καὶ πολιτικῆς πῶς μετείχε καὶ φιλοσοφίας. R.

D. ἄκουε δὴ] τοῦτο παροιμιῶδές ἐστιν ἐφ' ᾧ ἐκκαλέσασθαι βουλόμεθα τὸν ἀκούοντα, ἴσον ὃν τῷ δέχου δὴ τὰ ἄξια ἀκοῆς. R.

E. οἰκεῖος] λέγονται γὰρ οἰκεῖοι καὶ οἱ συγγενεῖς. R.

E. ἐν τῇ ποιήσει]

εἰπέμεναι Κριτίῃ ξανθότριχι πατρὸς ἀκούειν·

οὐ γὰρ ἁμαρτινώω πείσεται ἡγεμόνι. R.

E. Κριτίαν ἡμέτερον πάππον] Ἐξηκесίδης, Σόλων, Δρωπίδης, οὗ Κριτίας ὁ πρῶτος, οὗ Κάλλαισχος, οὗ Γλαύκων, Κριτίας ὁ δεύτερος, Περικτιόνη, Χαρμίδης, Πλάτων, Γλαύκων, Ἀδείμαντος. R.

21 A. Κριτίας] ὁ παλαιὸς δηλαδὴ. R.

B. Ἀπατούρια ἐορτὴ Ἀθῆνησιν εἰς Διόνυσον, ἐκ τοῦδε· Μελάνθιος ἀντὶ Θυμολίτου τοῦ βασιλέως Ἀθηναίων Ξάνθῳ μονομαχῶν τῷ Βοιωτῷ ἠπάτησεν αὐτὸν εἰπών· παρὰ τὴν ὁμολογίαν, ᾧ Ξάνθε, δεύτερος ἦκεις. τοῦ δὲ Ξάνθου ἐπιστραφέντος, ἵνα ἴδοι τὸν δεύτερον, αὐτὸν μὲν μηδένα ἰδεῖν, Μελάνθιον δὲ τοῦτον ἐξ ἐπιδρομῆς ἀνελεῖν, καὶ οὕτως ἐξ ἀπάτης νικῆσαι Ἀθη-

ναίους, ὑπὲρ Οἰνός πολεμοῦντας Βοιωτοῖς. ἐώρταζον δὲ ἡμέρας τρεῖς, ὧν ἡ πρώτη ἐκαλεῖτο ἀναρρυσίς (τὰ γὰρ θύματα λέγεται ἀναρρύματα, παρὰ τὸ ἄνω ἐρυόμενα θύεσθαι· καὶ γὰρ ἐν ταύτῃ πολλὰ ἐθύετο), ἡ δὲ δευτέρα δορπία, καθ' ἣν εὐωχίαι καὶ δεῖπνα πολλὰ, ἡ δὲ τρίτη κουρεῶτις· ἐν ταύτῃ γὰρ τοὺς κόρους ἐνέγραφον εἰς τοὺς φράτερας, τριετείς ἢ τετραετείς ὄντας. ἐν ἣ καὶ τῶν παίδων οἱ ἐντρεχέστεροι ποιήματα ἅττα ἤδον, τὰ τῶν παλαιῶν ῥαψωδοῦντες. R.

B. φράτερων] Ἀθήνησιν αἱ φυλαὶ μετὰ μὲν Ἰωῶνα τέσσαρες, ἀπὸ δὲ Κλεισθένους δέκα, μετὰ δὲ ταῦτα δώδεκα. διηρέθη δὲ ἐκάστη εἰς τρία, καὶ τὸ τρίτον ἐκλήθη τριτύς, εἷτα πατριά καὶ φρατρία, καὶ φράτερες οἱ εἰς τὴν αὐτὴν φυλὴν ταττόμενοι καὶ φρατρίαν ὡς ἀλλήλων συγγενεῖς, καὶ εἰς τούτους τοὺς φράτερας ἡ ἐγγραφὴ τῶν κόρων ἐγίγνετο. R.

D. τί, τὸ ἔργον· πῶς, τίνα τρόπον· παρὰ τίνων, τῶν διασσωσμένων αὐτὸ μέχρι τῆς Σόλωνος ἀκοῆς. R.

E. Σαίτικός] ἐκ τῶν Μανεθῶ Αἰγυπτιακῶν. ἑπτακαιδεκάτῃ δυναστεία ποιμένες ἦσαν ἀδελφοὶ Φολίνικες ξένοι βασιλεῖς, οἳ καὶ Μέμφιν εἶλον, ὧν πρῶτος Σαίτης ἐβασίλευσεν ἔτη ιδ', ἀφ' οὗ καὶ ὁ Σαίτης νομὸς ἐκλήθη· οἳ καὶ ἐν τῷ Σεθρωίτῃ νομῷ πόλιν ἔκτισαν, ἀφ' ἧς ὁρμώμενοι Αἰγυπτίους ἐχειρώσαντο. δεύτερος τούτων Βυῶν ἔτη μ', τρίτος Ἀρχαῖος ἔτη λ', τέταρτος Ἀφωφίς ἔτη ιδ' // ργ'. ὁ δὲ Σαίτης προσέθηκε τῷ μηνὶ ὥρας ιβ', ὡς εἶναι ἡμερῶν λ', καὶ τῷ ἐνιαυτῷ ἡμέρας ζ', καὶ γέγονεν ἡμερῶν τξέ. R.

E. νομὸς] ἀπὸ τοῦ κενεμῆσθαι τὴν γῆν οὕτω λέγεται. R.

E. σημειῶσαι ὅτι τὴν Σαῖν ἀκίνητόν φησιν ὑπὸ σεισμῶν. διὸ καὶ Αἰγύπτιοι εἰς τὴν ἄρκτον αὐτὴν ἱερατικῶς ἀναπέμπουσιν, ὡς μετέχουσάν τινος ἐκείθεν ἀπορροίας, διὰ τὸν περὶ τὸν πόλον τόπον δεξαμένην ἑδραίαν στάσιν. R.

22 A. Φορωνεύς Ἰνάχου καὶ Μελλας, Ἀργείων βασιλεὺς. Νιόβη δὲ τούτου παῖς καὶ Τηλοδίκης τῆς Ξούθου. Δευκαλίων δὲ καὶ Ἐπιμηθεὺς Προμηθεὺς καὶ Κλυμένης. Πύρρα δὲ Ἐπιμηθεὺς καὶ Πανδώρας τῆς ὑπὸ θεῶν πεπλασμένης. R.

A. ὅτι τρεῖς ἱστοροῦσι γενέσθαι κατακλυσμούς, πρῶτον τὸν ἐπὶ Ὠγύγου, ὃς ἦν τῆς Ἀττικῆς βασιλεὺς, δεύτερον τὸν ἐπὶ Δευκαλίωνος, ὅτε καὶ τὰ κατὰ Θετταλίαν ὄρη διέστη καὶ τὰ ἐκτὸς

Ἰσθμοῦ καὶ Πελοποννήσου συνεχύθη πάντα, τρίτον τὸν ἐπὶ Δαρδάνου τοῦ Διὸς καὶ Ἠλέκτρας τῆς Ἀτλαντος, ὃς Δάρδανος ἐβασίλευσε μετὰ τὸν κατακλισμὸν τῆς ἀντίπερα Σαμοθράκης ἡπείρου, διὰ σχεδιάς αὐτοσε κομισθεὶς. R.

B. τινὰ] Πατένειτ τοῦνομα. R.

C. ὅτι κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους γενέσθαι φασὶ τὸν τε πρὸς Θεσσαλίαν καὶ τοὺς ἐκείνη τόπους κατακλισμὸν, καὶ τὴν ἐν Αἰθιοπία ὑπὸ τοῦ Φαέθοντος ἐκπύρωσιν. R.

D. παράλλαξιν τὴν ἀσυμμετρίαν τῶν ἐν γῇ πρὸς τὰς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἡκούσας εἰς αὐτὴν ἀπορροίας φησί· συμμέτρως γὰρ ἔχοντα διαμένει, ἀσυμμέτρως δὲ φθείρεται. ἢ τὸν τῶν οὐρανίων ποικίλον σχηματισμὸν· οὗτοι γὰρ εἰσιν οἱ κατὰ οὐρανὸν περὶ γῆν ἰόντες, καὶ ἄλλοτε ἄλλα σχήματα δεικνύντες διὰ τὰς ποικίλας νοήσεις τῶν ψυχῶν· γράμματα γὰρ ἐκεῖνα τὰ σχήματά ἐστι καὶ τύποι τινὲς δραστήριοι δι' ἐκείνους. R.

D. λυόμενος] Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ λύων τῆς ἀπορίας ὁ Νεῖλος ἡμᾶς. R.

E. κατὰ δὲ τήνδε] κατὰ τὴν ἄνω Αἴγυπτον δηλονότι· κατὰ γὰρ τὴν κάτω, ἣν ἔργον τοῦ ποταμοῦ φησὶν Ἀριστοτέλης, ὄμβροι εἰώθασι γίνεσθαι. ἐπανιέναι δὲ λέγει οὐ τὸ κάτωθεν ἀναβλυσθαίνειν, ἀλλὰ τὸ τὸ ὕδωρ ἀλλαχόθεν ἀνυξόμενον ἀνωτέρω τῆς γῆς χωρεῖν, ὕδατων καταρροηγνυμένων εἰς τὸν Νεῖλον ἐξ ἄλλων τόπων τῶν κατὰ τὰ Σεληναῖα ὄρη, ἀφ' ὧν αἱ τούτου πηγαί, ἐκ τῆς γιγνομένης ἐν αὐτοῖς πηλησεως τῶν νεφῶν ὑπὸ τῶν Ἑτῆσιων ἀνέμων, ὡς Θεόφραστός φησι. ταῦτα δὲ τὰ ὄρη ὑψηλότερά ἐστι. R.

23 A. διαφορὰν ἔχον] ἀντὶ τοῦ παραδόξως ἐκβεβηκός. R.

A. πάλιν δι' εἰωθότων] ὅτι κατὰ τινὰς ἐπιτελοῦνται περιφορὰς καὶ αἱ τοιαῦται φθοραί, ἔχουσας τινὰ καὶ αὐτὰς ἀκολουθίαν πρὸς τὴν ὅλην τοῦ θείου γεννητοῦ περίοδον. R.

D. Γῆς τε καὶ Ἡφαίστου] Ζεὺς Μῆτιδι συνελθὼν καὶ γενομένην ἔγκυον καταπίνει, ἐπειπερ ἔλεγε παῖδα γεννήσειν μετὰ τὴν μέλλουσαν ἐξ αὐτῆς γεννᾶσθαι κόρην, ὃς δυναστεύσει οὐρανοῦ. ὡς δ' ὁ καιρὸς τῆς ταύτης ἐνέστη γεννήσεως, δεῖται Ἡφαίστου πρὸς τοῦτο συναργού, ὡς κατὰ τῆς κεφαλῆς πλήξειεν αὐτόν· ἐπὶ ταύτης γὰρ ἐκνοφῶρει τὸ ἔμβρυον. ὁ δὲ οὐκ ἄλλως ὑπακούσας κατένευσεν, εἰ μὴ τῇ γεννωμένῃ συγχωρηθεῖη συν-

ελθεῖν εἰς εὐνὴν. ὑποστάντος δὲ τοῦ Διός, πελέκει τούτου τὴν κεφαλὴν Ἥφαιστος πλήττει. καὶ γεννᾶται μὲν οὕτως ἐξ αὐτῆς Ἀθηναῖα, ἐπιδιώκων δὲ αὐτὴν Ἥφαιστος ἀποσπερμαίνει μὲν εἰς τὸν ταύτης μηρόν, ἣ δὲ λαβοῦσα ἔριον τὸ σπέρμα ἐξέμαξεν, ἔρριψέ τε εἰς γῆν. καὶ οὕτως ἀπὸ τοῦ ἔριου καὶ τῆς χθονὸς δρακοντόπους ἄνθρωπος ἐγένετο, Ἐριχθόνης τοῦνομα. τοῦτ' οὖν ἐνταῦθά φησιν, ὅτι Ἀθηναῖοι τοῦτον λέγουσι γενέσθαι παρ' αὐτοῖς αὐτόχθονα. R.

24 A. παραδείγματα νῦν, ὥς φησι Πρόκλος, τὰς εἰκόνας καλεῖ, ἐπεὶ περ αὗται γίνονται παραδείγματα τοῖς ἀπ' αὐτῶν ἀναπεμπομένοις, καὶ δι' αὐτῶν τὰ πρῶτα γινώσκουσιν. R.

C. μαθήματα] γεωμετρία, ἀστρονομία, λογιστική, ἀριθμητική, καὶ αἱ ταύταις συγγενεῖς. R.

E. Εὐρώπῃ κέκληται ἀπὸ Εὐρώπης τῆς Ἀγένορος ἢ Φοίνικος ἢ Τιτυοῦ, Ἀσία δὲ ἀπὸ Ἀσίας τῆς Οὐρανοῦ καὶ Γῆς, Λιβύῃ δὲ ἀπὸ Λιβύης τῆς Ἐπάφου, βασιλέως Αἰγύπτου, καὶ Μέμφεως τῆς Νείλου· οἱ δὲ Ἀμφιρρόης. R.

E. Ἀτλαντικοῦ πελάγους] τὸν Ἡρακλέα λόγος πολλὰς ἀβάτους διαπορευθέντα εἰς τὸν Ἀτλαντα, τὸ ὄρος, ἐξ οὗ καὶ τὸ πέλαγος ὠνομάσθαι, ἐλθεῖν· ὃ ἐξ Ἀτλαντος τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Κλειτοῦς καλεῖται, οὗ διὰ τὸ ὕψος ἐπ' αὐτοῦ φέρεσθαι φασὶ τὸν οὐρανόν. καὶ γὰρ τοῦ αἰθέρος αὐτοῦ λέγει Μάρκελλος τὴν τοῦδε ψαύειν κορυφὴν, καὶ σκιὰν ἐκπέμπειν ἄχρι πεντακισχιλίων σταδίων· ἀπὸ γὰρ θ' ὥρας ἡμερινῆς κρύπτεσθαι τὸν ἥλιον ὑπ' αὐτοῦ μέχρι τελέας καταδύσεως. καὶ ὁ Ἄθως ἐπὶ ἑπτακοσίους σταδίους ἕως Ἀήμνου σκιάζει. Πτολεμαῖος δὲ τὰ Σεληναῖα ὄρη τὸ ὕψος ἄπλετον ἔχειν φησί. καὶ Ἀριστοτέλης τοῦ Καυκάσου τὴν κορυφὴν τὸ τρίτον μετὰ δυσμὰς καὶ τὸ τρίτον πρὸ ἀνατολῶν μέρος τῆς νυκτὸς ὑπὸ τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων καταναγάζεσθαι. R.

E. Ἡρακλέους στήλας] Ἡρακλῆς ἦκε μὲν εἰς Ἐρύθειαν, ἣ νῆσός ἐστιν Ὠκεανοῦ κειμένη πλησίον, ἣ νῦν Γάδειρα καλεῖται, ἐπὶ δὲ τῇ τὰς βοῦς ἀγαγεῖν Γηρυόνου τοῦ Χρυσάορος καὶ Καλλιρρόης τῆς Ὠκεανοῦ, ὅς ἦν τρία σώματα ἔχων συμφυέντα εἰς ἓν ἀπὸ λαγόνος τε καὶ μηρῶν, εἶχε δὲ βοῦς φοινικᾶς, βοῦκο-
λον Εὐρυτίωνα, κύνα φύλακα Ὀρθρον δικέφαλον, τὸν Ἐχίδνης καὶ Τυφῶνος. δι' Εὐρώπης οὖν πορευθεὶς Λιβύης ἐπέβη, καὶ

παρελθὼν Ταρτησσὸν ἴστησι μὲν σημεία τῆς πορείας ἐπὶ τῶν ὄρων Εὐρώπης καὶ Αἰβύης ἀντιστοίχους δύο στηλάς, ἐλαύνει δὲ πρὸς Εὐρυσθέα τὸν Τίρυνθος βασιλέα τὰς βοῦς, ἣ προσετάγη ὑπ' αὐτοῦ. R.

E. ἡ δὲ νῆσος] ὅτι μὲν ἐγένετο τοιαύτη τις νῆσος καὶ τηλικαύτη, δηλοῦσι τινες τῶν ἱστορούντων τὰ περὶ τῆς ἕξω θαλάσσης. εἶναι γὰρ καὶ ἐν τοῖς αὐτῶν χρόνοις ἐπὶ μὲν νήσους ἐν ἐκείνῳ τῷ πελάγει Περσεφόνης ἱεράς, τρεῖς δὲ ἄλλας ἀπλέτους. τὴν μὲν Πλούτωνος, τὴν δὲ Ἀμμωνος, μέσση δὲ τούτων ἄλλην Ποσειδῶνος χιλίων σταδίων τὸ μέγεθος, καὶ τοὺς οἰκοῦντας ἐν αὐτῇ μνήμην ἀπὸ τῶν προγόνων διασῶζειν περὶ τῆς Ἀτλαντίδος, ὄντως γενομένης νήσου ἐκεῖ παμμεγεθεστάτης, ἣν ἐπὶ πολλὰς περιόδους δυναστεῦσαι πασῶν τῶν ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ πελάγει νήσων, Ποσειδῶνος καὶ αὐτὴν οὔσαν ἱεράν. ταῦτα μὲν οὖν Μάρκελλος ἐν τοῖς Αἰθιοπικοῖς γέγραπεν, ἡμεῖς δὲ ἀπὸ τῶν Πρόκλου ἐξελόντες παρεθέμεθα. R.

25 A. βασιλέων] δέκα γὰρ βασιλεῖς ἦσαν ἐν αὐτῇ τεχθέντες δίδυμοι πεντάκις· καὶ τὰλλα δὴ τὰ ἐνταῦθα λεγόμενα ἐν τῷ Κριτίᾳ διαρρηθῆναι ἱστούρηται. Ποσειδῶνος δὲ καὶ Κλειτοῦς οὔτοι, ὧν ὁ πρῶτος, ὡς ὁ Πρόκλος φησί, Ἀτλας ἐκαλεῖτο, ἐξ οὗ καὶ ἡ νῆσος ὠνόμασται. R.

B. Αἴγυπτος κέκληται ἀπὸ Αἰγύπτου τοῦ Βήλου καὶ Ἀγχιρρόης τῆς Νείλου, τοῦ βασιλέως Αἰγυπτίων. τοῦτον ὁ πατήρ ἐν Ἀραβίᾳ κατοικίξει· ὁ δὲ καταστρεψάμενός τὴν Μελαμπόδων χώραν ἀφ' ἑαυτοῦ ὠνόμασεν Αἰγύπτον. R.

B. Τυρρηνία δὲ ἀπὸ Τυρρηνοῦ τοῦ Ἀγρωνος τοῦ Ἄντος τοῦ Ἀνδοῦ, καὶ δὴ καὶ τὸ Τυρρηνικὸν πέλαγος. οὗτος κατὰ χρησμόν ἐκ Ἀνδίας ἀπάρας εἰς τούσδε ἀφίκετο τοὺς τόπους, ἐκ Σαρδοῦς τε τῆς αὐτοῦ γυναικός, ἀφ' ἧς καὶ κατὰ Ἀνδιάν Σαρδεῖς ἡ πόλις, καὶ ἡ ἀργυρόφλεψ νῆσος τὸ πρὶν Σαρδὼ νῦν ὀνομάζεται. R.

C. Πρόκλου. ὅτι ὅπου ἅμα σεισμῶ γίνεται κατακλυσμός, κῦμα τούτου τοῦ πάθους αἴτιον. ὅταν γὰρ τὸ τὸν σεισμὸν ποιῶν πνεῦμα, μηδέπω ῥέον ὑπὸ γῆν, τὴν θάλατταν ὑπὸ τινος ἐναντίου πνεύματος αὐτῷ κινουμένην ἐξ ἐναντίας φερόμενον ἀπῶσαι μὲν εἰς τοῦπίσω μὴ δυνηθῇ διὰ τὸν προωθοῦντα ἄνεμον αὐτήν, ἵσται δὲ καὶ ἐμποδίζον αὐτῆς τὴν προόδον αἴτιον γίγνηται

τοῦ πολλὴν ὠθομένην ὑπὸ τοῦ ἐναντίου τούτῳ πνεύματος ἀθροισθῆναι, τότε δὴ, πολλῆς τῆς θαλάττης γενομένης διὰ τὸ ἀπ' ἐναντίας ὠθοῦν, αὐτὸ μὲν ὑπὸ γῆν ἔδν, τῆς ῥοῆς ἀθρόας ἐπιχυθείσης, καὶ ἐποίησε τὸν σεισμόν, ἡ δὲ θάλασσα ἐπέκλυσε τὸν τόπον. τοῦτον γὰρ τὸν τρόπον καὶ περὶ Ἀχαίαν γενέσθαι τὸν σεισμόν ἅμα καὶ τὴν τοῦ κύματος ἑφοδὸν τοῦ ἐπικλύσαντος τὰς παραθαλασσίους πόλεις, Βούραν καὶ Ἑλλήν. R.

D. κάρτα, λίαν, μεγάλως. R.

D. τοῦτο καὶ οἱ τοὺς ἐκείνῃ τόπους ἱστοροῦντες λέγουσιν, ὥς πάντα τεναγώδη τὸν ἐκεῖ εἶναι γῶρον. τέναγος δὲ ἐστὶν ἰλύς τις ἐπιπολάζοντος ὕδατος οὐ πολλοῦ καὶ βοτάνης ἐπιφαινομένης τούτῳ, ἢ πηλώδη πελάγῃ, ἢ διάβροχοι ἢ κἀθυγροὶ τόποι. R.

40 C. ἰλλομένην φησὶν ὁ Σιμπλίκιος καὶ ὅσοι συνηγοροῦσι τῷ Πλάτῳ, τοῦ Ἀριστοτέλους εἰλουμένην ἀναγινώσκοντος καὶ τούτου τὸν Πλάτωνα ταῖς εὐθύναις ὑπάγοντος τὴν γῆν εἰλεῖσθαι καὶ στρέφεσθαι φάσκοντα. T.

52 E. πλοκάνων] πλόχανόν ἐστι πλέγμα, ᾧ ὁ σῖτος καθαιρεται. R.

76 A. λέμμα φλοιός, λέπισμα. R.

81 B. δρυόχων] τὰ στηρίγματα τῆς πηγνυμένης νεὸς δρυόχους φασίν. R.

84 B. εὐρῶτος] σεσηπυίας ὑγρότης. R.

B. σφακέλισαν] σφακελισμός ἐστι σῆψις μυελου, καὶ σφάκελος ἡ μετὰ σπασμοῦ τῆς χολῆς πρόεσις. ὁ δὲ σπασμός οὗτος μετὰ φλεγμονῆς. ἱατροὶ δὲ τὴν μελανίαν ἢ τὴν σφοδρὰν οδύνην, ἔνιοι δὲ τὴν τῶν ὀστέων σῆψιν. λέγεται δὲ καὶ ὁ σφονγμός καὶ ὁ παλμός. ἀλλὰ καὶ ὁ μέσος τῆς χειρὸς δάκτυλος. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΡΙΤΙΑΝ.

P. 108 D. μελλητέον] ὑπερθετέον ἐστίν. R.

109 C. σημείωσαι τὸ ἐκ πρύμνης, οἶμαι, τὸ ἔνδοθεν. R.

110 D. Ἰσθμός γῆ στενὴ καὶ ἀμφιθάλασσος, καθ' ἣν ἡ Ἀχαΐα τῇ Πελοποννήσῳ συνάπτεται. R.

D. Κιθαιρῶν ὄρος Βοιωτίας, Πάρνης δὲ ὄρος μεταξύ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, πλησίον Πανάκτου. R.

E. Ὁρωπὸς πόλις Βοιωτίας. R.

E. Ἀσωπὸς ποταμὸς Βοιωτίας. R.

111 B. φελλεύς τόπος σκληρὸς ποσῶς καὶ πετρώδης, συνεργῆς δέ. οἱ δὲ τὸν ἐξ ἐπιπολῆς πετρώδη. R.

B. σᾶ τὰ σῶα μονοσυλλάβως φασὶν Ἀττικοί, καὶ τὸν σῶον σῶν. καὶ ἡ σῶα σᾶ παρ' αὐτοῖς. R.

112 A. Ἡριδανὸς καὶ Ἰλισσὸς καὶ ἀλλαχοῦ μὲν, ἀλλ' οὕτως ἐν τῇ Ἀττικῇ. R.

A. Πυνὲς τόπος Ἀθήνησιν, ἐν ᾧ ἐκκλησίαι ἐγίνοντο πάσαι μὲν πᾶσαι, ὕστερον δὲ ἅπαξ, ὅταν τὸν στρατηγὸν χειροτονῶσιν. ἐκλήθη δὲ οὕτως ἦτοι ἀπὸ τοῦ πυκνουῦσθαι τὸν ὄχλον ἐκεῖ, ἢ ἀπὸ τοῦ πυκνὰ εἶναι τὰ περὶ αὐτὴν οἰκήματα. R.

A. Λυκαβηττὸς ὄρος τῆς Ἀττικῆς. εἴρηται δὲ οὕτως διὰ τὸ λύκοις πληθύνειν. R.

B. ξυσσίτια τὰ δεῖπνα ἃ κοινῇ ποιοῦνται Λακεδαιμόνιοι. καλεῖται δὲ καὶ φιλία, ἐπεὶ φιλίας συναγωγὰ ἐστίν.

D. εὐκράς εὐκρατος ἢ εὐκέφαλος, ὡς Εὐριπίδης Ἀντιόπη.

115 B. ἀκρόδρυα κοινῶς οἱ τῶν δένδρων καρποί.

B. μεταδόρπια] ἐπιδειπνα.

D. τὸ πλεθρον ἐστὶ ποδῶν ξς' ὀλίμορον.

D. στάδιόν ἐστι μέρος τι μίλλου εβδομον τεσσαρεσκαίδεκατον· τὸ γὰρ μίλιόν ἐστι ξς' στάδια.

116 C. φιτῦσαι ἐπὶ τοῦ πατρός, ἐπὶ δὲ μητρὸς γεννῆσαι. καὶ φιτῦων ὁ γεννῶν, καὶ τὸ γέννημα φῖτυ, ὡς Εὐπολὶς Αὐτολύκῳ· ἀτὰρ ἡγαγες καινὸν * τὸ * φῖτυ τῶν βοῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΙΝΩΑ.

P. 315 B. Καρχηδόνιοι] Καρχηδὼν ἐν Λιβύῃ πόλις διάσημος, ἧς οἱ πολῖται οὗτοι. R.

C. Ἀθάμας Αἰόλου τοῦ Ἑλληνος καὶ Αἰναρέτης τῆς Δημάχου, βασιλεύων Βοιωτίας, ἐκπίπτει διὰ τινος τύχης αὐτῆς·

ᾧπερ ὁ Πύθιος χρᾶ ἐκέισε κατοικεῖν, οὐ ὑπ' ἀγρίων ζώων ξενισθῆ. ἐλθόντος δὲ καθ' ἣν χώραν λύκοι κρέα προβάτων διενέμοντο, αὐτοὺς μὲν διὰ δέος φασὶ φυγεῖν, συνέντα δὲ τοῦτον οἰκῆσαι τε αὐτοῦ, καὶ τῇ Ἀθαμαντίᾳ καὶ τοῖς ἀπ' αὐτοῦ τῆς οἰκείας κλήσεως μεταδοῦναι. R.

C. ἐγχυτριστρίας] τὰς χάς τοῖς τετελευτηκόσιν ἐπιφερούσας, ὡς ἐπὶ τοῦδε. ἔλεγον δὲ καὶ τὸ βλάψαι καταχυτρίσαι, ὡς Ἀριστοφάνης. λέγονται δὲ καὶ ὅσαι τοὺς ἐναγεῖς καθάλρουνσιν, αἷμα ἐπιχέουσαι τοῦ λερείου. ἔτι δὲ καὶ αἱ θρηνητήριαι, καὶ δὴ καὶ αἱ μαῖαι αἱ ἐκτιθεῖσαι ἐν χύτραις τὰ βρέφη. R.

316 A. ἀλλ' αἰ] τὸ ἀλλὰ λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ ἔστω, καὶ ἀντὶ τοῦ ὅταν δέ, καὶ ἀντὶ τοῦ ἔπειτα δέ. R.

318 B. Μαρσύας Ἰάγνιδος ὁ πρῶτος μετὰ Ἀθηναίων αὐλῶν εὐρετής, εἶτα Φρυγίου καὶ Μιξολυδίου ἀρμονίας. οὗτος ἐς τοσοῦτον προῆλθεν αὐλητικῆς, ὡς περὶ αὐτῆς ἐρῖσαι Ἀπόλλωνι, τοῦ πλεονεκτῆσαντος τὴν κρίσιν ποιουμένων Μουσῶν, καὶ δὴ νικηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ δίδωσι δίκην τῆς ἥττης τὸ δέγμα δαρεῖς· οὐ δὴ ἀπὸ τοῦ σώματος θνέοντος αἵματος ποταμὸς προῆλθεν ὁ τούτῳ ὁμώνυμος. Ὀλυμπον δὲ τινες οὐ Φρύγα, Μυσὸν δὲ φασι, καὶ τοῦτον γενέσθαι πρῶτον κρουμάτων εὐρετήν. R.

319 B. ἐννέωρος] ἐνναέτης· ὥρος γὰρ ὁ ἐνιαυτός· ἤγουν ἀπὸ ἐννέα ἔτων ἄρξας, ἣ ἐννέα ἔτη βασιλεύων. R.

E. συμπαίστην] συμπαλγμονα. R.

321 A. ἐντείνοντες] πληγὰς διδόντες. R.

A. τοὺς δασμοὺς] Αἰγέως τοῦ Πανδίωνος βασιλεύοντος Ἀθηναίων, κατὰ τὴν τῶν Παναθηναίων ἑορτὴν Ἀνδρόγεως ὁ Μίνω πάντας ἀγῶνας νικᾷ. τοῦτον Αἰγεὺς στέλλει μὲν ἐπὶ τὸν Μαραθῶνιον ταῦρον, διαφθείρεται δὲ ὑπ' αὐτοῦ, ἢ ὡς τινες, πορευόμενος ἐπὶ Θήβας διὰ τὸν Αἰλῶν ἀγῶνα πρὸς τῶν ἀνταγωνιστῶν διὰ φθόνου ἀπόλλυται. ὁ μαθὼν Μίνως Ἀθήνας τε πολεμεῖ καὶ Μέγαρα εἶλε, μὴ οἶός τε δ' αὖν πορθῆσαι ταύτας, εὐχεται τῷ Διὶ παρ' Ἀθηναίων δίκην λαβεῖν· καὶ διὰ τοῦτο λιμὸς ἐνσκήπτει τοῦτοισι καὶ λοιμός. χρωμένων δὲ περὶ τῆς τούτων ἀπαλλαγῆς ἀνείπεν ὁ Ἀπόλλων δίκας Μίνῳ δοῦναι ἅς αὖν αὐτὸς αἰρήται. Μίνως δὲ κελεύει δεκέτεις κόρους ἑπτὰ καὶ κόρας ἵσας ἀόπλους πέμπειν κατ' ἔτος τῷ Μινωταύρῳ βορὰν κατὰ τὸν λαβύρινθον, ὃς ὑπὸ Δαιδάλου κατεσκευάστο χῶρός τις σκολιός.

Θησεύς δὲ μετὰ καὶ τῶν λοιπῶν κατὰ τὸ τρίτον ἔτος εἰς τὸν δασμόν καταλεγείς τὸν τε Μινώταυρον ἀναιρεῖ, καὶ παύει τὴν εἰς Κρήτην πομπὴν τοῦ δασμοῦ. περὶ τούτου οὖν ἐνταῦθα φησιν. R.

D. φλαῦρον] κακόν, ὡς νῦν, ἢ φαῦλον, ἢ κοῦφον κακόν. τινὲς δὲ φλαῦρον μὲν τὸ μικρόν κακόν, φαῦλον δὲ τὸ μέγα. R.

www.libtool.com.cn

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ.

A.

Ὁ Ἀθηναῖος οὗτος ξένος πεποιήται ἐνταῦθα εἰς τὴν Κρήτην ἀπιών, ἔστι δὲ Πλάτων, ὡς ἐκ τοῦδε φανερόν. αὐτὸς γὰρ ὁ Ἀθηναῖος ξένος ἐν τῷ Νόμῳ λέγει ὅτι ἤδη αὐτῷ δύο πολιτεῖαι προηγνύσθησαν· ἡ οὖν οὐδ' ἐκεῖναι Πλάτωνος, ἡ εἰ μὴ τοῦτο, ὁ αὐτὸς ἂν εἴη τῷ Ἀθηναίῳ ξένῳ. οὗτος οὖν εἰς Κρήτην ἀφικόμενος, καὶ περιτυγχάνων ἕξω πρὸ τῆς Κνωσσοῦ Κλεινίᾳ τε τῷ Κρητὶ καὶ Μεγίλλῳ τῷ Λακεδαιμονίῳ, ἐπιτετραμμένοις μὲν ὑπὸ τῶν τὴν Κνωσσὸν οἰκούντων ἀποικίαν ποιήσασθαι ἐκεῖθεν καὶ καταστήσασθαι πόλιν νόμους τε προσήκοντας τοῖς πολίταις διαθεῖναι, προσεχῶς δ' ὠρμημένοις ἐπὶ τὸ τοῦ Διὸς ἄντρον, ἱερὸν τοῦτο γενόμενον ἀγιώτατον, ἐν ᾧ τὰ σεπτότατα καὶ ἄρρητότατα τῶν μυστηρίων ἐπετελεῖτο — περιτυχὼν δ' οὖν αὐτοῖς ὁ ξένος, καὶ ταῦτα παρ' αὐτῶν πυθόμενος, ἤρετο ἐπὶ τούτοις τίνας ἂν εἴεν οἱ νόμοι; τῶν δὲ μὴ δυνηθέντων τελείαν ἀποδοῦναι τὴν τῶν νόμων διάθεσιν, ὁρῶντων δὲ τὸν ξένον εὖ παρεσκευασμένον περὶ νόμων θέσιν, καὶ παρακαλούντων συλλήπτορα αὐτὸν γενέσθαι τῆς πολιτείας, ἄρχεται ὁ Ἀθηναῖος ξένος τῆς τῶν νόμων διαθέσεως· ἐν οἷς δὴ οὐκ ἐτι, ὥσπερ ἐν τοῖς τῆς μεγάλης Πολιτείας, κοινὰ πάντα προστάττει, ἀλλ' ἐκάστῳ ἄγρον ἀπονέμει καὶ πρὸς ταῦτα οἰκίαν, ἐτι μέντοι καὶ γυναῖκα ἰδίαν καὶ παῖδας οὐκ ἐτι κοινούς, πλὴν ὅτι οὐδὲ ταῦτα ἀόριστα ἀφῆκεν, ἀλλὰ τοὺς κλήρους εἰς ὠρισμένον ἀριθμὸν παρέλαβε. τεσσαράκοντα γὰρ καὶ πέντε τοὺς πάντας κλήρους διανέμειν παρακελεύεται· τὴν δ' αἰτίαν τοῦ τοσούτου ἀριθμοῦ γνωσόμεθα, ὅταν αὐτὸς ἐπιμνησθῇ. ὁρίζει δὲ καὶ τὰ τιμήματα, ὥσπερ ὁ Σόλων Ἀθηναίους, εἰ

καὶ τρόπον ἄλλον. πεντακοσιομέδιμνοι γὰρ παρ' ἐκείνω καὶ ἱππεῖς καὶ ζευγῖται καὶ οἱ θῆτες· καὶ παρὰ τούτῳ δὲ τέτταρα ταῦτα ὁρισθῆσεται, οὐκέτι δὲ τοῖς αὐτοῖς προσαγορευόμενα ὀνόμασιν οὐδὲ τῆς αὐτῆς ὄντα ποσότητος, πλὴν ὠρισμένα, ὥστε μὴ ἐξεῖναι, εἰ τύχοι, τῷ πρώτῳ πλείον τετρακοσίων ἔχειν περιουσίαν, μήτε μὴν τῷ ἑσχάτῳ τῶν ἑκατὸν ἑλάττω. τοιαύτη τίς ἐστὶν ἡ ὑπόθεσις. R.

P. 624 B. διαφέρει λόγος φήμης. ὁ μὲν γὰρ δηλὸς γίνεται καὶ ὑφ' οὗ φέρεται, ἡ δὲ ἄγνωστον ἔχει τὴν ἀρχήν. R.

B. τὸν ἀδελφὸν] ἐγένετο καὶ τούτων τρίτος ἀδελφός, Τάλας, ὃς δὴ ἔνοκλος τὴν Κρήτην περιμέναι φρουρῶν ἐλέγετο. R.

625 A. κλέος] καὶ οἱ Στωϊκοὶ πλατωνίζοντες κλέος φασὶ τὸ ἐπὶ τῶν σπουδαίων γενόμενον δίκαιον, δόξαν δὲ τὴν ἐπὶ τῶν ἀσπουδῶν δόκησιν. R.

A. πολιτείας τῆς μιᾶς ζωῆς τῆς ὅλης πόλεως, νόμων δὲ τῷ διανεμόντων τὰ μέρη ἐξ ὧν ἡ πόλις. R.

B. τοῦ Διὸς ἄντρον] οὗ τὰ μέγιστα τῶν τοῦ Διὸς μυστηρίων καὶ τῶν Κουρήτων ἐνιεῖσθαι ἐλέγετο. R.

C. ὄπλων ἔξω] σχέσιν ἢ περιβολήν, ἢ ἀπλῶς ὄπλισιν, παρὰ τὸ ἔχειν. R.

D. ἀπολογεῖται διὰ τὴν τῶν τόξων χρῆσιν· καὶ γὰρ ὄνειδος ἦν, ὡς τὸ τοξότα λωβητὴρ· οὐ γὰρ ἀγχέμαχοι, ἀλλὰ πόρρωθεν βάλλουσιν οἱ τοξόται. αἰτιᾶται οὖν τὸν τόπον. R.

D. τόξα ὁ βίος, τοξεύματα τὰ βέλη. R.

D. πρὸς πόλεμον ἡμῖν ἅπαντα ἐξήρτυται] ὥστε πρὸς νίκην ἐώρα ὁ τοῦτο θέμενος. τιμοκρατικὸν δὲ καὶ θυμικὸν τὸ πόλεμον τέλος εἶναι τῶν νόμων. R.

E. ἀνοίαν] ὅτι δὴ λανθάνει αὐτοὺς ὡς ἀνάγκη καὶ τὰς πόλεις καὶ πάντας ἀνθρώπους πολεμεῖν διὰ βίου, ὁ Μίνως ἀνοήτους ἐκείνους ἐνόμιζεν, ὅσοι μὴ τὸν πόλεμον τέλος ποιοῦνται. τοῦτο δ' οὐκ ὀρθῶς ὁ Κρῆς ἔφη· καὶ γὰρ ἡ ἀριστοκρατία τὴν εἰρήνην τέλος ποιομένην, τὸν πόλεμον ὡς ἀναγκαῖον δι' αὐτὴν ἀναιρεῖται. R.

E. ἄρχοντας] ἐφίσταντο γὰρ ἄρχοντες τοῖς συσσιτίοις, ἵνα μὴ ἀμέτρως διαιτώμενοι περὶ τὸν πόλεμον ἀργότεροι γίνωνται. R.

626 A. ἀκήρυκτον] μὴ ἀπλῶς ἐκ τινος περιστάσεως γιγνώ-

μενον, καὶ δεόμενον κήρυκος τοῦ διεγείροντος τοὺς ἀπείρους φύσει πάντας ἐπὶ τοῦτον παρεσκευάσθαι. R.

B. τὸ μὲν τῶν κτημάτων τέλος προσήκοι ἂν ταῖς κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν πολιτείαις, τὸ δὲ τῶν ἐπιτηδευμάτων τῇ κατὰ τὸν λόγον. τὰς ἄλλας οὖν διὰ τούτων ἀποδοκιμάσας πολιτείας, μόνην ἐγκρίνει τὴν τιμοκρατικὴν διὰ τῆς περὶ τὸν πόλεμον σπουδῆς. R.

B. ὅρον] ἀντὶ τοῦ τέλους τῆς νομιζομένης παρὰ σοὶ πολιτείας. R.

C. ἡ ἀπόκρισις ἔνδειξιν ἔχει τοῦ Λακωνικοῦ τρόπου, σύντομος οὐσα καὶ συνεστραμμένη, ἅμα δὲ καὶ κατὰ τὴν λέξιν τραχύτητα ὑποφαίνουσα. καὶ τὸ ὡς θεῖε Λακωνικόν, πλὴν ὅτι τὸ θ' ἐνήλλακται· σείε γὰρ τὸ θεῖε παρ' αὐτοῖς. R.

C. ἐλέγξαι βούλεται ἐντεῦθεν τὴν ἐκείνων ὁμολογίαν περὶ τοῦ κατὰ τὸν πόλεμον νόμου. κέχρηται δὲ δύο ἐπιχειρήμασι, προτέρῳ μὲν τῷ διὰ τῆς διαλύσεως τρόπῳ, μετὰ ταῦτα δέ, ἐνισταμένου τοῦ Κλεινίου ἐντρεχῶς πρὸς τὴν ἐπιχείρησιν, χρῆται καὶ ἐτέρῳ τῷ κατὰ σύνθεσιν. ἔστι δὲ ὁ ἐλεγχόμενος λόγος αὐτῶν ὁ τιθέμενος ὅρον εἶναι τῆς εὐ πολιτευομένης πόλεως τὸ πολεμεῖν καὶ νικᾶν τοὺς ἄλλους. R.

D. οὐ γὰρ σε Ἀττικόν] οὐ σέ φημι ἀπὸ ἀνθρώπου ἔχειν τὴν ἐπωνυμίαν, Ἀτθίδος ἢ τινος τοιούτου, ἀλλ' ἀπὸ τῆς Θεοῦ τῆς Ἀθηνᾶς, ἐπιστημόνως γε καὶ φρονίμως οὕτως διατιθέντα τοὺς λόγους. R.

D. ἀναγαγὼν] τῇ ἀναλύσει χρησάμενος καὶ ἐφ' ἕνα ἕκαστον ἀναγαγὼν ἐκ τῆς ὅλης πόλεως. R.

E. ἐθαύμασεν ὁ ξένος τὸν λόγον, ὅτι δὴ ἐπὶ μὲν τῶν πόλεων καὶ κωμῶν ὁμοίαν τὴν φύσιν (ἀνθρώπων γὰρ πρὸς ὁμοίους ἀνθρώπους) ἡ μάχη, ἐπὶ δὲ τῆς ψυχῆς ἀνομοίων· λόγου γὰρ πρὸς ἀλογίαν. R.

E. πρώτη τε καὶ ἀρίστη] ἀληθὲς μὲν τοῦτο, μὴ μέντοι λέγε ἄριστον τὸ τῆς ἐγκρατείας εἶδος· τούτου γὰρ ἄμεινον τὸ σωφρονικόν. R.

627 A. εὗρίσκει καὶ πρὸς τοῦτο ἀπαντῆσαι. ὥς γὰρ ψυχῇ ἐλέγετο κρείττων ἑαυτῆς ἐκείνη ἐν ἣ ὁ λόγος ὥς ἀμείνων ἐκράτει, ἦττων δ' ἑαυτῆς ἐν ἣ τὸ ἄλογον, οὕτω καὶ πόλις καὶ κώμη ἐπὶ ἀμεινόνων καὶ χειρόνων ἀνδρῶν ἔχουσιν. R.

A. τὸ κρείττω] ὁμωνυμία τις ἔστι περὶ τὰς εἰρημένους παρὰ τοῦ

Κλεινίου φωνάς, καὶ δυνατὸν ἦν τῷ ἀντιλαμβανομένῳ τῶν λέξεων ἐναντιώσει αὐτὸν περιβαλεῖν. τὸ γὰρ κρεῖττον καὶ ἥττον καὶ ἄμεινον καὶ χεῖρον δύναται καὶ ἐπὶ τῆς ἔνδον ζωῆς τῆς ψυχικῆς θεωρεῖσθαι καὶ ἐπὶ τῆς κατὰ τὰ σώματα διαφορᾶς, καὶ οὐδὲν κωλύεται ὁ κρεῖττων κατὰ τὴν ζωὴν χείρων εἶναι κατὰ τὸ σῶμα. οὕτω δὲ καὶ ἐν πόλει εἰ κρατοῖεν οἱ ἄμεινους τῶν χειρόνων τὸν εἰρημέμον τρόπον, λέγοιτ' ἂν ἑαυτῆς κρεῖττων, ἀλλὰ καὶ ἥττων, καὶ ἔσται ἐναντιότης τῶν ὀνομάτων περὶ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα. διορισμοῦ δὲ χρεῖα περὶ τὴν ὁμωνυμίαν. ἀλλ' ἵνα μὴ τὸ πάρεργον ἔργον ποιήσωμεν, ἄλλως διὰ παραδείγματος μεθοδευτέον τὸ σκῆμμα. R.

A. εἴ ποτ' ἐστὶ που] οὐ γὰρ ἐν νοητοῖς οὐδ' ἐν οὐρανίοις, ἀλλ' ἐν τῇ γενέσει. R.

A. τὸ χεῖρον κρεῖττον τοῦ ἁμείνονος] ἐπειδὴ κρεῖττον οὐ μόνον λέγεται τὸ βέλτιον ἀλλὰ καὶ τὸ ἐπικρατέστερον, ἐπειδὴ τὸ χεῖρον νικᾷ, καὶ κρεῖττόν ἐστιν· ὁ καὶ αἰνίγματι ἔοικεν, εἶναι τὸ χεῖρον κρεῖττον. ἀλλ' ἐστὶ τὸ χεῖρον κρεῖττον οὐχ ὡς βέλτιον, ἀλλ' ὡς ἐπικρατέστερον ὃν τηνικαῦτα. R.

629 A. ὁ Τυρταῖος οὗτος Ἀθηναῖος ἐγένετο, εὐτελὲς τὴν τύχην· γραμματιστὴς γὰρ ἦν καὶ χωλὸς τὸ σῶμα, καταφρονούμενος ἐν Ἀθήναις. τοῦτον Λακεδαιμονίοις ἔχρησεν ὁ Ἀπόλλων μεταπέμψασθαι, ὅτε πρὸς Μεσσηνίους εἶχον τὴν μάχην καὶ ἐν ἀπορίᾳ κατέστησαν πολλῇ, ὡς δὴ ἱκανοῦ αὐτοῖς ἐσομένου πρὸς τὸ συνιδεῖν τὸ λυσιτελές· αὐτῷ γὰρ ἐπέτρεψε χρῆσασθαι συμβούλῃ. ἀφικόμενος δὲ οὗτος εἰς Λακεδαίμονα καὶ ἐπίπλους γενόμενος συνεβούλευσεν αὐτοῖς ἀνελέσθαι τὸν πρὸς Μεσσηνίους πόλεμον, προτρέπων παντοίως· ἐν οἷς καὶ τὸ φερόμενον εἰπεῖν ἔπος·

Μεσσήνην ἀγαθὸν μὲν ἀροῦν, ἀγαθὸν δὲ φυτεύειν. τοῦτον οὖν ἐν τῷ λόγῳ παρέλαβεν ὁ Ἀθηναῖος ξένος, ὡς καὶ αὐτὸν πολέμου σύμβουλον γεγονότα. R.

630 A. περὶ Θεόγνιδος καὶ τῆς κατ' αὐτὸν ταύτης ἱστορίας ἀμφιβολία πολλὴ ἐγένετο τοῖς παλαιοῖς. καὶ οἱ μὲν φασιν αὐτὸν ἐκ Μεγάρων γεγενῆσθαι τῆς Ἀττικῆς· οὕτως ὁ Αἰδύμος, ἐπιφύομενος τῷ Πλάτῳ ὡς παριστοροῦντι· οἱ δὲ ὅτι ἐκ Σικελίας. εἰ δὲ καὶ μὴ εἴη ἐκ Σικελίας, οὐδὲν λυμαίνεται τὸ προκειμενον, ἀλλὰ καὶ τὸναντίον· οὐ γὰρ ὑπὲρ Ἀττικοῦ ὡς Ἀθηναῖος λέγει, ἀλλὰ καίτοι πρὸς Ἀθηναῖον αὐτὸν παραβάλλων τὸν Τυρταῖον,

τὸ ἀληθὲς περὶ τὴν κρίσιν ἐφύλαξε καὶ τὸν Θεόγονιν καὶ ξένον ὄντα προέκρινε. τί δὲ ἐκώλυεν αὐτὸν ἐκ ταύτης μὲν εἶναι τῆς Μεγαρίδος, ἀπελθόντα δὲ εἰς Σικελίαν, ὡς ἡ ἱστορία ἔχει, γενέσθαι νόμῳ Μεγαρέα ἐκεῖ, ὡς καὶ τὸν Τυρταῖον Λακεδαιμόνιον; R.

D. τετάρτῃ] πρώτη γὰρ ἡ φρόνησις, ἡ δικαιοσύνη· ἡ δὲ ἀνδρεία, ὡς περὶ τὸν θυμὸν μόνον ἔχουσα, τετάρτῃ. τῶν γὰρ ἄλλων ἑκατέρα περὶ τὴν τριμέρειαν ἔχει· καὶ γὰρ ἡ σωφροσύνη ἐπὶ τὸν λόγον διὰ τοῦ θυμοῦ τὴν ἐπικράτειαν τοῦ ἐπιθυμητικοῦ ἀναπέμπει. R.

D. χρῆν] ἀντὶ τοῦ ἔδει, χωρὶς τοῦ ε. R.

D. θέλας] δηλονότι πολιτείας. παρὰ θεῶν γάρ φατε ἐκείνους εἰληφέναι τοὺς νόμους, καὶ διὰ τοῦτο θεῖους καὶ τὴν πολιτείαν θέλαν. ἀξίους οὖν ἀποδότω καὶ τοὺς νόμους τῆς θείας πολιτείας. R.

E. ζητοῦσιν] τὰ μερικά καὶ περὶ τὰ συναλλάγματα κλήρων καὶ ἐπικλήρων, οὐ περὶ τούτων, ἀλλὰ τὰ περὶ τῆς ἀρετῆς, ὡς αὐτός. ἐν γὰρ τοῖς ἰ βιβλίοις τὰ κατὰ τὴν ἀρετὴν πραγματευσάμενος, ἐπὶ τέλει ἐν τοῖς β' βιβλίοις καὶ ἐκεῖνα ἠξίωσε μνήμης. R.

E. κληρὸς ἐστὶ κτημάτων οὐσία τις ἢ λαχμὸς ἢ μέτρον τι γῆς, ὅθεν καὶ κληροῦχοι οἱ ταῦτα κατέχοντες [ἢ τὸ τῶν ἱερῶν ἀνδρῶν σύστημα]· ἐπικληρὸς δὲ ἐστὶν ἡ ἐπὶ κλήρῳ παντὶ καταλειμμένη καίς, ὀρφανὴ πατὴρ καὶ μητρός, ἀδελφῶν τε οὐσα ἔρημος. τινὲς δὲ ταύτην ἐπιπαματίδα καὶ πατροῦχον καλοῦσιν. R.

631 A. τὸ σμικρότατον] ὅπερ ἀνωτέρω φανυλότατον μόριον τὴν ἀνδρείαν φησί, τοῦτο σμικρότατον λέγει νῦν. R.

B. εὐδόκιμοι] ὡς κατὰ τὸ φιλότιμον καὶ θυμικὸν χαρακτηριζόμενοι τῆς ψυχῆς εἶδος, τῶν ἄλλων περὶ χρήματα καὶ ἡδονὰς ἐννόμους ἢ παρανόμους ὁρῶντων· ἃ δὲ τῆς ἐπιθυμίας πάντα ἐστίν. R.

C. ὁ Θεόφραστος φησιν· εἰ ζωὴν εἶχεν ὁ πλοῦτος, πρὸς μόνους ἂν ἀπῆλθε τοὺς ἀγαθοὺς. ἕκαστον γὰρ τοῦ οἰκείου ἐφίεται ἀγαθοῦ· τοῦτο δὲ τῷ πλούτῳ ἐστὶν ἀγαθόν, τὸ τοῖς ἀγαθοῖς ὄργανον γίνεσθαι. τὸ γὰρ ἑκάστῳ ἀγαθόν, τοῦτο καὶ ἐφετὸν ὑπάρχει. τοῦτο δ' αὐτῷ καὶ κατὰ φύσιν. πάντα δὲ τῆς κατὰ

φύσιν ὀρέγεται διαθέσεως. νῦν δὲ ἐπειδὴ οὐκ ἔχει ὁ πλοῦτος ζωὴν, ἐμπίπτει καὶ εἰς τοὺς κακοὺς. R.

C. ὡς μεταβατικὸν καὶ μερικὸν νοῦν τὴν φρόνησιν οὕτω καλεῖ οὐχ ἀπλῶς. R.

D. ταῦτα δὲ πάντα] τὰ θεῖα ἀγαθὰ τῶν ἀνθρωπίνων. R.

D. τὰς ἄλλας προστάξεις] νομοθεσίας τὰς περὶ τῶν κλήρων καὶ ἐπικλήρων καὶ τῶν λοιπῶν. R.

E. τιμῶντα] οἱ μὲν ἄλλοι νομοθετεῖται διὰ κολάσεως καὶ ζημίας, οὗτος δὲ διὰ τιμῆς τινὸς πειθὼ τοῖς πολίταις ἐμποιεῖ πρὸς αὐτόν. R.

633 A. τὰ ξυσσίτια] οἱ συσσιτοῦντες δέκα ἦσαν, ἡ δὲ κρίσις τῶν συνταττομένων αὐτοῖς τοιαύτη τις ἦν. μαγδαλλαν γὰρ, ἡ ἐστὶ μᾶζα στέατος, ἕκαστος ἔφερε, καὶ τις παρειστήκει αὐτοῖς φέρων ἐπὶ κεφαλῆς ἄγγος, εἰς ὃ οἱ κρίνοντες τὰς μᾶζας ἐνέβαλλον, οἱ μὲν ἄξιον κρίνοντες τὸν προσιόντα ἀτύπτων παντελῶς, ὅσοι δὲ μή, τῷ δακτύλῳ κοιλάναντες οὕτως ἐνέβαλλον τὴν μᾶζαν. μεθ' ὃ εἰ καὶ μίαν κοιλότητα εὗρον ἔχουσιν, ἐξέβαλλον τὸν κρίνομενον τοῦ συσσιτίου· οὐ γὰρ ὡς ἐπὶ τῶν παρ' Ἀθηναίοις ψήφων, ἡ τῶν πλειόνων ἐκράτει. τὸν δ' ἐγκριθέντα ὁ πρεσβύτατος τῶν συσσίτων ἦγεν εἰς τὸν οἶκον, οὗ τα συσσίτια, καὶ παρὰ τὴν θύραν ἔνδον ἰστάς ἔλεγεν· ἀπὸ τῆς θύρας ταύτης λόγος οὐκ ἐξέρχεται, παραγγέλλων ἵν' ἐν ἀπορρήτῳ ἔχοι πάντα τὰ αὐτῶν. ἐκόμιζε δὲ ἕκαστος οἰκοθεν τὰ πρὸς τὸν μῆνα ἀρκέσοντα ἄλφιστα καὶ τυροὺς καὶ φοίνικας καὶ οἶνον. ὅσοι δὲ τούτων ἐν θήρᾳ ἢ θύοντες ἐτύγγανον, μέρη ἐκ τούτων ἔπεμπον τοῖς ἐν τῷ συσσιτίῳ. ἦσαν δὲ χοροὶ τρεῖς παρὰ Λάκωσι, νέων, ἀνδρῶν, πρεσβυτῶν, καὶ ἦδον οἱ μὲν γέροντες·

ἡμεῖς ποτ' ἡμεν ἄλκιμοι νεανῖαι,

οἱ δὲ νεανίσκοι·

ἡμεῖς δέ γ' ἐσμέν· ἦν δὲ λῆς, πεῖραν λάβε,

ὁ τῶν παιδῶν δὲ·

ἡμεῖς δέ γ' ἐσόμεθα πολλῶ κρείσσονες. R.

A. ἡ τέταρτον] τὰς διαμαστιγώσεις, τὰς γυμνοπαιδίας, τὰ κρύπτεια· ταῦτα γὰρ πρὸς ἀνδρείαν τείνει. R.

A. χρεῖη] δέοι, ἢ ἀντὶ τοῦ χρεῶν εἶη. R.

A. εἶτε μερῶν] ἡ ἀρετὴ δύναται καὶ ὡς ὅλον εἰς μέρη τὰς ὑπ' αὐτὴν ἀρετὰς διαιρεῖσθαι τε καὶ ἐν αὐταῖς ὑπάρχειν, καὶ

ὥς πρὸς τι πῶς ἐχούσας τὰς κατὰ μέρος, ὥς γένος ἢ καθόλου ὑπάρχειν αὐτῶν. ὥς ὅλον μὲν εἰς μέρη, οὐ τὸ πρὸ τῶν μερῶν (τοῦτο γὰρ ἀδιαίρετον) ἀλλ' ὥς τὰ ἐν τοῖς μέρεσιν· ἐκ γὰρ τῶν κατὰ μέρος ἢ ὀλικῇ ἀρετῇ. ἀλλὰ καὶ ἐκάστη τῶν ἀρετῶν ὅλον τί ἐστίν, ἀλλ' ὥς τὸ ἐν τῷ μέρει ὅλον. οὐ κωλύεται μὴν καὶ ὥς γένος εἰς εἶδη διακρίσθαι ἀντιδιακρινόμενα μὲν, οὐκ ἐναντία δέ, ὅτε καὶ ὥς πρὸς τι συνεισάγειν ἄλληλα ἐνδέχεται. καὶ γὰρ τὰ ὑπὸ τὴν ἀρετὴν εἶδη, τὸ μὲν ἄρχον, ὥς αἰ τοῦ λογικοῦ μέρους ἀρεταὶ τῆς ψυχῆς, τὰ δ' ἀρχόμενα, ὥς αἰ τοῦ ἀλόγου. ταῦτα δὲ τῶν πρὸς τι. R.

A. δηλοῦντα μόνον] οἱ γὰρ Λάκωνες πολυνοῖα μὲν, οὐ πολυλογία δέ, ὥς Ἀθηναῖοι, ἐχρῶντο. R.

B. τὸ περὶ τὰς καρτερήσεις] τὰς διαμαστιγώσεις φησίν. ἐγένοντο δ' αὐταὶ πρὸς τῷ βωμῷ τῆς Ὀρθωσίας Ἀρτέμιδος, τῆς τὴν πολιτείαν ἀνορθώσεως. παρειστήκει γὰρ ἡ ταύτης ἰέρεια φέρουσά τι ἐπὶ τῆς χειρὸς κεκρυμμένον, ὃ μέχρι τοῦ νῦν ἄγνωστόν ἐστι, καὶ εἰ μὲν ἦττον τοῦ δεόντος ἐμαστιγοῦτο (κινεῖν γὰρ τὰς χεῖρας οὐκ ἐτόλμα, ἔχων τάντας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ὁ μαστιζόμενος), ἐβραβεῖτο ἐκείνη ὑπὸ τοῦ φερομένου, δεόντως δὲ τὴν δίκην εἰ ὑπεῖχε, κούφως ἢ ἰέρεια διετίθετο. R.

B. ταῖς χερσὶ μάχαις] τὰς γυμνοπαιδίας λέγει. γυμνάζοντες γὰρ τοὺς παῖδας ἐν ἡλίῳ τύπτειν ἀλλήλους ἐποιοῦν μέχρι νίκης. ἐνίοτε δὲ καὶ σφαῖραν ἢ ἄλλο τι ἐρρίπτουν, ὥστε τὸν πρῶτον ἀρπάσαντα νικᾶν. καὶ πολλὸς αὐτοῖς οὗτος ὁ ἀγών. R.

B. κρυπτεία τις] ἠφιέτο τις ἀπὸ τῆς πόλεως νέος ἐφ' ᾧτε μὴ ὀφθῆναι ἐπὶ τοσόνδε χρόνον. ἠναγκάζετο οὖν τὰ ὄρη περιερχόμενος καὶ μήτε καθεύδων ἀδεῶς, ἵνα μὴ ληφθῇ, μήτε ὑπηρέταις χρώμενος μήτε σιτία ἐπιφερόμενος διαζῆν. ἄλλο δὲ καὶ τοῦτο γυμνασίας εἶδος πρὸς πόλεμον· ἀπολύοντες γὰρ ἕκαστον γυμνὸν προσέταττον ἐνιαυτὸν ὅλον ἔξω ἐν τοῖς ὄρεσι πλανᾶσθαι, καὶ τρέφειν ἑαυτὸν διὰ κλοπῆς καὶ τῶν τοιούτων, οὕτω δὲ ὥστε μηδενὶ κατάδηλον γενέσθαι. διὸ καὶ κρυπτεία ὠνόμασται· ἐκολάζοντο γὰρ οἱ ὅπουδῆποτε ὀφθέντες. R.

B.

P. 672 C. ἀκταίνειν, γαυριᾶν, ἀτάκτως πεηδᾶν, ἢ μετεω-

ορίζειν, ἢ ὀρμαῖν, ἢ ἐξάττειν, ἀπὸ τοῦ ἐξατεῖν καὶ ἰσχύειν. ἀπὸ τούτου οὖν τὸ ἀκταινώσῃ. R.

673 D. κολοφῶν σημαίνει τὸ κῦρος τῆς ἐπικρίσεως. R.

Γ.

P. 678 C. πορεῖα ἐστὶ τὰ εἰς πορείαν χρῆσιμα. R.

681 A. αἱμασιώδεις] αἱμασιαὶ τοῖχοι κυρίως ἡκανθωμένοι. R.

692 A. ψάλιον] χαλινόν. R.

Δ.

P. 715 E. θεὸν μὲν τὸν δημιουργὸν σαφῶς, παλαιὸν δὲ λόγον λέγει τὸν Ὀρφικόν, ὅς ἐστιν οὗτος.

Ζεὺς ἀρχή, Ζεὺς μέσσα, Διὸς δ' ἐκ πάντα τέτυκται.

Ζεὺς πυθμὴν γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.

καὶ ἀρχὴ μὲν οὗτος ὡς ποιητικὸν αἷτιον, τελευτὴ δὲ ὡς τελικόν, μέσσα δὲ ὡς ἐξ ἴσου πᾶσι παρῶν, καὶ πάντα διαφόρως αὐτοῦ μετέχῃ. εὐθεία δὲ τὸ κατὰ δίκην σημαίνει καὶ ἀξίαν, καὶ ἀπαρεγκλίτως, καὶ οἶονεὶ κανόνι ἐνί, τὸ δὲ περιπορευόμενος τὸ αἰωνίως. τὸ αἰεὶ ὡσαύτως καὶ κατὰ τὰ αὐτά· ἡ γὰρ περιφορὰ τοῦτο ἔχει ὡς ἐν αἰσθητοῖς. R.

718 D. τὰ τολύνν δὴ λεχθέντα] τὰ περὶ θυσιῶν καὶ γονέων. R.

E. ἀνιδιτὶ] ἀνιδρωτὶ, ὡς ἐν τῷ Διογενιανῷ. R.

723 E. δευτέρων ἀμεινόνων] παροιμία λεγομένη μὲν ἐπὶ τῶν θυομένων ἐκ δευτέρου, τῶν προτέρων ἀπαισίων ὀφθέντων δηλαδὴ· μετῆκται δὲ ἐκ τούτων καὶ ἐπὶ τῶν λεγομένων δευτέρου τῶν αὐτῶν, ὅποταν μὴ κατὰ γνώμην ἡμετέραν προβῇ τὰ πρότερα. R.

Ε.

P. 731 E. τυφλοῦται γὰρ περὶ τὸ φιλούμενον ὁ φιλῶν] παροιμία ἐπὶ τῶν διὰ φιλίαν μηδὲνα λόγον ποιουμένων τάλη-
θους. R.

739 A. καθάπερ πεττῶν ἀφ' ἱεροῦ] παρὰ παροιμίας φησὶ τῆς κινήσω τὸν ἀφ' ἱερᾶς, ἢ τέτακται ἐπὶ τῶν τὴν ἐσχάτην βοήθειαν κινούντων. μετελήπται δὲ ἀπὸ τῶν πεττευνόντων· παρὰ

τούτοις γὰρ κεῖται τις ψῆφος οἶον ἱερὰ καὶ ἀκίνητος, θεῶν νομιζομένη, ὥς φησι Κλέαρχος ἐν Ἀρκεσίλα. R.

5.

P. 775 D. ἐξομοργνύμενον] ἀποματτόμενον. R.

777 C. περιδίνων] πειρατών. R.

780 C. εἰς πῦρ ξαίνειν] παροιμία ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν τι πρᾶττόντων μάτην ἢ λεγόντων ἢ κακοπαθούντων λεγομένη. R.

Z.

P. 791 D. ἀκρόχολα] προχείρως ὀργιζόμενα. καὶ ἀκροχολία ἢ τοιαύτη διάθεσις. R.

792 E. μάργοις] ὕβριστικοῖς, ἀκρατέσι, μαινομένοις. R.

795 C. Γηρυόνης Χρυσάορος καὶ Καλλιρόης τῆς Ὠκεανοῦ, βασιλεὺς Ἐρυθείας τῆς νήσου τῆς νῦν Γάδεира καλουμένης, ὃς εἶχε τριῶν ἀνδρῶν συμφυῆς σῶμα, ἡνωμένον εἰς ἓν κατὰ τὴν γαστέρα, ἐσχισμένον τε εἰς τρεῖς ἀπὸ λαγόνων τε καὶ μηρῶν. R.

C. Βριάρεω] Οὐρανὸς ἐκ Γῆς πρώτους γεννᾷ Κόττον, Βριάρεω, Γύγην, ἐκατόγχειράς τε καὶ πεντήκοντα κεφαλὰς ἔχοντας. R.

796 A. Ἀνταῖος ὁ Ποσειδῶνος, Λιβύης βασιλεὺς, ὃς τοὺς ξένους ἀναγκάζων παλαίειν αὐτῷ ἀνῆρει. τούτῳ παλαίειν ἀναγκάζομενος Ἡρακλῆς, ὅτε δὴ πεμφθεῖη παρ' Εὐρυσθέως τοῦ βασιλέως Τίρυνθος ἐπὶ τῷ παρὰ τῶν Ἑσπερίδων μὲν τὰ χρυσᾶ μῆλα λαβεῖν, κομίσαι δὲ πρὸς αὐτόν, τοῦτον οὖν ἀράμενος τὸν Ἀνταῖον μετέωρον ἄμμασιν Ἡρακλῆς κλάσας ἀπέκτεινε. ψάλλοντα γὰρ τῆς γῆς ἰσχυρὸν συνέβαινε γίνεσθαι. διὸ καὶ τῆς Γῆς αὐτὸν εἶναι τινες παῖδά φασιν. R.

A. Κερκύων] τὴν μὲν ἀπὸ χειρῶν πάλην ἐξεῦρε Θεσεύς, τὴν δὲ ἀπὸ σκελῶν Κερκύων, Βράγχον καὶ Ἀργιόπης νύμφης. πρὸς τοῦτον τὸ πέμπτον ἄθλον ἐν Ἐλευσίνι παλαίων διηγωνίσατο Θεσεύς. οὗτος γὰρ τοὺς παριόντας ἠνάγκαζε παλαίειν, καὶ παλαίων ἀνῆρει. Θεσεύς δὲ μετέωρον αὐτὸν ἀράμενος ἔρριπεν εἰς γῆν καὶ ἀπέκτεινεν. R.

A. Ἐπειδὴ Πανοπέως τοῦ Φώκου, ὃς ἐπὶ τῷ Πατρόκλου ἀγῶνι ἐνίκησε πνυγμῇ. Ἀμνκος δὲ Ποσειδῶνος καὶ νυμφῆς Βιθυνίδος Μελίας, ὃς καὶ ἐξεῦρεν ἱμάντας πυκτικούς. R.

B. κόρη και δέσποινα] ἡ Ἀθηνᾶ. R.

799 E. ἀνόμασαν] νόμους κιθαρωδικούς λέγοντες δηλονότι. R.

800 C. ὅταν] φήμην, μαντεῖαν διὰ κληδόνος, καὶ ὅτευ-εσθαι τὸ μαντεύεσθαι. R.

D. ἀποφράδες ἡμέραι, ἐν αἷς τοῖς κατοικημένοις χοὰς ἐπιφέρουσιν, ἢ αἱ πρὸς πράξεις ἀνεπιτήδευτοι. R.

E. Καρικῇ Μούσῃ] τῇ Θρηνώδει· δοκοῦσι γὰρ οἱ Κᾶρες Θρηνώδοι τινες εἶναι καὶ ἀλλοτρίους νεκρούς ἐπὶ μισθῷ Θρηνεῖν. τινὲς δὲ ἐξήκουσαν τῇ βαρβάρῳ καὶ ἀσαφεῖ, ἐπειδὴ οἱ Κᾶρες βαρβαρόφωνοι. R.

805 E. ταλασίας] ἐργασίας, ἢ ἐριουργίας. R.

810 B. τητώμενα] στερισκόμενα. R.

D. ἐχθοδοποῦ] κακοποιουῦ, ἀπεχθοῦς, ἢ ἐχθροποιοῦ. R.

811 E. καταλογάδην] τὰ πεζῷ γραφόμενα λόγῳ. R.

813 D. πελταστικῆς] πέλτη ἐστὶν εἶδος ἀσπίδος, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης, ἣτις ἔτυν οὐκ ἔχει, οὐδ' ἔστιν ἐπιχαλκος, οὐδὲ βοὸς ἀλλ' αἰγὸς δέρματι περιτεταμένη, καὶ ἡ ταύτῃ χρωμένη τέχνη πελταστική, καὶ πελτασται οἱ μετιόντες αὐτήν. R.

814 A. ἀπώμοτον] ἀπηγορευμένον, φευκτόν. R.

818 B. παροιμία, οὐδὲ θεὸς ἀνάγκη μάχεται, τῇ ἑαυτοῦ καὶ θεῖα δηλαδὴ. R.

819 D. ὑηνῶν] χοιρείων, ἢ σκαιῶν καὶ ἀμαθῶν. R.

820 C. πεττελα ἐστὶ παιδιὰ τις διὰ πεσσῶν γινομένη. πεσσοὶ δὲ εἰσι κύβοι, παρὰ τὸ πίπτειν αὐτοὺς οὕτω λεγόμενοι. πεσσὸς δὲ ἢ τε γραμμὴ καὶ ἢ ψῆφος, ὁμωνύμως· Ἀρίσταρχος δὲ πεσσούς καλεῖ τας ψήφους, ἐν αἷς ἔπαιζον. ἦσαν δὲ αὗται πέντε. φαίνονται δὲ καὶ αὐτὸ τὸ σκεῦος οὕτω λέγοντες, ἐφ' οὗ ἔπαιζον. ἔχει δὲ πέντε γραμμάς, ὧν ἡ μέση γραμμὴ ἱερὰ ἐκαλεῖτο. καὶ τὴν ἐπ' αὐτῆς ψῆφον ἐσχάτην ἐκίνουν, καὶ αὐτὴν ἱερὰν καλοῦντες. ὅθεν ἐκ τοῦδε καὶ παροιμία, κινήσω τὸν ἀφ' ἱερᾶς, ἐπὶ τῶν ἐσχάτην βοήθειαν κινούντων λεγομένη. R.

822 C. οὐ μὲν] ἀλλὰ μὲν, ὥς ἐπὶ τοῦδε, ἢ οὐδαμῶς, ἢ οὐ μόνον, ἢ ἔτι μὲν, ἢ ὅμως δέ. R.

H.

P. 828 D. μηνὶ τῷ δωδεκάτῳ] ὁ Σκироφοριῶν οὗτος. ὠνο-

μάσθη δὲ οὕτως ἀπὸ τῆς Σκιράδος Ἀθηνᾶς. καὶ Σκίρα φορτὴ Ἀθήνησιν. R.

834 C. ἀβόλοις] ἄβολος νέος, οὐδέπω γνώμονα ἔχων. γνώμονα δ' ἔλεγον τὸν βαλλόμενον ὁδόντα, δι' οὗ τὰς ἡλικίας ἐξήταζον. τὸν δὲ αὐτὸν καὶ κατηρτυκότα ἔλεγον. ἐκ μεταφορᾶς δὲ τῆς ἀπὸ τῶν τετραπόδων καὶ λειπογνώμονας τοὺς ἀπογεγενηκότας, ἐν οἷς ἐλελοίπει τὸ γνῶρισμα. R.

839 C. Θυέστης Πελοπία τῇ θυγατρὶ, ἐξ ᾧν Αἴγισθος, Οἰδίπους Ἰοκάστη τῇ μητρὶ, ἐξ ᾧν Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης, Μακαρεὺς Κανάχη τῇ ἀδελφῇ, καὶ οἱ λοιποὶ δὲ Αἰόλου παῖδες ταῖς ἀδελφαῖς. R.

E. σταδιοδρόμοι γάμων ἀπάντων ἀπείρατοι, α' Ἴκκος Ταραντίνος, β' Κρίσων Ἱμεραῖος, γ' Ἀστυλλος Κροτωνιάτης, δ' Διόπομπος Θεσσαλός. R.

843 B. ἀνάδαστον] ἀναμεμερισμένην. R.

849 B. τῇ νέᾳ] ἔνη καὶ νέα· ἡ τριακοστὴ τοῦ μηνὸς ἡμέρα παρ' Ἀθηναίους οὕτως ἐκαλεῖτο. ἐκλήθη δὲ ἔνη καὶ νέα, ὅτι τὸ μὲν τι μέρος ἔχει τοῦ παρωχημένου μηνός, ὅπερ ἔνη ἐστὶ· καὶ γὰρ ἔνον τὸ παλαιὸν φασι, νέον δὲ τὸ νῦν ἐπιλαβὸν τοῦ εἰσεληλυθότος, ὃ διὰ τοῦ νέου δηλοῦσι. κατὰ γὰρ σελήνην ἤγον τοὺς μῆνας. ὃ δὲ τῆς σελήνης μὴν ἐστὶν εἰκοσιεννέα τέταρτον ἡμερῶν. R.

C. πιλήσεως] τῆς διὰ τῆς τῶν ἐρίων πυκνώσεως γινομένης ἐσθῆτος. R.

D. μεταβαλλόμενος] μεταπιπράσκων. R.

E. τεκμηράμενοι] σημειωσάμενοι. R.

850 A. μέτοικοι εἰσιν οἱ ἐνοικοῦντες ξένοι ἐν τῇ πόλει, καὶ τελοῦντες ἀνά δραχμὰς ἰβ' τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰς τὸ δημόσιον, καὶ τριώβολον τῷ γραμματεῖ. μετόικιον οὖν ἐστὶ τέλος οὕτω καλούμενον, ὃ ἐτίθεται τῇ μὲν πόλει δραχμὰς ἰ', τῷ δὲ τελώνῃ τριώβολον. R.

C. ἀπογραφὴ ἐστὶν ἡ ἀπαρίθμησις ἢ ἀποσημείωσις τῶν ὀφειλομένων εἰσφορῶν ἐκάστῳ τῶν πολιτῶν, καὶ ἀπογραφεῖς οἱ ταύτην ποιοῦντες καὶ τοὺς μὴ βουλομένους εἰσφέρειν εἰσάγοντες εἰς τὸ δικαστήριον. R.

Θ.

P. 853 D. κερασβόλους ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν τοῖς πυροῖς καὶ ὀσπρίοις συμφυομένων σκληρῶν κόκκων τοὺς ἀπαιδεύτους καὶ ἀπειθεῖς τοῖς νόμοις καὶ σκληροὺς ταῖς γνώμαις φησίν. οὗτοι οὖν οἱ κόκκοι σκληροὶ εἰσὶ καὶ μέλανες, στρογγύλοι, ἰσομεγέθεις κέγχροις, οἳ συνεψόμενοι τοῖς ὀσπρίοις οὐ τήκονται. εἴρηνται δὲ οὕτως ἀπὸ τοῦ τὴν κατασπορὰν καὶ τὸ ἄροτρον τοῖς κέρασι τῶν βοῶν βεβλήσθαι καὶ ἀντιτύπτειν, καὶ διὰ τοῦτο κερασβόλα κληθῆναι. R.

D. ἀτεράμων] ἀκαταπόνητος. R.

854 B. ἀλιτηριώδεις ἀπο τῶν ἀλιτηρίων. οὗτοι δὲ λέγονται ἐκ τοῦδε. λιμός ποτε κατέλαβε τοὺς Ἀθηναίους· τῶν δὲ ἀλούντων ἐπιτηροῦντες οἱ πένητες ἀλούμενα τὰ ἄλευρα διήρπαζον, κἀντεῦθεν οἱ τοῦτο δρῶντες αὐτῶν ἐκλήθησαν ἀλιτήριοι. παρέτεινε τὸ ὄνομα καὶ ἐπὶ τῶν μετὰ βίας τι ποιοούντων λέγεσθαι. παράγεται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ ἀλιτρεῦν, ὃ ἐστὶν ἀμαρτάνειν. R.

B. ἀποδιοπομπήσεις] τὰς ἀποστροφὰς τὰς γιγνομένας ὑπὸ τοῦ ἀποτροπαίου Διός, διὰ τὸ καθάίρεσθαι τὰ δεινὰ· ἢ τὰς ἀποπομπὰς τὰς πρὸς τὸν προστρόπαιον Δία, καὶ οἶονεὶ καθάρσεις καὶ ἱλασμούς. R.

B. ἀποτροπαίων] τῶν ἀποτρεπόντων τὰ κακά. λαμβάνεται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ τῶν φευκτῶν καὶ μισεῖσθαι ἀξίων ἀνθρώπων. R.

855 C. ἄτιμος οὐ μόνον ὁ ἀπεστερημένος τῆς ἐπιτιμίας, ὥστε μὴ βουλευεῖν μήτε δικάζειν μήτε ἄρχειν μήτε πολιτεύεσθαι μήτ' ἄλλο τι τῶν κοινῶν ποιεῖν, ἀλλὰ τὸν ἀτιμώρητον. R.

C. ἀριστίνδην] κατ' ἐκλογὴν καὶ αἵρεσιν τῶν ἀρίστων. R.

C. εἰσαγωγαὶ εἰσὶν αἱ εἰς τὰ δικαστήρια εἰσενέγξεις ἐκαστου τῶν δικῶν, καὶ εἰσαγωγεῖς οἱ τοῦτο ποιοῦντες. προσκλήσεις δὲ εἰσὶν αἱ ἐπὶ τῶν ἀμφισβητούντων κλήρου ἢ ἐπικλήρου. ὁ γὰρ ἀμφισβητῶν προσκαλεῖται τὸν ἐπιδεδικασμένον πρὸς τὸν ἄρχοντα· εἰ δὲ μὴ προσκαλέσαιο, ἀτελὴς ἡ δίκη. διαψήφισις δὲ τὸ τοὺς δημότας τὴν ψῆφον ὑπὲρ τῶν παρεγγεγράφθαι δοκούντων ἐνεργεῖν. R.

D. κατὰ τὸ στόμα] κατὰ τὴν ἀρχήν, μεταφορικῶς. R.

856 E. ἀνέλ[η] ἀντὶ τοῦ μαντεύσῃται, ἢ ἀπὸ τοῦ ἄνωθεν λαμβάνειν τὸ πνεῦμα καὶ πληροῦσθαι τοῦ θεοῦ, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀνελεῖν τὴν ἄγνοιαν. καὶ ἐπὶ τοῦ φονεύειν ἡ λέξις λαμβάνεται ἢ ἀπὸ τοῦ ἄνω λαμβάνειν τὸ ἐν βάθει πνεῦμα τοῦ ἀνδρός, ἢ ἐκ τοῦ ἐναντίου ἀπὸ τοῦ ἀνελεῖν τὴν γνώσιν τὸ ἀνελεῖν φασίν. R.

858 B. λιθολόγοις] οἰκοδομοῖς. R.

E. διαπυττόμενα] διαπτύόμενα. R.

860 E. Μαγνησία πόλις ἐν Κρήτῃ, Θεσσαλῶν ἄποικος, ἐξ ἧς οὗτοι. R.

865 A. ψιλοῖς] γυμνοῖς ὅπλων. R.

A. ὁ ἐκ Δελφῶν κομισθεὶς νόμος ἤγουν χρησμὸς ἐπὶ τοῦ ἄκοντος ἀνελόντος τὸν φίλον.

ἐκτεινας σὸν ἐταῖρον ἀμύνων· οὗ σε μιαίνει αἷμα, φόνον δὲ πέλεις καθαρώτερος ἢ πάρος ἦσθα.

ὁ δ' ἀντίστροφος τούτῳ ἐπὶ τοῦ μὴ ὑπεραποθανόντος τοῦ φίλου· ἀνδρὶ φίλῳ θνήσκοντι παρῶν πέλας οὐκ ἐπαμύνας·

ἦλυθες οὐ καθάρως· περικαλλέος ἔξιθι νηοῦ. R.

866 B. προστρεπομένου] ἀποπεμπομένου, τρεπομένου ἐφ' ἑαυτόν. R.

C. ἀπενιαυτησάτω] ἐνιαυτὸν φευγέτω διὰ τὸν φόνον. R.

D. τέγγων] βρέχων, ὥς νῦν, ἢ μαλάττων. R.

871 A. ὑμνεῖν] μέμφασθαι, ἢ λοιδορεῖν, ὥς ἐπὶ τοῦδε, κατ' εὐφημισμὸν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ὀδύρεσθαι. R.

B. ἀνεψιότης ἡ μέχρι ἀνεψιαδῶν συγγένεια, οἳ εἰσι παῖδες ἀνεψιῶν. οὗτοι δὲ πάλιν ἀλλήλων λέγονται ἀνεψιοί, οἵτινες γονεῖς ἔχουσιν ἀδελφούς. R.

E. ἀνατὶ] ἀβλαβῶς καὶ ἄνευ τίσσεως καὶ τιμωρίας. R.

E. ἐπισκῆπτεσθαι φασὶ μαρτυρίας ἢ γραμμάτων τὸ ποιήσασθαι διάλυσιν τοῦ ἐγκλήματος, τὴν μαρτυρίαν οὗ ἐπισκῆπτονται. παραδιδόασιν δὲ ταῦτα σημηνάμενοι μέχρι τοῦ χρόνου τῆς δίκης· κατὰ γὰρ τοῦτο χωρεῖ ἡ δίκη. καὶ τὸν τοῦτο ποιοῦντα ἐπισκηπτόμενον λέγουσιν. R.

873 B. ἀφοσιούτω] καθαιρέτω, ὥς νῦν, ἢ ἀπαρχὰς προσάγέτω, ἢ τιμάτω, ἢ τὴν ἐπὶ θανάτῳ ἀποδιδότω τιμὴν, ἢ πληροφορεῖτω. R.

C. ἀβίου] ἀβλαβοῦς, ἢ ἄνευ βίας. R.

874 C. νηποινὶ] ἄνευ τιμωρίας καὶ ποινῆς. R.

I.

885 C. θεοὺς οὐδαμῶς] ἐν ἄλλῳ βιβλίῳ θεοὺς οὐ θεούς. R.
D. ἐξακεῖσθαι] ἐξιάσθαι, θεραπεύειν. R.

887 B. συντείνεις] σπουδάξεις, Ἀττικοί. R.

D. ἀκούοντές τε ~~καὶ ὁρῶντες~~] ~~ὅς νοητέον~~ τοῦτο, ἐν τε δη-
λαδὴ τῇ ἀρχῇ τῆς ἐννοίας καὶ ἐν τῷ συμπεράσματι· καὶ ὕγιῶς
ἔξει τὸ νόημα. τὸ δὲ σχῆμα τοῦτο παρὰ τε ῥήτορσι καὶ φιλοσό-
φοις πολὺ καὶ πολλαχού. R.

888 E. διὰ τύχην] ἐν ἄλλῳ· διὰ τέχνην. R.

889 D. συνέριθοι] συνεργοί, ὡς νῦν, ἢ συνυφαίνουσαι. R.

892 A. ἐντεῦθεν Ὀριγένηι τὰ περὶ προϋπάρξεως. R.

893 B. τῆς κινήσεως ἡ μὲν σωματικὴ κατὰ τόπον, κατὰ
ποιότητα, κατὰ ποσότητα, κατ' οὐσίαν· ἡ δὲ ψυχικὴ ἢ ἄλλο κι-
νοῦσα ὑπ' ἄλλου δὲ κινουμένη, ἡ ἐαυτήν τε κινοῦσα καὶ ἑτερα
δυναμένη. R.

894 E. ὑπ' ἄλλου] τοῦ νοῦ δηλαδὴ· οὗτος γὰρ πάντα ἀκί-
νητος. R.

896 A. τοῦτον κινεῖν φῆς] ἐν ἄλλῳ· τὸ ἐαυτὸ κινεῖν φῆς. R.

899 D. ἥκιστα γε] οὐδαμῶς, ἢ οὐχ ἥττον. Λιβάνιος δὲ φη-
σιν· εἴ τινα ἄλλον τρόπον, ὃν ἥκιστα ὥφθη μετελθὼν ἐν τῷ βίῳ
ὁ ἐπὶ τῇ φιλίᾳ ἔμπορος· ἀντὶ τοῦ * οὐ* πάνυ. R.

900 E. μετὸν] ἐξόν, ἢ ἐπ' ἐξουσίας ὄν. R.

901 A. ὁ ποιητῆς] Ἡσίοδος ἐν Ἑργοῖσι καὶ Ἡμέραις·

λιμὸς γάρ τοι πάμπαν ἀεργῷ σύμφορος ἀνδρὶ.
τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἀνέρες, ὅς κεν ἀεργός
ζῶῃ κηφήνεσσι κοθούροις εἵκελος ὀργήν,
οἷ τε μελισσάων κάματον τρύχουσιν ἀεργοί
ἔσθοντες. σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔστω μέτρια κοσμεῖν.

κηφήνες αἱ ἀργαὶ τῶν μελισσῶν, κόθουροι δὲ αἱ ἄκεντροι καὶ
κολόβουροι, ἢ αἱ φυλάττουσαι τὴν τῶν μελισσῶν ἔξοδον· οὔροι
γὰρ οἱ φύλακες. R.

C. παραιτητοὺς] παρακαλουμένους, συγγνώμονας, ἢ καὶ
παρακαλοῦντας. R.

906 B. λῆμμα] φρόνημα, ὡς νῦν, ἢ κέρδος. R.

907 E. τιμωρεῖν τὸ ἐνεργητικὸν βοηθεῖν, τιμωρεῖσθαι δὲ
τὸ παθητικὸν κολάζειν. R.

ΙΑ.

P. 913 B. μὴ κινεῖν τὰ ἀκίνητα] παροιμία ἐπὶ τῶν καλῶς δοξάντων ἢ γεγονότων λεγομένη. R.

914 B. ἐνοδῖαν δαίμονα τὴν Ἀρτεμιν ἤτοι τὴν Σελήνην φησίν, ἐπεὶ καὶ ὁ Ἀπόλλων Ἀγνιεύς, καὶ γὰρ ἄμφω τὰς ὁδοὺς πληροῦσι φωτός, ὁ μὲν ἡμέρας, ὁ ἥλιος, ἡ δὲ νυκτός. διὸ καὶ ἰδρύνουσι τούτους ἐν αὐταῖς. ἀλλὰ καὶ τὸν Ἑρμῆν ἐνόδιον καὶ ἡγεμόνα λέγουσιν, ὥς δέον αὐτῷ πρὸς τὰς πράξεις ἡγεμονίαν χρῆσθαι. καὶ τοῦτον δὲ ἐπὶ τῶν ὁδῶν διὰ τοῦτο ἀνεστήλουν. R.

E. μεθιέτω] παριέτω ἢ ἀφιέτω. R.

915 B. τοῦ τρίτου μεγέθει τιμήματος] τρίτον τμήμα, καθὼς ἐν τῷ πρὸ τούτου παρεθέμεθα, τὸ ζευγῆσιον ἦν, εἰς ὃ οἱ τελοῦντες ἀπὸ διακοσίων μέτρων διελέγοντο, ἀνῆλσκον δὲ εἰς τὸ δημόσιον ἰ μνάς. R.

E. ἔρανος ἐστὶν εἰσφορά τις ἐκάστου μηνός, ἡ ἐκ συμβολῆς δεῖπνον, ἡ εὐωχία, ἡ ἀνὰ μέρος δεῖπνον. καὶ ἐρανιστὰι οἱ τε τὴν εἰσφορὰν αὐτὴν εἰσφέροντες καὶ οἱ κοινωνοὶ ταύτης. R.

E. πριάμενος] ἀγοράσας. R.

916 A. ἀναγωγὴ ἐστὶν ἡ τῶν πραθέντων ἀνδραπόδων ἀνάδοσις, ἐχόντων αἰτίαν τινά. R.

A. ἱερὰν νόσον τὴν ἐπιληψίαν φασίν. R.

C. ἐξηγῆται τρεῖς γίνονται πυθόχρηστοι, οἷς μέλει καθάριεν τοὺς ἄγει τινὶ ἐνισχηθέντας· καὶ οἱ ἐξηγουμένοι τὰ πάτρια. R.

919 D. γεωμόροι] γεωργοί. R.

920 C. λῆμμα] κέρδος ὡς νῦν ἢ φρόνημα. R.

D. διαιτηταὶ εἰσιν ἐν οἷς Ἀθήνησιν εἰσῆγοντο αἱ ἰδιωτικαὶ δίκαι· εἰ δὲ τινες μὴ ἐπείθοντο τοῖς διαιτηθεῖσιν, αὐτοὶ εἰσῆγον αὐτοὺς εἰς τὸ δικαστήριον καὶ παρὰ τοὺς δικαστάς. ἐγίνοντο δὲ διαιτηταὶ πάντες Ἀθηναῖοι, οἷς ἐξηκοστὸν ἦν ἔτος. τὸν δὲ ἀδικοῦντα διαιτητὴν ἐξῆν εἰσαγγέλλειν· καὶ εἴ τις εἴλω, ἀτιμία ἦν τὸ ἐπιτίμιον. R.

921 A. προῖκα] ἄνευ μισθοῦ, ὡς νῦν, ἢ φερνήν. R.

D. ἐπωβελία ἐστὶν ἐπιτίμιόν τι, τουτέστι τοῖς διώκουσι χρηματικὴν τινα δίκην, εἰ μὴ ἔλωσιν. ἦν δὲ τοῦτο ἕκτον μέρος τοῦ τιμήματος, οὗ ἐπεδικάζοντο, καὶ ἐνεγράφοντο. καὶ ἐκαλεῖτο οὕτως, ὅτι ἐπὶ τῇ δραχμῇ ὀβολὸς ἦν, τῆς δραχμῆς λογιζομένης

πρὸς Ξ. ἐλάμβανε δὲ ὁ φεύγων παρὰ τοῦ διώκοντος, εἰ τὴν δίκην ἀπέφευγε. μέμνηται δὲ ταύτης καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀφόβου. R.

926 B. κηδεύματα] γαμικὰ συναλλάγματα. R.

928 C. δίκην λαχεῖν] ἐνστήσασθαι, ὅ ἐστι καὶ λήξις δίκης. R.

929 A. ἀπορρηθῆναι] ἀπαγορευθῆναι. R.

931 B. Οἰδίπους ὁ Λαῖου καὶ Ἰοκάστης, μητρογαμήσας δι' ἄγνοιάν τινα, ἐτύφλωσε μέν, ὅτι τοῦτο πράξειεν, ἑαυτὸν, ἐλαύνεται δὲ διὰ τὴν ἀδεμιουργίαν ἐκ Θηβῶν. Ἐτεοκλῆς δὲ καὶ Πολυνείκης οἱ τοῦτου υἱοί, δυνατοὶ ὄντες, οὐκ ἐπαμύνουσιν ἐλάνυνομένῳ αὐτῷ, ὁ δὲ ἀράται αὐτούς. οἱ δὲ περὶ τῆς βασιλείας Θηβῶν ἀλλήλους κτείνουσιν. R.

B. Φοῖνιξ Ἀμύντορος· οὗτος τυφλοῦται ὑπὸ τοῦ πατρός κατεψεύσθη γὰρ πρὸς τὸν πατέρα ὑπὸ Φθίας τῆς αὐτοῦ παλλακῆς, ὅτι δὴ πειραθείη πρὸς εὐνὴν αὐτῇ συνελθεῖν. ἰάται δὲ ὑπὸ Χείρωνος Πηλέως σπουδῇ. ὁ δὲ Ἀμύντωρ κατεύχεται αὐτοῦ μήποτε γούνασιν οἷσιν ἐφέσσεσθαι φίλον υἱόν.

ὁ δὲ γέγονε· καὶ γὰρ θεοὶ ἐτέλειον ἐπαράς. R.

B. Ἱππολύτῳ] Θησεὺς ὁ Αἰγέως καὶ Αἴθρας ἐξ Ἱππολύτης τῆς Ἀμαζόνος γεννᾷ Ἱππόλυτον, μεθ' ἣν Φαῖδραν γυναικα ἄγεται, ἥ διὰ τὸ κάλλος Ἱππολύτου ἐρᾷ. ὁ δὲ οὐ πείθεται αὐτῇ σωφρονῶν. ἥ δὲ πρὸς τὸν πατέρα κατεῖπεν αὐτοῦ ὥς μάλλον ἐρῶντος αὐτῆς· ὁ δὲ ἀράται τὸν υἱὸν διαφθαρῆναι Ἱππόλυτον, καὶ ἐπιτυγχάνει. οὗτος γὰρ ὀχούμενος ἄρματι, ὑπὸ ταύρου τῶν ἵππων συνταραχθέντων αὐτοῦ, πίπτει τε εἰς γῆν, καὶ ταῖς ἡνίαις ἐμπλακείς ἐλκόμενος θνήσκει. R.

B. ἀραῖος] βλαβερός. R.

932 A. κωφῇ] ἀσθενής, ἀμβλεῖα, ὥς νῦν, ἢ ἄηχος. R.

933 A. δυσωπουμένους] ὑφορωμένους, ὑπόπτως ἔχοντας. R.

936 D. ἐὰν δ' ἐπαιτιώμενος ὁ δεσπότης] οἶμαι, εἰ δύο συζυγαὶ δεσποτῶν καὶ δούλων εἶεν, ἐναλλάξ δὲ ὁ τῆς ἐτέρας συζυγίας δεσπότης μετὰ τοῦ τῆς ἐτέρας συζυγίας δούλου σύνδοιτο ποιῆσαι τὴν βλάβην εἰς τὸν δοῦλον αὐτοῦ, ἵνα τῆς ἐπὶ ταύτῃ ἀποτίσεως γινομένης ἀποδοθῇ οὗτος ὁ δοῦλος τῷ συνθεμένῳ δεσπότη μετ' αὐτοῦ ποιῆσαι τὴν βλάβην, καὶ δούλους οὕτως ἔχοι δύο, ἓνα μὲν τὸν βλαβέντα καὶ ἐξ ἀρχῆς, ἕτερον δὲ τὸν βλάψαντά τε τοῦτον καὶ ὕστερον. R.

D. κακοτεχνιῶν δίκης ὄνομά ἐστιν, ἣν εἰσῆσαν οἱ λέγοντες μάρτυρας ψευδομαρτυρεῖν, κατὰ τῶν παρασχομένων τοὺς ψευδομάρτυρας. R.

937 B. ἐπίσκοπός ἐστι δίκη κατὰ τῶν ψευδομαρτυρησάντων. R.

D. ἀνάδικος κρῖσις εἰ ἐάλωσαν ἦτοι πάντες οἱ μάρτυρες ψευδομαρτυριῶν ἢ ὑπερημίσει, ἐκρίνετο ἄνωθεν ἡ δίκη. οὐκ ἐπὶ πάντων δὲ τῶν ἀγώνων ἐγίνοντο ἀνάδικοι αἱ κρῖσεις, ἀλλ' ὥς φησι Θεόφραστος ἐν ζ' νόμων, ἐπὶ μόνῃς ξενίας καὶ ψευδομαρτυριῶν καὶ κλήρων. R.

IB.

P. 942 A. ἐπ' αὐτοφώρῳ] ἐπ' ὀφθαλμοῖς, ἐπ' αὐτῷ τῷ κλέμματι ἁλούς. R.

E. πλῶν] τῶν ἐκ συμπεπιλημένων ἐρίων γινομένων ἐνδυμάτων. R.

943 A. ἀστρατείας δίκη ἐστὶ γραφή κατὰ τοῦ κατειλεγμένου μὲν ἐν στρατιωτικῇ τάξει, μὴ στρατευσαμένου δέ. R.

D. λειποταξίου δίκη ἐστὶ γραφή κατὰ τοῦ στρατευσαμένου μὲν, λιπόντος δὲ τὸ στρατόπεδον καὶ τὴν τάξιν αὐτοῦ. R.

944 C. διαφέρει δὲ ὅλον που καὶ τὸ πᾶν] παροιμία ἐπὶ τῶν πάντῃ διαφερόντων λεγομένη, παρ' ὅσον τὸ μὲν ὅλον τοῦ συνεχοῦς ἐστὶ ποσοῦ, τὸ δὲ πᾶν τοῦ διωρισμένου, ταῦτα δὲ εἶδη τοῦ ποσοῦ ἀλλήλοις ἀντιδιαιρούμενα. R.

D. Καινεὺς ὁ Θετταλὸς Ἄτρακος μὲν ἦν θυγάτηρ τὸ πρῖν, Καινίς ὀνομαζομένη, εἰς ἄνδρα δὲ μετέβαλε Ποσειδῶνος βουλῇ, ἔτι δὲ καὶ τὸ ἀδάμαστος εἶναι καὶ ἄτρωτος. διὸ ἐν τῇ τῶν Κενταύρων καὶ Λαπιθῶν μάχῃ αὐτορρίζοις δένδροις συνεχώσθη ὑπὸ τῶν Κενταύρων. ὑπὸ δὲ τινων ἀπαρνεῶσθαι λέγεται. τὴν μεταβολὴν δὲ φασὶ τοῦτον λαβεῖν χάριν τοῦ Ποσειδῶνος ἐρωμένον γενέσθαι. R.

945 B. εὐθυνοὶ εἰσιν ἄρχοντές τινες οἱ τὰς εὐθύνας λαμβάνοντες παρὰ τῶν ἀρχόντων, ὥσπερ καὶ οἱ λογισταὶ καὶ πάρεδροι ἐφ' ἐκάστη ἀρχῇ· καὶ γὰρ τῷ ἄρχοντι εὐθυνος ἦν καὶ πάρεδρος, καὶ τῷ βασιλεῖ ὁμοίως καὶ τῷ πολεμάρχῳ καὶ τοῖς θεσμοθέταις. ἐκπράσσει δὲ ὁ εὐθυνος ὅσα ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, ἢ πρὸς τέτακται, ὧφλόν τινες εἰς τὸ δημόσιον. R.

D. εὐθύνη ἐστὶ κρίσις κατὰ τῶν ἀρξάντων ἢ πρεσβευσάντων ἢ τι τῶν τῆς πόλεως χειρισάντων ὅλων.

947 C. ἡθέους] παῖδας πάντη γάμων ἀπειράτους. R.

D. ψαλῖδα ἦτοι καμάραν, ὡς νῦν, ἢ ταχεῖαν κίνησιν, ἢ ὑδρορόην, ἢ ἄρμενον. R.

949 D. ἐνεχυρασίαν] ἀσφάλειαν. R.

E. χρηματίζεται] τοῦτο μὲν τὸ παθητικὸν τὸ χρήματα πράττεσθαι, τὸ δὲ χρηματίζειν τὸ ἐνεργητικὸν τὸ πράγμασι χρῆσθαι, ὅλον χρηματίζει ἢ βουλή. ἀφ' οὗ καὶ χρήματα τὰ πράγματα. R.

950 D. θεωροῖς] τοῖς εἰς ἐορτάς που πεμπομένοις κοινωνῆσαι αὐτῶν. R.

951 B. ἀνομίλητος] ἀκοινώνητος, ἀσυνδύαστος. R.

953 A. τημελεῖν] ἐπιμελεῖσθαι. R.

C. πρυτάνεις εἰσὶ μέρος τι τῶν παντακυσίων τὸ δέκατον, πεντήκοντα ἄνδρες, οἱ διοικοῦντες ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῆς βουλῆς πραττόμενα, καὶ ἐπρυτάνενον κατὰ πρυτανείαν ἐκ διαδοχῆς. πρυτανεία δὲ ἐστὶν ἀριθμὸς τις ἡμερῶν, ἦτοι λς ἢ λή ἢ λε', ὡς ἐκάστη φυλὴ πρυτανεύειν λέγεται. ἰβ' μὲν γὰρ οἱ μῆνες, ἰ' δὲ εἰσι πρυτανεῖαι, καὶ φυλαὶ ἰ'. καὶ διήρηνται εἰς ταύτας αἱ ἡμέραι τοῦ ἐνιαυτοῦ· κατὰ γὰρ σελήνην ἄγουσι τοῦτον, ὡς ἐκάστη τῶν ἰ' φυλῆ ἐπιβάλλειν λε' ἡμέρας, πλεονάζειν δὲ ὀλίγας. διὸ καὶ τὰς λοιπὰς ἀπέδωκαν οἱ Ἀθηναῖοι ταῖς πρώταις λαχούσαις τέτταρσι φυλαῖς, ἵνα ἐκείνων μὲν ἐκάστη τὰς λς ἡμέρας πρυτανεύῃ, αἱ δὲ λοιπαὶ ἕξ ἀνὰ λε'· πρυτανεία δὲ οὐδετέρως οὐχ εὗρηται· τινὲς δὲ ἀργυρίον τι, ὃ κατατίθεται ὑπὸ τῶν δικαζομένων, καὶ δίδοται δικαστικὸν τοῖς ἐξακισχιλλοῖς. R.

954 A. φωρᾶν] ἐρευνᾶν, ἐκζητεῖν. R.

958 E. χοῦν] χωννύναι. R.

962 C. τοπαῖζειν] στοχάζεσθαι, ἐνθυμεῖσθαι, ὑπονοεῖν, καὶ ὑποτοπεῖν δέ. R.

968 A. σημειῶσαι ὅτι νυκτερινὸν σύλλογον τὴν Ἐπινομίδα φησὶν. R.

E. ἢ τρεῖς ἕξ ἢ τρεῖς κύβους] ἡ παροιμία παρὰ Φερεκράτει ἐν τοῖς Μυρμηκανθοράποις. κεῖται δὲ ἐπὶ τῶν ἀποκινδυνευόντων. το μὲν γὰρ τρεῖς ἕξ τὴν παντελῆ νίκην δηλοῖ, τὸ δὲ τρεῖς κύβοι τὴν ἥτταν. πάλαι γὰρ τρισὶν ἐχρῶντο πρὸς τὰς παιδίας

κύβοις καὶ οὐχ ὡς νῦν δύο. ἔστι δὲ ὁμωνυμία· κύβον γὰρ ἔλεγον ἰδίως αὐτὸν τὸν ῥιπτούμενον, ὅτε πλήρης ἐστὶ καὶ μὴ. τοὺς δὲ κύβους τοὺς τοιούτους οἱ Ἴωνες καλοῦσιν οἶνας, καὶ τὴν παροιμίαν οὕτως ἐκφέρουσιν· ἢ τρεῖς ἕξ ἢ τρεῖς οἶνας. R.

969 B. ὕπαρ ἐστὶ τὸ μέσον ἐργηγόρσεως καὶ ὕπνου ὁρώμενον. R. www.libtool.com.cn

ΕΙΣ ΕΠΙΝΟΜΙΑΔΑ.

P. 974 A. παιδικῆς] οἶμαι, ἱλαρᾶς· ἕξ οὐ καὶ παιδικώτερον τὸ ἱλαρώτερον. R.

978 B. διαριθμῆσεται] διαλογίσεται. R.

980 B. προσπαίσαντι] προσπαλῆξαντι· ἀντὶ τοῦ ἕ τοῦ σ οἱ Ἀττικοί. R.

983 C. ῥύμας] ὁρμαὶς βιαίας. R.

ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΣ.

B.

P. 314 C. οὐδ' ἔστι σύγγραμμα] ἐντεῦθεν δηλοῦται διὰ τί ὁ Πλάτων ἐν ταῖς βίβλοις αὐτοῦ μηδὲν διαλέγεται. e.

Δ.

P. 320 A. Δίων ὁ Συρακούσιος Ἰππαρίνον μὲν υἱὸς ἦν, ἀνεψιαδοῦς δὲ Διονυσίου τοῦ προτέρου, κατὰ δὲ οἰκειότητα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Ἀριστομάχης ἀδελφός, εὐφυῆς δὲ καὶ μεγαλοψυχία καὶ φιλοτιμία διαφέρων τοῦ γενέσθαι τινὸς ἄξιος. Ἰππαρίνος γὰρ παίδων ὄντων αὐτῷ τῶν περὶ Δίωνα, τριῶν μὲν υἱῶν, τριῶν δὲ θυγατέρων, τελευτῶν τὸν βίον ἐπίτροπον Διονύσιον κατέστησεν οἰκεῖον ὄντα, καὶ τὰς γυναῖκας ἅμα καὶ τὰς κόρας διέθηκε γῆμαι, Ἀριστομάχην μὲν τὴν πρεσβυτάτην αὐτόν, τὰς

δὲ λοιπας τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ δοῦναι, Λεπτίνῃ τε καὶ Θεαρίδῃ. καὶ οὕτω γέγονε τελευτησάσης τῆς Διοκρίδος αὐτοῦ γυναικός, ἐκ ἧς ἐγεγόνει αὐτῷ Διονύσιος ὁ νεώτερος, ὁμώνυμος αὐτῷ υἱός. R.

Z.

P. 326 C. εἰ μὲν τὸ δύναιτο συνυπακουόμενον λήψη, ὥς ἀπαρέμματα προπερισπασθήσονται τό τε μελλῆσαι καὶ τὸ ἡρεμῆσαι. εἰ δὲ καθ' αὐτὰ ταῦτα ἐκδέξῃ, ὥς εὐκτικὰ παροξυνθήσεται. R.

333 E. γεγονότε φίλω] ἐν ἄλλῳ βιβλίῳ λείπει τὸ φίλω. R.

337 E. ἐπιστολῇ] ἐντολῇ, ἐπίσκηψις. R.

342 B. ἀληθές ἐστιν] ἐν ἄλλῳ· ἀληθὺς ἐστὶν ὄν, ἐν μὲν. R.

344 A. Λυγρέα φασὶ τὸν Ἀφαρέως καὶ Ἀρήνης οὕτω γενέσθαι ὀξυδερκῇ, ὥς καὶ τὰ ὑπὸ γῆν βλέπειν. ἀφ' οὗ καὶ ἡ παροιμία. R.

345 A. ἴτω] ἡ λέξις ἐπιχωριάζοντός ἐστιν ἀντὶ τοῦ ἴστω, τῇ Βοιωτίᾳ διαλέκτῳ, ἐπὶ θαύματος εἰλημμένη, ἧς καὶ ἐν τῷ Φαίδωνι μέμνηται ὑπὸ Κέβητος εἰρημένης. R.

D. Σκύλλα λέγεται ἡ δι' ἐναντίων ἀνέμων συχνῇ καὶ πολυκύμων τῶν τῆς θαλάττης ρευμάτων σύμπτωσις, κατ' ἀκρωτήριά τινα ἐπὶ πολὺ διήκοντα τῶν μεγίστων πελαγῶν γιγνομένη φοβερά τε καὶ πολύμορφος, φωνὴν τε ἀφιεῖσα οἷα σκυλάκων νεογνῶν (ἐξ οὗ καὶ τοῦνομα εἴληφεν), οἷα γίνεται ἡ περὶ τὸν κατὰ Σικελίαν πορθμὸν. Χάρυβδις δὲ ἡ ἀναπινομένη θάλασσα περὶ τε τὸν εἰρημένον πορθμὸν καὶ περὶ τὰ Γάδειρα, καὶ πάλιν ῥαγδαίως ἐπαναστρέφουσα· ἡ τῆς ἡμέρας τρεῖς συσπῶσα τὸ ὕδωρ πάλιν ἀνίει. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ εἰς χάος ροιβδεῖν, ὃ ἐστὶν ἀναρροφεῖν. R.

D. ἀναμετρήσαιμι] διαπεράσαιμι. R.

346 D. ἐδυσχέραινον μὲν ὅλως] ἐν ἄλλῳ λείπει τὸ ὅλως. R.

347 D. χρεῖη] δέοι. R.

H.

P. 353 E. Φοίνικες ἀπὸ Φοινίκης τῆς χώρας· αὕτη δὲ ἀπὸ Φοίνικος τοῦ Ἀγλήνορος καὶ Μερόπης τῆς Νελλου. Ὅπικοι δὲ ἔθνος Ἰταλίας. R.

Ε. τέμνειν φάρμακον] πείθειν, τιμᾶν, ἡγεῖσθαι, ὡς οἶμαι.
νῦν. R.

II.

P. 361 B. μύρτα] ὁ καρπὸς τῆς μυρσίνης. R.

363 A. ἀμοργίς κυρίως ἡ λινοκαλάμη, ἐξ ἧς γίνεται ἐνδύ-
ματα ἀμόργινα ἢ ἀμοργίδια λεγόμενα· οἱ δὲ τὰ παραπλήσια
βύσσω. ἔστι δὲ ἀμοργίς καὶ ἡ τοῦ ἐλαίου ὑποστάθμη καὶ ἡ τρυῆ
τοῦ οἴνου. R.

B. βασιλέως] τῶν Περσῶν δηλαδή. R.

ΕΙΣ ΔΙΑΛΟΓΟΝ ΠΕΡΙ ΔΙΚΑΙΟΥ.

P. 374 A. παροιμία, ὅτι πολλὰ ψεύδονται αἰοδοί, ἐπὶ τῶν
κέρδους ἕνεκα καὶ ψυχαγωγίας ψευδῇ λεγόντων. φασὶ γὰρ τοὺς
ποιητὰς πάλαι λέγοντας τᾷληθῇ, ἄθλων ὕστερον αὐτοῖς ἐν τοῖς
ἀγῶσι τιθεμένων ψευδῇ καὶ πεπλασμένα λέγειν αἰρεῖσθαι, ἵνα
διὰ τούτων ψυχαγωγούντες τοὺς ἀκροαμένους τῶν ἄθλων τυγ-
χάνωσιν. ἐμνήσθη ταύτης καὶ Φιλόχορος ἐν Ἀτθίδος α' καὶ Σό-
λων Ἑλεγκταῖς καὶ Πλάτων ἐν ταῦθα. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΙΣΤΦΟΝ.

P. 387 C. Φάρσαλος πόλις Θεσσαλίας, ἧς οἱ πολῖται Φαρ-
σάλιοι. ἐκ ταύτης φασὶν Ἀχιλλέα τὸν Θέτιδος γενέσθαι. R.

D. ἢ] ἀντὶ τοῦ ἄρα ἀπορηματικοῦ. R.

389 A. μεταρσιολέσχας] διαφέρει μετέωρα μεταρσίων, ἢ τὰ
μὲν μετέωρα ἐν οὐρανῷ καὶ αἰθέρι ἔσθιν, ὡς ἥλιος καὶ τὰ λοιπὰ
καὶ οὐρανὸς καὶ αἰθήρ, μετάρσια δὲ τὰ μεταξὺ τοῦ αἰθέρος καὶ
γῆς ἐν ἀέρι συνιστάμενα, ὡς ἄνεμοι, νεφέλαι, ὄμβροι, ἀστραπαί,
βρονταί, κομήται, δοκίδες, πώγωνες, λαμπάδες, ἱριδες, ἄλλωες,
διάττοντες, θυμοί, ῥύακες καὶ τὰ τοιαῦτα. R.

C. πάντα κάλων ἐφέντες] ἐπιτείναντες ἢ κινήσαντες ἢ σείσαντες. παροιμία ἐπὶ τῶν πάσῃ προθυμίᾳ χρωμένων. παρῆται δὲ ἀπὸ τῶν τὰ σχοινία ἢ τὰ ἄρμενα χαλόντων ναυτῶν. R.

390 B. αὐτοσχεδιάζοντες] αὐτομάτως ἢ συντόμως τι ποιῶντες. R.

www.libtool.com.cn

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΛΚΤΟΝΑ.

P. 109. l. 1. Ἀλκυὼν ὄρνις μέγεθος μὲν ἴση μικρῷ στρουθῷ, χροῖαν δὲ ποικίλη· ἔστι δὲ ἀναμῆς γλωρᾶ, κυανῇ, ὑποπόρφυρος, φάμφος ἔχουσα λεπτόν, ἐπιμηκές, γλωρόν. διαιτᾶται δὲ παρὰ τοὺς τοῦ Σικελικοῦ πελάγους αἰγιαλούς, πέντε μόνα κυδσκουσα φά. ἐκ βελόνης δὲ τοῦ ἰχθύος τῶν ἀκανθῶν ἐπιπλεκομένων ὑπ' αὐτῆς ὡς ἰστού πῆγνυσι τὴν καλιὰν παρὰ μόνων ἀνθρώπων φθείρεσθαι δυναμένην, ὑπ' ἄλλου δέ τις τοὺς τὸ παράπαν οὐ. ἔστι δὲ σικύα τὸ σχῆμα ὁμοία ἱατρικῇ, ὡς εἶναι τὸ κύτος κοιλότερον αὐτῆς, τὸ στόμιον δὲ στενόν τε καὶ οὕτω κρύφιον, ὡς μόνη ταύτη εἶναι καὶ εἰσιτητὸν καὶ γνώριμον. ἐν καιτὶ μὲν τῷ οἰκείῳ ἄρρει μιγνυμένη καιρῷ, ἐν χειμῶνι δὲ νεοττεύουσα μέσῳ, ὡς ἑπτὰ ἡμέραις ἐργάζεσθαι τὴν καλιάν, ἑπτὰ δὲ τίκειν καὶ τρέφειν τοὺς νεοττούς· τὴν δὲ ἡμέραν τοῦ τοκετοῦ φασὶν ἱεράν. σπανίως δὲ φαίνεται, καὶ τότε κατὰ τὸν τῆς Πλειάδος δύσεως καιρόν, ἐπικαθεζομένη δὲ τῶν πετρῶν ἄδει τι μέρος λιγυρόν, ὅτε δὴ καὶ τὸ πέλαγός ἐστιν ἀκύμαντον καθάπαξ καὶ νήνεμον. τῆς δὲ ἀλκυόνος ἡ μὲν μελῶν ἄφωνος, ἡ δὲ ἐλάττων ᾠδική· πᾶσαι δὲ οὕτως ἀνδροκόμοι πεφύκασιν, ὡς τῶν ἀρρένων γηρασκόντων ὑποπιτᾶσθαι τε καὶ διαφέρειν αὐτούς, ἢ ἐκεῖνοι βούλοιντο, ἐπαποθνήσκειν τε τούτοις τὰς οἰκείας θηλείας ἐκ τοῦ ἀβρώτους καὶ ἀπότους διατελεῖν μετὰ τὴν τῶν ἀρρένων τελευτήν. καλοῦνται δὲ κήυκες, ὧν μόνον εἴ τις ἀκούσειε τὴν φωνήν, σημεῖον ἔχει πανάληθες, ὡς φασιν, ὡς μετὰ βραχὺν τινα χρόνον τεθνήξεται.

P. 110. l. 17. ἀνέφικτα] ἀδύνατα καταληφθῆναι.

ib. l. 20. νεογλὸς] ἀντὶ τοῦ νέγονος, νεογέννητος, νεογενής.

P. 112. l. 24. γυναῖν] ὅτι δύο γυναῖκας εἶχεν Σωκράτης
Ξανθίππην καὶ Μυρτώ.

ib. l. 31. Φαληρικοῦ] Φάληρον δῆμος Αἰαντίδος.

www.libtool.com.cn

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΡΤΕΙΑΝ.

P. 392 A. Διὸς ἐλευθέρου] τὸν Μῆδον ἐκφυγόντες Ἀθη-
ναῖοι ἰδρύσαντο τὸν ἐλευθέριον Δία. τοῦτον δὲ ἔνιοι καὶ σωτήρα
φασιν. τιμᾶται δὲ ἐλευθέριος Ζεὺς καὶ ἐν Συρακούσαις καὶ Τα-
ραντίνοις καὶ Πλαταιαῖς καὶ Καρίᾳ. R.

B. Μέγαρα πόλις περὶ τὸν Ἰσθμόν, ἀνὰ μέσον Πελοπον-
νήσου καὶ τῆς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας. καὶ πόλις ὁμώνυμος ταύ-
τῃ ἐν Σικελίᾳ, περὶ ἧς νῦν φησὶν. R.

398 C. Κεῖος] ὁ ἀπὸ τῆς Κέω. ἔστι δὲ Κίος πόλις Μυσίας,
ἐξ ἧς οὗτος. R.

400 E. Ἐρατοσθένης σίσυράν φησι στέγαστρον ἐξ αἰγέων
δερμάτων τετριχωμένων, σίσυρναν δὲ τὸ ἐκ τῶν κωδίων φασγάν-
μενον ἀμπεχόνιον, ὃ γούνναν φασίν. R.

405 B. λίθον ἐψησαι] παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπιχειρούντων
ἀδυνάτοις. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑἲΙΟΧΟΝ.

P. 364 A. τόπος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀττικῇ Κυνόσαργες καλούμε-
νος, ἐν ᾧ τοὺς νόθους τῶν παίδων ἔταττον. ὠνομάσθη δὲ οὕτως
ἀπὸ κυνὸς ἀργοῦ, τουτέστι λευκοῦ ἢ ταχέος· καὶ γὰρ Ἡρακλεῖ
θύοντας κύνες τοιοῦτον ἀρπάσαντα τοῦ θνομένου τὰ μηρὰ αὐ-
τοῦ καταθεῖναι, καὶ ἐπερωτήσαντας τοὺς θεοὺς ποῦ Ἡρακλέους
ἰδρῦσαι ἱερὸν λαβεῖν χρησμόν ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ. ἐξ οὗ καὶ τοὺς
νόθους ἐκεῖ συντελεῖν, ὅτι καὶ Ἡρακλῆς νόθος ὢν Διὸς υἱός
(Ἀμφιτρυῶνος γὰρ γνήσιος ἦν) ἴσα θεοῖς ἐτιμήθη. λαμβάνε-

ταί δὲ καὶ εἰς παροιμίαν ἐπὶ ὕβρει καὶ ἀρᾷ, οἷον ἴθ' εἰς Κυνό-
σαργες. R.

A. Καλλιγρόη κρήνη ἐν τῇ Ἀττικῇ. R.

B. μορμολυττομένους] μορμολυχεῖά φασι τὰ τῶν ὑποκρι-
τῶν πρόσωπα, ἃ Δωριεῖς γόργεια καλοῦσιν. ἐντεῦθεν καὶ τὸ
ἐκφοβῆσαι μορμολύξασθαι καὶ μορμολυττομένους τοὺς ἐκφο-
βοῦντας λέγουσιν. R.

B. ἐπιτωθάζων] ἐπιλοιδορούμενος, ἢ ἐπεμβαίνων, ἢ χλευ-
άζων ὡς νῦν, ἢ κανυχώμενος. R.

365 A. συνειλεγμένον τὰς ἀφὰς] συνηγμένον τὰς πληγὰς. R.

B. μονονουχί] σχεδόν, ἐγγύς. R.

C. εὐλαὶ εἰσιν οἱ ἐν τοῖς τραύμασιν ἐγγινόμενοι σκώληκες,
κνώδαλα δὲ κυρίως τὰ θαλάττια θηρία· κινώδαλα γὰρ ἐστὶ
τὰ ἐν τῇ ἀλλὶ κινούμενα. Ὅμηρος δὲ καὶ ἐπὶ χειρσαίου φησὶ·
κνώδαλον ὅτι φύγησι, καὶ ἔχνεσσιν γὰρ ὀπηδεῖ.

πλὴν κνώδαλον μικρὸν ζῶον τὸ θαλαττιον καὶ τὸ χειρσαῖον. R.

366 A. ὀριγνωμένη] ὀρεγομένη. R.

C. παρὰ ἀκαρῇ] ἀντὶ τοῦ παρὰ βραχύ, παρὰ ὀξύ, ὃ οὐχ
οἶόν τε κεῖραι. R.

367 B. δις παῖδες οἱ γέροντες] ἐπὶ τῶν πρὸς τῷ γήρῳ εὐ-
ηθεστέρων εἶναι δοκούντων. R. μέμνηται δὲ αὐτῆς Κρατῖνος
ἐν Δηλιάσι λέγων·

ἦν ἄρ' ἀληθὴς ὁ λόγος, ὡς δις παῖς [ἐστὶν ὁ] γέρων.
καὶ Πλάτων ἐν Νόμων ἀ'· οὐ μόνον ἄρα, ὡς ἔοικεν, ὁ γέρων
δὲς παῖς γίγνεται ἀλλὰ καὶ ὁ μεθυσθεὶς· καὶ Μένανδρος Χήρα
καὶ Ἀριστοφάνης Νεφέλαις ἀ'. Böttiger. kl. Schriften T. III,
p. 197.

368 D. ποππυσθείη] κολακευθείη, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐπὶ
τοῖς ἵπποις ποππυσμάτων ἐν τῷ δαμάζεσθαι. R.

D. ἐγκαθέτους] ἐνεδρευτάς, δολίους, κατασκόπους. R.

D. κατεχειροτόνησαν] κατεψηφίσαντο. ἢ καταχειροτονία
ἐγίνετο οὕτως. ἔλεγεν ὁ κῆρυξ, οἷον ὅτῳ Μειδίας δοκεῖ ἀδι-
κεῖν, ἀράτω τὴν χεῖρα. εἰτα οἱ θέλοντες ἐξέτεινον τὰς χεῖρας,
καὶ ἐκαλεῖτο τοῦτο πρῶτον καταχειροτονία. εἰτα πάλιν δευτέρον
ἔλεγεν ὁ αὐτὸς κῆρυξ, ὅτῳ μὴ δοκεῖ ἀδικεῖν Μειδίας, ἀράτω
τὴν χεῖρα, καὶ ἐξέτεινόν τινες, καὶ ἐκαλεῖτο ἀποχειροτονία. καὶ
λοιπὸν ἠρίθμει πάσας τὰς χεῖρας ὁ κῆρυξ, τῶν τε προτέρων καὶ

καταχειροτονοῦντων, τῶν τε ὑστέρων καὶ ἀποχειροτονοῦντων, καὶ ὅσων ἂν ἦσαν πλείους, ἐκείνων καὶ ἡ γνώμη ἐκράτει. R.

369 A. συγκλύδωνος] ἐπιμίκτου, ἐπηλότου. R.

E. καθικέσθαι] καθάψασθαι. R.

371 A. οἱ δύο θεοὶ] Ἀπόλλων καὶ Ἄρταμις. R.

D. ἀγιοτέλας] ἀγιοσύνας, καθαρότητας, λατρείας. R.

D. γεννήτη] Ἀριστοτέλης φησί, τοῦ ὅλου πλῆθους διηρημένου Ἀθηνησιν εἰς τε τοὺς γεωργοὺς καὶ τοὺς δημιουργούς, φυλὰς αὐτῶν εἶναι τέσσαρας, τῶν δὲ φυλῶν ἐκάστης μοίρας εἶναι τρεῖς, ὥς τριτῦας τε καλοῦσι καὶ φρατρίδας, ἐκάστης δὲ τούτων τριάκοντα εἶναι γένη, τὸ δὲ γένος ἐκ τριάκοντα ἑκαστοὶ ἀνδρῶν συνεστάναι. τούτους δὴ τοὺς εἰς τὰ γένη τεταγμένους γεννήτας καλοῦσιν. R.

E. Ἐλευσινίαν] Δήμητρος, διὰ τῶν αὐτῆς τελετῶν. R.

E. ἐναύσασθαι] μεταλαβεῖν. R.

ΤΙΜΑΙΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ

www.bibtool.com.cn

τ ο υ Π λ ά τ ω ν ο ς λ έ ξ ε ω ν .

Τίμαιος Γαϊατιανῷ εὖ πράττειν.

Ἐπιστάμενος ἀκριβῶς τὴν γνώμην καὶ τὴν περὶ Πλάτωνα
ουδὴν καὶ φιλοκαλίαν, εἰωθῶς τε τῇ τῶν Κρονίων ἐορτῇ τῶν
αὐτοῦ τοῖς φίλοις ἀπάρχεσθαι, παιδιᾷ τε ἅμα καὶ τῇ τῆς παι-
ῆς ἀδελφῇ σπουδῇ χρησάμενος ἐξέλεξα τὰ παρὰ τῷ φιλοσόφῳ
ωσσηματικῶς ἢ κατὰ συνήθειαν Ἀττικὴν εἰρημένα, οὐχ ὑμῖν
νοῖς τοῖς Ῥωμαίοις ὄντα ἀσαφῇ, ἀλλὰ καὶ τῶν Ἑλλήνων τοῖς
εἰστοῖς, τάξας τε ταῦτα κατὰ στοιχεῖον καὶ μεταφράσας ἀπέ-
εἰλά σοι, νομίσας καὶ αὐτὸν ἔξειν σε παιδιὰν οὐκ ἄμουσον
ρῶσο.

γαθοεργοὶ αἰρετοὶ κατ' ἀνδρα-
γαδίαν.

ἡ ἀλμα πᾶν ἀνάθημα.

ἡ ἀμαὶ ἀποδέχομαι, θανυμάζω
ἔγαν.

ἡ εἰρουνσαν ὡς ἰέρειαν περιε-
ρομένην.

ἡ ἱστειν ἱεροθυτεῖν.

ἡ ἰαν τὸν ἡγούμενόν τινος.

ἡ ἰνος φυτόν, ὃν καὶ λόγον.

ἡ ἰος μίλασμα, μύσος.

ἡ ἰοικος σκληρὸς καὶ ἀπαίδευ-
τος, ἢ ὁ ἐν ἀγρῷ κατοικῶν.

ἡ ἰορνόμοι οἱ τοῖς ἀγροῖς ἐπι-
φοιτῶντες ἀρχόντες.

ἡ ἰώματος ὁ ἐγγὺς πῶς τῷ ἐπί-
σης ἔχων ἐπὶ τι ἀγώνισμα ἢ
ἀθλημα.

ἡ ἀλκίαν ὕβρεως δίκη.

ἡ ἀλστωρ ἄπειρος, ἀμαθής.

ἡ ἀλξωνεύεσθαι· ἀπὸ δήμου τι-
νός ἢ κατηγορίας τοῦ ἀλξωνέως,
ὡς ἀπὸ Ἀβδηρῶν Ἀβδηρίτης, ὡς
ἐπὶ βλασφημίᾳ διαβέβηται.

ἡ ἀκακοὶ οἱ ἔξω κακίας.

ἡ ἀκήρατοι καθαροί.

ἡ ἀκινάκης περιζώνιον στενὸν
ἐτερόστομον, ὥσπερ ἡμίτομον
μαχαίρας.

ἡ ἀκέραιοι οἱ ἔξω κήρας.

ἡ ἀκκίζει ἀπαξιοῖς.

ἡ ἀκροχειρίζεσθαι πυκτεύειν ἢ
παγκρατίζειν πρὸς ἕτερον ἄνευ
συμπλοκῆς, ἢ ὅλως ταῖς ἀκραις
μετ' ἄλλον γυμνάζεσθαι.

Ἀκταίνειν γανυριᾶν καὶ ἀτάκτως
πηδᾶν.

Ἀλαζῶν ψευδής.

Ἀλευάδαι οἱ ἐν Λαρίσση τῆς
Θεσσαλίας εὐγενέστατοι, ἀπὸ
Ἀλεύου τὸ γένος ἔχοντες.

Ἀλίπεδον ὁμάλον καὶ ἄσπορον
πεδίον.

Ἀλιττηριῶδες ἄμαρτωλὸν ἢ πλά-
νον· ἄλλη γὰρ ἡ πλάνη καὶ ἡ
ἄμαρτια.

Ἀλλόκοτον ἐξηλλαγμένον.

Ἄλλοτριονομοῦντες ἐναλλα-
γὴν ὀνομάτων ποιοῦντες ἢ ὁ-
λως τισὶ τινα μὴ προσηκόντως
διανέμοντες.

Ἀμεταστρεπτὶ οὐχ ὑποστρέφει
εἰς τοῦπίσω.

Ἀμόθεν γέ ποθεν ἀπὸ τινος
μέρους [ἰσημέρου].

Ἄμυνα καὶ ἐπὶ ἀμοιβῆς καὶ ἐπὶ
εἰσπράξεως δίκης.

Ἀμφιλαφὲς πολὺ καὶ ἄφθονον,
ἔστιν δ' ὅτε καὶ ἀμφίσκιον.

Ἀμφιθαλεῖς ἀντὶ τοῦ ἀμφοτέ-
ρα οἰκοθαλεῖς.

Ἀμφικτύονες οἱ ἐκ πολλῶν πό-
λεων αἰρετοὶ δικασταί, οἷον
ἀμφικτίονες καὶ περιόικοι.

Ἀμηγέπη ἐνί γε τρόπῳ ἢ ὅπως-
οὖν.

Ἀναδῆσαι ταινίας ἐπιβαλεῖν.

Ἀνάρσια ἃ οὐκ ἂν τις ἄραιο.

Ἀνακηκίει ἀναπηδᾷ.

Ἀνάπλεως ἀναπεπλησμένος· χρη-
ται δὲ ἐπὶ τοῦ μεμολυσμένου.

Ἀνατὶ δίχρα βλάβης καὶ οἷον δίχρα
τῆς ζημίας.

Ἀνατείνας τὴν ψυχὴν ἐπὶ τὰ
ἄνω τρέφας καὶ ἐπὶ τὴν τῶν
θεῶν θέαν.

Ἀνασκινδυνλευθῆναι ἀνασκο-
λοπισθῆναι, ἀνασταυρωθῆναι.

Ἀνάδαστος ἡ κληρουχθεῖσα γῇ,

ἡ πάλιν εἰς διαίρεσιν διαδίδο
μένη.

Ἀναπεμπάζεσθαι ἐπαναλα-
βάνειν κεφαλαιωδέστερον τὰ ἐ-
ρημένα.

Ἀνακογχυλιάσαι ἀναγαγαῖν
εἶναι.

Ἀνδρηλατεῖν ἄνδρας ἐξελα-
νεῖν καὶ φυγαδεύειν.

Ἀνείλεται ἀνειλεῖται.

Ἀνιμᾷ ἀνέλκει.

Ἀνεργήσει ἀναδήσει, ἀναρτήσε-
καὶ οἷον κωλύσει.

Ἀνδραποδώδη τρίχρα τὴν τῶν
ἀνδραπόδων ἴδιον κουραν, ἢ
ἀπελευθερωθέντες ἡλλασσο-
ῦσιν αἱ δοῦλαι τε καὶ οἱ
δοῦλοι.

Ἀνδρείκελον χρόα ἐπιτηδεύ-
ως πρὸς ἀνδρὸς μέμνην.

Ἀνοργιάστοι (ἀνάρπαστοι C) οἱ
ἀμύητοι, οἷς τελεταὶ καὶ ὅργη
οὐκ γέγοντο.

Ἀντικρὺ κατ' εὐθύ, ἐπ' εὐθείας

Ἀντυγες· αἱ τῶν ἀρμάτων περι-
φέρειαι οὕτως λέγονται.

Ἀντωμοσία γραφή κατὰ τὴν
ἐνωρκος περὶ ὧν ἡδίκησθαι φη-
σι· διωμοσία δὲ ὁ ἐκατέρωθεν
γινόμενος ὅρκος καὶ ἐπὶ τῶν
δικαζομένων, τοῦ μὲν ὡς πρὸς
ἐναντία διώκειν, τοῦ δὲ ὡς πρὸς
ἐπράξεν. ἐξωμοσία δὲ ἀρρησί-
συν ὅρκῳ ὡς ἀθυνατοῦντος·
παρὰ καιρὸν ὄντος αὐτῷ τοῦ
λειτουργεῖν.

Ἀξων τὸ τοῦ ἄρματος ξύλον, περὶ
ὃ δινοῦνται οἱ τροχοί.

Ἀπειναντίσαι ἐναντιῶ φησὶ
τὴν πατρίδα ἐπὶ τισὶν ἀδικη-
μασιν.

Ἀπέσβη τέθνηκεν.

Ἀποδιοπομπεῖσθαι ἀποπέ-
σεσθαι καὶ διωθεῖσθαι τὰ ἄμαρ

τήματα, συμπράκτορι χρωμένους τῷ Διί.

Ἀποκναίειν κατ' ὀλίγον ἀποξύνειν καὶ ὥσπερ εἰ διαφθείρειν. Ἀπόστολα τὰ εἰς τὴν θάλασσαν ἐκπεμπόμενα ἢ ἐκπλέοντα. Ἀποστοματίζειν ἀπὸ μνήμης λέγειν.

Ἀπορρησις ἀπαγόρευσις. Ἀποτεθρυνόμενοι ἀπηγριωμένοι· εἴρηται δὲ κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν [τε]θρύνων, ἅπερ εἰσὶν ἄγωνα καὶ ἄγρια φντά.

Ἀποφράδες ἡμέραι, ἐν αἷς τοῖς κατοικομένοις ποῶς ἐπιφέρουσιν, ἢ αἱ πρὸς πράξεις ἀνεπιτήδαιοι.

Ἀρλιξ ἐμπεφυκότης.

Ἀργυρὶς φιάλη.

Ἀραρὸς βέβαιον, ἀμετακίνητον.

Ἀργυραμοιβὸς ὁ κέρμα ἀντὶ ἀργυρίου ἀλλασσόμενος.

Ἀργιλώδης γῆ λευκὴ καὶ καθαρὰ. Ἀριστίνδην κατ' ἀνδραγαθίαν αἰρετόν.

Ἀρυνεσθαι ἀντὶ τοῦ καταλλάσσεσθαι· ὅθεν καὶ τὸ μισθαρεῖν τὸ μισθὸν ἀντὶ τινος λαμβάνειν λέγεται.

Ἀρρατον ἰσχυρόν, στερεόν.

Ἀρτι πρὸ ὀλίγου χρόνου πεποιημένος.

Ἀσκολίζοντες ἐφ' ἑνὸς ποδὸς ἐφαλλόμενοι, ἢ στεροῦμενοι τῶν κατὰ φύσιν.

Ἀσπαλιεὺς ἁλιεύς, ἀπὸ τοῦ ἀποσπᾶν τὴν ἄγραν.

Ἀτὰρ συνδεσμός ἀντὶ τοῦ δη.

Ἀτεχνῶς ἀντὶ τοῦ ἀληθῶς καὶ χωρὶς πανουργίας, καὶ οἶον ἀπλάστως.

Ἀτενῆς ἢ ὁ τῷ ἡθελὲς εὐθύς καὶ ἀκλινῆς, ἢ ὁ σκληρὸς καὶ ἀνυπέικτος πρὸς ὃ χρὴ ὑπέξαι.

Ἀτιμώρητος ἀβοήθητος ἢ θαν-

μαστός· ἔστι δ' ὅτε καὶ ὁ κακός. Ἀτύφον μοίρας τῆς ἀβλάβους ὑπὸ τύφον καὶ μὴ τεθυμμένης.

Ἀτυχήσαι μὴ τυχεῖν.

Ἀὔην καὶ ξηρὰν παραλλήλως εἵπεν· ἔστι δὲ ταύτῳ.

Ἀυτίκα ἅμα καὶ τότε, εὐθέως.

Ἀχαριστεῖν μὴ χαρίζεσθαι.

Ἀστοξενος ὁ μὴ ἔχων ἐν τοῖς πολιταῖς οἰκίαν ἰδίαν.

Βάδην ἐπειγομένη πορεία.

Βαθεῖαν αὐλάκα, ὅπερ ἔστι σχιστῆς γῆς ὑπὸ ἀρότρον· μεταφορικῶς ἀπὸ τούτου βαθείας φρένας καὶ κεκρυμμένας σημαίνει.

Βάλλ' εἰς μακαρίαν ἀντὶ τοῦ βάλλ' εἰς Ἄιδου, ὅθεν τοὺς ἀποθανόντας μακαρίτας ἔθος καλεῖν. ἢ ὅτι ἡ Μακαρία θυγάτηρ οὐσα τοῦ Ἡρακλέους ἐκούσα ὑπὲρ τοῦ τῶν Ἡρακλειδῶν γένους ἀπέθανεν.

Βάραθρον ὄρυγμα φρέατι ὁμοιον, ἐνθα οἱ καταδικασθέντες ἐβάλλοντο.

Βδεληρὸς αἰσχροποιός.

Βέβηλοι ἀμύητοι.

Βλάξ ὁ διὰ τῶν θρίων ἡμαρτηκός.

Βλιμάζειν πειράζειν.

Βένδεις ἢ Ἀρτεμις Θρακία φωνῇ, καὶ Βενδίδεια Ἀρτέμιδος ἑορτὴ παρὰ Θραξίν.

Βλίττειν ἀφαιρεῖν τὸ μέλι ἀπὸ τῶν κηρίων.

Βράττειν ἀνακινεῖν, ὥσπερ οἱ τὸν σίτον καθάλροντες.

Βρενδυόμενος γανρούμενος καὶ ὀγκυλόμενος μετὰ βάρους.

Βωμολογία κακολογία ἀπὸ τοῦ λοχαγεῖν· εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν τοὺς βωμοὺς λοχόντων καὶ ἐπιτηρούντων τοὺς θύοντας, ἵνα μεταιτῶσιν.

Γείσα λίθοι εἰς θρυγκία καὶ τοίχων
πρόποδας παρεσκευασμένοι.

Γελῶντες ἐφ' ᾧ τις ἂν γελάσειεν,
ἤγουν καταγέλαστον.

Γεννῆται οἱ τὰς πατρίας γεννῶν-
τες· πατρία δὲ ἐστὶ φυλῆς μέρος
τρίτον, ὁ πατρὶς καὶ τριτὸς λέγεται.

Γενναῖος ὁ εὖ γεγονώς.

Γεωμόροι οἱ κληροῦχοι.

Γεωπεῖναι οἱ μικρὰν καὶ λυπρὰν
γῆν ἔχοντες.

Γῆν ἰλλομένην· συγκεκλεισμέ-
νην καὶ περιειλημμένην· ἰλλά-
δες γὰρ οἱ δεσμοί.

Γνωματεύοντα διακρίνοντα καὶ
διαγινώσκοντα.

Γόητες οἱ ἀπατεῶνες.

Γυμνοπαῖδ' ἰαχοροὶ ἐν Σπάρτῃ
τῆς Λακωνικῆς εἰς θεοὺς ὕμνους
ᾄδοντες εἰς τιμὴν τῶν ἐν Θυρέ-
αις ἀποθανόντων Σπαρτιατῶν.

Δεῖγμα τόπος ἐν Πειραιεῖ ἐν τῷ
καλουμένῳ ἔμπορειῳ.

Δείλῃς πρωίας τῇ πρὸ ἀρίστου ὥρᾳ·
δείλῃς ὀψίας τῇ πρὸ δείπνου.

Δεκάξει ὁ κρίσιν ἄνουνμένος παρὰ
δικαστοῦ· δεκάζεται ὁ κρίσιν πι-
πράσκων· ἐνθεν ἀδέκαστος ὁ μὴ
πιπράσκων καλεῖται.

Δευσοποῖον ἔμμονον καὶ δυσά-
πόπλυτον.

Δημοῦσθαι δημοκοπεῖν, καί-
ζειν, εὐφραίνεσθαι.

Δῆμος εἰς ἓκ τοῦ δήμου καὶ ἰδιώ-
της, καὶ ἡ πόλις σὺν τῇ βουλῇ.

Δημοπολιῆτος ὁ παρέγγραφος.

Δῆπουθεν ἓκ τινος τόπου, ἣ
ἀντὶ τοῦ δηλονότι, ἴσον τῷ φα-
νερόν.

Διανενεύκαμεν ἐπεραιώθημεν.

Διαλαγχάνειν διαμερίζεσθαι,
διακληροῦσθαι.

Διαττᾶν σῆθειν.

Διαμπερὲς δι' ὅλου διήκον.

Διατεθρυμμένος διακεκλασμέ-
νος.

Διαγράφειν (διαγέρειν C) δια-
ξύνειν, ἀπαλείφειν, παρᾶπτεσθαι.

Διακορῆς μεμεστωμένος.

Διασφαῖς διατομὴ ὄρους.

Διδαξάμενος τελέσας τι ὑπὲρ
ἐτέρου διδασκάλῳ.

Διηθεῖν διυλίζειν.

Διθύραμβος ὕμνος εἰς Διόνυ-
σον.

Δίκηλα μμήματα, εἰκάσματα.

Δίκη ὅτε μὲν τὸ ἐγκλημα, ὅτε δὲ
ἡ κόλασις, ὅτε δὲ ὁ τρόπος καὶ
ἡ ὁμοιότης.

Δικαιοῦμενος κολαζόμενος.

Διπλόον ἐπὶ σιδήρου εἰρηται,
ὅταν ἀπὸ τινος ἐνωσεως ἀποίτ-
σις τις ἢ εἰς παράθεσιν μάλιστα
ἢ ἐνωσιν· ἐπὶ δὲ ἡθους τροπι-
κῶς τὸ μὴ ὑγιὲς δηλοῦν.

Διωκάθειν διώκειν ἐγκαλοῦντα
ἢ τρέχοντα.

Δρυόχους ἐν Τιμαίῳ καλεῖ τὰ
στηρίγματα τῆς πηγνυμένης
νῆος.

Διωλύγιον ἐπὶ πολὺ διήκον·
ἐπὶ φανίῳ δὲ αὐτῷ κέχρηται
πολὺ καὶ ἄμετρον.

Διωμοσία ὄρκοι οἱ ὑπὸ τῶν δι-
καζόμενων γινόμενοι, τοῦ μὲν
ὁμνύντος ὅτι παθὼν ἐγκαλεῖ,
τοῦ δὲ ὅτι οὐκ ἐποίησεν.

Δρόμοι οἱ περίπατοι.

Δυσωπεῖσθαι ὑφορᾶσθαι καὶ
ὑπόπτως ἔχειν.

Δωροδόκοι καὶ οἱ διδόντες δῶ-
ρα καὶ οἱ λαμβάνοντες.

Ἐαυτῷ ἐπὶ τρίτον προσώπον·
οἱ Ἀττικοὶ δὲ ἐπὶ δευτέρου κι-
σθηται.

Ἐγκύρτια τὰ ἐν τοῖς κύρτοις
ἐνυφάσματα· χρῆται δὲ ἐν Τι-
μαίῳ ἐπὶ τῆς φάρυγγος τῇ λέξει.

Ἐδῆωσαν τὴν γῆν ἀντὶ τοῦ ἔδεν-
δροτόμησαν.

Ἐδίδαξα ἐπαιδευσα αὐτὸς δι'
ἑαυτοῦ· ἐδίδαξάμην ἐπαιδευσα-
μην δι' ἑτέρον, αὐτὸς ἐπιμελη-
θεὶς τούτου.

Ἐδος τὸ ἄγαλμα καὶ ὁ τοπος ἐν ᾧ
ἴδονται.

Ἐν θράττειν ὑποκινεῖν, ταράτ-
τειν.

Ἐλεν· συγκατάθεσις μὲν τῶν εἰ-
ρημένων, συναφή δὲ πρὸς τὰ
μέλλοντα.

Ἐλόμενον συνεσταλμένων, συγ-
κεκλεισμένων.

Ἐλκάζων οἰόμενος ἢ ὁμοίων.

Ἐλη ἡλίου ἀλέα ἢ αὐγή.

Ἐλῆσις ἐκκαυσις.

Ἐλυνφώσιν εἰλοῦσι, συνάγουσιν.

Ἐλῆσαι καὶ εἰκασὶ λέγει ἀντὶ τοῦ
εἰόικασιν.

Ἐλσαγγεῖλαι (ἐπαγγεῖλαι C) καθ'
ὧν μὴ εἰσι κολάσεις ὠρισμέναι
κατὰ τοὺς κειμένους ἤδη νόμους.

Ἐμαλακίσθη ἐνέδωκε καὶ ἀσθε-
νῶς διετέθη ὑπὸ δειλίας.

Ἐμβραχυν συντόμως καὶ οἶον ἐν
βραχεῖ.

Ἐμπερία τριβὴ ἐκ πείρας.

Ἐμπολέμια τὰ εἰς πόλεμον ἐπι-
τήδεια καὶ εὐχρηστα.

Ἐναγχος ἐν τῷ ἔγγιστα παρελ-
θόντι χρόνῳ.

Ἐναυλος λόγος ἔνηχος.

Ἐναγίζειν θύειν.

Ἐνδίκως δικαίως καὶ κατὰ δίκην.

Ἐνδοῦναι προδοῦναι, παραδοῦ-
ναι, ἢ καὶ εἰξαι.

Ἐνεὸς ὁ ἐστερημένος φωνῆς.

Ἐγκοτον ἐχθρὸν ἐνδιάθετον.

Ἐνη καὶ νέα ἢ τριακὰς καλουμέ-
νη· ἔνον τὸ παλαιὸν καὶ νέον
τὸ νέον.

Ἐντελεῖς οἱ ἄρχοντες καὶ οἱ ἄρ-
ξαντες.

Ἐγχορμπτει ἐγκυρεῖ, ἐνερεῖδει,
πλήττει.

Ἐνωμοτία τάγμα ποσόν· εἴρηται
δὲ ἀπὸ τοῦ ὁμνῦναι αὐτοὺς μὴ
λείψειν τὴν τάξιν.

Ἐξαμβλοῦν διαφθεῖρειν τὸ κατὰ
γαστρός [διεφθορός] καὶ ἀπο-
κτείνειν αὐτό.

Ἐπαμφοτερίζαι εἰς ἀμφιβο-
λίαν ἀγαγεῖν τὸν λόγον.

Ἐξάντη· τὸν ἐγκτεται δι' εὐστο-
μίαν ἀντὶ τοῦ ὕγιῃ καὶ ἔξω ἄτης.

Ἐξετασμός ἀρῆμης.

Ἐξηγηται τρεῖς γίνονται πυθό-
χηστοι, οἷς μέλει καθάριρειν
τοὺς ἄγει τινὶ ἐνισχηθέντας·
καὶ οἱ ἐξηγούμενοι τὰ πάτρια.

Ἐξομορυνόμενος ἐκματτόμε-
νος καὶ ἀποτυπούμενος.

Ἐξοστρακισμός φυγὴ δεκαετῆς.
πῆγμα δὲ γίνεται ἐν τῇ ἀγορᾷ
εἰσόδους ἔχον, δι' ὧν εἰσιῶν
πολίτης ἕκαστος ὄστρακον τί-
θησιν ἐπιγεγραμμένον· τούτων
δὲ ὑπὲρ ἑξακισχίλια γενομένων,
φυγὴ δεκαετῆς καταψηφίζεται
τοῦ κρινομένου.

Ἐξωμοσία ἐνορκος παραίτησις δι'
εὐλογον αἰτίας.

Ἐπαγωγὰ ἀνωγαὶ δαίμονος
φάνυλον ἐπὶ τίνα γενομέναι.

Ἐπετίμα ἠῦξε τὴν τιμὴν.

Ἐπιβολὴ ἢ εἰσφορὰ [παρακαταβο-
λὴ, τέλος, φόρος, καταβολή].

Ἐπηβολοὶ οἱ ἐπιτυχῶς βάλλον-
τες· βάλλειν γὰρ τὸ τυχεῖν· ἢ
οἱ ἐντυγχάνοντες.

Ἐπηλυσ ὁ ἄλλοθεν ἐπεληλυθώς,
τουτέστιν ὁ ἄλλοεθνής.

Ἐπηλυγάζονται ἐπικρύπτον-
ται, ἐπισκιάζονται· λύγη γὰρ
λέγεται ἡ σκιά.

Ἐπάρας ἀναπελάς.

Ἐπιβάδαι αἱ μετὰ τὰς ἐορτὰς ἡμέ-
ραι, ἐν αἷς τοῖς ὑπολειφθεῖσι σι-

τίοις καὶ ποτοῖς χρῶνται Ἀθη-
ναῖοι.

Ἐρρε φθείρου, ἀπαλλάττου.

Ἐρυνά τὰ ἐχρᾶ καὶ τὰ δυσπρόσ-
βατα χωρία.

Ἐρμαιον εὐρεμα· ἀπὸ τοῦ ἐν
ἔθει λεγομένου κοινὸς Ἐρμῆς.

Ἐρυσίβη μιλτώδης δροσός, πά-
χνη δὲ δροσός χιονώδης.

Ἐπεσφάλακεν οἱ μὲν ἐσπᾶσθη,
οἱ δὲ ἐσάπη ἢ παρὰ καιρὸν ἀτρο-
φῆσαν ἐμαράνθη.

Ἐταιρίστριαί αἱ καλούμεναι
τριβάδες.

Ἐτνος ὄφον ἐξ ὀσπρίου.

Εὐερκῆς εὐ τετειχισμένη.

Εὐήνιως ἀφιλονείκως.

Εὐθῦναι δίκαια κατὰ τῶν ἀρξάν-
των κακῶς.

Εὐθὺ Λυκείου ἐπ' εὐθείας εἰς
Λύκειον· τόπος δὲ ἐστὶν Ἀθη-
νησιν.

Εὐρὼς ὑγρότης σεσηπυῖα.

Ἐφεται· πεντήκοντά εἰσιν οὗτοι
οἱ ἀπὸ Λράκοντος περὶ φόνου
δικάζοντες κριταί.

Ἐφοροὶ πέντε μείζους καὶ πέντε
ἐλάττους.

Ἐχέγγνον· τὸ διὰ πίστεως ἄξιον
οὕτως καλεῖ.

Ἐχθοδοπὸν ἐχθοροποιόν.

Ζειραλ χιτῶνες ἀνακεκολλαμμένοι.

Ζώπυρα τοῦ ζῆν ποιητικά.

Ζυγομαχεῖν εἰργεσθαι ὑπὸ τινος.

Ἥ γάρ; οὐχ οὕτως;

Ἥκιστα οὐ πάνν.

Ἥδ' ὅς ἐνθήθης καὶ ἄφρων.

Ἥθεις ἀφθαρτος πρὸς γυναῖκας.

Ἥμεδαπὸς ἡμέτερος πολίτης.

Ἥπιαλος ὁ ὀλιγοπύρετος.

Ἥπου ἄρα γε, [μονονουχί, αὐτίκα
μάλα].

Ἥσχαλλον ἐδυσχέραινον.

Ἥτριον τὸ τοῦ ὑφ' ἄσματος πλέγμα.

Ἥτρον ὁ μεταξὺ ὀμφαλοῦ τε καὶ
αἰδοίου τόπος, ἐνθα μάλιστα
γίνεται Ἄρης ἀλεγεινὸς οἰζυροῖσι
βροτοῖσιν.

Θαλλὸς πᾶν τὸ θάλλον, κυρίως
δὲ ὁ τῆς ἐλαίας κλάδος.

Θέρμη ὁ πυρετός.

Θαυμάτα νευροσπᾶσματα.

Θηπολεῖν θεῶν εἰκόνας ἔχοντα
περιπολεῖν, ἀργύριον εἰσπρα-
σμενον.

Θεσμοδέται νομοδέται ἢ νομοφύ-
λακες.

Θόλος οἶκος περιφερῆς, ἐν ᾧ οἱ
πρυτάνεις συνεισιτῶντο· πρυτα-
νεῖον δὲ ὠνόμασται, ἐπεὶ πυρῶν
ἦν ταμιεῖον.

Θολῶσαι θολερὸν ποιῆσαι.

Θράττει ταράττει, κινεῖ.

Θυπολοῦσι περιπολοῦσι διὰ
θυσιῶν ὑπισχνούμενοι θεοῦς
ἐξίλασκεσθαι.

Θυήματα θυμαμάματα· ἄλφιστα δὲ
ἐστὶ ταῦτα εἶναι καὶ μέλιτι δε-
δευμένα.

Θυραυλεῖν ἔξω τῶν θυρῶν ἀν-
λίσσεσθαι καὶ ἀναστρέφεσθαι.

Θῶπες οἱ μετὰ ψεύδους καὶ θαν-
μασμοῦ τινα προσιδόντες ἐπὶ κο-
λάκευσιν.

Ἰδιον ἰδιωτικόν.

Ἰδλεῖν ἰδρῶν.

Ἰεράτω κατὰ νόμον ὀργιαζέτω καὶ
θνήτω· ὀργῶνες γὰρ οἱ θῦται.

Ἰερομηνία μὴν ἐν ᾗ ἡμέραι εἰδὶν
ἐορταστικά.

Ἰερομνήμονες οἱ εἰς Πύλας ἐκπε-
πόμενοι γραμματεῖς.

Ἰνταρ ἐγγύς· εἰρηται δὲ παρὰ τὸ
ἐφικνεῖσθαι.

Ἰμᾶν ἀνέλκειν, ἀνασπᾶν.

Ἰπνοπλάθαι φουρνοπλάσται.

Ἴνδ' ἄλλεται φαντάζεται.

Ἰππαγρέται· τρεῖς οὗτοι ἐγένοντο ἄρχοντες ἐν Σπάρτῃ.

Ἰσοτελής ὁ χωρὶς ζημίας ἐπιδημῶν ἴσα τοῖς πολίταις.

Καὶ τάχει ἴμεν· καὶ ταχέως πορευόμεθα.

Κάκη ἡ κακία, ὡς πλάνη καὶ ζάλη.

Καραδοκεῖν τὸ τοῦ πράγματος κενόχαιον ἐπιζητεῖν καὶ ἐπισκοπεῖν ὅπῃ χωρήσει.

Κατῆρεν κατεπλευσεν.

Κάταγμα ἐρίου σπάσμα καὶ μήρυμα.

Καταβολὴ περιοδικῇ λῆψις πνυρετοῦ.

Κατόπιν μετὰ ταῦτα.

Κεκόμψενται πεπιθάνευνται.

Κεραμεικοὶ δύο, ὁ μὲν ἔνδον τείλους, ὁ δὲ ἐκτός, ἔνθα τοὺς ἐν πολέμῳ τελευτῶντας ἔθαπτον.

Κερασφόλον ἄτηκτον καὶ μὴ εἰκον παιδεία, ἀλλ' ἀπηνὲς ὅν· εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν σπερμάτων, αἵτινα κατὰ τῶν κεράτων βαλλόμενα ἄτηκτα καὶ ἀνέφητα μένει.

Κηφήνεσσι κοθύροισι τοῖς καθεζομένοις καὶ φυλάττονσι τὴν τῶν μελισσῶν ἔξοδον. οὔροι γὰρ οἱ φυλάσσοντες. καὶ οἱ θυρωροὶ οἵ τας θύρας φρουροῦντες.

Κίβδηλον οἶονει κρύβδηλόν τι ὄν.

Κινδυνεύει ἐγγίζει.

Κλητήρες οἱ εἰς μαρτυρίαν κλητοί.

Κνάφος ὄργανόν τι [ὄν] ἐν κύκλῳ κέντρα ἔχον, δι' οὗ τοὺς βασιζομένους ἐκτείνουσιν· ὁμοιον δὲ ἐστὶν κναφικῷ πτενί.

Κοάλεμος ματαιόφρων· κοεῖν γὰρ τὸ αἰσθάνεσθαι.

Κόλλαβοι τὰ τῶν χορδῶν ἐπιτόνια.

Κομψὸς λόγος καὶ ὁ ἀγαθὸς δὲ καὶ ὁ πιθανότητι ὑποδύμενος τὴν ἀλήθειαν.

Κομιδῇ τελέως· εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς τῶν καρπῶν κομιδῆς, ἥτις γίνεται τελειωθέντων αὐτῶν.

Κορυβαντιᾶν παρεμμείνεσθαι καὶ ἐνθουσιαστικῶς κινεῖσθαι.

Κόρυδοι ὅμοιοι ὄρνυξιν ὄρνιθες.

Κορυζᾶν μύξας θεούσας ἔχειν· κόρυζα γὰρ ἡ μύξα.

Κοροπλάθοι οἱ τοὺς κόρους πλάττοντες κηρῷ ἢ γύψῳ.

Κράδη κλάδος.

Κραιπαλῶντα ἔτι ἀπὸ τῆς μέθης βαρυνόμενον.

Κρανίον ἐν Κορίνθῳ γυμνάσιον.

Κραυρότερον ψαθυρότερον καὶ εὐθραυστότερον.

Κναμεῖσθαι κυάμφη ψηφοφορῆσαι, ὃ ἔχρῳντο οἱ βουλευταί.

Κυλοιδιᾶν τὰ κύλα οἰδαίνειν· κύλα γὰρ τὰ ὑπὸ τοὺς ταρσοὺς τῶν ὀφθαλμῶν μυωδὴ σαρκία.

Κύρβις στήλη τρίγωνος πυραμοειδῆς, νόμους ἔχουσα περὶ θεῶν.

Κύρτος πᾶν πλέγμα τὸ εἰς ἰχθύων ἄγρην πεποιημένον.

Κωμφδεῖν σκώπτειν.

Κωλαγρέται οἱ ταμίαι τοῦ δικαστικοῦ μισθοῦ καὶ τῶν εἰς θεοὺς ἀναλωμάτων.

Λαμπτήρ φανός.

Λαχεῖν δίκην γράψασθαι.

Λάχος κληρὸς.

Λεῖα ἀρπαγὴ ἀπὸ τῶν πολεμίων.

Λήξεις τῆς τριακάδος καλουμένης· λήξεώς τε πέρι δικῶν καὶ προσκλήσεων καὶ κλητῶν κλητήρες δὲ οἱ μάρτυρες.

Λιθολόγοι οἰκοδόμοι.

Αἰσπαῖ οἱ δὶ χα πεπρισμένοι.

Λύγη σκιά, ἀπόκρυψις.

Λυκαβηττὸς ὄρος τραχύ.

Μανον τὸ ἀραιόν [καὶ ὁ μαινό-
μενος, ὁ μὴ ἰσχυρὸς ταῖς φρε-
σίν].

Μέλειος ὁ τοῖς μέλεσι μάταιος.

Μέριμνος ὁ διὰ παπουργιῶν
φροντίδας τισὶν ἐμποιῶν.

Μεσεγγυωθὲν ἐπὶ μεσιτῶν ἀπο-
τεθὲν ὡς ἀμφισβητούμενον.

Μεταλάγχανειν ἀφυσσερεῖν ἢ
ἀποτυγχάνειν κλήρου.

Μεταποιεῖσθαι ἀντιποιεῖσθαι.

Μετρίως ὠργασμένος ἀντὶ τοῦ
μεγαλαγμένος ἢ δεδευμένος.

Μορμολυκεῖα τὰ φοβερά τοῖς
παισὶ προσωπεῖα· μορμоруττει
καὶ μορμολυττει ἀντὶ τοῦ ἐκφο-
βεῖν ἀμφοτέρων.

Μορuchaία οἰκία τις ἀπὸ Μορύ-
χου, ἐν ἣ καὶ Ἀρτεμις μορυχάλα
ἀπὸ τοῦ καθιδρύναντος.

Μοννυχία καὶ Ζεῖα λιμένες ἑτεροὶ
τοῦ Πειραιεύς.

Μυδᾶν δίνυρον εἶναι καὶ σήπε-
σθαι.

Νεοθνής ὁ νεωστὶ τεθνεώς.

Νεοτελής ὁ νεωστὶ τετελεσμένος.

Νεουργὸν νεωστὶ εἰργασμένον.

Νῦν δὴ πρὸ ὀλίγου χρόνου [ἡμῖν].

Νυνὶ ἐν τῷ ἐνεστώτι χρόνῳ.

Νῶ ἡμεῖς, νῶϊν ἡμῖν.

Ξεναγοὶ οἱ τοῖς ξένοις ἡγούμε-
νοι ὁδόν.

Ξύλων ἐρεψίμων· στεγασματὰ
ἐστὶ τὰ ἐρέψιμα τὰ εἰς τὰς οἰκίας
κατατεταγμένα.

Ξυστίδες ποδήρη ἐνδύματα· οἱ
δὲ χλαμύδας κομικὰς φασιν ὅτι
ἀπὸ τοῦ ἐξέσθαι καὶ εἰργάσθαι
ἐπιμελώς.

ἽΟα ἀκροδρόων εἶδος, μήλοις μι-
κροῖς ἐμφερές.

Οἶναρα τὰ τῆς ἀμπέλου φύλλα.

Οἶστρεᾶ συντόμως καὶ μανικῶς
κινεῖται.

Ὅκνεῖ εὐλαβῶς ἔχει.

Ὅκρίβας πῆγμα τὸ ἐν τῷ θεάτρῳ
τιθέμενον, ἐφ' οὗ ἴσταντο οἱ τὰ
δημόσια λέγοντες, θυμέλη γὰρ
οὐδέπω ἦν. λέγει γοῦν τις· λό-
γιόν ἐστὶ πῆξις ἐστορεσμένη ξύ-
λων, εἰτα ἐξῆς· ὁκρίβας δὲ ὀνο-
μάζεται.

Ὅμηρίδαι οἱ τὰ Ὅμηρου ὑπο-
κρινόμενοι.

Ὅμόσε εἰς ταῦτ' ἀπὸ τῶν ἐναν-
τίων ἐς μάχην φερόμενοι.

Ὅμόγνιοι θεοί, οἱ οἱ συγγενεῖς
κοινῶς ὀργιάζουσιν.

Ὅμοτέρμονες οἱ ὁμοῦ τὰ τέλη
έχοντες, ὅλον οἱ γείτονες· ὁμοῦ
γὰρ ἔχουσι τὰ τέματα.

Ὅργᾶ ἐπείγεται, ἐπιθυμεῖ.

Ὅργάσας μαλάξας.

Ὅργας ἡ εὐγείας καὶ λιπαρὰ καὶ
ἀκμαία.

Ὅργιάζων θύων, ἐπιτελῶν.

Ὅρεξαι δοῦναι, ἀποτείνειν.

Ὅργιασταὶ οἱ τὰ μυστήρια ἐπιτε-
λοῦντες.

Ὅρχηστρα τὸ τοῦ θεάτρον μέ-
σον χωρίον· καὶ τόπος ἐπιφα-
νῆς εἰς πανήγυριν, ἐνθα Ἀρμο-
δίου καὶ Ἀριστογείτονος εἰκόνας.

Ὅσια τὰ ἰδιωτικά καὶ μὴ ἱερά.

Ὅττα φήμη, μαντεία [καὶ] διὰ
κλήδονος.

Ὅν ἄλλως προνοεῖ· οὐ μάτην.

Ὅν ἐτός (ἔως C) οὐκ ἐτωσίως
γεγραφώς, οὐ ματαιῶς.

Ὅν ἐν ὑπονοίᾳ· οὐκ ἐν αἰνιγ-
μῷ, οὐκ ἐν ἀλληγορίᾳ.

Ὅν ἡκιστα· πάνν, ὡς Πορφύ-
ριος ἐν τῷ πρὸς τοὺς ἀπὸ τοῦ

νοῦ χωρίζοντας τὸ νοητόν· διενεχθέντες δὲ πρὸς ἀλλήλους τὸ παρηγμένον αὐτῶν τῆς δόξης οὐχ ἦμιστα.

Ὅφλιν ἡττάσθαι ἐπὶ δικαστηρίου.

Ὅχθας γῆς ἀναστήματα.

Παιανίσαι τὸν Παιᾶνα ἐπικαλεῖσθαι· ἦν δὲ ἔθος καὶ ἐπὶ ἔργον ἀρχομένους καὶ ἐπὶ τῇ νίκῃ τοῦτο λέγειν.

Παιδοργία παιδοποιῖα.

Παλιναίρετα φευκτά, ἐκβλητά, τὸ ἐναντίον πρὸς αὐτῇ τῇ αἰρέσει πάθος ἐμποιοῦντα· σημαίνει δὲ καὶ τὰ πάλιν αὐτὰ ἐν Τιμαίῳ· παλιναίρετα γάρ φησι γεγονότα πάντα καὶ διεφθαρμένα.

Παλίμβολος ὑποπτος καὶ ὑπουλος πολυμετάβολός τε καὶ ἐπὶ μᾶ γνώμη μὴ μένων.

Παρακαταβολή πρόθεσις τοῦ δεκάτου μέρους τοῦ τιμήματος.

Παραταχθεὶς παρ' αὐτὸν ταχθεὶς.

Παράστασις στάσις παρὰ τινα ἄτιμος· γίνεται δὲ ἐπὶ τῶν χρεωφειλετῶν.

Παρατενεῖς ἀπολεῖς, ἐπὶ πλεον παρελκύνεις.

Πάρεστιν ἐκ παντὸς δυνατόν ἐστιν.

Παρίεμαι παραιτοῦμαι.

Πάρουψ ἀκρόδος εἶδος.

Πάρουης ὄρος μεταξὺ Βοιωτίας καὶ τῆς Ἀττικῆς.

Παρόν ἐξόν, δυνατόν, δέον.

Πατρούχον παρθένου τῆς ὀρφανῆς καὶ ἐπικλήρου, ἢ προσήκει τὰ τοῦ πατρὸς εἶναι.

Πατρονομούμενοι οἱ τοῖς γονικοῖς νόμοις ᾠσόμενοι, ἢ ὑπὸ τῶν πατέρων ἀρχόμενοι.

Πάχνη δρόσος πεπηγυῖα· κρύ-

σταλλος δὲ τὸ ὑπὸ κρύους συνεσταλμένον καὶ πεπηγός.

Πειρῶντα πειράζοντα διὰ λόγων παῖδα ἢ γυναῖκα.

Πέλανοι πέμματα ἐκ παιπάλης καὶ ἐλαίου καὶ μέλιτος πεποιημένα πρὸς θυσίαν.

Πέλτη ὄπλον κοῦφον ἔκταν οὐκ ἔχον, ἀλλ' ἐκ μόνης βύρσης γεγονός.

Πελάτης ὁ ἀντὶ τροφῶν ὑπηρετῶν καὶ προσπελάζων.

Πενεστικόν τὸ παρὰ Θετταλοῖς θητικόν, ὡς τὸ εἰλωτικόν παρὰ τοῖς Σπαρτιάταις.

Περιογειρόμενοι νικηφόροι οἱ νικήσαντες ἐν δημοσίῳ ἀγῶνι καὶ δῶρα παρὰ τῶν φίλων καὶ οἰκείων λαμβάνοντες· καὶ περιμόντες.

Περειῖπον περὶ τινα ἦσαν θεραπευτικῶς καὶ φυλακτικῶς.

Πεττεία ἡ διὰ ψήφων παιδιὰ· ἐστὶν δ' ὅτε καὶ γεωμετρίαν λέγει.

Πλέθρον ἔκτον μέρος σταδίου.

Πλημμέλεια πολλή ἀμέλεια.

Πνύξ χωρίον, ἐν ᾧ τὰ ἀπόρρητα ἐκκλησιάζουσιν.

Ποικιλική ποικίλον ὕφασμα ἢ ὕφαντικὴ ποικίλων.

Πομπή ἀπόπεμψις.

Πόπανα πέμματα πλατέα καὶ λεπτά καὶ περιφερῆ.

Πόρκος κύριος θαλάσσιος ὁ εἰς ἄγραν λχθύν.

Ποτνωμένος ἐπικαλούμενος σὺν λύπῃ.

Πρανὲς κάταντες.

Πρόσχημα παρακάλυμμα τοῦ ἥθους ἢ πρόφασις.

Πρέμνον τὸ τοῦ δένδρου στέλεχος καὶ ἔδρασμα, οἷον παραμένον τι ὄν.

Προσέπαι σε προσέπαιξε· τῷ σ
ἀντὶ τοῦ ξέχρηται.

Πρὸς τὸ τῆς Ἀγρας· τὸ τῆς
Ἀγρας θεομοφόριον Ἀρτέμιδος
δηλοῖ.

Πρόβασις ἡ τῶν βοσκημάτων κτη-
σις.

Προβολὴ γραφὴ κατὰ τῶν συνο-
φαντούντων.

Προτέλεια αἱ πρὸ τῶν γάμων
τελούμεναι θυσίαι καὶ δωρεαί.

Πρυτανεία μηνιαία φυλῆς ἀρχή.

Πρῶξι· ὁρθρον βαθείος.

Πυρῶν φλέγων [ἡ] καίων.

Πύθιοι δ' ἄνδρες αἰρετοὶ παρὰ
Λακωσιν, δύο καθ' ἕναστον βα-
σιλέα σύσσιτοι.

Ῥᾶον συγκριτικὸν πρὸς ἕτερον,
ῤᾶδιον ἀπόλυτον καθ' αὐτό, ῤᾶ-
στον ὑπερθετικόν.

Ῥαψφοδοὶ ὑποκρίται ἐπών.

Ῥῆσις μακρὰ διεξοδικὸς λόγος
μακρός.

Ῥῆται συνδῆται λόγων.

Ῥικνὸν ἐπικαμπὲς ἡ ῥυσόν.

Ῥύμμα ἀπορύπτων ἡ σμήχον.

Ῥυμβεῖν ῥομβεῖν· τοῦτο δὲ ἀπὸ
τῆς κινήσεως τοῦ ῥόμβου.

Σαρδώνιος γέλως ὁ προσποίη-
τος ἀπὸ τῆς Σαρδούς τῆς νήσου.

Σατυρικὰ δράματα· κλείονα ἢ ν
ἔθος ὑποκρίνεσθαι, ἐν οἷς με-
ταξὺ ταῦτα ἐμύγνον πρὸς διά-
χυσιν.

Σηκὸς ἐπανυλὶς τριγῶ περιεχο-
μένη.

Σισύρα αἰγιον στέγαστρον τε-
τριχωμένον· ἔστι δ' ὅτε καὶ τὸ
τραχὺ καὶ ἄγναπτον ἱμάτιον,
ὡς καὶ Ἀριστοφάνης· ἐν πέντε
σισύραις ἐγκεκορδυλημένος.

Σιωρῖται λόγος ἀνδρῶν ἑξακο-
σίων Ἀρκαδικός, ὁ ἀρχόμενος

τε ἐν τοῖς πολέμοις καὶ τελευ-
ταῖος ἀναχωρῶν.

Σκηπτόμενος προφασιζόμενος.

Σκληφρὸς ὁ σκληρὸς καὶ παρη-
βηκός, ὁ τὰ σκληρὰ φέρειν δυ-
νάμενος.

Σκολύθρια ταπεινὰ διαφορία
παρὰ τοῖς Θεσσαλοῖς, ἃ τινες
θρανία καλοῦσιν.

Σμινύην οἱ μὲν δίκειλλαν, οἱ δὲ
ἀξίνην καλοῦσιν.

Σπαργώσα σπαρattoμένη ὑπὸ
θλίψεως καὶ δεομένη ἐκκρίσεως
τινος.

Σταθερὰ μέσον ἡμέρας, ὅτε
κατὰ κορυφὴν ὁ ἥλιος γίνεται·
σταθερὸς στάσιμος, ἰσχυρός.

Στροφνὸν στερεόν.

Στερίφαι στεῖραι, παρὰ τὸ στε-
ρεῶν ἔχειν τὴν ὑστέραν.

Στέμφυλα ἐλαιῶν καὶ σταφυλῶν
ἀποκρίσματα, οἷς ἀντὶ ὧπων
ἐχρῶντο.

Στρατεία ἡ ἐνέργεια καὶ ὥσπερ
πάλη· στρατιά τὸ τῶν στρατιω-
τῶν ὑπὸ ἑνα ἐπαρχον τάγμα·
στρατόπεδον λέγεται καὶ το
πλήθος τῶν στρατιωτῶν, λέγε-
ται * δὲ * καὶ τόπος, ἐν ᾧ ἀθροί-
ζεσθαι αὐτοὺς ἐπιτήδειον.

Στροφιγγες οἱ τῶν θυρῶν στρο-
φεῖς.

Στύραξ ὁ σαυρωτὴρ καλούμενος,
ἡ τοῦ δόρατος ἀρχή, ἐφ' ἣ στη-
ρίζεται.

Συμβιβάσαι εἰς συμβίβασιν καὶ
ὁμολογίαν ἐλθεῖν περὶ τινος.

Συνέριθοι συνεργοί.

Συνέμπορος συνοδοιπόρος.

Σφαδάζειν δυσανασχετεῖν μετὰ
τινος ὥσπερ σπασμοῦ.

Σφενδονὴ τοῦ δακτυλίου ἡ πε-
ριφέρεια ἡ εἰς λίθου βολήν.

Σφεδανὸν κατακλητικόν, πολε-
μικόν.

Σφριγῶντες ἀκμάζοντες, ὥσπερ διεσφηνωμένοι ὑπὸ πυκνότητος καὶ ἀκμῆς· παρ' Ἰπποκράτει δὲ σφριγανόν τὸ ἀκμάζον λέγεται.
Σχηματίζομενος προσποιούμενος ἢ συνταττόμενος.

Ταινίας ἀναδύμενοι· ἔθως τοῖς νικήσασιν ἀναδύναι ταινίας.

Ταλασιοργία ἡ περὶ τῶν ἑρίων ἐργασίμη τέχνη.

Ταλαντοῦσθαι ἑτεροφορεῖσθαι.

Τὰς ψυχὰς ἀποτεθρυνάμενοι ἀντὶ τοῦ ἀπηγριωμένοι καὶ ἄγονοι.

Τέγγων μαλάττων, βρέχων· τέγγεσθαι εἶκειν, ἐνδιδόναι.

Τεθυμμένος ὑπὸ πυρὸς ἑκκεκαυμένος ἢ κεκαυμένος.

Τελεσθέντα ἀναλωθέντα.

Τελεταὶ αἱ μυστηριώδεις θυσίαι.

Τέλος τάξις, βλάβη, ἀνάλωμα.

Τέμπη μεταξὺ ὁρῶν στενότητες.

Τερθρεία γοητεία ἢ περιπάθεια.

Τένθης ὁ γαστρίμαργος.

Τερατολόγοι οἱ θαυμαστὰ καὶ παράδοξα μυθεύοντες.

Τευτάζων παραγματευόμενος, ἐνδιατρύβων.

Τέως πρὸ τοῦ ἢ ἕως τινός.

Τήθη μάμμη· τηθὺς δὲ ἡ τῷ θείῳ ἀνάλογος.

Τὴν ἄλωπεκῇν· τὴν πανουργίαν.

Τὴν λῆξιν· τὸν κλῆρον.

Τίδητα ἔχων στρέφῃ ἀντὶ τοῦ ἐνδιατρύβειν.

Τιμαλφέστατον τιμὴν πολλὴν εὕρισκον· τὸ γὰρ ἄλφειν εὕρισκιν ἐστίν, ἐξ οὗ καὶ Ὀμηρος ἀλφεισιβοίας καλεῖ τὰς εὕρισκούς· τὰς κόρας εἰς τιμὴν βόας.

Τοπάζω ὑπονοῶ, οἴομαι.

Τίμην κατάφασιν δηλοῖ ἀντὶ τοῦ πῶς γὰρ οὐ ἢ διὰ τί γὰρ οὐ;

Τραγικὴ σκηνὴ πῆγμα μετέωρον, ἔφ' οὗ ἐν θεῶν σκευῇ τινὲς παρίοντες ἔλεγον.

Τριτὺς φυλῆς μέρος τρίτον.

Τρυφῶνος πολυπλοκώτερον· Τρυφῶν ὁ λεγόμενος κεραυνωθῆναι ὑπὸ Διός· τούτου ποικιλώτερον.

Τωθάζων χλευάζων, σκώπτων, διασύρων.

Τηνεῖς ὑικόν τι καὶ ζωῶδες ποιεῖς.

Τμνοῦσι λέγεται καὶ ἐξ ὀρθῆς λέξεως καὶ κατ' εὐφημισμὸν ἀντὶ τοῦ ἐπαιτιῶνται τὸ γῆρας, ὡς ἐν α' Πολιτείας.

Τπάγειν εἰς δίκην ἐνάγειν.

Τπ' ἀνγὰς ὑπὸ τὸν δρεθρον ἢ ὑπὸ τὸν πεφωτισμένον ἀέρα.

Τπερτερία τὸ τῆς ἀμάξης πῆγμα.

Τποκορίζεσθαι πρὸς κόρην ἢ κόρον λέγειν ἀποσμικρύνειν, οἷον ἱππάριον, πατρίδιον.

Φαληρικόν ἱππόδρομον Ἀθηναίῳ.

Φάναι ἐν αὐτῷ ὑπολαμβάνειν· τὸ δὲ λέγειν ἑτέρω δηλοῦν.

Φαρμακεία κρήνη, ἐξ ἧς οἱ πίπνοντες ἀπέθνησκον· ἐνιοὶ δὲ τόπον, εἰς ὃν ἀπάγονται ἐπὶ κόλασιν οἱ ἐπὶ φαρμακείᾳ ἄλόντες.

Φαῦλον ἀπλοῦν, ῥᾶδιον, εὐτελές.

Φελλία χωρία λεπτόγεια.

Φηγοὶ σπέρματος εἶδος.

Φθόη φθίσις ἐξ αἵματος ἀναγωγῆς.

Φλαῦρον πονηρόν.

Φορμίσκοι καλαθίσκοι.

Χαλαστραῖον νίτρον, ἀπὸ Χαλάστρας τῆς ἐν Μακεδονίᾳ λίμνης.

Χαμεύνια τὰ ἐπὶ τῆς γῆς στρωννύμενα.

Χαμαίξηλος διφρεῖον μικρὸν ἢ ταπεινὸν σκιμποδίου.

Χαροδριός, ὃς ἐπιδάμντι φάγη, ταχέως ἀναλίσκει ὑπὸ θερμότητος· ἐνιοὶ δὲ τοῦτον καλοῦσιν αἰθνίαν.

Χαρίζεσθαι κοινῶς μὲν ὡς οἱ πολλοί, ἰδίως δὲ ἐπὶ ἀφροδισίων ἢ ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ ὑποκαταλλεσθαι· εἴτε σοὶ δεῖ χαρίζεσθαι, καὶ πάλιν· ἵνα σοὶ χαρίσωμαι.

Χειροσκόποι οἱ τὰς χειροτονίας ἐπισκοποῦντες.

Χῆτις σπάνις, ἔνδεια, στέρησις.

Χλιδὴ ἔκλυσις καὶ μαλακία, εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐχλιάνθαι καὶ ἐκλελῦσθαι ἀσθενείᾳ τοῦ θερμοῦ.

Χραίνειν ἤγουν ἀποχραίνειν· παρὰ τοῖς ζωγράφοις δὲ λέγεται τὸ μὲν χραίνειν τὸ [δὲ] χρώζειν δια τοῦ φαβδίου, τὸ δὲ ἀποχραίνειν τὸ τὰ χρωσθέντα ἐνοποιεῖν.

Ψαιστά· οὕτως λέγονται τῶν σπλάγγνων κεκομμένων εἰς λεπτά μετὰ ἄρτου ἀπαρχαί τινες. Ψῆται (ψίτται C) ἰχθύων εἶδος. Ψυκτὴρ ποτήριον μέγα καὶ πλατὺ εἰς ψυχροποσίαν παρεσκευασμένον.

Ὡ μέλεε ὦ μάταιε, ὦ δειλαίε· ἐνιοὶ δὲ ὦ ἐπιμελείας ᾗξιε καὶ οἶον μεμελημένε.

Ὡ οὗτος ὦ σύ.

Ὡ ρασμένος μεμαλαγμένος.

Ὡ ρωπὸς χώρα μεταξὺ Βοιωτίας καὶ τῆς Ἀττικῆς.

Ὡς ἔοικεν ὡς φαίνεται, ὡς δοκεῖ.

Ὡς οἶόν τε ὡς δυνατόν.

Ὡ τῶν ὦ οὗτος.

ONOMASTICON PLATONICUM.

www.libtool.com.cn

- * *Ἀβαρις* Charm. p. 158 B.
Ἀγαθοκλῆς Lach. 180 D, Protag. 316 E.
Ἀγάθων Symposii persona; adde Protag. 315 E.
Ἀγαμέμνων Cratyl. 395 A, Symp. 174 C, Theag. 124 C, Hipp. min. 370 BC, Rep. II. 383 A, III. 390 E, 392 E, VII. 522 D, X. 620 B, Leg. IV. 706 D, Epist. II. 311 A.
Ἀγαμήδης Axioch. 367 C.
Ἄγρις Cratyl. 394 C, Alcib. 124 A.
Ἀγλαίων Rep. IV. 439 E.
Ἀγλαοφών Gorg. 448 B, Ion. 532 E.
Ἄγρα Phaedr. 229 C.
Ἀδείμαντος ὁ Ἀρίστωνος, οὗ ἀδελφός Πλάτων, Apol. 34 A.
Ἀδείμαντος Γλαύκωνος ἀδελφός, persona Parmenidis et Reipublicae.
Ἀδειμάντω ἀμφοτέρω, ὃ τε Κηπίδος καὶ ὁ Λευκολοφίδου Protag. 315 E.
Ἀδμητος Symp. 208 D.
Ἀδραστία Phaedr. 248 C, Rep. V. 451 A.
Ἀδραστος Phaedr. 269 A.
Ἀδώνιδος κῆποι Phaedr. 276 B.
Ἀζάης Crit. 114 C.
Ἀδάμας Min. 315 C.
Ἀθηνᾶ Cratyl. 404 B, 407 A, 417 E, Symp. 197 B, Alcib. II. 150 D, Euthyd. 302 D, Protag. 321 D, Hipp. maj. 290 B, Rep. II. 379 E, Tim. 21 E, Crit. 109 C, Leg. V. 745 B, VIII. 848, XI. 920 D etc.
Ἀθῆναι Apol. 29 D, Lach. 183 A, Euthyd. 302 C, Prot. 337 D, Charm. 157 E, Hipparch. 229 B, Gorg. 461 E, 515 E. Hipp. maj. 281 A, Leg. I. 641 E, VI. 753 A, Rep. IV. 435 E, Epist. VII. 333 B etc.
Ἀθηνόδοτος Epist. XVI.
Ἄθως Leg. III. 699 A.
Αἰανός Apol. 41 A, Alcib. 121 B, Theag. 124 C, Gorg. 524 A, Hipp. maj. 292 E.
Αἰαντόδοτος Apol. 34 A.
Αἴας Apol. 41 B, Cratyl. 428 C, Symp. 219 E, Hipp. min. 371 B, Rep. V. 468 D, X. 620 B.
Αἴγινα Phaedr. 59 C, Cratyl. 433 A, Alcib. 121 B, Gorg. 511 D, 516 E, Leg. IV. 707 E, Epist. IV. 321 B.
Αἰγίνης υἱὸς Αἰανός Gorg. 526 E.
Αἰγισθος Theag. 124 C.
Αἰγυπιοί Menex. 245 D.
Αἰγυπτος Apol. 80 C, Politic. 290 D, Phileb. 18 B, Phaedr. 274 C, Gorg. 511 D, Menex. 239 E, 241 E, Rep. IV. 436 A, Tim. 21 C, 25 B, Crit. 113 A, 114 C, Leg. II. 656 D, 660 B, V. 747 C, VII. 799 A, 819 A, XII. 953 E, Epin. 987 A.
Αἰγυπτιοί Tim. 21 E.
Ἄιδης Cratyl. p. 403 sq.
Ἄιδος κυνή Rep. X. 612 B.
Αἰθιοπία Eryx. 400 B.
Αἰνείας Lach. 191 A.
Αἰξωνεύς Lach. 197 E.
Αἰόλος Alcyon c. 1.

- Ἀισχύνης* Apol. 33 E, Phaed. 59 B.
Ἀίσωπος Phaed. 60 C, 61 B, Alcib. I. 123 A.
Ἀκαδημία Lys. 203 A, Axioch. 366 E.
Ἀκαρνάν Euthyd. 271 C.
Ἀκεσίμβροτος Cratyl. 394 C.
Ἀκουμένος Symp. 176 B, 214 B, Phaedr. 227 A, 268 A, Protag. 315 C.
Ἀλέξανδρος Gorg. 471 B.
Ἀλεξίδημος Meno 76 E.
Ἀλενάδαι Meno 70 B.
Ἀλκίτας Gorg. 471 A.
Ἀλκηστis Symp. 179 B, 208 D.
Ἀλκιβιάδης, persona dialogorum cognominum, item Symposii et Protagorae; adde Euthyd. 275 B, Gorg. 481 D, 519 A, morumque imaginem Rep. VI. 494 B.
Ἀλκίνοῦ ἀπόλογος Rep. X. 614 B.
Ἀλκμαίων Alc. II. 143 C.
Ἀλκων inscriptio dialogi.
Ἀμαζόνες Menex. 239 B, Leg. VII. 806 A.
Ἀμαζονίς στήλη Axioch. 365 A.
Ἀμασις Tim. 21 E.
Ἀμέλης Rep. X. 621 A.
Ἀμηστρίς Alc. I. 123 C.
Ἀμμων Polit. 257 B, Phaedr. 275 C, Alcib. II. 148 E, Leg. V. 739 C.
Ἀμόργινα Epist. XIII. 363 A.
Ἀμυκος Leg. VII. 796 A.
Ἀμόνανδρος Tim. 21 C.
Ἀμύντωρ Leg. XI. 931 B.
Ἀμφήρης Crit. 114 B.
Ἀμφιάραος Axioch. 368 A.
Ἀμφίλυτος Theag. 124 D.
Ἀμφίπολις Apol. 28 E.
Ἀμφιτρών Theaet. 175 A.
Ἀμφίλων Gorg. 485 E, 500 B, Leg. III. 677 D.
Ἀνάγκη Symp. 195 C, Rep. X. 616 sq.
Ἀναγκράσιοι Theag. 127 E.
Ἀνακρέων Charm. 157 E, Hipparch. 228 B, Phaedr. 235 C.
Ἀναξαγόρας Apol. 26 D, Phaed. 72 C, 97 D, Cratyl. 400 A, 409 A, 413 C, Phaedr. 270 A, Erast. 132 A, Alc. I. 118 C, Gorg. 465 D, Hipp. maj. 281 C, Epist. II. 311 A, Sisyph. 389 A.
Ἀναξαγόρειοι Cratyl. 409 B.
Ἀνάχαρσις Rep. X. 600 A.
Ἀνδρομάχη Ion. 535 B.
Ἀνδρομήδης Epist. XIII. 362 B.
Ἀνδροτίων Protag. 315 C, Gorg. 487 B.
Ἄνδρων Protag. 315 C, Gorg. 487 B.
Ἄνθεμιων Meno 90 A.
Ἄνταιος Theaet. 169 B, Leg. VII. 796 A.
Ἀντήνωρ Symp. 221 C.
Ἀντίλοχος Ion. 537 A.
Ἀντίμοιρος Protag. 315 A.
Ἀντισχίς Apol. 32 B.
Ἀντισθένης Phaed. 59 B.
Ἀντιφών ὁ Κηφισιεύς Apol. 33 E.
Ἀντιφών ὁ Πυριλάμπους Parm. 127 A.
Ἀντιφών ὁ Ῥαμνούσιος Menex. 236 A.
Ἄνυτος persona Menonis; adde Apol. 18 B, 23 E etc.
Ἀξίλοχος persona dialogi cognominis; adde Euthyd. 271 B, 275 A etc.
Ἀπήμαντος Hipp. min. 363 B, 373 A; maj. 286 B.
Ἀπολλόδωρος ὁ Κυβικηνός Ion. 541 C.
Ἀπολλόδωρος ὁ Φαληρεύς, persona Phaedonis et Symposii; adde Apol. 34 A, 38 B, Protag. 310 A, 328 B.
Ἀπόλλων Phaed. 58 B, 60 D, 85 B, Cratyl. 405 C, Symp. 190 E, 197 A, Phaedr. 253 B, 265 B, Euthyd. 302 D, Protag. 343 B, Rep. III. 399 E, IV. 427 B, Leg. I. 624 A,

- 632 D, II. 654 A, 665 A, III. 686 A, VI. 766 B, VII. 790 E, VIII. 833 B, XII. 946 C etc.
- Ἀπόλλων* sculptus Epist. XIII. 361 A.
- Ἀργεία ἰσθρία* Axioch. 367 C.
- Ἀργεῖοι* Phaed. 89 C, Menex. 239 B, 244 D, 245 B etc.
- Ἀργος* Alc. I. 121 A, Theag. 124 C, Leg. III. 683 C, 690 D, IV. 707 E, Epist. VIII. 354 B.
- Ἀρδιαῖος* Rep. X. 615 C.
- Ἀρειος πάγος* Phaedr. 229 D, Axioch. 367 A.
- Ἀρης* Cratyl. 404 B, 407 D, Symp. 196 D, Phaedr. 252 C, Rep. III. 390 C, Leg. II. 671 E, VIII. 833 B, XI. 920 D etc.
- Ἀρεως ἀστήρ* Tim. Locr. 97 A, Epin. 987 C.
- Ἀριστείδης* Lach. 179 A, Gorg. 526 B, Meno 94 A, Virt. 376 sq.
- Ἀριστείδης* nepos Theaet. 151 A, Theag. 130 B, Lach. 179 A etc.
- Ἀριστιππος ὁ Κυρηναῖος* Phaed. 59 B.
- Ἀρίστιππος ὁ Λαρισαῖος* Meno 70 B.
- Ἀριστογείτων* Symp. 182 C, Hipparch. 229 C.
- Ἀριστόδημος ὁ Ἀριστομάχου* Leg. III. 692 B.
- Ἀριστόδημος ὁ Κυδαθηναῖος* Symp. 173 B, 218 B.
- Ἀριστόδωρος* Epist. X.
- Ἀριστοκράτης* Gorg. 472 A.
- Ἀριστόκριτος* Epist. III. 319 A.
- Ἀριστοτέλης* persona Parmenidis.
- Ἀριστοφάνης* persona Symposii; adde Apol. 19 B etc.
- Ἀριστοφῶν* Gorg. 448 B.
- Ἀρίστων* Apol. 34 A, Rep. I. 327 A, II. 368 A etc.
- Ἀρίστων Ἥγησίππου πατήρ* Epist. II. extr.
- Ἀριστῶννυμος* Rep. I. 328 B.
- Ἀρίφρων* Protag. 320 A.
- Ἀρναῖδες* Symp. 193 A.
- Ἀρναδία* Rep. VIII. 565 D.
- Ἀρμένιος* Rep. X. 614 B.
- Ἀρμόδιος* Symp. 182 C, Hipparch. 229 C.
- Ἀρμονία* Phaed. 95 A.
- Ἀρτεμῖς* Theaet. 149 B, Cratyl. 406 B, Leg. VIII. 833 B.
- Ἀρτεμίσιον* Menex. 241 A, Leg. IV, 707 C.
- Ἀρτοξέφης* Alc. 121 B, 123 D.
- Ἀρχέδημος* Epist. II. 310 B, III. 319 A, VII. 339 A, 349 C.
- Ἀρχέλαος* Alcib. 141 D, Theag. 124 D, Gorg. 470 D, 479 A, 525 D.
- Ἀρχέπολις* Cratyl. 304 C.
- Ἀρχίδαμος* Alcib. 124 A.
- Ἀρχίλοχος* Ion. 531 A, Rep. II. 364 C.
- Ἀρχίνος* Menex. 234 B.
- Ἀρχιππος* Epist. IX. 357 D.
- Ἀρχύτης* Epist. VII. 338 C, 350 A, IX. XII. XIV.
- Ἀσία* Tim. 24 B, Alcib. 105 C, 121 A, Lys. 209 D, Gorg. 523 E, Menex. 239 E etc.
- Ἀσκληπιάδαι* Protag. 311 B, Phaedr. 270 C, Rep. III. 405 etc.
- Ἀσκληπιεῖα* Ion. 530 A.
- Ἀσκληπίος* Phaed. 118 A, Symp. 186 E, Rep. III. 406 C, 408 B, X. 599 C.
- Ἀσπασία* Menex. 235 E, 249 C.
- Ἀσσύριοι* Leg. III. 685 C.
- Ἀστυάναξ* Crat. 392 B etc.
- Ἀστύλος* Leg. VIII. 840 A.
- Ἀσωπός* Crit. 110 E.
- Ἀταλάντη* Rep. X. 620 B.
- Ἄτη* Symp. 195 D.
- Ἀτλαντινὸν πέλαγος* Tim. 24 E, Crit. 114 A.
- Ἀτλαντὶς* Tim. 25 A, Crit. 108 E etc.
- Ἄτλας* Phaed. 99 C, Crit. 114 A etc.
- Ἄτρεὺς* Cratyl. 395 B, Politic. 268 E.
- Ἄτροπος* Rep. X. 617 C, 620 E, Leg. XII. 960 C.
- Ἀττική* Lach. 183 A, Menex. 237 C,

- Crit. 110 C, Leg. III. 698 A, IV. 706 A etc.
Ἀττικιστί Cratyl. 398 D, 410 C.
Ἀττικός Leg. I. 626 D.
Ἀντόλυνος Rep. I. 334 A.
Ἀντόχων Crit. 114 C.
Ἀφροδίσιος ὄρκος Symp. 183 B.
Ἀφροδίτη Cratyl. 406 B, Sophist. 242 E, Phileb. 12 B, Symp. 177 E, 180 D, 196 D, 203 B, Phaedr. 242 D, 265 B, Rep. III. 390 C, Leg. VIII. 840 E.
Ἀφροδίτης ἀστήρ Epin. 987 B, Tim. Locr. 97 A.
Ἀχαιμένης Alcib. 120 E.
Ἀχαιοί Leg. III. 682 E, 685 E.
Ἀχελῷος Phaedr. 230 B, 263 D.
Ἀχερουσιᾶς Phaed. 113 A sq.
Ἀχέρων Phaed. 112 E, Axioch. 371 B.
Ἀχιλλεύς Apol. 28 C, Symp. 179 E, 208 D, 221 C, Protag. 340 A, Hipp. maj. 292 E, Hipp. min. 363 sqq., Ion. 535 B, Rep. III. 388 A etc.
- Βάνης* Theag. 124 D.
Βατίεια Cratyl. 392 A.
Βενδίδεια Rep. I. 354 A.
Βίας Protag. 343 A, Hipp. maj. 281 C, Rep. I. 335 E, Axioch. 368 B.
Βοιωτοί Phaed. 99 A, Alcib. 112 C, Symp. 182 B, Menex. 242 B, 244 D, 245 C, Leg. I. 636 B.
Βορέας Phaedr. 229 C, Leg. II. 661 A.
Βρασιδᾶς Symp. 221 C.
Βριάρως Euthyd. 299 C, Leg. VII. 795 C.
Βρύσων Epist. XIII. 360 C.
- Γάδειρος* Crit. 114 B.
Γανυμήδης Phaedr. 255 C, Leg. I. 636 C.
Γέλων Epist. VII. 333 A.
Γεώργιος Epist. XVII.
Γῆ Tim. 23 D, 40 E.
- Γηρονόης* Euthyd. 299 C, Gorg. 484 B, Leg. VII. 795 C.
Γλαῦκος Phaed. 108 D.
Γλαῦκος ὁ θαλάττιος Rep. X. 611 C.
Γλαύκων ὁ Ὀμηρικός Ion. 530 D.
Γλαύκωνες personae Parmenidis, Symposii, Reipublicae; adde Charmidae patrem Symp. 222 B, Theag. 128 D, Charm. 158 B, Protag. 315 A, Axioch. 364 A.
Γοργίας persona dialogi cognominis; adde Apol. 19 E, Phileb. 58 C, Symp. 198 C, Phaedr. 261 C, 267 A, Theag. 127 E, Menon. 70 B, 76 C, 95 C, Hipp. maj. 282 B etc.
Γοργόνες Phaedr. 229 D.
Γόρτυς Leg. IV. 708 A.
Γύγης Rep. II. 359 D, X. 612 B.
Γωβρύης Axioch. 371 A.
- Δαίδαλος* Euthyphr. 11 C, 15 B, Alcib. 121 A, Meno 97 D, Hipp. maj. 284 A, Ion. 533 A, Rep. VII. 529 E, Leg. III. 677 D.
Δάμων Alc. 118 C, Lach. 180 D, 197 D, 200 A, Rep. III. 400 B, IV. 424 C, Axioch. 364 A.
Δαναίδες Axioch. 371 E.
Δαναός Menex. 245 D.
Δαρδανίη Leg. III. 681 E.
Δάρδανος Hipp. maj. 293 B, Leg. III. 702 A.
Δαρεῖος Phaedr. 258 B, Lys. 212 E, Gorg. 483 D, Menex. 240 A, Leg. III. 694 C, 695 E, 698 C, Epist. VII. 332 A.
Δάτις Menex. 240 A, Leg. III. 698 C.
Δεινομάχη Alcib. 105 D, 123 C.
Δέλτα Tim. 21 D.
Δελφικὸν γράμμα Phileb. 48 C, Phaedr. 229 E, Alcib. 124 B, Hipparch. 228 D, Erast. 138 A, Charm. 164 D, Protag. 343 B, Leg. XI. 923 A.
Δελφοί Apol. 21 A, Phaedr. 235 D,

- 244 A, Euthyd. 299 C, Rep. IV.
 427 B, Leg. V. 738 C, VI. 759 C,
 VIII. 828 A, IX. 856 E, 865 B, XI.
 914 A, Epin. 988 A, Epist. III.
 315 B.
Δευκαλίων Tim. 22 A, Crit. 112 A.
Δήλιον Apol. 28 E, Symp. 221 A,
 Lach. 181 B.
Δήλος Crit. 43 C, Phaedr. 58 A, 59 E,
 Axioch. 371 A.
Δημήτηρ Cratyl. 404 B, Leg. VI. 782
 B, Axioch. 371 E.
Δημόδοκος persona Theagis et in-
 scriptio dialogi; adde Apol. 33 E.
Δημοκράτης Lys. 204 E sq.
Δήμος ἀρχηγέτης Lys. 205 D.
Δήμος ὁ Πυριλάμπους Gorg. 481
 E, 513 B.
Δημοφῶν Lys. 207 B.
Διαπρεπής Crit. 114 C.
Διδύραμβος Leg. III. 700 B.
Δίκη Leg. IV. 717 D, IX. 872 E etc.
Διοκλῆς Symp. 222 B.
Διομήδεια ἀνάγκη Rep. VI. 493 D.
Διομήδης Alcib. 150 D, Rep. III.
 389 E.
Διονύσια Rep. V. 475 D, Leg. I.
 637 B.
Διονυσιάς Leg. VIII. 844 D.
Διονύσιον Gorg. 472 A.
Διονύσιος ὁ γραμματιστής Erast.
 132 A.
Διονύσιος tyrannus maior Epist. VII.
 332, VIII. 353.
Διονύσιος tyrannus minor Epist. I.
 II. III. VII. VIII. XIII.
Διονύσιος minoris filius Epist. VIII.
 356 B.
Διονυσόδωρος persona Euthydemii.
Διόνυσος Cratyl. 406 C, Phileb. 61
 B, Symp. 175 E, 177 E, Phaedr.
 265 B, Leg. II. 653 D, 665 A, 671
 A, III. 700 B, VII. 812 B, VIII.
 844 E, Axioch. 371 E.
Διόπομπος Leg. VIII. 840 A.
Δίος Phaedr. 252 E.
Διὸς Κόρινθος Euthyd. 292 E.
Διόσκουροι Euthyd. 293 A, Leg.
 VII. 796 B.
Διοτίμα Symp. 261 D sqq.
Δίφίλος Cratyl. 399 A.
Δίων Atheniensis Menex. 234 B.
Δίων Syracusanus Epist. I. III. IV.
 VII. VIII. XIII.
Διώνη Symp. 180 D.
Δράκων Axioch. 365 D.
Δρομουκλείδης Epist. XVIII.
Δρωπίδης Charm. 157 E, Tim. 20 E.
Δωδώνη Phaedr. 244 B, 275 B, Leg.
 V. 738 C.
Δωριεὺς Cratyl. 409 A, Leg. III. 682
 E, 684 E, 702 A.
Δωριεύς Leg. III. 682 E.
Δωριστί Lach. 188 D, Rep. III. 399
 A, Leg. II. 670 B, Epist. VII. 336 C.
Δωρίς Epist. II. 313 A.
Εἰλεθνία Symp. 206 D, Leg. VI.
 784 A.
Εἰλωτες Alcib. 122 D, Leg. VI. 776 C.
Εκάρη Ion. 535 B.
Εκαέργη Axioch. 371 A.
Εκαμήδη Ion. 538 C.
Εκτώρ Apol. 28 C, Cratyl. 392 C,
 394 B, Ion. 535 B, Symp. 179 E.
 Rep. III. 391 B, Leg. XII. 944 A.
Ελάσιππος Crit. 114 C.
Ελέα Sophist. 216 A.
Ελεάτης ξένος persona Sophistae et
 Politici.
Ελεατικός Sophist. 242 D, Phaedr.
 261 D.
Ελένη Phaedr. 243 A, Rep. IX. 586 C.
Ελευσίς Menex. 243 E, Axioch. 371 E.
Ελικών Epist. XIII. 360 C.
Ελλάς Cratyl. 397 C, Symp. 209 D,
 Phaedr. 244 B, Gorg. 481 D, Me-
 nex. 239 A, Rep. V. 470 C, X. 606
 E, Crit. 112 E, Leg. III. 692 E. IV.
 707 B etc.

- Ἑλλήνες Politic. 262 D, Charm. 156 D, Rep. V. 469 B, Tim. 22 B, Leg. II. 659 B, III. 693 A etc.
 Ἑλληνικὸν νόμισμα Leg. V. 742 A.
 Ἑλληνιστί Tim. 21 E, Crit. 114 B, Meno 82 B, Crat. 409 D.
 Ἑλλήσποντος Menex. 243 A, Rep. III. 404 B, Leg. III. 699 A.
 Ἐμπειδοκλῆς Theaet. 152 E, Soph. 242 D, Lys. 214 B, Gorg. 493 A, Meno 76 C, Sisyp. 389 A.
 Ἐνδυμίων Phaed. 72 B.
 Ἐπειός Ion. 533 A, Rep. X. 620 C, Leg. VII. 796 A.
 Ἐπιγένης Apol. 33 E, Phaed. 59 B.
 Ἐπίδανρος Ion. 530 A.
 Ἐπικράτης Phaedr. 227 B.
 Ἐπιμενίδης Leg. I. 642 D, II. 677 D.
 Ἐπιμηθεύς Protag. 320 D, 361 C.
 Ἐπίχαρμος Theaet. 152 E, Gorg. 505 E.
 Ἐρασίστρατος persona Eryxiae.
 Ἐραστος Epist. VI. XIII. 362 B.
 Ἐρατώ Phaedr. 259 D.
 Ἐρέτρια Menex. 240 A, Leg. III. 698 C.
 Ἐρετριεῖς Cratyl. 434 C.
 Ἐρεχθεύς Alc. 132 A, Crit. 110 A.
 Ἐρινουῦς Theaet. 143 B.
 Ἐρινύες Axioch. 371 E.
 Ἐριφύλη Rep. IX. 590 A.
 Ἐριχθόνιος Crit. 110 A.
 Ἐρμαῖ Hipparch. 228 sq.
 Ἐρμαῖα Lys. 206 D, 223 B.
 Ἐρμείας Epist. VI.
 Ἐρμῆς Cratyl. 407 E, 429 C, Protag. 322 C, Leg. XII. 941 A.
 Ἐρμού ἀστήρ Tim. 38 D, Tim. Loc. 96 E, Epin. 987 B.
 Ἐρμογένης persona Cratylī; adde Phaed. 59 B.
 Ἐρμοκράτης persona Timaei et Critiae.
 Ἐρμος Rep. VIII. 566 C.
 Ἐρνεύλας persona dialogi cognominis.
 Ἐρνεύμαχος persona Symposii; adde Phaedr. 268 A, Protag. 315 C.
 Ἐρυσίχθων Crit. 110 A.
 Ἐρχίασιν Alcib. 123 C.
 Ἐρως Cratyl. 420 A, Symp. 177 sq., Phaedr. 252 B, Rep. IX. 574 D.
 Ἐσπερος Leg. VII. 821 C, Tim. Loc. 96 E.
 Ἐστία Cratyl. 401 B, Phaedr. 247 A, Leg. V. 745 B, VIII. 848 D, IX. 856 A.
 Ἐυαθλος Theag. 129 A.
 Ἐυαίμων Crit. 114 B.
 Ἐυδικος persona Hippiae minoris; adde Hipp. maj. 286 B.
 Ἐυδοξος Epist. XIII. 360 C.
 Ἐυδωρος Meno 94 C, Virt. 378 A.
 Ἐυήνος Apcl. 20 B, Phaed. 60 D, Phaedr. 267 A.
 Ἐυήνωρ Crit. 113 C.
 Ἐυθύδημος persona dialogi cognominis; adde Cratyl. 386 D.
 Ἐυθύδημος ὁ Διονυκίου Symp. 222 B.
 Ἐυθύδημος ὁ Κεφάλου Rep. I. 328 B.
 Ἐυθύφων persona dialogi cognominis; adde Cratyl. 396 D, 399 E, 407 D, 428 C.
 Ἐυκλείδης persona Theaeteti; adde Phaed. 59 B.
 Ἐυμηλος Crit. 114 B.
 Ἐυμολπος Menex. 239 B, Rep. II. 363 C.
 Ἐυπόλεμος Cratyl. 394 C.
 Ἐυριπίδης Phaedr. 268 C, Rep. VIII. 568 A.
 Ἐυριπος Phaed. 90 C.
 Ἐυρύβατος Protag. 327 D.
 Ἐυρύβιος Epist. III. 318 C, VII. 349 E.
 Ἐυρυκλῆς Sophist. 252 C.
 Ἐυρυμέδων Menex. 241 E.
 Ἐυρυπτόλεμος Axioch. 369 A.
 Ἐυρύπυλος Rep. III. 405 D, 408 A.

- Εὐρυσάκης* Alcib. 121 A.
Εὐρυσθένης Leg. III. 683 D.
Εὐρώπη Gorg. 523 E, Alcib. 105 B, 141 B, Menex. 239 D, Tim. 24 E, Crit. 112 E, Min. 318 D, Leg. III. 698 B etc.
Εὐνυχιάδης Crat. 397 B.
Εὐφημος Phaedr. 244 A.
Εὐφραῖος Epist. V.
Εὐφρόνιος Theaet. 144 C.
Ἐφεσος Theaet. 179 E; Theag. 129 D, Ion. 541 D.
Ἐφεστιάδαι Epist. XIV.
Ἐφιάτης Symp. 190 B, Axioch. 368 D.
Ἐχεράτης persona Phaedonis; adde Epist. IX; 358 B.
Ἐωσφόρος Tim. 38 D, Leg. VII. 821 C.

Ζάλμοξις Charm. 156 D.
Ζευξιππος Protag. 318 B.
Ζευξις Gorg. 453 D.
Ζεύς Euthyphr. 5 E, Cratyl. 396 B, 410 D, Symp. 190 C, 197 B, Phaedr. 246 E, Protag. 322 C, Min. 319 C, Leg. I. 624 A etc.
Ζεύς Δωδωναῖος Phaedr. 275 B.
Ζεύς ἑλευθέριος Theag. 121 A, Eryx. 392 A.
Ζεύς ἔρκειος Euthyd. 302 D.
Ζεύς Ἀνκαῖος Rep. VIII. 565 D.
Ζεύς ξένιος Soph. 216 B, Leg. V. 730 E, VIII. 843 A, XII. 953 E, 965 E, Epist. VII. 329 B.
Ζεύς Ὀλύμπιος Rep. IX. 583 B, Leg. XII. 950 E.
Ζεύς ὁμόγνιος Leg. IX. 881 D.
Ζεύς ὀριος Leg. VIII. 842 E sq.
Ζεύς πατρώος Euthyd. 302 D, Rep. III. 391 E, Leg. IX. 881 D.
Ζεύς πολιοῦχος Leg. XI. 921 C.
Ζεύς σωτήρ Rep. IX. 583 B, Epist. VII. 334 D.
Ζεύς φίλιος Euthyphr. 6 B, Phaedr. 234 E, Alc. 109 D, Gorg. 519 E, Min. 321 C.
Ζεὺς φράτριος Euthyd. 302 D.
Ζῆθος Gorg. 485 E, 489 E, 506 B, Hipp. maj. 293 B.
Ζήνων Soph. 216 A, Parm. 127 B, Phaedr. 261 D, Alcib. 119 A.
Ζώπυρος Alcib. 122 B.
Ζωροάστης Alcib. 122 A.

Ἠγήσιππος Epist. II. extr.
Ἠθονόη Cratyl. 407 B.
Ἥλιος Rep. VI. 508 A, Tim. 22 C, Leg. VII. 821 B, XII. 945 E etc.
Ἥλις Symp. 182 B, Hipp. maj. 281 A, min. 363 C.
Ἡρ Rep. X. 614 B.
Ἡρα Euthyphr. 8 B, Cratyl. 404 B, Phaedr. 253 B, Rep. II. 378 D, 381 D, III. 390 C, Tim. 40 E, Leg. II. 672 B, VI. 774 A, Epin. 984 D, Axioch. 367 C.
Ἡρας ἀστήρ Tim. Locr. 96 E.
Ἡρακλῆιδαι Alc. 121 B, Menex. 239 B, Leg. III. 685 D, V. 736 C.
Ἡρακλείδης ὁ Κλαζομένιος Ion. 541 D.
Ἡρακλείδης ὁ Συρακούσιος Epist. III. 318 sq. VII. 348 sq.
Ἡρακλεία λίθος Ion. 533 D, Tim. 80 C.
Ἡράκλειοι στήλαι Phaed. 109 B, Tim. 25 C, Crit. 108 E, 114 B.
Ἡράκλειτος Cratyl. 401 D, Theaet. 152 E, 160 D, Sophist. 242 D, Symp. 187 A, Hipp. maj. 289 B, Rep. VI. 498 B.
Ἡρακλείτιοι Theaet. 189 E, Cratyl. 440 C.
Ἡρακλεῶται Leg. VI. 776 C.
Ἡρακλῆς Phaed. 89 C, Symp. 177 B, Theaet. 169 B, 175 A, Alc. 120 E, Lys. 205 C, Euthyd. 297 D, 303 A, Gorg. 484 B, Hipp. maj. 293 A, Leg. III. 685 D, Axioch. 371 E.

Λίσπαι οἱ δίχα πεπρισμένοι.
 Λύγη σκιά, ἀπόκρυψις.
 Λυκαβητὸς ὄρος τραχύ.

Μανὸν τὸ ἀραιὸν [καὶ ὁ μαινό-
 μενος, ὁ μὴ ἰσχυρὸς ταῖς φρε-
 σίν].

Μέλεος ὁ τοῖς μέλεσι μάταιος.
 Μέρμερος ὁ διὰ κανουργιῶν
 φροντίδας τισὶν ἐμποιῶν.

Μεσεγγυωθὲν ἐπὶ μεσιτῶν ἀπο-
 τεθὲν ὡς ἀμφισβητούμενον.

Μεταλάγχανειν ἀφυστερεῖν ἢ
 ἀποτυγχάνειν κλήρου.

Μεταποιεῖσθαι ἀντιποιεῖσθαι.

Μετρίως ὥργασμένος ἀντὶ τοῦ
 μεμελαγμένος ἢ δεδευμένος.

Μορμολυκεῖα τὰ φοβερά τοῖς
 παισὶ προσωπεῖα· μορμоруττει
 καὶ μορμολύττει ἀντὶ τοῦ ἐκφο-
 βεῖν ἀμφοτέρων.

Μορυχαία οἰκία τις ἀπὸ Μορύ-
 χου, ἐν ἣ καὶ Ἄρτεμις μορυχαία
 ἀπὸ τοῦ καθιδρυσαντος.

Μουνηχία καὶ Ζεῖα λιμένες ἕτεροι
 τοῦ Πειραιεύς.

Μυδᾶν δίνυρον εἶναι καὶ σήπε-
 σθαι.

Νεοθνής ὁ νεωστὶ τεθνεώς.

Νεοτελής ὁ νεωστὶ τετελεσμένος.

Νεοργὸν νεωστὶ εἰργασμένον.

Νῦν δὴ πρὸ ὀλίγου χρόνου [ἡμῖν].

Νυνὶ ἐν τῷ ἐνεστώτι χρόνῳ.

Νὼ ἡμεῖς, νῶν ἡμῖν.

Ξεναχοὶ οἱ τοῖς ξένοις ἡγούμε-
 νοι ὁδόν.

Ξύλων ἐρεψίμων· στεγασμάτα
 ἐστί τὰ ἐρέψιμα τὰ εἰς τὰς οἰκίας
 κατατεταγμένα.

Ξυστίδες ποδήρη ἐνδύματα· οἱ
 δὲ χλαμύδας κωμικὰς φασιν ὅτι
 ἀπὸ τοῦ ἐξέσθαι καὶ εἰργάσθαι
 ἐπιμελώς.

Ὅα ἀκροδρόων εἶδος, μήλοισι μι-
 κροῖς ἐμφερές.

Οἰναρα τὰ τῆς ἀμπέλου φύλλα.

Οἰστρεᾶ συντόνως καὶ μανικῶς
 κινεῖται.

Ὅκνεῖ εὐλαβῶς ἔχει.

Ὅκρίβας πῆγμα τὸ ἐν τῷ θεάτρῳ
 τιθέμενον, ἐφ' οὗ ἴσταντο οἱ τὰ
 δημόσια λέγοντες, θυμέλη γάρ
 οὐδέπω ἦν. λέγει γοῦν τις· λο-
 γιὸν ἐστὶ πῆξις ἐστορεσμένη ξύ-
 λων, εἰτα ἐξῆς· ὁκρίβας δὲ ὀνο-
 μάζεται.

Ὅμηρίδαι οἱ τὰ Ὀμήρου ὑπο-
 κρινόμενοι.

Ὅμόσε εἰς ταὐτὸ ἀπὸ τῶν ἐναν-
 τίων ἐς μάχην φερόμενοι.

Ὅμόγνιοι θεοί, οἷς οἱ συγγενεῖς
 κοινῶς ὀργιάζουσιν.

Ὅμοτέρμονες οἱ ὁμοῦ τὰ τέλη
 ἔχοντες, οἷον οἱ γείτονες· ὁμοῦ
 γὰρ ἔχουσι τὰ τέματα.

Ὅργᾶ ἐπείγεται, ἐπιθυμεῖ.

Ὅργάσας μαλάξας.

Ὅργας ἡ εὐγείας καὶ λιπαρὰ καὶ
 ἀκμαία.

Ὅργιάζων θύων, ἐπιτελῶν.

Ὅρέξαι δοῦναι, ἀποτεῖναι.

Ὅργισται οἱ τὰ μυστήρια ἐπιτε-
 λοῦντες.

Ὅρχηστρα τὸ τοῦ θεάτρου μέ-
 σον χωρίον· καὶ τόπος ἐπιφα-
 νῆς εἰς πανήγυριν, ἐνθα Ἀρμο-
 δίου καὶ Ἀριστογείτονος εἰκόνες.

Ὅσια τὰ ἰδιωτικά καὶ μὴ ἱερὰ.

Ὅττα φήμη, μαντεία [καὶ] διὰ
 κληδόνος.

Ὅν ἄλλως προνοεῖ· οὐ μάτην.

Ὅν ἐτός (ἔως C) οὐκ ἐτωσίως
 γεγραφώς, οὐ ματαίως.

Ὅν ἐν ὑπονολᾷ· οὐκ ἐν αἰνιγ-
 μῷ, οὐκ ἐν ἀλληγορίᾳ.

Ὅν ἡκιστα· πάνν, ὡς Πορφύ-
 ριος ἐν τῷ πρὸς τοὺς ἀπὸ τοῦ

νοῦ χωρίζοντας τὸ νοητόν· διενεχθέντες δὲ πρὸς ἀλλήλους τὸ παρηγμένον αὐτῶν τῆς δόξης οὐχ ἦκιστα.

*Οφλιν ἡττάσθαι ἐπὶ δικαστηρίου.

*Οχθας γῆς ἀναστήματα.

Παιανίσαι τὸν Παιᾶνα ἐπικαλεῖσθαι· ἦν δὲ ἕθος καὶ ἐπὶ ἔργον ἀρχομένους καὶ ἐπὶ τῇ νίκῃ τοῦτο λέγειν.

Παιδοργία παιδοποιῖα.

Παλιναίρετα φρενικά, ἐκβλητά, τὸ ἐναντίον πρὸς αὐτῇ τῇ αἰρέσει πάθος ἐμποιοῦντα· σημαίνει δὲ καὶ τὰ πάλιν αὐτὰ ἐν Τιμαίῳ· παλιναίρετα γάρ φησι γεγονότα πάντα καὶ διεφθαρμένα.

Παλιμβολος ὑποπτος καὶ ὑποβολος πολυμετάβολός τε καὶ ἐπὶ μιᾷ γνώμῃ μὴ μένων.

Παρακαταβολή πρόθεσις τοῦ δεκάτου μέρους τοῦ τιμήματος.

Παραταχθεῖς παρ' αὐτὸν ταχθεῖς.

Παράστασις στάσις παρὰ τινα ἄτιμος· γίνεται δὲ ἐπὶ τῶν χρεωφειλετῶν.

Παρατενεῖς ἀπολεῖς, ἐπὶ πλεόν παρελκύνσεις.

Πάρεστιν ἐκ παντὸς δυνατὸν ἔστιν.

Παρίεμαι παραιτοῦμαι.

Πάρνοψ ἀκρίδος εἶδος.

Πάρνης ὄρος μεταξὺ Βοιωτίας καὶ τῆς Ἀττικῆς.

Παρόν ἐξόν, δυνατόν, δέον.

Πατρούχον παρθένον τῆς ὄρφανῆς καὶ ἐπικλήρον, ἢ προσήκει τὰ τοῦ πατρὸς ἔχειν.

Πατρονομούμενοι οἱ τοῖς γονικοῖς νόμοις χρώμενοι· ἢ ὑπὸ τῶν πατέρων ἀρχόμενοι.

Πάχνη δρόσος πεπηγυῖα· κρύ-

σταλλος δὲ τὸ ὑπὸ κρύους συνεσταλμένον καὶ πεπηγός.

Πειρῶντα πειράζοντα διὰ λόγων παιδα ἢ γυναικα.

Πέλανοι πέμματα ἐκ παιπαλῆς καὶ ἐλαίου καὶ μέλιτος πεποιημένα πρὸς θυσίαν.

Πέλτη ὄπλον κοῦφον ἔνυν οὐκ ἔχον, ἀλλ' ἐκ μόνης βύρσης γεγονός.

Πελάτης ὁ ἀντὶ τροφῶν ὑπηρετῶν καὶ προσπελάζων.

Πενεστικὸν τὸ παρὰ Θετταλοῖς θητικόν, ὡς τὸ εἰλωτικόν παρὰ τοῖς Σπαρτιάταις.

Περιογειρόμενοι νικηφόροι οἱ νικήσαντες ἐν δημοσίῳ ἀγῶνι καὶ δῶρα παρὰ τῶν φίλων καὶ οἰκείων λαμβάνοντες καὶ περιμόντες.

Περιεῖπον περὶ τινα ἦσαν θεραπευτικῶς καὶ φυλακτικῶς.

Πεττεῖα ἢ διὰ ψήφων παιδιὰ· ἔστιν δ' ὅτε καὶ γεωμετρίαν λέγει.

Πλέθρον ἕκτον μέρος σταδίου.

Πλημμέλεια πολλή ἀμέλεια.

Πνυξ χωρίον, ἐν ᾧ τὰ ἀπόρρητα ἐκκλησιάζουσιν.

Ποικιλική ποικίλον ὕφασμα ἢ ὑφαντικὴ ποικίλων.

Πομπή ἀπόπεμψις.

Πόπανα πέμματα πλατέα καὶ λεπτά καὶ περιφερῇ.

Πόρκος κύρτος θαλάσσιος ὁ εἰς ἄγρην ἰχθύων.

Ποτνιόμενος ἐπικαλούμενος σὺν λύκῃ.

Πρανὲς κάταντες.

Πρόσχημα παρακάλυμμα τοῦ ἥθους ἢ πρόφασις.

Πρέμνον τὸ τοῦ δένδρου στέλιχος καὶ ἔδρασμα, οἷον παραμένον τι ὄν.

Προσέπαι σε προσέπαιξε· τῷ σ
ἀντι τοῦ ξ κέχρηται.

Πρὸς τὸ τῆς Ἀγρας· τὸ τῆς
Ἀγρας θεσμοφόριον Ἀρτέμιδος
δηλοῖ.

Πρόβασις ἡ τῶν βοσκημάτων κτη-
σις.

Προβολὴ γραφὴ κατὰ τῶν συκο-
φαντούντων.

Προτέλεια αἱ πρὸ τῶν γάμων
τελούμεναι θυσίαι καὶ δωρεαί.

Πρυτανεία μηνιαία φυλῆς ἀρχή.

Πρῶ ἐτι· ὀρθρον βαθέος.

Πυρῶν φλέγων [ἡ] καίων.

Πύθιοι δ' ἄνδρες αἰρετοὶ παρὰ
Λάκωσιν, δύο καθ' ἕναστον βα-
σιλέα σύσσιτοι.

Ῥᾶον συγκριτικὸν πρὸς ἕτερον,
ῥάδιον ἀπόλυτον καθ' αὐτό, ῥᾶ-
στον ὑπερθετικόν.

Ῥαψῶδοι ὑποκρίται ἐπῶν.

Ῥῆσις μακρὰ διεξοδικὸς λόγος
μακρός.

Ῥήτραι συνθῆκαι λόγων.

Ῥικνὸν ἐπικαμπὲς ἡ ὀυσόν.

Ῥύμμα ἀπορύπτων ἡ σμῆχον.

Ῥυμβεῖν ῥομβεῖν· τοῦτο δὲ ἀπὸ
τῆς κινήσεως τοῦ ῥόμβου.

Σαρδάνιος γέλως ὁ προσποίη-
τος ἀπὸ τῆς Σαρδοῦς τῆς νήσου.

Σατυρικὰ δράματα· πλείονα ἢν
ἔθος ὑποκρίνεσθαι, ἐν οἷς με-
ταξὺ ταῦτα ἐμίγνουν πρὸς διά-
χυσιν.

Σηκὸς ἑκανλις τριγῶ περιεχο-
μένη.

Σισύρα αἰγίον στέγαστρον τε-
τριχωμένον· ἔστι δ' ὅτε καὶ τὸ
τραχὺ καὶ ἄγναπτον ἱμάτιον,
ὡς καὶ Ἀριστοφάνης· ἐν πέντε
σισύραις ἐγκοροδνημένος.

Σιωρῖται λόχος ἀνδρῶν ἑξακο-
σίων Ἀρκαδικός, ὁ ἀρχόμενος

τε ἐν τοῖς πολέμοις καὶ τελεν-
ταῖος ἀναχωρῶν.

Σκηπτόμενος προφασίζόμενος.

Σκληφρὸς ὁ σκληρὸς καὶ παρη-
βηκῶς, ὁ τὰ σκληρὰ φέρειν δυ-
νάμενος.

Σκολυθρία ταπεινὰ διφρία
παρὰ τοῖς Θεσσαλοῖς, ἃ τινες
θρανία καλοῦσιν.

Σμινύην οἱ μὲν δίνελλαν, οἱ δὲ
ἀξίνην καλοῦσιν.

Σπαργῶσα σπαρattoμένη ὑπὸ
θλίψεως καὶ δεομένη ἐκκρίσεως
τινος.

Σταθερὰ μέσον ἡμέρας, ὅτε
κατὰ κορυφὴν ὁ ἥλιος γίνεται·
σταθερὸς στάσιμος, ἰσχυρός.

Στρυφνὸν στερεόν.

Στερίφαι στεῖραι, παρὰ τὸ στε-
ρεῖν ἔχειν τὴν ὑστέραν.

Στέμφυλα ἐλαιῶν καὶ σταφυλῶν
ἀποπίεσματα, οἷς ἀντὶ ὧων
ἐχρῶντο.

Στρατεία ἡ ἐνέργεια καὶ ὥσπερ
πάλη· στρατιὰ τὸ τῶν στρατιω-
τῶν ὑπὸ ἑνα ἑπαρχον τάγμα·
στρατόπεδον λέγεται καὶ τὸ
πλήθος τῶν στρατιωτῶν, λέγε-
ται * δέ * καὶ τόπος, ἐν ᾧ ἀθροί-
ζεσθαι αὐτοὺς ἐπιτήδειον.

Στροφιγγες οἱ τῶν θυρῶν στρο-
φεῖς.

Στύραξ ὁ σαυρωτὴρ καλούμενος,
ἡ τοῦ δόρατος ἀρχή, ἐφ' ἣ στη-
ρίζεται.

Συμβιβᾶσαι εἰς συμβίβασιν καὶ
ὁμολογίαν ἐλθεῖν περὶ τινος.

Συνέριθοι συνεργοί.

Συνέμπορος συνοδοιπός.

Σφαδάζειν δυσανασχετεῖν μετὰ
τινος ὥσπερ σπασμοῦ.

Σφενδόνη τοῦ δακτυλίου ἡ πε-
ριφῶρεια ἡ εἰς λίδου βολήν.

Σφεδανὸν καταπληκτικόν, πολε-
μικόν.

Σφριγῶντες ἀκμάζοντες, ὥσπερ
δισσφηνωμένοι ὑπὸ πυκνότητος
καὶ ἀκμῆς· παρ' Ἰπποκράτει δὲ
σφριγανὸν τὸ ἀκμάζον λέγεται.

Σχηματίζομενος προσποιού-
μενος ἢ συνταττόμενος.

Ταινίας ἀναδούμενοι· ἔδος
τοῖς νικήσασιν ἀναδοῦναι ται-
νίας.

Ταλασιουργία ἡ περὶ τῶν ἐρίων
ἐργασίμη τέχνη.

Ταλαντοῦσθαι ἑτεροφορεῖ-
σθαι.

Τὰς ψυχὰς ἀποτεθρυνμέ-
νοι ἀντὶ τοῦ ἀπηγριωμένοι καὶ
ἄγονοι.

Τέγγων μαλάττων, βρέχων· τέγ-
γεσθαι εἶκειν, ἐνδιδόναι.

Τεθυμμένος ὑπὸ πυρὸς ἔκκε-
καυμένος ἢ κακαωμένος.

Τελεσθέντα ἀναλωθέντα.

Τελεταὶ αἱ μυστηριώδεις θυ-
οῖαι.

Τέλος τάξις, βλάβη, ἀνάλωμα.

Τέμπη μεταξὺ ὁρῶν στενότητες.

Τερθρεία γοητεία ἢ περιπάθεια.

Τένθης ὁ γαστρίμαργος.

Τερατολόγοι οἱ θαυμαστὰ καὶ
παράδοξα μυθεύοντες.

Τευτάζων πραγματευόμενος, ἐν-
διατρίβων.

Τέως πρὸ τοῦ ἤ ἕως τινός.

Τήθη μάμμη· τηθὶς δὲ ἡ τῷ θείῳ
ἀνάλογος.

Τὴν ἄλωπεκῆν· τὴν πανουργ-
λίαν.

Τὴν λῆξιν· τὸν κληρον.

Τίθητα ἔχων στρέφῃ ἀντὶ τοῦ
ἐνδιατρίβεις.

Τιμαλφίστατον τιμὴν πολλὴν
εὐρίσκον· τὸ γὰρ ἄλφειν εὐ-
ρίσκειν ἐστίν, ἐξ οὗ καὶ Ὀμηρος
ἄλφειβοῖσας καλεῖ τὰς εὐρίσκου-
σας κόρας εἰς τιμὴν βόας.

Τοπάζω ὑπονοῶ, οἶμαι.

Τίμην κατάφασιν δηλοῖ ἀντὶ τοῦ
πῶς γὰρ οὐ ἢ διὰ τί γὰρ οὐ;

Τραγικὴ σκηνὴ πῆγμα μετέω-
ρον, ἔφ' οὗ ἐν θεῶν σκευῇ τινὲς
παριόντες ἔλεγον.

Τριτὺς φυλῆς μέρος τρίτον.

Τυφῶνος πολυπλοκώτερον·
Τυφῶν ὁ λεγόμενος κεραυνω-
θῆναι ὑπὸ Διός· τοῦτον ποικι-
λωτερον.

Τωθάζων χλευάζων, σκώπτων,
διασύρων.

Ἵθνηεῖς ὑϊκόν τι καὶ ζωῶδες
ποιεῖς.

Ἵμνοῦσι λέγεται καὶ ἐξ ὀρθῆς λέ-
ξεως καὶ κατ' εὐφημισμὸν ἀντὶ
τοῦ ἐπαιτιῶνται τὸ γῆρας, ὥς
ἐν Ἀ' Πολιτείας.

Ἵπάγειν εἰς δίκην ἐνάγειν.

Ἵπ' αὐγὰς ὑπὸ τὸν ὁρθρον ἢ
ὑπὸ τὸν πεφωτισμένον ἀέρα.

Ἵπερτερία τὸ τῆς ἀμάξης πῆγ-
μα.

Ἵποκορίζεσθαι πρὸς κόρην
ἢ κόρον λέγειν ἀποσμιεροῦν-
τα, οἷον ἱππάριον, πατρί-
διον.

Φαληρικὸν ἱππόδρομον Ἀθή-
νησιν.

Φάναι ἐν αὐτῷ ὑπολαμβάνειν· τὸ
δὲ λέγειν ἑτέρῳ δηλοῦν.

Φαρμακεία κρήνη, ἐξ ἧς οἱ πί-
νοντες ἀπέθνησκον· ἐνιοὶ δὲ
τόπον, εἰς ὃν ἀπάγονται ἐπὶ κό-
λασιν οἱ ἐπὶ φαρμακείᾳ ἄλλοντες.

Φαῦλον ἄπλουν, ῥᾶδιον, εὐτελές.

Φελλία χωρία λεπτόγεια.

Φηγοὶ σπέρματος εἶδος.

Φθόγη φθίσις ἐξ αἵματος ἀναγω-
γῆς.

Φλαῦρον πονηρόν.

Φορμίσκοι καλαδίσκοι.

Λυσίας Phaedr. passim, Clitoph. 406 A, 410 E, Rep. I. 328 B.

Λυσικλείδης Epist. II. 315 A.

Λυσίμαχος persona Lachetis; adde Theat. 151 A, Theag. 130 A, Menon. 94 A, Virt. 377 D.

Λύσις persona dialogi cognominis. *Λωτοφάγοι* Rep. VIII. 560 C.

Μάγνητες Leg. VIII. 848 D, IX. 860 E, XI. 919 D, XII. 946 B.

Μαγνήτις λίθος Ion. 533 D.

Μακάρεις Leg. VIII. 838 C.

Μακάρων νῆσοι Symp. 179 E, Gorg. 523 B, Rep. VII. 519 C, 540 B.

Μακεδονία Alc. II. 141 D, Theag. 124 D, Gorg. 470 D sq.

Μαντινικὴ ξένη Symp. 201 D etc.

Μαραθῶν Menex. 240 C, Leg. III. 698 E, IV. 707 C.

Μαργίτης Alcib. 147 C.

Μαριανδυνοί Leg. VI. 776 D.

Μαρσύας Symp. 215 C, Euthyd. 285 D, Rep. III. 399 E, Min. 318 B, Leg. III. 677 D.

Μαχάων Ion. 538 C.

Μίγαρα Phaed. 59 C, 99 A, Crit. 53 B, Theat. 142 C, Phaedr. 227 D, Eryx. 392 B.

Μεγαρεῖς οἱ ἐν Σικελίᾳ Leg. I. 630 A.

Μεγαροὶ μάχη Rep. II. 368 A.

Μέγιστος persona Legum et Epinomis.

Μειδίας Alcib. 120 A.

Μελαμποδίδαι Ion. 538 E.

Μελανίππη Symp. 177 A.

Μέλης Gorg. 502 A.

Μελήσιος persona Lachetis; adde Theag. 130 A, Menon. 94 C, Virt. 378 A.

Μέλητος Euthyphr. 2 B, 5 A, 15 E, Apol. 23 E, Theat. 210 D.

Μέλισσος Theat. 180 E, 183 E.

Μελίτη Parmen. 126 C.

Μενέλαος Symp. 174 C, Euthyd. 288 C, Rep. III. 408 A.

Μενέξενος persona dialogi cognominis et Lysidis; adde Phaed. 59 B.

Μενολίτιος Rep. III. 388 D, Leg. XII. 944 A.

Μένων persona dialogi cognominis. *Μεσσηνή* Alc. 122 D, Leg. III. 683 C, 690 D, 698 E, VI. 777 C, Epist. VIII. 354 B.

Μήδεια Euthyd. 285 C.

Μήδοι Menex. 239 D, Leg. III. 695 A, Epist. VII. 332 A.

Μήστωρ Crit. 114 C.

Μήτις Symp. 203 B.

Μητίων Ion. 533 A.

Μητροόβιος Euthyd. 272 C, Menex. 235 E.

Μητροόδωρος Ion. 530 C.

Μίδας Phaedr. 264 C, Rep. III. 408 B, Leg. II. 660 E.

Μίθαικος Gorg. 518 B.

Μίκκος Lys. 204 A.

Μιλήσιοι Leg. I. 636 B.

Μιλτιάδης Gorg. 503 C, 516 D, Axioch. 368 D.

Μίνως Apol. 41 A, Gorg. 523 E, 526 C, Min. 318 D—321 B, Leg. I. 624 B, 630 D, 632 D, IV. 706 A, Epist. II. 311 A, Axioch. 371 B.

Μνήμη Euthyd. 275 D.

Μνημοσύνη Theat. 191 D, Crit. 108 D.

Μνησέυς Crit. 114 B.

Μνησίθεος Cratyl. 395 E.

Μοῖραι Symp. 206 D, Rep. X. 617 C, Leg. VII. 799 B, XII. 960 C.

Μορυχία οἰκία Phaedr. 227 B.

Μούσαι Cratyl. 406 A, Theat. 191 D, Symp. 187 D, 197 A, Phaedr. 237 A, 245 A, 259 B, 262 D, 265 B, Alcib. 108 C, Ion. 534 B, Rep. VIII. 545 D, Tim. 47 D, Crit. 108 C, Leg. II. 653 D, 654 C, III. 682

- A, VI. 775 B, 783 A, VII. 796 E, 817 D etc.
Μουσaios Apol. 41 A, Protag. 316 D, Ion. 536 B, Rep. II. 363 C, 364 E.
Μυρίνη Cratyl. 392 A.
Μυρτίλος Cratyl. 395 C.
Μυρτώ Alcyon c. 8.
Μυρωνίδης Epist. XIII. 363 E.
Μυσών εσχάτος Theaet. 209 B.
Μύσων Protag. 343 A.
Μυτιλήνη Protag. 346 D, Menex. 243 C.
Μώμος Rep. VI. 487 A.
Νάξος Euthyphr. 4 C.
Νάνκρατις Phaedr. 274 C.
Ναυσικύδης Gorg. 487 C.
Νεῖλος Phaedr. 257 E, Politic. 264 C, Tim. 21 E, Leg. XII. 953 E.
Νεμέα Theag. 128 E, Lys. 205 C, Leg. XII. 950 E.
Νέμεσις Leg. IV. 717 D, Tim. Locr. 104 E.
Νεοπόλεμος Hipp. maj. 286 A.
Νέστωρ Symp. 221 C, Phaedr. 261 B, Hipp. maj. 286 B, min. 364 C, Ion. 537 A, Leg. IV. 711 E, Epist. II. 311 B, Eryx. 394 B.
Νηΐδ Tim. 21 E.
Νηρηίδες Crit. 116 E.
Νικηράτος Lach. 200 D, Gorg. 472 A, Rep. I. 327 C.
Νικίας ὁ Ἡροσκαμάνδρου Theag. 129 B.
Νικίας ὁ Νικηράτου persona Lachetis; adde Gorg. 472 A, Rep. I. 327 C.
Νικόστρατος Apol. 33 E.
Νίνος Leg. III. 685 C.
Νιόβη Rep. II. 380 A, Tim. 22 A.
Νύμφαι Phaedr. 230 B, 241 E, 263 D, 278 B, Leg. VII. 815 C.
Ξανθίας Meno 94 C, Virt. 378 A.
Ξανθίππη Phaed. 60 A, Alcyon c. 8.
Ξάνθιππος Alc. 104 B, Protag. 315 A, Meno 94 A, Virt. 377 D.
Ξάνθος Cratyl. 392 A.
Ξενοφάνης Sophist. 242 D sq.
Ξέρξης Alc. 105 C, 121 B, 123 C, Gorg. 483 D, Rep. I. 336 A, Leg. III. 695 E, Axioch. 371 A.
Ὀδυσσεύς Apol. 41 B, Phaed. 94 D, Phaedr. 261 B, Alc. 112 B, Hipp. min. 363 B—371 E, Ion. 535 B, Rep. I. 334 A, X. 620 C, Leg. IV. 707 E, Epist. II. 311 B.
Οἶαρος Symp. 179 D.
Οἰδίπους Alc. II. 138 B, 141 A, Leg. VIII. 838 C, XI. 931 B.
Οἰνόνη Protag. 310 C.
Οἰνοπίδης Erast 132 A.
Οἰνόφοντα Menex. 242 B.
Ὀλυμπία Phaedr. 236 B, Hipp. min. 368 B, Leg. XII. 950 E, Epist. II. 310 D, VII. 350 B.
Ὀλύμπια Phaedr. 256 B, Hipp. min. 363 C, Rep. IX. 583 B, Leg. VII. 807 C, 822 B, VIII. 840 A.
Ὀλύμπιον Phaedr. 227 B.
Ὀλυμπιονῆται Rep. V. 465 D.
Ὀλυμπίοι θεοί Leg. IV. 717 A, V. 727 E.
Ὀλυμπος Leg. X. 904 E, Epin. 977 B.
Ὀλύμπος ὁ αὐλητής Symp. 215 C, Ion. 533 B, Min. 318 B, Leg. III. 677 D.
Ὀμήρειοι Theaet. 179 E, Cratyl. 407 A.
Ὀμηρίδαι Phaedr. 252 B, Ion. 530 D, Rep. X. 599 E.
Ὀμηρος Apol. 41 A, Cratyl. 391 D, 394 C, 402 B, 407 A, Theaet. 152 E, 160 D, Symp. 174 B, 209 D, Phaedr. 243 A, 278 C, Alc. 112 B, II. 147 C, Hipparch. 328 B, Protag. 311 D, 316 D, Hipp. min. 363 B, Ion. 530 B, Rep. I. 334 B, II. 379 D, III. 393 D, 396 E, 404 B, X.

- 595 B, 598 D, 599 C, 605 C, 607 A, 612 B, Leg. II. 658 B, IX. 858 E, Eryx. 403 D.
- Ὅπικοί Epist. VIII. 353 E.
- Ὁρέστης Cratyl. 394 E, Alc. II. 143 D etc.
- Ὁρθαγόρας Protag. 318 C.
- Ὁρφεύς Apol. 41 A, Cratyl. 400 C, Symp. 179 D, Protag. 315 A, 316 D, Ion. 533 C, 536 B, Rep. II. 364 E, X. 620 A, Leg. III. 677 D, VIII. 829 E.
- Ὁρφικοί βίοι Leg. VI. 782 D.
- Ουρανία Symp. 180 D, 187 D, Phaedr. 259 D.
- Ουρανός Euthyphr. 6 A, Cratyl. 396 B, Symp. 180 D, Rep. II. 377 E, Tim. 40 E.
- Παιάν Leg. II. 664 C.
- Πάων Crit. 108 C, Leg. III. 700 B.
- Παλαμήδης Apol. 41 B, Phaedr. 261 D, Rep. VII. 522 D, Leg. III. 677 D, Epist. II. 311 B.
- Πάλλας Cratyl. 406 D.
- Παμφυλία Rep. X. 615 C.
- Πάν Cratyl. 408 C, Phaedr. 263 D, 279 B.
- Πᾶνες Leg. VII. 815 C.
- Παναθήναια Euthyphr. 6 C, Parmen. 127 B, Hipparch. 228 B, Ion. 530 B.
- Πάνδαρος Rep. II. 379 E, III. 408 A.
- Πανοπεύς Ion. 533 A, Rep. X. 620 C.
- Πάνοπος κρήνη Lys. 203 A.
- Πάραλος ὁ Δημοδόκου Apol. 33 E.
- Πάραλος ὁ Περικλέους Protag. 315 A, Meno 94 A, Virt. 377 D.
- Παράμονος Epist. XV.
- Παρμενίδης persona dialogi cognominis; adde Theaet. 152 E, 180 E, 183 E, Soph. 217 C, 237 A, 241 D, 242 C, Symp. 195 C.
- Πάρνης Crit. 110 E.
- Πατροκλῆς Euthyd. 297 E.
- Πάτροκλος Apol. 28 C, Symp. 180 A, 208 D, Ion. 537 A, Rep. III. 391 B, 406 A, Leg. XII. 944 A.
- Πανσανίας persona Symposii; adde Protag. 315 D.
- Πανσανίας ὁ Λακεδαιμόνιος Epist. II. 311 A.
- Πειραιεύς Menex. 243 E, Rep. I. 327 A, IV. 439 E, Epist. VII. 324 C.
- Πειρίδους Rep. III. 391 C.
- Πεισίστρατος Hipparch. 228 B, Theag. 124 D.
- Πέλλας Symp. 179 B.
- Πελοπίδαί Rep. II. 380 A, Leg. III. 685 D.
- Πελοπόννησος Leg. III. 685 B, IV. 708 A, Epist. VII. 333 B sqq.
- Πέλοψ Cratyl. 395 C, Menex. 245 D, Hipp. maj. 293 B.
- Πενία Symp. 203 B.
- Πεντελικός λίθος Eryx. 394 E.
- Πεπάρηθος Alcib. 116 D.
- Περδίκκας Theag. 124 D, Gorg. 471 A, Rep. I. 336 A, Epist. V.
- Περίανδρος Theag. 124 D, Rep. I. 336 A, Epist. II. 311 A.
- Περικλῆς Symp. 215 E, 221 C, Phaedr. 269 A, 270 A, Alc. 104 B, 105 B, 118 D, 122 A, II. 144 B, Theag. 126 A, Protag. 315 A, 320 A, 329 A, Gorg. 455 E, 472 B, 503 C, 515 E, 516 D, 519 A, Meno 94 A, Menex. 236 B, Epist. II. 311 A, Virt. 377 D.
- Πέρσαι Alcib. 120 A — 122 C, Lach. 191 C, Menex. 239 C — 241 B, Min. 316 A, Leg. I. 637 D, 642 E, III. 693 A, 695 A, 699 E, Epist. VII. 332 B.
- Περσεύς Alc. 120 E.
- Περσική ζώνη Hipp. min. 368 C.
- Πέγασος Phaedr. 229 D.
- Πηλείς Theag. 124 C, Rep. III. 391 C, Leg. XII. 944 A.
- Πηνελόπη Phaed. 84 A, Alc. 112 B.
- Πιτθεύς Euthyphr. 2 B.

- Πιττακός* Protag. 339 C — 347 A, Hipp. maj. 281 C, Rep. I. 335 E.
Πλαταιά Lach. 191 C, Menex. 241 C, 245 A, Leg. IV. 707 C.
Πλάτων Apol. 34 A, 38 B, Phaed. 59 B, Epist. II. 314 C, VII. 330 A.
Πλειάδες Axioch. 370 C.
Πλούτος Leg. I. 631 C, VII. 801 D.
Πλούτων Cratyl. 402 D, 403 E, Gorg. 523 A, Axioch. 371 A.
Πλούτωνος μήν Leg. VIII. 828 D.
Πινύξ Crit. 112 A.
Ποινά Axioch. 372 A.
Πολέμαρχος persona Reipublicae; adde Phaedr. 257 B.
Πολύγνωτος Gorg. 448 B, Ion. 532 E.
Πολύειδος Epist. II. 311 A.
Πολύκλειτος Protag. 311 C, 328 C.
Πολυκράτης Meno 90 A.
Πολυμνία Symp. 187 D.
Πολύξενος Epist. II. 310 C, 314 C, XIII. 360 C.
Πόντος Gorg. 511 D, Leg. VII. 804 E.
Πόρος Symp. 203 B.
Ποσειδών Cratyl. 402 D, Gorg. 523 A, Rep. III. 391 C, Crit. 113 D, 119 D.
Ποτίδαια Apol. 28 E, Symp. 221 A, Charm. 153 A.
Πουλυδάμας Rep. I. 338 C.
Πουλυτίων Eryx. 394 B, 400 B.
Πράμνιος αἶνος Ion. 538 C, Rep. III. 405 E.
Πρίαυος Ion. 535 B, Rep. III. 388 B.
Πρόδικος persona Protagorae; adde Apol. 19 E, Cratyl. 384 B, Theaet. 151 B, Symp. 177 B, Phaedr. 267 B, Theag. 127 E, Charmid. 163 D, Lach. 197 D, Euthyd. 277 E, 305 C, Meno 75 E, 96 E, Hipp. maj. 282 C, Rep. X. 600 C, Eryx. 397 D — 399 E, Axioch. 366 B, 369 B.
Προκλής Leg. III. 683 D.
Προμηθεύς Politic. 274 C, Phileb. 16 C, Protag. 320 D, 361 D, Gorg. 523 D, Epist. II. 311 B.
Πρωταγόρας persona dialogi cognominis; adde Cratyl. 386 A — 391 C, Theaet. 152 A — 172 A, 183 C, Soph. 232 D, Phaedr. 267 C, Euthyd. 286 C, Meno 91 D, Hipp. maj. 282 D, Rep. X. 600 C.
Πρωταρχος persona Philebi.
Πρωτεύς Euthyphr. 15 D, Euthyd. 288 B, Ion. 541 E.
Πτέρως Phaedr. 252 C.
Πυθαγόρας Rep. X. 600 A.
Πυθαγόρειοι Rep. VII. 530 D, Epist. XIII. 360 B.
Πυθία Apol. 21 A, Rep. V. 461 E, VII. 540 C, Leg. XI. 923 A, XII. 947.
Πυθιάς νίκη Lys. 205 C, Leg. VII. 807 C.
Πυθικός νομοθέτης Leg. I. 632 D, 633 E.
Πυρόδαρος persona Parmenidis adde Alcib. 119 A.
Πυθοκλείδης Alcib. 118 C, Protag. 316 E.
Πυθοκλής Phaedr. 244 A.
Πυθώ Alcib. 129 A, Gorg. 472 A, Leg. XII. 950 E, Axioch. 367 C.
Πυριλάμπης Charm. 158 A, Gorg. 481 D, 513 B.
Πυριφλεγέθων Phaed. 113 B, 114 A.
Πύρρα Tim. 22 A.
Πῶλος pers. Gorgias; adde Phaedr. 267 B, Theag. 128 A.
Ῥαδάμανθους Apol. 41 A, Gorg. 523 E, Min. 318 D, Leg. I. 624 B, XII. 948 B, Axioch. 371 B.
Ῥέα Cratyl. 402 B, Tim. 40 E.
ῤαίς Tim. 21 E.
ῤαλαμῖς Apol. 32 C, Alcib. 121 B, Menex. 241 A, 245 A Leg. III. 698 C, IV. 707 C.

- Σαννίαν* Theag. 129 D.
Σαπφώ Phaedr. 235 C.
Σάραμβος Gorg. 518 B.
Σαρδάνιος γέλως Rep. I. 337 A.
Σαρδεις Menex. 240 A.
Σάτυροι Politic. 291 A, 303 C, Symp. 215 B, 221 D, Leg. VII. 815 C.
Σάτυρος Protag. 310 C.
Σανροματίδες Leg. VII. 804 E.
Σειληνοί Symp. 215 B, 222 D, Leg. VII. 815 C.
Σειρήνες Cratyl. 403 D, Symp. 216 A, Phaedr. 259 A, Rep. X. 617 B.
Σελήνη Rep. II. 364 E, Leg. VII. 821 C.
Σερίφιος Rep. I. 330 A.
Σίβυλλα Phaedr. 244 B, Theag. 124 D.
Σιδώνιος Leg. II. 663 E.
Σικελαι Μούσαι Sophist. 242 D.
Σικελία Phaedr. 111 E, Theag. 129 C, Gorg. 518 B, Hipp. maj. 282 E, Menex. 242 E, Rep. X. 599 E, Epist. II. III. VII. VIII, Eryx. 393 A.
Σικελιῶται Hipp. maj. 283 C, Epist. III. 319 D, VII. 327 B, VIII. 354 D, Eryx. 393 D.
Σικελὸς ἀνὴρ Gorg. 493 A.
Σιμύλας persona Phaedonis; adde Crit. 45 B, Phaedr. 242 B, Epist. XIII. 363 A.
Σιμοίς Protag. 340 A.
Σιμωνίδης Protag. 316 D, 339 A, Hipparch. 228 C, Rep. I, 331 D, 335 E, Epist. II. 311 A.
Σίσυφος Apol. 41 B, Gorg. 525 E, Axioch. extr.
Σίσυφος persona dialogi cognominis.
Σιαμάνδριος Cratyl. 392 B.
Σιάμανδρος Cratyl. 392 A, Protag. 340 A.
Σκείρων Theaet. 169 A.
Σκελλίας Gorg. 472 A.
Σκόπας Protag. 339 A.
Σκῦθαι Lach. 191 A, Euthyd. 299 E, Gorg. 483 D, Menex. 239 E, Rep. IV. 435 E, Leg. I. 637 D, VII. 795 A, Eryx. 400 B.
Σκύλλα Rep. IX. 588 C, Epist. VII. 345 D, Axioch. 369 C.
Σμικρίων Cratyl. 429 E.
Σόλων Symp. 209 D, Phaedr. 258 B, 278 C, Erast. 133 C, Charm. 155 A, Lach. 188 B, Protag. 343 A, Hipp. maj. 285 E, Rep. VII. 536 C, X. 599 E, Tim. 20 E — 25 E, Crit. 108 D, 113 A, Leg. IX, 858 E, Epist. II. 311 A.
Σούνιον Crit. 43 D.
Σούς Cratyl. 412 B.
Σοφοκλῆς Phaedr. 268 C, Rep. I. 329 B.
Σπάρτη Leg. I. 637 A, VI. 753 A, 778 D, VII. 806 C.
Σπερχειός Rep. III. 391 B.
Σπενσιππος Epist. II. 314 E, XIII. 361 E.
Στειριακή ὁδός Hipparch. 229 A.
Στέφανος Meno 94 C, Virt. 378 A.
Στησίλεως Lach. 183 D.
Στησίμβροτος Ion. 530 D.
Στερίχορος Phaedr. 243 A, 244 A, Rep. IX. 586 C, Epist. III. 319 E.
Στρατόνικος Sisyp. 387 A.
Στύξ Phaedr. 113 C, Rep. III. 387 B.
Συρακοσία τράπεζα Rep. III. 404 D, Epist. VII. 326 B.
Συρακοῖσι πρόσβεις Eryx. 392 D.
Συρακοῦσαι Leg. I. 638 B, Epist. II. 312 A, III. 315 D, VII. VIII etc.
Συρία Epinom. 987 A.
Σύριος νομοθέτης Epinom. 987 B.
Σφαγία Menex. 242 C.
Σωκράτειοι λόγοι Epist. XIII. 363 A.
Σωκράτης Euthyphr. 2 A, Apol. 28 E, 32 A, Crit. 52 B, Phaedr. 60 A, 116 A, Cratyl. 384 B, Theaet. 143 E, 149 A, Alc. 121 A, Symp. 215

- Α — 222 Α, Phaedr. 229 Α, Lach.
 181 Β, Euthyd. 297 Ε, Meno 96
 D, Menex. 235 Ε, Epist. II. 314 C,
 VII. 325 Β, XI. 358 Ε etc.
 Σωκράτης ὁ νεώτερος persona Po-
 litici; adde Theaet. 147 D, Sophist.
 218 Β.
 Σωσίας Cratyl. 397 Β. www.libtool.org
 Σωτήρι τὸ τρίτον Charm. 167 Β,
 Rep. IX. 583 Β.
 Σωφρονίσκος Alcib. 131 Ε, Euthyd.
 297 Ε, Lach. 180 Ε, Hipp. maj.
 288 Β.
 Τάλως Min. 320 C.
 Τάναγγρα Alcib. 112 C, Menex. 242 Α.
 Τάνταλος Euthyphr. 11 D, Cratyl.
 395 D, Protag. 315 C, Gorg. 525
 Ε, Axioch. 371 Ε.
 Τάρας Leg. I. 637 Β, Epist. VII. 339
 D, 350 Α.
 Τάρταρος Phaed. 112 Α — 114 Β,
 Gorg. 524 Α—526 Β, Axioch. extr.
 Ταυρέας Charm. 153 Α.
 Τειρεσίας Alcib. 151 Β, Meno 100 Α,
 Epist. II. 311 Α.
 Τελαμών Apol. 41 Β.
 Τερψιχόρα Phaedr. 259 C.
 Τερψίων persona Theaeteti; adde
 Phaed. 59 Β.
 Τηθύς Cratyl. 402 Β, Theaet. 152 Ε,
 180 D, Tim. 40 Ε.
 Τηλέμαχος Leg. VII. 804 Α.
 Τηλέφος Phaed. 108 Α.
 Τήμενος Leg. III. 683 D, 692 Β.
 Τηρίλλος Epist. XIII. 363 C.
 Τίμαιος persona dialogi cognominis
 et Critiae.
 Τίμαρχος Theag. 129 Α.
 Τιμόθεος Epist. XIII. 363 Α.
 Τίμων Epist. XIV.
 Τίσανδρος Gorg. 487 C.
 Τισίας Phaedr. 267 Α, 273 Ε, Epist.
 VII. 349 C.
 Τίσων Epist. XIII. 363 C.
 Τιτανική φύσις Leg. III. 701 C.
 Τιτύος Gorg. 525 Ε, Axioch. 371 Ε.
 Τριπτόλεμος Apol. 41 Α, Leg. VI.
 782 Β.
 Τροία Apol. 28 C, 41 Β, Cratyl. 391
 Ε, 395 Α, Phaedr. 243 Α, Alc. II.
 149 C, Hipp. maj. 286 Α, min. pas-
 sim Rep. III. 405 Ε, 408 Α, IX.
 586 C, Leg. III. 682 D, 685 C, IV.
 711 Ε, Epist. XII. 359 D.
 Τροφώνιος Axioch. 367 C.
 Τύννιχος Ion. 534 D.
 Τυρρηνία Tim. 25 Β, Crit. 114 C,
 Leg. V. 738 C.
 Τυρταίος Leg. I. 629 Α, II. 667 Α,
 IX. 858 Ε.
 Τυφών Phaedr. 230 Α.
 Ύδρα Rep. IV. 426 Ε.
 Ύπερβόρειοι Charm. 158 Β, Axioch.
 371 Α.
 Φαίδων Tim. 22 C.
 Φαίαξ Eryx. 392 Α.
 Φαίδρος persona dialogi cognominis
 et Symposii; adde Protag. 315 C.
 Φαίδων persona dialogi cognominis.
 Φαιδωνίδης Phaed. 59 Β.
 Φαιναρέτη Theaet. 149 Α, Alc.
 131 Ε.
 Φαληρόθεν Symp. 172 Α.
 Φανοσθένης Ion. 541 D.
 Φαρμάκεια Phaedr. 229 C.
 Φαρσάλιοι Sisyph. 387 C.
 Φάσις Phaed. 109 Β.
 Φάσων Protag. 310 Α.
 Φειδίας Protag. 311 Ε, Meno 91 D,
 Hipp. maj. 290 Α.
 Φειδοστράτος Hipp. maj. 286 Β.
 Φερεκράτης Protag. 327 D.
 Φερρέφαττα Cratyl. 404 C.
 Φερσεφώνη Cratyl. 404 C, Meno 81 Β.
 Φήμιος Ion. 533 C.
 Φθία Crit. 44 Β, Theag. 124 C.
 Φίλαγρος Epist. XIII. 363 Β.

Φιλαιίδης Epist. XIII. 363 B.
 Φίληβος persona dialogi cognominis.
 Φιλημονίδης Theag. 129 B.
 Φιλημων Theag. 129 B.
 Φιλιππίδης Protag. 315 A.
 Φίλιππος Symp. 172 B.
 Φιλιστίδης Epist. III. 315 E.
 Φιλιστίων Epist. II. 314 D.
 Φιλόλαος Phaed. 61 D.
 Φιλόμηλος Protag. 315 A.
 Φιλωνίδης Epist. IX. 357 E.
 Φλιάσιοι Phaed. 57 A.
 Φοίνικες Rep. III. 414 C, IV. 436 A,
 Leg. V. 747 C, Epist. VIII. 353 E.
 Φοίνιξ ὁ Ἀμύντορος Rep. III. 390
 E, Leg. XI. 931 B.
 Φοίνιξ ὁ Φιλίππου Symp. 172 B.
 Φόρκυς Tim. 40 E.
 Φορωνεύς Tim. 22 A.
 Φρύγες Cratyl. 410 A, Politic. 262 E.
 Φρυγιστί Lach. 188 D, Rep. III. 399 A.
 Φρύνιχος Min. 321 A.
 Φρυνίων Epist. IX. 358 B.
 Φρυωνίδης Protag. 327 D.
 Φωκυλίδης Rep. III. 407 A.
 Χαιρέδημος Euthyd. 297 E sq.

Χαιρεφῶν persona Charmidae, Gor-
 giae, Alcyonis, adde Apol. 20 E.
 Χαριτες Theaet. 152 C, Leg. III.
 682 A.
 Χαρμαντίδης Rep. I. 328 D.
 Χαρμίδης persona dialogi cognomi-
 nis; adde Theag. 128 D, Protag.
 315 A, Symp. 222 B, Axioch. 364 A.
 Χάρυβδις Epist. VII. 346 E.
 Χαρωνδας Rep. X. 599 E.
 Χείρων Hipp. min. 371 D, Rep. III.
 391 D.
 Χίλων Protag. 343 A.
 Χίμαιρα Phaedr. 229 D, Rep. IX.
 588 C.
 Χίος Euthyd. 271 C.
 Χρύσης Rep. III. 393.
 Χρύσιππος Cratyl. 395 B.
 Ώκεανός Theaet. 152 E, 180 D, Cra-
 tyl. 402 B, Tim. 40 E.
 Ώπις Axioch. 371 A.
 Ώρείθνια Phaedr. 229 B.
 Ώρομάξης Alcib. 122 A.
 Ώρωπία Crit. 110 E.
 Ώτος Symp. 190 B.

INDEX SCRIPTORUM

in dialogis et appendice laudatorum.

- Αισχίνης* ὁ δῆτωρ App. 210. 222.
Αισχίνης ὁ Σωκρατικός ἐν δια-
 λόγῳ *Καλλία* App. 329.
Αισχόλος Rep. VIII. 563 C. *Γλαύκῳ*
Ποτνιεῖ App. 236. Ἐπὶ ἐπὶ *Θή-
 βαις* v. 2 Euthyd. 201 D; v. 592
 — 594 Rep. II. 361 B, 362 A;
 App. 335. *Νιόβῃ* Rep. II. 380 A,
 III. 391 E. *Ξαντοῖαις* Rep. II.
 381 D? *Ὀπλῶν κρίσει* Rep. II.
 383 B? *Τηλέφῳ* Phaed. 108 A.
Αἰσωπος Alc. 123 A; App. 274. 281.
Ακουσίλαος Conv. 178 C.
Ἀλεξίς App. 329.
Ἀλκαῖος App. 261.
Ἀλκμαίων App. 281.
Ἀμφίς Ἀκκοῦ App. 319.
Ἀνακρέων Theag. 125 D.
Ἀναξαγόρας Phaed. 72 C, 97 C;
 Cratyl. 400 A, 409 A; App. 308.
Ἀνατόλιος App. 192.
Ἀντίμαχος App. 268.
Ἀπολλόδορος App. 227.
Ἀπολλόδορος ὁ Ἐρυθραῖος App.
 270.
Ἀπολλόδορος ὁ Κυρηναῖος App.
 361.
Ἀραρώς App. 227.
Ἀρίσταρχος App. 381.
Ἀριστείδης App. 272.
Ἀριστοξένος App. 302; περὶ μου-
 σικῆς ἀκροάσεως App. 234; ἐν
 τῷ Σωκράτους βίῳ App. 226.
Ἀριστοτέλης App. 196. 208. 246.
 263. 277. 281. 295. 299. 304. 307.
 313. 366. 367. 381. 396; διδασκα-
 λίαις 226; ἠθικοῖς μεγάλοις 347;
 ἠθικοῖς Νικομαχείοις 233. 275.
 347; κατηγορίαις 200; λογικῇ
 πραγματείᾳ 324; περὶ οὐρανοῦ
 369; φυσικῆς ἀκροάσεως γ' 296.
Ἀριστοφάνης App. 250. 346. 371.
Ἀμφιαράῳ 287. *Βαβυλωνίοις*
 234. *Βατραχοῖς* 226. 295. 347?
Γεωργοῖς 226. 295. *Γήρᾳ* 327.
Γηροτάδῃ 255. 341. *Δαιταλεῦσιν*
 327. *Δραμασιν* 228. *Εἰρήνῃ* 227
 244. 286. *Ἐκκλησιαζούσαις* 347.
Θεσμοφοριαζούσαις 285. 288.
Θεσμοφοριαζούσαις δευτέραις
 236. *Ἰππένειν* 245. *Λυσιστρατῇ*
 334. *Νεφέλαις* Apol. 19 C; Conv.
 221 B; App. 250. 406. *Νεφέλαις*
 α' 395. *Ὀρνισιν* 228. *Πελαργοῖς*
 226. *Πλούτῳ* 251. 294. *Προαγῶνι*
 292. *Σκηναῖς καταλαμβάνουσαις*
 227. *Σφηξίν* 228. 251. *Ταγηνι-
 σταῖς* 255. 295. *Τελμισσεῦσιν*
 228. 286. *Τριφάλῃ* 232. *Ὠραῖς*
 228.
Ἀριστάννυμος Ἡλίῳ φηγουσιν App.
Ἀρχέλαος App. 225. [227.
Ἀρχιλόχος Rep. II. 365 C; Eryx. 397
 E; App. 291. 326.
Ἀρχιμήδης App. 290.
Ἀρχιππος Ἰχθύσιν App. 226.
Ἀρχύτας App. 350.
Ἀττικός App. 363.

- Βιργίλιος ὁ Ῥωμαῖος* App. 270.
Βροντίωνος App. 350.
Γοργίας App. 274. 299.
Δερκυλλίδας App. 149.
Δημόκριτος App. 326.
Δημοσθένης App. 272. 278. Orat.
 IX §. 17 App. 275. IX §. 45 App.
 285. XIX §. 30 App. 285. XIX
 §. 154 App. 288. XIX §. 251.
 App. 232. XIX §. 259 App. 339.
 XIX §. 304 App. 250. XIX §. 314
 App. 285. XIX §. 326 App. 286.
 XXIII §. 1 App. 285. XXIII §. 43
 App. 232. XXIV §. 82 App. 334.
 XXV §. 51 App. 232. XXVII §. 67
 App. 387. XXIX §. 12 App. 311.
 LVI §. 14 App. 224.
Δίδυμος App. 229. 235. 375.
Δικαίαρχος App. 227; *περὶ μου-*
σικῶν ἀγώνων 302.
Διογενιανός App. 293. 326. 328.
 379.
Διόδωρος περὶ Μιλήτου App. 329.
Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασεύς App.
 344.
Διονύσιος ὁ τύραννος Epist. III.
 315 B.
Δοῦρις App. 233. 326.
Ελλάνικος App. 233. 259.
Εμπεδοκλῆς Men. 76 C; App. 308.
 320. 323.
Επίχαρμος Theaet. 152 E; Gorg.
 505 E; Axioch. 366 C; App. 235.
 301. 321.
Ἐρατοσθένης App. 250. 270. 394.
Ἐριππος Ἀθηναῖς ῥοναῖς App.
 319.
Εὐβουλος App. 227. 346.
Εὐκλος App. 326.
Εὐπολις Ἀυτολύκω App. 227. 228.
 370. *Δήμοις* 329. *Κόλαξιν* 228.
Μαρινᾷ 230. *Πόλεσιν* 228. *Προσ-*
παλτίοις 329. *Φίλοις* 228. 329.
Χρυσῶ γένει 256. 294.
Εὐριπίδης Theaet. 125 B; Ion. 533
 D; Rep. VIII. 568 A; Epist. I. 309
 D; App. 345. 357. *Ἀνδρομέδα*
 App. 255. *Ἀντιόπη* Alc. II. 146
 A. Gorg. 484 E — 486 C. App.
 314. 370. *Ἰππολύτω* v. 352 Alc.
 p. 113 C; v. 612 Theaet. 154 D,
 Conv. 199 A. *Κρεσφόντη* Axioch.
 368 A. *Κύκλωπι* v. 654 App. 292.
Λαμίας προλόγῳ App. 260. *Λι-*
κυμνίῳ App. 285. *Μελανίπη*
 Conv. 177 A; App. 275. *Μηδεία*
 v. 758 App. 326; v. 1079 App.
 177. *Πελιάσιν* App. 328. *Πολυ-*
δω Gorg. 492 E. *Τηλέφῳ* App.
 260. *Τημένῳ* App. 327. *Τρωά-*
σιν v. 1169 Rep. VIII. 568 B.
Φοινίσσαις v. 19 App. 179; v.
 469 App. 358; v. 858 Alc. II. 151
 B. *Φρίξῳ* App. 317. *Χρυσίππῳ*
 App. 177.
Ἔφορος App. 291. 295.
Ἐφεσσυλλίδας App. 233.
Ζήνων App. 281.
Ζήνων ὁ Ἐλεάτης Parmen. 127 D.
Ζωῖλος εἰς Πολύφημον ἐγκαμῖῳ
 App. 286.
Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός App. 270.
Ἡράκλειτος Cratyl. 402 A; Conv.
 187 A; Hipp. maj. 289 B; App.
 169. 245. 347.
Ἡρόδοτος I. 25 App. 235; I. 55
 Rep. VIII. 566 C; I. 132 App.
 355; I. 170 App. 360; III. 20
 App. 327; V. 9 App. 287; VI. 86
 App. 335; VIII. 106 App. 343.
Ἡρόδοτος App. 233.
Ἡσίοδος Rep. III. 390 E; Min. 320
 D; App. 257. 292? *Ἑγῶ*. v. 25
 Lys. 215 C; v. 40 Rep. V. 466 C,
 Leg. III. 690 E; v. 41 Leg. III.
 677 E; v. 109 Rep. VIII. 547 A; v.
 120 Cratyl. 397 E, Rep. V. 469
 A; v. 233 Rep. II. 363 B; v. 256
 Leg. XII. 943 E; v. 287 Protag.
 340 D, Rep. II. 364 C, Leg. IV.

- 718 E, App. 305; v. 302 Leg. X.
 901 A, App. 385; v. 309 Charm.
 163 B; v. 359 Cratyl. 428 A; v.
 454 Theaet. 207 A; v. 484 Epist.
 XI. 359 A? *Θεογον.* v. 116 Conv.
 178 B; v. 154 Rep. II. 377 E; v.
 195 Cratyl. 406 C; v. 203 Cratyl.
 398 B; v. 306 App. 358; v. 337
 Cratyl. 402 B; v. 780 Theaet.
 155 D.
- Θεογένης περὶ Αἰγύπτου* App. 227.
Θέογνις v. 33 — 36 Men. 95 D; v.
 77 Leg. I. 630 A; v. 435 — 438
 Men. 96 A; v. 1253 Lys. 212 E.
- Θεόκριτος* XXIX. 1 App. 261.
Θεόπομπος Στρατιώτισιν App. 226.
Θεόφραστος App. 366. 376; *περὶ*
βασιλείας 355; *ἐν ζ' νόμων* 388;
περὶ φωτῶν 346.
- Θουκυδίδης* App. 149. 216. 234.
 254. 259; I. 1 App. 341; II. 4
 App. 288; III. 38. App. 347; III.
 45 App. 298; VI. 56 App. 285;
 VIII. 64 App. 288.
- Θράσυλλος* App. 149.
Θρασύμαχος App. 275.
- Ἰακώβου ἐπιστολή* I. 17 App. 225.
Ἰάμβλιχος App. 190. 219. 249. 350.
Ἰβνικος Parm. 136 E; Phaedr. 242
 C; App. 253.
- Ἰπποκράτης* Phaedr. 270 C; App.
 326. 407.
- Ἰππῶναξ* App. 294. 318.
- Ἰσοκράτης* Orat. X §. 17 App. 274.
- Ἰστρος ἐν τοῖς Ἡλιακοῖς* App. 233.
- Ἰων* App. 283; *Φρουροῖς* 355.
Καλλίας Πεδήταις? App. 329.
- Καλλίμαχος* App. 293. 326; *ᾠμνῶ*
Δήμητρος καλᾶθον 261.
- Κλέαρχος* App. 275. 327. 345; *ἐν*
Ἀρκασίᾳ 380.
- Κλείταρχος* App. 332.
- Κράτης Λαμία* App. 254.
- Κρατίνος* App. 227. *Βουκόλοις* 292.
Ἀντιάδῃ 395. *Δραπέτις* 254.
- Πυλαία* 256. 294. 325. *Πυτίνῃ*
 228. *Χείρωσιν* 228. 238. 329.
Ῥοραῖς 288.
- Κρατίνος ὁ νεώτερος* App. 290.
Κρεώφυλος App. 361.
- Κτησιφῶν* App. 229.
- Κυδίας* Charm. 155 D.
- Κώμαρχος* App. 233.
- Λάβρος* App. 254.
- Λιβάνιος* App. 385.
- Λικυμνιος* App. 275.
- Λουίλλιος ὁ Ταρραῖος* App. 333.
- Λυκοῦργος* App. 340.
- Λυκόφρων* App. 295.
- Λυσίας* App. 290; *πρὸς Μετάνει-*
ραν ἐπιστολῇ 311; *Σωκράτους*
ἀπολογία 226.
- Λύσις ὁ Ταραντίνος* App. 361.
- Μάγνης Πασαγρία* App. 249.
- Μανέθων Αἰγυπτιακοῖς* App. 365.
- Μάρκελλος Αἰθιοπικοῖς* App. 367.
 368.
- Μαρσύας ὁ νεώτερος* App. 256.
- Μέλητος* App. 226.
- Μέλισσος* Theaet. 180 E.
- Μένανδρος* App. 235. *Ἀδελφοῖς β'*
 276. *Ἀνδρογύνῳ* 249. *Δεισιδαί-*
μονι 251. *Ἐαυτὸν τιμωρομένῳ*
 232. *Ἐγχειριδίῳ* 239. *Θεοφορου-*
μένῃ 233. 330. *Καταψευδομένῳ*
 246. *Κεκρυφάῳ* 233. 330. *Πλο-*
κίῳ 233. *Ῥαπιζομένῃ* 251. *Σι-*
κυνωνίῳ 258. *Συνερώσῃ* 245.
Ῥδρίᾳ 232. *Χήρᾳ* 239. 395.
- Μεταγένης Ὀμήρῳ* App. 228.
- Μουσαῖος* Rep. II. 364 E.
- Νίκανδρος ὁ Θυατειρηνός* App.
 289.
- Νικάνωρ ὁ τὸν Ἀλεξάνδρου βίον*
γράφας App. 269.
- Νικοκλῆς περὶ θεωρίας* App. 234.
- Ξενοφάνης* App. 347.
- Ξενοφῶν* App. 267. 338. 346; *ἐν*
τῇ Ἀναβάσει 282; *ἐν Σωκράτους*
ἀπολογία 226.

᾽Ολυμπιόδωρος ἐν τῷ εἰς τὸν πρῶτον Ἀλκιβιάδην ὑπομνήματι App. 262.

᾽Ολύμπιος ὁ Ἀκραγαντῖνος App. 317.

Ὅμηρος Ἰλιάδος α' 15 Rep. III. 393 A; α' 131 Rep. VI. 501 B; α' 169 Hipp. min. 370 C; α' 225 Rep. III. 389 E; α' 249 App. 191; α' 343 Cratyl. 428 D; α' 599 Rep. 389 A, App. 350; β' 365 Phaedr. 260 A; β' 396 App. 347; β' 408 Conv. 174 B; β' 547 Alc. 132 A, App. 284; β' 594 App. 281; β' 623 Rep. VI. 501 B; β' 651 App. 243; β' 813 Cratyl. 392 A; β' 827 App. 276; β' 851 Theaet. 194 E; γ' 8 Rep. III. 389 E; γ' 109 Cratyl. 428 D; γ' 172 Theaet. 183 E; γ' 215 App. 311; γ' 359 App. 288; δ' 50 Rep. II. 379 E; δ' 218 Rep. III. 408 A; δ' 321 App. 256; δ' 412 Rep. III. 389 E; δ' 431 Rep. III. 389 E; δ' 453 Phileb. 62 D; ε' 127 Alc. II. 150 D; ε' 221 Cratyl. 407 D; ε' 223 Lach. 191 A; ε' 845 Rep. X. 612 B; ε' 181 App. 358; ε' 211 Soph. 268 D, Gorg. 449 A, App. 299; ε' 236 Conv. 219 A; ε' 265 Cratyl. 415 A; ε' 402 Cratyl. 392 B; η' 166 App. 243; η' 321 Rep. V. 468 D; η' 360 Epist. VII. 344 C, App. 244; θ' 13 Phaed. 112 A; θ' 19 Theaet. 153 C; θ' 108 Lach. 191 B; θ' 162 Rep. V. 468 D; θ' 548—552 Alc. II. 149 D; ι' 116 App. 246; ι' 308—313 Hipp. min. 365 A; ι' 312 Hipp. min. 370 A; ι' 316. 318 App. 344; ι' 340 App. 273; ι' 357 Hipp. min. 370 B; ι' 363 Crit. 44 B; ι' 378 App. 291; ι' 438 App. 278; ι' 441 Gorg. 485 D; ι' 447 Leg. XI. 931 B; ι' 455 App. 387; ι' 497—501 Rep. II. 364 D, Leg. X. 906 D; ι' 644

Cratyl. 428 C; ι' 650—655 Hipp. min. 371 B; κ' 224 Conv. 174 D, Alc. II. 140 A; κ' 482 Conv. 179 B; λ' 385 App. 373; λ' 514 Conv. 214 B; λ' 638 Ion. 538 C, Rep. III. 405 E; λ' 846 Rep. III. 405 E; μ' 19—24 App. 224; μ' 200—207 Ion. 539 B—D; μ' 234 Epist. VII. 344 C, App. 244; μ' 311 Rep. V. 468 D; ν' 567 App. 402; ξ' 96—102 Leg. IV. 706 D; ξ' 201 Cratyl. 402 B, Theaet. 152 E; ξ' 291 Cratyl. 392 A; ξ' 294 Rep. III. 390 B; ξ' 302 Cratyl. 402 B; ο' 187 Gorg. 523 A; ο' 262 Conv. 179 B; ο' 394 Rep. III. 406 A; π' 112 Rep. VIII. 545 D; π' 114—116 App. 288; π' 328 App. 358; π' 433 Rep. III. 388 C; π' 554 Theaet. 194 E; π' 776 Rep. VIII. 566 C; π' 811 App. 343; π' 856 Rep. III. 386 E; ρ' 32 App. 262; ρ' 259 App. 243; ρ' 446 Axioch. 367 D; ρ' 588 Conv. 174 C, Rep. III. 411 B; σ' 23 Rep. III. 388 A; σ' 54 Rep. III. 388 C; σ' 84 Leg. XII. 944 A; σ' 104 App. 244; σ' 108 Phileb. 47 E; σ' 392 App. 192; σ' 593 App. 407; τ' 92 Conv. 195 D; υ' 64 Rep. III. 386 D; υ' 74 Cratyl. 391 E; υ' 216—218 Leg. III. 681 E; υ' 241 Soph. 268 D, Gorg. 449 A, App. 299; φ' 308 Protag. 340 A; χ' 15. 20 Rep. III. 391 A; χ' 168 Rep. III. 388 C; χ' 262 App. 268; χ' 395 Rep. III. 391 B; χ' 414 Rep. III. 388 B; χ' 506 Cratyl. 392 B; ψ' 507 Cratyl. 392 E; ψ' 84 App. 232; ψ' 100 Rep. III. 387 A; ψ' 103 Rep. III. 386 D; ψ' 151. 175 Rep. III. 391 B; ψ' 335—340 Ion. 537 A B; ω' 10—12 Rep. III. 388 A; ω' 80—82 Ion. 538 D; ω' 525 Axioch. 367 D; ω' 527—532 Rep. II. 379 D.

Ὀμηρος Ὀδυσσεύς α' 32 Alc. II. 142 D; α' 177 App. 190; β' 258 App. 326; γ' 26 — 28 Leg. VII. 804 A; δ' 242 Conv. 220 C; δ' 371 App. 280; θ' 22 Theaet. 183 E; θ' 372 — 376 App. 237; ι' 9 Rep. III. 390 B; ι' 91 Rep. VIII. 560 C; ι' 112 — 115 Leg. III. 680 B; ι' 270 Soph. 216 A; ι' 440 App. 342; κ' 279 Protag. 309 A; κ' 495 Men. 100 A; λ' 307 Conv. 190 B; λ' 449 App. 353; λ' 489 — 491 Rep. VII. 516 D; λ' 509 Gorg. 526 C, Min. 319 D; λ' 576 Gorg. 525 D; λ' 582 Protag. 315 C; λ' 601 Protag. 315 B; λ' 633, Conv. 198 C; μ' 342 Rep. III. 390 B; μ' 428 Epist. VII. 345 E; ν' 89 App. 242; ξ' 234 Theaet. 183 E; ο' 245 Axioch. 368 A; π' 97 App. 335; π' 121 Theaet. 170 E; ρ' 218 Lys. 214 A, App. 258; ρ' 317 App. 396; ρ' 322 Leg. VII. 777 A; ρ' 347 Charmid. 161 A, Lach. 201 B; ρ' 383 Rep. III. 389 D; ρ' 485 Soph. 216 A, Rep. II. 381 D; τ' 43 Leg. X. 904 E; τ' 109 — 113 Rep. II. 363 B; τ' 163 Apol. 34 D, Rep. VIII. 544 D, App. 353; τ' 174 Min. 319 B; τ' 178 Leg. I. 624 A; τ' 395 Rep. I. 334 A; τ' 563 Charm. 173 A; υ' 17 Phaed. 94 D, Rep. III. 390 D, IV. 441 B; υ' 301 App. 333; υ' 351 — 357 Ion. 539 A, App. 326; φ' 285 Amat. 135 A; χ' 16 App. 288; ω' 6 — 9 Rep. III. 387 A; ω' 40 Rep. VIII. 566 C.

Ὀμηρος Μαργίτη Alc. II. 147 B.
Ὀρφεύς Phaed. 69 C; Cratyl. 400 C, 402 B; Phileb. 66 C; Conv. 218 B; Rep. II. 364 E; Leg. II. 669 D; App. 230. 270. 271. 379.
Παρμενίδης Theaet. 180 E, Soph. 237 A, 244 E, 258 D; Conv. 178 B.
Πίνδαρος Theaet. 173 E; Phaedr.

227 B, 236 D; Euthyd. 304 B; Gorg. 484 B, 488 B; Men. 76 D, 81 B; Rep. I. 331 A, II. 365 B, III. 408 B, V. 457 B; Leg. III. 690 B, IV. 715 A; App. 295.

Πλάτων ὁ κωμικός Alc. I. 121 D? App. 281. *Νίκαις* App. 227. *Πεδηγταις*? 329.

Πλάτων ὁ φιλόσοφος Γοργία 514 E App. 292. *Θεαιτήτω* 142 B App. 230; 162 A App. 357; 200 E App. 325. *Ἰππία μείζονι* 304 A App. 319. *Κρατύλῳ* 403 E App. 249. *Λύσιδι* 214 A App. 258. *Μένωνι* 319 C App. 249. *Νόμων α'* 646 A App. 395; γ' 702 D App. 268; δ' 712 A App. 311; ε' 751 D App. 236; ε' 757 B App. 323; θ' 862 A App. 310; ια' 919 B App. 233. *Παρμενίδη* App. 279. 322. *Πολιτείας α'* 329 B App. 407; γ' 403 A App. 298; ε' 453 A App. 283; ε' 497 D App. 235; θ' 583 B App. 255. 291. *Πολιτικῷ καὶ Σοφιστῇ* App. 300. *Συμπόσιῳ* 203 D App. 249. *Τιμαίῳ* 48 B App. 235; 78 B et 81 B App. 400; 82 E App. 405. *Φαίδρω* 236 B App. 253; 270 B App. 299. *Φαίδωνι* 60 B App. 319; 62 A App. 391. *Φιλήβῳ* App. 322.

Πλωτίνος App. 322. 347.

Πλούταρχος ὁ Ἀθηναῖος App. 307. 319.

Πλούταρχος ὁ Χαλκωνεύς App. 281.
Πολυδυνκῆς ἐν ὀνομαστικοῖς VIII. 104 App. 276.

Πορφύριος πρὸς τοὺς ἀπὸ τοῦ νοῦ χωρίζοντας τὸ νοητὸν App. 404.
Πρόκλος App. 192. 218. 219. 239. 338. 363. 367 etc.

Πρωταγόρας Cratyl. 386 C; Theaet. 152 A; App. 241. 275. 361.

Πτολεμαῖος App. 367; *ἀρμονικοῖς* 341; *ἐν δ' γεωγραφουμένων* 352:

- ἐν ἑ τῶν γεωγραφικῶν ὑφηγή-
 σεων 328.
 Πυθαγόρας App. 353. 361.
 Πῶλος App. 306.
 Σαννυρίων Γέλωτι App. 227.
 Σιμπλίσιος App. 369.
 Σιμωνίδης Protag. 339 A; Gorg.
 451 C; Rep. I. 331 D; II. 365 C;
 VI. 489? App. 298. 301. 333. 359.
 Σόλων Amat. 133 C; Charm. 157 E;
 Lach. 188 B, 189 A; Lys. 212 E;
 Rep. VII. 536 C; App. 265. 287.
 353. 364. 392.
 Σοφοκλῆς Αἴαντι v. 479 App. 330.
 Αἴαντι Λοκρῶ Theag. 125 B,
 Rep. VIII. 568 A? App. 357.
 Αἰχμαλώτισιν App. 251. Ἀμφια-
 ράω σατυρικῶ App. 262. Δαι-
 δάλλ App. 333. Κηδαλίωνι App.
 289. Λημνίαις App. 325. Ναυ-
 πλίω καταπλέοντι App. 255. 291.
 Οἰδίποδι ἐπὶ Κολωνῶ v. 1106
 App. 326. Οἰδίποδι τυράννω v.
 4 App. 232. Τρωίλῳ App. 357.
 Φιλοκτήτῃ v. 386 App. 345.
 Σπένσιππος App. 219.
 Στασίνοσ Κυπρίοις Euthyphr. 12
 A; Rep. II. 379 E?
 Στησίχορος Phaedr. 243 A; Rep.
 IX. 586 C; App. 293.
 Στράβων VI. 1 App. 250.
 Στράτις Λιμνοπέδαις App. 293;
 Ποταμίαις 295.
 Τίμαιος App. 275. 332.
 Τίμων ὁ μισάνθρωπος App. 200.
 Τίμων ὁ σιλλογράφος App. 201.
 364.
 Τύρταιος Phaedr. 269 A; Leg. I.
 629 AE, II. 660 E; App. 281.
 375.
 Ὑπερίδης πρὸς Ἀριστογείτονα
 App. 254; κατ' Ἀριστοφάνους
 288.
 Φερεκράτης Ἀγρίοις Protag. 327;
 Μυρμηκανθρώποις App. 389;
 Χείρωνι 250.
 Φερεκύδης App. 233. 286.
 Φημονόη App. 283.
 Φιλήμων Γάμφ App. 291; Ἡρώσι
 249.
 Φίλιππος App. 227.
 Φίλιππος ὁ Ὀκούντιος App. 218.
 Φιλόστρατος περὶ γυμναστικῆς
 App. 333.
 Φιλόχορος Ἀτθίδος α' App. 392;
 γ' 251; περὶ ἡμερῶν 227.
 Φύλλης App. 302.
 Φωκυλίδης Rep. III. 407 A.
 Χίλων App. 254. 283.
 Χρύσιππος περὶ θεότητος App.
 269.
 Ὠριγένης App. 385.

DIALOGORUM PLATONICORUM

ORDO ALPHABETICUS.

(*Spurii notantur asterisco.*)

Alcibiades primus	Vol. II,	pag.	271.
* Alcibiades secundus	,,	II,	326.
* Alcyon	,,	VI,	109.
* Amatores s. Erastae	,,	II,	358.
Apologia Socratis	,,	I,	25.
* Axiochus	,,	VI,	134.
Charmides	,,	III,	1.
* Clitophon	,,	III,	459.
Convivium s. Symposion	,,	II,	139.
Cratylus	,,	I,	157.
Critias	,,	IV,	422.
Crito	,,	I,	59.
* Definitiones	,,	VI,	70.
* Demodocus	,,	VI,	92.
* Epinomis	,,	V,	419.
* Epistolae	,,	VI,	1.
* Erastae. Vid. Amatores.			
* Eryxias	,,	VI,	113.
Euthydemus	,,	III,	89.
Euthyphro	,,	I,	1.
Gorgias	,,	III,	199.
* Hipparchus	,,	II,	346.
Hippias maior	,,	III,	363.
Hippias minor	,,	III,	400.
Io	,,	III,	421.
* De Iusto	,,	VI,	81.
Laches	,,	III,	31.
Leges	,,	V,	1.
Lysis	,,	III,	64.
Menexenus	,,	III,	439.
Meno	,,	III,	316.

* Minos	Vol. IV, pag.	441.
Parmenides	" II, "	1.
Phaedo	" I, "	77.
Phaedrus	" II, "	202.
Philebus	" II, "	51.
Politicus	" I, "	421.
Protagoras	" III, "	135.
Res publica	" IV, "	1.
* Sisyphus	" VI, "	101.
Sophista	" I, "	339.
Symposium. Vid. Convivium.		
* Theages	" II, "	367.
Theaetetus	" I, "	237.
Timaeus	" IV, "	319.
* Timaeus Locrus	" IV, "	407.
* De Virtute	" VI, "	86.

Albini Isagoge	Vol. VI, pag.	145.
Alcinoi Didascalicus	" VI, "	150.
Olympiodori vita Platonis	" VI, "	190.
Prolegomena philosophiae Platonicae	" VI, "	196.
Scholια	" VI, "	223.
Timaei Glossarium	" VI, "	397.

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

3 2044 038 410 6

MAY 4 1948

www.libtool.com.cn

SEP 25 1961

1967

NOV 27 1973

www.libtool.com.cn